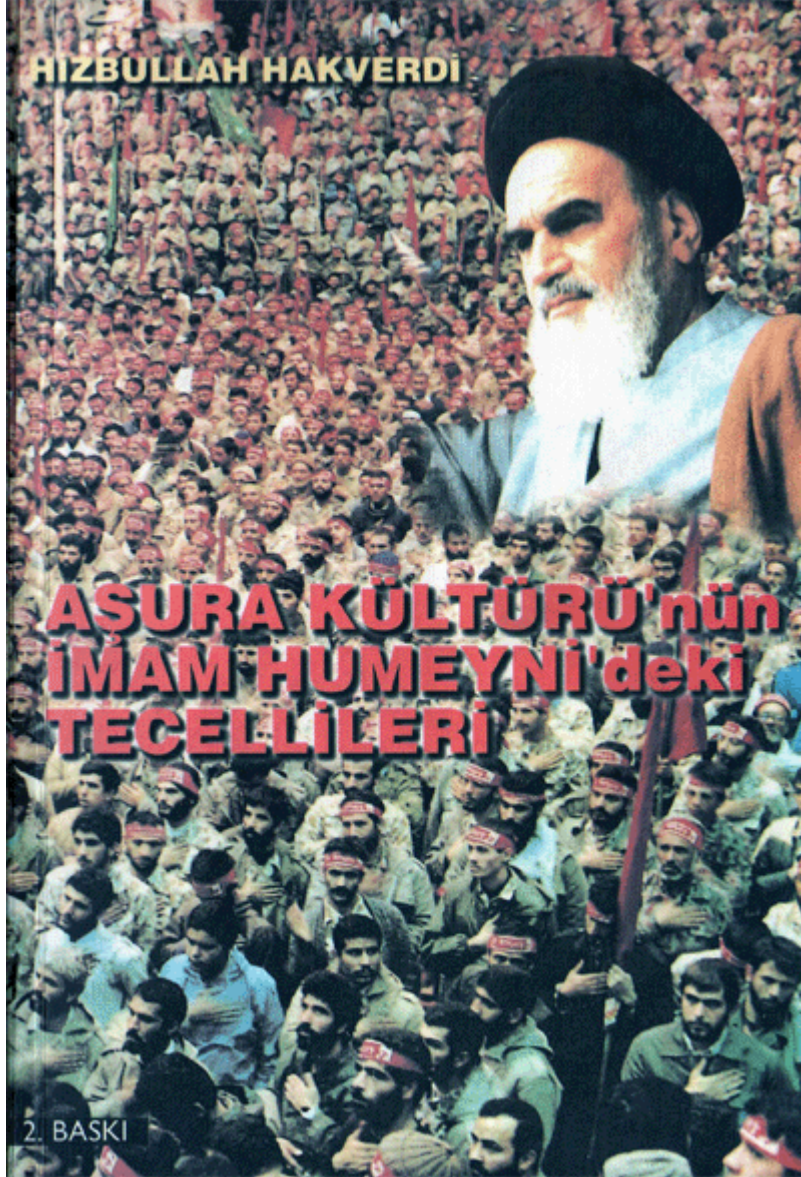

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

İslâmi Davet – <http://www.islamidavet.com>

Emvac Yayınları: 1

Dizgi ve İç düzen:
Emvac Yayınları

Kapak Tasarım:
Emvac Yayınları

Baskı
Kardeşler Matbaası

Yeniden Düzenlenmiş
2. Baskı

Temmuz 1999

EMVAC YAYINLARI

AŞURA KÜLTÜRÜ
VE
İMAM HUMEYNÎ (RA)'DE TECELLİLERİ

HİZBULLAH HAKVERDİ

Hazırlayan : İslâmi Davet
<http://www.islamidavet.com>

YAYINCIDAN BİSMİHİ TEALA

Sonsuz hamd-ü sena, Âlemlerin Rabbi olan Allah'a; hadsiz salât ve selam, O'nun Resulü'nün, Ehl-i Beyti'nin, Eshabının ve tarih boyunca Öz Muhammedi İslam çizgisinde yürüyenlerin üzerine olsun.

Değerli okuyucu;

13-15 Muharrem 1417 H. Kamerî/31 Mayıs ve 1-2 Haziran 1996 Milâdî tarihleri arasında İran İslam Cumhuriyeti'nin başkenti Tahran'da tertiplenen ve İslam aleminin önde gelen ilim ve fikir adamlarının ve mümtaz şahsiyetlerinin katıldığı “II. ULUSLARARASI İMAM HUMEYNÎ (ra) VE AŞURA KÜLTÜRÜ KONGRESİ”ne Üstâd Hizbullah Hakverdi tarafından sunulan bir ‘Tebliğ’ olan bu kıymetli eseri yayımlamakla mutluluk duymaktayız.

“İMAM HUMEYNÎ (ra)'NİN ŞAHSİYETİNDE AŞURA KÜLTÜRÜ'NÜN TECELLİ BOYUTLARI” başlığını taşıyan ve İmam Humeyni (ra)'nin şahsiyeti ile “AŞURA KÜLTÜRÜ”nün iç-içe/köklü ve İlahî/Kur'anî ilgi-ilişki ve tecellilerin incelendiği, tarihî süreç içerisinde ve günümüzde hayata şümüllü ve kuşatıcı bir şekilde yansımalarının/pratikleşmesinin irdelendiği, Nebvî Mektebin/Öz Muhammedi İslam'ın '*Genel Hatlarının*' (kısmen ve kısaca da olsa), kesin naslarla ve delillerle sergilendiği bu eserin, camiamız için gayet müsbet faydalar ve neticeler sağlayacağı kanaatini taşıyoruz.

Eserden daha fazla faydalanabilmek ve daha net sonuçlara varabilmek için, konuların dipnotlarıyla birlikte okunmasının, hatta bazı durumlarda atıfta bulunulan kaynaklara da başvurulmasının gerekliliğini bildirirken, hepinizi Yüce Rabbi'mizin (cc) sonsuz selâmları ile selâmlıyoruz...

TEVFİK VE İNAYET ANCAK ALLAH'TANDIR.

Emvac Yayınları

SUNUŞ

BİSMİHİ TEALA

(ESSELAMÜ ALEYKÜM VE RAHMETULLAHİ VE
BEREKATÜHÜ...)

Sonsuz hamd-ü sena, minnet ve şükran; **O Zat-ı zül'Celal ve'l-Cemal'e (cc)** olsun ki, şu müthiş kâinatı ve mükevvenâtı, **Zat, Sıfat** ve **Esma-i Uluhiyyet** ve **Rububiyeti**'nin nuranî bir cilvesi-tecelligâhı olarak yaratmış, biz bîçare kullarını da **iman** ve **İslam** gibi eşsiz ni'metleriyle şereflendirip, **Ubudiyet-i Mutlak**'a için, şu fani dünya cevelangâhına **imtihan** amacıyla göndermiş; **hakki hak, batılı batıl** olarak tanıtmış, **İlâhî Rahmeti** ile **Hakk**'a ittiba ve **batıl**dan içtinâb etmeye bizleri muvaffak kılmıştır...

Nihayetsiz sâlat-ü selâm ve acizane teşekkürâtımız; **O Rahmet'el-lil'âlemin ve eşref-i mahlukat Muhammed Mustafa'ya, temiz Ehl-i Beyti'ne, gerçek Ashabı'na, kardeşleri olan peygamberlere, salih izleyicilerine, , halis-vefakâr evlatları ve varislerinden olan İslam İnkılabı kurucusu İmam Ruhullah il-Humeynî ile İslam ümmetinin Veliyy-i Emr-i Ayetullah il-Uznta Ali Hamaneî'ye ve İslam ümmetinin 'medar-ı iftihar'ı olan Hizbullahî müslümanlara olsun ki; Aziz Din-i İslam'ın çorak kalplerimizde ve zemin-u asumanın ufuklarında temevvüç-saz olmasına, 'şirk-küfür ve tuğyan'ın muzmahil olmasına** sebep ve vesile olmuşlardır...

Ve; 2. Uluslararası **İmam Humeynî (ra)** ve **Aşura Kültürü Kongresi**'nin düzenleyicileri olan sayın **İnkılab-ı İslamî** ve **Cumhur-i İslamî** yetkililerini ve siz aziz-kıymetli üyeleri en derûnî ve kalbî duygularımla hürmet ve muhabbetle selamlarım... Ve, bu tür önemli toplantıların, dünya müslümanlarının ve mustaz'aflarının, cihan-şümül

uyaniş ve dirilişlerine sebep ve vesile olmasını, Yüce Rabbimizden (cc) niyaz eylerim...

Çok aziz - muhterem *İnkılab-ı İslamî* ve *Cumhur-i İslamî* yetkilileri...; ve çok kıymetli kongre üyeleri!...

“İmam Humeynî (ra)'nin Şahsiyetinde, Aşura Kültürü'nün Tecelli Boyutları” konulu naçiz tebliğime, kısa bir *Giriş* ile *Mukaddime*den sonra geçeceğimi bildirir, bu hususta nazar-ı müsamahanızı bilhassa rica ve istirham eylerim...

GİRİŞ

Bilindiği gibi;.. kâinat kitab-ı kebirini muhtelif ve rengârenk mahlûkat ile tezyin eden ve İlâhî san'atının ihtişâmını sergileyen **Allah-u Teala** ve **Tekaddes Hazretleri**, **ahsen-i takvim**¹ ve **mükerrem**² olarak yaratmayı murad ettiği insanoğlunu, yeryüzünün **halifesi**³ diye seçmiş, **basit topraktan halk** ve **tasvir**⁴ etmek, müstekreh bir **sudan** (meniden) neslini ve zürriyetini devam ettirmek suretiyle, muhtemel olan kibir ve gurur gibi ahlâk ve *hissiyat-ı hâbiseyi* (tefekkür ve tezekkür ile) yok etmeyi amaçlamıştır.⁵

Kâinatın bir **misal-ı musağğarı** olan **insanın** ilki olan Hazret-i Âdem'e Cenab-ı Hakk'ın kendi **ruhundan** üflemesi⁶ **İlâhî isimleri** ta'lim buyurması⁷, böylece meleklerden üstün olduğunu ispatlaması⁸ '**Âdem'e secde edin**' İlâhî emrine, tüm meleklerin itaat edip de⁹ **kibir** ve **gururdan** dolayı İblis'in, secdeden imtina etmesi¹⁰ bundan dolayı da İlâhî **huzurdan** kovularak **la'netlenmesi**¹¹, **yeni bir dönemin** başlamasına sebep olmuş; İblis'in, Hazret-i Âdem ile ve tüm zürriyetiyle kin ve husumetle mücadele

¹ Tin(95): 4.

² İsrâ(17): 70.

³ Bakara(2): 30; Neml(27): 62; Sâd(38): 26.

⁴ Al-i İmran(3): 6; Hicr(15): 26, 28; Kehf(18): 37; Hacc(22): 5; Fatır(35): 11; Mü'min/Gâfir(40): 67; Rahman(55): 14; Mü'minûn(23): 12.

⁵ Hacc(22): 5; Nahl(16): 4; Kehf(18): 37; Mü'minun(23): 13-14; Fatır(35): 11; Yasin(36): 77; Mü'min(40): 67; Necm(53): 45-46; İnsan/Dehr(76): 2; Abese(80): 17-19.

⁶ Hicr(15): 29.

⁷ Bakara(2): 31-33.

⁸ Bakara(2): 32-33.

⁹ Bakara(2): 34; A'raf(7): 11-12; İsrâ(17): 61-62; Hicr(15): 29-30.

¹⁰ Bakara(2): 34; Hicr(15): 31-33; A'raf(7): 11-12; İsrâ(17): 61; Kehf(18): 50; Tâ-hâ(20): 116; Sâd(38): 74-76.

¹¹ A'raf(7): 13, 15, 18; Hicr(15): 34-35; Nisa(4): 118.

edebilmesi için, Cenab-ı Hakk'tan **izin** ve **mühlet** istemesini ve bu mühletin kendisine verilmesini netice vermiştir¹²...

Hak ve dost rolüne bürünen İblis¹³, Hazret-i Âdem'deki **azim** eksikliği ve **nisyan**¹⁴ yüzünden fitne-ifsât ve iğva çalışmalarında muvaffak olmuş, Cenab-ı Hakk (cc) tarafından **yasaklanan ağaçtan**¹⁵ yedirerek, Hazret-i Âdem ile zevcesinin ayağını kaydırmıştır.¹⁶ Bunun üzerine, Yüce Allah'ın (cc) “**Hepiniz, birbirinize düşmanlar olarak inin oradan! İnin cennetten yeryüzüne!...**”¹⁷ diye azarlamasına muhatab olan Hazret-i Âdem ve zevcesi, İblis ile birlikte, **ulvî-nuranî âlemden, süflî-kesif âleme** inerek, yeryüzünü kendileri ve nesilleri için **makarr** ve **mesken** olarak kabul etmek zorunda kalmışlardır...

Salih ve hâlis olanların dışında kalan¹⁸ Âdemoğullarını **iğfal** ve **idlal** etmeye çalışacağını beyan eden¹⁹ İblis, Hazret-i Âdem'in **iki oğlu** arasında çıkardığı cinayet ile²⁰ yeryüzünde **ilk fitne** ve **fesat** tohumunu atmış, böylece **hak** ile **batıl** karşılaşması ve mücadelesi başlamıştır... Hazret-i Âdem'in, hâzin bir şekilde **cennetten ve âlem-i nurdan çıkarılış...** ibtilası ve trajedisini müteâkib **intibaha** gelişi ve kalbî-hâlis nedameti ve **taib** oluşu üzerine²¹ İlâhî rahmete ve mağfirete mazhar olmanın yanında, **peygamber** olarak seçilişi ile, **hak cephenin ilk öncüsü** olarak İblis'in ve avânelerinin karşısında yerini almıştır...²²

¹² Hicr(15): 36-38; İsra(17): 63-64.

¹³ A'raf(7): 20-21; Tâ-hâ(20): 120.

¹⁴ Tâ-hâ(20): 115,121.

¹⁵ Bakara(2): 35; A'raf(7): 19; Tâ-hâ(20): 117-119.

¹⁶ Bakara(2): 36; A'raf(7): 22, 27; Tâ-hâ(20): 121.

¹⁷ Bakara(2): 36-38; A'raf(7): 24-25; Tâ-hâ(20): 123.

¹⁸ Hicr(15): 40-42; yaklaşık, A'raf(7): 18; İsra(17): 18;.. Tâ-hâ(20): 123.

¹⁹ A'raf(7): 16-17; Hicr(15): 39; Nisa(4): 119-120.

²⁰ Maide(5): 27-31.

²¹ Bakara(2): 37; A'raf(7): 23.

²² A1-i İmran(3):33

“Ey iman edenler! Ana-babanızın ayağını kaydıran, cennetten çıkaran şeytan, sizlerin de ayaklarınızı kaydırmayın!...”, “Ey mü'minler! Sakın şeytanın hatvelerine uymayın!...”, “Şeytan, sizin için açık bir düşmandır...”²³ anlamlarındaki İlâhî ikaz-ihtar ve irşatlarla kullarını *intibaha* ve *teyakkuza* yönelten Yüce Rabbimizin (cc) *hak cepheyi* istikamet üzere ve evamiri doğrultusunda sevk-ü idare etmesi amacıyla gönderdiği yüce peygamberleri (as), sürekli olarak *murakabe* etmesi ve *vahiy* ile yollarını aydınlatması, *batıl cephesinin* yıkılmasını, başta İblis olmak üzere tüm şeytanların ve onların *güç* odaklarının hezimete uğramasını intaç etmiştir...

Hazret-i Âdem (as) ile başlayıp, *Hatem'ül-Enbiya* olan Fahr-i Âlem Hazret-i Muhammed Mustafa (Sallallahu Aleyhi ve Alihi Vesellem) Efendimiz ile noktalanan *peygamberler kervanı* ve *silsilesi* (Allah (cc)'ın salat ve selamı hepsinin üzerlerine olsun), insanlık âlemini tağutî ve şeytanî zulümatlardan kurtaran *İlâhî Güneş* misyonu üstlenmiş, küçük *sahifeler* ile başlayıp, insanlık toplumundaki *ihtiyaç* ve *tekâmül* ile mütenâsib bir şekilde gelişerek *İlâhî kitaplar* halindeki *vahiy nuru* aracılığıyla, insanlığı *fitratlarında* mündemic bulunan gerçek uygarlığa ulaştırmışlardır...²⁴

Tüm peygamberlerin (as) ta'lim ve taallüm ettiği, insanlığa sunduğu tek ve yegâne din olan *İslam*²⁵ insanlığın tekâmülüne paralel olarak *Son*

²³ Bakara(2): 208; Nisa(4): 60, Maide(5): 90-91; En'am(6): 142; A'raf(7): 26, 27, 200-202; Yusuf(12): 5; Kehf(18): 50; Tâ-hâ(20): 117; Fâtır(35): 6; Yasin(36): 60-62; Zuhruf(43): 63.

²⁴ Bakara(2): 124-133, 151, 213, 252-253; Nisa(4): 60, 64, 80-82, 163; Maide(5): 32, 43-51, 66-70, 109-111; En'am(6): 48-51; A'raf(7): 6-7, 59-62, 65, 73, 80, 85, 103- vd.; Tevbe(9): 111; İbrahim(14): 4-15; Hicr(15): 9-10; Nahl(16): 44 İsrâ(17): 101-109; Enbiya(21): 105; Mu'minun(23): 23, 31-32, 44-46, 49-54; Neml(27): 15-17, 45-58; Şuara(26): 196; Fâtır(35): 25; Saffat(37): 37, 72-100, 123-147; Sebe(34): 28, 34-35; Mü'min/Ğafir(40): 23-34, 78; Şûra(42): 7, 13-17, 51-52; Zuhruf(43): 6, 23, 43-46; Feth(48): 29; Hadid(57): 27; Saff(61): 6; Cum'a(62): 5; Müzzemmil(73): 15-19; İlaahir...

²⁵ Bakara(2): 128-132, 135-141; Al-i İmran(3): 52-53, 64-68, 80-81, 84; Maide(5):111; En'am(6): 161-163; A'raf(7): 125-126; Yûnus(10): 71-73, 84, 90;

Nebî olan Hazret-i Muhammed Mustafa (sav) ve O'na (as) inzal olunan **Son İlâhî Kitap** olan **Kur'an-ı Kerim** ile (Şer'î ahkâm ve muamelât cihetiyle de) tamamlanıp **kemale** ermiş,²⁶ böylece; **kıyamete kadar** gelecek tüm insanlık için (her yönden ve her yer ve zamanda) mükemmel bir yeterliliğe hâiz tek ve **mutlak din** olarak karar kılmıştır...²⁷

Kendisinin dışında kalan tüm din ve ideolojiler üzerine kesinkes **galip** ve **üstün** olduğunu takrir eden²⁸ ve bunu bil-fiil ondört asırdan beri de isbatlayan **Yüce İslam Dini**, **mutlak hak** ve **hakikatın** temsilcisi olarak her türlü **batılları** yok etmiş, kıyamete kadar da yok etmeğe devam edeceğini (dost-düşman herkese, bil-fiil de) göstermiştir...²⁹

Hak cepheyi temsil eden, ya da ediyor görünenleri **imtihan** etme amacıyla, yer yer muhtelif **ibtilalara** maruz bırakan³⁰ Cenâb-ı Hakk (cc), kâinatta icra etmekte olduğu **Esbab** ve **Sünnetullah** kanununun benzerini **insanlık âlemi** içerisinde de icrâ etmekte, kesin zaferi **“Eğer siz Allah'a (Din-i İslam'a) yardım ederseniz, O (cc) da size yardım eder ve ayağınızı sabit tutar!.. (Hiçbir hususta ayağınızı kaydırmaz!..)”**³¹ tarzındaki ayetleriyle, bir kısım **iradî-ihitiyarî** müsbet amel ve çabalarla **kayıt** ve **şartlara** ta'lik etmektedir. Bu İlâhî kayıt-şart ve sebeblere riâyet edildiği

Hûd(11): 14; Nahl(16): 89, 102; Enbiya(21): 108; Hacc(22): 78; Neml(27): 38, 42, 81-83, 91-92; Kasas(28): 47-55; Zümer(39): 10-14; Fussilet(41):33;Cin(72): 14-15; İlaahir...

²⁶ **“...Bugün kâfirler, sizin dininizden (Onu yok etmek, yahut mağlup etmekten) ümit kesmişlerdir. Artık, onlardan korkmayın, benden korkun! Bugün size, dininizi ikmal ettim (kemale erdirdim), üzerinize ni'metimi itmam ettim (tamamladım) ve sizin için din olarak İslam'ı beğendim...”** (Maide: 3).

²⁷ **“Muhakkak ki Allah'ın indinde (tek, yegane) hak din İslam'dır!..”** (Al-i İmran: 19): **“Kim ki, İslam'dan başka bir din ararsa, kesinkes kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette hasirinlerden olacaktır!”** (Al-i İmran: 85)

²⁸ Tevbe(9): 33; Feth(48): 28; Saff(61): 9.

²⁹ Al-i İmran(3): 12; İsra(17): 81-82; Enbiya(21): 18; Sebe(34): 48.

³⁰ Bakara(2): 214; Al-i İmran(3): 140-142; Tevbe(9): 16; Ankebût (29): 1-3.

³¹ Muhammed(47): 7; yaklaşık olarak; Bakara(2): 249-251; Al-i İmran(3). 125-127; Enfal(8): 45; Hacc(22): 40.

takdirde, görülecek olan İlâhî nûsret-fetih ve zaferlerin **Sünnetullahın** tağayyür-tebeddül-tahavvül etmesi imkânsız olan *lazimesi* olduğu, Kelâmullah olan Kur'an-ı Kerim'de açıkça beyan ve ilan edilmektedir³²...

Bu İlâhî *va'd* ve *müjdenin* tarihî örneklerinden bir kısmı **kıssalar** hâlinde Kur'an-ı Kerim'de yer yer dile getirilmiş, *batıl cephenin* ve öncülerinin (kesin olan uhrevî hüsrânlarına ilâveten) yeryüzündeki zillet ve hüsrânları; *hak cephenin* ve ilâhî öncülerinin ise, mutlak zaferleri ve galibiyetleri (enstantaneler halinde) gören gözlere gösterilmiştir³³... Ki; *Hatem'ül-Enbiya*³⁴ ve *Rahmet'el-lil'Âlemin*³⁵ olan Resul-ü Ekrem (Sallallahu Aleyhi ve Alihi Vesellem)'in **bi'setiyle** birlikte sergilenen İlâhî mücadele sonucu, **Din-i Hakk**'ın ve **Ehl-i İslam**'ın elde ettiği eşsiz zaferler (bütün boyutlarıyla) günümüze kadar sürmüş, gittikçe vüs'at ve güç peydâ ederek, *tüm dünyaya* (her yönden) mutlak hakim olmaya doğru tırmanmaya başlamıştır. Günümüz emperyalizminin ve şeytanî-tağutî güçlerin düçar oldukları müthiş panik, bunun çok bariz ve açık isbatı ve kat'i göstergesidir. **(Elhamdü Lillahi Haza Min Fadli Rabbi...)...**

İslam'ın harice yönelik bu mutlak galibiyeti ve hükümrânlığı, tabiatıyla yeni yeni **menfiliklerin** doğuşunu da beraberinde getirmiş; dahilî ağırlıklı ve muhtelif cins ve boyutlu *imtihan* unsurlarının zuhûrunu doğurmuştur. Bu da; şu fanî dünya hayatının, her hâl-ü kârda, **mutlak** bir **imtihan** ve **ibtîlâ** meydanı oluşunun İlâhî gereğidir.³⁶ Yer yer *haricî* ve afakî

³² Enfal(8): 38; İsra(17): 77; Ahzab(33): 62; Fâtır(35): 43; Feth(48): 23.

³³ Bakara(2): 249-251; Al-i İmran(3): 137; En'am(6): 10-11,32,42-45; A'raf(7): 64, 72-78, 84, 90-99, 133-137, 165-166, 171; Yûnus(10): 13, 102-103; Yusuf(12): 109-110; İsra(17): 104; Hacc(22): 42-48; Neml(27): 50-53, 56-58, 68-72; Ankebût(29): 14; Rum(30): 9-10, 41-42; Sebe(34): 15-17; Fâtır(35): 44; Mü'min/Ğafir(40): 21-22, 82-85; Muhammed(47): 8-11; Fecr(89): 6-14;

³⁴ Ahzab(33): 40.

³⁵ Enbiya(21):107.

³⁶ Bakara(2): 214, 246-253; Al-i İmran(3): 165-177; Maide(5): 48; En'am(6): 165; A'raf(7): 175-177; Enbiya(21): 35; Ankebût(29): 1-3; Hûd(11): 7; Kehf(18): 7-8; Muhammed (47): 4, 31; Mülk(67): 2; Fecr(89): 15-22.

hezimeti de intaç eden, **gaflet, cehalet, ihanet.**, gibi boyutları bulunan, **nefis, heva, hırs, çıkar, riya, kibir, gurur, şehvet, şöhret, hased, fısk ve havf..** gibi behimî arzu ve duygulardan doğan ve **katl-cinayet-ihanet-dalalet-vahşet-fitne-fesat-isyan-tuğyan-zulüm ve felaket...** gibi şenaatleri doğuran **ic̣timaî menfilikler** Resul-ü Ekrem'in (as) irtihalini müteâkib *tedricen* belirmiş, gittikçe müzminleşerek, **Din-i İslam'ı** ve **ehl-i hakkı** ızrar hatta, tehdit edecek duruma gelmiştir...

İslam'ın **özünü** ve **îlâhî özelliğini** (tahrif ve tağyir yoluyla) tehdit etmeye başlayan bu İslam'dan sapma ve **İslam'ı, İslam adına saptırma** ameliyesi üzerine, harekete geçen **Hizbullahî müslümanlar, Öz Muhammedî İslam'ı** koruma ve kollamaya başlamış, bu ameliye; *İslam Tarihi*'nde yeni (dahile dönük, şeytanî ve nefsanî sapık ve saptırıcı tezahürleri yok edici) bir dönemin kapısını açmayı sağlamıştır. Ki, günümüze kadar devam eden **hak** ve **batıl** mücadelesinin en önemli ve ağırlıklı olanını, işte (maalesef) bu boyut oluşturmuştur...³⁷

³⁷ “**Hakkı, batıl ile iltibas etmeyin** (karıştırmayın)! **Ve bildiğiniz halde** (bile bile) **hakkı gizlemeyin!..**”(Bakara(2):42); “**İndirdiğimiz apaçık hükümleri ve hidayeti insanlara, biz kitapta beyan ettikten sonra,** (bu hak ve hakikatları) **gizleyenlere Allah la'net eder ve bütün la'net edici olanlar** (melekler ve tüm insanlar) **da la'net eder!**” (Bakara(2): 159). (Yaklaşık olarak; Al-i İmran(3): 71, 187; Bakara (2): 146);

“**İşte onlar, hidayete karşılık dalaleti satın alanlardır, ancak onların bu ticareti, kâr etmemiş** (kazanmamış) **ve kendileri de hidayete girememişlerdir.**” (Bakara(2): 16); “**Onlar, ahirete karşılık dünya hayatını satın alan kimselerdir...**” (Bakara(2): 86); “**İmana karşılık küfrü satın alanlar, Allah'a hiçbir şey ile zarar veremezler...**” (Al-i İmran(3): 177); “**Onlar, Allah'ın ayetlerini bir semen-i kalil ile** (dünya makamı ve çıkarı uğruna) **sattılar da, insanları Allah yolundan çevirdiler, gerçekten onların yaptıkları, ne kötüdür!**” (Tevbe: 9); yaklaşık; Bakara(2): 79, 174; Al-i İmran(3): 77, 187; Nisa(4): 44; “**Sakın benim ayetlerimi 'semen-i kalil' ile satmayın, ancak benden sakının!**” (Bakara(2): 41) ve; yaklaşık, Maide(5): 44; Nahl(16): 95;

“Onlardan bir grup, okuduklarını 'kitaptan sanasın diye', dillerini eğip-bükerler. Halbuki, okudukları 'kitaptan değildir'. Söyledikleri Allah katından olmadığı halde, 'Bu Allah katındandır', derler. Onlar bile bile Allah'a iftira ediyorlar!” (Al-i İmran: 78); yaklaşık olarak, (Nisa: 135);

“Dinlerini parça parça edip gruplara ayrılanlar var ya, senin onlarla hiçbir ilişkin yoktur. Onların işi ancak Allah'a kalmıştır, sonra Allah onlara yaptıklarını haber verecektir.” (En'am: 159); **“Hepiniz O'na (Allah'a) yönelerek O'na karşı gelmekten sakının, namazı ikame edin; müşriklerden olmayın! Ki, onlardan dinlerini parçalayanlar ve bölük bölük olanlar vardır. (Bunlardan) her grup, kendi yanındakiyle ferahlanır!”** (Rum: 31-32); **“Allah'a ve Resulü'ne itaat edin, münazaa etmeyin! Sonra korkuya kapılırsınız da gücünüz (devletiniz) gider. Ve sabredin, çünkü; Allah sabredenlerle beraberdir. Çalım satmak, insanlara gösteriş yapmak ve (insanları) Allah yolundan alıkoymak için yurtlarından çıkanlar (kâfir-zalim ve münafıklar) gibi olmayın! Allah, onların yaptıklarını çepçevre kuşatmıştır.”** (Enfal: 46-47); yaklaşık olarak, Al-i İmran(3): 103, 105-106; Meryem(19): 37-38; Mü'minun(23): 52-56; Zuhruf(43): 65;

“Bir zamanlar Musa, kavmine şöyle demişti: 'Ey kavmim! Allah'ın size (lütfettiği) ni'metini hatırlayın; zira O, içinizden peygamberler çıkardı ve sizi hükümdarlar kıldı. Alemlerde hiçbir kimseye vermediğini size verdi. Ey kavmim! Allah'ın size yazdığı arz-ı mukaddese girin ve arkanıza dönmeyin, yoksa hüsrana uğramış olanlara münkalib olmuş olursunuz!’ (Onlar): **'Ya Musa! Orada cebbarin bir kavim var;, onlar oradan çıkmadıkça biz oraya asla girmeyeceğiz. Eğer oradan çıkarlarsa, biz de hemen gireriz. Ya Musa! Onlar orada bulundukları müddetçe, biz oraya asla girmeyiz. Şu halde sen ve Rabbin, gidin savaşın! Biz burada oturacağız', dediler!”** (Maide: 20-22, 24); **“Musa: 'Rabbim! Ben kendimden ve kardeşimden başkasına hakim olamıyorum, bizimle bu kavm-i fasıkın arasını ayır!’ dedi. (Allah): Öyleyse orası onlara kırk yıl yasaklanmıştır, (bu müddet içinde) yeryüzünde şaşkın**

şaşkın dolaşacaklar. Sen de yoldan çıkmış toplum için (yeislenip) üzülme! dedi.” (Maide: 25-26);

“İsrailoğullarını denizden geçirdik (Fir'avn'dan kurtardık), orada kendilerine mahsus bir takım putlara tapan bir kavme rastladılar. Bunun üzerine, 'Ey Musa! Onlara ait ilahlar (putlar) gibi bizim için de bir put (ilah) yap!' dediler. Musa, 'gerçekten siz cahil bir kavimsiniz!' dedi. Şüphesiz bunların içinde bulundukları (batıl dinleri) yıkılmıştır ve yapmakta oldukları da batıldır. (Ve yine Musa) Allah sizi (İslam ile) âlemlere üstün kılmışken, ben, size Allah'tan başka bir ilah mı (put mu) arayayım? (Hayret!., yuh size!) dedi...” (A'raf: 138-140) “İman ve amel-i salih üzere bulunmak, her türlü menhiyattan ve fesattan uzak bulunmak üzere” misak alınan bu fasık kavim [bkz, Bakara(2): 83-86], “Kitabı tahrif, te'vil, tağyir, teb'iz (bölmek; bir kısmını alıp, bir kısmını terk veya inkar etmek... gibi yollara başvurmak) [bkz, Bakara(2): 75, 85, 101, 176, 213; En'am(6): 91; Al-i İmran(3): 99] suretiyle, insanları kâfirleştirmek ister. [Al-i İmran(3): 65-73, 98-100; Nisa(4): 150-151; Maide(5): 41-51;

Bir çok *bela* ve *musibetlere* duçar olduktan sonra selamete kavuşan, güya ders ve ibretler alıp da *iman etmiş görünen* bu fasık ve müfsid kavim, “Biz Allah'ı aşikâre görmedikçe asla inanmayacağız!” [Bakara(2): 55] deme küstahlığını göstermiş, böylece; insanlık tarihinin emsalsiz *dönellik* ve *nankörlük* örneği haline gelmiştir...

“Bunu bize nefislerimiz hoş gösterdi!” diyerek, altın ve ziynet eşyalarından yaptıkları *buzagı heykelini*, “Kendileri için ilah ittihaz edinmiş.” [Bakara(2):54, 92-93; Nisa(4): 153; A'raf(7): 148-152; Tâ-hâ(20): 85-88, 91, 95-97], bunun üzerine Hazret-i Musa (as):

“...Ey Rabbim! Dileseydin onları da, beni de daha önce helak ederdin. İçimizden bir takım sefihlerin işlediği (günah) yüzünden hepimizi helak mı edeceksin? Bu iş senin imtihanından başka bir şey değildir. Onunla dilediğini saptırırsın, dilediğini hidayete iletirsin. Sen bizim velimizsin. Bizi bağışla ve

bize merhamet et! Ve sen, mağfired edenlerin en hayırlısısın!” [A'raf(7): 155] diyerek, varid olacak her türlü bela ve afetten Allah-u Teala'ya (cc) sığınmıştır...

“Onlardan sonra, öyle bir nesil geldi ki, bunlar namazı bıraktılar şehvata uydular. Bu yüzden ileride, azgınlıklarının karşılığını göreceklerdir.” [Meryem(19): 59]; **“Hani havariler: 'Ey Meryem oğlu İsa! Rabbin bize gökten, donatılmış bir sofrayı indirmeye güç yetirebilir mi?' demişlerdi. O da: 'Eğer mü'min iseniz, Allah'tan sakının!' demişti. Onlar: 'İstiyoruz ki ondan yiyelim, kalplerimiz mutmain olsun ve bize doğru söylediğini bilelim ve onun üzerine şahit olanlardan olalım!' demişlerdi.”** [Maide(5): 112-113]. Bu istihfafî üslup ile yapılan talep üzere, Cenab-ı Hakk'a yönelen Hazret-i İsa (as), *ta'zir* yüklü *kabul* ile mukabele görmüş, bunun üzerine; **“Eğer kendilerine azab edersen, şüphesiz onlar senin kullarıdır. Eğer onları bağışlarsan, şüphesiz sen izzet ve hikmet sahibisin!”** [Maide(5): 118] tazarru ve niyazında bulunmuştur... Evet;

“İnsan, aceleci (bir tabiatta) yaratılmıştır. Size ayetlerimi göstereceğim. Benden acele istemeyin. Eğer doğru iseniz, ne zaman bu vaat (gerçekleşecek)? diyorlar!” [Enbiya(21): 37-38]; **“... İnsan, çok cedelcidir (tartışmacıdır).”** [Kehf(18): 54; Zuhuruf(43): 58]; **“Allah sizin tevbenizi kabul etmek ister; şehvetlerine uyanlar ise, büsbütün yoldan çıkmanızı isterler. Allah sizden (yükünüzü) hafifletmek ister. Çünkü insan zayıf yaratılmıştır.”** [Nisa(4): 27-28];

“Biz emaneti, göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten çekindiler ve ondan korktular ve onu insan yükledi; muhakkak ki o, çok zalim, çok cahildir.” [Ahzab(33): 72]; **“... Sakın nefsinizi tezkiye etmeyin (temize çıkarmayın)...”** [Necm(53): 32]; **“Ve nefsimi tebrie etmiyorum. Çünkü şüphesiz (her) nefis, kötülüğü emreder. Rabbinin koruduğu müstesna! Zira Rabbinim, Ğafur'dur, Rahim'dir.”** [Yusuf(12): 53]; Ve; “Yusuf (as)'ın, kardeşleri tarafından hasetlikten dolayı ihanete uğraması” olayı. Ki, çok ibret-amizdir: [Yusuf (12): 4-21, 56-100];

“Andolsun ki, senden önceki ümmetlere de elçiler gönderdik... (Ki) boyun eğsinler diye! Onları yakalayıp darlık ve çeşitli hastalıklarla

cezalandırdık. Hiç olmazsa, onlara böyle azabımız geldiği zaman boyun eğselerdi! Fakat kalpleri iyice katılaştı ve şeytan da onlara amellerini süslü gösterdi!” [En'am(6): 42-43; benzer-yaklaşık yön ve boyutlar da “Sapıkların amellerini şeytanın süslemesi...” için, bkz.: En'am(6): 137; Enfal(8): 48; Hicr(15): 39; Nahl(16): 63; Neml(27): 24;] bazen de, Allah-u Teala (cc) tarafından, **ervah-ı habiseye** sahip olanların **kötü amelleri ve sapıklıkları süslü gösterilmiştir.**” [Örnek olarak En'am(6): 108; Neml(27): 4; Fussilet(41):25;]

“Kadınlardan, oğullardan, yığın yığın biriktirilmiş altın ve gümüşten, salma atlardan, sağmal hayvanlardan ve ekinlerden gelen zevklere düşkünlük ve bağılılık insanlar için bezenip süslendi. Bunlar, dünya hayatının (geçici) metaldir. Nihayet varılacak güzel yer, Allah'ın huzurudur.” [Al-i İmran(3): 14]; “İnkâr edip kâfir olanlara, dünya hayatı süslendi. Bu yüzden onlar, iman edenlerden bazılarıyla alay ederler...” [Bakara(2): 212; değişik boyutlardaki benzer ayetler için bkz.: En'am(6): 122; Nisa(4): 27; Yûnus(10): 12; Ra'd(13): 33; Fatır(35): 8; Mü'mm/Ğafir(40): 37; Muhammed(47): 14; Feth(48): 12; Tevbe(9): 23-24, 37; Kehf(18): 45-46; Hadid(57): 20;

“Dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Sakınanlar için elbette ahiret yurdu daha hayırlıdır. (Dünya hayatının faniliğine) hala akıl erdiremiyor musunuz?!” [En'am(6): 32; yaklaşık, Ankebût(29): 64; Muhammed(47): 36]; “Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar da vardır. Onlardan sakının! Ama affeder, kusurlarını başlarına kakmaz, hoşgörür ve bağışlarsanız, bilin ki, Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir. Doğrusu mallarınız ve çocuklarınız sizin için bir imtihandır. Büyük imtihan ise, Allah'ın yanındadır.” [Teğabun(64): 14-15]

“Dinlerini bir oyuncak ve bir eğlence edinen, böylece kendilerini dünya hayatı aldatmış kimseleri bırak! Sen, yalnız 'Kur'an ile' nasihat et ki, hiçbir kimse (kendi) kazandığı yüzünden helake sürüklenmesin! Onun, Allah'tan başka ne bir velisi ne de şefaatchisi vardır. O, bütün varını fide olarak verse, yine de ondan alınmaz. Onlar kazandıkları yüzünden helake

sürüklenmiş kimselerdir. İnkâr etmekte oldukları gerçeklerden dolayı, onlar için kaynar sudan ibaret bir içecek ve acıklı bir azap vardır. De ki : 'Allah'ı bırakıp da, bize fayda ya da zarar veremeyecek olan putlara mı tapalım? Allah bizi hidayete ilettikten sonra, şeytanların saptırıp şaşkın olarak 'çöle' düşürmek istedikleri;., arkadaşlarının ise 'bize gel!' diye hidayete çağırdıkları şaşkın kimse gibi ökçelerimizin üzerinde gerisin geri (küfür ve şirke-dalalete) mi döndürüleceğiz?! Allah'ın (gösterdiği hidayet) yolu, (gerçek) hidayetin ta kendisidir! Ve bize, âlemlerin Rabbine teslim olmamız emrolundu!” [En'am(6): 70-71; yaklaşık., A'raf(7): 51; Tevbe(9): 65-69; Enbiya (21): 41-46; Duhân(44): 9; Tûr(52): 11-12];

“Hevasını kendisine 'ilah' edinen kimseyi gördün mü? Şimdi ona sen mi vekil olacaksın?...” [Furkan(25): 43]; “Hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir bilgiye göre saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözünün üstüne de perde çektiği kimseyi gördün mü? Şimdi onu, Allah'tan başka kim hidayete eristirebilir? Hâlâ ibret almayacak mısınız? (Hayat) ancak bu dünya hayatıdır. (Burada) ölürüz ve yaşarız, bizi ancak 'zaman' helak eder! Dediler. Bu hususta onların hiçbir bilgisi de yoktur. Onlar sadece (cahilane) zannediyorlar!” [Casiye(45): 23-24];

“Aralarında Allah'ın indirdiği (İslâmî-Şer'i hükümler) ile hükmet ve onların 'hevalarına' tabi olma! Allah'ın sana indirdiği hükümlerin 'bir kısmından' seni saptırmamalarına dikkat et! Eğer (İslâmî hükümlerden) yüz çevirirlerse, bil ki (bununla) Allah, ancak, günahlarının bir kısmını onların başına (dünyada da) bela etmek ister. İnsanların çoğu da zaten fasıklardır! Yoksa onlar (İslâm dışı-tağutî) cahiliyet hükümlerini mi arıyorlar? Yakîn sahibi (iyi anlayan-akıllı ve anlayışlı) bir toplum için hükmü Allah'tan daha güzel kim vardır?” [Maide(5): 49-50];

“Onlara, kendisine ayetlerimizden verdiğimiz ve fakat onlardan sıyrılıp çıkan, o yüzden de şeytanın (izine) tabi olup, sonunda da azgınlardan olan kimsenin haberini oku! Dileseydik, elbette onu ayetlerle yükseltirdik. Fakat o, yere saplandı, heva ve hevesinin peşine düştü. Onun durumu, tıpkı

(şu) köpeğin durumuna benzer: Eğer üstüne varsan da dilini çıkarıp solur, bıraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte, ayetlerimizi (hükümlerimizi) yalanlayan kavmin durumu budur! Bu kıssayı (insanlara) anlat, umulur ki düşünür, ibret alırlar. Ayetlerimizi yalanlayan ve kendilerine zulmetmekte olan kavmin durumu ne kötüdür! Allah kimi hidayete erdirirse, doğru yolu bulan odur. Kimi de saptırırsa işte onlar hüsrana uğrayanlardır.” [A'raf(7): 175-178]; [Heva ve hevesata uyanların zemmi ve hüsrânı için..." bkz.; Bakara(2): 120,145; Nisa(4): 135; Maide(5): 77; En'am(6): 56, 150; Ra'd(13): 37; Kehf(18): 28; Tâ-hâ(20): 16; Kasas(28): 50; Fatır(30): 29; Şûra(42): 15; Casiye(45): 18; Muhammed (47): 14, 16; Kamer(54): 3];

“Şayet insanların, (kâfirlere imrenerek-toptan) 'bir tek ümmet' olma durumu bulunmasaydı, Rahman'ı inkar edenlerin evlerinin (tavanlarını) ve çıkacakları merdivenleri gümüşten yapardık, evlerinin kapılarını ve yaslanacakları koltukları da!... Ve; onları altın ziynetlere boğardık. Bütün bunlar, sadece dünya hayatının geçici metaından ibarettir. Ahiret ni'meti ise, Rabbinin katında olup sadece muttakiler içindir!” [Zuhruf(43): 33-35]

“Şu kâfirler ateşe arz olundukları gün: 'Dünyadaki hayatınızda bütün güzel şeyleri harcadınız, onların zevkini sürdünüz! Bugün ise, yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamanızdan ve yoldan çıkmanızdan dolayı alçaltıcı bir azap göreceksiniz!' denir.” [Ahkâf(46): 20]; “...İnsanların mallarını haksız yollardan alan ve onları Allah yolundan alıkoyan, altın ve gümüş stokçuluğu yapıp da onları Allah yolunda harcamayanların, cehennemde alınları, yanları ve sırtlarının bunlarla dağlanacağı...” ile alakalı, bkz.; Tevbe: 34-35; “Asr'a andolsun ki; insan gerçekten hüsrân içindedir. Bundan ancak, iman edip de salih ameller işleyenler ve birbirlerine 'haklı' ve 'sabır' tavsiye edenler müstesnadır!” (Asr: 1-3);

“Gerçekten kâfir olanları inzar etsen de etmesen de müsavidir. Çünkü onlar iman etmezler. Zira Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Onların gözlerine de bir çeşit perde gerilmiştir ve onlar için (dünya ve ahirette) azim bir azab vardır.” [Bakara(2): 6-7]; “Ehl-i Kitap'tan bir

grup, 'mü'minlere indirilmiş olana sabahleyin (görünüşte) inanıp akşamleyin inkar edin. Olur ki onlar (böylece şüpheye kapılıp dinlerinden) dönerler', dedi.” [Al-i İmran(3): 72];

“İnsanlardan bir kısmı da iman etmedikleri halde 'Allah'a ve ahiret gününe inandık' derler. Böylece onlar, güya Allah'ı ve mü'minleri aldatırlar. Halbuki onlar, ancak kendilerini aldatırlar da bunun farkına bile varmazlar. Onların kalplerinde 'maraz' (nifak ve haset hastalığı) vardır. Allah da onların bu hastalıklarını arttırdı. Söylemekte oldukları yalanları sebebiyle onlar için elim bir azap vardır. Onlara, 'yeryüzünde fesat çıkarmayın' denildiği zaman 'biz ancak ıslah edicileriz!' derler. Kesin olarak biliniz ki onlar, müfsidlerdir (bozguncu fesatçılardır). Lakin anlamazlar!” [Bakara(2): 8-12; yaklaşık, Münafıkun(63): 1-3]

“Onları gördüğün zaman, kalıpları hoşuna gider. Konuşurlarsa dinlersin. Onlar, sanki 'elbise giydirilmiş kütüklerdir!' Her gürültüyü kendi aleyhlerine sanırlar. Onlar düşmandır, onlardan sakın! Allah onları kahretsin! Nasıl olup da (böyle) döndürülüyorlar?” [Münafıkun(63):4]; **“Onların kalplerinde sizin korkunuz, Allah'ın korkusundan daha fazladır. (Bu, kesin böyledir) çünkü onlar fıkhetmeyen (inceliği anlamayan) bir topluluktur.”** [Haşr(59): 13];

“Mü'minlerle karşılaştıkları vakit, '(biz de) iman ettik!' derler. Fakat, şeytanlarıyla (kendilerini saptıran dostlarıyla) başbaşa kaldıklarında ise, 'biz, sizinle beraberiz! Biz ancak onlarla (mü'minlerle) alay ediyoruz!' derler.” [Bakara(2): 14; yaklaşık, 76]; **“Gerçekte Allah onlarla istihza (alay) eder, azgınlıklarında onlara mühlet verir, bu yüzden onlar başıboş (ve serseri bir halde) dolaşıp dururlar. İşte onlar hidayete karşılık dalaleti satın alanlardır. Ancak onların bu ticareti kazanmamış ve kendileri de hidayete erememişlerdir!”** [Bakara(2): 15-16];

“Ne var ki, bunlardan sonra yine kalpleriniz katılaştı. İşte onlar (kalpleriniz), şimdi katılıkta taş gibi, yahut daha da ileri! Çünkü taşlardan öylesi var ki, içinden ırmaklar fışkırır. Öylesi de var ki, çatlar da ondan su

kaynar. Taşlardan bir kısmı da Allah korkusuyla yukardan aşağı düşer. Allah, yapmakta olduklarınızdan asla gafil değildir.” [Bakara(2): 74]; “Şimdi (ey mü'minler) onların size inanacaklarını mı sanıyorsunuz? Gerçek şu ki; onlardan bir zümre vardı da, Allah'ın kelamını işitirler, sonra onu iyice anlamalarını müteakip, bile bile (onu) tahrif ederlerdi.” [Bakara(2): 75]; İlaahir... Bu yüce İlâhî hakikatlerin beyanından sonra da:

“Şüphesiz ki, benim velim o kitabı indiren o Allah'tır. Ve O, bütün salihlerin de velisidir. Allah'ın dışında çağırdıklarınızın ne size yardıma güçleri yeter ne de kendilerine yardım edebilirler. Onları doğru yola çağırmış olsanız işitmezler. Ve onların baktıklarını görürsün, oysa onlar görmezler. Sen affı (bağışlama ve kolaylık yolunu) tut, iyiliği emret ve cahillerden yüz çevir. Eğer, şeytandan bir fit gelip seni dürterse hemen Allah'a sığın! Çünkü O, işitendir, bilendir. Takvaya erenler var ya; onlara şeytan tarafından bir vesvese dokunduğunda (Allah'ı, emir ve yasaklarını) tezekkür eder, hemen gerçeği görürler. (Şeytanların) kardeşlerine gelince; şeytanlar onları, azgınlığa sürüklerler. Sonra da yakalarını asla bırakmazlar...” (A'raf: 196-202);

“Sen, kötülüğü en güzel bir tutumla sav. Çünkü biz, onların yakıştırmakta oldukları şeyi çok iyi bilmekteyiz. Ve; 'Rabbim! Şeytanların kışkırtmalarından sana sığınırım! Ve, onların yanımda bulunmalarından da sana sığınırım!' de.” [Mü'minun(23): 96-98];

“De ki: 'Sığınırım Felak'ın Rabbine; yarattığı şeylerin şerrinden! Karanlığı çöktüğü zaman gecenin (ğasikinin) şerrinden. 'Ukede' (düğümlere) üfleyen (sahir ve sahire)lerin şerrinden! Ve, haset ettiğinde hasidin şerrinden!’” [Felak(113): 1-5];

“De ki: 'Sığınırım insanların Rabbine, insanların Melik'ine, insanların İlâh'ına! O vesvas olan hannasın şerrinden. Öyle bir hannas (şeytan) ki; insanların göğüslerine vesvese verir! (O şeytan) ister cinlerden olsun, isterse insanlardan olsun!” [Nas(l 14): 1-6];

“İman edenler Allah yolunda savaşırlar, kâfirler ise tağut yolunda savaşırlar! O halde (Ey mü'minler!), şeytanın dostlarına karşı savaşın! Şüphe

Bu *girizgâhtan* sonra, müstakil bir *mukaddime* ile, Aziz İslam'ın bu *serencamını* toparlayıp-belirginleştirmeye çalışacak, böylece, geçiş yapacağımız asıl konumuzun daha da net anlaşılmasını sağlamış olacağız, İnşallah...

yok ki şeytanın düzeni ve tuzağı zayıftır!...” [Nisa(4): 76]. Diyen ve **“Fitne** (şirk ve küfür, tüm dünyada) **tamamen yok oluncaya ve din de Allah için tatbik edilinceye kadar onlarla savaşın!...”** [Bakara(2): 193; Enfal(8): 39] İlâhî hedefini gösteren Yüce Rabbimizden (cc);

“İnsî ve cinnî şeytanlardan, ba-husus Büyük Şeytan'dan ve tüm uşaklarından ve onların her türlü şerlerinden-fitnelerinden...” bizleri, İslam'ı, İnkılab'ı ve ümmeti korumasını; **“Şeytanın baştan başa istila edip kapladığı 'Hizbuşşeytan'a karşı...”** [Mücadele(58): 19] **“Va'd etmiş bulunduğu mutlak felahı ve galibiyeti 'Hizbullah'a...”** [Maide(5): 56] lutfetmesini, **“Yakinî bir iman ve ilâhî rıza ve himaye bahşetmesini ...”** [Mücadele(58): 22]; niyaz ederiz, İnşaallah...

(*‘İmam Humeynî (ra)'nin Şahsiyetinde, Aşûra Kültürünün Tecelli Boyutları’* yazısının *Giriş* bölümünün son kısmına ait bulunan bu dipnottaki ayet-i kerimeler, *Öz Muhammedî İslam’ın takriri* olan *Kitabullah’ın* konuyla alakalı *esasının-altyapısının* telemmuatından cüz’î birer örneklerdir. Ki, teşrih ve tasrihi durumunda, muhteşem ışıklar-nurlar ve İlâhî kesitler rû-nûmâ olacağı izahtan vârestedir...)

MUKADDİME

Toplumsal bir varlık olması hasebiyle, insanın her hususta *yalnız* hareket edemediği, başkalarına da muhtaç olduğu, *birlikte* hareket etme ve *teavün* (yardımlaşma) içerisinde olma zorunda bulunduğu., fiilî-aklî ve ilmî bir vâkıâ olarak müşahede edilmekte olduğu, bilinip-gözlenmektedir. Kaldı ki, bu *teavün* ve *müşterek* düzenli hareket, kâinatta (tüm varlıklar arasında) carî olan **tekvinî sünnetullah** olarak hükmünü bil-fiil icra etmektedir.

Gerek **tekvinî**, gerekse **içtimaî** cephesiyle olsun, insanın bu İlâhî kanuna göre daha da bir öncelikle hareket etme zorunda olduğu, her akl-ı selim tarafından, kesinkes kabul edileceği ma'lumdur...

İşte; bu fitrî ve içtimaî **Sünnetullah** gereği, insanlık tarihi süresince devam edip gelen **hak** ve **batıl** savaşının her iki cephesi de, **önderlerin** eksenini ve yönetimi altında toplanarak gerçek **toplumsal** bir güç haline gelmiş, yapılarıyla-çizgileriyle mütenâsip rol ve görevlerini icra etmiştir. Hazret-i Âdem(as) ile başlayıp, Nûh, Hûd, Salih, İbrahim, İsmail, Ya'kub, Musa, Harun, İsmâ ve sair enbiyâ (as) ile devam eden ve Resul-ü Ekrem (aleyhisselam) ile hitama eren **nübüvvet zinciri**, *hak* cephesinin **nurlu öncülerini** temsil etmektedir. İblis ile başlayıp, Nemrut, Fir'avn gibi **tağutlar**la devam eden, Ebû Cehil ve Ebû Süfyanlarla noktalanın **fitne** ve **fesat** öncüleri de, **asr-ı saadete** kadar gelen insanlık tarihinin *batıl* cephesinin **habis öncüleri** rolünü oynamışlardır. Ki; bugüne kadar da aynı sünnetullah devam edip gelmekte, **hak** ile **batıl**, kendi öncülerinin etrafında ve komutası altında kendi-asli misyonlarını icra ve ifâ edip gitmektedir...

Bu **genel** temas ve işaretlerden sonra, asıl üzerinde durmak istediğimiz **özel** konuya gelmek istiyorum. Ki, o da şudur:

Hak cephenin **ehil** ve **seçilmiş önderleri** olan peygamberler (as)'in, kendilerinden sonra, kendi yerlerine geçerek **hakkın öncüleri** olacak ehil

varislerin seçilip ta'yin edilmesi hususunda çok hassas davrandıklarına, bu hususta Cenab-ı Hakk'a (cc) *tazarru* ve *niyâzda* bulunduklarına şâhid oluyoruz. Örneğin;

"Bir zamanlar Rabbi; İbrahim'i bir takım kelimelerle sınamış, onları tam olarak yerine getirince de, 'Ben seni insanlara imam yapacağım!' demişti. (İbrahim de:) 'Zürriyetimden de!., (imamlar yap, ya Rabbi!...)' dedi. (Allah-u Teala ise:) 'Ahdim, zalimlere ermez!..(onlar için söz vermedim!...)' buyurdu." [Bakara(2): 124]

"(Hani, Zekeriyya şöyle demişti:) 'Doğrusu ben, arkamdan iş başına geçecek olanlardan endişe ediyorum. Karım da 'kısır'dır. Tarafından bana bir veli (oğul) ver. Ki o, bana varis olsun ve 'Al-i Ya'kub'a da varis olsun. Ve onu rızana layık kıl!'. (Allah-u Teala şöyle buyurdu:) 'Ey Zekeriyya! Biz sana bir oğul müjdeleriz ki onun adı Yahya'dır. Daha önce ona kimseyi adaş yapmadık!" [Meryem(19): 5-7] ; yaklaşık olarak, [Al-i İmran(3): 38-39];

"Andolsun ki biz, Davud'a ve Süleyman'a ilim vermişizdir. Onlar, 'bizi mümin kullarının bir çoğundan üstün kılan Allah'a hamdolsun!' dediler. Ve Süleyman, Davud'a varis oldu ve dedi ki: 'Ey insanlar! Bize kuş dili öğretildi ve bize her şeyden verildi. Doğrusu bu apaçık bir lütuftur. Cinlerden ve insanlardan ve kuşlardan müteşekkil ordular, Süleyman'ın hizmetinde toplandı; hepsi birarada (O'nun tarafından) düzenli olarak sevkediliyordu." [Neml(27): 15-17]...

"(Yüce Allah (cc) dedi: Ey Musa) Fir'av'n'a git! Çünkü o iyice azdı. (Musa) dedi: Rabbim! Göğsüme genişlik ver, işimi kolaylaştır. Dilimin bağını çöz ki, sözümü anlasınlar. Bana ailemden bir de 'vezir' ver, kardeşim Harun'u. Onun sayesinde sırtımı kuvvetlendir. Ve onu 'işime' ortak yap! Ki böylece, seni bol bol teşbih edelim ve bol bol analım seni. Şüphesiz sen bizi görmektesin! (Allah da:) 'Ey Musa istediğin sana verildi!' dedi." [Taha(20): 24-36];

"Bir zaman Yûsuf babasına demişti ki: 'Babacığım! Gerçekten ben (rüyada) onbir yıldızla güneşi ve ayı gördüm, yani onları bana secde ederken gördüm.' (Babası:) 'Yavrucuğum! Rüyanı sakın kardeşlerine anlatma, sonra sana bir tuzak kurarlar! Çünkü şeytan, insana apaçık bir düşmandır!' dedi. Ve işte böylece, Rabbin seni (önder olarak) seçecek, sana olayların te'vilini öğretecek ve daha önceki iki atan olan İbrahim ve İshak'a ni'metini tamamladığı gibi sana ve Al-i Yakub'a da ni'metini tamamlayacaktır. Çünkü Rabbin Alim'dir, Hakim'dir. Andolsun Yûsuf ve kardeşlerinde (onların haberlerinde) soranlar için ibretler vardır. (Kardeşleri) dediler ki: 'Yûsuf la (öz) kardeşi, babamıza bizden daha sevgilidir. Halbuki biz (daha güçlü ve daha) kalabalık bir topluluğuz. Muhakkak ki babamız (Yûsuf u bize tercih etmekle) apaçık bir yanlışlık (ve şaşkınlık) içindedir. Yûsuf'u öldürün veya onu (uzak) bir yere atın ki babanızın teveccühü yalnız size kalsın! Ondan sonra da (tevbe ederek, yeniden) salih kimseler olursunuz!'" [Yûsuf: 4-9]...

Kur'an-ı Kerim'in İlâhî semâsından tulu eden bu mübarek ayetler konumuzla alâkalı, kitapları istiâb edecek ölçüde geniş bilgiler sunarken, biz sadece konumuza taalluk eden veçhesine *genel hatları*yla -kısaca- temas ve işaret edecek, tafsilatını da *ehl-i ilim* ve *irfan* zevât-ı kiramın takdir ve tahkikatına havale etmekle yetineceğiz.

Mezkûr ayet-i kerimleri tahkik ettiğimizde, ilk aşamada şu hususlar dikkatimizi çekmektedir:

1-) "*Allah-u Teala, gerekli gördüğü takdirde, imamet makamına istediği kulunu seçip ta'yin etmekte, bu 'seçim'de bazen 'ibtıla ve imtihan' ameliyesini uygulamakta, bazen de buna gerek duymadan doğrudan doğruya ta'yin etmektedir*".¹

¹ Meselâ, Hazret-i Âdem'in ibtilâsı; [Bakara(2): 2/35-36]; [A'raf(7): 19-22]; Hazret-i İbrahim'in ibtilâsı, [Bakara(2): 124]; [Enbiya(21): 69-71] ; Hazret-i Yûsuf un

2-) "*İmam olacak zatın, zulmün her türlüşünden 'beri' olması gerekmektedir*"²

3-) "*Mevcut olan imam, kendisinin yerine geçecek birinin 'varis' olarak ta'yin edilmesi için, Allah-u Teala(cc)'ya tazarru ve 'niyaz'da bulunabilir. Bilhassa bunun, 'kendi aile efradı arasından' seçilmesini isteyebilir, hatta, diğer çevresine ve başkasına itimat da etmeyebilir*"³. Çünkü; İbrahim, Musa ve Zekeriyya (aleyhimüsselâm) bunu açıkça ifade etmişlerdir.

ibtılâsı, [Yûsuf(12): 10-15, 22-28, 35-42]; Hazret-i Musa'nın ibtilâsı, [Tâ-hâ(20): 38-40].

² [Bakara(2): 124]'de geçen "... **Ahdim** (imam kılma sözüm) **zalim olanlara tenavül etmez!...**" kavlinin mefhum-u muhalifi, "**.. Zalim olmayanlar, ancak imam olabilir!**" anlamında olmaktadır. Buradaki **zalim** terimi, **günahkâr**, zalim olmayan ise, **günahsız**, yani **ma'sum** anlamında oldukları, yine Kur'an-ı Kerim ile, örneğin; [Bakara(2): 35], [Enbiya(21): 87]'de tasrih edilmiş bulunmaktadır. O zaman, karşımıza **iki kısım imam** çıkmaktadır. Biri: Mutlak, diğeri: Mukayyed. Mukayyed olanlar da, **küllî-umumî** ve **cüz'î- kısımî** olmak üzere iki sınıfa ayrılmaktadır. Ulu'1-azm peygamberler (as), **mutlak** ve **küllî imamet** misyonunu ifa ederken, onlara tabi olan Nebîler-Resuller (as) ise **mukayyed** bir özellik taşımakta, bunların da **küllî** ve **cüz'î** misyona haiz olanları bulunmaktadır...

Nebî ve Resul olmayan **imamlar-halifeler** ise; **mukayyed** bir misyon-yetki ve etkiye haiz bulunmakta, bağlı bulundukları Resul'e tabi olarak icrâ-yı faaliyet etmektedirler. Bunların da **küllî** ve **umumî** olanları ile **cüz'î** ve **kısımî** olanları söz konusu olmaktadır. Yani, **verasetleri** küllî olanlar, cüz'î olanlar!... Diğeri bir ta'birle, **ma'sum** olanlar ve olmayanlar! Ki, **Eimme-i tsna Aşere** (as) ilk sınıfı, bunların dışında kalan ve **velayet** ve **veraset-i amme**'ye haiz olan **sâlih** ve **adil fakihler** ise ikinci sınıfı teşkil etmektedirler. Ki, **Naib-i İmam** hüviyetindedirler. Ve, nâm-ı hesabına hareket ettikleri, gerçek-küllî (Ma'sum) İmam'dan dolayı da, **Veliyy'ül-Emr'il-Müslimin** ehliyet ve selâhiyetine sahip olma durumundadırlar... İlaahir...

³ Gerek şer'an, gerekse aklen de, değil önemli bir konu için, basit bir konu için bile **ehliyet** şartının arandığı, hatta ön plana alındığı açıktır. Bu da, **yakinen tanıma** ve şahadet ile olur. Kişi, en yakınında bulunanları, her an gözetimi altında olanları **daha iyi** tanır. Bu da, **evlat** ve **kardeş** gibi, çok yakın olanlarda veya o duruma ve pozisyona yakın olan **eşhasta** daha net ve daha kesin gerçekleşir. Bu aklî ve şerî gereklilikten dolayıdır ki; Hz. İbrahim, Ya'kub ve Zekeriyya (Aleyhimüsselâm) **öz oğullarına** teveccüh etmiş, Hz. Musa ise, en yakını olan **kardeşine** yönelik **duâda** ve **teveccüh**te bulunmuşlardır. [Bakara(2): 124], [Yûsuf(12): 5], [Meryem:(19): 5], [Tâ-hâ(20): 29-32]...

Resul-ü Ekrem (sav) ise; bu iki özelliği (oğul ve kardeşliği) birlikte yaşayan (Tirmizî: 6/305-307; 273, 279;...) Hazret-i Ali'ye yönelmiş, onun ve **esbat** olan neslinin (Ehl-i Beyt (as)'in) küllî ve umumî imametini arz-u niyaz eylemiş, Cenab-ı Hakk tarafından da bu kutlu nesil (Al-i Muhammed (as) intihab

Hazret-i İbrahim (as), kendisinin imam **ta'yin** edilmesinden sonra, **zürriyetinden** de imamların ta'yin edilmesini istemiş, zalim olanların müstesna olması kaydıyla, bu duası Allah-u Teala tarafından kabul edilmiştir⁴.

Hazret-i Zekerıyya da, kendi **oğlunun** doğup da **varis** olmasını istemiş, gerekçe olarak da **'kendinden sonrakilerin işbaşına gelmelerinden endişe edişi ve onlara güvensizliği'** söz konusu edilmiştir⁵.

Hazret-i Yakub (as)'un da, oğlu Yûsuf (as)'a böyle bir **veraseti** mutazammın bulunmasından mütevellit **fart-ı muhabbet** ile müteveccih bulunduğu anlaşılmaktadır⁶.

edilmiştir... (Yüce Rabbimiz (cc), bizleri nurlu yollarını izlemeye muvaffak kılsın!.. Amin!...)

⁴ Hazret-i İbrahim'in (as): **"...Zürriyetimden de! (İmamlar kıl!)..." duâsına** verilen, **"...Ahdim, zalimlere değil!"** [Bakara(2): 124] İlâhî cevabı: **"Zalim (günahkâr) olmayan zürriyetine de bu (İmam kılma) ahdim 'tenavül' eder! (döner)..."** anlamında olmaktadır. Ki; **Al-i İbrahim** ve O'nun **iki dalı** olan **Al-i Ya'kub** ve **Al-i Muhammedin** (sav), gerek beraberce, gerekse ayrı ayrı sonsuz İlâhî ni'metlere müstağrak bulundukları izahtan vârestedir... [Meselâ; [Maide(5): 3], [Yûsuf(12): 6,100], [Neml(27): 15-17], [Enbiya(21): 69-74], [Saffat(37): 97-126];

Hele; **"Allahumme salli ala Muhammedin ve ala al-i Muhammedin]..."** Mübarek salâtı ve duası, asırlar boyu tüm ümmetin **namazda** ve namaz dışında vird-i zebanı olmuştur. (Bakınız duâ için, 'Savaik'ul-Mührika'dan naklen, El-Ğadir: 2/303; Beyhakî ve Dârekutnî'den naklen, Es-Savâik: 139).

⁵ **"Gerçekten Allah size, emanetleri ehil olanlara vermenizi, insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder. Allah size ne kadar güzel öğüt veriyor! Şüphesiz Allah, herşeyi işitici ve görücü olandır!..."** [Nisa(4): 58] ayet-i kerimesi muvacehesinde, kişinin **ehil** olan oğlunu-kardeşini ve sair yakınlarını ihmal veya gözardı etmesi caiz değildir. Burada akraba ile sair insanlar arasında fark yoktur. İslam'da **saltanat** (krallık) sistemi yoktur, fakat bu; ehil olan evladın, emanetten (yönetimden) mahrum bırakılacağı anlamında asla değildir. Buradaki farkın, temyizi şarttır. Mevcut olan **ehil akrabanın** tercihi, **yakinen tanıyabilme** imkanının bulunmasından dolayı da gereklidir. Zira; ehil olanın-olmayanın tesbiti, yakinen tanıma ve tahkik ile mümkündür. Bu da, en fazla, yakın akraba hususunda veya o düzeyde **yakın olanlarda** gerçekleşebilir. Onun için, bir kısım peygamberler (as) bu hususu göz önüne almış, çocukları ve kardeşleri bulunmadığı durumlarda ise, lütfedilmesi için Cenab-ı Hakk'a **duâ** ve **niyazda** bulunmuşlardır. Ki, az evvelce de işaret etmiştik...

⁶ Nübüvvet makamının **emin** temsilcileri olan peygamberlerin, her bakışı ve tüm değer yargılarının **Allah için** olduğu-olacağı, imanî ve bedihî bir hakikattir. Yoksa,

Hazret-i Musa (as) ise kendi aile efradından kardeşi **Harun** (as)'u **vezir** olarak talep etmekte, kendisinin **misyonunu** üstlenmesini istemektedir. ⁷ Ki, bu yüce peygamberlerin(as) bu talep ve duaları, Allah-u Teala (cc) tarafından kabul edilmiş, istedikleri yerine getirilmiştir...

4-) "**Peygamberlerin, kendilerinden sonra istedikleri 'varisler', elbette 'nübüvvet ve imamet' makamlarının gerektirdiği işlerde-hizmetlerde sorumlu olacak, o İlâhî görevlerin icrası hususunda 'varis' olacaklardır. Yoksa, mal-mülk ve dünya metâi hususunda değil. Zira, peygamberlerin bırakacağı 'miras' dünyevî olmayıp, uhrevî olacağı, İslam'ın hükümleriyle ve icrası ile alakalı olacağı açıktır**" ⁸.

fanî-dünyevî ve ırsî bir tensib ve tercihleri asla söz konusu değildir. İşte; Hazret-i Ya'kub (as)'un, o kadar çocukları içerisinde Hz. Yûsuf a karşı aşırı muhabbeti, Resul-ü Ekrem (sav)'in de keza çocukları içerisinde Hz. Zehra (as)'ya karşı eşsiz ilgi ve alâkası, tüm akrabaları içerisinde de Hz. Ali (as)'ye *fart-ı muhabbeti* ve misilsiz râğbeti, sadece onların (as), büyük ve kutsal manevî ve ruhî makamlarından ve azametlerinden dolayıdır, başka değil... Ki; "*Fatıma benden bir parçadır, O'nu üzen beni üzer, O'nu yoran beni yorar!...*" (Tirmizî: 6/361); "*Fatıma, cennet kadınlarının seyyidesidir!...*" (Tirmizî: 6/312, 375); "*Resulullah (as)'a insanlar arasında en sevgili olanı Fatıma; erkekler arasında ise, Ali idi...*" (Tirmizî: 6/364); "*Resulullah (as)'a her yönüyle benzeyen Fatıma idi. Resulullah, O'nun önünden kalkar, saygı ve sevgiyle O'nu kucaklar, alnından öperdi!...*" (Tirmizî: 6/363-364) gibi., nice hadis-i şerifler ve **Kevser-i nesl-i Nebî** (as) oluşu gibi nurânîyeti, Hz. Fatıma'nın yüce makamını ve Resul-ü Ekrem (sav)'in O'na ve Hz. Ali'ye teveccühünün İlâhî veçhesini ve hikmetini göstermektedir...

⁷ İslam'ın ve toplumun **ağır** sorumluluğunu ve önderliğini üstlenen zevatın, yakın-samimi-ciddi ve güçlü yardımcılara ihtiyaçları olacağı *ma'lumdur*. Bunun ilk akla gelecek olanları da, elbette **evlat** ve **kardeş** başta olmak üzere, yakın akrabalarıdır. Onun için, "Hz. Musa (as), kardeşi Harun'u, Resul-ü Ekrem (sav) de **kardeşim!** dediği İmam-ı Ali (as)'yi **vezir** ve **vasî** edinmiştir. [Tâ-hâ(20): 29-32]; [İbn-i Esir: 2/64];

Bu İlâhî hikmet ve gerçek içindir ki: "**Önce en yakın akrabayı inzar et!...**" [Şuâra(26): 214] ayetinin nüzulü ile birlikte, Yüce Resul (as), hemen bunu uygulamaya koyulmuştur. (İbn-i Esir: 2/61-67) Ve yine Resul-ü Ekrem (sav), *Medine'*ye hicretinde, dedesi Abdulmuttalib'in annesinin akrabaları olan **Ben-i Neccar** için **'dayılarım!'** diye iltifatta bulunmuş, onların fiilî desteğini sağlamıştır. (İbn-i Esir: 2/110; Tabakat-ı İbn-i Sa'd: 1/235; Buharî: 4/266)...

⁸ "**Peygamberler miras bırakmaz!...**", "**Bize mirasçı olunmaz!...**" (Müslim (terc): 8/502-516; (Arapça): Cihad/49-52, 54, 56; Buharî: Humus: 1; Fezail/12, Meğazi/14, 38...; Tirmizî: Siyer (terc): 43, 3/171; Muvatta: Kelam/27; Müsned-i

5-) "**Veraset-i nübüvvete liyakati olanlara karşı, en yakınında bulunanların bile 'haset' edeceği, bunun sonucu olarak da her türlü ihanetin yapılabileceği, insanoğlunun bu kadar 'sapma'ya müstaid olduğu, Hz. Yûsuf'un kardeşlerinin tavır ve fiillerinden açıkça anlaşılmaktadır.**" ⁹

Ahmed: 1/1, 4, 6, 9-10...; hadis-i şerifi, peygamberlerin **meşgalelerinin** mâhiyetine dikkat çekmekte, dünya ve emtiasına, mal ve mülke önem vermediklerini ve onlar için çalışmadıklarını vurgulamaktadır. Yoksa; hasb'el-kader kalmış ve bırakılmış olan malları, **mirasçılarına verilmaz!** demek değildir. Böyle bir yorumun, ne aklen, ne de dinen hiçbir dayanağı olamaz!

Zira; peygamberlerin çocukları ve diğer mirasçıları da **insandır** ve beşerî ihtiyaçları olacaktır. Zaten, **sadaka** almaları da memnu' olan peygamber çocukları ve akrabalarının durumu ne olacak? Öz babalarının mallarına bile sahip çıkamayacaklarsa, kimin malı ile geçineceklerdir? "**Süleyman Davud'a vâris oldu!**" [Neml(27): 16] ayeti, mutlak iken, onu sırf **nübüvvet** ile sınırlamak, izahı mümkün olmayan bir yanlışlık olduğu açıktır. Mal kalmış ise, onu kim alacak?... "**Bırakılan mal sadakadır!**" *ilâvesinin*, hiçbir aklî ve şer'î izahı olamaz. Kişinin sadakası bile **en yakın akrabasına verilmesi** şer'î gereklilik iken, normal mirasın bile evlada verilmemesi, gerçekten büyük bir haksızlık olarak tezahür etmektedir. Hele **humus** gibi.. bir *hakkın* bile söz konusu edilmediği bir *mektepe*, (Ehl-i Sünnet'te), Peygamber (as) evladının ne kadar garip ve mağdur olacağı, fakr-u zaruret içerisinde kıvranacağı, izahtan vârestedir...

⁹ [Yûsuf(12): 5, 8-15]'te geçen ve Hz. Yûsuf (as)'un kardeşlerinin kendisine olan hasetliklerinden dolayı reva gördükleri muamelenin benzerini, Resulullah (sav) Efendimizin bir kısım eshabının, İmam Ali (as) ve evladına karşı yaptıklarını ibretle-dehşetle müşahede ediyoruz. Örneğin;

Cabir(ra)'den rivayet edilmiştir; Dedi ki: "**Taif vak'asında Resul-ü Ekrem (sav) Ali'yi çağırdı ve onunla başbaşa konuştu, bunun üzerine orada bulunanlar (Eshab); 'Amcasıoğlu ile başbaşa konuşması uzadı!' dediler. (Bunu duyan) Resul-ü Ekrem (sav) buyurdu: 'O 'nunla gizli konuşan yalnız ben değilim, Allah da onunla gizli konuşur(du)!...'**" (Tirmizî: 6/277);

İmran bin Husayn (ra)'dan rivayet edilmiştir...: "**Ali'yi, Resulullah (sav)'a şikayet için anlaşılan dört sahabe 'Ya Resulullah! Ali'yi görmüyor musun?...'** (Şöyle şöyle yaptı!...) diye ayrı ayrı konuştular, Resul-ü Ekrem (sav) hepsinden de yüzünü çevirip, **en sonra da, 'Ali'den ne istiyorsunuz?.. Ali'den ne istiyorsunuz?.. Ali'den ne istiyorsunuz?.. Ali ben'den, ben de Ali'denim ve ben'den sonra Ali, her müminin velisidir!..'**" buyurdu..." (Tirmizî: 6/266-267); (İbn-i Mâce: 1/205); (Müracaat:36. Mektup...)

El-Berâ'dan,... "**Halid, benimle Peygamber(sav)'e Ali'yi gammadlamak için bir mektup yazdı. Peygamber(sav)'e geldim; mektubu okuyunca, 'rengi birdenbire değişti' ve sonra, 'Allah ile Peygamberi 'ni seven ve Allah ile Peygamberi'nin sevdiği bir zat için ne (diyor, ve ne) düşünüyorsun?' dedi. Ben de, 'Allah'ın gazabından ve Resulü'nün gazabından Allah'a sığınırım!' Ben, ancak (Halid'den**

6-) "*Al-i Yakub ta'birinin 'ezvac-ı Yakub' değil, 'evlad-ı Yakub' anlamında olduğu, te'vili imkansız bir sarahat arzetmektedir. Ki böylece; 'Al-i İbrahim ve Al-i Muhammed' (as) (Ehl-i Beyt)'in de aynı anlamda (evlat ve zürriyet anlamında) olduğu anlaşılmış olmaktadır...*"¹⁰ Ve

gelen) bir elçiyim!., 'dedim ve bunun üzerine Resul-ü Ekrem (sav) sustu!..." (Tirmizî: 6/276-277); ve bakınız; sh. 83.

Bunlara başka ilave edecek bir şeye gerek kalmıyor. Ve böylece, Yüce Resul(as)'ün zamanında ve yanında, İmam Ali(as)'ye böyle muamele yapan bir kısım insanların, O Resul-ü Ekrem (sav)'in bulunmadığı zaman ve mekanlarda neler yapmayacaklarını varın siz düşünün!... İşte; İmam Ali'nin ve diğer *Ehl-i Beyt* mensuplarının (Allah (cc)'ın sonsuz salat ve selamı hepsinin üzerlerine olsun!...), Resul-ü Ekrem (sav)'in irtihâlinden sonra ma'rûz kaldıkları, tarihte emsali görülmeyen, ya da çok ender görülen acı-kötü ve feci muamelelerin *esbab-ı mucibesinin* önemli bir cephesi, böylece anlaşılmış olmaktadır!.. (Ayrıca, bkz: 'El-Müracaat: 12.mektup)... Ve; yine bakınız; 21 nolu dipnot.

¹⁰ Daha evvelce de yer yer işaret ettiğimiz gibi; *Ehl-i Beyt (İtret)* ve *Al-i Muhammed* (as) kesinkes, Resulullah (sav)'ın pâk nesli ve mübarek zürriyetleridir. İsbatı için çalışmanın *zâid* olacağı bu hakikat için, şu kadarını yine de ifade edelim:

a-) Konuyla ilgili *Tathir* (Ahzab: 33) *ayetinde*, Peygamber Efendimiz'in (as) zevceleri için gelen zamirler *müennes* (künne) olarak gelmiş, *Ehl-i Beyt'e* hitap eden, onların temizliğini ifade eden bölümde gelen zamirler ise *müzekker* (küm) diye gelmiştir. Bu zamirlerin de, ya tamamı *erkek*, veya *erkek-kadın karışık* eşhas için kullanıldığı, konuyla ilgilenen herkes tarafından bilinmektedir...

b-) *Tathir* ayetinin kendi evinde nazil olduğunu bildiren ve Resul-ü Ekrem (sav)'in, *Ali-Fatıma-Hasan-Hüseyn* (as)'ı çağırıp üzerlerine örtü örttüğüne ve "*Ya Rabbi! Benim Ehl-i Beyt'im bunlardır, sen bunlardan her türlü 'ricsi' gider ve onları tertemiz temizle!...*" (Tirmizî: 5/322-324; 6/314, 362; İbn-i Kesir (Terc): 12/6552-6525; Müslim (Terc): 10/278;...); hadis-i şerifine bizzat şahid olan Ümmü-Seleme (ra); "*Ey Allah'ın Resulü! Ya ben?...*" diye sordum. Allah'a (cc) andolsun ki, Resul-ü Ekrem (sav) '*Evet' demedi!...*' demiştir. Başka rivayette, '*Senin yerin ayrı ve sende de hayır var!...*' şeklinde buyurdıklarını bildirmiştir. (Tirmizî: 6/314; İbn-i Kesir: 12/6523)...

c-) Ve yine; aynı *tathir* ayetinin tefsirinde gelmiş olan bu *Kisa* (Aba) hadisesinde geçen '*Ehl-i Beyt'in, zevceler mi?*' olduğunu soran kişiye hadisin başka bir ravisi olan Zeyd b. Erkam, şu kesin ve net cevabı vermiştir: "*Hayır! Allah 'a yemin olsun! Hakikaten kadın, zamanın bir kısmında erkekle beraber olur. Sonra onu boşar da, kadın babasına ve kavmine döner!...*"; zaten, mezkur hadis-i şerifte, "*Ben size iki ağır (Sekaleyn) emanet bırakıyorum!... Bunlar kıyamete kadar, birbirinden ayrılmaz!... Bunların biri, Kur'an-ı Kerim, diğeri ise itretim olan Ehl-i Beyt'imdir!...*" ibareleri geçmektedir. Ki; Yüce Resul-ü Ekrem (sav) zevcesi, *kıyamete kadar!..* hayatta mı kalacak? Ki, ümmet onların hukukuna riayet ve onlara itaat edebilsin?... (Bunun ne kadar basit ve kuru bir mantık olduğu apaçık meydandadır.)...

hakeza! İşte; bu kısa tavzihattan sonra, Resul-ü Ekrem (s.a.v.)'den sonraki **veraset-i nübüvvet** ve **imamet-i mahza** konusuna gelebiliriz. Ki; bunun anlaşılmasından sonra, **Kerbela, Aşura** ve **Hz. Hüseyin** (as) gerçek anlamıyla anlaşılabilir, o günden bu güne kadar devam edip gelen ve **İslam İnkılabı** ile neticelenen **Hüseyinî Çizginin** (yani, **Öz Muhammedî İslam'ın**) derinliğine ulaşılabilir. Şöyle ki:

a-) Muhammed'ül-Emin (s.a.v.)'in **Hatem'ül-Enbiya** olarak **bi'setine** paralel olarak, **veraset-i nübüvvet** kurumu da oluşmaya başlamış, **sevk-i İlâhî** ile, Hz. Ali (as), **Ehl-i Beyt**'in başı olarak, çocukluk çağından itibaren **hane-i Resulullah**'ta, **terbiye-i nebevî** tahtında yetişmiş, **ehil bir** varis olmak üzere,

d-) *Tathir* ayetinin tefsirini ve izahını, bizzat Resul-ü Ekrem (sav) yapmış, **Ehl-i Beyt**'in, **Ali-Fatıma-Hasan-Hüseyin (as)** olduklarını, ısrarla ve üzerlerine örtü atıp **müşahhas** şekilde gözlere göstere göstere.. söylemiştir! Ki, **"İnsanlara, kendilerine indirileni açıklamak için sana da bu Kur'an'ı indirdik!.. Umulur ki düşünüp anlarlar!.."** [Nahl(16): 44] ayetinin tasrihi muvacehesinde, Kur'an'ı açıklamakla görevli bulunan Yüce Resul(as)ün, bu ayetteki **Ehl-i Beyt, Ali-Fatıma-Hasan ve Hüseyin(as)'dir**, dediği ve sürekli olarak bunu vurguladığı rivayet edilmiştir. Hatta bir rivayette **tam altı ay**, diğerine göre de **yedi ay** boyunca, her sabah namazı öncesinde, Hazret-i Ali'nin ve Fatıma'nın evlerinin kapısında durup, **"Ey Ehl-i Beyt, namaz!, namaz!, diyerek tathir ayetini okumaya devam etmiştir!.."** (Tirmizî: 5/324; İbn-i Kesir, Ahmed İbn-i Hanbel'den naklen: 12/6520-6521)...

Bu kadar açık deliller karşısında, Yüce Resul'ün (as) sarıh beyanlarına rağmen, hâlâ inat ve taassubla hareket ederek Yüce Resul'ün (as) izahının beyanının aksine ve zıddına beyanlarda bulunanlar için, hiçbir söz söylenemez!... Üstelik, bunun dışında daha pek çok deliller de söz konusu olmuştur. Ki; [Al-i İmran(3): 61] ayeti (mübahele ayeti diye iştihar bulmuştur.) içinde geçen **ebnaena** ve **nisaena** (çocuklarımız-kadınlarımız) *ifadesinin* bile, zevcelere değil **ehl-i kisa** (veya ehl-i aba) denen Hazret-i Ali, Fatıma, Hasan ve Hüseyin'e (as) raci ve ait olduklarını nassın kendisinde ve ilgili kaynaklarda görmüştük. (Yine de bkz.; Müslim(terc): 10/245; Tirmizî: 6/276, 304-306; İbn-i Esir: 2/270-271; Tefsir-i Razi(terc): 6/370-371; İbn-i Kesir(terc): 4/1270-1271); İlaahir... Hulâsa, bu ayette geçen **çocuklarımız** ile Hazret-i Ali, Hasan ve Hüseyin (as)'in, **kadınlarımız** ile de, Hazret-i Fatıma (as)'nın kastedildiğine, tüm müfessirler ittifak ettiği halde (Tefsir-i Razi: 6/371), yine de yeri geldikçe, **te'vil** yollarıyla bir kısım zevat tarafından konu, sürekli olarak saptırılmaya çalışılmakta, en azından **mübhemlik** ve **evham îrâs** edilerek, **Ehl-i Beyt'in hidayet rehberliği ve yönlendiriciliği** nisyana gömülmek istenmektedir!... Heyhat!...

vahyin ilk gününden, son anına kadar İlâhî vahyin ta'lim ve tedrisatı ile tekamüle ulaşmıştır¹¹...

b-) "**Aşiretinden en yakın olanlarını inzar et! Ve sana tabi olan müminlere kanadını ger!**" [Şuâra(26): 214-215] İlâhî emrini Yüce Resul (as), bu amaçla topladığı tüm akrabalarının huzurunda, kendi hanesinde ve terbiyesi altında **oğlu gibi** büyütmeye devam ettiği Hz. Ali (as) için;

*"İşte bu, benim kardeşim, vasim ve benden sonra aranızdaki halifemdir; onu dinleyip itaat edeceksiniz!"*¹² demiş. Böylece; İslam'ın ilk günlerinden itibaren, gelecekteki **varisinin** kimliğini alenen ilan etmiştir.

c-) Kutlu Hicret olayından sonra varılan **Yesrib** (Medine-i Nebevî'de) muhacirlerle-ensar arasında aktedilen **kardeşlik** anlaşmasında, Hazret-i Ali'yi, **kendisi için** bırakan Resul-ü Ekrem (SAV); *"Ya Ali, sen benim dünyada da ahirette de kardeşimsin"*¹³ demiş, ırsî akrabalıktan öte manevî ve nebevî bir saikle hareket ederek, söz konusu **varis** ve **vasi-halife** kılma misyonunu terennüm ettiğini göstermiştir...

d-) En önde görünen (üç halife de dahil) tüm eshabı, birbirlerinin, hatta çok yeni ve de çocuk yaşta olanların **emir** ve **komutası** altında istihdam eden Resul-ü Ekrem (as), Hz. Ali (as)'yi, tüm hayatı boyunca **hiç kimsenin** emir ve komutası altına vermemiş, böylece; kendinden sonra ona takınılması lazım gelen tavır ve muamelenin **nasıl** olacağını, fiilen de göstermiştir¹⁴...

¹¹ İbn-i Hişam: 1/327; İbn-i Esir: 2/57.

¹² İbn-i Esir: 2/64; Müsned-i Ahmed: 1/109, 111, 331; ve...

¹³ Tirmizî: 6/272-273; Tabakat-ı İbn-i S'ad: 3/22; İbn-i Mâce: 1/208; K. Ummal: 6/154.

¹⁴ 'Mütevâtir-i Kafi olan bu konu için, kaynak vermek çok zâid olacaktır. Zira; aksine bir haber ve rivayet, (zayıf ve uydurma da olsa) asla vârid değildir. Demek ki, şeytanlaşmış bulunan en azılı düşmanlar dahi, bu konuda bir şeyler uydurmağa cür'et edememişlerdir!...

"Allah ve Resulü'nün en çok sevdiği, onun da Allah ve Resulü'nü en çok sevdiği"¹⁵; "Ancak onu mü'minler sever, münafıklar ise ona buğzeder"¹⁶; "Allah, onunla (ilhamen) konuşuyor!.." ¹⁷ dediği İmam-ı Ali (as) için, Resul-ü Ekrem (as);

"Ali bendendir, ben de Ali'denim. Ve benden sonra Ali her müminin velisidir!"¹⁸ ; "Allahım! Ali nereye dönerse, 'haklı' da onunla 'beraber' çevir!..."¹⁹; "Ya Ali! Bana karşı sen, Musa'ya karşı 'Harun menzilesi'ndesin!..."²⁰; "Ben ilim (ve hikmet) şehriyim, Ali de (o şehrin) kapısıdır!..."²¹; "Her peygamberin nesli kendinden gelir, benim neslim (ve zürriyetim) de Ali (ile Fatıma'dan) gelecek (devam edecek)tir"²², diye buyurmuş, ileride, ümmet tarafından ma'ruz bırakılacağı mihnet-meşakkatleri ve ihanetleri **ihbar-ı nebevî** olarak bildirmiş²³;

¹⁵ Tirmizî: 6/273-277, 361, 364; İbn-i Mâce: 1/198-200; İ.Kesir: 5/2390; 13/7101.

¹⁶ Tirmizî: 6/270, 271, 282; Müslim (terc): 1/346; (Arapça): K. İmam: 33/131.

¹⁷ Tirmizî: 6/277.

¹⁸ İbn-i Esir: 2/147; Tirmizî: 6/267, 272; İbn-i Mâce: 1/205.

¹⁹ Tirmizî: 6/268.

²⁰ Müslim: 10/243-246; Tirmizî: 6/275, 279; İbn-i Mâce: 1/210; Müracaat/28, 32, 34. mektuplar; Hakim: 3/165-166; Müsned: 1/98; Edeb'ül-Müfred(terc): 2/180-181.

²¹ Müsned- i Ahmed: 3/17; Hakim (Müstedrek): 3/127; Tirmizî: 6/274; Tarih-i Bağdat: 11/204; Tehzib'ül-Asar (İbn-i Cerir): 1/89.

²² "**Oğullarımız ve kadınlarımız...**" [Al-i İmran(3): 61]'e telmihen; Muhibbu't-Taberî-Riyad'un-Nadra'dan (2/222'den) naklen, İslam Tarihi (Asım Koksall) Medine dönemi: 3/41.

²³ Henüz Resulullah (Aleyhi ve Alihi Vesellem) zamanında başlayan, *Ehl-i Beyt'e* yönelik soğuk muamele, İrtihal-i Nebî (as) ile biraz daha artmış, Ben-i Ümeyye vb., **Ben-i Haşim'e** rakip kabile mensuplarının gizli ve sinsi çabaları ile gittikçe dozunu arttırmıştır. **Ben-i Sakife** diye adlandırılan, bir kısmının samimi, ama safiyâne ve gafilâne iştirak ettiği, **İmam-ı Ali'nin** saf dışı edilmesini hedef alan meş'um olaydan itibaren, **Ehl-i Beyt** (as)'in yalnızlığa itilmeye, eski hasımların değişik boyutta intikam duygularının kabarmaya başladığı tarihî bir vâkıâ olarak müşahade edilmektedir.

Bundan dolayıdır ki, Resul-ü Ekrem (sav) tarafından sürekli olarak İmam Ali ve diğer Ehl-i Beyt (as) efradı teselli edilmiş, ümmetin şefkat-merhamet-hürmet ve muhabbet duygularına hitap edilerek, **hakikat önderlerinin** hak ve hukuklarına riayet edilmesine dikkat çekilmiştir. Fakat, ne çare ki; *ezelde* yazılmış bulunan İlâhî kader hakim olmuş, **zalim-mazlum, haklı-haksız kamplaşması** o dönemde de (ümmet arasında bile) baş göstermiş ve bu güne kadar da varlığını devam ettirmiştir.

İşte; bu cümleden olarak, başta İmam-ı Ali ve İmam Hüseyin (as) bulunmak üzere, **Ehl-i Beyt**'in (as) ma'ruz kaldığı mihnet-meşakkat-zulüm ve ihanetlerin (tüm boyutları) siyer ve tarih kitaplarını doldurup-taşırmakta olduğu bilinmektedir. Bunların tekrarı zâid olacağından, sadece (hafifinden-şiddetlisine kadar..) birer örnek ile iktifa ederken, tafsilatını ve olayların serencamını, ilgili mecmualara ve kaynaklara havale ediyor, sadece **Ehl-i Beyt**'in hakkaniyetine işaret etmekle yetiniyoruz. Bunları birkaç küçük ve kısa maddeler halinde (kaynaklardan nakletmek suretiyle) şu şekilde sıralayabiliriz:

a-) Ben-i Sakife'de hilafet makamına (habersiz-istişaresiz) seçilen halife Hz. Ebu Bekir'e **biat** etmeyen Hazret-i Ali (as), gerekçe olarak:

"... Biz bu 'iş'te (hilafette) kendimiz için bir (hak) ve nasib görüyorduk. Ama, bize karşı 'istibdad' gösterildi!.. Biz de gücendik!.." dedi... Fedek'teki mirâsını kendisine vermeyen Hz. Ebu Bekir'den gücenen Hazret-i Fatıma (as) da, bundan (ve hilafet işinden) dolayı; "Ebu Bekir 'e gücendi ve kendisini terk etti, vefat edinceye kadar onunla konuşmadı... Vefat ettiği vakit, onu Ali geceleyin defnetti. Onun vefatını Ebu Bekir'e haber vermedi..." [Müslim (Terc): 8/510-511;...]

b-) Hem; Hz. Ebu Bekir'in, kendisinden sonra, halife olarak Hz. Ömer'i **istihlaf** etmesi ve yine Hazret-i Ali'ye (as) **halifelîğın** verilmemesi, açıkça bir kısım nefsanî ve kavmî duygu ve endişelere dayandığını, bizzat Hz. Ömer itiraf etmektedir:

"...Ömer, İbn-i Abbas'a: 'Ali niçin bize iltihak etmedi?..' İbn-i Abbas: 'Bilmiyorum!' dedi. Ömer: 'Senin baban, Peygamber'in amcası idi, sen de O'nun amcası oğlu idin. O halde sizin kabileniz (olan Kureyş), size niye müzaheret etmedi?' İbn-i Abbas, yine: 'Bilmiyorum!' dedi. Yine Ömer: 'Ben kabilenizin (Kureyş'in) sizi niçin İmam (Reis) tanımak istemediğini biliyorum!' Dedi. İbn-i Abbas: 'Niçin?..' diye sordu. Ömer: 'Çünkü, 'peygamberlikle' 'halifelîğın' aynı ailede (Ben-i Haşim'de) cem' olup birleşmesini istemiyorlar da ondan!..' ... Yine Ömer: 'Halkın, sırf sizin kabilenize (Ben-i Haşim'e) karşı duydukları husumet ve haset yüzünden sizi (Ali'yi) hilafetten (Devlet Reisliğinden) mahrum bıraktıkları görüşündeymişsiniz. (Doğru mu?)' İbn-i Abbas: 'Husumet (düşmanlık) için bir şey söylemek istemem. Çünkü o, gün gibi aşikârdır!... 'Hasede' gelince: Bunda da hayret edilecek bir şey yoktur! Zira, şeytan da Âdem'e haset etmemiş miydi? Hepimiz de Âdem'in çocuklarıyız. Hased'e kurban olursak, hayret etmemeliyiz!...' dedi. Ömer de: 'Ben-i Hasim'in, kalplerini eski davalardan ve intikamlardan temizlememiş (?) olmaları, çok 'şayan-ı teessüf dür!' dedi. İbn-i Abbas da: 'Haşim Oğulları hakkında, pek o kadar ağır konuşmayınız! Çünkü Peygamber de onlardandır!...' dedi. Ömer: 'O halde, bu konuyu kapatalım'; İbn-i Abbas da olur ! dedi. (Taberî 'den, Asr-ı Saadet: 4/321)

Bizzat Hz. Ömer, açıkça **Haşimoğullarına güvenmediğinden dolayı!** onlara devlet kadrolarında görev vermediklerini de ifade etmektedir. (Asr-ı Saadet: 4/443; Fakat; Ben-i Ümeyye'nin genç ve sefih takımının bir kısmına, maalesef önemli görevler verilmiştir!...)

c-) Resulullah (sav), Ezvâc-ı Tahirâtına: "İçinizden birisi, mühim bir fıtne'nin başına geçecek ve etrafında çok insanlar katledilecek!..." demiş, ve "Keşke Hev'eb köpeklerinin hanginize uluyacağını bir bilseydim!.." diye sitemlerini belirtmiş, **Cemel olayında, Hev'eb köpeklerinin kendisine uluması** üzerine, Hz. Aişe; ellerini dizlerine vurarak, "Ben'i geri çeviriniz! Vallahi ben, (Resulullah'ın bahsettiği)

Hev'eb köpeklerinin kendisine uluduğu kadını!" diyerek, elim üzüntüsünü dile getirmiştir. [Bakınız, İbn-i Esir: 3/214; Mektubat (B.Said-i Nûrsi): 90; Hakim, Kenz'ul-Ummal vs.'den naklen, Fedail-i Hamse: 2/369-374];

Aynı vak'ada öncülük yapanlardan Zübeyr bin Avvam'a, Emir'el Mü'minin Hazret-i Ali (as): *"Biz ensardan bir topluluğun sofrasındaydık, sen de vardın, Resulullah (sav) beni işaret ederek sana, 'O'nu sever misin?' buyurmuştu! Sen, 'Ne mani var?' deyince; 'Ama sen, O'nun aleyhinde ayaklanacak, O'nunla savaşacaksın ve bu durumda sen, zalim olacaksın!' demişti!..; Sen hatırlamıyor musun bunu?..."* dedi. Bunu hatırlayan Zübeyr, büyük bir nedamet ile geri dönmenin yolunu aramıştır. [Bakınız; İbn-i Esir: 3/246-247; Mektubat (hülaseten): 90; ve birçok kaynaktan naklen, Fedail-i Hamse: 2/364-369];

"...Kim ki (biat) ahdini bozarsa, ancak kendi aleyhine bozmuş olur..." [Feth(47): 10] Ayetine masadak olan **Eshab-ı Cemel**, hadis-i şerifte **nakis** diye tesmiye edilmiş (Mektubat: 90), Hazret-i Ali (as) de, bunlarla savaşmakla emrolunduğunu bildirmiştir. (Nehc'ül Belâğa, 26 no'lu Kasia hutbesi.)

İlk biat edenlerden olduğu halde (İbn-i Esir: 3/195, 235), sonradan **nakis**inden (biatlarından cayanlardan, *hak öncüye itaatten ayrılanlardan*) olan Talha ve Zübeyr'e Ehl-i Beyt (as)'ten olan Emir'ül-Mü'minin İmam Ali (as):

"İpliğini sağlamca бүktükten sonra, çözüm-bozan (kadın) gibi olmayın! Bir toplum, diğer bir 'toplum'dan (sayıca ve malca) daha çok olduğu için yeminlerinizi, aranızda bir fesat aleti edinmeyin! Çünkü Allah, bununla sizi imtihan etmektedir. Hakkında ihtilafa düşmekte olduğunuz şeyi, kıyamet gününde mutlaka size açıklayacaktır!" [Nahl(16): 92] **"O gün Allah, onlara hak (ettikleri) cezalarını tam verir ve onlar da bilirler ki, Allah apaçık haktır!..."** [Nur(24): 25] Ayetleriyle mukabelede bulunur. (İbn-i Esir: 3/246)

d-) **Kasit**in (haktan sapanlar-bağı olanlar) diye tesmiye edilen **Ehl-i Sıffin** (Mektubat: 90; Nehc'ül Belağa, hutbe no: 16) bir çok hadis-i şeriflerde takbih edilmiş, fitnelerinden korunmaları için ümmet, Yüce Resul (as) tarafından yer yer îkaz edilmiştir. Baştan başa yalan-hile-zulüm ve cinayet temeli üzerine oturmuş bulunan ve **Kelime-i Habise - Şecere-i Habise** [İbrahim(14): 26] ile **Şecere-i Mel'une** [İsra(17): 60]'nin mücesssem bir timsâli olan **Ben-i Ümeyye** süfehâsı, **Öz Muhammedî İslam**'ın temeline dinamit koyan, nifakî-inhirafî bir İslamî anlayışın bânîsi olmuş, âdeta bunu tarihî bir **mekteb** haline getirmiştir...

İbrahim'in (as) ve Mûsa'nın (as) karşısına çıkan asrın tağutlarına **tevarüsen** bir **Şecere-i Habise** ve **Mel'une**'yi temsil etmiş, **'Şecere-i Tayyibe'** ve **Mübareke**'yi (Veraset-i Nübüvvet ile temsil eden, *Al-i Muhammed'in* (Ehl-i Beyt-i Resulullah'ın (sav)) karşısına dikilmiş, ezeli **hak** ve **batıl** savaşının şeytanî ve tağutî cephesini vücûda getirmiştir. Ki, günümüze kadar bu **batıl cephenin** etkisi bir mekteb olarak gelmiş bulunmakta, insanlığın, bâhusus İslam ümmetinin müşahade edilen bugünkü hüsrân ve felaketinin baş müsebbibi olduğu (**İslam İnkılabı**'nın bereketiyle, ancak) anlaşılmış olmaktadır... Kitapların bile istiâb edemeyeceği bir vahşeti temsil eden bu **habis çizgiye**, işaret eden birkaç ayet ve hadis vererek konuyu noktalama yoluna gideceğiz. Ki, ana konu dağılmış olmasın...:

"Kelime-i Habise'nin misali, gövdesi yerden koparılmış, o yüzden ayakta durma imkanı olmayan 'Şecere-i Habise'ye benzer'..." [İbrahim(14): 26]; **"Hani**

sana, 'Rabbin, insanları çepeçevre kuşatmıştır!' demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı ve Kur'an'da 'Şecere-i Mel'une'yi, insanlar için bir fitne (ve imtihan) yaptık. Biz onları korkuturuz da bu, onlarda, büyük bir tuğyandan başka bir şey arttırmaz!..." [İsra(17): 60]; Birbirilerinin müradifı, benzeri ve mütemmimi olan 'Kelime-i Habise'nin teşbih kılındığı **Şecere-i Habise** ile **Şecere-i Mel'une** için, şu ifadelere dikkat edelim:

"...Bazıları, **Şecere-i Mel'une'nin Ben-i Ümeyye** olduğunu söylemişlerdir.../... *İbn-i Cerir* der ki: 'Bana Muhammed ibn Hasan... kanalıyla *Sehl ibn Sa'd*'dan nakledildi ki, o şöyle demiş: 'Resulullah (sav) falanca(?) oğullarını, minberinin üzerinde maymunlar gibi zıpladıklarını görünce, bu, hoşuna gitmemiş, sonunda onlar gülererek ölmüşler. İşte bunun üzerine: 'Sana göstermiş olduğumuz rüyayı, sadece insanlar için bir fitne (ve imtihan) kıldık!...' ayeti nazil olmuştur...' (İbn-i Kesir (terc): 9/4788) Bu son kısımda ismi verilmeyen 'falanca oğulları'nın **Ben-i Ümeyye** olduğunu, naklettiğimiz bir üst cümledeki açıklama ortaya koymuştur. Ayrıca; İmam-ı Hasan-ı Müctebâ (as)'dan nakledilen bir hadis-i şerifte; "...Ben-i Ümeyye, Peygamber 'e (as) kendi minberi üzerinde gösterilmiş ve bu (rüya) kendisine çok fena dokunmuş..." (Tirmizî (terc): 5/459); Tefsir-i Hâzin'de de:

"...Denildi ki: 'Peygamber (sav) rüyasında *Hakem İbn Ümeyye'nin* çocuklarını, bir 'küre'nin etrafında döner gibi, minberinin etrafında döndüklerini görmüş, bu da onun hoşuna gitmemişti!...' Bir itirazcı: 'Bu sure, Mekke'de nazil olmuştur, o iki vak'a ise Medine'de cereyan etmiştir!' diye itiraz ederse, ona şöyle cevap verilir: Olayın müşkil bir yanı ve tarafı yoktur. Çünkü, Peygamber'in (as) bu rüyayı Mekke'de görüp, Medine'de tahakkuk etmesi uzak görülemez! Kur'an'da, "**Şecere-i Mel'une ile sadece insanları imtihan ettik!**" buyuruluyor. Yani, '**zakkum ağacıyla...**' Nitekim, Allah-u Teala (cc), [Saffat(37): 62-69] ayetlerinde bu ağacın niteliklerini belirtmiştir." (Mecmuat - tefasir ile birlikte, **Hâzin** tefsiri 4/49, 50) [Dûhan(44): 43-50]'de de aynı-benzer vasıflar bildirilmiştir.) Ve; İmam Suyutî de, aynı ayetin [İsra(17): 60] tefsirinde, yukarıda geçen Hâzin tefsirindeki bilgileri aynen verirken, ayrıca: "İbn-i Ebi Hatim, İbn-i Merduye, Delail-i Beyhakî ve İbn-i Asakir'in, müştereken Said bin Müseyyeb kanalıyla, 'Resulullah (as) 'ın rüyasında Ben-i Ümeyye'yi kendi minberi üzerinde görüp, kendisine fena dokunması üzerine, '**Kur'an'da Şecere-i Mel'une ile insanları imtihan ettik!** [İsra(17): 60] ayet-i kerimesinin nazil olduğunu...' söylemiştir..." (Dürr'ül-Mensur: 4/191);

Bu ayetlerin tafsilatlı izâhı;., bizzat **Ben-i Ümeyye'nin** hâbis, canlı varlıkları ve tarihî hâbisâne ve mel'unâne icrââtlarıdır. Zira; zaman ve fiiliyatın, en isabetli tefsir olduğu, ehlinin ma'lumudur...

Yeryüzünde bir **Şecere-i Habise** ve **Mel'une** olarak habis meyvelerini veren bu köksüz mektebin bilinçli mensublarının akıbeti ise; [Saffat(37): 62-69] ile [Duhân(44): 43-50] arasında tafsil edilen **zakkum ağacı**ndan ve onun cehennemî meyvesinden yemeleri ve **Hamim**'den de içmeleri, yukarıdaki ayetlere zıt olma orada kalsın, mükemmel bir şekilde tamamlamakta, *dünyadaki* dalaletin ahiretteki neticesi ile tam bütünlük arz etmektedir...

Kasitun (veya Kasitin) diye ifade edilen **Ben-i Ümeyye'nin** bu vasfı da şu ayet-i kerime ile ifade edilmektedir:

"İçimizde teslim olan (müslüman)lar da var ve yine içimizde 'Kasitun' (hak yoldan sapmış zalimler) de var. (Allah'a) teslimiyet gösteren kimseler, rüşdü (hidayeti) taharri edenlerdir. Ve lakin, Kasitun (hidayetden sapan)lara gelince; onlar cehenneme odun olurlar..." [Cin(72): 14-15] "Kasitun, 'Muaviye' ve ona uyanlardır..." (Fedail'ül-Hamse: 2/358-363; Ayrıca; Mektubat: 90; Nehc'ül-Belağa, hutbe: 26); Ebu Eyyüb'el-Ensârî: "Resulullah (as) , Ali Bin-i Ebi Talibe, 'Nakisin, Kasitin ve Marikin' ile savaşmasını buyurdu!..." diye rivayet etmiştir. (Bir çok kaynaktan naklen, FedaiPül-Hamse: 2/358-363)

"...Vah Ammar! Vah Ammar! Kendisini bir 'Fie-i Bağıye' katledecektir. (Ammar) onları cennete, onlar ise onu cehenneme davet ederler!" (Buhârî; Tecrid-i Sarih: 2/391-392, Zübde: 84;..) diyerek, Hz. Ammar'ı şehid eden **Ehl-i Sıffin**'in mahiyetini de açıklamış bulunan Resulullah (sav) Efendimiz, olaylar olmadan önce ümmetini uyarmaya, hak ve batıl cepheyi iyice tespit etmeye ve hakkı esas almalarına yardımcı olmaya çalışmıştır... **Fie-i Bağıye** ise, **Hizbusşeytan**dır (Savaik: 142); Şu ayet-i kerimeler de, konuyla irtibatlı bulunmaktadır. Her ne kadar itiraz eden zevat bulunsa da:

"Eğer doğru söylüyorsanız, bu fetih hani ne zaman? Derler! De ki: 'Fetih günü'nde, kâfirlere imanları fayda vermeyecek ve kendilerine nazar edilmeyecektir. O halde, artık sen de onlardan yüz çevir! (neticeyi) bekle! Zaten onlar da beklemektedirler!" [Secde(32): 28-30];

Ben-i Ümeyye'nin nerede ise tamamı, **Mekke** fethinden de sonra Yüce Resul'e (sav) teslim olmuş, doğrusu teslim (müslüman) olma zorunda kalmışlardır. Müslüman olmaları için, Resul-ü Ekrem (sav) Efendimiz tarafından kendilerine mühlet verilmiş, bu süre içerisinde de (başka çıkış yolları olmadığından dolayı) müslüman olmak zorunda kalmışlardır. Çünkü, müslüman olmayanların öldürülmeleri söz konusu olacak, müşrik Arapların zımmî statüsüne geçişleri (şer'an) mümkün olmayacaktır...

"Ben insanlarla, onlar Lailahe İllallah deyinceye kadar, savaşmakla emrolundum! Bunu derlerse (ve namazı kılarlarsa) diğeri (içleri) Allah'a kalmıştır!..." [Yaklaşık olarak, Müslim: 1/181-195; Tecrid-i Sarih (Buhârî): 1/38-39; (Zübde): 21;...]; Şu halde, mezkûr ayette **fetih gününde, kâfirlere imanları fayda vermeyecek!** İbaresini, uhrevî olup, dünyevî değildir. Zira, ayette, **imanlarını kabul etme!** Denmemiş, **imanları kendilerine fayda vermez!** Denmiştir. Ki, aradaki farkı, İbn-i Kesir'in farketmesi gerekirdi... Üstelik; 'Celâleyn, Medârik, Beyzavî...' gibi müfessirler, **fetih ne zaman?** İbaresini *zafer, nusret fiilî durum-hüküm ve kaza* gibi .. anlamlara tefsir etmişler, **fetih günü** ile de, **kıyamet** ile beraber **Bedir** ve **Mekke'nin fethinin** de kastedildiğini bildirmişlerdir. Ki böylece; mezkûr ayetler, **Ben-i Ümeyye**'nin mahiyetine (istisnaları olmak kaydıyla) dikkat çekmekte, hâbis durumlarını-yapılarını gözler önüne sermektedir.

Bütün **ümit**lerinin kesildiği bir durumda ister-istememez İslam'a boyun eğen **Ben-i Ümeyye**'nin ve sairenin (Kureyş'in) Mekke fethinden sonraki İslam'a girmiş olanları, İslam için en büyük tehlikeyi oluşturdukları ve tüm fitnelerin baş kaynağı oldukları..! kesinkes bilinmektedir.

e-) "Okun 'yay'dan fırlayıp çıktığı gibi, dinden çıkan" olarak Yüce Resul-U Ekrem (sav) tarafından haber verilen ve **Marikun** (yahut Marikin) diye tesmiye

Hudeybiye'de **Muhammed'ür-Resulullah** gerçeğini kabul etmeyen ve anlaşma metnine bunun yazılmasını reddeden **Kureyş** temsilcisinden rahatsız olan Hazret-i Ali'ye; "*Bir zaman gelecek ki, sen de bunun benzeri bir muameleye ma'ruz kalacaksın!...*" demiş, **Sıffin** sonrası zuhur eden **Hakem Olayı**'nda '**Emir'ül-Mü'minin Ali...**' ibaresine karşı çıkan aynı Kureyş'in çocuklarının menfî tavırlarına dikkat çekmiştir²⁴... ve; "*Ya Ali! Ben Kur'an'ın tenzili için savaştım, sen ise Kur'an'ın te'vili için savaşıyorsun...*"²⁵ buyurarak, kendilerinden sonraki bir kısım *süfêhân*ın, **Kur'an'ı, mana-anlam ve te'vili kanahyla** tahrif etme hevesine kapılacaklarını, ancak Hz. Ali'nin ve pâk evladının (as) şanlı ve kahramanâne mukavemetleri vesilesiyle bunun akamete uğrayacağını tebşir etmiş, böylece; gerçek **eshabın** ve **etbainin** etrafında toplanacağı **İslamî önderlik** (Ehl-i Beyt) kurumunun ve mektebinin (ta'bir caiz ise) adresini göstermiştir²⁶...

edilen **Havaric** (Buharî (Arapça) tefsir: 10; Enbiya/6; Menakıb/25; Meğazi/61; Tevhid/26; Diya/6; İbn-i Mâce: mukaddime/12; (terc): 1/292; Tecrid: 9/301; Z. Buharî: 639; Darimî: mukaddime/21;.. Fedail'ül-Hamse: 400; İbn-i Esir: 3/356; Nehc'ül-Belağa; hutbe: 26; Mektubat: 90); fırkasıyla Resul-ü Ekrem (sav)'in emirleri doğrultusunda savaşan (Fedail'ül-Hamse: 2/358-363) İmam Ali (as), kendisini şehid edecek olan İbn-i Mülcem'i de yakinen bilmekte olup (Mektubat: 90) ve kendisinin **hidayet** ve **hak yolu temsil ettiğini** gözleri görmeyenlere, havaric maktulleri arasında bulunacak olan **eli kesik ve ur'lu bir kişinin** (Zü-es'Südeyye'nin) bulunacağını haber vermiş, aynı **nişan** ve alâmetli kişi, maktuller arasında bulunmuştur. (İbn-i Esir: 3/355; Mektubat: 90; Buharî'den Fedail'ül-Hamse; 2/400;...) İlaahir...

²⁴ İbn-i Esir (terc.).. 2/189-190; 3/325; İslam Tarihi (Koksal- Medine dönemi): 6/191; Z. Buharî/635; Tecrid: 9/294-301.

²⁵ Bediüzzaman Said Nursi-Mektubat: 91; Kenz'ül-Ummal: 6/155; El-Müracaat: 48. Mektup.

²⁶ "...Benden sonra Ehl-i Beyt (as)'ime bağlanırsanız, asla sapmazsınız!.." (Tirmizî: 6/313-316;...); ile "Ehl-i Beyt'im, Nuh'un gemisine benzer, binen kurtulur, binmeyen boğulur..." (Hakim-Müstedrek: 3/343..); "... Nasıl ki yıldızlar gökyüzünün emanı ise, Ehl-i Beyt'im de 'yeryüzünün emanı'dır; insanlar onunla yollarını görebilir!.." (Cami'üs-Sağir (terc): 2/58; Hakim: 3/149; Es-Savâik; 150, 134) ve sair.. anlamındaki hadisler ve daha önce verdiğimiz kesin nasslar bunu açıkça göstermektedir;.. tarihî gerçekler de bunu bilfiil isbatlamıştır...

Onun için de; *"Ehl-i Beyt'im 'Nuh'un gemisine benzer, ona giren kurtulur, girmeyen boğulur!..."*²⁷; *"Yıldızlar gökyüzünün güvencesi, Ehl-i Beyt'im de yeryüzünün güvencesidir!"*²⁸ Hadis-i şerifleriyle, ***Ehl-i Beyt'in mutlak hak-necat-hidayet ve istikamet yolunu*** temsil ettiğini, özellikle vurgulamıştır. Hele, şu ünlü ve ***Sekaleyn hadisi*** diye iştihar bulmuş yüce hadis-i şerifin İlâhî anlamı, daha da calib-i dikkattir:

*"Ben size baha biçilmez iki 'ağır' emanet bırakıyorum: Biri, Allah'ın kitabı; diğeri ise 'Ehl-i Beytim'dir (ve 'İtretim'dir)... bunlara (Kur'an ve Ehl-i Beyt'e) sarıldığınız müddetçe asla dalaletе düşmeyeceksiniz! Ve bunlar 'biribirinden büyüktür' (azamdır)! Bunlar, kıyamet kopuncaya (havuz başında bana kavuşuncaya) kadar, asla 'birbirlerinden ayrılmayacaklardır!' Bunlar hakkında bana nasıl 'halef olacağınıza (onlara karşı nasıl muamele yapacağınıza) dikkat ediniz!..."*²⁹

Yüce Resul-ü Ekrem (as)'in gerçek izleyicileri ve vefakâr ümmeti için ***yol gösterici*** ve ***ışık tutucu*** olarak tek başına bile kâfi gelecek kadar bir ihtişama ve sarahate sahip bulunan bu mübarek hadis-i şerif, her şeyi (gerçek olan her şeyi) açıklamış bulunmaktadır. Ki; ***Yüce Resul'ün mübarek emaneti, Kur'an ile eşdeğerde oluşu*** (biri, okunan-yazılı Kur'an, diğeri ise yaşayan-yürüten canlı Kur'an!...), ***O'na sarılanın asla dalaletе sapmayacağı!*** (Mefhûm-u muhalifi ile de, ona sarılmayanların sapacağı ve tarihte de bunun bizzat müşahede edildiği...), ***Kur'an ile Ehl-i Beyt'in ebede kadar varlığını koruyacağı ve birbirlerinden de asla ayrılmayacakları!...*** ve bundan dolayı da, ***onların hak ve hukukuna (önderlik yetkilerine ve ulvî değerlerine) riayet edilmesi ve bunun (aman ha aman!..) korunması, Resul-ü Ekrem'e***

²⁷ Hakim: 3/343; Kenz'ul-Ummal: 1/186; Hilyet'ül-Evliya: 4/306; Mecmauz'Zevaid: 9/168; Es-Sevaik'ül-Muhrika: 168.

²⁸ Cami'üs-Sağır (terc.) 2/58; Hakim: 8/149; Es-Sevaik: 150, 234.

²⁹ Müslim (Arapça): 7/122; (Terc): 10/252; Hakim: 3/109, 149, 533; Müsned-i Ahmed: 3/14; Tirmizî: (Arapça): 5/620; (Terc): 6/313-316, Darimî: 2/432; Hasais-i Neseî: 30; İbn-i Kesir: 13/7099-7101. Ve bakınız: Rahman: 31'in tefsiri için, Hak Din Kur'an Dili: 7/4681

iman ve muhabbetin de bununla anlaşılacağı!... gibi.. pek çok imanî-dinî ve İlâhî **temel unsurları** ve vecibeleri ihtiva etmekte olduğu izahtan varestedir...³⁰

Ümmetin mutlak **önderliği** ile görevli bulunan **Al-i Muhammed** (as) (yani Ehl-i Beyt), tabiatıyla **kendi aralarında eşit** değildir³¹. **Nübüvvet** ve **risalet** müessesine, cüz'î ve kısmî olarak **varis** olanlar olduğu gibi, **küllî varis** olanlar da vardır. Ki; Peygamber efendimiz (as), şu hadis-i şerifleriyle bunları dile getirmişlerdir:

"Benden sonra, hepsi Kureyş'ten olmak üzere 'oniki' halife gelecektir..." "Her peygamberin, 'oniki naibi-nakibi' vardır. Benim de, benden sonra 'oniki halifem' (veya oniki emirim-naibim) çıkacak ve hepsi de Kureyş'ten olacaktır!"³²...

Böylece; **Ehl-i Beyt**'ten olacak öncülerin **küllî varis** ve **umumî imam** olanların **oniki** ile sınırlı olduğu belirtilmiş, diğer öncülerin ise; bu mübarek imamlara **niyabeten** ve onlara merbût olarak, önderlik misyonunu icra edebileceklerine (*imaen*) işaret edilmiştir...³³

³⁰ Bundan dolayı da Resul-ü Ekrem (sav): "Ehl-i Beyt'im hakkında, size Allah'ı hatırlatırım!... Ehl-i Beyt'im hakkında size Allah'ı hatırlatırım!... Ehl-i Beyt'im hakkında size Allah'ı hatırlatırım!..." buyurarak, Ehl-i Beyt (as)'in hak ve hukukuna riayet edilmesini sürekli olarak vurgulamıştır! (Müsned: 4/367; Sahih-i Müslim: 4/1873; İslam Tarihi (Koksal- Medine dönemi): 10/313.

³¹ Hatta, **peygamberler** arasında bile **derece farkı** bulunmaktadır. Nitekim: "O peygamberler ki, biz onlardan bir kısmını, diğerlerinden üstün kıldık. Allah'ın kendisi ile konuştuğu onlardandır ki, bazısının derecelerini yükselttik.." [Bakara(2): 253]; "...Allah, resullerinden dilediğini seçer!..." [Al-i İmran(3): 179] gibi... ayet-i kerimeler, bunu açıkça beyan etmektedir. Ki; benzeri hüküm **Ehl-i Beyt** İmamları ve öncüleri mabeyninde de câri olacağı açıktır. Bunların da **Eimme-i İsna Aşere** (oniki İmam) diye iştihar bulan ve; "Benden sonra, hepsi Kureyş'ten oniki halife (emir-imam) çıkmadan kıyamet kopmayacak!..." şeklindeki hadis-i şerif ile haber verilen **Eimme-i Ma'sume** oldukları beyan edilmektedir...

³² [Bakara(2): 60]; [Maide(5): 12]; [A'raf(7): 160] ayetlerine telmihen; ..Tirmizî (terc): 4/86; Müslim (terc): 8/674-677; Buharî(Arapça): 9/101; Tecrid-i Sarih(terc): 12/365; (Zübde): 1006; Müsned-i Ahmed -İbn-i Hanbel: 1/398, 406; 5/86, 90, 92, 93, 98, 99, 101, 106, 107; E. Davud: 5/89; T. Hulefa.

³³ "Ey iman edenler! Allah'a itaat edin! Peygamber'e ve sizden emir sahiplerine de itaat edin!..." [Nisa(4): 59] ayet-i kerimesi, mutlak ve umum üzere gelmiş bulunmakta, **ma'sum** olup olmamak şartını koymamaktadır. Onun için, adil olan tüm

İslam öncülerine ve ulemasına şümülû bulunmaktadır. "**Gerçekten Allah size, emanetleri ehil olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder...**" [Nisa(4): 58] ayetinde *ilim* ve *adalet* kayd-u şartına dikkat çekilmektedir...

Zira; *ehil*, teorik ve pratik olarak *uygun-münasib-layık* olan kişi anlamındadır. *Teori*, ilim-bilgi-bilinç konusunda, *pratik* ise; uygulama-ahlâk-takva ve adalet.. konusunda ehil olmayı tazammun etmektedir. *Emanet* ise ezeli *misak* ile taahhüd edilen ilâhî mükellefiyet demektir. Ki; yüce nebîler, bunun öncülüğünü-yönlendiriciliğini yapmaktadırlar. Bunlar da, *din-akıl-can-mal* ve *nesil* güvenliği diye özetlenmektedir. *Emr* ise; bu *beş temel* konuda vaki ve mümkün-muhtemel her türlü *iş-oluş-oluşumun* yapılması ve yaptırılmasının sağlanmasıdır ki, bu da *ikna* ve *ilzam* edici bir pozisyonu; yetki ve yeteneği gerektirir. Biri *ilim* ile diğeri de *güç* ve iktidar ile olur. Bundan dolayı da, "... **Doğrusu Allah onu (Talut'u) sizin üzerinize 'seçti'; ve 'ilim'de ve 'cisim'de onun 'bast'ını** (açılımını-kapasitesini) **ziyade kıldı...**" [Bakara(2): 247] ayeti ile buna dikkat çekilmiştir. *Cismanî* (mücessem) güç; ferdî olabilir, toplumsal da olabilir. Ferdî olunca, bedenî sıhhat-salah, cesaret-şecaat.. gibi, kişinin hayatı için lazım olan unsurları ihtiva eder. İçtimaî (toplumsal) olunca da, *devleti* ve *hükümeti* temsil eder. Ki; bunların *ilim* ve *adalet* ile imtiazıyla, mezkûr *din, akıl, mal, can* ve *nesil* emniyeti sağlanabilir...

Peygamberlerin (as) üstlenmiş olduğu ve *Velayet-i Amme* denen bu ilâhî misyon ve mükellefiyet, peygamberlerin ve onların *külli-umumî* vârisi olan *eimmenin* bulunmadığı zaman ve mekanlarda, *ehil* ve *adil* olan gerçek *ulema* ve *fukeha* tarafından deruhte edilmiş olacaktır. Ki; [Nisa(4): 58-59] ayet-i kerimeleri, işte bu realiteyi tebeyyün etmiş olmaktadır...

"*Gerçek alimler, peygamberlerin vârisidirler!...*" (Buharî: K.: İlm/10; Ebu Davud: K: İlm/1; İbn-i Mâce: mukaddime/17; Darimî: Mukaddime/32; Müsned-i Ahmed: 5/16;...) Ve;

"*Allah, hayır dilediği kimseyi, 'din'de fakih kılar!...*" (Müslim: K: İmare/175; K: Zekat/98-100; Tirmizî: K: İlm/4; İbn-i Mâce: Mukaddime/17; Darimî: Mukaddime/24; K. Rikak/1; Muvatta: K. Kader/8; Buharî: K. İlm/10; K. Humus/7; K. İ'tisam/10; Müsned-i Ahmed: 1/306; 2/234; 4/92, 93, 96, 97, 98, 99, 101; ...); hadis-i şerifleri de, İslam ümmeti arasında gerçek *alimler* ile gerçek-adil *fakihlerin* önemli ve yönlendirici bir konuma sahip bulunduklarını beyan etmiş bulunmaktadır. Zaten akl-ı selim dahi, bunu iktiza eder....

(Mukaddime'ye Bir Lahika)

KUR'AN'DA EHLİ BEYT

Her fiili ve sözü İlâhî vahiy ile vücud bulan ve murakabe edilen Yüce Resul-ü Ekrem'in (as)¹ nice hadisleri ile tebcil edilen **Ehl-i Beyt**'in, elbette **Kelamullah** olan Kur'an-ı Kerim'de söz konusu edilmiş olacağı, açıktır. Gerek dolaylı, gerekse doğrudan **Ehl-i Beyt**'i söz konusu eden ayet-i kerimelerin bir kısmını (herkesçe bilindiği halde, yine de) kaydetmeyi faydalı buluyoruz:

1-) "**Mübahele Ayeti**":

"(Resul'üm!) **O söylenenleri biz, sana ayetlerden ve hikmet dolu Kur'an'dan okuyoruz: Allah nezdinde İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Allah onu topraktan yarattı. Sonra ona 'ol!' dedi ve (o da) oluverdi! (Bu) Rabbinden gelen gerçektir. Öyleyse, şüphecilerden olma!**" [Al-i İmran(3): 59-60] Ayet-i kerimelerinde beyan edilen Hz. İsa'nın durumuna itiraz eden ve bu amaçla *Medine*'ye gelen Necranlı Hristiyan ruhanîlerle bu konuda uzayan tartışma üzerine şu ayet gelmiş, **mübahele** için alenen meydan okunmuştur:

"**Sana bu ilim geldikten sonra seninle bu konuda tartışanlara; 'Geliniz, sizler ve bizler de dahil olmak üzere, karşılıklı olarak çocuklarımızı ve kadınlarımızı çağıralım, sonra da 'duâ' edelim de Allah'tan 'yalancılar' üzerine la'net dileyelim!' de.**" [Al-i İmran(3): 61]

¹ Şer'î ve aklî zaruretlerden olan bu husus için, örnek olarak; "**O** (Peygamber), **'heva'dan konuşmaz; O** (nun konuştuıkları), **ancak kendisine** (Allah tarafından) **vahyolunan bir 'vahiy'dir.**" [Necm(53): 3-4]; "(Ey habibim!) **onu** (vahyedilen Kur'an'ı 'kavramak' için) **aceleye kapılıp da dilini onunla hareket ettirip-durma! Çünkü;** (hiç şüphe etme ki,) **onu toplamak** (senin kalbine yerleştirmek) **ve onu okutmak bize aittir. O halde, biz onu okuduğumuz zaman, sen de onun okunuşunu izle! Sonra, muhakkak ki onu açıklamak da bize aittir.**" [Kıyamet(75): 16-19]; İlaahir...

Bunun üzerine Resulullah (sav), **Hız. Ali'yi, Hız. Fatma'yı, Hız. Hasan'ı, ve Hız. Hüseyin'i** çağırır, onlar gelince, *hep beraber*, mübahele için Necran heyetinin karşısına çıkarlar, Ehl-i Beyt-i Resul'ün bu mübarek şahsiyetlerini gören Necranlıların kalpleri titremeye başlamış; "**Bunlar öyle yüzlerdir ki, eğer Allah'tan, dağları yerinden oynatmasını isteyecek olsalar, kesinlikle yerinden oynatır!...**" diyerek, **mübahele** yapmaktan sarf-ı nazar ederek, Resul-ü Ekrem ile **anlaşma** imzalayarak ülkelerine dönmüşlerdir.² (Kâfirlere bile etki eden bu nuranî simalar, maalesef bir

² Olayın vuku için, bakınız; El-Mizan: 3/223-244; Mefatih'ül Ğayb (Fahri Razî):6/370-371; İbn-i Kesir: 4/1271; Dürr'ül Mensur: 2/39; İbn-i Esir-El Kâmil (terc): 2/270; Keşşaf: 1/369; Müslim (terc): 10/245; İlaahir...

Bu ayette geçen **ebnaena** (oğullarımız) ifadesi ile, Hız. Hasan ve Hüseyin'in, **enfüsena** (kendimiz) ibaresi ile, Resulullah (sav)'in ve Hız. Ali'nin **müştereken, nisaena** (kadınlarımız) kelimesiyle de sadece Hız. Fatma'nın kastedildiği, Cabir İbn Abdullah (ra) tarafından rivayet edilmiştir. (İbn-i Kesir: 4/1271);...

Olayla ilgili olarak, Fahr-i Razî de şunları nakletmektedir: "Bu esnada, Hız. Peygamber (sav) de, üzerinde siyah kıldan bir örtü, futa olduğu halde evinden dışarı çıkmıştı. **Hız. Hüseyin'i** kucağına almış, **Hız. Hasan'**ın elinden tutmuş, **Hız. Fatma**, Hız. Peygamber'in (sav), **Hız. Ali** de, Hız. Fatma'nın peşindeydi... Hız. Peygamber (sav) şöyle diyordu: "*Ben duâ ettiğim zaman, siz 'amin!' deyiniz!...*" Bunun üzerine, 'Necran'ın Piskopos'u (kendi kavmine): "Ey hristiyanlar! Ben karşımda öylesine yüzler görüyorum ki, onlar, Allah'dan bir dağı yerinden oynatıp yok etmesini isteseler, muhakkak ki Allah, o dağı yerinden götürür. Binaenaleyh, (onlarla) la'netleşmeyin, aksi halde helak olur, yok olursunuz. Ve yeryüzünde, kıyamete kadar tek bir hristiyan kalmaz!" dedi... (Mefatih'ül Ğayb: 6/370);

Burada şu hususu arzetmek gerekir. Ki; **Al-i Muhammed** (as) olarak, **Al-i İmran'**ın munharif mensuplarının huzuruna **mübahele** için çıkan Resul-ü Ekrem (as), sair ayet ve hadislerde de belirlenmiş olan ve *itretim, Ehl-i Beyt'im* diye tavsif ettiği mümtaz zevatla çıkmış, yanına ne **zevcelerini** ne de **amcasını** (Abbas'ı) ve çocuklarını almamış, böylece; **Ehl-i Beyt'in** ve **Al-i Muhammed'in Kim?** olduğunu bil-fil-müşahhas olarak göstermiştir... Üstelik, **nisaena** (kadınlarımız) ta'bir ve ibaresinin içerisine, zevcelerini dahi dahil etmemiştir. Buna rağmen bir kısım ehl-i haset ve taassub tarafından Ehl-i Beyt kavramının içerisine, alâkası olmayan nice kimseler sokulmak istenmiş, akıl ve hayale gelmeyecek hile-te'vil ve tahrif yollarına başvurulmuştur...

Keza, mezkûr [Al-i İmran(3): 61]'de geçen **ebnaena** (oğullarımız) ile de, Hız. Hasan ve Hüseyin'in kast edildiği, güneş gibi açık olmakla beraber; "...*Bunlar benim oğullarım ve kızımın oğullarıdır. Allah'ım, ben onları seviyorum, sen de onları sev ve onları sevenleri de sev!*"; "...*Bana oğullarımı çağırın!...*"; "*Oğullarımın adlarını ne koydunuz?...*" (Tirmizî: 6/304, 306; Hakim: 3/165-166; Buharî-Edebü'l-Müfred (terc):

kısım sözde müslümanlara etki edememiş, hatta bir kısmının ihanetinden bile kurtulamamıştır!... Heyhat! Ki, heyhat!...)

2-) "**Velayet (Hizbullah) Ayetleri**" :

a-) "**Sizin veliniz; (evvel) Allah, sonra Resulü, sonra da o iman etmiş olanlardır ki, namazı ikame ederler ve rükû halinde (bile) zekat verirler!...**" [Maide(5): 55]³:

Ayette geçen **veliyyüküm**'ün ahiri olan '**rükû halinde iken zekat veren mü'minler**'den maksatın **İmam-ı Ali** (as) olduğu, zira; **rükûda iken** mescide giren bir dilenciye **parmağındaki yüzüğü** uzatarak verdiği, bunun üzerine de bu ayetin nazil olduğu bilinmektedir⁴...

2/180-181; Müsned-i Ahmed: 1/98) gibi.. pek çok hadis-i şeriflerle de konu, daha da pekiştirilmiş bulunmaktadır.

Enfüsena (kendilerimiz) lafzıyla da, Hz. Ali'nin, Peygamber Efendimiz'le (sav) birlikte ve O'nunla iç-içe olarak kullanıldığı açıktır. Bununla birlikte; "**Ali, bendendir, ben de ondanım; Ali, benim dünya ve ahirette 'kardeşim'dir!...**" (İbn-i Mâce: 1/205; Tirmizî: 6/272-273; İlh..) gibi hadis-i şerifler de, bunu ayrı kanaldan tasrih etmekte, gerçek mü'minler için gafletten-cehaletten ve taassubdan kurtulmaya aklî ve şer'i kapılar açmaktadır...

Ayrıca; Resul-ü Ekrem (as)' in **özel** terbiyesinde bulunması, yüce **neslinin** onunla devam etmesi.. gibi **hususiyetlerle** de, Hz. Ali'nin (as) **ebnaena** sınıfına da dahil olacağı, nazar-ı itibara alınmalı, meselenin bu yönü de gözden uzak tutulmamalıdır...

³ Bu ayet-i kerime, konunun **ekseni** durumundadır. Zira; **sibakı** olan Maide 54 ile, **siyakı** olan Maide 56'nın gerçek anlamları bu ayetle **netlik** kazanmaktadır Bu ayette geçen "**... mü'min olan!., velinizin..**" **kim olduğu?...** sabit olursa, Maide: 54 ve 56'nın, hatta Maide: 67'nin de anlamı, sarahat kazanmış olacaktır. Ki, bu da, bir sonraki dipnotta izah edilecektir...

⁴ Müfessirlerin pek çoğunda bulunan **mezhebî-kavmî-siyasî** taassub veya gaflet, sarıh olan bu **ayet-i kerimenin** yüce anlamlarını muğlak, girift-mübhem ve soyut duruma sokmaya ramak bırakmış, fakat **Va'd-i İlâhî** gereği korunmuş olan Yüce Kitab-ı Kerim'in bu ayet-i kerimesinin de gerçek anlamı, yine ehl-i taassubca **intak-ı hak** kabilinden itiraf edilme durumuyla karşı karşıya gelinilmiştir. Örneğin;

Ata, İbn-i Abbas'dan, bu ayetin Ali İbn Ebi Talib (as) hakkında nazil olduğunu söylemiştir ve, keza.;

"**Abdullah İbn Selam şöyle demiştir: 'Bu ayet nazil olunca, 'Ya Resulullah, ben Ali 'yi, rükûda iken, yüzüğünü bir fakire tasadduk ederken gördüm.. Onun için biz onu, 'Veliyy' ediniz, dedim....'** Ebu Zerr (ra) '**den de şöyle rivayet edilmiştir: 'Bir gün, Allah'ın Resulü'yle beraber öğlen namazını kılıyordum. Derken, bir dilenci mescidde olanlardan bir şeyler istedi. Ama ona, hiç kimse bir şey vermedi. Bunun üzerine dilenci, elini göğe kaldırarak, 'Allah'ım şahid ol! Ben, Resulullah'ın**

mescidinde bir şeyler istedim de, hiç kimse bana bir şey vermedi..' dedi. Hazret-i Ali de rükû halindeydi. Bunun üzerine O, dilenciye serçe parmağını gösterdi, o parmağında bir yüzük vardı.. Bunun üzerine dilenci, Hz. Ali'ye doğru yönelerek, Hazret-i Peygamber'in gözü önünde yüzüğü çıkarıp aldı. Bunun üzerine, Hazret-i Peygamber: 'Allah'ım kardeşim Musa, senden dilekte bulunarak, **'Rabbim! Benim göğsüme genişlik ver... Benim 'ehlim'den bana bir 'vezir' (yardımcı) lutfet; kardeşim Harun'u!.. Onunla arkamı kuvvetlendir!!...Ve onu 'emr'imde (işlerimde-sorumluluklarımda) bana ortak kıl..'** (Tâ-hâ: 25-32) demişti;.. Sen de, **'Senin pazunu kardeşinle kuvvetlendireceğiz ve size öyle bir satvet vereceğiz ki...'** (Kasas 35) buyuran ayeti indirmiştin... Allah'ım! Senin, nebin ve safiyyin -şeçkin-Muhammed, diyorum ki: 'Benim göğsüme genişlik ver. İşimi kolaylaştır. Bana, ehlimden Ali'yi 'vezir' yap, onunla sırtımı kuvvetlendir!!!...' demiştir. Ebu Zerr (ra) şöyle devam etmektedir: 'Allah'ın Resulü (as) sözünü henüz tamamlamamıştı ki, Cibril (as) inerek **'İnnema veliyyüküm'ül-lahü ve Resulühü'** [Maide(5): 55] ayetini oku! dedi... " (Fahri Razî, Mefatihül-Gayb (terc): 9/119-120) (Fakat, gel gör ki, kör taassub ve inat bu derece ilim ehli olan zevatı da kuşatmış, çocukların bile tevessül edemeyeceği indî-hissî ve gayr-ı ilmî te'vil-yorum-iddia, hatta ithamlara kendilerini sevk etmiştir.Ki; bunları bahis konusu edinmek bile utanç verici olmaktadır...);...

İbn-i Kesir dahi, **"... Sizin veliniz ancak Allah'tır ve O'nun Resulü'dUr ve namaz kılan ve rükû halinde iken zekat veren mü'minlerdir!"** [Maide(5): 55] Ayet-i kerimesinin, Hazret-i Ali'nin (as), rükû halinde iken dilenciye verdiği yüzük üzerine nazil olduğunu söylemiş, İbn-i Cerir, İbn-i Ebi Hatim, İbn-i Merdüyeh vesairenden tam on adet hadis rivayet etmiş. (Bkz. İbn-i Kesir (terc): 5/2387-2388) Buna rağmen, ayetin anlamını, hakkında hiçbir delil ve hüccet bulunmayan yönleri çekmek istemiştir.

İmam Suyutî, 'İbn-i Abbas'tan ittifakla rivayet edilmiştir ki; Ali bin Ebi Talib, 'tatavvu namazı'nda iken rükû halinde gelen bir fakire yüzüğünü verdiğinden dolayı Maide: 55. ayet-i kerimesi nazil olmuştur..." diye konuyu özetlemiştir. (Bkz. Dürr'ül Mensur: 2/293);

İmam Zemahşerî, Keşşaf: 1/649' da, mezkûr ayet-i kerimenin **esbab-ı nüzulü** olarak, Hz. Ali'nin rükû halinde iken yüzük verişini belirtmiş, tefsirin sarihi ise; 1 nolu dipnotta, Hakim'den, İbn-i Ebi Hatim'den, İbn-i Meduyeh'ten, Taberanî'den, vesairenden konuyu te'yid eden hadisler rivayet etmiştir...

Elmalılı Hamdi Yazır dahi, esbab-ı nüzul olarak Hz. Ali'nin (as) rükû halinde iken yüzüğü dilenciye vermesini esas almıştır.. Hak Dini Kur'an Dili.: 3/1721;

El-Mizan: 6/5-25'te ayetin esbab-ı nüzulü ve gerçek anlamı, münakaşa edilmiş; muvafık ve muhalif tüm kavilleri ve nazariyeleri söz konusu edilerek, konunun Hazret-i Ali (as) ile alâkalı olduğunu ve ayet-kerimenin **nüzul sebebinin** o olduğunu, vasıflarıyla beraber isbat etmiş bulunmaktadır.

'Bir isbat, binlerce nefye müreccahtır!' fehvasınca, ayet-i kerimenin nüzul sebebinin Hz. Ali ile alâkalı olduğu, pek çok sağlam kanallardan gelmiş, bu rivayetlere zıt ve başka bir vechi, **isbat** edici bir kavi, hiçbir muhalif tarafından sevk edilememiştir. Bu da, muhalif iddiaların butlanıyetini isbat eder. Mesela;

Bu ayetin **sibakı** olan şu ayet-i kerime dahi, konuyla alâkadardır:

"Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse (bilsin ki:) Allah, onun yerine öyle bir kavim getirecek ki; Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler! Mü'minlere karşı boyunları eğik, kâfirlere karşı izzetli! (Başlan 'dimdik!' olup) Allah yolunda cihad ederler ve hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar. Bu, Allah'ın fazlıdır ki onu, dilediğine verir. Ve Allah, Vasi'dir, Alim'dir!..." [Maide(5): 54]⁵

rü'yet-i hilal iki adil şahid ile **sabit** olur; **binlerce** kişinin nefyi ve inkarı, bu sübutu asla nakzedemez... Zira; **nefyin**, akıl ve şeriat nezdinde hiçbir kıymet-i harbiyesi yoktur. Ancak; yeni ve ayrı-daha güçlü bir **isbat** gerekir ki, eski hükmü iptal edebilsin...

Tadat edilen ve daha da edilebilecek olan hakikatler, mezkûr Maide 55. ayet-i kerimesinin **Hız, Ali hakkında vârid olduğunu** göstermektedir! Ki; **"Ben kimin velisi isem Ali de onun velisidir; Ali her mü'minin mevlasıdır!..."** (Tirmizî: 6/266; İbn-i Mâce: 1/197, 210; Müsned-i Ahmed: 1/84; 4/281; 5/347) hadis-i şeriflerinde geçen **her mü'minin velisi** ifadesi ayetteki **veliyyükümün** açıkça tebyinidir.

Bazı hadislerde geçen **mevla** (mevlahü-mevlaküm) kelimeleri de aynı anlamı taşımaktadır. Bununla beraber, **tevafulat-ı garibeden** olarak; Abdullah İbn-i Mesud'un (ra), mezkûr ayetteki **veliyyüküm** lafzını, **mevlaküm** diye kıraat ettiği de rivayet edilmektedir. [Bkz.; Mefatih'ül-Ğayb (terc.): 9/127]... Bu (farklı) kıraatle de, hadis-i şeriflerde Hazret-i Ali (as) için vârid olan **'.. veliyyüküm..'** ve **'..mevlaküm..'** ibarelerinin ve tavsifatının, Maide 55'te (ikinci kıraat türü ile birlikte) müştereken mündemiç bulunduğu anlaşılmış olmaktadır...

⁵ "Denildi ki; bunlar **İranlılar**dır. Rivayete göre, Hz.Peygambere bu ayet sorulduğunda, elini **Selman-ı Farisî'nin** omuzuna vurarak, **'İşte bu, onun akrabalarıdır'**, demiştir. Sonra; **'Eğer din, süreyya yıldızına asılmış olsaydı, ona Farisî yiğitler ulaşırdı'**, buyurmuştur... Denildi ki; burada söz konusu edilenler, Mü'minlerin Emiri **Ali ve arkadaşlarıdır. Onlar, örneklerle ve asilerle savaşları zaman bu vafı kazanmışlardır.** Ki, bu rivayet Ammar, Huzeyfe ve İbn-i Abbas'dan menkuldür. Ebu Ca'fer ve Ebu Abdullah'dan da rivayet edilen budur! Hazreti Peygamber'in (as), Hz. Ali'yi, **ayette zikredilen sıfatlarla tavsif etmesi** de bu görüşü desteklemektedir..." (Mecma-ul-Beyan: 3/208); burada bahsedilen **müşterek sıfatlar - vasıflar**, şu hadis-i şeriflerde beyan buyurulmaktadır:

"...(Hayber fethi için ..) Yarın sancağı öyle bir ere vereceğim ki, Allah ve Allah'ın Resulü, Onu sever/. O da Allah'ı ve Allah'ın Resulü'nü sever!..." (Müsned-i Ahmed: 5/353; Müslim: K.Fedail 1/4 (terc): 10/249; Tabakat-i İbn-i Sa'd: 2/111; İbn-i Esir (terc): 2/205; Tarih-i Taberî: 3/93; İbn-i Hişam: 3/349; (terc): 3/462; İbn-i Mâce (terc): 1/200;...); **"Sen Allah'ı ve Resulü'nü seven, Allah ve Resulü tarafından da sevilen bir adam (Ali) hakkında ne dersin?..."** (Tirmizî (terc): 6/267, 276-277); **"Allah ve Resulü'nün en çok sevdiği Ali'dir..."** (Bakınız; Tirmizî: 6/273, 361, 364); **"Ali'yi ancak mü'minler**

Mezkûr ayetin **siyâkı** olan aşağıdaki ayet-i kerime ise, daha da açık ve net bir özellik taşımaktadır:

sever, ancak münâfık olanlar ona buğzeder.." (Bakınız: İbn-i; Mâce (terc): 1/192; Müslim (terc): 1/346; Tirmizî: 6/270, 282);... İlaahir...

İşte; bu hadis-i şerifler ile Maide 54. ayet-i kelimesindeki **ortak nokta** ve **vasıf** görüleceği gibi; "Allah'ın onu çok sevdiği, onun da Allah'ı çok sevdiği" vasfı ve özelliğidir... Bu kafi gerçek, mezkûr ayet-i kerimenin, İmam Ali (as) ve şanlı etbai olan gerçek-muvahhid mü'minler hakkında nazil olmuş olduğunu, kezâ te'yid etmiş olmaktadır. Tabii ki bunun, **hükümün umumî olmasına mani olmadığı-olamayacağı** da izahtan varestedir...

"...Diğer alimler ise, bu kavmin **Farşlılar** (İranlılar) olduğunu söylemişlerdir. Çünkü rivayet edildiğine göre, Hz. Peygamber (as)'e bu ayet sorulduğu zaman, O, eliyle Selman-ı Farisî'nin (ra) omuzuna vurmuş ve '*Bu kavim, bu ve bunun arkadaşlarıdır!*' diyerek, '*Eğer din Süreyya yıldızına asılı olsa dahi, Farisîlerden bazı yiğitler onu alacaklardır...*'" (Buharî: K. Tefsir/Cum'a; Zübde: 840; Tecrid: 11/200-201; Tefsir-i Razî: (terc): 9/110; Hak Dini Kur'an Dili: 3/1719);...

"...Diğer bir kısım alimler ise, bu ayetin Hz. Ali hakkında nazil olduğunu söylemişlerdir. Bunlara göre, şu iki husus buna delalet etmektedir: a-) Hazret-i Peygamber (sav) Hayber günü, sancağı Hz. Ali'ye verdiği zaman, "*Andolsun, yarın sancağı öyle birine vereceğim ki, o, Allah'ı ve Resul'ü sever, Allah ve Resulü de onu sever!*" demiştir. Ki, ayette zikredilen sıfat işte bu sıfattır, b-) Allah-u Teâla (cc), bundan sonra (Maide: 55'te), "**Sizin veliniz, ancak Allah'tır, O'nun Resulü'dür ve namazı ikame eden ve rükû halinde iken zekat veren mü'minlerdir.**" Buyurmuştur. Bu ayet, Hz. Ali hakkındadır. Binaenaleyh; bundan önceki ayetin de onun hakkında olması daha uygundur!... demişlerdir." (Mefatih'ül-Ğayb, Fahri Razî: 9/110);...

Daha önceki 3'nolu dipnotta işaret ettiğimiz gibi; Maide 55. ayeti, bir önceki ve bir sonraki (Maide 54 ve 56'ya, hatta, Maide 67'ye de) merkez ve **eksen** ayet hükmündedir. Bu ayetler onun anlamıyla irtibatlı olup, hep beraber bütünlük arz etmektedirler. 4'nolu dipnotta da, o ayetin, "**Rükû halinde iken zekat veren mü'minler, sizin velinizdir!**" (Maide: 55) ayetinin de, Hz. Ali hakkında olduğu güneş gibi isbatlanmıştır. O takdirde, o ayetin **Sibakı** olan (Maide: 54) ile **Siyâkı** olan (Maide: 56)'nın dahi, aynı hükümde olduğu-olacağı açıktır... Yine de, ayrı delillerle takviye edilmesinin faydalı olacağı mülahazasıyla, bunları tatad etmiş bulunduk...

Ayrıca; bu (Maide: 54) ayetin **Farisîlerle alâkah.**, ve onlara taalluk eden vechi dahi, Hz. Ali'ye taalluk eden vechiyle tearuz halinde değil, aksine tetabuk halindedir. Zira; a-) Selman-ı Farisî, Hz. Ali'nin etbandandır. b-) Selman-ı Farisî'nin kavmi olan **Farisîler-İranlılar**, yaptıkları **İslam İnkılabı** ile ve **Ehl-i Beyt Mektebini** de ihya etmeleriyle, kezâ yine ayet, Hz. Ali'ye müteveccih geniş taallukatını izhar etmiş, daha da genişletmiştir...

"Kim Allah'ı, Resul'ünü ve iman edenleri 'veli' edinirse (bilsin ki:) galip gelecek olanlar 'Hizbullah' olanlardır!..." [Maide(5): 56]⁶;

⁶ Daha önce geçmiş olan; **"Sizin 'veliniz', ancak Allah'tır, O'nun Resulü'dür ve namazı ikame eden ve 'rükû' halindeyken zekat veren mü'minlerdir!"** (Maide: 55) ayet-i kerimesini ve onunla ilgili verdiğimiz (kısa da olsa) ma'lumatları göz önüne alarak bu ayete (Maide: 56'ya) atf-ı nazar edilmelidir: **"Kim ki Allah'ı, O'nun Resulü'nü ve mü'minleri veli edinirse, muhakkak ki onlar, galip gelecek olan 'Hizbullah'tır!"** (Maide: 56)...

Dikkat edilirse, İslam toplumuna, **velileri** önceki ayette hatırlatılmakta; bu son ayette de, kendilerinin de **onları veliler** edinmesi tavsiye edilmekte, Onlar'ı, yani **Allah'ı, Resulü'nü ve rükû halindeyken zekat veren mü'min kimseyi** veli edinenler ise, **galip olacak Hizbullah** diye vasıflandırmaktadır...

Konuyu biraz daha netleştirecek olursak, mezkûr ayetler âdetâ şöyle demektedir: **"Ey iman edenler! Sizin veliniz, yani dert ortağınız, başvuru kaynağınız, himayeciniz ve yardımcınız Allah'tır ve O'nun Resulü'dür ve (sizin de şahid olduğunuz) namazı ikame eden ve rükû halindeyken zekat veren mü'min kimsedir. O halde onlar nasıl sizi veli edinmiş ise, siz de nankörlük yapmayın-vefa ve sadakat örneği olun da, başkalarını değil, ancak onları 'kendinize veliler' edinin. İşte sizlerden her kim ki böyle vefakârlık gösterir de, Allah'ı ve Resulü'nü ve rükû halindeyken bile sizin fakirlerinizi 'sahiplenen', onun dert ortağı olan şu hassas-fedakâr mü'mini ve emsâllerini-tabilerini veliler edinirse, işte onlar** (nefis-şeytan-heva ve hevesat ve her türlü düşmanlara karşı izzet-i İslamîyye'yi korumayı şiar edinen) **her dem galib olmaya namzet olan Hizbullah'tır!..."** Ki bu husus; Maide 51. ayetten Maide 56'ya kadar, Mücadele 14. ayetten, 22. ayete kadarki kısımlarda, tüm boyutlarıyla tafsil edilmekte; Nisa 58. ve 59. ayet-i kerimeleriyle ve benzerleriyle köklü siyasî-ictimâî zeminlere oturtulmaktadır... Hz. Ali'nin ve sair eimmenin bu konuda **öncelik** hakkını haiz bulunduğu, daha evvelki ayetlerin **esbab-ı nüzulü**, anlamları ve onların tefsiri-tafsili sadedinde bulunan pek çok hadislerle isbatlanmış olduğundan, tekrarı zâid olacaktır...

Burada yeri gelmişken şunu da arz edelim ki; Maide 55'teki **rükû halindeyken zekat verilme** olayı, geniş tahlil isteyen bir konudur. Fiilî-umumî velayetin tezahürüyle alâkalı çok önemli olan bu konu hususunda şu kadarını ifade edelim ki;

Ümmetin mutlak ve umumî velayetini hâiz bulunan Resul-ü Ekrem (sav)'in, bu misyonu **din, akıl, mal, can ve nesil emniyeti** etrafında icra etmekte olduğu ma'lumdur. Böyle bir misyona sahip olan Resul-ü Ekrem (sav)'in, **her boyutlu ve fonksiyonlu** merkezine, karar ve hareket **karargâhına**, yani **Mescid-i Nebevîyye'ye, Tebaa'dan** ehl-i ilhah bir sâil (dilenci) geliyor!.. Yüce Resul'ün (sav) ve tüm **erkan** ve **etban** hazır olduğu bir saatte, yüksek sesle ve ısrarla bir şeyler istiyor. Hiçbir şeye (o anda) sahip bulunmayan **velayet-i amme** sahibi olan Yüce Resul (sav), içi buruk-gönlü mahzun ve gözü nemli bir halde bu durumu seyrediyor ve başka kimseden de **çıt** çıkmayınca, sâil, ellerini göğe kaldırıp; **"Şahid ol Ya Rabbi! Resulü'nün mescidine geldim, halimi arzettim de hiç kimseden bir yardım ve sadra şifa olacak bir karşılık göremedim! Halimi sana arz ediyorum, bunları da sana şikayet ediyorum!..."** şeklindeki duygularının bir kısmını dile getiriyor ve bunu, **dost-düşman; avam-havas** hazırûnun tamamı duyuyor!.. Ve; **ümme-tin-tebaanın** derdini halletme yükümlülüğü ve

sorumluluğunu, kalbinin en derinliklerinde hisseden **şefkat** ve **merhamet** timsâli olan Resul-ü Ekrem de, bu **manzaraya**, sadece **seyirci** kalma zorunda kalıyor. İşte; bu hengâmede, kendisi ve ailesi muhtaç durumda bulunan Hazret-i Ali, **nafile namazın** rükûunda iken (acilen) bu müşkilatı, parmağındaki **yüzük** ile hallediyor. Böylece; **dilencinin** hem sesi, hem de şikayeti kesiliyor. Ve sâili, o duruma sürükleyen **derdi** ve **ihtiyacı** giderilmiş oluyor. Bu da, **düşmanların** (gizli münafıkların) muhtemel menfî propagandalarını akamete uğratmayı, Yüce Resul'ü ve sair gerçek mü'minleri de memnun ve dil-şâd etmeyi intac ediyor...

Bu konuyu biraz daha derinleştirirsek, meselenin önemi daha iyi anlaşılmış olur.

Dilenci, tabiatıyla **çok muzdar** bir durumda olduğunu göstermiştir. Fakirlikten de öte, **açlık** hususu mevzu bahis olmaktadır. "**Fakirliğin küfre yakın, hatta eş değerde**" olduğuna dair bir kısım hadislerin vârid olduğu göz önüne alınınca, açlığın ne derece bir vehâmet arzedeceği ma'lumdur. Bu durum da, kesinkes **din, akıl, mal, can** ve **nesil güvenliğini** tehlikeye atacaktır. Zira, **aç kişinin**, dinî hayatı aksayacak, imanî za'fiyeti oramında bu tehlike daha da artacaktır. Kezâ, **aç kişinin** sağlam ve sıhhatli bir **aklî melekeye** sahip olması mümkün olmayacak, toplumun **mal güvenliğini** de ister istemez sarsılacaktır. **Aç kimsenin canı** sıhhatte bulunamayacağı gibi, başkasının da can güvenliği açısından menfî sonuçlar doğuracaktır. Aynı menfilik, çok boyutlu olarak **nesil** emniyeti için de söz konusu olacaktır...

Bütün bu menfiliklerin, Yüce Resul'ün (sav) **ilgi** ve **görev** alanı ile, maddî ve manevî yönden ne derece alâkalı ve iç içe olduğu keza, **izahtan** varestedir...

Gizli ve açık düşmanların aleyhte propagandalarının boyutları da göz ardı edilmemelidir. İslamî yönetimin-hükümetin başı olan bir Zat'ın (as), alenen kendisine ve tüm erkanına başvuran bir dilencinin çok cüz'î bir ihtiyacı dahi **temin** edememesi, derdine çözüm bulamaması, kendi tebaalarını **yüz üstü** ve **perişan** durumda bırakacağı.. gibi, yıkıcı propagandaların, cahil halk nezdinde ne derece menfî etki yapacağı, samimi mü'minleri de ne kadar kedere ve hüzne garkedeceği kesindir!.. Ve hakezâ!...

İşte; ferdî bir dilencilikten ziyade, (alenî ve direkt başvuru olması gibi., sâiklerle) siyasî-ictimâî ağırlıklı olan bu müşkilatın, **Velayet-i Amme** (Yüce Resul'ün mükellifiyeti) adına ve ona niyabeten hareket eden Hazret-i Ali'nin bu misyonu, işte nazil olan ve **Velayet ve Hizbullah** ayetleri olarak bilinen Maide 55. ve 56. ayet-i kerimeleri; ve onların **sibakı** olan Maide 54. ayeti ile, Allah-u Teâla (cc) tarafından **tescil** edilmiş bulunmaktadır. Ki, akl-ı selim sahibi olan muttaki ve muvahhid mü'minler, bu İlâhî **yol göstericiliği** nazar-ı itibara almalı, gayet hassasiyetle ona layık olmanın yollarını aramalıdır, ve's-selam... Tekrar sadede geliyor, şu kaynakları da kaydetmeyi faydalı buluyoruz:

İmam Suyutî, "... **Muhakkak ki galib olacak olan, Hizbullah olanlardır!**" [Maide(5): 56] Ayet-i kerimesinin de (sibakıyla), Hz. Ali hakkında indirilmiş olduğunu ifade etmektedir. (Dürr'ül Mensur: 2/294);...

"...**Rükû halindeyken zekat verenler, sizin velinizdir!**" [Maide(5): 55] Ayet-i kerimesinde olaya vakıf olan Resul-ü Ekrem (as), Hz. Ali'nin böyle bir infakı yaptığını öğrenince;.. "**Her kim ki Allah'ı, O'nun Resulü'nü ve mü'minleri 'veli**

b-) "Ey Peygamber! Rabbinden sana indirileni tebliğ et! Eğer bunu yapmazsan, O'nun elçiliğini yapmamış olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Doğrusu Allah, kâfirler (nankörler) topluluğuna hidayet etmez!" [Maide(5): 67]

Veda Haccı dönüşünde, *Cuhfe* mevkiinde ve **Ğadir-i Hum** vadisinde nazil olan bu ayet-i kerime üzerine, Resullulah (sav), dağınık halde bulunan yüzbinin üzerindeki sahabe topluluğunu toplayarak bir hutbe irâd etmiştir⁷. Ğadir-i Hum günü denen ve Ehl-i Beyt tarafından bayram olarak kabul edilen bu günde, Resul-ü Ekrem (as), ezcümle şöyle buyurmuştur:

"... Sizin mevlanız (veliniz) kimdir? *Eshabı ise; 'Bizim velilerimiz Allah ve Resulü'dür!'* diye cevap verdi. Peygamberimiz (as) de: 'Ey insanlar'. Benim, mü'minlere öz nefislerinden önce geldiğimi!...⁸ biliyorsunuz, değil mi?... ' diye sordu. Onlar: 'Evet!' dediler.. Bunun üzerine, Resul-ü Ekrem (as), Hz. Ali (as)'nin elinden tutup: 'İşte, ben kimin mevlası isem, Ali de O'nun 'mevlası 'dır! Allah 'ım!; ona dost olana dost ol!.. Düşman olana da düşman ol!... Ona yardım edene yardım et!...' diyerek, Allah'a yalvardı. Ömer bin Hattab, Hz. Ali ile karşılaşınca: 'Ey İbn-i Ebi Talib! Ne mutlu sana!... Sen, sabahladığında da, akşamladığında da erkek ve kadın bütün mü'minlerin mevlasısın!' diyerek onu (Hz. Ali'yi) kutladı!..."⁹ ...

edinirse, galib gelecek olan Hizbullah olanlardır!..." [Maide(5): 56] Ayetini terennüm etmiştir.. (Bkz.; İbn-i Kesir: 5/2388);

"Bizzat Hz. Ali, okuduğu bir hutbesinde; '**Necipler biziz. 'Hizbullah' biziz.. Bize saldıranlar ise, 'Hizbuşşeytan'dır.. Bizleri düşmanlarımızla bir tutanlar ise, bizden değildir...**' (El-Müracaat: 6.mektup) buyurmuştur. Ki bu kadarı, şimdilik kâfidir, İnşallah...

⁷ Bakınız; Dürr'ül Mensur: 2/298; İbn-i Kesir (terc.): 12/6525; 13/7100; Müsned-i Ahmed: 4/367, 368-372; İslam Tarihi (A. Koksall): 10/312; Müslim: 4/1873;...

⁸ "**Peygamber, mü'minler için kendi nefislerinden daha evladır...**" [Ahzab(33): 6] Ayet-i kerimesine telmihen; Müsned-i Ahmed: 4/281; İbn-i Mâce(terc.): 1/196;...

⁹ Tirmizî: Menakib/19; (Terc): 6/267; İbn-i Mâce: Mukaddime/11; (Terc): 1/197,210; Keşf ül-Hafa: 2/274; Müsned-i Ahmed: 1/84, 118, 119, 152, 321; 4/281, 368, 370, 372; 5/347, 366, 419; Dürr'ül Mensur: 2/293; İbn-i Kesir: 12/6525; 13/7100; Mefatih'ul-Ğayb (terc): 9/157; İslam Tarihi (A. Koksall): 10/313;...

Yüzbinden fazla büyük bir topluluğun huzurunda irâd edilen ve eşî ender bir **mütevâtir** haber olan bu mübarek hadis-i şerif, maalesef ümmetin çok büyük kesimi tarafından göz ardı edilmiş, hiç değilse **te'vil** yoluyla gerçek anlamından ve mecrasından saptırılmaya çalışılmıştır.¹⁰

3-) "**Tathir Ayeti**":

"... Ey Ehl-i Beyt! Muhakkak ki Allah, sizden her türlü 'ricsi' (kiri-pası-günahı ve eksikliği) **gidermek ve sizi tertemiz temizlemek ister!**" [Ahzab(33): 33'ün son kısmı]...

Bu ayet-i kerime, **Ümm'ül-Mü'minin** Hz. Ümm-ü Seleme'nin evinde nazil olmuş, Peygamberimiz (sav); hemen Hz. Ali, Fatıma, Hasan ve Hüseyin (as)'i çağırmış, hepsini kendi etrafında toplayarak üzerlerine bir **kisa** (örtü) örtmüş, ve; "**Allah'ım! işte benim Ehl-i Beyt'im bunlardır! Onlardan ricisi gider ve onları tertemiz temizle!...**" buyurmuştur. Ümm-ü Seleme 'nin, "**Ben de onlarla beraber miyim?**" sorusuna karşı da; "**Sen yerindesin ve sen de (ayrı) bir hayır üzerindesin!**" diyerek, konuya açıklık getirmiş, konuyla alâkalı

¹⁰ "**Hiç şüphesiz, zikri (Kur'an'ı) biz indirdik biz; onun koruyucuları da, gerçekten biziz!**" [Hicr(15): 9] Ayet-i kerimesi ile, tahriften korunmuş bulunan Yüce Kur'an-ı Kerim'in bir kısım ayetleri, zaman zaman bazı zevat tarafından (bilerek veya bilmeyerek) **mana / anlam** tahrifine (te'vil yoluyla) uğramış, bundan dolayı da **korunmuş** olan Kur'an-ı Kerim'in pek çok ayetleri, ya anlaşılmayan-muğlak-mübhem duruma getirilmiş, ya da tam ters ve yanlış istikamete çevrilmiştir...

"**Mevedded, Velayet, Tathir, Kıyam, Kevser, Emanet, Ulu'l-Emr, Eimme-i Hûda**" gibi.. daha bir çok ayetler, bunun küçük birer örnekleridir... Hatta, bir kısmını, Resul-ü Ekrem (sav) doğrudan doğruya tefsir ettiği ve "**Bu ayet, şu konu hakkındadır!**" dediği ve bunu da ısrarla belirttiği halde, yine de kastedilen İlâhî anlamı kabule bazı insanlar (o da önde gelen bir kısım ulema) bir türlü yanaşmamış, değişik taktiklerle ve mantık oyunlarıyla, yanlış yolda yürümeye devam etmişlerdir...

"**De ki: Eğer siz, Allah'ı seviyorsanız, bana ittiba edin. Ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı mağfiret etsin! Allah Ğafur'dur, Rahim'dir. De ki: Allah'a ve Resulü'ne itaat edin. Eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz Allah, kâfirleri (nankörleri) sevmez!**" [Al-i İmran(3): 31-32];

"**Allah ve Resulü, bir işe hükmettiği zaman, mü'min bir erkek ve mü'min bir kadın için, kendi işlerinde (bile) seçim hakları yoktur...**" (Ahzab: 36); "**...Peygamber size ne verirse artık onu alın; sizi neden nehyederse, ondan uzak durun!...**" (Haşr: 7) gibi.. nice ayet-i kerimeler, o kadar ikaz ettiği ve tehditlerde bulunduğu halde!...

muhtemel tartışmaların, şüphe ve evhamların kapısını tamamen kapatmıştır¹¹...

Fakat, yine de bir kısım zevat tarafından -ama böyle, ama şöyle- konu tartışmaya açılmış, güneş gibi açık bir hakikat üzerine (bilerek veya bilmeyerek) şek ve şüphe bulutları çekilmek istenmiştir. Ve lâkin, bunun beyhûde bir çaba olacağı, en muannid muhaliflerin bile, çok kısa bir süre içerisinde ikna veya ilzam yoluyla (biiznillahi Teâla) hezimete uğratılacağı, açıktır¹²...

4-) "*Mevedded Ayeti*":

"İşte bunlar, Allah'ın iman eden ve salih ameller işleyen kullarına müjdelediği ni'mettir! (Ey Resul'üm!) De ki: 'Ben buna karşılık, (bana) akraba olanlara sevginizden başka bir ücret istemiyorum!' Kim bir iyilik işlerse, onun sevabını artırırız. Şüphesiz Allah Ğafur'dur, Şekür'dür!." [Şura(42): 23]

¹¹ Bakınız; Tirmizî: 5/323; 6/314, 362; Müslim: K. Fedail: 1/4; (terc): 10/254; İbn-i Kesir (terc): 12/6526;

¹² Zira; akl-ı selim ve kalp ehli zevat, üzerinde bulundukları *fıtrat-ı insanîyye* gereği, her zaman hakkı kabul ve iltizam etmeye *müheyya* durumunda bulunmaktadır. Muannid ve mütemerrid olanlara, yahut bile bile *hakkı batıl ile karıştıranlara* gelince:

"Hayır, (bilakis) biz, hakkı 'batıl'in tepesine fırlatırız da, o da onun beynini (parçalayıp) darmadağın eder; bir de bakarsın ki o (batıl) yok olup gitmiştir. (Yanlıı ve batıl) vasıflandırmalarınızdan dolayı 'veyl' olsun sizlere!" [Enbiya(21): 18];

"De ki: Hak geldi, batıl yok oldu; hiç şüphesiz batıl (zaten) yok olucudur!" [İsra(17): 81];

"De ki: Hiç şüphesiz benim Rabbim, hakkı (batılın beynine) fırlatıp çarpar (da, onu yerine kor)! Muhakkak ki O, gayeleri çok iyi bilendir! (Ve yine) De ki: Hak geldi; batıla gelince, artık o, ne (yeni bir şey) ortaya çıkarabilir, ne de geri getirebilir!" [Sebe(34): 48-49];.... gibi nice ayetlerin İlâhî semasından parıldayacak olan nurânî *sihablar*la yıkılıp-gideceklerdir. [Bkz. Hicr(15): 18; Saffat(37): 10; Cin(72): 8-9];...

Bu ayette geçen **kurbanın**, yine **Ehl-i Beyt** olduğu, en sahih ve en gerçek kavil olarak, insafli ve ehil zevatça teslim edilmiştir¹³. Bilhassa şu hadis-i şerif, konunun daha da netleşmesini sağlamaktadır:

"Sizi ni'metleriyle beslediği için Allah'ı seviniz, Allah sevgisiyle beni seviniz ve benim sevgimle de Ehl-i Beyt'imi seviniz!..."¹⁴ Şu hadiste de aynı anlam bulunmaktadır:

¹³ Dürr'ül Mensur: (İmam Suyutî): 6/6-7; El-Mizan (Allame Tabatabaî): 18/42-53; Keşşaf (İmam Zemahşeri): 4/219-220; Hak Dini Kur'an Dili (E.Hamdi Yazır): 6/4241; Lem'alar (B. Said Nursi): 19; İbn-i Kesir (terc): 13/7097-7099; Müsned-i Ahmed: 1/208; 4/165;

Konuyla alâkalı vârid olmuş olan rivayetlerden şu örnekleri de kaydetmenin faydalı olacağı kanaatindeyiz:

"Bu ayet nazil olunca denildi ki: '*Ya Resulullah! Sevgileri üzerimize vacib olan senin akrabaların kimlerdir?*' (O da) Dedi ki: '*Ali ile Fatıma ve ikisinin çocuklarıdır!...*' (Bunun üzerine, hasidlerden rahatsız olan) Hz. Ali, Resulullah'a (sav); '*İnsanlar bana hased ediyorlar*' diye şikayette bulundu! Resulullah da, '*Cennete en evvel birlikte girecek dört kişiden biri olmaya razı mısın? Ki bunlar: Ben ve sen, Hasan ve Hüseyin 'dir!..*' diye buyurdu" (Keşşaf: 4/219-220);

"...(Kerbela faciasından sonra) Hazret-i Hüseyin'in oğlu Ali (Zeyn'el-Abidin, Seccad) (as) , esir olarak getirilip Şam'da yüksek bir yere çıkarılmıştı. Şamlılardan birisi kalkıp: '*Sizi katleden, kökünüzü kurutan ve fitnenin iki boynuzunu kıran Allah'a hamdolsun!*' dedi. Ali Bin Hüseyin (as): '*Sen Kur'an okudun mu?*' Diye sordu. Adam: '*Evet!*' Diye cevap verdi. '*Al-i Hamimi (Şûra suresini) okudun mu?..*' sualine adam: '*Kur'an'ı okudum, fakat Al-i Hamimi okumadım!*' Diye cevap verdi. Ali Bin Hüseyin (as) de; '*De ki: Ben, sizden buna karşı 'kurba'da (akrabalıkta) sevgiden başka bir ücret istemem!*' ayetini okumadım mı?' Diye sordu. Adam: '*Onlar siz misiniz?*' Dedi de, Ali Bin Hüseyin: '*Evet!*' Diye cevap verdi..." (Dürr'ül Mensur: 6/7; İbn-i Kesir: 13/7098);...

"İbn-i Cerir'den; Ebu İshak der ki; Amr İbn-i Şuayb'a "*De ki: ben sizden, buna karşılık akrabalıkta sevgiden başka bir ücret istemem!*" ayetini sormuştum; '*Hazret-i Peygamber (as) 'in akrabalığı*' diye cevapladı..."; "...İbn-i Abbas'tan rivayete göre, o şöyle demiştir: '*De ki: Ben, sizden buna karşılık akrabalıkta sevgiden başka bir ücret istemem!*' ayeti nazil olduğunda; '*Ey Allah'ın Resulü, Allah'ın sevilmesini emrettikleri kimlerdir?* Dediler de, Hazret-i Peygamber: '*Fatıma ve çocuklarıdır!*' diye buyurdu!.." (İbn-i Kesir: 13/7098-7099);

Zaten; **Ehl-i Beyt** (as)'in, **Hazret-i Ali, Fatıma, Hasan ve Hüseyin ile onların 'temiz' nesilleri** olduğu, daha önceki bölümlerde ve ilgili dipnotlarda geçmiş; ve onlara **sevgi** ve **saygının** da **imanın gereği** olarak, kezâ yine bahis konusu yerlerde gösterilmiş, konuyla ilgili hadislerden epeyce örnekler verilmiştir. (Bakınız; dipnot: 46, 47, 52, 53, 54, 55, 56, 58, 62, 64, 65)...

¹⁴ Tirmizî: 6/316; İbn-i Kesir: 13/7101

"Resulullah'a (sav), kadınların en sevgilisi Fatıma ve erkeklerin de en sevgilisi Ali idi... ¹⁵; Hele: "Resulullah (sav) Ali, Fatıma, Hasan ve Hüseyin (as) 'e şöyle buyurdu: 'Ben, sizin savaştığınız kimse ile savaşırım ve sulh halinde bulunduğunuz kimse ile de sulh yaparım!'. ¹⁶ hadis-i şerifi karşısında, imanı ve vicdanı kâmil bir insanın itiraz edebilmesi mümkün müdür?... Faraza, bu tür hadisler bulunmamış olsaydı bile, sırf **insanlık, müslümanlık** duygulan bulunan bir kişinin, Yüce Resul-ü Ekrem (as)'in o pâk evladına ve mübarek Ehl-i Beyt'ine karşı sonsuz bir hürmet ve muhabbet üzere bulunması, en azından **vefakârlık** borcu değil midir?...

5-) "**Kevser Suresi**":

"(Ya Muhammed!) **biz sana kevseri verdik! O halde, Rabbin için namaz kıl ve kurban kes! Şüphesiz ebter (nesli kesik) olan, seni kötöleyendir...**" [Kevser(108): 1-3]

Mekke'de nazil olan bu *sure-i şerifenin* Peygamber Efendimiz'in (as) erkek çocuklarının vefat etmesinden dolayı sevinen, Kureyşli müşriklerin ileri gelenleri tarafından, şanı Yüce Resul-ü Ekrem (as) için -haşa- **ebter**, yani *nesli kesik, zürriyeti kopuk* demeleri üzerine, Allah (cc) tarafından Resul-ü Ekrem (sav)'i teselli ve tebşir için indirilmiş olduğunda **ittifak** vardır. Lâkin, **kevserin** ne anlamda olduğunda ihtilaf olmuştur ki bu da, başka rivayetlerde bahsi geçen **kevser havzı** (veya nehri) ile **iltibas** edilmesinden kaynaklanmaktadır. Bir kısım garazkârların ve cahillerin de işe müdahalesi ile asıl anlamı unutulmuş, konuyla ilgili olmayan bir mecrâyâ çekilmiştir...¹⁷

¹⁵ Tirmizî: 6/361, 364

¹⁶ İbn-i Mâce: 1/238-239; Zehebi (Tarih-i İslam): 3/8'den, naklen; İslam Tarihi (A. Köksal-Medine Dönemi): Kerbela Faciası: 12; Tirmizî: 6/362;...

¹⁷ Dikkat edilecek olursa, **Kevser Suresi'nde, üç emel öge** bulunmaktadır: Biri, **ta'nı**; diğeri, **i'ta**; sonuncusu da, **terğib-teşvik**ti. Bunlar, sırasıyla; **Ebter, Kevser, Salat** ve **Nahr** olarak geçmektedir. **Ebter**; *nesli kesik, zürriyeti sönük, oğuldan mahrum* ve *tek kalmış* anlamlarına gelmektedir. Ki; Hz. Peygamber (as) efendimizin erkek çocuklarının vefatı münâsebetiyle, As b. Vail vb. müşriklerin, Yüce Resul'ü (as) kınayıcı ve namının silineceği ve unutulacağı gibi saiklerle sarfettikleri sözdür. İşte; bu **illet** ve **temel** öge üzerine, bu

mübarek sure nazil olmuş ve müsbet bir temel öge ve müjde getirmiştir. Ki, o da **Kevser'**dir... Bununla, surenin bizzat kendi lafzında olduğu gibi, esbab-ı nüzulünde ve temel öğelerinde de, **Kevser'**in **Ebter'**e ma'tuf ve muzaf olduğu ve onun *cevabı* mahiyetinde bulunduğu, saraheten anlaşılmaktadır. Kısaca **kevser**, **ebter**in tam zıddı ve muhalifi olmaktadır. Ki; **nesli kesik**, **nesli kurumuş** diye vârid olan müşrikâne ta'hlara **nesli kesir mi kesir.**, **zürriyeti bol mu bol!.**, **tükenmez mi tükenmez.'.**, **kaynar mı kaynar!...** diye Rahimâne İlâhî i'ta ve ikram ile Yüce Resul'e (as) mukabelede bulunulmakta, bu sonsuz **nesl-i peygamberî**den dolayı da **şükür için**, hemen namaz kılınması ve kezâ **akika** denen **kurban**dan da kesilmesi **tergîb** ve **teşvik** edilmektedir... Böylece; Yüce Nebî (as) hem **hal'**de **teselli** edilmiş, hem de **müstakbel**de sonsuz bir ümit ile **ümid-var** kılınmıştır...

İşte; mesele bu kadar açık ve sarîh olduğu, **Kevser'**in mutlak manada **nesil** ile alâkalı olup, sadece **nesil** çerçevesi içerisinde tefsir-şerh ve izah edilmesi lazım geldiği, bu yolun şer'î ve akîl olduğu bilindiği (en azından bilinmesi gerektiği) halde, tamamen ters ve hiç alâkası olmayan bir tefsir yoluna, bir kısım zevatın (o da önde gelen **uleman**ın) sapması, gerçekten hayret ve esef verici bir manzaradır... Üstelik, mezkûr **surenin** Peygamber Efendimiz(as)'in erkek çocuklarının vefatları dolayısıyla, müşriklerin '**O ebter oldu**' demeleri ve bunun yaygarasını yapmaları üzerine nazil olmuş olduğu hususunda, bütün **eshab**, **tabiîn** ve **müfessirin-muhaddisin** kesinkes **ittifak** etmişler, buna rağmen, hiç alâkası olmayan anlamlar vererek, konuyu (her ne hikmetse?) saptırmaya, böylece; gerçek anlamının kaybolmasına çalışmışlardır...

Her ne kadar, bilmeden bu **bariz** sapmanın içerisine girmiş zevatın varlığını farzetsek bile, kasıtlı olarak konuyu saptırmış olanların menfî ve yıkıcı etkisini de nazar-ı itibara almak zorundayız... Bu kasıtlı ve **inhırafcı-saptırcı** uygulamalar ve fiiller, ya Ehl-i Beyt'e olan **kin-husumet** ve **düşmanlıktan** olabilir, yahut da **hasetten-çekememezlikten** olabilir. Bunlar da; ya İslam'ı **hazmedememe-imanı kalbine sindirememeden** ya da **kavmiyetçilik-heva** ve **hevesat** gibi., gayr-i İslamî ve gayr-i ahlâkî **maraz** ve **zaafiyet**lerden kaynaklanmaktadır. Ki, daha evvel bir kısmını yer yer naklettiğimiz bu beşerî sapmalardan, sahabeler bile (büyük çoğunluğuyla) müstağni değildir. Örneğin;

İbn-i Abbas (ra)'dan rivayet edilmiştir: "**Resul-ü Ekrem (sav)**, aramızda öğüt vermek için ayağa kalktı ve; '**Ey insanlar! Siz muhakkak yalın ayak, çıplak ve sünnetsiz olarak Allah'(ın huzurun)a toplanacaksınız! İlk yaratılışa nasıl başladıkça, üzerimize va'd olarak, yine onu iade edeceğiz, hiç şüphesiz failler biziz!** (Enbiya: 104) **haberdar olun! Kıyamet günü insanların en önce giydirileni, Hz. İbrahim'dir. Haberinizi olsun! Ümmetinden birçok kimseler yakalanarak sol taraf (daki cehenneme doğru) getirilir. Ben:**

- **Ey Rabb'im! Bunlar benim eshabımdır! Derim. Bunun üzerine:**

- **Sen, bunların senden sonra neler ihdas ettiklerini bilemezsin! Denilir.**

Bunun üzerine ben, Salih kulun (Hz. İsa'nın) dediği gibi derim: "... Onların içinde kaldığım sürece, ben onların üzerine şahid (gözetleyici) idim. Fakat, vakta ki sen beni (huzuruna) aldın, üzerlerinde gözetleyici sen oldun. Zaten sen, herşeyin üzerine şahid olansın! Eğer onları azaplandırırsan, şüphesiz onlar senin kullarıdır. Eğer onları bağışlarsan, şüphesiz Aziz olan, Hakim olan da sensin, sen!..." (Maide: 117-118)!.. "**(Sonra) Bana denilir ki: Onlar, sen onlardan ayrıldıktan itibaren topuklarının üzerine mürtedliğe devam**

ettiller!..." (Riyaz'us-Salihin : 151-152; Z. Buharî: 572; Tecrid-i Sarih : 9/104-105; Tirmizî : 4/233);

Ebu Hureyre'den rivayete göre, Peygamber (sav) şöyle buyurmuştur: *"Bir ara ben (havuzumun başında) duruyordum. Birden orada bir zümre gördüm. Hatta onları tanıdım. Benimle onlar arasında bir melek belirdi; ve onlara, 'Haydi geliniz!' dedi. Ben ona: 'Bunları nereye götürüyorsun?' dedim. O da, 'Vallahi cehenneme!..' dedi. Ben de: 'Bunlar ne yapmıştı ki?..' dedim. O da: 'Ya Resulallah! senden sonra bunlar, arkaları üzere gerisin geri (dinden) dönüp irtidat ettiler!' dedi!...Sonra, (havuz başında) bir zümre daha gördüm. Hatta onları da tanıdım. (Yine) benimle bunlar arasında bir melek çıktı da bunlara: 'Haydi, geliniz!' Dedi: Ben ona: 'Bunları nereye götürüyorsun?' Dedim. O da: 'Vallahi cehenneme!' Diye cevap verdi. 'Bunların günahı nedir ki?' Dedim. Melek: 'Senden sonra, bunlar (da) arkaları üzerine gerisin geri dönerek irtidat ettiler!' Dedi!... (Bunun üzerine de, Resul-ü Ekrem (sav)): Sanmam ki bunlardan (havuza yaklaşıp da geri çevrilenlerden) cehennemden kurtulanlar olsun! Ancak çobansız, yolunu şaşıran deve sürüsünden yolunu bulanlar misali, bunlardan da (tek tük) cehennemden kurtulanlar olsun! Buyurdu!..."* (Z. Buharî: 1017-1018; Tecrid-i Sarih: 12/217-218; yaklaşık Cami'üs-Sağır(terc): 2/264; Müslim: 10/66-69);

(Sened-i muttasıl ile) rivayet olunur ki, *"Ebu Said-i Hudri (ra) hadis söylemekle meşgul idi. Derken, mescid (-i Nebvî'nin) binası bahsine geçip dedi ki: 'Biz birer kerpiç taşıyorduk. Ammar ise, kerpiçleri ikişer ikişer taşırdı. Nebî-yi Ekrem (sav) onu (öyle) görünce üzerindeki toprağı silkerek: 'Vah Ammar!... Vah Ammar!.. kendisini bir fie-i bağıye katledecektir. (Ammar), onları cennete, onlar ise onu cehenneme davet ederler!' diye buyurdu. Ebu Said der ki: 'Ammar da (her zaman) fitnelerden Allah'a sığınırım!' derdi!..."* (Tecrid-i Sarih: 2/391-392; Zübdet'ül-Buharî: 84; (Hazret-i Ammar, Siffin ehline şehid edilmiştir.)

"Ben havzın başına sizden önce varacağım. Ve bir takım kavimler hakkında münazaa edeceğim! Sonra, onlar üzerine bana galebe çalınacak. Ben: 'Ya Rabbi! (bunlar benim) eshabım! Esbabım!..' diyeceğim. Bunun üzerine: 'Sen, onların senden sonra neler ihdas ettiklerini bilmezsin!' Denilecek!..." (Müslim: 10/73);

"Havuz başında benim yanıma, bana sahabilik etmiş kimselerden bir takım adamlar muhakkak geleceklerdir. Ta ki, onları gördüğüm ve bana arzolandıkları zaman benden ayıracaklar. Müteakiben ben de: 'Ya Rabbim! Sahabeciklerim! Sahabeciklerim!' diyeceğim'. Fakat bana: 'Hakikaten sen onların senden sonra neler ihdas ettiklerini (neler yaptıklarını) bilmiyorsun!' Denilecek..." (Müslim: 10/77); İlaahir...

İşte; bu sahih-kesin hadisler muvâcehesinde, bir kısım sahabe unvanına sahib kimselerin, dünya-mal-mülk-makam gibi., hevaî ve nefsanî amaçlar doğrultusunda hareket ettiklerini-edeceklerini öğrenmiş, tarihen de bunun bil-fiil vuku bulduğuna şahid olmuş bulunuyoruz!...

Hazret-i Ali, Hasan ve Hüseyin başta olarak, **Ehl-i Beyt'e** sevginin **imandan** olduğu, kesin nasslarla sabit olduğu halde, onlara karşı **acımasızca kin-husumet ve galiz hakaretlerin reva görülmesi..nin hükmü ve neticesi, mezkûr hadislerde, tebellür etmiş bulunmaktadır. Hele, bu kin ve husumet kitap ve sünnetin**

açık anlamlarının tahrifine yönelik olunca, işin vehamet derecesi, varsın kıyas edilsin!!!...

Resul-ü Ekrem (sav), gerek **eshabının**, gerek gelecek tüm **ümmetinin** kendi nevalarına ve anlayışlarına göre Kur'an'ı tefsir etmemelerini, **Ehl-i Beyt**'in yönlendiriciliğiyle **Kur'an-ı Kerim**'i anlamaya çalışmalarını, ancak o zaman sapmayacaklarını alenen ve defalarca bildirmiştir...:

"Ben size iki ağır emanet bırakıyorum: Biri, Allah'ın kitabı, diğeri ise, itretim ve Ehl-i Beyt'imdir. Bunlara sarıldığınız müddetçe asla dalaletle düşmezsiniz. Ve bunlar (Kur'an ve Ehl-i Beyt) birbirinden büyüktür. Bunlar, kıyamet kopuncaya kadar asla birbirinden ayrılmazlar. Bunlar hakkında, bana nasıl halef olacağınıza iyi dikkat edin!.." (Tirmizî: 6/313-316; Müsned-i Ahmed: 3/14; Müslim: 10/252; 2/432);

Ebu Said el-Hudri (ra)'den rivayet edilmiştir; dedi ki: "Biz ensar topluluğu, münafıkları, Ali b. Ebi Talib'den nefret etmeleriyle tanırdık." (Tirmizî: 6/270);

Ümm-ü Seleme (ra)'den; "Resul-ü Ekrem (sav) şöyle buyurdu: 'Münafık olan Ali'yi sevmez ve mü'min olan da Ali'den nefret etmez!'" (Tirmizî: 6/271);

Ali Bin Ebi Talib'den (as) rivayet edilmiştir: "Gerçekten, mü'minden başkasının beni sevmeyeceğine ve münafıktan başkasının bana buğz etmeyeceğine Nebî-yi Ümmî (sav) bana kesin bir ahid ve teminat verdi. " (İbn-i Mâce(terc): 1/192; Tirmizî:(terc): 6/282);

Ali Bin Ebi Talib'den rivayet olunmuştur: "Ben Allah'ın kuluyum ve O'nun Resulü'nün (as) kardeşiyim. Ve Sıddık-ı Ekber benim! Benden sonra 'kezzab' adamdan başka hiç kimse bunu (Sıddık-ı Ekber olduğunu) söyleyemez!.." (İbn-i Mâce(terc): 1/208; İbn-i Esir(terc): 2/57);

"Bana itaat eden Allah'a itaat etmiştir; bana isyan eden Allah'a isyan etmiştir. Ali'ye itaat eden bana itaat etmiştir; Ali'ye isyan eden bana isyan etmiştir. Ya Ali! Sen dünyada Seyyid'sin, ahirette de!... Senin sevdiğin, benim sevdiğimdir; benim sevdiğim de Allah'ın sevdiğidir. Senin düşmanın, benim düşmanımdır; benim düşmanım da Allah'ın düşmanıdır. 'Veyl', benden sonra sana buğz edenlere olsun!.." (Hakim-Müstedrek: 3/121, 130, 135; El-Müracaat: 48.mektup, sah. 190-191; Nehc'ül-Belağa: 317);

"(Resul-ü Ekrem (sav)) Hazret-i Ali'ye işaretle: 'Bu bana ilk iman eden, kıyamet günü benimle ilk müsafaha edecek olan kişidir; bu Sıddık-ı Ekber'dir; bu, şu ümmetin hak ile batılı ayıran Faruk'udur; bu, mü'minlerin hidayet imamı'dır, önderidir!' buyurmuştur..." (Taberanî'den Kenz'ul-Ummal: 6/156'dan.; El-Müracaat: 48.mektup sah. 187; Nehc'ül-Belağa: sah.: 317);... İlaahir...

Bu kadar açık terhib ve terğibleri ihtiva eden hadislerle rağmen, Hz. Ali'nin, Hasan ve Hüsey'nin ve sair eimmenin (as), ma'ruz kaldıkları zulüm-eza-cefa ve cinayetler, mü'min kalbleri dîl-hûn etmektedir. Bu yetmezmiş gibi; Muaviye b. Ebi Süfyan tarafından **camî ve mescid**lerde ve **Cum'a hutbelerinde** Hz. Ali ve Ehl-i Beyt'e -haşa- **sebb-ü şetm edilmiş ve -haşa- la'netler** okunmuş ve okutulmuştur. (Örnek olarak, bkz.; Müslim: 10/245, 255; İbn-i Esir: 3/413,421,478-489);...

İşte; böyle bir dinî-imanî ve ahlâkî sapma içerisinde bulunan ve bütün ömürleri **Ehl-i Beyt**'e zulüm ve hakaretle geçmiş olan eşhasın ve onlara **temelluk** içerisinde kuyruk sallayan **saray mollası** ahundların **ehil** ve **adil** olamayacakları,

bundan dolayı da onların rivayetlerine ve **Kur'anî yorumlarına** itimad edilemeyeceği tezahür etmiş bulunmaktadır... Tabî ki, bu zulüm ve ihanet cereyanının içerisinde gafilâne ve safiyâne bir tarzda kendini bulmuş ve aynı akıntıya kendini kaptırmış olan samimi kimselerin (hem de çok büyük sayıda) varlığı da söz konusudur. Fakat, bunların samimi oluşu ile, kendilerini kaptırdıkları **yanlışlıkların** da meşru'iyet kazanamayacağı ve bu tür yanlışlıkların **dinde hüccet olamayacağı**, aksine **reddinin vacib** olacağı da, keza **izahtan varestedir**...

Bahis konusu olan **sapmış** ve **saptırıcı** çizgiyi temsil eden zihniyetin **anlam** ve **yorum inhirafı** sadmelerine pek çok İslamî ve Kur'anî kavram-müessese ve hükümler ma'ruz kaldığı gibi, **Kevser Suresi** de kendi hissesesine düşen sadmeye ma'ruz kalmış, içerisinden çıkılamayacak **girifti** ve **muğlak** bir anlam kargaşasına itilmiştir, gerçek anlamı güneş misali açık olduğu halde!...

Kevser kelimesi üzerinde oynama, yani başka konuyla alâkalı olarak kullanılmış olanını, hiç münasebeti olmayan bir alana kaydırma oyunu; koca İlâhî -mu'cizevî bir sureyi, (selim akıl ve sağlam kaynaklar olmasaydı) nerede ise anlaşılmaz duruma getirmiş olacaktı...

Zira; daha evvel de değindiğimiz gibi, herhangi bir **mutlak** ve çok anlamlı kelime, içerisinde kullanıldığı cümleye ve cümlenin içerdiği manaya göre bir **anlam** yüklenir. **Çok bol, bol kaynaklı, pek çok-kesretli** gibi., anlamları olan **Kevser** kelimesi, **ırmak** için kullanılırsa, yani ona **sıfat** olursa, **Kevser ırmağı** (yani, kaynağı bol, suyu pek-çok kesretli); **havuz** için kullanılıp, ona sıfat olursa, **Kevser havuzu** (yani, bol kaynaklı-tükenmez suya sahip-kesretle artış gösteren havuz) anlamını yüklenmiş olur. **Nesil** için ve ona sıfat olarak gelirse de, elbette **çok bol nesil-pınar gibi durmadan kaynayan nesil-tükenmez berekete sahip nesil** (veya; takdim-te'hir olarak kullanılacak olunursa, **nesil kevseri**, yani **nesli çok bol ve kesretli**) anlamlarına gelmiş olacaktır. Ki; **Kevser** suresindeki durum da, işte mutlak olarak budur...

"Hiç şüphesiz biz sana 'Kevseri' verdik. O halde, Sen de Rabbin için namaz kıl ve kurban kesiver! Doğrusu, asıl 'Ebter' olan sana şe'n edendir!.." (Kevser: 1-3);

Görüldüğü gibi, **suredeki** asıl eksen, **ebter** (soyu kesik-nesli tükenmiş..) kelimesidir. Kevser'in i'ta edilmesi de buna mebnidir. Açık olan **'hüvel-ebter'** (ebter olan o'dur) ta'biri, gizli ve muzmer olan bir **ebteri** tazammun etmektedir. Ki, ayette bu **hazf** edilmiştir. As b. Vail gibi müşrikler, Resul-ü Ekrem (sav)'e (oğullarının vefat etmesinden dolayı) **ebter oldu** dedikleri için, mezkûr sure nazil olmuş; "**Asıl, sana ebter diyen kişi ebter olandır!**" demiş, lâkin **sana ebter diyen** ibaresini, ayet içerisinde (belağaten) **mahzuf** bırakmıştır... Bu **nefyden** önce, **müsbet** bir başlangıçla sureye giriş yapılmış, nefy'in zıddı (yani, ebter'in tersi) ile, yani **Kevser** ile Yüce Resul-ü Ekrem (sav) tebşir edilmiştir. Burada da **nesil** hazfedilmiş, alenen kullanılmamıştır. Zira; azıcık aklı başında olanların hemen anlayabileceği kadar açık olduğu için, lüzum görülmemiştir. Zaten, serapa **belağat** manzumesi olan Kur'an-ı Kerim'den, bundan başka bir şeyin beklenilmesi yanlış olacaktır. Bu **teselli** ve **tebşirattan** sonra da, hemen şükür aşamasına ve onun iki önemli tezahürü olan **namaz** ve **kurbana** geçilmiş, verilen bu **sonsuz kevser nesli** ve **ni'metinden dolayı**, bu ibadetlerin **tatavvuan** ifa edilmesi istenmiştir. **Fa-i Takibiyye** ile de, mümkün olan en **kısa** süre içerisinde, en azından dünyada iken, bunların yerine getirilmesine dikkat çekilmiştir...

Bu kadar açık ve bariz gerçeklere rağmen, **Kevser**'i burada **nehir** ve **havuz** ile tefsir edecek olursak, durum ne olur?... Sadece, gayr-i ilmî ve gayr-i aklî bir sonuç ortaya çıkmış olur! Zira; Yüce Resul-ü Ekrem (sav) Efendimiz hakkında **erkek çocuklarından mahrum, nesli tükenmiş(!), zürriyeti kesik** diye azılı müşriklerce açık-gizli itham edilecek ve bunun yaygarası yapılacak, bunun üzerine **müjde** diye gelen ayetler; **"Ey Habibim! Onlar sana 'ebter' desin, onlara aldırma! Biz de sana cennette kevser ırmağı ve havuzu verdik. Orada bol bol su içersin, düşmanlarına içirmezsin!.."** demiş olacak ve hem de **"... Asıl ebter olan o sana şenaette bulunan kişidir!.."** diye ilavede bulunacak! (El'iyazubillah!...)! Yüce Rabbimizi (cc) böyle demekten, mübarek **Kevser** suresini de, bu tür bir anlamsızlıktan nihayetsiz derecede tenzih eyleriz!...

Zira; bu durumda her akl-ı selim sahibi demez mi ki: **"Nesli kesik olmakla, dünyada zürriyetsiz kalmakla ve el-âleme bundan dolayı alay konusu olmakla.."; "Ahiretteki kevser nehrinin ve ırmağının ne münasebeti ve ne ilgisi var?..."** Zaten; **ebter** ta'nı sözkonusu olsa da, olmasa da **Mahşer Günü**, Peygamber Efendimiz ve tüm mü'minler, **Kevser havzundan** ve **ırmağından** içecek ve içirileceklerdir. Bunun, burada (hiç münasebeti olmadığı halde) bildirilmesinin anlamı ne? Ve; neden, bundan dolayı da **Hemen namaz kıl ve kurban kes!..** dene?...

İşte; kör taassub-inad ve mütemerridâne haset, yahut da katmerli gaflet ve cehalet; İslam adına ve Kur'an tefsiri hesabına, kişileri bu derece basit ve münharif duruma sokmakta, böylece **Öz Muhammedi İslam**'ın üzerine çekilmiş **tarihî** bir perde ve gölge olmaktadır!...

Resulullah'ın (as) sağlığında bile; **"... Amcası oğlu (Ali) ile başbaşa-gizli konuşması yine uzadı!.."** (Tirmizî: 6/277); **"... Ali şöyle şöyle yaptı!.. (diye gammazlayanlara), Ali'den ne istiyorsunuz?.../.. onun için ne (kötü) düşünüyorsunuz?..."** (Tirmizî: 6/266, 277); **"(Ali) Ya Resulullah, bunlar bana hasetlik ediyor, diye şikayette bulundu..."** (Keşşaf: 4/220) gibi., nice rivayetlerle, kendisine müthiş **haset** ve **kin** beslediği açıkça isbatlanmış bulunan Hazret-i Ali'ye ve pak evladına karşı, tabiatıyla Resul-ü Ekrem (sav)'den sonra, daha haşın ve daha kötü muamele yapılacaktır ve yapılmıştır da!...

Hatta Hz. Ömer (ra) gibi önde gelen bir sahabe bile, Abdullah İbn-i Abbas'la yaptığı tartışmada; **"Hazret-i Ali'ye hilafeti kasıtlı olarak vermediklerini, peygamberlikle-halifelik 'Ben-i Haşim'de olmasın ve ikisi de onlarda birleşmesin diye buna engel olduklarını"** açıkça ifade etmiş, Hz. tbn-i Abbas'ın da, **"Siz, bunu hasedinizden ve düşmanlığınızdan dolayı yaptınız!"** cevabı karşısında susmak zorunda kalmıştır. (Bkz. Taberî'den naklen; Asr-ı Saadet-Mevlana Şibli: 4/321);

Bütün bunlar göstermiştir ki; **masum** olan, ilâhî kontrol ve koruma altında bulunan **'enbiya** ve **eimme**'den başka insanlar, ne kadar ileri derecede birer müslüman da olsalar, **nefis** ve **şeytan**ın aldatıcı ve idlal edici hilelerinden kendilerini her hususta kolay kolay kurtaramazlar!...

Nitekim; Hz. Yûsuf'un kardeşleri, o kadar ileride olmalarına ve babalarına o derece bağlı ve muhib bulunmalarına rağmen, sırf hasedliklerinden dolayı Hz. Yûsuf'u, bir sürü yalan-hile yollarına başvurarak **öldürmeye** tevessül etmişler, en

nihayet **kuyuya atıp yok etmekle** yetinmişlerdir. (Bkz. Yûsuf suresi, ayet: 5, 8-10, 15);

Hazret-i Ali ve temiz evlatları da, keza bir kısım müslümanlar ve İslam ümmetinin önemli bir kesimi tarafından, (bazen, sözde *hak-hukuk ve adalet* adına) büyük haksızlıklara-hakaretlere, daha ötesi eşsiz zulümlere, eza ve cinayetlere ma'ruz bırakılmış, İslam adına(!) **İslam'ın özü ve temel sütunları** yıkılmıştır!...

Burada; "Resul-ü Ekrem, 'velayet-hilafet' hususunda saraheten benden sonra mutlaka Ali 'halife' olacak! Onun dışında kimse bu işe soyunmasın!" Ve; "Kevserdeki kasıt Fatıma ve Ehl-i Beyt'tir, başka türlü tefsir batıldır!" deseydi, daha iyi olmaz mıydı?... tarzında vaki olacak muhtemel bir sual için şöyle denilebilir: "O zaman hasetlikler ve ihanet komploları 'sistematik' bir duruma gelmiş olur, Hazret-i Ali'nin ve Hazret-i Fatıma'nın can güvenlikleri tehlikeye düşmüş olurdu!.." Zira; bu derece azgın ve yoğun olan düşmanlara açıkça hedef verilmiş olur, gizli-açık tüm düşmanlar, hâinler ve hâsidler ortak cephe kurmuş olurlardı. Az-çok ilmî ve aklî seviyesi olanların anlayabileceği bir sarahet bile, ne gibi sonuçlara sebep olduğu, tarihî bir gerçek olarak ortada durmaktadır. Bundan dolayıdır ki; Hazret-i Ya'kub, müjdeli rüyasını anlatması üzerine, oğlu Yûsuf a (as): "**Oğlum, rüyayı kardeşlerine anlatma! Sonra (hasetliklerinden dolayı) sana bir tuzak kurarlar! Çünkü şeytan, insana apaçık bir düşmandır, dedi.**" [Yûsuf(12): 5];...

İnsan, en yakınları da olsa, başkalarının içinde bulunanları asla bilemez, ihanet boyutlarını kestiremez! Fakat; "**Muhakkak ki Allah, gözlerin hain bakışını ve kalblerin gizlediğini çok iyi bilir.**" [Mü'min/Ğafir(40): 19]; Bundan dolayı da, Peygamber Efendimiz (sav), Hazret-i Ali ile Hazret-i Fatıma'nın durumlarını, dost-düşman herkese ve açık ilan şeklinde ifade etmemiş, sadece kendi çevresine duyurmakla yetinmiştir... (Allah (cc) en iyisini ve en doğrusunu bilendir...)...

Buraya kadar serdedilen hakikatler, bu mübarek *surede* vârid olan **kevser** kelimesinin, **nesil** ve **zürriyet** ile alâkalı olduğunu göstermektedir. Esbab-ı nüzul ile, *surede* geçen **ebter** kelimesi, **karineden** de öte saraheten bunu isbat etmektedir. Fakat, daha evvel de (yeri gelmişken) işaret ettiğimiz vechiyle; '*Sebebin hususî olması, hükmün umumî olmasına mani değildir!*' hükmü, *usul-ü tefsirde*, kesin bir kaide olarak bilinmektedir.

Surenin ve ilgili kelime ve lafzın asıl anlamı ve esası kabul edilmek kaydıyla, konuyla uzaktan-yakından münâsebettar olan bütün anlamlar da, tabiatıyla, *surenin* ve ayetin şümülû içerisine alınacaktır. Ki, Kur'an'ın umumî ve *şümullü* olması, ancak bu yol ile mümkün olacağı açıktır; tek mana ile yetinmek ve o anlama *hasretmek*, elbette tecvîz edilemez!...

Ancak; diğer **tali** anlamlar, tüm tefsirleri doldururken, asıl anlamın (**Kevser'in nesil ve zürriyet** anlamında olmasının) göz ardı edilmiş olması, yahut da çok basit duruma (*olmazsa da olura*) indirilmesi.. gibi vâkıâlar muvâcehesinde, **temel** ve **eksen** olan **nesil** üzerinde durulup, onun vüzûha kavuşturulması hususunda gayret edilmesi, İslamî ve Kur'anî bir vecibe olarak kabul edilmeli, ehil olan zevatın bu konu üzerine eğilmeleri gerçekleştirilmelidir. (Tabiatıyla, diğer benzeri konular dahi bu cümledendir...).. Ve's-selam...

Muhtelif tefsir-yorum ve rivayetler için bakınız; El-Mizan: 20/370-373; Ibn-i Kesir(terc): 15/8693-8719; Mefatih'ul-Ğayb (F. Razî): 32/117-128; Mecmâ'ut-Tefasir

Akl-ı selim ile (bile) konu tahlil edilirse, mezkûr **kevserin** gerçek anlamı hemen anlaşılır. Zira; kevserin verilışı, **ebter** ithamına ma'tuf ve muzaf bulunduğu *ma'lumdur*. Konu, **nesil** olduğundan verilen kevser ni'metinin de, nesil ile alâkalı olması gerekir. Eğer konu, Yüce Resul-ü Ekrem (sav)'in **susuz** kalması-bırakılması olmuş olsaydı, kevserin diğer rivayetlerde bahis konusu edilen mahşerdeki **havz-ı kevser** olması kesin olacağı, herkesçe teslim edilecektir. Konu nesil ile Resul-ü Ekrem (sav)'in neslinin **kesik** olmasıyla alâkalı olunca, kevserin bu konuyla alâkalı bir anlam taşıması, şer'î ve aklî bir zaruret olarak ortaya çıkmaktadır...

Evet.. **kevser**, *nesli bol* ve çok anlamına gelmektedir. Zira; **kevser**, lügat ve ıstılah olarak *bol* ve *çok kaynaklı* anlamındadır¹⁸. Bunun **nesile** atfı ile de;

(Beyzavi-Hâzin-Nesefi ve İ. Abbas): 6/580-585; Dürr'ül Mensur: 6/401-404; Hak Dini Kur'an Dili (E. Hamdi Yazır): 9/6172-6214;İlaahir...

¹⁸ **Kevser**, lügavî olarak *çokluk* demek olan **kesretten**, cevher gibi fev'al vezninde **vasıf** veya bir **isim** olup *kesreti ifrat derecede* olan, yani *çok -pek çok-gayet çok şey* demektir. Oğlu, seferden gelen bir arabîye 'oğlun ne ile geldi?' denildiğinde , 'kevserle geldi!' dediği, bunun da oğlunun **çooook** ve **pek çooook** **şeyle geldiği** anlamında olduğu nakledilmiştir. Tabiatıyla bu vasıfla muttasıf olan her şey, bununla müsemma olmuş olacaktır. İşte; bu isimlenişin **hasredilmemesi**, bu isimle müsemma olan çok şeylerin bulunabileceği realitesi teslim edilmesi durumunda, konu vüzûha kavuşmuş olacaktır... Bundan dolayıdır ki; **Kevser**, a-) Cennetteki ırmakla, mahşerdeki havuz; b-) Peygamberin nesli ve çocukları; c-) Kur'an ve İslam; d-) Peygamber ve peygamberlik; e-) Taraftar-çevre ve etba; f-) Ulema ve ilim, g-) Ehl-i Fazilet ve şeref; h-) Güzel huy ve ahlâk; ı-) Şefaât, Makam-ı Mahmud ve Nur-u Muhammedî; j-) Hayır ve hasenat; k-) Ma'lum surenin ismi... gibi maddelere şamil bulunmakta, bunların kemiyet ve keyfiyet olarak dünyevî ve uhrevî, maddî ve manevî **bollukları-genişlikleri-hayır** ve **bereketlerinin çoklukları..** anlamlarını kapsamaktadır. (Bakınız: Hak Dini Kur'an Dili (E. Hamdi Yazır): 9/6180-6192; Mefatih'ul-Ğayb: 32/117-128; Lisan'ul-Arab. 5/131-134; İbn-i Kesir: 15/8693-8700, Dürr'ül Mensur: 6/401-404, Mecma'ut-Tefasir: 6/580-585; El-Mizan: 20/370-373);...

Ehl-i Beyt'in, bu mezkûr anlamların hepsinden de hissedâr oldukları, bunun da mezkûr surede vârid bulunan **Kevser**'e olan özel mazhariyetleriyle tenakuz değil, **tetabuk** teşkil edeceği açıktır. Zira; a-) **Kevser ırmağı ve havzı**'ndan, Ceddi Ekremleri (as) ile birlikte **en çok** ve en fazla istifade edecekleri kesindir, b-) **Kur'an'ın** ve **İslam'ın** canlı ve müşahhas timsâli oldukları **Sekaleyn** vb. nice hadis-i şeriflerle ifade edildiği ma'lumdur, c-) **Peygamberin** ve **Nübüvetin** küllî ve umumî **verasetine** haiz bulundukları izahtan varestedir, d-) Dünyada **en çok-en bol**

nesli bol kaynaklı, tükenmez nesil pınarı ve havuzu anlamı çıkmaktadır. Ki; **Ehl-i Beyt'in ana kaynağı** ve **havuzu** olan, Hz. Fatımat'uz-Zehra (as) olduğu ve peygamber kevserinden insanlığın en bol ve en çok neslinin gelmiş bulunduğu bilinmektedir¹⁹...

ve **en bereketli nesil** oldukları, düşmanlarını bile kendilerine gıpta ettirecek derecede bir fazilete sahip bulundukları herkesçe bilinmektedir, e-) Ümmet arasında, onlardan daha **alim**, daha çok **bilgin** ve **fazıl** kim var ki?... f-) **En çok güzel ahlâklı olarak Ehl-i Beyt'ten** daha başka, hele onlardan daha üstün kim olabilir?... g-) **Şefaât** (hem edilmeye, hem de etmeye liyakat) konusunda da, İslam ümmeti arasında **Ehl-i Beyt'ten** daha önde bulunacak kimseler tasavvur edilemez!..., h-) **Nur-u Muhammedî**'ye mazhar olma, **hayır** ve **hasenatta** daha ziyade ve azamî ölçüde önde bulunma cihetiyle, başkalarının onlarla kıyas edilmesi mümkün değildir. Ve hakeza!...

¹⁹ **Ehl-i Beyt** nesli öyle İlâhî bir **kevser**dir ki, bazı araştırmalar, günümüz dünyasında sayılarının 40-45 milyona ulaştığını göstermektedir... Ki; bu konuda, sözü Merhum Üstad Said Nursi (ra)'ye bırakalım:

"(Allahümme salli ala seyyidina Muhammedin ve ala ali seyyidina Muhammedin kema salleyte ala İbrahime ve ala ali İbrahime fil-âlemine inneke hamidün mecid) **duası umum ümmet, umum namazında günde beş defa tekrar ettikleri bu duâ, bil'müşahede kabul olmuştur, ki; Al-i Muhammed aleyhissalatü ve alihi vesellem, Al-i İbrahim aleyhisselam gibi öyle bir vaziyet almış ki; umum mübarek silsilelerin başında, umum aktar ve asarın mecmualarında o nurânî zatlar kumandanlık ediyorlar. Ve öyle bir kesrettedirler ki; o kumandanların mecmuu, muazzam bir ordu teşkil ediyorlar. Eğer maddi şekle girse ve bir tesanüd ile bir fırka vaziyetini alsalar, İslamiyet dinini, millîyet-i mukaddese hükmünde rabıta-i ittifak ve intibah yapsalar, hiçbir milletin ordusu onlara karşı dayanamaz!... İşte o pek kesretli, o muktedir ordu, Al-i Muhammed aleyhissalatü vesselam'dır ve Hazret-i Mehdi'nin 'en has' ordusudur.**

Evet, bugün tarih-i âlemde hiçbir nesil, şecere ile ve senetlerle ve an'ane ile birbirine muttasıl ve en yüksek şeref ve âli haseb ve asil neseb ile mümtaz hiçbir nesil yoktur ki, Al-i Beyt'ten gelen seyyidler nesli kadar kuvvetli ve ehemmiyetli bulunsun. Eski zamandan beri, bütün ehl-i hakikatin fırkaları başında onlar; ve ehl-i kemalin namdar reisleri yine onlardır. Şimdi de, kemiyeten milyonları geçen bir nesl-i mübarektir. Mütenebbih ve kalbleri imanlı ve muhabbet-i nebî ile dolu ve cihandeğer şeref-i intisabiyle serfirazdırlar.

Böyle bir cemaat-i azime içindeki mukaddes kuvveti 'tehyic' edecek ve uyandıracak hadisat-ı azime vücûda geliyor... Elbette, o kuvvet-i azimedeki bir hamiyet-i aliye feveran edecek ve Hazret-i Mehdi başına geçip, tarik-i hak ve hakikate sevkedecek. Böyle olmak ve böyle olmasını, bu kıştan sonra baharın gelmesi gibi, âdetullahtan ve rahmet-i İlâhîyeden bekleriz ve beklemekte haklıyız..." (Mektubat: 408-409)

"Benim neslim, Ali ile Fatıma'dan devam edecektir!..."²⁰ hadisleri de bunu tefsir-şerh ve isbat etmektedir...

6-) "**Kelime-i Tayyibe ve Şecere-i Tayyibe Ayeti**":

"Görmedin mi Allah(cc) nasıl bir misal getirdi? Hoş bir kelime (Kelime-i Tayyibe), kökü sabit ve dalı semada olan hoş bir ağaca (Şecere-i Tayyibe) benzer. Ki o, Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir durur. Olur ki, onlar çok iyi düşünüp ibret alırlar!..." [İbrahim(14): 24-25] ayet-i kerimesinde geçen **Kelime-i Tayyibe** ve **Şecere-i Tayyibe**'nin çok geniş ve şümüllü anlamlarının bir tecellisinin de *Ehl-i Beyt* olduğu açıktır. Varlık anlamına da gelen **kelime**, pak-temiz ve hoş (tayyib) olan **Şecere-i**

²⁰ Bakınız; Muhibut-Taberî-Riyaz'un-Nadra: 2/222'den; Abdullah İbn-i Abbas der ki: "Ben ve babam Abbas, Resul-ü Ekrem (sav)'in yanında oturuyorduk. Ali b. Ebi Talib, selam verip içeri girince, Resulullah ayağa kalktı, onu kucakladı ve iki gözünün arasından öpüp sağ yanına oturttu. Abbas:

- 'Ya Resulullah! Bunu çok mu seviyorsun?' Dedi. Resulullah (sav):

- '(Evet) Ey amca! Vallahi onu çok sevmemin sebebi.. Allah her peygamberin zürriyetini, o peygamberin kendi sulbünden getirdiği halde, benim ziirriyetimi bunun sulbünden getirmiştir!' Dedi." (İslam Tarihi-Medine Dönemi-A. Koksall: 3/41); böylece de; Hz. Ali'ye olan münferid ve umumî râğbetin yanında ve ondan önemlisi, **Nur-u Nübüvvetin Veraset-i Küllîsinin** mutlak bir vârisi ve mazharı olmasından kaynaklanmış olduğu-olacağı anlaşılmış olmaktadır. Konuyla alâkalı olarak, yine Üstad Said Nursi'nin şu mütalaalarını dinleyelim:

"**Hazret-i Ali'ye (as) iki cihetle bakmak lazım.../... ikinci cihet ise Al-i Beyt'in şahs-ı manevîsini temsil ettiği noktasındandır. Al-i Beyt'in şahs-ı manevîsi ise Resul-ü Ekrem (sav)'in bir nevi mahiyetini gösteriyor.../...** (Bu ikinci nokta cihetinde Hazret-i Ali (ra), şahs-ı manevî-i Ehl-i Beyt'in mümessili ve şahs-ı manevî-i Ehl-i Beyt, bir hakikat-ı Muhammediyye'yi (sav) temsil ettiği cihetle, muvazeneye gelmez. İşte; Hazret-i Ali (ra) hakkında fevkalade senâkarâne ehadis-i nebevîyye, bu ikinci noktaya bakıyorlar. Bu hakikati teyid eden bir rivayet-i sahiha var ki; Resul-ü Ekrem (sav) ferman etmiş: 'Her nebinin nesli kendindendir. Benim neslim, Ali'nin (ra) neslidir'..." (Lem'alar: 20-21); Ehl-i Tesennünden olan Üstad, Hazret-i Ali (as) ile diğer üç halifenin **rüşchaniyetlerini** tartışırken, bu neticeye varmış; İmam Ali'nin ve Ehl-i Beyt (as)'in **Hakikat-i Muhammediyye'yi** (as) temsil ettiklerini ifade etmesi, meseleye biraz uzak kalmış bulunan bir mektep camiâsı için, fevkalâde çok önemli bir olgudur!...

Muhammedîye'nin dal ve budaklarının ürünleri olduğu gibi, bizzat o ağacı da temsil etmektedir²¹.

²¹ **Kelime**; çok geniş ve şümüllü anlamı olan bir kelimedir. Ki; a-) *İnsan* (yani, vücûd) anlamındadır.. "**Hani melekler dedi ki; 'Meryem! Doğrusu Allah, kendinden bir 'kelime'yi sana müjdelemektedir. O'nun adı Meryem oğlu İsa 'Mesih'dir. O, dünyada da ahirette de itibara sahiptir ve (Allah'a) 'mukarrebîn' olanlardandır.**" [Al-i İmran(3): 45]; "**... Meryem oğlu İsa Mesih, ancak Allah'ın Resulü ve 'kelimesi'dir. Onu Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan (Allah'tan) bir ruh'tur...**" [Nisa(4): 171];...

Burada **O'ndan bir ruhtur** ta'biri, insanın asıl mahiyeti olan **İlâhî hakikatı**'na dikkat çekmektedir. "**... Biz ona kendi ruhumuzdan nefh ettik; onu ve oğlunu âlemlere bir ayet kıldık!**" (Enbiya: 91); "**Ona bir biçim verdiğimde ve ona 'kendi ruhum'dan nefh ettiğimde, hemen ona secde edip kapanın! (dedim!).**" [Hicr(15): 29]; İlaahir... ayetlerinde geçtiği gibi... b-) *iş ve fiil* anlamındadır. "**Hani, Rabbi İbrahim'i bir takım kelimelerle ibtila etmişti de o, bunları tam olarak yerine getirmişti...**" [Bakara(2): 124] (*Ateşe atılma, oğlunu kurban etme ve sünnet olma.. gibi fiiller, kelimeler* diye ifade edilmiş bulunmaktadır.); c-) *Söz-kavl ve konuşma* anlamındadır.. "**... Ağzlarından çıkan kelime ne kadar da büyük!...**" [Kehf(18): 5];... (Zaten, diğer anlamlar da bu üç temel **anlam** ve **unsurdan** teferru etmiş olur. Zat-ı uluhiyetin kâinatı carî olan, tecellisi olan bu üç unsur, bütün eczası ve efradıyla, Allah-u Teâla (cc)'nın **kelam-ı İlâhîyesi**'nin sadece **Kûn** (ol!) sözüdür, o sözün tezahürüdür. Örneğin; "**Muhakkak ki O, bir şey dilediği zaman, O'nun emri (şe'ni), ona yalnızca ol! demesidir; o da hemen olurur!**" [Yasin(36): 82];...Buradaki **emr**, *iş ve söz* anlamlarını kapsamaktadır. Ki; mezkûr ayeti, "**..O'nun işi sadece ona ol! demektir!**" veya, "**... O'nun sözü (diyeceği) sadece ol! demektir**" tarzında manalandırmak da, yanlış olmamış olur...

Şu halde; **'vücûd - varlık - eşya', 'amel -fiil - sıfat - vasıf-huy..', 'beyan - ifade - söz - lafız - ses - harf.'** olarak üç temel kategoriden oluşan tüm mahlukat ve kâinat, Allah-u Teâla (cc)'nın sadece bir **emr** (iş ve söz'ünden, yani şe'n)'inden ibarettir ki, bu; **Ol!** sözcüğü ile ifade edilmektedir. Bu **Ol!** sözcüğü ve zerreciği işte bütün kâinatın ve mükevvenatın **nüvesi** ve **kaynağıdır**. Onun için, **'Tüm kâinat, Allah'ın azameti yanında bir zerre hükmündedir!'** keliması ve hükmü vird-i zeban haline gelmiş bulunmaktadır. Bununla; **vahid-i ehad** olan Allah-u Teâla (cc), **tek** kelimesi (ol! demesi) ile, görülen-görülmeyen tüm âlemleri ve mahlukatı halk etmiş böylece (mütedahilen) **vahdette kesret..** İlâhî cilvesini göstermiştir. Tüm mahlukat (ki, **üç temel** unsurdan oluşmaktadır: *Vücûd-varlık..; amel-fiil-sıfat..; lafız-beyan-söz..*) dahi tek **sözcükte**, yani **kelime**de, yani **Ol!**'da tecemmu' ve temerküz etmiştir; yani, yaratılmış (*ceset ve ruhtan* oluşan) bir insan, bir **kelime**dir: (Al-i İmran: 45; Nisa: 171) O'nun her işi ve fiili-ameli keza **kelime**dir: (Bakara: 124); Ve ağzından çıkan her söz yine bir **kelime**dir: (Kehf: 5).. Demek; bütün mahlukat (ki, kesrettir), bir **kelime**de (ki, o da *vahiddir*.) birleşmiştir. (Yani, geldiği-türediği *asla* rücu etmiştir). **Kelime** ise zaten **vahid-i ehad**'ın **kelam** sıfat-ı İlâhîyye'sinin bir lem'acıdır. Ki; bu takdirde de **kesrette vahdet** İlâhî tecellisi zuhur etmektedir..; ve hakeza...

Mezkûr **üç temel kategoriden** teferru eden bir çok anlamları muhtevî bulunan **kelime** lafzı; Din-i İslam manasına da (Kur'an-ı Kerim'de) kullanılmıştır. Örneğin;

"...Bugün size dininizi 'kemale' erdirdim; üzerinizdeki ni'metimi tamamladım ve size din olarak 'İslam'ı seçip-beğendim..." [Maide(5): 3]'te geçen, tamamladım ile **din** ve **İslam** kastedilmekte olduğu ma'lumdur. Ki: "Rabbinin 'kelimesi' sıdk ile ve adalet ile tamamdır..." (En'am: 115) ayetinde geçen tamamdır ifadesiyle de **kelime**, yani Rabbin kelimesi kastedilmiş bulunmaktadır. Ve bu da, **Allah'ın Dini** ve **İslam** anlamındadır. Mütevâtiren gelmiş bulunan hadis-i şeriflerde de **kelimetullah**'ın yüceltilmesi için **cihad** emredilmektedir. (Örnek olarak, bkz.: Tergib: 3/184). Ki, buradaki **kelimetullah**, kesinkes **Allah'ın dini ve yolu olan İslam** anlamındadır...

"Derken Âdem, Rabbinden bir takım 'kelimeler' aldı; (Allah da) bunun üzerine tevbesini kabul etti. Şüphesiz O, tevbeleri kabul edendir, Rahim'dir O!.." [Bakara(2): 37] ayet-i kerimesinde geçen **kelime**; hidayete götürücü **ilim-irfan** anlamındadır...

"Ve bunu, belki insanlar (tevhid) dönerler diye kendi ardından geleceklere bir 'kelime-i bakîye' olarak bıraktı!.. [Zuhuf(43): 28]'de ise; **kelime**; tevhidî- nebevî bir **mektep-ekol** ve **çizgi** anlamındadır...

"...Böylece Allah onun üzerine 'sekinet' indirmişti. Ve onu, sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, küfürde olanların 'kelimesini' alçaltmıştır. Oysa, Allah'ın 'kelimesi' ise, yüce olandır. Muhakkak ki Allah, Aziz'dir, Hakim'dir." (Tevbe: 40) Ayet-i kerimesinde geçen ilk **kelime** **ideoloji**, son **kelime** ise, kezâ **tevhidî mektep** ve **Kur'anî çizgi** gibi.. anlamları ihtiva etmektedir...

"...Oysa, onlardan bir bölümü, Allah'ın 'kelamını' işitiyor, akıl erdirdikten sonra, bile bile değiştiriyorlardı!" [Bakara(2): 75] ayetinde geçen **kelam**, ise sadece **sem'** (işitme) yoluyla duyulan **Îlâhî vahiy** (Kitabullah) anlamındadır...

"Eğer müşriklerden biri, senden 'aman' isterse, ona aman ver; ta ki, 'Allah'ın kelamını' dinlemiş olsun!.. Sonra onu, güvenlik içinde olacağı yere ulaştır... " (Tevbe: 6) Ayetinde geçen **kelamın** da, haliyle **Îlâhî vahiy** olan **Kur'an-ı Kerim** olduğu açıkça anlaşılmaktadır..

Lügat alimlerinin **kelime** ve **kelam** arasındaki farkla alâkalı verdikleri ma'lumatı özetlersek, anlattığımız ve ilave edeceğimiz mesailin anlamı daha iyi anlaşılmış olacaktır:

Kelime; 'hem görme, hem de işitme yoluyla, gerek ayrı ayrı ve gerekse beraber-birlikte hissedilen tesirdir'. **Kelam** ise; 'sadece işitme yoluyla idrak olunan tekellümdür.' **Kelime**; nahivde, isim, fiil ve edatın herbirine ıtlak edilir. **Kelam** ise; elfaz-ı manzumeye ve düzenli cümlelere ıtlak olunur; mürekkeb olan ve bizzat maksud olan bir cümle ve bir konuşmadır. Ve; kendi cüz'ü olan **isim**, **fiil** ve **edat** için isti'mali yok denecek kadar az ve enderdir. Onun için, **kelam**, **kelimed**ten daha **ehassdır**. Yani; her **kelime kelam** değildir ama her **kelam** bir **kelimedir**.

Hem **kelime**; sadece **isim**, **fiil** ve **edat** ile sınırlı değildir. Ta'bir caiz ise, sınırsız bir anlamı vardır. Mesela; bir **kitap**, bir **kelam**, bir **kaside**, **kavlî** ve **filî** bir

hüküm ve kaziye.. vesaire birer kelime oldukları gibi görülen ve duyulan varlıkların, unsurların ve etkilerin tümü (ay, güneş, su, hava, insan, kitap, defter, kalem, çekirdek, toz zerreciği vesaire..) gerek ayrı ayrı, gerekse hep birlikte olsun, hepsi kelimedir..; Ve hâkezâ... (Yaklaşık olarak, bakınız; Lisan'ul-Arab: 12/522-525; El-Müfredat: 660-662; El-Mu'cem'ul-Vesit: 1-2/802; El-Müncid: 695);...

"De ki: Ey insanlar! Ben, Allah'ın sizin hepinize gönderdiği Resulü'yüm. Ki, göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur; O'ndan başka hiçbir ilah yoktur. Öyle ise, Allah'a ve O'nun ümmî Resulü'ne iman edin. O da, Allah'a ve O'nun 'kelimelerine' inanmaktır. Ve O'na tabi olun ki, hidayete ermiş olasınız!." [A'raf(7): 158] *Ayet-i kerimesinde geçen kelimeler, İlâhî kelimeler* olan Kur'an-ı Kerim'dir. Ki o, tek tek, ayet ayet birer *kelimeler* (ve nurlar) mecmâi olduğu gibi, topyekün (kitap) olarak da tek bir *kelime* ve İlâhî bir *nurdur*... (Her *kelamın, kelimeden* mâ'dud olup sayıldığını, fakat her *kelimenin kelamdan* mâ'dud olamayacağını, zira; *kelamın* sırf *işitme* yoluyla ittila' olunabilenlere ıtlak olduğunu, *kelimenin* ise, *işitme* ile birlikte, ayrıca; *görme* ve *his* ile *temas* yoluyla da muttali olunabilen şeyleri de kapsadığını, onun için her *kelamın kelimeye* (*işitme* veçhiyle ve kanalıyla) dahil bulunduğunu, böylece öğrenmiş bulunuyoruz!...)

"De ki: Rabbimin 'kelimeleri' için deniz mürekkep olsa ve yardım için o kadar da getirsek, Rabbimin 'kelimeleri' tükenmeden önce, elbette deniz tükeniverirdi!" [Kehf(18): 109]; **"Eğer yeryüzündeki ağaçlar kalem, deniz de mürekkep olsa ve hatta buna yedi deniz daha eklense, yine de Allah'ın 'kelimeleri' yazmakla tükenmez; şüphe yok ki Allah Aziz'dir, Hakim'dir."** [Lokman(31): 27] *Ayet-i kerimelerinde geçen kelimeler, mutazammın bulunduğu tekvinî, teşriî, itibarî ve hakikî, ilmî ve fiilî tüm anlamları (vücûd-varlık.. amel-hareket.. ve his-ses-söz ve etki.. olarak) topyekün ifade etmektedir...*

Bu nokta-i nazardan baktığımız takdirde; **"İman edip, sâlih amellerde bulunanlar, Rabblerinin izniyle altından ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları cennetlere konulacaklardır. Orada birbirlerine tahiyyeleri, 'selam!'dır."** (İbrahim: 23) *Ayet-i kerimesini takiben gelen kelime-i tayyibe ve Şecere-i Tayyibe ayetlerine atf-ı nazar edersek, daha net ve kesin bir sonuca ulaşmış oluruz:*

"Görmedin mi Allah nasıl bir mesel getirdi?; bir 'Kelime-i Tayyibe' (hoş-temiz ve güzel bir kelime), bir 'Şecere-i Tayyibe' (temiz-hoş ve güzel bir ağaç) gibidir ki, onun kökü sabit, dal(lar)ı ise göktedir!;. Rabbinin izniyle o, her zaman yemişini verir. Allah, olur ki tezekkür ederler diye, insanlara böyle misaller getirir!" (İbrahim: 24-25);

Bu ayet-i kerimelerde, birbirine *misal* verilen ve *teşbih* edilen iki terim göze çarpmaktadır: 1-) *Kelime-i Tayyibe*.. 2-) *Şecere-i Tayyibe*... *Kelime-i Tayyibe*, müfessirlerce *"kelime-i tevhid, amel-i sâlih-takva, Şeriat-ı İslâmîyye, Din-i İslam, Nur-u Muhammedî (as), Kur'an-ı Kerim, Ehl-i Beyt-i Resul (as) diye.. tefsir edilmiştir. Ki; bunların tamamı, mana ve mahiyet olarak aynı anlamda oldukları, hatta birbirlerinin müradifleri oldukları, ehli olan herkesçe (kesinkes) bilinmektedir!.. Binaenaleyh; bir tevcihe yönelik tefsir, diğerleriyle tearuzu değil,*

tetabuku istilzam etmektedir..; Ancak, bazı **karineler** bir tevcihe olan temâyülü, daha ağırlıklı olarak ve **evleviyet** kaidesi mucibince ön plana alabilir, o kadar!...

Bu tavzihattan sonra, ma'lum ola ki; **kelime**, hem **sem'** hem de **basar** yoluyla ittila' olunulan şeydir. '**Kelime-i tevhid, Kur'an-ı Kerim, Şeriat-ı İslamîyye**' ise., sırf **sem'** (işitme-telaffuz) ile bilinen hakikatlardır. Bunlar da **kelime**dir ama, **kelime** bunlarla sınırlı değildir, yani, **basar** (görme) yoluyla bilinen şeyleri-hakikatları da kapsamaktadır. Onun için de, **kelime**'yi her iki vechesiyle birlikte ele almak gerekir: 1-) Sırf **sem'** (işitme) yoluyla gelen-bilinen hakikat. Ki; buna rahatlıkla **Kur'an-ı Kerim** diyebiliriz... 2-) Mücessem olan ve **Basar** (görme-müşahade) yoluyla bilinen ve hakikatine muttali olunabilinen müşahhas varlıktır. Ki, bu da; **Şecere-i Tayyibe** olarak, birinci anlamla ve gerçeikle (Kur'an-ı Kerim'le) teşbih edilmiş bulunmaktadır...

Böylece; **Kelime-i Tayyibe**: **Kur'an-ı Kerim** ile teşbihini ihtiva etmektedir. **Şecere-i Tayyibe** olan bu teşbih, Resul-ü Ekrem (sav) tarafından, dünyevî-kürevî ve zulmanî âlemde **Hurma Ağacı** diye (muhataplarının o günkü ve o anki seviyesine göre-yüzeysel olarak) nitelendirilmiş, gerçek anlamını **Ehl-i Beyt**'nin öncülüğünü yaptığı **Rasihun** olan zevatın basiretine ve tedricen intibaklarına bırakılmıştır. (Nitekim, o zamanlarda, '**Dünya neyin üzerindedir?**' diye vârid olan suale karşı, Resul-ü Ekrem (sav): "**Ales'sevri ve'l-hut!**" (**Dünya, balığın ve öküzün üzerindedir!**)" diye cevap vermekle yetinmiştir. Bunun daha pek çok örnekleri mevcuttur, konumuzun aydınlanması için bu misal kâfidir...)...

Âlem-i zulmet ve kesafette, **Hurma Ağacı** vb.. olarak getirilen teşbih ve temsilin, **İslam** ve **Kur'an**'ı ifade eden hakikat-ı insanîyye âlemindeki **tecessümü** vardır ki; aslolan da budur! Ve, Kur'an'ın hedefi ve hitap alanı, zaten tamamen bu eksendedir; dünyevî ve kesif eşyadan ve tezâhürlerinden, sadece bu ulvî ve İlâhî hedefe ve maksada kapı aralamak ve irtibatı sağlamak içindir...

Şimdi; mezkûr (İbrahim: 24.) ayette geçen **Kelime-i Tayyibe**'ye temsil ve teşbih kılınan **Şecere-i Tayyibe**'nin **Ehl-i beyt** olduğu.. tevcihinin, **evleviyet** arz ettiği hususuna ve onun delil ve karinelerinin bir kısmına geçebiliriz:

1-) Az evvel belirttiğimiz veçhiyle; **Kelime-i Tayyibe**'nin iki taallukatı ve tecelliyâtı vardır: a-) **Sem'** (işitme) yönüyle., b-) **Basar** (görme) yönüyle.. Biri; **kelamı**, diğeri; **amel-i ef'ali**, diğeri ta'birle biri; **mücerred**, diğeri ise; **müşahhas-mücessem** olanı temsil eder. Birinci şıkkı; **Kur'an-ı Kerim**, ikinci şıkkı ise; **Ehl-i Beyt** ifade etmektedir. Ki bu; **Şecere-i Mübareke** diye tesmiye edilmiştir... **Şecere-i Mübareke**'nin **Ehl-i Beyt** (as) olduğunun bu ayetteki karinesi ise; Kur'an-ı Kerim'e emsâl-benzer ve ona yakın derecede bir değere sahip olmasının göz önünde bulundurulması, **gibi.. tayyib** ve **ürün vermesi..** ifadeleriyle **tavsif** edilmesidir... Takdir edilir ki; sırf mideye hitab eden ve sadece beşerî vechesi (bu nokta-i nazardan) bulunan bir ağacın Yüce **Kelamullah**'a benzer ve emsâl olamayacağı açıktır! (Ona götüren bir delil olması, ayrı!..)...

2-) Mezkûr **Kelime-i Tayyibe** ve **Şecere-i Tayyibe** ayetinin **sibakı** olan ve bu ayete de açıklık kazandıran; "**İman edip de sâlih amelde bulunanlar...**" (İbrahim: 23) ayeti, **mücerred** (iman) ile **müşahhas** (amel ve pratik) olanı, -pek çok ayetlerde de olduğu gibi- ihtiva etmektedir. Ki; biri, **kelime-i tevhidi** ve **İlâhî vahyi** yani **Kur'an-ı Kerim**'i ifade etmekte, diğeri ise; onun, yani **tevhid**in ve **Kur'an**'ın

canlı ve müşahhas timsâli olan **Ehl-i Beyt**'i keza, göstermektedir. Zira **Kur'an** ile **emsâl** olabilecek bir derecede ve vüs'atte, tek câmia **Ehl-i Beyt** ve onların etbai olduğu-olacağı izahtan varestedir...

3-) Mezkûr ayet-i kerimede geçen **tayyib; pak-temiz** anlamında bir **hoş-güzel-iyi**'yi ifade etmektedir. Zira; bu ayetin siyâkı olan ve zıddı durumunda bulunan **'kelime-şecere'**ler için, **habis** yani **pis** ta'biri kullanılmıştır. Bu da, buradaki **tayyibe**'nin, **pak** ve **temizliğiyle** iyi ve güzel olduğu anlaşılmaktadır. Ki, bu da; **Kur'an-ı Kerim** ve **Ehl-i Beyt** hakkında kullanılan bir terimdir. Zira; "**Hiç şüphesiz o, bir Kur'an-ı Kerim'dir. Bir 'kitab-ı meknun' (korunmuş-saklanmış bir kitab)da (yazılı)dır. Ona; 'mutahhar' (temizlenmiş ve arınmış) olanlardan başkası dokunamaz! (veya dokunmasın!)** (Zira o:) **Âlemlerin Rabbinden indirilmedir:**" [Vâkıâ(56): 77-80]; "**O Kur'an 'mükerrerem' (şerefli) sahifelerdedir. Yüceltilmiş, 'mutahhar' (tertemiz) kılınmıştır. Kâtiplerin elleri ile.. (yazılmıştır. Ki onlar) oldukça üstün değerli (ehl-i kiram), iyilik ve dürüstlük sembolüdür!**" [Abese(80): 13-16] Ayet-i kerimleri, Kur'an-ı Kerim'in bu özelliğine (pak ve temizliğine, 'tahir ve mutahhar' oluşuna) dikkat çekerken; "... **Ey Ehl-i Beyt! Muhakkak ki Allah, sizden 'ricsi' (kiri) gidermek ve sizi bir tathir (temizlik) ile 'mutahhar' (temizlenmiş) kılmak istiyor!**" [Ahzab(33): 33] Ayet-i kerimesi ise, **Ehl-i Beyt**'in, Kur'an'la **emsâl-benzer** olan **pak-temiz** özelliğini ve vasfını beyan etmektedir..

Bu da **Kelime-i Tayyibe**'nin **emsâli** ve mücessem timsâli olan **Şecere-i Tayyibe**'nin **Ehl-i Beyt** olduğunu göstermektedir. (Yeri gelmişken, şu parantezi de açalım: "... **Ona (Kur'an'a) mutahhar (temizlenmiş) olanlardan başkası dokunamaz! (veya dokunmasın!)**" [Vâkıâ(56): 79] Ayet-i kerimesi dahi, **Ehl-i Beyt** ile ilgilidir, en azından ilgisiz değildir. Zira; a-) Buradaki Kur'an-ı Kerim, müfessirlerce tervic edilenin aksine, **Levh-i Mahfuz**'da bulunan değil, mevcut **tenzil** olunmuş, Yüce Resul (as) ve eshab tarafından kalblere-akıllara-fiillere-dillere ve **eşyalara** yazılmış bulunan **korunmuş kitaptır**. Ki; "**Hiç şüphesiz zikri (Kur'an'ı) biz indirdik, biz! Onun koruyucuları da gerçekten biziz!**" (Hicr: 9) ayeti bunu natık bulunmaktadır, b-) İllel'mutahhârûn ile de, en azından **Ehl-i Beyt**'e güçlü bir işareti vardır. Zira; onların **tahir-mutahhar** olduğu [Ahzab(33): 33]'te tasrih edilmiştir, c-) La Yemessühü İllel'mutahhârûn! ifadesi, iki türlü anlamı ihtiva etmektedir: 1) **La**, nefy için olunca; "**Temiz ve pak olanlardan başkası ona el süremez, yani, onun hükümlerini kâmilan anlayamaz ve kâmilan tertemiz olarak onu uygulayamazlar! Temiz ve Kur'an'a 'emsal' olan 'Ehl-i Beyt'ten başkaları ona (Kur'an'a) elini sürüp onun hükümlerini kendi başlarına anlamaya veya uygulamaya kalkışarlarsa, yüzüne-gözüne sürer ve Kur'an'm net, katışksız hükümlerini karmakarışık hale korlar. Ki, buna 'Kur'an'ın anlam yönüyle tahrif edilmesi' diyebiliriz!.**" 2) **La**, nehy için olunca da; "... Kur'an gibi pak ve temiz olan 'Ehl-i Beyt'ten ve etbâından başkaları, Kur'an'dan; kendi başlarına hüküm çıkarmaya ve ona dokunup da onun hükümlerini tatbik etmeye kalkışmasınlar. Zira; buna ne hakları, ne yetkileri, ne de nezâhet-i rûhiye ve manevîyeleri vardır!..." Ve hakezâ... *Tarihen* de, bunun ne kadar gerçek olduğu bil-fiil isbatlanmıştır!.. Ve's-selam...):...

4-) **Sure-i Kevser**'deki **kevser** kelimesi de **Şecere-i Tayyibe**'nin **Ehl-i Beyt** olduğunu te'yid ve te'kid etmektedir. Zira; "... **Şecere-i Tayyibe gibidir. Ki, onun kökü sabit, dal(lar)ı ise göktedir; Rabbinin izniyle yemişini (ürününü) her zaman verir...**" (İbrahim: 24-25) ayetinde geçen **kökü sabit, dalları gökte** (yükseklerde) ve **her zaman yemişini (ürününü) verir!** kelimelerinin tam karşılığının (fazlasıyla) **kevser** kelimesinde olduğunu, **nesil** yönünden aynı mahiyeti taşıdığını daha evvel görmüştük... (Bkz. Mukaddime, 17'nolu dipnot)

Ayrıca; **Kevser** suresinde geçen **hüvel ebter** (*ebter, soyu-sopu kopuk, köksüz-ürünsüz-nesli ve meyvesi kesik, olan o'dur!*) kelimesi de tam anlamıyla, **Kelime-i Tayyibe** ve **Şecere-i Tayyibe**'nin zıddı ve muhalıfı-hasımı olan **Kelime-i Habise** ve **Şecere-i Habise**'ye tam tamına tekâbül etmektedir. Ki o da; "**Kelime-i Habise'nin meseli ise, Şecere-i Habise gibidir. Ki onun kökü, yerin üstünden 'koparılmış', kararı (yeryüzünde durma ve tutunma imkanı) kalmamıştır!**" (İbrahim: 26); Ayet-i kerimesidir. Ki; Resul-ü Ekrem (sav)'e **ebter** diyen **Ben-i Ümeyye**'yi (İsra 60. ayet-i kerimesiyle birlikte) **nesli kesik ve köksüz** olarak, tasrih etmiş bulunduğunu (23'nolu dipnotta) daha önce, mufassal bir tarzda izah etmiştik...

Şu halde; gerek **Kevser** suresi, gerekse (İbrahim: 24-25'in) siyâkı olan mezkûr (İbrahim: 26'ncı) ayeti de, kezâ **Şecere-i Tayyibe**'nin **Ehl-i Beyt** olduğunu açıkça tasrih etmiş bulunmaktadır.

5-) **Kelime-i Tayyibe: Sem'** (işitme-duyum) yönüyle **Kur'an-ı Kerim'i**; **basar** (görme-hissetme) yönüyle de (Şecere-i Tayyibe olarak) **Ehl-i Beyt'i** ifade ettiğini, birinin; **okunan**, diğeri de; yaşayan-canlı Kur'an-ı Kerim olduğunu söylemiştik. İşte; şu kesin-kat'i ve **tevatür** gücüne sahip olan hadis-i şerif, bunu açıkça tasrih etmektedir:

"Size baha biçilmez iki ağır emanet (Sekaleyn). bırakıyorum. Ki, bunlara sarıldığınız müddetçe, benden sonra asla 'dalalet'e düşmeyeceksiniz. Bunların ikisi de, birbirinden büyüktürler. Bunların biri: Gökten yere uzanan bir ip olan 'Kitabullah' (Kur'an-ı Kerim); diğeri ise, benim 'itretim' ve 'Ehl-i Beyt'imdir. Bu ikisi (Kur'an ve Ehl-i Beyt) havuz başında bana kavuşuncaya kadar asla birbirlerinden ayrılmayacaklardır. (Onun için) Bunlar hakkında, bana nasıl 'halef olacağınıza dikkat edin!'" (Müslim: 10/252; Tirmizî: 6/313-316; Müsned: 3/14; ve, Mukaddime, 29'nolu dipnot.);

Resulullah (Sallallahü aleyhi Ve Alihi Vesellem) Efendimizin bu hadis-i şerifleri, konuyu daha açık ve daha net bir şekilde ortaya koymuş bulunmaktadır. Ki; dikkat edilirse, iki **ağır şey**, iki kıymetli ve iki temiz-pak şey anlamındadır. Yani, manevî ve İlâhî ağırlık demektir. Ahzab 33'ile; Vâkıâ 79 ve Abese 14'te geçen **yutahhireküm tathiren/ mutahharün ve mutahhareh** lafızları (ki, biriyle Ehl-i Beyt; diğeriyle Kur'an-ı Kerim tebyin edilmiştir.) ve; **mutahhareyn** (iki temizlenmiş ve paklanmış) dahi, **sekaleyn** (iki ağırlık-iki ağır ve değerli şey) ile imtizaç ve ittihad etmiş olmaktadır. Aynı şey (mana ve mahiyet birliği yanında, lafız birliği cihetiyle de); **Kelime-i Tayyibe** ile **Şecere-i Tayyibe** için dahi söz konusu olmakta, Kur'an ile Ehl-i Beyt'i ifade eden, bu emsal, sıfat ve terkipler **tayyibeteyn** (iki pak-hoş-güzel ve temiz..) olmaktadır ki, **kelime** ile **Kur'an**, **şecere** ile de **Ehl-i Beyt** anlaşılması bulunmaktadır...

Hülâsa olarak; **kelime-i tayyibenin** teşbih kılındığı ve müşâhhaslaştırıldığı **şecere-i Tayyibe**, canlı ve yaşayan Kur'an olan Ehl-i Beyt'i ifade ederken, **kelime-i tayyibenin** kendisi dahi, okunan ve telaffuz edilen Kur'an-ı Kerim'i ifade etmekte, aynı zamanda da Ehl-i Beyt'i (Şecere-i Tayyibe'yi) kendi mahiyetinde ve zımmında barındırmaktadır. Buna göre, Kur'an-ı Kerim; mücerred İlâhî bir **kelime**, Ehl-i Beyt ise; müşahhas ve mücessem İlâhî bir **kelime**dir. Kur'an-ı Kerim, şu kâinat kitabını, İlâhî bir sarîh ve tercüman olarak okuyup, insanlık âlemini **uluhiyet** ve **rububiyet** nurunun tecellisiyle vecde ve cûş-u hûruşa getirirken, **Ehl-i Beyt** de canlı bir **Kur'an** olarak, en küçük bir inhirafa mahal bırakmayacak bir netlikle, o yüce İlâhî nurun **ubudiyet** tecellisinin bir **mazharı** ve **ayinesi** olarak, insanlık âlemini sırat-ı müstakime ve rah-ı hidayete îsâle vesile misyonunu deruhte eden hidayet imamları olarak görülmektedir, ve's-selam!...

KELAM İLE ALÂKALI BİR MESELE: Halk-ı Kur'an Meselesi

Bilindiği üzere, **kelam**; **mütekellim** olan Allah-u Teâla (cc)'nın **selbî** sıfatlarından. Sıfat ile **mevsuf**, isim ile **müsemman**ın mâbeynindeki ilgi ve ilişkinin İlâhî esrarından dolayı da, **Kelamullah** olan Kur'an-ı Kerim'in **kadim**, ya da **hadis** oluşu, bunun da **mahluk** olup-olmadığı tartışmalarını doğurmuş, bu tartışmalar gittikçe başka konuları da kapsayarak, İlm-i Kelam diye (cedelci) bir ilim dalının doğmasına sebep olmuştur...

Biz burada, konuyu tartışmayacak, sadece konumuzla alâkalı olan yönünü, sahifelerimizin istiâb hacmiyle mütenâsib nisbette sözkonusu etmekle iktifa edeceğiz, inşaallah...

Kur'an-ı Kerim'in **Kelamullah** sıfatının iki vech-i taalluku vardır. Biri: Kelam-ı Nefsi denen ve doğrudan doğruya Allah-u Teâla (cc)'nın ezeli **kelam** sıfatının mazmununda **ezelen** bulunma vechi. Ki, bu vechiyle, **Kelam-ı Zatiyye** hükmündedir; onun için de, **hadis** ve **mahluk** olamaz!...

Diğeri ise; Tecelli-i Sıfat ve Esma-i İlâhî olarak, **vücûd** âlemine çıkışı.. Ki bu cihetini dahi iki taalluku vardır: a-) Bir **vücûd-i emr**'i olarak, âlem-i nur ve melekutta tezahür edişi., b-) Bir **vücûd-i itibarî** ve hükmî olarak, âlem-i mülk ve şehadette görülmesi... Bunların kısaca tahliline gelirsek:

1-) **Âlem-i Emr**'de bulunan varlıkları, **cisim-cismanî** ve **hacimli** olmayan, **miktar-kesafet** ve **bu'diyetten** beri olan **lâtîf** ve **nuranî** bir mâhiyeti hâiz bulunmaktadır. **Ruh** gibi... "Sana ruhu sorarlar, de ki: **Ruh, Rabbinin emrindendir**". (Zaten) **size az bir ilimden başkası verilmemiştir**". (İsra: 85) Ayet-i kerimesi bunu ifade etmektedir...

2-) **Âlem-i Mülk**'te bulunan varlıklar ise, **mücessem** ve **müşahhas** özelliktedirler. Kesif-hacimli ve sınırlı olmalarıyla da, bir **kayıt** ve **hüküm** tahtında bulunma zorunluluğu içindedirler. Bundan dolayı da, **âlem-i emr**den ışıklarını-hayatîyetlerini almakta, vücûd ve hareket kökleri, sevk-i idareleri **âlem-i emre** dayanmaktadır. İlâhî emrden üflenen **ruh ile kelimeler** oluşmakta, emrden gelen **Ol!** fermanı ile varlıklar vücûd bulmaktadır: "**İşte böylece sana 'emr'imizden bir ruh vahyettik,..**" (Şûra: 52); "**Onu düzenlediğim ve 'ruhum'dan nefhettiğim** (üflediğim) **zaman...**" (Hicr: 29; Sad: 72); "**...Biz ona ruhumuzdan üfledik! Onu**

ve oğlunu âlemler için bir ayet kıldık!" (Meryem: 91); "... Böylece biz, ona ruhumuzdan üfledik. O da, Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti ve o 'kanıtın' olanlardan idi!" (Tahrim: 12);...

"Hani melekler, dedi ki: Ey Meryem! Muhakkak ki Allah, kendinden bir 'kelime'yi sana müjdelemektedir. Ki onun adı, Meryem oğlu İsa Mesih'tir..." [Al-i İmran(3): 45]; "... Meryem oğlu İsa Mesih, ancak Allah'ın Resulü ve 'kelime'sidir. Onu ('Kün!' emrini) Meryem'e ilka etmiştir ve O'ndan bir ruhtur..." [Nisa(4): 171].. Ayet-i kerimeleriyle; Emr'den vahyedilen bir *ruh*, Kur'an-ı Kerim olarak İlâhî bir *kelime* ve *kelam* saha-i vücûda çıkıyor (Şûra: 52); İlâhî emrden olan *Ruh* (İsra: 85), negatif bir varlığa *üflendiğinde* de, *insan* denen *eşref-i mahlukat*, âlem-i mülke teşrif ediyor. (Hicr: 29; Sad: 72); Bu varlık da, kezâ (tıpkı Kur'an gibi) İlâhî bir *kelime* olarak vücûd buluyor. (Al-i İmran: 45; Nisa: 171) Ki, böylece; *sem'* (işitme) ile ittila peyda edilen *kelam-ı İlâhî* olan Kur'an-ı Kerim ile, (*sem'* ile birlikte) *basar* (görme) yoluyla muttali olunan bir *kelime*, dolayısıyla *kelam* (zira; her kelam, aynı zamanda da bir kelime'dir) olan insan, mesela İsa (as), İlâhî emrden olan ruh platformunda birleşmiş oluyor. (Şûra: 52 ile, Nisa: 171). Bununla, gerçek insanın (mesela, Enbiya ve Eimme'nin), birer *Canlı Kur'an* oldukları tezahür ediyor...

Âlem-i mülk ve şehâdete İlâhî *kelam* olarak vahyedilmeden evvel, Kur'an-ı Kerim; *Emr* âleminde lâtif-nurânî ve rûhânî bir vücûd olarak, *Levh-i Mahfuz* denen İlâhî levhalarda *yazılı* bulunmaktaydı: "**Doğrusu o çok şerefli (mecid) bir Kur'an'dır, bir Levh-i Mahfuz'dadır.**" [Burûc(85): 21-22]; "**O (Kur'an) mükerrer sahifelerdedir. Yüceltilmiş, tertemiz kılınmıştır. Kâtiplerin elleriyle (yazılmıştır. Ki onlar) çok kerim ve iyilik-dürüstlük timsâlidirler!**" [Abese(SO): 13-16]; "**Hiç şüphesiz bu bir Kur'an-ı Kerim'dir. Korunmuş bir kitapta (yazılı)dir. Ona, temizlenmiş-arınmış olanlardan başkası dokunamaz!. (Zira O,) Âlemlerin Rabbinden indirilmedir!**" [Vâkıâ(56): 77-80];..

Şu halde, Kur'an-ı Kerim; *kelam-ı nefsi*'den, *âlem-i emre* intikal ettirilmiş, *Levh-i Mahfuz*'a kaydettirilmiş, oradan da, İlâhî emrden bir *ruh* olarak *Leyle-i Kadr*'de [Kadr(97): 1-2] semâ-i dünyaya inzal edilmiş, sonra da mübarek bir *Ramazan* ayından başlanmak üzere, peyderpey indirilmiştir. (Bakara: 185);.. Böylece Kur'an-ı Kerim, *duyulan* ve gereğiyle *amel edilen* bir *varlık* olarak tecelli ve tezâhür etmiştir...

Tüm insanoğlunun zürriyetleri de *sırtlarından* ahz edilerek, *âlem-i emre*de siğaya çekilmiş, *ahd* alınmış ve '**Ben sizin Rabbiniz değil miyim?**' İlâhî hitabına karşı '**Bela!**' cevabıyla *kendilerine şahidlikleri* tescil edilmiş (A'raf: 172;..), bu nefsî-bedenî varlığı, yine emrden olan *ruh* ile *üflenerek* [Secde(32): 9] âlem-i mülk ve şehâdete, zî-şuur bir *kelime* ve varlık olarak gönderilmiştir. Böylece; Kur'an ile insan arasında, *emr* âleminde *melekût* âlemine ve oradan da mülk (dünya) âlemine gelinceye kadar.. geçen *Serencam-ı hayatlarında* (ta'bir caiz ise) bir tenâsüb-temâsül, hatta bir paralellik müşahede edilmektedir. Ve bunu, Tecelli-i Esmâ ve Sıfat-ı Sübhaniyye'ye kadar da çıkarabiliriz... (Konumuz o olmadığından, sarf-ı nazar ediyoruz...).

Bu serdedilen gerçeklerden her ikisi de "**İlâhî rahmet, hidayet ve imam...**" olarak nitelendirilen (örnek olarak; A'raf: 52; Hûd: 17; Yûsuf: 111; Nemi: 77; Enbiya: 73,107;...); biri *Kelamullah*, diğeri de *Halifetullah* olan; ve her ikisi de İlâhî bir *kelime*, bir *ruh* ve İlâhî emrin vahy-i nefhiyle âlem-i mülkte ilâhî misyonlarını icrâ eden.. *Kur'an-ı*

Kerim ile **insan**, aynı İlâhî tecelliye ve tezahüre mazhar bulunmaktadır. Yani, her ikisi de **aynı hükme** tabidir. Ki; yaratılmış olmak, bunun sadece cüzî bir tecellisidir...

Kur'an-ı Kerim'in, Levh-i Mahfûz'da yazılı ve **mahfuz** bulunması; **temiz olanların** ona **temas** edebilmesi; **okunan** ve **duyulan** bir **kelam** olması; aşamalı olarak, gerek topyekün ve gerekse peyderpey **indirilmiş** olması; İlâhî bir **ruh**, **rahmet** ve **hidayet** olması; uygulanabilecek şekilde **pratikleşebilmesi**; **fesahat-belağat** ve meanî gibi.. arazî vasıflarla mevsuf bulunması; varlıklardan varlıklara intikal edilebilmesi.. gibi tüm vasıf ve özellikler, **mahlukiyetin** ve **mec'uliyetin** temel unsurlarındandır... Hem de; kâinat kitab-ı kebirinin İlâhî bir tercümanı ve terennümüdür. Ki, bu da; mahluk oluşunun ayrı ve önemli bir tecelliyâtıdır. **Âlem-i mülk** ve **halk**taki durumu, bu olan Kur'an-ı Kerim; âlem-i emr ve melekütte iken bile, **mahluk** ve **mec'ul** bir mahiyette ve keyfiyette bulunmak durumundadır. Zira; **halik** veya **mahluk** olmak şıkkından başka bir varlık asla söz konusu olamaz!... Ve; **emr** dairesi ile **melekût** âlemi dahi, tamamen, **İlâhî halk** ve **ca'**ın hükmü ve tecellisi altında bulunmaktadır. Kur'an-ı Kerim'in dahi, mezkûr âlemlerde **yazılı**, **kayıtlı** ve **mahfuz** durumda İlâhî bir nur-rûh-emr ve tecelli olarak, **mahluk** ve **mec'ul** bir durumda bulunduğunu, yine kendisi (Vâkıâ: 77-80; Abese: 13-16; Burûc: 21-22; ayetleriyle) tasrih ve tebyin etmektedir...

"...Haberiniz olsun ki: 'Halk' (yaratmak) da O'na aittir, 'Emr' (şe'n her türlü iş-fonksiyon ve cereyan..) dahi O'na aittir!; Âlemlerin Rabbi olan Allah'a tebrikler!!!" (A'raf: 54);

"...Allah, (bilâ-istisna) herşeyin Halık'ıdır!..." (En'am: 102; Ra'd: 16; Zümer: 62; Mü'min/Gâfir: 62; vb...);

"Hamd, gökleri ve yeri yaratan, zulûmatı ve 'nuru' vareden (ca'l kılan) Allah'adır!..." (En'am: 1);.. gibi nice ayet-i kerimeler, her türlü **halk** (yaratılış) ve **emrin** (şe'n, iş-söz, fonksiyon, hareket ve cereyanın..vb.), Allah'ın (mâdûnu ve gayri olup) masnûatı ve O'na **ait** varlıklar olduğunu, **nur-rûh** gibi lâtif ve nurânî varlıklar-haysiyetler-mahiyetler dahil, **herşeyin** mutlak olarak **yaratılmış** ve **var kılınmış** bulunduğunu açıkça ifade etmektedir. Zaten, hiçbir akl-ı selim sahibi bir insanın, değil bunun tartışılmasını, tahayyül edilmesini bile tecviz etmesi, asla mümkün değildir!...

Kur'an-ı Kerim'in, âlem-i emre ve hükme, âlem-i gayb ve **şehadete** zûhur ve tecelli öncesi, **Zat-ı İlâhî**'de **Kelam-ı Nefsi** olarak muzmer bulunması, onun (Kur'an'ın bilinen anlamıyla) **kadîm** olmasını ve dolayısıyla da **mahluk** olmayışını istilzam etmez. Zira; bu nokta-i nazardan, başta insan olarak, (bilâ-istisna) tüm varlıklar ve tecelliler dahi, zûhur ve tecelli öncesi, **Zat-ı İlâhî**'de birer **emr-i nefis** ve **kuvve** olarak bulunup, tecelli sonrası birer **varlık** ve **fonksiyon** olarak saha-i âleme ve vücûda çıkmış bulunmaktadır. Kur'an-ı Kerim, bir **tekellüm-ü İlâhî** olarak tecelli etmiştir. İnsan ve sair mahlûkat ve masnûat ise, birer **efal-i İlâhî** olarak tezahür etmiştir. Kur'an-ı Kerim, İlâhî kelam sıfatının tecellisidir. Sair varlıklar da ayrı ayrı İlâhî **sıfatların** mazharı ve tecellisidir. Ki, örneğin insan; **'kelam, hayy, kayyum, sem'i-basir, alim, şehid-şahid, mü'min..'** gibi **sıfat** ve **isimlerin**, hatta bütün Esmâ-i İlâhîyyenin bir **ayine-i camî** ve tecellisi durumundadır. Bununla beraber, yine de **kadîm** değil **hadistir** ve tüm ef'al ve etvarıyla beraber mahluktur. Evet; **"Şüphesiz sizi de amellerinizi de Allah yaratmıştır!"** (Saffat: 96) **"Onları siz öldürmediniz ve lâkin, onları Allah öldürdü! Ve attığın zaman, yine sen atmadın; ama Allah attı! (Allah,) mü'minleri, kendinden güzel bir imtihanla imtihan etmek için.. (böyle yaptı!)! Allah Semi'dir, Alim'dir."** (Enfal: 17);.. gibi ayet-i

"Biz Ehl-i Beyt; nübüvvet ağacı ve risalet madeniyiz!... " hadis-i şerifi de, bunu açıkça natık bulunmaktadır...²²

7-) "**Şecere-i Mubareke Ayeti**":

"Allah(cc), göklerin ve yerin nurudur..." [Nur(24): 35-36] İlaahir... Ayet-i kerimelerinde **Allah(cc)'ın nurunun meseli** olarak geçen **Şecere-i Mubareke**'nin; "Kur'an-ı Kerim, Hz. Muhammed, nübüvvet ve risalet, Nur-u Muhammedî, İslamî hilafet ve İslam hidayeti" gibi.. birçok anlamlara geldiği ifade edilmiştir²³ Ki; bunun, tüm boyutlarıyla Nur-u Nübüvvet-i Muhammedî'yi, İslamî hilafet ve hidayeti temsil eden **Ehl-i Beyt**'te de tecelli edeceği kesindir. Çok amîk (derin) ve dakik olan bu ve benzeri ayet-i

kerimelerin nâlık bulunduğu bu konu, çok derin ve geniş olan **kader** konusunu, kısmen de **Vahdet'üş-Şühud** ve **Vahdet'ül Vücûd** meselesini dahi tedai ettirecektir...

"Allah, göklerin ve yerin 'nuru'dur!!!!..." (Nur: 35) Ayet-i kerimesinde, kendisini bizzat **nur** diye tavsif eden Allah-u Teâla (cc); "**Hamd, gökleri ve yeri 'halk' eden, zulûmatı ve 'nuru' 'ca'l' (var) eden Allah'adır!...**" (En'am: 1) Ayetiyle de, Yüce **Zat-ı Kibriyasını**, **nurun ca'ili-var edicisi** ve **yaratıcısı** olarak vasıflandırmaktadır. Ve yine; "**Derken oraya geldiğinde, o mübarek yerdeki vadi'nin sağ yanında bulunan bir ağaçtan; 'Ey Mûsa! Muhakkak ki ben, âlemlerin Rabbi benim! diye, seslenildi.**" (Kasas: 30; yaklaşık olarak; Tâ-hâ: 11-14) Ayet-i kerimleri de, Allah-u Teâla (cc)'nın, tecelli ettiği bir **ağaç** vasıtasıyla Hazret-i Mûsa'ya (as) hitab ettiğini, Zat-ı Kibriyasım tanıttığını ve ona emirler verdiğini açıkça ifade etmektedir. Ki; "**Bütün eşyanın, 'efal-i İlâhî' olduğu, diğer ta'birle; kâinatın, esma-i İlâhîyyenin bir ayinesi, tecellisi ve zuhuru olduğu.. Bundan dolayı da, tüm mahlukatın 'izafî varlıklar' durumunda bulunduğu.. Gerçek-tek ve mutlak varlık olarak, Allah'tan başka bir varlığın olamayacağı...**" diye özetlenen **irfanî**, kısmen de **kelamî ve felsefî** İslamî akımlar, bu **vahyî** nurdan ve kaynaktan lemeân etmiş bulunmaktadır...

"**Tüm varlıkların 'efal-i İlâhî' olması ve 'Esmâ-i İlâhîyye'nin tezahürü durumunda bulunması; ve bu anlamıyla da 'esma' ile müsemmanın, fiil, hatta 'mef'ul' ile 'fail'in aynı (mı, gayri mi?) olması; mutlak ve Vacib'ul-Vücûd'un bir ve tek olup, diğer varlıkların tamamen 'gölge ve izafî' durumda bulunması...**" gibi kaziyeler, **Vahdet'üş-Şühud** ve **Vahdet'ül-Vücûd** nazariyelerinin temel dinamiklerini ve unsurlarını oluşturmaktadır. Ki, çok derin ve geniş, hem de konumuz dışında olduğundan dolayı, bu kadarıyla iktifa ederek, konuyu noktalıyoruz...

²² İhkak'ul-Hak: 9/378; Es-Savâik'ul-Muhrika'dan naklen, El-Müracaat: 68.

²³ Hak Dini Kur'an Dili: 5/3515-3523; İbn-i Kesir(terc.): 11/5896-5901; Mefatih'ul-Ğayb (F. Razî): 23/223-237; Mecmâ'ut-Tefâsir (Beyzavî-Hâzin-Nesefî ve İ. Abbas): 4/397-401; Dür'ül-Mensur: 5/47-50; El-Mizan: 15/121-142.

kerimelerin, çok yönlü ve liyakatli tefsir ve izahları, ilgili tefsirlerde, ehil zevatça yapılmış olduğu ehlinin ma'lumudur²⁴...

8-) **"Esbat ve Nukeba Ayetleri":**

"Biz, İsrailoğullarını 'oniki' esbata (torunlara), o kadar da ümmete (kollara-topluluklara) ayırdık. Kavmi, (Musa'dan) su istediği zaman 'asanı taşa vur!' diye vahyettik ve ondan 'oniki pınar' kaynayıp aktı!... İnsanların her kısmı (her kolu) su içecekleri yeri iyice belledi..."[A'raf(7):160]²⁵ Ayet-i kerimesinin tefsiri sadedinde ve son taallukatı hususunda vârid olan şu hadis-i şerif, câlib-i dikkattir:

*"Hüseyn, bendendir! Ben de, Hüseyn'denim" Allah(cc)'ı seven, Hüseyn'i sever! Hüseyn, 'esbat 'tan (torunlardan) bir 'sıbt'tır (torundur)!... "*²⁶
ve daha önce kaydettiğimiz;

"Andolsun ki, Allah (cc), İsrailoğullarından misak almıştı. İçlerinden 'oniki nukeba' (naibler-nakibler-halifeler) ba's etmişdik (çıkartmışık)..." [Maide(5): 12]. İle; "... Bana bir veli (oğul) ver ki, o bana vâris olsun ve Al-i Ya'kub'a da vâris olsun..." [Meryem(19): 5-7]; "... Ve işte böylece Rabbin, seni (İmam olarak) 'seçecek', sana olayların te'vilini öğretecek ve daha önce iki atan olan İbrahim'e ve İshak'a ni'metini tamamladığı gibi, sana ve Al-i Ya'kub'a da ni'metini tamamlayacaktır..."

²⁴ İmam Zeyn'ul-Abidin (as) : *"... Bazı kimseler hakkımızı vermekten geri kaldılar; Kur'an'ın 'imâlî' ayetlerini te'vil ederek, kendi fikir ve görüşlerini tervic ettiler. Halbuki Allah-u Teâla (cc): 'Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra, parçalanıp ayrılan ve anlaşmazlığa düşenler gibi olmayın!...' [Al-i İmran(3):105] diye buyurduğunu ve Ehl-i Beyti Kur'an'da sevgileri farz kılınmış (Şûra: 23) ve Şecere-i Mübareke'nin (Nur: 35) dalları ve Cenab-ı Hakk'ın, her türlü günahlardan uzak tutup tertemiz yaptığı kimseler (Ahzab: 33) olarak görmüyor musunuz?..."* demiştir. (El-Müracaat, sah.70. mektup: 6)

"Allah-u Teâla (cc)'nın, evin duvarına yerleştirilmiş ve kandilin ışığını kendi nuruna misal olarak gösterdiği.. 'Ehl-i Beyt'tir.." (İbn-i Meğazliyi Şafi'nin 'Menakib'inden naklen, El-Müracaat: sah. 94. mektup: 12. Geniş bilgi için: El-Mizan: 15/121-122;...

²⁵ Benzeri ayetler için bakınız; [Bakara(2): 136,140; Al-i İmran(3):84; Nisa(4): 163];... Ayrıca; **Esbat-ı Resulden Eimme-i Ma'sume** dahi, **on iki soy kolu** olarak anılmaktadır. (Alevîyye, Hasaniyye, Hüseyinîyye, Kazımîyye.. Nakavîyye.. gibi);...

²⁶ Müsned-i Ahmed: 4/172; Timizî: 6/308; İbn-i Mâce: 1/238;...

[Yusuf(12): 6] ayet-i kerimleri muvacehesinde konuya baktığımız zaman, **Al-i Muhammed** (as) olan **Ehl-i Beyt** (as)'in Resul-ü Ekrem (sav)'den sonraki **imamet-hilafet** ve **veraset-i nübüvvet** göreviyle açıkça **seçilmiş** oldukları, Hz. Hüseyin'in de (as) bu mirasçı **esbattan** biri olduğu anlaşılmaktadır...

"Her peygamberin, oniki naibi ve nakibi (halifesi) olduğu gibi, benim de, benden sonra, hepsi de Kureyş'ten çıkacak olan oniki naibim-halifem (ve emirim) olacaktır!... "²⁷ hadis-i şerifi ile de, bu **oniki halifenin-imamın; Ehl-i Beyt'in** ve **Ben-i Haşim'in**, en öz ve en *asil* kolunu oluşturduğu ve Arab kavminin öncüsü durumunda olan **Kureyş**'ten olacağı ve **oniki** ile sınırlı bulunacağı da açıklığa kavuşturulmuş bulunmaktadır...

Böylece; **Hanif** dininin simgesi ve **nebîler silsilesinin** ceddi olan Hz. İbrahim'in evlatlarının (Ehl-i Beyti'nin, yani Al-i İbrahim'in) iki kol kanalıyla **imamet** misyonunu üstlenmiş bulunduklarını anlamış bulunuyoruz²⁸. Ki, biri Hz. İshak vasıtasıyla oluşan **Al-i Ya'kub**; diğeri ise,

²⁷ Müslim(terc): 8/674-677; Tirmizî(terc): 4/86; Ebu Davud(terc): 5/89; Tecrid-i Sarih: 12/365; Müsned-i Ahmed: 1/398,406;...ve bkz. Mukaddime 32'nolu dipnot...

²⁸ Hazret-i İbrahim (as)'in; "... (Ya Rabbi!) **Benim zürriyetimden de** (imamlar) **kıl!...**" duasının İlâhî bereketi olarak, Hazret-i İshak'tan **Al-i Ya'kub** kendi devirlerinde **hidayet önderleri** olmuş [Enbiya(21): 70-73]; Hazret-i İsmail'den de, **Al-i Muhammed** (sav) nevş-ü nemâ bulmuş, Resul-ü Ekrem'den sonra; **Ehl-i Beyt** namıyla, **Eimme-i Hüda** olarak, Din-i İslam'ın **kemali** [Maide(5): 3] ve tüm dinlere **galibiyeti** (Tevbe: 33; Feth: 28; Saf: 9) ve **cihan-şümül hakimiyeti** için vesile kılınmıştır...

Zira; **Al-i Muhammed**'in kökü olan Resul-ü Ekrem (as), **Hatem'ün-Nebî** (Ahzab: 40) olduğu ve kıyamete kadar, hüküm-ü nübüvvetini fiilen **Al-i Muhammed** (as) vasıtasıyla icrâ edeceği açıktır. **Rahmet'el-lil-âlemin** (Enbiya: 107) oluşu da, bunu iktiza eder...

"**Hiç şüphesiz Allah ve melekleri Peygamber'e 'salat' etmektedir. Ey iman edenler! Siz de ona tam teslimiyetle salat-ü selam getirin!**" (Ahzab: 56) Ayet-i kerimesi mucibince **vacib** olan **salatın** ta'rifini Resul-ü Ekrem (sav) şöyle yapmıştır:

"**Sakin bana 'kesik' (yarım-kopuk) 'salavat' getirmeyin! Diye buyuran Resulullah'a (as): 'Kesik salavat nedir?' dediler. Resul-ü Ekrem: (Sadece) 'Allahümme salli ala Muhammed!' deyip durmanızdır, dedi. Ve şöyle devam etti: (Tam olarak) salavatı böyle söyleyin: 'Allahümme salli ala Muhammedin ve ala al-i Muhammed!' (Yani: Ey Allah'ım! Muhammed'e ve Muhammed'in 'Ehl-i Beyt'ine salat eyle!...) Ve yine; Kim bir namaz kılar ve onda (o namazda) bana ve 'Ehl-i**

Hız. İsmail'in neslinden zâhur edip oluşan **Al-i Muhammed (as)'dır**. Gerek kitab-ı mübin'in beyanı ile, gerekse, Resul-ü Ekrem (sav)'in ihbarı ve tarihin isbatıyla olsun, bunların tamamı **hidayet yolunun imamları ve öncüleri** olarak, İlâhî misyolarını ifâ ve icrâ etmişlerdir...

Resul-ü Ekrem (sav)'den sonra, ümmetin **rehberliği** görevini üstlenen **Ehl-i Beyt (as)**; Yüce İslam'ın birer güneşi olarak, bütün çağları aydınlatmış, onların vesilesi ile insanlık, felâha ve necâta kavuşmuştur... İmam-ı Ali(as) ile başlayıp, Hız. Mehdi(as) ile noktalanacak ve kıyamete kadar etkinliğini sürdürecektir olan **imamet mektebi**, **Şehid-i Kerbela** Eba Abdullah Hüseyin b. Ali (as) ile bambaşka ve özel bir özellik kazanmış, bununla da İmam Hüseyin (as), bu İlâhî ve nebevi yolun ve mektebin, âdeti **simgesi** haline gelmiştir...

"Hasan ve Hüseyin, cennet gençlerinin seyyidleridir!"²⁹; "Hasan ve Hüseyin, benim 'dünya'da kokladığım iki 'reyhanım'dır!"³⁰ "Hasan ve Hüseyin'i seven, beni sevmiş olur; onlara kin tutan bana kin tutmuş olur!"³¹ gibi... pek çok hadis-i şeriflerle de yüce makamları beyan edilmiş bulunan Hız.

Beyt'ime salavat getirmezse, o namaz ondan kabul olmaz!" (Es'Savaik'ul-Muhrika: sah.: 87,139);

Başka ve meşhur olan rivayetlerde ise; "... *Kema Salleyte ve Barekte Ala İbrahime ve Ala Ali İbrahime....*" (... İbrahime ve Al-i İbrahime ettiğin rahmet ve verdiğin bereket gibi...) ilavesi bulunmaktadır. [Müslim(Arapça): K. Salavat/65, 66, 69; (Tercüme): 3/125-135; Buharî: K. Enbiya/10; Zübdet'ül-Buharî. 585; Tecrid-i Sarih: 9/128; İbn-i Mâce: K. İkame/25; (Terc): 3/163-176; Neseî: K. Sehv/49, 50-54; (Terc): 3/67-75];..

Böylece; **Al-i Muhammed**'in yüceliği ve **Al-i İbrahim** ile olan İlâhî ilgi ve ilişkisinin **köklü** oluşu anlaşılmış olmaktadır...

²⁹ Tirmizî: K. Menakib/30; (Terc): 6/304, 312; İbn-i Mâce: Mukaddime/11; (Terc): 1/202-203; Müsned-i Ahmed: 3/3, 62, 64, 82; 5/391, 392; İslam Tarihi (Medine Dönemi-A. Köksal): 4/165;...

³⁰ Buharî: K. Fezail-i Sahabe/22; K. Edeb/18; Z. Buharî: 662-663; Tecrid-i Sarih: 9/396; Tirmizî: K. Menakib/30; (Terc): 6/305; Müsned-i Ahmed: 5/51; Kenz'ul-Ummal: 5/107; Zehebi-A'lâm: 3/189'dan; İslam Tarihi (A. Köksal): 4/165; Kerbela Faciası, sah.: 10.

³¹ İbn-i Mâce: Mukaddime/11; (Terc): 1/237; İslam Tarihi (A. Köksal): 4/165; Kerbela Faciası: 9; Müsned-i Ahmed: 2/288;...

Hasan ile Hüseyin (as), ***Ehl-i Beyt-i Resulullah***'ın (sav), oniki büyük güneşinden, önce tulu edenlerindendir...

Bu pâk *Eimme-i Ma'sume'nin* (as) sonuncusu, yani **aherinlerin**³²

³² "O, ümmîler içinde, kendilerinden olan ve onlara ayetlerini okuyan, onları 'tezkiye' eden ve onlara kitap ve hikmeti öğreten bir peygamberi gönderendir. Oysa onlar, bundan önce gerçekten, açıkça bir sapıklık içinde idiler. Ve onlardan, henüz kendilerine 'mülhak' olmamış (ulaşıp-katılmamış) bulunan 'aherinelere' de.. (Aynı peygamberi gönderendir). **Ve O (Allah), Aziz'dir, Hakim'dir.**" (Cum'a: 2-3); Ayet-i kerimelerinde, Peygamber Efendimizin (as) **ümmî** ve **evvelin** olanlara da, sonradan gelecek olan **aherinelere** de **peygamber** olarak gönderilmiş olduğu belirtilmekte; böylece, **iki ucun** ortaları da **hazfedilmiş** olarak, geçirtilmiş bulunmaktadır...

Devr-i Saadet'in, **ümmîler** olarak, diğer bazı nasslarda ise Sabıkın-i **Evvelin** (Tevbe: 100) diye bilindiği halde, henüz ulaşmamış olan **Aherinlerin kimler?** olduğu merak konusu olmuş, eshab tarafından bunun ısrarla sorulması üzerine, Resul-ü Ekrem (sav); ellerini yanında bulunan Selman-ı Farisî'nin (ra) dizine (veya omuzuna) vurarak: "(... Onlar Selman'ın kavmidir!) **Benliğimi elinde tutan Allah'a andolsun ki, 'din' Süreyya yıldızında olsa, Farisîlerden olan yiğitler muhakak ki ona ulaşacak, onu elde ede(rek, yeryüzüne indire)cektir!**" (Buharî, İbn-i Ebi Hatim, Nesefî ve İbn-i Cerir'den; İbn-i Kesir: 14/7879-7880; Tirmizî: K. Tefsir/62; (Terc): 5/412; 6/397; Müslim: K. Fezail'us-Sahabe: 59; (Terc): 10/476-477; Zübdet'ül- Buharî: 842; Tecrid-i Sarih: 11/200-201; El-Mizan: 19/269; Dürr'ül-Mensur: 6/215; Tefsir-Hâzin (M. Tefâsir'de): 6/258; (Nesefî, 'Aherinleri'; "Evvelinlerin benzeri oldukları.." tarzında, tefsir etmiş: 6/258;..) bulunmaktadır!!!.....;

"...**Eğer** (Allah yolunda intakta bulunmaktan) **yüz çevirerseniz, (Allah) sizin yerinize başka bir kavim getirir; sonra, onlar sizin emsaliniz de olmazlar!**" Ayet-i kerimesi için olduğu gibi, daha evvel bahis konusu ettiğimiz Maide 54 (55 ve 56 da dahil) ayetlerinde de medh-ü senâ edilen toplumun (Aherinler olan) **Farisîler** olduğuna dair olan mezkûr hadis-i şerif, Resul-ü Ekrem (sav) tarafından, yine (aynen) beyan edilmiştir. (Bakınız; Hak Dini Kur'an Dili: 3/1719; Beyzavî: 2/304; Nesefî: 2/304; Tefsir-i Razî (terc): 9/110; İbn-i Kesir: 5/2388; 13/7313; El-Mizan: 5/367-401; 18/250; Mecma'ül-Beyan: 3/208; Tirmizî: 5/371; El-Mizan; Maide: 51-54'ü, 'ahir zaman ve melahim' ile tefsir etmiş, konuyla ilgili pek çok rivayetler nakletmiştir. Ki; Aherinler'in üstleneceği misyon zuhûr etmiş oluyor. İbn-i Kesir ise; Maide 55'teki, Hazret-i Ali'nin infakı üzerine, Resulullah'ın (as), **tekbir** getirmek suretiyle, "... **Muhakkak ki galibiyet, Hizbullah olanlarındır!**" (Maide: 56) Ayet-i kerimesini, yüksek sesle okuduğunu, naklediyor. Ki, böylece; **Hazret-i Ali** ve **Ehl-i Beyt'i** mutazammın bulunan mezkûr ayetler, **Hizbullah** olan **Aherinler'i** de, yani **Ahir zamanın** (yani, günümüzün) **Farisîlerini** de İlâhî dairesinde (müştereken) mündemiç bulunuyor...

Bu İlâhî esrar ve letafettir ki; küllî **Veraset-i Nübüvvet** sırrı ile **Evvelinlerin**, müttaki ve müstakim olan kavmin imamı olarak, Hazret-i Ali; "... Bizim hizbimiz, Hizbullah'tır; Fie-i Bağîyye (Ben-i Ümeyye) ise 'Hizbuşşeytan'dır!" buyurmuş (Es'Savaik: 142'den naklen, El-Müracaat: sah. 69, mektup: 6); O'nun oğlu ve **Aherinler'in** şahadet aşıklarının imamı olan Hazret-i Ruhullah el-Humeynî de, "**Milletin beklentisi, siz alimlerin 'Hizbullah' olmasıdır!**" (Cihad-ı Ekber: 44) sözünü, **cihan-şümül** bir **mektep** haline getirmiş,

öncüsü ise, **İmam-ı Muntazar** ve **Sahib-i Zaman Hz. Mehdi** (as)'dır...; *Ahir zamanda*, Şariat-ı Muhammedîyye'yi (sav) tüm cihana hakim kılma ve onun hakim kılınmasına aracı olma İlâhî misyonunu deruhte edecek olan Hazret-i Mehdi (as), *mustaz'af* halkların, İlâhî bir ümit ışığı ve hidayet rehberi olacaktır. Ki; Kur'an-ı Kerim, konuya **istihlaf ve veraset** ayetleriyle işaret etmektedir:

9-) "**İstihlaf ve Veraset Ayetleri**:"

vârisi olduğu Yüce Resul-ü Ekrem (sav)'in ve temsilcisi olduğu **Ehl-i Beyt**'in İlâhî hedeflerini gerçekleştirmiştir...

"Ümmetin misali, yağmur misalidir. Ki, evveli mi daha hayırlıdır, yoksa ahiri mi?.. bilinmez!" (Tirmizî: 5/17), Resul-ü Ekrem (sav):

- "... Kardeşlerimizi görmüş olmayı çok arzu ederdim!" buyurdu. Ashab:
- "Biz senin kardeşlerin değil miyiz? Ya Resulullah!". Resulullah (sav) de:
- "(Hayır!) "Siz benim ahabımsınız! Kardeşlerimiz ise, henüz gelmeyenlerdir!..." diye, buyurmuşlardır. (Müslim: 2/342);

"Arkanızdan öyle günler gelecek ki, o günlerde (İslam'da) sabır, ateş közünü elde tutmak gibidir. O günlerde, (dinin ahkâmıyla) amel edenlere 'sizden' elli kişinin sevabı kadar ecir verilecektir!.." (Tirmizî: 5/171-172); Hadis-i şerifleri, **Aherinlerin**', içerisinde yaşamış bulundukları ve bulunacakları şartların ve atmosferin ne kadar olumsuz olduğunu, bundan dolayı da alacakları ecrin, **elli sahabenin** ecrine **muadil** olabileceğini tasrih etmekte, günümüz dünyasında, **İnkılabî** ve **Hizbullahî** mü'minlerin karşı karşıya bulundukları durum ve atmosfer de, mezkûr hadislerin ihbarının gerçekleşmiş olduğunu, bir vâkiâ olarak isbat edip göstermektedir...

"Muhakkak ki İslam, 'garib' olarak başladı. Ve tekrar 'garib' olacaktır! Ne mutlu o gariblere!.." (İbn-i Mâce: 10/203-205; Müslim: 2/21-23; Müsned-i Ahmed: 1/184, 398;.. Cami'us-Sağir: 2/164; Tirmizî: 4/385-386);

Hadis-i şerifi de, 'İslam İnkılabı'nın ve Hizbullahî müslümanların (Aherinlerin) her yönden olduğu gibi, **gariblik** cihetiyle de, **ayine** oldukları, **Evvelinlerle** (Sadr-ı İslam'la) benzeri pozisyona sahip bulunduğunu veciz bir şekilde ifade etmektedir...

Hem, ayrıca; **Aherinler**, asla İmamlarını yalnız bırakmamış, vahşet-engiz bir zamanda ve tüm dünya küfrüne karşı, ona ve Hükümet-i İslamîyye'ye **gurbetlik** acısını hissettirmemişlerdir. Sadr-ı İslam'da, İslamî toplumun ve tebaanın önemli bir kısmı, Resul-ü Ekrem (sav)'e, Emir'el-Mü'minin'e, Hasan ve Hüseyin (Aleyhimüsselam)'a bu vefakârlığı göstermemişler, bazı zamanlarda da, tam aksine, emsâli ender, (istisnaları dışında) müteselsil ihanetlerde bulunmuşlardır. Ki bunun, **Aherinlerin** İmamı olan Merhum İmam Humeynî (ra) tarafından ifade edilmiş olması, meselenin ehemmiyetini daha da tezyid etmektedir. (Bakınız; 'İmam Humeynî (ra)'nin Siyasî-İlâhî Vasiyetnamesi (terc.): sahife: 37-38;... İlaahir!

a-) "**Andolsun ki biz, 'zikir'den (Tevrat'tan) sonra Zebur'da da: 'Hiç şüphesiz arz'a salih kullarım vârisçi olacaktır!' diye yazdık!**" [Enbiya(21): 105];...

b-) "**Allah sizlerden iman edip de 'salih' amellerde bulunanlara va'detmiştir: 'Hiç şüphesiz, onlardan öncekileri nasıl güç ve iktidar sahibi (istihlaf) kıldıysa, onları da yeryüzünde güç ve iktidar sahibi (istihlaf) kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini, kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları, korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnız bana ibadet ederler ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim ki, bundan sonra küfre saparsa, işte onlar fasık olanlardır!'**" [Nur(24): 55];...

c-) "**Biz ise, yeryüzünde mustaz'af bırakılanlara (güçten düşürülenlere) lütufta bulunmak, onları (yeryüzünde) 'imamlar' yapmak ve 'vârisler' kılmak istiyoruz!'**" [Kıyas(28): 5];...

Her yönüyle mustaz'af bırakılmış olan şu asrımızın insanlarına, onların şanlı bir kıyam ve direniş ile gerçekleştirdikleri **İslam İnkılabına** - adetâ- parmak basarcasına işaret eden bu ayet-i kerimelerin, teorik tefsirinden ziyâde, İslam İnkılabı'yla oluşup devam eden **pratik** tefsirine atf-ı nazar edilmesi ve öylece **ihdicacda** bulunulması daha isabetli olacaktır.

Şanlı ve cihan-şümül **İslam İnkılabı**'nın kurucusu olan Merhum İmam Humeynî(ra)'nin, sürekli olarak **Sahib-i Zaman (as)'ın ülkesi!** diye vurguladığı, İslam İnkılabı **merkezinin**, gerçekten, Sahib-i Zaman'a layık bir konuma geldiği, dost-düşman herkes tarafından yakinen müşahede edilmektedir...³³ (Yüce Rabbimiz; cümlemizi, o şanlı **Sahib-i Zaman'a** gerçek asker, yani **Hizbullah** eylesin!...Amin!)

³³ Konuyla ilgili İmam Humeynî (ra)'nin tavsifatına örnek olarak, bakınız; 'Siyasî ve İlâhî Vasiyetname' (terc): 19; 1987 Hacc Mesajı, sah. 16,62.

Hazret-i Hüseyin (as) gibi bir İmam-ı Âl-i Şan'ın; "*Eğer onun (Mehdi'nin) zamanında olsaydım, hayatım boyunca ona hizmet ederdim!*"³⁴ dediği bir zatın (Hazret-i Mehdi'nin) ne yüce bir makama sahip bulunduğunun belgesidir!... Ve's-selam!...

Hülâsa; bir **giriş** ile bir **mukaddime** çerçevesi dahilinde sunulan mezkûr hakikatlerden sonra, **üç bölüm**'den oluşacak olan asıl **konu**ya gelmiş bulunuyoruz, İnşaaallah!.. Tevfik ve inayet, ancak Allah (cc)'tandır.

³⁴ Bihar'ül-Envar: 51/133.

I. BÖLÜM
AŞURA KÜLTÜRÜ
ve
ONU OLUŞTURAN
TEMEL UNSURLAR

(Kelimeler - Kavramlar)

BİRİNCİ BÖLÜM

AŞURA KÜLTÜRÜ VE ONU OLUŞTURAN TEMEL UNSURLAR (Kelimeler- Kavramlar):

Hiçbir varlığın üstlenmeye cür'et edemediği, çok ağır sorumlulukları muhtevî bulunan İlâhî **emanet** misyonunu (gerek, cehaletinden; gerekse İlâhî takdir gereği) üstlenmiş bulunan **ben-i Âdem**'in **tarihini** (siyasî, içtimaî, askerî, iktisadî, hukukî, fikrî ve ideolojik.. tüm boyutlarıyla) vücûda getiren ve onun mutlak âmili olan **iman-küfür, tevhid-şirk, hak-batıl, hidayet-dalalet** mücadelesinin, tarihî iki tecelli unsuru ve taallukatı vardır. Ki biri; **mekân**, diğeri de **zaman**dır. Öz Muhammedî İslam literatüründe, birini **Kerbela**, diğeri de **Aşura** sembolize etmektedir. Bu İlâhî sır ve hikmete mebnidir ki; **Eimme-i Ma'sume** (as) tarafından, bu İlâhî ve tarihî hakikat; "**her yer Kerbela, her gün Aşura!...**" diye ifade edilmiş, İslamî mücadelenin **mekân** ve **zaman** mefhumu, gayet öz ve veciz bir tarzda dile getirilmiştir...

Ayn'el-yakin ve **hakk'el-yakin** bir **kemalat-ı imaniyyenin** hâsılâsı olan **ma'rifet, muhabbet** ve **İlâhî kurbîyyetin** intac ettiği ve merbut kıldığı;.. **zat, sıfat** ve **efal** boyutlarıyla **Tevhid-i Uluhiyyet** ve **Rububiyyet'e** müteveccih **Ubudiyyet-i mutlakanın** ve **kâmilinin** (kalbî, aklî, ruhî, kavî, ve fiilî..) tüm enva'ının ve esasının;.. ve tüm boyutlarının ve tecellilerinin **kültürünü** teşkil edip oluşturduğu **Aşura'nın** (bir nokta olarak) dışa yansıyan üç mertebesi ve merhalesi vardır:

a-) **Hal...** Yani, **mevcut durum-vaziyet-ortam** ve **atmosfer!...** Bunu, **mekân** özelliği taşıyan **Kerbela** sembolize etmektedir...

b-) **Sibak** veyahut *mebdi!...Yani, ön-önü-öncesi-başlangıcı..* ta'bir caiz ise *kısacık mazisi!...* Ki; Kerbela öncesi sahib olunan İlâhî ve İslamî oluşum ve potansiyel manevî güç!.. Bu zindeliği, **kıyam** temsil etmektedir. (Bu *kıyamın* düşmanla yüzyüze gelinmesinde sarfedilen azim-gayret ve faaliyete ise, (değişik boyutlarıyla) *cihad* denmektedir...).

c-) **Siyâk!...** Yani, *sonu-sonrası ve neticesi!..* ta'bir caiz ise, *sonsuz âti ve müstakbel!...Bunu da, iki hayırlı neticeden biri olan, şehadet* mutluluğu, temsil etmektedir...

Bunların da tek ve mutlak bir **ille-i gaiyesi** vardır. Ki, o da, İlâhî evamiri ve farızayı (İlâhî emaneti) eda ve ifa ederek, İlâhî rızaya ve marziyata nail olmaktır;.. "Ey **nefs-i mutmainne! Dön Rabbine; razı etmiş ve razı olunmuş olarak!.. Gir (sâlih) kullarımın arasına, gir cennetime!...**" (El-Fecr(89): 27-30); İlâhî çağrısına **lebbeyk!..** demektir...

Aşura Kültürü'nün anlaşılmasında çok önemli katkıları olacak olan mezkûr kelime ve kavramların şerh ve izâhının (kısmen de olsa) yapılmasını gayet elzem ve zarurî olarak mülâhaza ediyoruz, şöyle ki:

Aşura'nın; **onuncu gün** anlamında olduğu, ıstılah olarak da *Mübarek Muharrem Ayı'nın onuncu günü* için (alem olarak) kullanıldığı, hepimizin ma'lumudur. Ve; ciğer-sûz **Kerbela** vak'asının-fâciasının, gayet elim ve hâzin şekilde neticelendiği *gündür...*

Zat-ı Uluhiyetin (cc), Esmâ ve Ef'alinin tecelligâhı olan kâinat kitabında tezâhür eden **ihya** ve **imate**, **ibka** ve **iaşe**.. alanlarında kendini gösteren **tahavvûlat**, **tağayyûrat** ve **teceddüdat**;.. İlâhî kaderin ve şuunatın cilvesi olan *dehr-zaman nehrinde* akıp gitmekte, **tezgahında** dokunup işlenmekte¹ böylece; Tecelli-i Esmâ-i İlâhîyye, değişmez-ezelî fonksiyonunu icrâ etmektedir...

¹ İnsan/Dehr(76): 1-5. 94

Zamanın (dehrin), mahlûkat açısından, (zahiren) firak ve zevalinde mündemiç bulunan, bu eskitip-yeniletici misyonu ve özelliği, tarihin bazı dönemlerinde olağanüstü ve olağan dışı bir görünüm arzemiş, bu da Kur'an-ı Kerim'de **eyyamullah** olarak tesmiye edilmiştir...²

Müsbet ve menfî, ni'met ve nikmet, saadet ve felaket gibi.. muhtelif boyutları bulunan **eyyamullah**ın bu boyutları, bazen ayrı ayrı, bazen de birlikte aynı olayda tecelli etmektedir...³

Kerbela Olayı'nın ve **Aşurası**'nın, bilinen *belâ-musibet* ve *felaket*..' boyutunun ve cephesinin zıddının, yani bir de *ni'met-saadet-zafer* ve *nusret*.. yüzünün ve cephesinin de bulunduğu, hatta bunun diğer elim ve hâzin cephesinden daha müessir bir hüviyet ve netice arzettiği, geçen asırlar süresince ve bilhassa günümüzde daha iyi ve daha net bir şekilde anlaşılmış bulunmaktadır...

Bu önemli noktayı da göz önünde bulundurarak, **Aşura**'nın bütünlüğünü oluşturan ve İlâhî, **kültürünün teşhirgâhı** ve **aracı** durumunda bulunan **Kerbela**, **kıyam** ve **şehadet** kavramlarını (konuyla doğrudan ilgilerinden dolayı) kısmen mufasssal; **iman** ve **cihad** gibi.. kavramları da gayet mücmel bir tarzda ifade ederek, konuya açıklık getirmeye çalışacağız, inşaallah...:

Tıf Çölü'nün adının verildiği **Kerbela**, lügat yönünden birleşik bir kelime olup, iki ayrı kelimedenden oluşmaktadır: **kerb** ve **belâ**!...

a-) Kerb: Dert, keder, hüzn, gam-gusse, mihnet-meşakkat, sıkıntı ve *musibet* gibi, lügavî anlamları taşımaktadır.⁴ **Hak** ile **batıl** arasındaki tarihî

² İbrahim(14): 5.

³ "Hani Musa kavmine şöyle demişti: 'Allah'ın üzerinizdeki ni'metini hatırlayın!; Hani o sizi, 'Al-i Fir'avn'dan kurtarmıştı, onlar sizi en dayanılmaz işkencelere uğrattıyor, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda, sizin için Rabbinizden büyük bir 'ibtıla' vardır!'" [İbrahim(14): 6]; Ayrıca örnek için bakınız; Ahzab(33): 9- 14; Kasas (28): 4-6; Bakara(2): 49; A'raf (7): 141; Enfal (8): 17; Duhân (44): 33; Saffat (37): 106, 115; Enbiya (21): 76;...

mücadelede kullanıldığı takdirde; ağırlıklı olarak **ruhî** ve **manevî** baskıları, sıkıntıları, tahkir-tazyik ve isyanları ifade etmekte, İslam'ın yüce hakikatlarına karşı çıkan inkârcıların bu tavırlarından dolayı, İslam önderlerinin hüznü ve kederlere gark olmalarını simgelemektedir. Örneğin: "**Daha önce Nuh da duâ etmiş, biz onun duâsını kabul etmiştik. Böylece, kendisini ve çevresini 'kerb-i azim'den kurtarmıştık. Onu, ayetlerimizi inkâr eden kavminden korumuştuk. Gerçekten onlar, fena bir kavim idi; bu yüzden de topunu birden gark ettik!...**" [Enbiya(21): 76-77]. Burada, Hz. Nuh'un, kâfirlerin inadından ve inkârından bîzâr olmuş, hüznü ve kederi, artık tahammül sınırını aşmış, bundan dolayı da onların aleyhine *duâda* bulunduğu, tufanın vukuu sonucu, hem onların küfür ve tuğyanlarının baskısından ve sıkıntısından, hem de gark olmaktan kurtulmuş olduğu ifade edilmektedir. Ki; bu maddî ve manevî, menfî fiil-durum ve atmosfer, **kerb-i azim** olarak nitelendirmiş, bunun da; tevhid mücadelesi yolunda gerçekleştiğine dikkat çekilmektedir...

b-) Belâ: Her türlü maddî ve manevî illet, maraz, fitne, musibet, felaket, darlık-kıtlık-sıkıntı, zulüm-işkence-ölüm, imtihan-deneme-sınama, şerr.. gibi anlamlara gelmektedir. Bunlar, doğrudan tekvinî dediğimiz semavî-arzî de olabilir; değişik insanların, toplumların ve tağutü güçlerin eliyle ve vasıtasıyla da olabilir...

Konuyla ilgili pek çok ayetten bir-ikisini örnek olarak vermek faydalı olacaktır:

"Hatırlayın ki, sizi Fir'avn ailesinden kurtardık. Çünkü onlar, azabın kötüsünü size reva görüyorlar; yeni doğan erkek çocuklarınızı boğazlıyorlar, kızlarınızı da hayatta bırakıyorlardı. Ve size reva görülenlerde, sizin için, Rabbinizden azim bir belâ (belâun azim) vardı!..." [Bakara (2): 49];

⁴ Bakınız; Enbiya(21): 76; Saffat (37): 76, 115; En'am (6): 76;.. El-Müfredat: 645; Lisan'ul-Arab: 1/711-715; El- Mu'cem'ul-Vesît: 787; El-Müncid: 679.

"Andolsun ki, sizi biraz korku, açlık ve mallardan, canlardan ve ürünlerden biraz azalma ile 'ibtîlâ' (imtihan) eder, deneriz. Sen sabredenleri müjdele!... İşte, o sabredenler, kendilerine bir 'musibet' isabet ettiği zaman, 'biz, Allah içiniz (Allah'a aidiz), biz muhakkak ki O'na döneceğiz!... İşte; Rablerinden 'salatlar' ve 'rahmetler' hep onların üzerinedir ve onlar hidayeti bulmuş olanlardır!... [Bakara (2): 155-157]⁵

Tabî ki bu ibtilâ ve imtihanlar, değişik sebep ve saiklerden dolayı olabilir. En önemlisi, *İslamî mücadelede*, karşılaşılan zorluklara, tazyiklere, belâ ve musibetlere karşı sabır-sebat ve azimle mukavemette bulunmak, makam-ı şehâdete ulaşınca kadar o yolda sıdk-u sadakatle yürümektir.

Kısaca anlamları belirtilen **kerb** ve **belâ** terimlerinin müradifleri olan, **fitne**, **imtihan**, **hüsran**, **musibet**, **hesap** gibi kelime ve kavramların anlamları da, nazar-ı itibâra alır ve hepsini **küllî** planda tek çizgi ve *dairede* birleştirerek **müşterek** ve **şümüllü** bir anlam verirsek, **Kerbela**'nın mana ve mahiyeti daha iyi anlaşılır. Ayrıca, buna; **hal-durum-ortam** ve **atmosfer** de eklenmeli; **susuz - ıssız çöl, çorak arazi** ile **Şecere-i Habise** ve **Mel'une**'nin **Kelime-i Habise'si** (habis sözlü-niyetli-amelli silahlı çeteleri)'nin kol gezdiği bir **sahrânın** vahşet-engiz manzarası ve anlamı da yüklenmeli ki, **Kerbela**'nın şümülü daha da vüs'at peyda etsin!...

İşte; bu mütalaa ve mülahazalar müvacehesinde, **Kerbela**'ya bakacak olursak; a-) Kerbela'nın ferdî boyutu, b-) İçtimaî boyutu; olduğunu görürüz...

KERBELA'NIN FERDÎ BOYUTU

⁵ Daha geniş anlamları için bakınız; A'raf(7): 141; Enfal(8): 17; İbrahim(14): 6; Saffat(37): 106; Duhân(44): 33;.. 'İştikakları': a-) **Belev** için bakınız; Al-i İmran(3): 186; Bakara(2): 155; En'am(6): 165; Maide(5): 48, 94; A'raf (7): 163-168; Yûnus(10): 30; Hûd(11): 7; Nahl(16): 92; Kehf(18): 7; Nemi (27): 40; Enbiya(21): 35; Muhammed(47): 4, 31; Mülk(67): 2; Kalem(68): 17 b-) **Beliyye** için; Enfal(8): 17; Tank(86): 9; c-) **İbtîla** için; Bakara (2): 124; Al-i İmran(3): 152, 154; Nisa (4): 6; Ahzab(33): 11; Fecr(89): 15-16; İnsan/Dehr (76): 2; **Muhtelit** (katışık) anlamlar için; El-Müfredat: 79-80; El-Müncid: 46-47; Lisan'ul-Arab: 14/83-88; El-Mu'cem'ul-Vesît: 70;...

Kâinatın bir **misal-i musağğarı** olan insan, tek başına bir âlem hükmündedir. Bu insan âleminin derûnunda bulunan geniş dairede, **hak** ve **batıl** güçler arasında (çok boyutlu) mücadele bulunmaktadır. İslam fıtratı üzere yaratılıp da, enfüsî ve afakî menfî his ve etkilerle bu özelliği kaybolmaya doğru seyreden insanda, bu fitrî mücadele daha şiddet kazanmaktadır. Nur-u İlâhî'nin tecelligâhı olan kalpte beliren zulûmatlar gittikçe kesafet kesbederek, tüm ruhî ve bedenî unsur ve uzuvlar üzerinde etkinlik kazanabilir, bîçâre bedeni ve onun merkezi durumunda olan kalbi, susuz ve ıssız bir **Kerbela**'ya çevirebilir. Ki; günümüz dünyasında insanlığın büyük bir kesimi, ferdî planda böyle bir hâzin ve elim bir **Kerbela** vahşetini yaşamakta, ıssız kalan kalpler ve susuz kalan gönüller, İlâhî kurtarıcı sesler-ameliyeler beklemekte, çoraklaşan âlemlerine İslam **ab-ı hayat**ının İlâhî damlalarını hayal edip sayıklamaktadır...

Bu kalp, gönül ve ruh çöllerini sulayacak, tevahhuş eden insanlığı teehhül ettirecek, insanlığı gerçek anlamına ve mahiyetine döndürecek olan Muhammedî ve Hüseyinî eller, her insanın ruh ve kalb âlemlerinin derinliklerinden uzanmakta; ab-ı hayat damlaları sunulmakta, **bize yönel!..** çağrıları duyulmaktadır!... Kendi fitratlarında ve iç âlemlerinde, uzanan bu ele yapışan, sunulan suya *yol* açan ve İlâhî çağrıya icabet edenler, kendi ferdî Kerbelâ'larını **gül ve gülîstana** çevirecek, İslam'ın canlı bir timsâli olduğuna, yine kendisi **şehadet** edecektir... İlaahir...

KERBELA'NIN İÇTİMAÎ BOYUTU

Ahsen-i takvim ve **halife-i arz** olan insanın ve onun İlâhî fıtratı durumunda bulunan İslam'ın, toplumsal bir özellik ve karakter taşımasından dolayı, onların **Kerbela**'ları da tabiatıyla (öncelikle) toplumsal olacaktır. Ve İslam'ın bütün boyutlarını, insanlığın da tüm efradını ve mekânlarını kapsayacaktır. "**Her yer 'Kerbela'!...**" şiarı ve kaziyesi, işte bu tarihî gerçeği ifade etmektedir!...

İslam'ın ve tüm insanlığın büyük musibeti, mâtemi, çilesi, hüsrânı olan **Kerbela**; hak-batıl mücadelesinin, çok garip ve trajedik bir cilvesidir. Bir

avuç **mücessem İslam**'ın, okyanuslar gibi kaynaşan-azgınlaşan **mücessem şeytanların** ve canavarların saldırılarına ma'ruz kaldığı garip ve hâzin bir **meydan-ı imtihan** olan **Kerbela**, insanlığın iflas bayrağını çektiği bir arenadır...

Kerbela: Allah'a (cc) kafa tutacak kadar kuduran, bununla beraber müslüman görünmeye çalışan tağutların tafra sattığı, bir hüznün ve mâtem abidesidir.

Kerbela: İslam'ın ezeli düşmanlarının, *nifak* yoluyla İslam'a ve ümmete egemenlik kurma idealinin canlı ve kanlı savaş tablosudur. Uyumuş, hatta ölmüş sanılan tağutî güçlerin; İslam'ın ve müslümanların zaafa uğratılmasını fırsat bilerek canlanması, tarihî intikam ateşiyle yanıp tutuşması, onu uygulamaya koyması faciasıdır...

Kerbela: Tarihî istikbarın, şeytanî misyonunu oynadığı ve *nübüvvet* ağacıyla ve çizgisiyle istihza ettiği.. "**Bu iş size mi kaldı?...**"⁶ dediği, bununla birlikte İslamî motifler kullanmaya.. bununla da koca İslam ümmetini aldatmaya ve idlâl etmeye çalıştığı, büyük ölçüde başarılı olduğu ve cinayetler sergilediği bir vahşet-gâhıdır.

Kerbela: Nifakî kimlikli Firavnî zihniyetin, muhteşem *İslam* binasını yakıp yıkma, *İslam* ağacını kesme, *kelamullahı* tahrif etme, *nübüvvet* neslini kurutma, *İslam* ümmetini ve mustazafları da köleleştirme felaketidir. Ve bu müthiş felaket karşısında sessiz kalan, hatta dolaylı veya

⁶ Tarihin tüm müstekbirleri ve tağutları, **hidayet** öncülerine karşı gayet *haşin* muamele yapmış, habis saltanatlarının devamı için, o yüce şahsiyetleri, **alaya almaya**, onlara **fakir-mecnun-sihirbaz-bozguncu** demeye, yönetimin ve halkın mutlak **hakimiyetinin** sadece kendi hakları olduğunu iddia etmeye, aksini yapacak, hatta söyleyecek olanları her türlü zulüm-işkence ve ölümlere mahkûm etmeye, böylece, kendilerini -haşa- ilahlaştırmaya çalışmışlar, bunu, bütün tağutî yönetimleri boyunca da sürdürmeye devam etmişlerdir. Ki, Kur'an-ı Kerim, baştan başa bunların tavır ve mahiyetlerini nakletmektedir. Örneğin; A'raf (7): 123-127; Şuâra (26):T8-27, 29, 34-49, 111-116, 136-137, 184; Bakara (2): 258; Enbiya (21): 68; Ankebût (29) : 24; Kasas (28): 4-7, 38; Naziat (79): 23-25; Tâ-hâ(20): 71; İlaahir...

doğrudan doğruya destek veren müslümanların düçar olduğu zillet ve meskenet musibetidir... Hele, bu müslümanların içersinde bir kısım İslam öncüleri(?) ve fâkihlerinin(?) bulunuşu, **kıyam** üzre bulunan *Ehl-i Beyt-i Resulü* (as) kınayışı, *Kerbela*'nın en hâzin, en üzücü ve yıkıcı manzarasıdır...

Kerbela: Peygamber (as) ehlinin ve yavrularının insan bozması canavarların ve vahşi hayvan sürülerinin yırtıcı-kanlı dişleri arasında parçalandığı, mağmûm bir cinayet ve katliam sahrası ve seyrân-gâhıdır...

Kerbela: 'El-aman!.. el-aman!..' diye yardım çığlıkları atan, boğulmakta olan insanlığı kurtarmaya koşan ehl-i din ve hamiyetin, ehl-i vahşet ve tuğyanca engellenmesi ve hünharca katledilmesi senaryosudur!...

Kerbela: Öz Muhammedî İslam'ı koruma ve kollama misyonunu (sürekli çağrılara uyarak..) icrâ etmeye koşan Muhammedî yiğitlerin, ihanete uğradığı; dönekliğin *anlık itiyad* haline geldiği; izzet ve şereflerin alınıp satıldığı; bukâlemunculuğun kökleştiği; din-iman ve vicdanların sükût ettiği; yalanın, dalkavukluğun ve jurnalciliğin kol gezdiği, eşi ve misli bulunmayan bir habasetlik bahçesidir...

Kerbela: Mazlumların kanıyla-malıyla beslenen tağutların (zakkum ağacının ürünü olan) ulûfeleri ile beslenen *kemikçilerin* üşüştüğü ve kapıştığı *zakkum sofrasıdır*...⁷

Kerbela: Canlı ve mücessem *İslam güneşinin kayboluş* ve *batış* noktası, İlâhî ışıkların sönüş güzergâhıdır... "**Çasikın iza vekab!**"ın⁸ tüm boyutlarıyla bastırdığı, zulüm-zulümat ve koyu karanlıklar mahfili..; ve bütün canlıların ve nuranî varlıkların, **Va veyla!**..larıyla çınlayan ve inim inim inleyen hazan-gâhıdır...

Kerbela: *Şecere-i Tayyibe*'nin ve *Şecere-i Mübareke*'nin neşv-ü nemâsını önlemek amacıyla *Şecere-i Habise*'nin ve *Mel'une*'nin kökleşmesini

⁷ Bakınız; Saffat(37): 62; Duhân(44): 43; Vâkâ(56): 52;...

⁸ Felak(113): 1-5.

sağlama ve toplum hayatını bu habis ve mel'un ağacın küfür-nifak ve tuğyan ürünleriyle yok etme ve zehirlleme ameliyesidir...

Kerbela: Cahilliyenin yeniden, hem de hak libasını giyinerek ve *muhlis* rolüne bürünerek⁹ zuhûru, nifakta yarışın hızlanması¹⁰ giydirilmiş kütük gibi olan dil-baz şarlatanların rû-nûması¹¹; maymunların *minber-i Resule* (as) musallat olması¹² ve *melik-i adudların* İslam'a ve Ümmet-i Muhammedî'ye mel'unâne ve tağutâne tasallutta bulunmasıdır...¹³ ...

Kerbela: Basiretlerin kapanışı, *Eimme-i Hüda* (as)'nın sosyal ve siyasal boyutlarının (nankörlerce) tıkanışı, İslam'ın yeniden (kendi toplumu ve tebası içerisinde) *fetret* devrine geçişi, ihanet ve dalalet bulutlarının afaki kaplayışdır...

Kerbela: *Ehl-i nifak* ve *şikakın* ilcaatıyla kalplerin parça parça olduğu, efkârın dağıldığı, ruhların karardığı, ye's-fütur ve ataletin tüm toplumu kapladığı, yüzlerin sarardığı, dudakların kuruduğu, dillerin çatladığı, maddî ve manevî her boyutlu buhranların-hüsranların taht kurduğu bir belâ ve felaket manzumesidir...

Kerbela: İmanları yok edilenlerin, kalpleri sökülenlerin, ruhları zincire vurulanların, başları koparılanların el ve ayakları kesilenlerin, tüm varlıkları yağmalananların, hülâsa; tüm mazlumların ve mustazafların *teşhir sehpa*sı, *katl* ve *infaz* mezbahânesidir...

Kerbela: Fıtratları olan İslam'a hasret duyanların, yeniden onun ağûşuna koşmak için çırpınanların, ona susayanların, nedamet içinde olanların sergerdân sergerdân dolaştığı, ıssız-susuz ve yakıcı *seraplı* çölleridir!...İlh.

⁹ Bakara(2):10-14,205.

¹⁰ Maide(5): 52.

¹¹ Bakara(2): 204; Münafikun(63): 4.

¹² İsra(17): 60'a telmiyen; Tirmizî: 5/459; İbn-i Kesir: 9/4788; Tefsir-i Hâzin: 49-50; Dürr'ül-Mensûr: 4/191;...

¹³ Tirmizî: K. Fiten/48; (Terc): 4/88; Müsned-i Ahmed: 4/273; Mektubat 94; Ramuz el-Ehadis: 373, 388, 431; Tarih'ul-Hulefa: 9.

Bu hâzin **kerb ü bela** nın tevlid ettiği ve harekete geçirdiği İlâhî bir enerji ve potansiyel güç var ki, bu da onun *müsbet* ve *tatlı* yönünü temsil ve teşkil etmektedir. Ki bu yönüyle Kerbela; imanî gönülleri ihtizaza getiren ve gerçek mü'minleri harekete geçiren bir nur-u muharrikdir...

Evet, **Kerbela**: İslam için, tehlike *çan*larının çaldığını tüm nesillere haykıran İlâhî bir sestir!.. Tüm dert-keder ve hüznülere şifalar sunan, çözümler getiren Nebvî bir nefestir!.. Şu âlem-i kevn ve fesat içerisinde yaşayanların ruhlarına, kalplerine ve *mana* âlemine *şehadet* ile doğan muhteşem bir güneştir!.. Gayyur mü'minlere *kıyam* ruhunu üfleyen, ümmetin zindeliğini sağlayan, bunu *cihad*, *şehadet* ve *inkılab* misâkıyla bağlayan kavli ve fiilî İlâhî bir nûr ve mesajdır!..

Kerbela: *İmanın küfre, tevhidin şirke, hakkın batıla, adeletin zulme, ihlasın da nifaka.. (ezelden ebede doğru uzanıp giden) mutlak galibiyetinin, İlâhî simgesidir!.. Zira; "... kesin ve mutlak galibiyet Hizbullah olanlarıdır!"* (Maide: 56);...

Kerbela: Yırtıcı meliklerin ve hâbis çevresinin menhûs çehresini deşifre eden, tağutî düzenlerin temelini zelzeleye getiren, **hak** ile **batılı** temyiz ve tefrik ederek netleştiren.. **furkan** kılıcı ve meş'alesidir!...

Kerbela: Necis ve hâbis ellerin nifakı tasallutundan, **Ahkâm-ı Kur'aniye**'yi kurtarma, ehil ve tâhir olan (sivil-gönüllü) ellere ve izzetli erlere teslim ve tefviz etme eylemidir!...¹⁴

¹⁴ Zira; Kur'an-ı Kerim, gerek lafız, gerek anlam ve gerekse *ahkâm* olarak **pâk** ve **tertemiz**di. O'na ancak **temiz** ve **tayyib** eller dokunabilir: (Vâkıâ: 77-88; Abese: 13-16; Bûruc: 21-22). Temasın en önemlisi, O'nun hükümlerini elinde bulundurma ve uygulamadır. Binaenaleyh; **Şecere-i Habise** ve **Şecere-i Mel'une** olan (İbrahim(14): 26; İsra: 60) **Ben-i Ümeyye** ve **Ben-i Zerka**'nın, kirli ellerini Ahkâm-ı Kur'an'ıyyeye sürmeleri nefy-i nehy edilmiştir. Ki; **Şecere-i Tayyibe** ve **Şecere-i Mübareke** olan (İbrahim: 24-25; Nur: 35) Pâk-tahir ve **mutahhar** (Ahzab: 33) neslin, yani **Al-i Muhammed** ve **Ben-i Resul** olan **Ehl-i Beyt**'in, mutlak hak ve selahiyetleri müvâcehesinde, **Ahkâm-ı Kur'an'ıyye** ve **Şer'iyye**'nin icrâ ve ikâmesini, ta kıyamete kadar fâsılâsız derûhte etmeleri ve insiyatifi ellerine geçirmeleri şer'î, aklî, siyasî ve içtimâî bir vecibedir. Onların zûhuru ve talebi,

Kerbela: Allah'a (cc) gerçekten dayanmış, O'na (cc) yakînen inanmış ve O'nun nûrunun rengine boyanarak O'nda (cc) fenâ bulmuş, sayıca çok az ve çok zayıf, fakat; ruh ve manaca en büyük beşerî gücün zirvesine ulaşmış bir avuç Allah sevdalısı yiğidin, asrın süper gücüne karşı kahramanca direnişinin, en küçük bir havf ve zillet alâmeti göstermeyişinin, sefih güçleri ve uşaklarını rezil-ü rûsvay edişinin tarihî bir destanıdır...

Kerbela: Veraset-i Enbiya (as) ile İblis'in müşâhhas temsilcilerinin çatışması, *mutlak hükümrânlık* için, ölüm-kalım çarpışmasıdır!..

Kerbela: Başkomutanlığını, Yezid İbn-i Muaviye İbn-i Ebi Süfyan'ın yaptığı tağutî-şeytanî güçlere (Hizbuşşeytan'a) karşı; başkomutanlığını Hüseyin bin Ali (ve Fatıma) bin Resulullah (sav)'ın yaptığı İslamî-imanî ve Kur'anî güçlerin (Hizbullah'ın) insanlık tarihinin en büyük, en şanlı ve en muhteşem/azametli meydan muharabelerinden birisidir. Ve; günümüze kadar etkisi süren **Amerikancı İslam** ile **Öz Muhammedî İslam**'ın ezeli hesaplaşmasının en net ve en bariz simgesidir...

Kerbela: Mezar-ı Müteharrik (yürüyen mezarlar) ile **yaşayan şehitlerin** aynı yerde bulunmaya mahkûm bulundukları bir **ucube** ve garabetler ülkesi ve manzûmesi hüviyetini de taşımaktadır, ves-selam!...

İşte; **Kerbela**'nın ta'rifi ve izâhından sonra, onun tevlid ettiği, tüm çağları ve nesilleri kapsayıcı olan ve **Hüseyinî** diye ma'ruf bulunan **kiyâmın** konuyla mütenâsip bir tarzda (kısaca) tahlil ve tavzihine geçebiliriz, inşaallah...

KIYAMIN ANLAMI VE BOYUTLARI

'Ayakta kalma-bırakma'; 'ayakta ve huzurda durma'; 'ayakta bırakılma'; 'ibadet, tefekkür-tezekkür, huşu ve huzû halinde bulunma'; 'nöbette, gözetimde ve denetimde bulunma'; 'ayağa kalkma-ayaklanma';

ümmetin de buna mûraat ve mutabakatı söz konusudur. İşte; **Kerbela**, bu İlâhî misyonu ifâ ve İlâhî hak ve hukuku *ihkak* hareketidir...

'zinde-uyanık olma'; 'dimdik ve dayanak olma'; 'başlama-azmetme ve onu süreklendirme'; 'olgunlaşma (tavını alma)'; 'toplu bulunma-dosdoğru olma'; 'gafletten, ataletten ve ye'sten arınma'; 'karar kılma, sabit olma' gibi.. pek çok ve geniş anlamları bulunan¹⁵ **kiyamın** (müştaklarıyla birlikte), iki taallûkâtı vardır: a-) **Muvafık..** b-) **Muhalif..**

Biri; dost ve mütenâsip cepheyi, diğeri ise; düşman ve mütenâkız cepheyi temsil eder. Bu cephelerin herbirinin de yine iki boyutu vardır: 1-) **Enfüsî..** 2-) **Afakî..** Ki bunların ayrı ayrı başlıklar halinde incelenmesi daha faydalı olacaktır.

ALLAH'A KARŞI KIYAM'DA BULUNMAK:

¹⁵ "**Kame, ikame, kaimen kıyamen, kum-ekim, kavvamun-kayyumun, kıvamun-makamun, kavmun-akvamu, kayyimen-müstakimeri**" gibi.. pek çok kök ve iştikakları bulunan **kiyamın**, muhtelif (fakat, yaklaşık) anlamlarda kullanılışı için, bakınız.;

1-) **Kamû.** Bakara: 20, Nisa: 142, Al-i İmran: 142, Kehf: 14;

2-) **Kum-Kûmu..:** Müzzemmil(73): 2; Müddessir(74): 2; Bakara(2): 238, 275, 229; Nisa: 102, 127; Maide: 6, 68, 107; Tevbe: 18, 84, 108; İbrahim: 41; Mü'min(40): 46; Hadid (57): 25; Rum(30): 12, 14, 25, 55...

3-) **Kaimün-Kaimen-Kaimeten..:** Al-i İmran: 18, 39, 75, 113, 191; Yûnus(10): 12; Hûd(11): 71, 100; A'raf(13): 33; Kehf(18): 36; Zümer(39): 9, 68; Hacc(22): 26; Maide:97; Furkan(25): 64; Fussilet(41): 50; Haşr(59): 5; Zariyat(51): 45; Meâric(70): 23;...

4-) **Kavvamun-Kavvamin-Kayyumun..:** Nisa: 34, 135; Bakara: 255; Al-i İmran: 2; Maide: 8; Tâ-hâ: 111;...

5-) **Akvemü-Makamun-Mukame-Mukimun..:** Bakara: 125, 282; Al-i İmran: 97; Nisa: 46; Maide: 107; Yûnus:(10): 71; İbrahim(14): 14; İsra(17): 9, 79; Şûara(26): 58; Neml(27): 39; Furkan(25): 66, 76; Ahzab(33): 13; Fatır(35): 35; Saffat(37): 164; Duhân(44): 26, 51; Rahman(55): 46; Meryem(19): 73; Tevbe(9): 21, 68; Hûd(11): 39; Hicr(15): 76; Zümer(39): 40; Şûrâ(42): 45;

6-) **Kayyimü-Kayyimen-Kayyimeten:** Tevbe(9): 36; Yûsuf(12): 40; Kehf(18): 2; Furkan(25): 67; Rum(30): 30,43; Beyyine(98): 3, 5;...

7-) **Kavamen-Kiyemen-İkame-Takvimin:** Furkan(25): 67; En'am: 161; Nahl(16): 80; Enbiya(21): 73; Nûr(24): 37; Tîn(95): 4;...

8-) **Müstakimü-Müstakimen:** Nisa: 68, 162; En'am: 39, 87, 126, 152; Fatiha: 6; Bakara: 142, 212; Al-i İmran: 51, 101; Feth(48): 2, 20; İlaahir...

Kelimenin diğer kök ve iştikaklarıyla ilgili, Kur'an'da yüzlerce Ayet-i kerime bulunmaktadır. Ki, bundan fazlası da, zâid olacaktır...

Ayrıca; mezkûr kelimelerin lügavî anlamları için de, bakınız: Lisan'ul-Arab: 12/496-506; Müncid: 663-664; Mu'cem'ul-Veciz: 773-774; El-Müfredat: 628-631;...

Mutlak Halik ve **Vacib'ul-vücûd** olan Allah-u Teala (cc), **Kayyum** sıfat ismiyle bizzat müsemmâ bulunmakta, bütün varlıklar da bu İlâhî isim ile, O'nun cilvesi ve tecellisiyle ayakta (kıyamda) kalmaktadır **"...Kendisinden başka hiçbir ilah olmayan Allah 'hây'ül-kayyum'dur!..."** (Bakara: 255; Al-i İmran: 2). Allah'ın **kayyumiyyeti** ile var olan ve tekvinî olarak **kaim** bulunan insan, ihtiyarî iradesi ile, haşyet ve muhabbet ile **Ol zat-ı zül'Cemal ve'l-Celal**'in huzur-u manevîyesinde, daima **kıyam** halinde bulunma zorundadır...

"Şunlar ki; 'kıyamda' iken, otururken ve yanları üzerine yatarken (daima) Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışını tefekkür ederler de; 'Rabbimiz sen bunları boşuna yaratmadın!... Seni tesbih ederiz; cehennem azabından bizi koru!...' derler..." (Al-i İmran: 191);

"Rahman'ın kulları şunlardır ki, yeryüzünde hevn (tevazu) ile yürürler, cahiller kendilerine laf attıklarında, (mukabele etmeksizin, sadece) 'Selam!' derler... Onlar ki; gecelerini Rablerine secde ederek ve 'kıyam'da durarak geçirirler!... Ve onlar ki; 'Rabbimiz cehennem azabını bizden sav! Çünkü, onun azabı devamlı bir helaktır!...' derler..." (Furkan: 63-65);

"Yoksa o (inkârcı kimse), geceleyin secde ederek ve 'kıyam'da durarak ibadet eden, ahiretten çekinen ve Rabbinin rahmetini uman kimse (gibi) mi? De ki; 'Hiç bilenlerle bilmeyenler müsavî olur mu?' Doğrusu ancak, akıl sahipleri bunları tezekkür eder!..." (Zümer: 9) İlaahir... gibi ayet-i kerimeler, gerçek mü'minlerin, Allah-u Teala'nın (cc) karşısındaki ubûdiyetlerini, bu arada **kıyam** durumlarının bir lem'acığını terennüm etmektedir...

Aslolan **'Allah'a karşı kıyamdır'**, diğer kıyamî boyutlar, O'nunla (cc) kaim, O'nun emir ve nehiyleriyle **sınırlıdır**... Sadece **'Allah'a ibadet etmek**

için yaratılmış bulunan...'¹⁶ ve 'en mükerrerrem bir varlık...' durumunda olan¹⁷ şu fanî *insan*, tüm *Esmâ-i İlâhîyenin* küllî tecelliyâtının cüz'î bir *ayine-i camii* hüviyetinde bulunmakta, muhatap olduğu İlâhî tekliflerin tümünü (istitaatı nispetinde) hayatında yansıtmayı gerekmektedir...

Ayrı ayrı tecellisi bulunan *Esmâ-i İlâhîyye*'nin ayrı ayrı mukteziyâtı bulunacağı tabîîdir. "Ey iman edenler! Allah'a, Peygamber'e, Peygamberi'ne indirdiği 'kitab'a ve daha önce indirdiği kitab(ların tamamın)a da iman ediniz!..." (Nisa: 136); "Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize ibadet edin! Umulur ki böylece korunmuş olursunuz!..." (Bakara: 21); "Ey iman edenler! Allah'tan, gerçek bir ittika ile korunun! Ve ancak, müslüman olarak can verin!... Hep birlikte Allah'ın ipine sımsıkı yapışın; fırka fırka olmayın, Allah'ın size olan ni'metlerini hatırlayın!..." (Al-i İmran: 102-103);... gibi pek çok ayetler iman-İslam-takva ve ubûdiyyet ile alâkalı İlâhî evâmîr ve tecelliyâtı içermekte;...

"Gerçekten mü'minler felaha ermiştir; onlar ki, namazlarında huşu içindedirler; onlar ki, boş ve yararsız şeylerden yüz çevirirler; onlar ki, zekatı yerine getirirler ve onlar ki, iffetlerini korurlar; ancak eşleri ve ellerinin sahip olduğu (cariyeleri) hariç!...(bundan dolayı) kınanmış değillerdir. Şu halde; kim bunun ötesine gitmek isterse, işte bunlar, haddi aşan kimselerdir. Ve yine onlar ki, emanetlerine ve ahidlerine riayet ederler. Ve onlar ki, namazlarını muhafaza ederler. İşte, asıl vâris olacaklar bunlardır!..." (Mü'minun: 1-10); Ayetleri de tüm müslümanların mükellef bulundukları amel ve özelliklerin bir kısmını nâtık bulunmaktadır.

"Muhakkak ki Allah, 'adaleti, ihsanı, akrabaya vermeyi' emreder; 'fahşa'dan, 'münker'den ve 'bağy'dan da nehyeder. O, tezekkür edesiniz diye, size öğüt veriyor!" (Nahl: 90); "...Namazı kıl! Marufu emret, münkerden nehyet! Sana gelecek musibetlere sabret!.. Doğrusu bunlar,

¹⁶ Bakara: 21; Zariyat(51): 56;...

¹⁷ İsra(17):70.

azmedilmeye değer işlerdir!...; küçümseyerek insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme! Zira Allah, kendini beğenmiş, övünge kimseleri asla sevmez! Yürüyüşünde tabî ol! Sesini kıs! Unutma ki, seslerin en çirkinini merkeplerin sesidir..." (Lokman: 17-19) gibi ayetler ise, sosyal ve ahlâkî içerikli İlâhî nasihatlardır...

"Mü'minler, mü'minleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesinler! Kim bunu yaparsa, Allah'tan ilişiği kesilmiştir..." (Al-i İmran: 28); "Ey iman edenler! Yahudileri ve hristiyanları dost edinmeyin! Zira onlar, birbirlerinin dostudur!..." (Maide: 51); "Onlara (düşmanlara) karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve cihad için bağlanıp beslenen atlar hazırlayın! Çünkü, onunla Allah'ın düşmanını ve sizin düşmanınızı ve onlardan başka, sizin bilmediğiniz fakat Allah'ın bildiği (düşman) kimseleri korkutursunuz. Allah yolunda ne harcarsanız, size eksiksiz ödenir, siz asla zulme uğratılmazsınız!..." (Enfal: 60) ayetleri de, kâfir-münafık tüm düşmanlara karşı takınılacak İslamî tavrı açıklamakta, mü'minlerin dikkatleri bu konuya da çekilmektedir...

"Fitne tamamen yok oluncaya ve din de Allah için tatbik edilinceye kadar, onlarla savaşın!..." (Bakara: 193; Enfal: 39); "Ey Peygamber! Kâfirlere ve münafıklara karşı cihad et, onlara karşı sert davran!..." (Tevbe: 73; Tahrim: 9); "Allah, kendi yolunda kenetlenmiş bir duvar gibi saf bağlayarak savaşanları sever!..." (Saff: 4); İlaahir... Anlamındaki çok sayıdaki ayetler ise, İslam yolunda cihad ve *kıtalın* önemini dile getirmekte, bu hususta iman edenlerin hassas bulunmalarına dikkat çekmektedir...

İşte; yukarıda kaydettiğimiz ayetler ile birlikte, Yüce Kur'an-ı Kerim'de bulunan tüm ayetler (İlâhî emir-nehiy veya kıssa olarak) değişik tecellileri olan *Esma-ı İlâhîyye*'nin muhtelif boyutlu ve muhtevalı tezâhürü durumundadır. Ve *kayyumiyet* tecellisi ise mezkûr İlâhî teklif ve beyanlarının *kıyamını*, canlılığını ve devamını sağlamaktadır...

Bu açıdan bakıldığında, Tecelli-i Esmâ'nın **ayine-i camî** olan insanoğlu, muhatabı olduğu tüm ayetlerin muhtevası hususunda daima **kaim** ve **kıyam** durumunda bulunma, bunların ikamesi, korunması ve yüceltilmesi için gayet hassas, uyanık ve ayakta-eli tetikte olma zorunluluğu ile karşıya bulunmaktadır...

Dinin, imanın, amelin, ahlâkın, adaletin ve diğer İlâhî evâmirin ve ahkâmın korunup-kullanması ile alâkalı ve onlara karşı her türlü (enfüsî ve afakî) tekâsül, tahfif, tahkir veya saldırılara mukavemette bulunabilme için **kıyam** halinde olma;.. Kezâ; tüm menhiyyatı, soyut ve somut her nevî batılı ve düşmanları iskat ve iptal etme; İlâhî vahiy ile müberhen ve mübeyyen tüm şer'î ahkâmın, ferdî ve içtimaî hayatın bütün alanlarına hükümrân olması ve muhtemel mâniaların bertarafı için kıyam üzere bulunma.. gibi;.. kıyamın sair ecza ve aksamı; doğrudan doğruya, yegane ve mutlak **kayyum-u hakikî** olan **Allah-u Teala'nın huzur-u manevîyelerinde, kıyamda olma ve huzurda durma, İlâhî evâmirine âmâde bulunmaya** merbut; ve onun fûrûâtı mesâbesinde olmakla beraber, yine de her birine ayrı ayrı temas ve işaret edeceğiz ki, ayrıntılarla konu daha iyi anlaşılmış olsun!...

KIYAM'IN MÜSBET VE MUVAFAK BOYUTLARI

A-) Enfüsî Boyutu:

"Dağların, arzın ve göklerin bile üstlenmekten kaçındığı İlâhî emaneti üstlenen..." (Azhap: 72) insan, ahdettiği bu İlâhî emaneti (İslâmî ve şer'î mükellefiyeti) yerine getirme yükümlülüğü altına girmiş bulunmakta; bu da, şu ayet-i kerime ile hatırlatılmaktadır:

"Kıyamet gününde, 'bizim bundan haberimiz yoktu!' demeyesiniz diye Rabbin Âdemoğulları'ndan, onların bellerinden zürriyetlerini aldı ve onları kendilerine şahit tuttu ve 'ben sizin Rabbiniz değil miyim?'" dedi. (onlar da): 'Evet!.. (Rabbimiz olduğuna) şahit olduk!' dediler!..." (A'raf:172)...

Şanı yüce Rabbimize(cc) karşı mutlak **ubudiyeti** tazammun eden bu emanetin yerine getirilmesi, her mü'minin insanlık borcudur. Bu vasıf ile muttasıf bulunanları yüce Rabbimiz; **"Onlar ki, emanetlerine ve ahidlerine riayet ederler!..."** (Mü'minin: 8; Meâric: 32) beyanıyla tebciil etmektedir...

Bu İlâhî **mükellefiyet** ve emanete riâyat edilmekle, yine İlâhî bir emanet ve vedia olan insanın nefsi ve kendisi korunabilir!.. Ve; ebedî saadete nail olabilir!...

"...Yakıtı insan ve taş olan ateşten sakının!..." (Bakara: 24); **"Allah yolunda infak edin, (bunu terk etmekle) kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın! 'İhsan'da bulunun!... Çünkü Allah, ihsan edenleri sever! (Bakara: 195); "Ey iman edenler! Sabır ve namaz ile Allah'tan yardım isteyin! Muhakkak ki Allah sabredenlerle beraberdir!"** (Bakara: 153);...

"Hakkı batılla karıştırmayın, bilerek hakkı gizlemeyin! Namazı ikame edin, zekatı hakkıyla verin, rükû edenlerle beraber rükû edin! (ve) sizler kitabı okuyup, gerçekleri bildiğiniz halde, insanlara iyiliği emrediyor, nefsinizi unutuyor musunuz?.." (Bakara: 42-44);

"O halde siz beni 'zıkr'edin ki, ben de sizi zikredeyim! Ve bana şükredin, sakın nankörlük etmeyin!..." (Bakara: 152); "Allah'ı unutup da, Allah'ın da kendilerini, kendilerine unutturduğu kimseler gibi olmayın! Onlar, yoldan çıkan kimselerdir!..." (Haşr: 19);

"Allah, mü'minlerden mallarını ve canlarını, onlara (verilecek) cennet karşılığında satın almıştır. Çünkü onlar, Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve öldürülürler..." (Tevbe: 111); "İman edip de hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla canlarıyla cihad edenler, derece bakımından Allah katında daha üstündürler, kurtuluşa erenler de işte onlardır!" (Tevbe: 20): "Cihad eden, ancak kendi nefsi için cihad etmiş olur, şüphesiz Allah, âlemlerden müstağnidir!..." (Ankebût: 6); İlaahir...

Mezkûr ayet-i kerimelerin kudsî ve nuranî ikaz ve irşâdî, konuyu daha fazla uzatmaya ihtiyaç bırakmayacak kadar bir yeterliliğe, fazlasıyla kâfidir. Başka ayetlerin ve ilgili nice Ehâdis-i Nebevîyye'nin de kaydedilmesi mümkün olmakla birlikte, zâid olacağından, ondan sarf-ı nazar edilmesinin daha uygun olacağı izahtan varestedir...

B-) Afakî Boyutu (Dışa Dönük Boyutu)

Sosyal bir varlık olan ve kendisi gibi başka insanlarla yaşamak ve diğer tüm varlıklarla da ilişki içerisinde bulunmak zorunda olan insan, hem-cinsleriyle ve sair varlıklarla, İlâhî sınırlar çerçevesinde muâmelede bulunmak ve muhatap olmak mükellefiyetiyle karşı karşıya olduğunu idrak etmek zorunda ve durumundadır. Bu mükellefiyet, ezeli ahd-i misâka ve **Allah 'a kul olma** esprisine dayanmakta, pratiğini **Allah'a imandan** ve O'na (cc) **teslim olmaktan** kazanıp almaktadır...

Bu cümleden olarak; kendi iyiliğini, hayrını ve saadetini gönülden isteyen ve ona ulaşmak için çalışan her akıllı (mü'min) insan, aynı arzuyu ve çabayı diğer insanlara, özellikle de müslümanlara yöneltme yükümlülüğünü taşımaktadır. Temel insanî özelliklerden olan bu tarz-ı hareket, fıtrat dini olan İslam'ın, tabiatıyla temel öğretileri arasında bulunmaktadır...

"Ey insanlar! Sizi, bir erkekle bir dişiden yarattık, sonra sizi şubelere ve kabilelere ayırdık ki, birbirinizi tanıyasınız (ve tanışasınız)! Şüphesiz, Allah katında en keremli (şerefli) olanınız, en takvalı olanınızdır! Muhakkak ki Allah, Alim'dir, Habir'dir!..." [Hucurat(49): 13]

Kur'an-ı Kerim'in İlâhî ve lahutî semâsında yankılanan bu ayet-i kerime ile, tüm insanların **tek anne** ve **babadan** geldiği, ayrışma-gayrışma sonucu **şube** ve **kabileler**'e inkisam ettiği, bunlar arasında ise, **takvanın** (Allah'a gerçek imanla bağlanıp teslim olmanın) **imtiyaz** ve üstünlük ölçüsü olduğu vurgulanmakta, **'...insanların, kendi yaratılış fıtratları olan İslam'a**

(Rum: 30) yönelmeleri için, (sürekli olarak birçok ayetlerle de) ince ve derin düşünmeye ve fıkhetmeye yönlendirilmektedir...¹⁸ ...

İnsanı insan edenin, diğer varlıklardan farklı ve üstün kılanın sadece ve sadece **iman** ve onun lazımesi durumunda bulunan **takva** ve **amel-i sâlih** gibi... manevî âmiller ve faktörler olduğunu beyan eden Allah-u Teala (cc)¹⁹, şu İlâhî fermanıya da mü'minlerin gerçek kardeş olduklarını vurgulamaktadır:

"Gerçekten, mü'minler kardeşler. Öyleyse, kardeşlerinizin arasını sulh edin ve Allah'tan ittika edinin ki, rahmet olunasınız!... (Hucurat: 10); Kardeşler arasında da, tabiatıyla çok boyutlu **yardımlaşma** olacaktır. Aksi takdirde, kardeşliğin teorik bir fantaziye olmaktan öte hiçbir anlamı olmaz! İşte;

"...(Ey iman edenler!).. iyilik ve takva üzerinde yardımlaşın! Günah ve düşmanlık üzerine yardımlaşmayın! Allah'tan sakının, çünkü Allah'ın ikabı şiddetlidir!" (Maide: 2) Ayet-i kerimesinin yanısıra yüzlerce ayet ve hadis-i şerifler, müslümanların kendi aralarında her türlü maddî ve manevî **iyilik, va'z-u nasihat, emr-i bil'ma'ruf ve nehy-i an'il-münker, birr-ü takva, güzel söz ve muamele, ana-babaya ve tüm akrabaya yardım, infak ve sadaka, düşmanlara karşı koruma ve himaye etme, hak ve adaleti yerine getirme; zulümden yalan ve iftiradan kaçınma; kişilerin mal can ve namus**

¹⁸ Örnek olarak, bakınız; Bakara: 44, 73-76, 219, 242, 266; Al-i İmran: 65, 118, 191; En'am: 25, 32, 65, 50, 97, 151; A'raf(7): 169, 176; Tevbe(9): 87, 122, 127; Yûnus(10): 16, 24; Ra'd(13): 3; Nahl(16): 44, 69; İsra(17): 46; Kehf(18): 57; Enbiya(21): 10, 67; Hacc(22): 46; Mü'minûn(23): 80; Nûr(24): 61; Rûm(30): 21, 24, 28; Yasin(36): 62, 68; Feth(48): 15; Haşr(59): 13, 21; Münafıkun(63): 3, 7.

¹⁹ Bir kısım örnekler için, bakınız; Bakara: 21, 25, 63, 103, 122, 148, 183, 194, 223, 272, 277-278; Al-i İmran(3): 15-17, 114, 172, 179, 186, 198; Mâide(5): 2, 7-11, 35, 48, 88, 69, 93, 100, 112; En'am(6): 72, 153; A'raf(7): 35, 171; Enfâl(8): 1-4, 27-29, Tevbe(9): 20-26, 59-60, 71-72, 88-89, 119; Nahl(16): 30, 128; Meryem(19): 76, 96; Kehf(18): 1-3, 30, 46, 107; Tâ- hâ(20): 75, 112; Hacc(22): 14, 23, 50, 56; Ankebût(29): 7-9, 58-59; Rûm(30): 15, 45, 31; Şûrâ(42): 22-26; Mü'minûn(23): 1-10, 23, 32, 56, 64, 87; Şuara(26): 106-110, 124, 126-127, 161, 177, 227; Muhammed(47): 2, 5-7, 12, 14-15; Câsiye(45): 21, 30; Zümer(39): 10, 20, 22-23;...

güvenliğini sağlama; komşuluk ve insanlık haklarına saygılı olma.. gibi insanlık hayatıyla ilgili olan, her konuda **yardımlaşma** ve **fedakârlıkta bulunmalarını** kesin çizgi, vurgu ve emirlerle dile getirmiş, insanlığın ancak bu yolla sağlanıp korunacağını belirtmiştir...²⁰

Bu hususta şu hadis-i şerifleri -teberrüken- kaydetmekle iktifa ediyoruz:

"Mü'minleri, birbirine merhametli olmada, birbirini sevmeye ve birbirine yardım etmeye, bir tek vücûd gibi görürsün! Onun bir uzvu hastalanınca, diğer organları 'uyanıklık' içinde sızlanarak acısını (kaldırmak için) çağırşırlar!..."²¹; "Birbirinize buğz etmeyiniz ve haset etmeyiniz! Ve birbirinize sırt çevirmeyiniz, Ey Allah'ın kulları kardeş olunuz!..."²²; "Sizden biriniz, kendi nefsi için (arzu edip istediği ve) sevdiği şeyi, din kardeşi için de (sevip) istemedikçe, (gerçek anlamda) iman etmiş olmaz!..."²³

İşte; bu boyuttaki **kiyamın** muhtevası, böylece vüzûha kavuşmuş olmakta; kardeşlik hak ve hukukuna riâyet hususunda, daima **uyanık, zinde, ayakta, hazır** ve **hareket halinde bulunmanın** ne kadar elzem ve zarurî olduğu (özet olarak) anlaşılmaktadır...

KIYAM'IN MENFÎ VE MUHALİF CEPHE BOYUTLARI:

Bunun da, kendi arasında iki boyutu olduğuna daha önce işaret etmiştik: a-) Enfüsî (içe dönük-subjektif) muhalif-hasım ve düşman boyutu. b-) Afakî (dışa dönük-objektif) menfi ve muhalif boyutu...

²⁰ Bakınız; Bakara(2): 3, 177, 195, 215, 254, 261, 268, 270-274; Al-i İmran(3): 92, 134; Nisa(4): 34, 39; Enfal(8): 3; Tevbe(9): 54, 131; İbrahim(14): 31; Nahl(16): 75; Hacc(22): 35; Furkan(25): 67; Kasas(28): 54; Secde(32): 16, 32; Sebe(34): 39; Fatır(35): 29; Şûra(42): 42; Hadid(57): 7, 10; Münâfikûn(63): 10; Haşr(59): 7; Teğâbün(64): 16; Talak(65): 7;...

²¹ Buharî: K. Edeb/27; Z. Buharî: 955; Tecrid-i Sarih: 12/128; Yaklaşık; Müsned-i Ahmet: 4/268, 270-271, 274, 276.

²² Buharî: K. Edeb/57, 58, 62; Z. Buharî:961; Tecrid: 12/142; Müsned-i Ahmed: 1/3, 5, 7; 2/277, 288, 312, 360.; 3/110, 165, 199.; Tirmizî: K, Birr/64; (terc): 3/271.

²³ Buharî: K. İman/7; Z. Buharî: 17; Tecrid-i Sarih: 1/30; Müslim: K. İman/17; (terc): 1/267; Sünen-i Neseî: K. İman: 19; (terc): 8/570.

Kıyamın bu iki temel **menfî** ve **muhaliif** boyutunu da, yine iki ayrı başlık altında tahlil ederek, konuya (gücümüz nispetinde) açıklık getirmeye çalışacağız, İnşaaallah....

A-) Menfî ve Muhaliif Cepheye Yönelik Kıyam'ın Enfüsî (İçe Dönük, Sübjektif) Boyutu:

Şu görünen afakî âlemin ve kâinatın bir özeti ve misal-i musağğarı durumunda bulunan insan, kendi öz ve özel âlemi içerisinde, birbirine zıt his, duygu, cereyan ve unsurları **bir arada** taşımaktadır. Merkezi **kalb** olan bu âlemde, **hak** ile **batıl** çizgisini ve kimliğini taşıyan bu zıt cereyan ve varlıklar, kıyasıya mücadele ve mücâhede etmektedir...

Ta'lim-i Esmâ, Hilafet-i Kâmile ve İlâhî *nefh-i ruh* ile şerefyâb olan, mükerrer ve ahsen-i takvim üzere yüce Allah (cc) tarafından (ta'bir caiz ise) özen ile yaratılmış bulunan insanoğlu, bu 'İlâhî-İslâmî **fıtrat**ına rağmen, buna zıt ve mugayir olan **nefis**, **heva-hevesat** ve **şehvât** gibi.. behimî ve hasis his, duygu, unsur, cihaz ve arazlarla da memzûç ve mahlût kılınmış, böylece, bir **ucube-i hilkat** meydana gelmiştir. Ki; hem **A'la-yı İliyyin**'e urûc, hem de **Esfel'is-safilin**'e sükût etmeye namzet bir varlık durumuna gelmiştir...²⁴

İlâhî, ruhî, kalbî ve manevî-nuranî his, temayül, unsur ve melekeler ile; şeytanî, nefsanî, behimî ve şehvî his, temayül ve arızalar arasındaki köklü ve temel zıtlıklar gereği, süregelen mücadele sonucu, bu zıt cephe elemanlarının, eczası oldukları bedene kısmî-cüzî, yahut küllî ve umumî hakimiyetleri söz konusu olmakta, bu da zaman zaman el değiştirmektedir...

²⁴ "(Andolsun..) 'nefse' ve ona bir düzen içinde 'biçim' verene! Sonra ona 'fücürü'nu ve ondan 'sakınmayı' ilham edene! Onu 'arındırıp temizleyen' (tezkiye-i nefis eden) gerçekten felah bulmuştur. Ve onu (isyanla-günahla ve bozulmalarla) 'örtüp-saran' da, elbette yıkıma uğramıştır..." [Şems(91): 7-10] Ayet-i kerimeleri, insanın bu mütearız ve mütenâkız mâhiyetini gayet açık ve belîğ şekilde ifade etmektedir...

Hakkı temsil eden cephe elemanlarının, galibiyet ve egemenlik oranına göre; içerisinde mücadele verilen söz konusu bed'e'n-i insanî, o oranda **hakkın** canlı tecessümü durumuna gelmekte; **batılı** temsil eden diğer cephe elemanlarının, kezâ galibiyet oranında, müntesibi ve eczâsı bulundukları insan bedeni (kişi) ise, **batılın** canlı timsâli olmaktadır... Böylece, her iki zıt cephe, diğer zıt unsur ve cihazâta, kendi damgasını ve rengini vurmaya çalışmaktadır...

Hülâsa;..pâk-mukaddes, nezih, lâtif ve nuranî olan, gerçek fitratı ve **hakkı** temsil eden ruh, kalb, akl-ı selim ve vicdan; karşı-zıt akıma, yani nefis, heva, heves ve behimî unsurlara galebe çalarsa, onların menfî ve mülevves renklerini ve yapılarını tağyir ederek, **hakkın** nuru ve boyası ile aydınlatacak, böylece, mensubu bulundukları beden (insan) **canlı** bir hak, yani **İslam** haline gelecek ve imanın rengine bürünecektir.. Ki; bu insan **mü'min** ve **müslüman** diye tesmiye edilmektedir. Aksi olursa, yani (el'iyazu billah) nefis, heva ve hevesât gibi şeytanî-batıl duygular, temayüller ve cihazlar hakim olursa, bunların kap-kara rengi ile diğer temiz unsur ve eczâlar da kararacak, bu kararmanın rengi, tüm bedene (insana) yansıyarak o insanı, canlı bir batıl, yani şirk-küfür veya nifak timsâli haline getirecektir. Ki; böyle bir insan da, **kâfir**, **müşrik** veya **münafık** diye adlandırılmaktadır.

İblis'in şeytanlaşıp da, insanoğluna musallat olmasından önce, **insanın** iç bünyesinde **nötr** (pasif) halde ve **bil-kuvve** bulunan, bu durumuyla bir kısım beşerî fonksiyonlara vesile olan **nefis**, şeytan'ın dışarıdan dürtüleri, cazibedâr ve aldatıcı çağrılar ile canlanmaya, **heva-heves** ve **şehvet** gibi.. tüm menfî eczasıyla toparlanmaya, şeytanî bir varlık kazanmaya başlamış; ruh-kalb ve **akl-ı selimin** za'fiyeti durumlarında da hem onlara, hem de bütün bedene hükümrân olmuştur...

Nefsin, heva ve hevesâtın kesafeti ve katmerleşmesi, beden eczâsı ve unsurları üzerinde egemenliğinin etkisi ve şumulü nisbetinde bir kimlik ve şahsiyet kazandığı, menfî ve batıl atmosfere garkolma oranında bir pozisyon

taşıdığı-taşıyacağı söz konusu olmaktadır... Ki; ya **fasık**, ya **kâfir** veya **münafık**.. olarak, toplum içinde arz-ı endam etmektedir...

"(İblis) **dedi ki: 'Ey Rabbim! Andolsun ki, beni azdırmana karşılık, ben de yeryüzünde onlara (günahları) süsleyeceğim ve onların hepsini mutlaka azdıracağım!'**..." [Hicr(15): 39]; "(Ve yine) **dedi: 'Öyleyse beni azdırmana karşılık, and içerim ki, ben de onları (insanları) saptırmak için, senin doğru yolunun üstünde tuzak kuracağım. Sonra da elbette onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım ve sen onların çoklarını şükredenlerden bulamayacaksın!...** (Allah-u Teala ise şöyle buyurdu): **Haydi sen, yerilmiş ve kovulmuş olarak çık oradan! Andolsun ki, onlardan kim sana uyarsa, sizin hepinizi cehenneme dolduracağım!...** [A'raf(7): 16-18]; Ayet-i kerimeleri, İblis'in *tarihî*, şeytanî misyonunu oynamaya başlamasını bildirmekte; şu ayetler de, şeytanın ilk başarısını nakl-etmektedir:

"**Sonunda şeytan, onun (içine) vesvese verip, 'Ey Âdem! Sana ebedîlik ağacını ve eskimeyen bir saltanatı göstereyim mi?' dedi. Bunun üzerine ondan yediler. Böylece kendilerine kötü yerleri göründü. Üstlerini cennet yaprağı ile örtmeye çalıştılar. (Bu suretle) Âdem, Rabbine asi olup şaşırdı!...**" [Taha(20): 120-121] ;

Hazret-i Âdem'in (as) anlık bir *nisyanı* ile kendini şeytanın fitnesine kaptırması, bundan dolayı da, cennet âleminde dünya arzına (İblis ile birlikte) inişi, yeni bir dönemin başlamasını doğurmuş; Allah-u Teala'nın bağışlayıp seçtiği Âdem'in (as) neslinin bir kısmının, asıl fitratlarından (rah-ı haktan) kopmasını ve İblis'in önderliğindeki **batıl** cephenin (Hizbuşşeytanın) oluşmasını intaç etmiştir...

Aslî madeni ve temel yapısı çürük ve mülevves olan, bundan dolayı da şeytanî çağrılara koşuşan nefisleri idlâl edebilme gücü ve imkânı verilmiş bulunan İblis'in, **sağlam** ve **halis** olanlara müessir olamayacağı şu ayetlerde açıkça beyan edilmektedir.

"(İblis dedi): **Ancak onlardan 'halis olan' kulların müstesna!...** (Allah-u Teala ise) **buyurdu ki: İşte benim gözetmem gereken 'sırat-ı müstakim' budur! Şüphesiz (onlar, benim) kullarımdır. Onların aleyhine sana verilmiş bir hükümranlılık yoktur! Ancak, azgınlardan sana tabi olanlar müstesna! Muhakkak cehennem, onların hepsine va'dolunan yerdir!"** [Hicr(15): 40-43];...

Böylece; Allah-u Teala (cc), hâlis ve ervâh-ı tayyibe sahibi olan kullarını İlâhî himayesi altına almayı ve tüm şeytanî etki ve egemenlikler karşısında zinde bir güç olarak korumayı taahhüd etmiş bulunmakta, **hakk**ın müdaafası ve hakim kılınması, **batıl**ın ise tüm boyutlarıyla yıkılması misyonunu derûhte edecek olan **Hizbullah**'ın oluşmasını sağlamış olmaktadır...

İblis'in ve onun cinnî ve insî yardımcılarının yoğun çalışmaları ile tuğyana gelen nefisler, değişik boyut ve mertebede şirkin ve küfrün sembolü haline gelmiş, bu tiplerden oluşan toplumlar, şeytanî ve tağutî düzenlerin alt yapısını ve temelini vücûda getirmiştir...

Her türlü habâseti, şirki ve küfrü emredici bir özelliğe haiz olan ve **canlı** ve **somut** bir insan olarak menfi rolünü oynayan **nefis**, diğer bir ta'rif ile **müşahhaslaşmış nefis** olan asî insan, yeri geldikçe kendisi için **putlar** ittihâz edinilmesini; yeri geldikçe de **put** imâl ve inşâ edici olmasını; yeri geldikçe de, kendisinin **Rab** olarak kabul ve ilan edilmesini talep ve tervic edecek kadar bir küfür-şirk ve tuğyan sembolü haline gelmiştir... Ki, konuyla alâkalı şu ayet-i kerimeler, ibret levhası olarak görünmektedir:

"İsrail oğullarını denizden geçirdik (Fir'av'n'dan kurtardık), **orada kendilerine mahsus bir takım putlara tapan bir kavme rastladılar. Bunun üzerine; 'Ey Mûsa! Onlara ait ilahlar (putlar) gibi bizim için de bir put (ilah) yap!' dediler. Mûsa; 'gerçekten siz, cahil bir kavimsiniz!' dedi...** **Şüphesiz bunların içinde bulundukları (batıl dinleri, artık) yıkılmıştır ve yapmakta oldukları da (baştan başa) batıldır. (Ve yine Mûsa): 'Allah sizi**

(İslam ile) âlemlere üstün kılmışken. Ben, size Allah'tan başka bir ilah mı (put mu?) arayayım! (Hayret!..) 'dedi.' [A'raf (7): 138-140]

Firavn'un o emsâlsiz zulmünden kurtulan ve güya iyi bir müslüman olarak kendilerini gören bir toplumun; şeytanî nefislerinin, heva ve heveslerinin zebunu olunca, ne derece bir tuğyan ve maskaralık içine girebileceğinin Kur'anî belgesi olan bu olay, ibret-âmiz bir tabloyu sergilemektedir...

"Bu adam (Samirî), onlar için, böğürme kabiliyeti olan bir buzağı (heykeli) icad etti. Bunun üzerine; 'işte bu, sizin de, Mûsa'nın da ilahıdır. Fakat onu unuttu!' dediler..."¹ [Tâ-hâ(20): 88]; "(Mûsa): 'Senin yaptığın bu iş nedir? Ey Samirî!..' dedi. (Samirî): 'Ben onların görmediklerini gördüm. Zira, o elçinin izinden bir avuç (toprak) alıp onu (erimiş mücevherâtın içine) attım. Bunu böyle, bana 'nefsim' hoş gösterdi!' dedi." [Tâhâ (20): 95-96] ayeti de, *nefsin* misyonunu ve menfî karakterini göstermektedir. Şu ayet ile de, kendi toplumunun -haşa- *rabbi* olduğunu, *Firavnî* bir *nefis* olarak ilan edebilmektedir:

"(Fir'avn); derhal adamlarını topladı ve onlara bağırdı: 'Ben sizin en yüce rabbiniz değil miyim?'...Allah da onu, herkese ibret olarak dünya ve ahiret azabı ile cezalandırdı!..." [Naziât(79): 23-25]; İşte; İlâhî vahyin terbiye ve kontrolünden çıkmış olan şeytanî bir nefsin, varacağı hâzin ve feci netice!...

Şeytanî bir yapıya ve özelliğe sahip bulunan *nefsin*, pek çok menfî ve mezmûm vâsıf ve fonksiyonlarından biri olan *kibir* ve *gurur*; İblis'i ulvî âlemlerin yüksek mertebelerinden esfel'is-safilin'in en alt derekesine indirmiş, anlık-basit bir *nisyan* ve *gaflet* de, Hazret-i Âdem'in, nûranî cennet âlemlerinden şu süflî ve kesif dünyaya inmesine sebep olmuştur...

"Şu, 'hevası'nı kendisine ilah edinen ve Allah'ın bir ilme göre saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözünün üstüne de perde

çektği kimseyi gördün mü?... Şimdi onu, Allah'tan başka kim hidayete kavuşturabilir? Hâlâ tezekkür etmeyecek misiniz?..." [Casiye(45): 23]

"(O heva ve hevesine uyanlar): **'Hayat, ancak bizim bu dünya hayatımızdır; (kimimiz) ölürüz ve (kimimiz de) yaşarız, bizi ancak 'dehr' (zaman) helak eder!' dediler!.. Halbuki, bu hususta onların hiçbir bilgileri de yoktur. Onlar, sadece (nefsanî) zanna sahip bulunuyorlar!'**" (Casiye: 23);...

Ayet-i kerimleri, nefsin azgınlaşması sonucu bir kısım insanların, hevâ ve hevesini **ilah** edindiğini, bazı zan ve kuruntularının da kendisine ahireti unutturduğunu, her yönüyle materyalist duruma getirdiğini gözler önüne sermektedir...

Nefsin hevâ ve hevesâtını ve tüm şehvî arzu ve isteklerini kendisine **süsleyen** ve güzel gösteren, böylece insanın daha da sapmasına ve bu sapıklığının gittikçe artmasına ve çeşitlilik kazanmasına sebep olan İblis'in ve onun cinnî-insî avâneleri olan tüm şeytanların iğva ve iğfalâtına karşı, Yüce Rabbimizin şu uyarıcı ve hidâyeti gösterici ikazları, İlâhî nûr hûzmeleri olarak üzerimizde parıldamaktadır:

"Ey Adem oğulları! Şeytan, anne ve babanızı (Âdem ile Havva'yı), çirkin yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini (takvalarını) soyarak cennetten çıkardığı gibi, sizi de şaşırtıp bir belâya düşürmesin! Çünkü o ve kafilesi, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Şüphesiz biz şeytanları, iman etmeyenlerin 'evliyası' (dostları-hâmileri ve yardımcıları) kıldık!" [A'raf(7): 27]

"İman edenler Allah yolunda savaşırlar, kâfirler ise, 'Tağut' yolunda savaşırlar! (O halde, ey iman edenler) şeytanın dostlarıyla savaşın! Şüphesiz, şeytanın hilesi (düzeni ve tuzağı) çok zayıftır!" [Nisa(4): 76]

"Şeytan, onları (bütün hücreleriyle beraber, baştan başa) kaplamış, Allah'ı zikretmeyi de kendilerine unutturmuştur. Ki onlar,

'Hizbüşşeytan'dır. Dikkat edin (ve kesin bilin) ki; 'Hizbüşşeytan' olanlar, hüsrana uğrayanlardır!' [Mücadele(58): 19];...

"Peygamberlerin bile bazı arzu ve temennilerine (menfî şeyler) ilka ettiğini.. Allah'ın onu iptal ederek, peygamberini koruduğunu;.. Bu tür şeytanî ilkaları da, sadece 'imtihan' için esnek bıraktığını, ancak kalbleri marazlı ve katı olanların etkileneceğini..." [Hacc(22): 52, 53] ta'lim ve tebyin eden Yüce Rabbimiz (cc); şeytana hevâ ve hevesât gibi nefsânî tezahürlere karşı, daima uyanık bulunmamızı bildirmektedir. Örneğin:

"Şeytan size fakirlik va'd eder (sizi fakirlikle korkutur), ve size 'fahşa'yı emreder. Allah ise, size katundan bir mağfiret ve lütuf va'deder. Şüphesiz ki Allah, Vasi'un Alim'dir!'" (Bakara: 268)

"Ey iman edenler! Şeytanın adımlarını (izlerini) ta'kip etmeyin! Kim şeytanın izlerine tabi olursa, şunu bilsin ki o, (her zaman) 'fahşa'yı ve 'münker'i (her türlü fuhşu ve kötülükleri) emreder. Eğer üzerinizde Allah'ın fazlı ve rahmeti olmasaydı, içinizden hiçbir kimse temize çıkamazdı!.. Fakat Allah, dilediğini tezkiye eder (temizler). Muhakkak ki Allah, Semi'un Alim'dir!'" [Nûr(24): 21]

İnsanlar arasından **gayr-i ilmî** olarak, Allah hakkında (cahilce) tartışanlar ve (cinnî-insî) her mütemerrid şeytana tabi olanlar vardır!.. O'nun (şeytanın) aleyhine şöyle yazılmıştır: **"Kim onu (şeytanı) 'veli' edinirse, muhakkak ki bu (şeytan), onu saptıracak ve alevli ateşin azabına sürükleyecektir."** [Hacc(22): 3-4];

"Ey iman edenler! Şarap, kumar, (şu) dikili taşlar (putlar-heykeller), fal ve şans okları (gibi cahilî ve uyutucu işler-oyunlar), birer 'şeytan işi' pisliktir. Bunlardan uzak durun ki, kurtuluşa eresiniz! Şeytan, içkide ve kumarda, ancak aranızda düşmanlık ve kin sokmak; ve sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık, (bunlardan ve şeytana uymaktan) vazgeçtiniz değil mi?..." (Maide: 90-91);...

"Ey insanoğlu! Size; 'şeytan'a ibadet etmeyin, şüphesiz ki o, sizin apaçık bir düşmanınızdır!.' diye, öğüt vermedim mi?... Ve 'ancak bana ibadet edin!..' 'sırat-ı müstakim' işte budur!. (demedim mi?) Böyleyken de şeytan, sizden pek çok kimseleri (ve toplulukları) dalalete düşürdü (de sapıttı)! Siz bunu düşünecek, doğru anlayacak akla sahip değil misiniz?..." [Yasin(36): 60-62];...

"De ki: Allah'tan başka sizin çağırdığınız şeylere 'ibadet' (kulluk ve itaat) etmekten nehyedildim. Ben, sizin (nefsî) hevalarınıza asla uymam! Yoksa, ben de (sizin gibi) sapıtmış olurum da, 'hidayete' ermişlerden olamam! (Yine) De ki: Şüphesiz ben Rabbimden gelen apaçık bir delil üzereyim. Halbuki siz onu yalanladınız! Hem, acele gelmesini istediğiniz şey (azap), benim yanımda (ve elimde) değildir. Kesinkes hüküm, Allah'tan başkasının değildir. Çünkü O, hakkı anlatır. Ve O, 'fasl' edenlerin (hakkı batıldan ayıranların) en hayırlısıdır." [En'am(6): 56-57];...

"Elbette nefsimi tebrie edemem! Çünkü, 'her nefis' şiddetle (her) kötülüğü emredicidir; ancak, Rabbimin rahmeti (ile koruduğu) olursa müstesna! Zira Rabbim, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir!" [Yûsuf (12): 53] İlaahir...

Şâni Yüce Rabbimiz, mezkûr ayetlerde ve *Kelamullah*'ın tüm tecellilerinde, bir abd-i memlûkü olan insanı, *nefis*, *heva-hevesat*, *şeytan* ve *şehvat-ı süfliyye* ve *dünyeviyyenin* bütün menfî-hasis ve rezil tezâhürlerine ve etkilerine karşı uyarmakta, bunlara karşı *kıyam üzere bulunmasını*, kalbini, aklını, kulağını ve gözünü uyanık bulundurmasını, güçlü irâdeye sahip olmasını, mezkûr dahilî düşmanların her türlü hile-desise-vesvese ve iğfalatlarına kapılmamasını, aktif bir şekilde onlara mukavemette bulunmasını, gittikçe, bu ciddî *kıyam*ından sonra, cihâd aşamasına geçmesini emretmekte ve sair pek çok hayatî konularda, İlâhî tavsiye ve nasihatlarda bulunmaktadır...

Küllî ve umumî İlâhî **kıyamın**, **enfûsî** (sübjektif) ve **menfî** (muhalif) cephesini ve boyutunu teşkil eden bu önemli **kıyamın** intac edeceği fıkır-kalbî ve fiilî gayret-azim ve çabanın vücûda getirdiği-getireceği cihâd, İslamî literatürde **cihad-ı ekber** diye mütalaa edilmiş; yüce Resulullah (sav)'ın bir savaş sonrası: "**Biz küçük cihaddan, büyük cihada dönüyoruz!...**"²⁵ diye buyurduğu hadis-i şerifin ve aynı anlamdaki pek çok nassın dikkat çektiği, önemli İslamî bir kurum ve ruhî yapı-çizgi durumuna gelmiştir...

B-) Menfî ve Muhalif Cephe'ye Yönelik Kıyam'ın Afakî (Dışa Dönük, Objektif) Boyutu:

Daha önceki bölümlerde de yer yer işaret ettiğimiz vechiyle, Hazret-i Âdem ile İblis'in karşı karşıya (zıt akım olarak) gelmeleriyle başlayan, Hâbil ile Kâbil'de müşahhaslaşan ve fiilî durum arzeden ve günümüze kadar sürüp gelen, kıyamete kadar da devam edecek olan **hak** ve **batıl** mücâdelesi gereği, her cephenin kendi yapısı ve misyonu doğrultusunda hakimiyet kurmaya çalışacağı tabiidir...

Batıl cephenin ve onun öncülüğünü derûhte eden cinnî ve insî şeytanların, fitrât-ı insanîyyeyi ifade eden, Yüce İslam'dan, yani mutlak olan **haktan** ayırmak ve batıl cephenin zebûnları durumuna getirmek için, ben-i Âdem'e yönelik yıkıcı ve şeytanî misyonlar ve faaliyetler ifâ edecekleri, bunun için de gereken her türlü şeytanî yollara ve metodlara-yöntemlere başvuracakları, kezâ yine tabiidir...

²⁵ Bûluğ'ul-Meram (S. Yolları): 4/88; Feyz'ul-Kadir (Cami'us-Sağir'in hâmişi): 2/16; Kafi (Sîkat'ul-İslâm Kûleynî): K. Cihad, cilt 5, hadis no. 3; Vesâil-i Şîâ: 6/124; 11/122; Beyhakî'den, **İhya-u Ulûm'id-Din**: 2/618; 3/18, 150; Kırk Hadis Şerhi (İmam Humeynî) Hadis no: 1; Fûtuh'ul-Ğayb (Abdulkadir Geylânî): 168 (67. Makale); Deylemî'den; Ramûz'el-Ehâdis: 131,481; İthaf'us-Sâdet'il-Müttakin (Murtaza ez-Zebidî): 4/151;...

Din-i Hakkı muhafaza etmek ve fıtratın bozulmasını önlemek, bâtılın insanlık toplumuna hakimiyet kurmasına geçit vermemek için de, **ehl-i hakkın**; kendi aslî misyonları ve İlâhî mükellefiyetleri muktezâsı ve gereği olarak, bazı çalışmalara tevessül etmesi ve gayet **müteyakkız** ve hassas bulunması;.. en mühim ve elzem bir imanî vecibe olacağı da izâhdan vârestedir... İşte; **hak** ehlinin, düşman güçlere karşı bu İslamî teyakkuz, hassasiyet, zindelik ve faaliyet durumuna, İslamî literatürde **kıyam** denmektedir...

Bu boyutuyla **kıyam**; düşmanın ta'kip edeceği yıkıcı-şeytanî stratejisine, faaliyet alanlarına ve türlerine göre bir seyir çizgisi ta'kip edecek, **hakkın** dimdik ayakta kalmasını ve fıtrât-ı insanîyyenin korunmasını sağlayacak bir çaba ve **hareket** manzûmesi mâhiyetine bürünecektir. Bunun da **ehil** ve **adil** bir **rehberin** önderliğiyle, planı-programı ve isabetli organizesi ile olabileceği, her akl-ı selimin kabul edeceği **lazımlerdendir**... ("İslam'da rehberliğin önemi" ile alâkalı olan bu önemli mevzu, konumuzun dışında olduğundan, ondan sarf-ı nazar ediyoruz.)...

Binâenaleyh; bu boyuttaki **İslamî Kıyam**'ı mâhiyetinin ve seyir çizgisinin, daha net ve açık şekilde anlaşılabilmesi için, **batıl** (düşman) cephenin şeytanî ve tahribkâr çalışma-faaliyet ve hareket alanlarını yazımızın istiâb haddiyle mütenâsib olarak, kısaca ele almamız ve genel hatlarıyla da olsa, söz konusu edinmemiz iktizâ etmektedir...

ŞEYTANÎ GÜÇLERİN YIKICI FAALİYET ALANLARI VE TÜRLERİ

İlk *insan*dan günümüze kadar gelen ve aynı *habis* özelliği taşıyan *şeytanî* ve *tağutî* güçler, insanlık toplumunu, *fıtratları* olan İslam'dan ve *hak yoldan* ayırmak ve kendi tasallutları altına (böylece) alabilmek amacıyla, bir sürü yıkıcı ve menfur yollara başvurmuş, bununla, *hak* ve *batıl* arasındaki tarihî-ezelî savaşın başlamasına sebep olmuşlardır. Ki, bu şeytanî güçlerin, bahis konusu yıkıcı faaliyet alanlarını ve türlerini şu *kategorilerde* özetleyebiliriz:

1-) "KÜLTÜREL VE İDEOLOJİK FAALİYETLER":

Şeytanî güçler, tek ve yegâne yol ve nizam olan *İslam* karşısında ve ona zıt-uydurma *fikir* ve *görüşler* üreterek, yeni yeni ve ayrı ayrı *teori* ve *ideolojilerin* (ta'bir caiz ise, uydurma-batıl dinlerin) insan toplumu içinde zuhûru ve doğuşu için uğraşmakta, bunun için *çok yönlü* ve *çok boyutlu* sistematik çalışmalar-araştırmalar yapmaktadır...

Bilimsellik ve *uygarlık* gibi.. yaldızlı kalıp ve sloganlarla sunulan bu batıl fikir ve cereyanlar, cahil ve şuursuz geniş kitleler tarafından *gözü kapalı* olarak tervic edilmekte; çok renkli ve karmaşık (yıkıcı-batıl) din ve ideolojiler halinde, toplum hayatını yönlendiren, şeytanî *düzen* ve *sistemler* haline gelmektedir... Tarihî derinliklerinden, ayrı ayrı isim ve kılıflarla gelen bu habis-tağutî ideoloji ve sistemler; günümüz dünyasında *laisizm, demokrasi, liberalizm, kapitalizm, marksizm - komünizm, hümanizm, sosyalizm* gibi...¹

¹ Gerçek imanî ruh ve şuurdan mahrum bir sürü müslüman görünümlü ve kimlikli gruplar ve şahsiyetler bile, maalesef kendilerini bu tağutî idlal ve ifsad akımına kaptırmış, ayrı ayrı şeytanî-beşerî ideolojilerin savunucuları ve tabileri durumuna gelmişlerdir!...

İdeolojilerin birer *din* olduklarını, İslam'ın da, "**Allah'ın indinde 'tek din' olduğunu**" (Al-i İmran: 19) ve *hayat nizamı* olarak, insanlığı her yönden idare etmek ve *yönlendirmek için* gönderilmiş bulunduğunu, bunun için de, tüm kâinatın

teslim olduğu Allah-u Teala (cc)'nın **"..yüce 'dininden' başka bir din aramanın"** (Al-i İmran: 83) ilim ve akıl dışı boş bir arayış olduğunu, **"Allah'ın, İslam'dan başka hiçbir dini (ve ideolojiyi) asla onaylamadığını"** (Al-i İmran: 85); **"Kemale ererek tamamlanan"** (Maide: 3) ve yegâne hayat nizamı ve biçimi olan **İslam dininden başka** dinler-ideolojiler peşinde koşanların ve onlardan zelilâne ve rezilâne umud bekleyenlerin, **"Hala eski cahiliyye dönemlerinin hükümlerini arayan, hüsrana uğramış nadanlardan olduğunu"** (Maide: 50) bilmeyen biçârelerin, **İslam ümmeti içerisinde** büyük miktarlarda bulunmaları ve büyük ölçüde etkinlik kazanmış olmaları, hüzüün verici elim bir manzara olarak müşahede edilmektedir...

Böylece, kendilerini koyu bir **riddet** içerisinde bulan bu kesimin önemli bir kısmı, mevcut **münharif** pozisyonlarında **müstakar** olmayı tercih ederken, diğer bir kısmı, gerek İslam'la tanışmaktan, gerekse müslüman halkın toplumsal baskısından mütevellid olsun, kısmî dönüşler içerisine girmeye, **pratiklerini** İslamî motiflerle, te'vil ve yorumlarla **meşrulaştırmaya** ya da öyle göstermeye gayret etmekte, İslamî **şuur-basiret** ve **takvadan** mahrum bulunan yeni kuşaktan, bir kısım **aydın müslümanlardan** yandaşlar edinmeye çalışmaktadırlar. Ki, bu hususta, epeyce mesafe katettikleri ve başarılı oldukları, maalesef görülmekte; dış güçlerin ve emperyalistlerin ve dahilî temsilcilerinin geniş (fıkrî-siyasî-malî ya da psikolojik..) destekleri ile de İslam'ın istikbali ve İlâhî (Öz Muhammedî) kimliği için çok tehlikeli bir duruma gelmektedir...

Bir kısım İslam ülkelerinde **İslam Sosyalizmimi(?)** gibi.. unvan ve akımlarla zuhur eden bu tür sapmalar, günümüz Türkiye'sinde ve başka yerlerde **İslam Demokrasisi(?), İslamî Laisizm(?), İslamî Hümanizm(?), İslamî Entellektüelizm(?)..** şeklinde gelişen, gittikçe (İslam adına) **Siyasal** ve **Sosyal** bir olgu ve akım olarak İslam toplumu üzerinde önemli bir etkinlik kazanan, **'Barış içerisinde birarada yaşama, sivil toplum ve hoşgörülü olma..'** sloganlarını ön plana çıkaran, **'Hudeybiye barışının günümüze adaptasyonu'** ve **'Medine vesikasının mevcut topluma taşınması'** ve **uyarlanması'**.. hezeyanları yanında; bir kısım, anlamı tamamen değiştirilmiş ve çarpıtılmış İslamî nâs ve teâmülleri de **şer'i**

isim-unvan ve kılıflarla çıkmakta, insanlık hayatını, muhtelif şeytanî tuzaklarla uçurumlara sürüklemektedir...

Bu şeytanî-ideolojik-kültürel çabalar sonucu, İslam fıtratı üzerine yaratılmış bulunan insan toplumunda; **kâfir**, **müşrik**, **münafık**, **mürted**, **facir** ve **fasık**.. gibi kategorilere inkısam etmiş insan tipleri zuhûr etmekte, bunlar da **batıl cephenin** temelini ve alt yapısını oluşturmaktadır.

2-) "LEHV-Ü LAİBAT VE MALAYANİYAT İLE İFSAT FAALİYETLERİ":

İnsanoğluna olan kini ve aşırı hûsumeti ile harekete geçen ve insanlığı, Yüce Allah (cc)'ın yegâne dini ve nizamı olan İslam'dan (Hak'tan) ayırmayı kendisine tek görev edinen İblis ve onun değişik zaman ve mekânlardaki izleyicileri olan şeytanî güçler, insanoğlunun iç bünyesinde mündemice bulunan bir kısım menfî duyguları-temâyülleri (nefis, hevâ ve hevesât, vs...) kanalıyla fitne ve fesat faaliyetlerine tevessül etmekte, insanlığı ulvî mana ve mahiyetiyle mütenasip olmayan oyun-eğlence ve boş şeylerle meşgul ederek, basit ve sefil bir duruma getirmeye çalışmaktadır...

Fısk-u fücür ve fuhuş füyûsı, içki-kumar ve uyuşturucu ifsadâtı, sportif faaliyetler (gibi.. masum(?) maskeli görüntüler) kampanyası ile, **gençliğin** aklı melekelerden ve işlerden uzaklaştırılarak **robotlaştırılması** hedeflenmektedir. Ki böylece, insan toplumunun en önemli ve temel-zinde gücü olan gençlik, şeytanî düzenlerin tuzağına düşmüş, tek ve mutlak **hak** olan Yüce İslam'dan ve

dayanak(?) olarak **lanse** etmeye çalışan bu akım, **İslam'ı saptırma** ve İlâhi çizgisinden çıkarma misyonunu (bilerek ya da bilmeyerek) üstlenmiş bulunmaktadır!... "**Hakkı batıl ile iltibas etmeyin!.. Bile bile hakkı gizlemeyin!..**" [Bakara(2): 42]; "**Allah'ın ayetlerini** (ve ahdini) '**Semen-i Kalil**' (ve dünya metai-makamı..) **karşısında satmayın!..**" [Bakara: 41; Maide: 44; Nahl: 95]; "**Kâfirleri dost edinmeyin.. onları dost edinen, kâfirlerden olur!**" (Al-i İmran: 118-119; Maide: 51, 57) anlamlarında pek çok İlâhi ikaz ve ihtarlar rağmen!...

onun İlâhî nurundan kopmuş-koparılmış olacak, bu da **hak cephenin** zayıflamasını, **batıl cephenin** de (tabiatıyla) güçlenmesini doğuracaktır...

3-) "MAKAM - MEVKİ VE PARA İLE 'İĞFAL' VE 'İDLAL' FAALİYETLERİ":

İnsanoğlunun pek çok fitrî zaafiyetleriyle birlikte, makam-mevki ve paraya, olan aşırı zaafiyetini yakinen bilen şeytanî güçler, bu kanaldan da insanlığı ifsat ve iğfal etme çabalarına girişmiş ve bu alanda da çok büyük başarılar elde etmiştir...

İnsanlık tarihinin başlangıcından bugüne kadar sayısız örnekleri olan ve hayatın her sahasını baştanbaşa kuşatmış bulunan bu şeytanî çaba ve gayretler, umulanın üzerinde şeytanî neticeler elde etmiş, **hak cephe**de yer almış nice ünlü tarihî ve günümüz şahsiyetlerini tağutî güçlerin zebûnu ve kölesi durumuna getirmiştir...

Bel'am b. Bâhura'dan, Ömer b. Sa'd'a.. ve günümüzdeki örneklerine kadar uzanan, makam-mevki ve para karşılığı **satılmış** binlerce meşhur habis ve rezil şahsiyetler, **insanlığın kara lekesi** ve tablosu halinde önümüzde arz-ı endam etmektedir...

İslamî kimlikle, iştihar etmiş(?) nice eşhâsa etki eden, onları bile Yüce İslam'dan ve **hak cephe**den kopararak, batıl düzenlerin savunucuları ve köleleri durumuna sokup, **mürted**, **münafık**, **zalim**, **tağut** ve **fasık** pozisyonuna getiren bu şeytanî yöntemin, cahil ve gafil halk kitleleri nezdinde ne derecede etkili olacağı, nice müslüman şahsiyetleri ve toplumları, **İslam'a zıt** ve **muhalif** (düşman) bir çizgiye getireceği;.. kesin ve riyazî bir gerçektir. Dünün ve bugünün yüzlerce vâkıâsı, bunun canlı ve bâriz şahididir. Binaenaleyh, fazla tafsilâtına girmek, zâid olacaktır...

4-) "TEHDİT-BASKI VE ZULÜM YÖNTEMLERİ":

Tağutî düzenlerinin güdümü altına girmemiş olanları sindirmek, pasif duruma getirmek, bir kısmını da İslam karşıtı işlerde istihdam etmek amacıyla, bir çok **baskı** ve **zulüm** aracı ve kurumu oluşturan şeytanî güçler, bu

yol ve yöntem ile de, fıtratlarında **havf** ve **cebanet** zaafiyeti bulunan kişi ve toplumlar üzerinde çok boyutlu etkiler meydana getirmiştir...

Uygulanan çok yönlü baskı, tehdit, zulüm, işkence ve cinayetler sonucu, halkın büyük bir kesiminde büyük ölçüde **psikolojik** buhranlar-bunalımlar ve çöküntüler görülmüş, insanî bir çok değerler ve özellikler yıkılıp gitmiştir... Böylece; toplumun bir kesimi **pasifize** olmuş, bitkisel bir hayat yaşamaya mahkûm bırakılmış, bir kısmı da, din-iman-namus ve hürriyet gibi ulvî değerlerinden (değişik ölçü ve boyutta) soyutlanmış, bir kısmı ise tağutî-zalim düzenin kölesi, hatta savunucusu durumuna getirilmiştir...

Şeytanî güçlerin, bu *kategorideki* zulüm-baskı ve ceberrutluklarını, organizeli biçimde, üç ana kanal aracılığıyla icra ettikleri müşahade edilmektedir: a-) 'İktisadî ve ekonomik baskı ve zulüm yolu'... b-) 'Hukukî ve kanunî zulüm-baskı ve ceberrutiyyet yolu'... c-) 'Askerî ve polisiye baskı, zulüm, işkence, cinayet ve katliam yolu ve yöntemi'!... Bunların kısa açıklamalarının, üç ayrı başlıkta (kısaca) yapılması faydalı olacaktır.

A-) "İktisadî ve Ekonomik Baskı ve Zulüm Yolu":

Hür ve şahsiyetli insanların **ekonomik** bağımsızlığa sahip bulunması halinde, şeytanî güçlerin dümen suyuna kapılmayacağı, tam aksine **hak cephenin** yiğit bir mensubu olarak, İslam karşıtı tağutî ve şeytanî güçlerin hegemonyasına karşı izzet ve şehâmetle mukavemette bulunacak duruma geleceği açıktır...

İşte, bu realiteyi tesbit eden şeytanî güçler, kendi düzenlerinin temel rükûnlerini ve birimlerini, büyük ekonomik desteklerle takviye ederken, muhalif kesimleri de, azamî ölçüde ekonomik baskı ve kısıkaçlar altında bulundurmaya, gittikçe bunu müzmin fizikî ve ruhî hastalıklara, hatta ölümlere kadar vardırma hedeflemiş bulunmaktadır. Tarihin bütün dönemlerinde olduğu gibi, günümüz dünyasında da, tüm tağutî düzenlerin bu şeytanî ve zalimane yöntemi, geniş ölçüde uygulamakta olduğuna alenen şahit olmaktayız...

İşsizlik, fakirlik, mâişet sıkıntısı ve açlık tehdidi ve tehlikesiyle karşı karşıya getirilen, imanî şuur ve kemâli düşük olan kitlelerin, bu baskı ve tehdit karşısında mukavemette bulunamayacağı ve çok kısa bir süre içerisinde, hakim olan güçlere **teslim-i silah** edeceği, kuvvetle muhtemel, belki de kesin olacağı izahtan vârestedir... "*Fakirliğin küfre yakın veya eşdeğerde olduğu...*"²

² Yaklaşık anlamlar için, bakınız; Müsned-i Ahmed: 3/94; 5/26, 39, 42, 44; 6/57, 207; İbn-i Mâce: K. Fiten/23; (Terc): 10/249; Sünen-i Neseî: K. İstîâze/16, 29; K. Sehv/90; (Terc): 3/107; 8/760-769; Ve ayrıca 'istinbat' için bakınız; Bakara(2): 155, 268, 273; Kasas(28): 24; Fatır(35): 15; Muhammed(47): 38; Kıyame(75): 25;...

Örnek olarak, şu hadis-i şeriflerin müthiş anlamına da bakalım:

"... Resulullah (sav); 'borçlanmaktan', günah işlemekten Allah'a çok sığınır. Bunun üzerine kendisine: 'Ya Resulellah! Borçlanmaktan ve günah işlemekten Allah'a çok sığınıyorsunuz?' Denilince: 'İnsan borçlanırsa, konuştuğu zaman yalan söyler, va'd eder yerine getiremez!' buyurdu. " (Sünen-i Neseî: 8/756-757, 764-766);

"Allah'ım! Fakirlikten sana sığınırım!., darlık (kılet) ve zilletten sana sığınırım.. zulüm etmekten ve zulme uğramaktan sana sığınırım!... " (Sünen-i Neseî: 8/760-761);

"Allah'ım! Açlıktan sana sığınırım, o, ne fena haldir; insanı huzursuz eder.. hıyanetten de sana sığınırım, o ne kötü duygu ve tabiattır!... " (Sünen-i Neseî: 8/863);

"Ebu Said (ra)'dan, Resulullah (sav)'ı: 'Küfürden ve borçtan Allah 'a sığınırım!' derken duydum. Bir adam: 'Ya Resulellah! 'borcu' küfre denk mi kılıyorsunuz? Deyince, Resulullah(sav): 'Evet!..' buyurdu..." (Sünen-i Neseî: 8/765);

"Müslim b. Ebi Bekre anlatıyor: 'Babam, namazdan sonra şöyle duâ ederdi: Allahım! Küfürden ve fakirlikten ve kabir azabından sana sığınırım!... Ve; Resulullah (sav) da namazlardan sonra bu duâları okurdu!' Dedi... " (Sünen-i Neseî: 3/107);...

"...İnsanlar arasında en şiddetli bela (ibtıla)'ya peygamberler düşer olur. Onlardan herhangi biri, fakirliğe cidden öyle bir mübtelâ olur ki, büründüğü abadan başka hiçbir şey bulamaz!..." (İbn-i Mâce: 10/249); ve hakeza!...

Zayıf iman ve irade sahiplerinin -ekseriyetle- mağlup olduğu **fakirlik** meselesi, müstekbir dünyanın özel çabası ve sömürü furası ile çok büyük boyutlara ulaşmış, asrımız **ezen** ve **ezilen** diye **iki büyük kampa** ayrılmış bulunmakta, Merhum Üstad Bediüzzaman'ın (yıllarca önceki) tesbiti ve ta'birıyla; "... Devletler, milletlerin hafif muharebesi, tabakat-ı beşerîn şedid olan (emek-sınıf) **harbine terk-i mevki etmeğe..** (Sözler-Lemaat: 350..) başlamış bulunmaktadır.

İmam Humeynî (ra)'nın yüce şahsiyetinde ve gerçekleştirdiği **İslam İnkılabı** mektebinde **sembolleşen**, mustaz'af-mazlum ve mahrum halkların, **Öz Muhammedi** İslam'ın ve **Hizbullahî Müslümanlar**'ın önderliği altında, zalim-müstekbir ve

anlamındaki hadis-i şerif de, bu fitrî-beşerî zaafiyeti mütebeyyin bulunmaktadır...

"İş verilmeme, işe alınmama, işten çıkarılma ve kovulma"... tarzında, alenen uygulanan baskı unsuru, tağutî rejimlerin oluşturduğu **genel** ve **küllî planda**ki (insanlık düşmanı olmalarından kaynaklanan), kasıtlı **ekonomik kriz** ve **bunalımlar**la birleşince, meselenin tehlike boyutunu daha da şiddetlendirmiş olacağı kesindir...

Ferdî-ailevî, dünyevî mâîşet için bile, son derece önemli olan ekonominin İslamî hareket ve oluşum için, daha da ehemmiyet arzedeceği, her akl-ı selimin kabul edeceği **olmazsa olmaz!** türünden bir realitedir...

Hak ve **batıl**ın tarihî mücadele seyri adım adım ta'kip edilecek olursa, tağutî güçlerin, bu zalimâne yöntemi ve siyaseti, **Ehl-i Beyt (as)**'in tüm mensupları ve taraftarları, özellikle de öncülerini için daha ziyade kullandıklarını, bunu, İslamî şuurları nispetinde, diğer İslamî şahsiyetler ve hareketler için de uyguladıklarını görürüz. Ki; böylece, şeytanî güçlere muhalif olan kişi ve kurumların gücünün ve hareket kabiliyetinin zayıflatılması ve yavaş yavaş yok edilmesi amaçlanmış bulunmaktadır. Ve günümüzde de aynı yöntem, daha geniş, daha yoğun ve sıkı bir şekilde uygulanmaktadır...

B-) "Hukukî ve Kanunî Zulüm-Baskı ve Ceberrutiyyet Yolu":

İnsanlık düşmanlığını branş ve meslek edinen şeytanî güçler, bu düşmanlıklarını ve zulümlerini, çoğu kez **hukuk** ve **kanun** maskesi altında yapmakta, bununla cahil halk nezdinde *meşruiyet* imajı uyandırmaya çalışmaktadır...

Yeri geldikçe, kanunsuz-sorgusuz mahkûmiyet veya direkt infaz yollarına başvuran şeytanî güçler ve düzenler, yeri geldikçe de derme-çatma sözcükleri ve hevâî hezeyanlarını **kanunlaştırma** tezgahından geçirmek ve ona paralel uygulamalı (kitabına uydurulmuş) zulümlerle, hürriyet-perver insanları, bâhusus müslümanları sindirmek veya yok etmek suretiyle ayakta kalmaya çalışmaktadır...

Tarihin her döneminde ve *günümüz dünyasının* tüm coğrafyalarında, tağutî-müşrik düzenlerin ve toplumların **kanun** ve **hukuk** uygulaması, insan hakları ve özgürlüğü, hep bu şekilde cereyan etmiştir, etmeye de devam etmektedir...

Melik-i âdûdların ve fasık güçlerin, İslam adına(?) hükmettikleri dönemlerde, bir kısım **kadılarının ve şeyh'ül-İslamlarının**, İslam fıkhi ve hukuku adına bile, bu tür kararlar-hükümler ve fetvalar verdikleri, tarihin

emperyalist dünyaya karşı dalga dalga geliştirdikleri ve gittikçe hız kazanmakta olan **cihan-şümûl** insanlık kıyamının (kısa sürede ve acilen), tarihî ve İlâhî zafere mutlak planda ulaşması umudu ve niyazıyla!!!...

hazin tablosu olarak karşımıza çıkmaktadır... ki, bunların içerisinde, hadis ve fıkıh uzmanı diye(?) şöhret bulmuş nice eşhâs (maalesef) bulunmaktadır³... (Günümüzde, tağutî düzenlere destek vermekle kalmayıp

³ Bu hususta küçük bir örnek olarak; "...**Hazret-i Hüseyin'in Yezid'e karşı çıkışını hatalı ve galat olarak(?) mütalaa eden..**" İbn-i Haldun, bunu; "... **Sahabenin ekseriyetinin Yezid'in yanında yer alması ve bunların, Yezid'e karşı ayaklanmanın gerektiği kanaatinde olmamaları**" ile açıklamıştır. (Mukaddime (terc.)): 1/592; İslam Tarihi'nin en canî zalimlerinden olan ve ünlü **Haccac** (İbn-i Yûsuf es-Sakafî) eliyle yüzbinlerce mazlum, gerçek mü'minlerin ve İslamî şahsiyetlerin oluk oluk kanlarını akıtan Abdülmelik b. Mervan b. Hakem ile alâkalı şu ifadeleri de gayet ibret-âmizdir:

"... **Abdülmelik, 'adalet' bakımından insanların en büyüğü idi. İmam Malik'in, O'nun fiilini 'hüccet' sayması, adaletini göstermeye fazlasıyla yeter.'**" (Mukaddime: 1/593);...

İşte;.. tarihî **İslamî inhıraf**ın nirengi noktası!... Eshab, Tabiîn, Etbe-i Tabiîn.. diye isim yapmış zevatın, bâhusus Ehl-i ilim ve fıkıh'ın, her nevi **söz-fiil-tarz** ve **tavırlarını** İslamî nokta-i nazardan **hüccet** bilen ve **meşruiyet** için tek ölçü bilen büyük halk kitleleri, hatta sıradan ilim adamları, böylece büyük bir **inhiraf** içerisine girmiş, **tağutî düzenleri** ve onların yandaşlarını-tabilerini **Fırka-i Naciye**, muhaliflerini de **Ehl-i Bağy** ve **Fırak-i Dalle** diye itham etmiştir...

Evet;.. Seyyid'üş-Şüheda ve Mazlum-u Kerbela olan **Gül-ü Muhammedî**'nin (as) ve yaranlarının mübarek başları, Küfe'ye, İbn-i Ziyad'ın önüne atılırken, sarayda bulunan Zeyd b. Erkam gibi ünlü bir sahabe, Kadı Şureyh diye nam yapmış bir alim vs..., müslüman toplumun vicdanlarında **meknuz** bulunan gerçek imanın üzerine küller atılmasına, **hak** ve **batıl**'ın temyiz ve tefrikinde **şüphe** ve **evham** bulutlarının oluşmasına sebep olmuş; aynı **ruhî-psikolojik** atmosfer, Şam'da, Yezid'in yanı başında bulunan **Enes b. Malik** gibi.. **hadim-i Nebî** diye şöhret-şiar olmuş zevat vesilesiyle de tekrarlanmıştır...

Ebu Hureyre gibi, **Suffe** ehlinde olan bir şahsiyetin, **fitne-fesat** ve **nifak** timsâli olan Mervan b. Hakem'in Medine vali yardımcılığını yapması ve Emir'el-Mü'minin Hazret-i Ali'ye (as) karşı fiilî ve harbî tavır alışı, İslam ümmetinin büyük bir kesimi nezdinde, **hak ile batılın** büyük ölçüde **iltibas** edilmesine, cephelerin tam **ters** görülmesine sebep teşkil ederken, bu **inhirafî akım** gitgide kendisini **fıkıh ekollerinde** ve **hadis tedvinlerinde** hatta hadislerin naklinde ve **Kur'an-ı Kerim tefsirinde** de hissettirmeye başlamış, koca bir İslamî camiayı inhiraflara sürüklemiştir...

Muhaddislerin başvurduğu uzman durumunda bulunan İbn-i Şihab ez-Zühri gibi zevatın, Abdülmelik bin Mervan gibi habislerin müşavirliğini deruhte etmesi, Ebu Yûsuf ve Muhammed bin Hasan eş-Şeybani gibi.. nice fıkıh üstadlarının, İmam Musa Kâzım'ı ve nice muttakî ulemayı zindanlarda çürüten Hârûn Reşid'in **kadılık** makamlarında bulunmaları ve onun **ulûfeleriyle** ğaniy olmaları, bir kısım fıkıhî prensiplerini (**Hiley-i Şer'iyye** adı altında) kezâ onun pratik hayatına göre **vaz'** etmeleri..vs.. vs..., İslam ümmetinin büyük çoğunluğunun, **Kur'an-ı Kerim**'in timsâli ve canlısı olan **Ehl-i Beyt**'in **Öz Muhammedî İslam** mektebinden (büyük ölçüde) mahrum kalmalarını ve gerçek İslam'dan inhiraf etmelerini intaç etmiştir...

İslam'a ve müslümanlara karşı cephe alan, haince saldırılarda bulunan **bel'am'ların** sayısı, bir hayli kabarık olduğu bilinmekte ve gözlemlenmektedir...)...

Dün ve bugün, **cebrî** ve **keyfî**, küfrî ve tağutî (uyduruk-maskara) kanunlarla, yüzbinlerce masum ve mazlum insanlar ve müslümanlar, hukukî(?) kurumlar ve mahkemeler tarafından, hiç yoktan ve sebepsiz olarak yargılanmakta, ya hapis ve sürgün veya idam edilmektedir. Bu şeytanî hükümler sonucu, **hapishaneler** ve **makberler** dolup taşmaktadır...

İşte; şeytanî güçlerin, bu kanunî-hukukî **terör** furyâsı, tabiatıyla, müslümanlar ve tüm halklar üzerinde **psikolojik** baskı unsuru olmakta, büyük oranda korkulara-paniklere sebep olmaktadır. Bu da, ister istemez, halkın büyük bir kesimini **ta'viz** vermeye, pasif kalmaya, hatta (önce isteksiz olduğu halde, sonradan gönüllü olarak) şeytanî güçlere ve düzenlere uşak ve köle olmaya itmektedir..

İnsanlık hayatıyla paralellik afeeden bu kanunî-hukukî(?) devlet zulmü ve baskısı, daha doğrusu terörizmi, artık faili olan şeytanî güçler tarafından alenen itiraf edilmekte, hatta, habis düzenlerinin (demokrasinin ve benzerinin) devamı açısından gerekli olan bir **ifühâr** tablosu olarak ilan

Bu menfî ve münharif etkidir ki; başta İmam Buharî (Muhammed bin İsmail el-Buharî) olarak, muhaddislerin büyük çoğunluğu tarafından **Ehl-i Beyt**, sürekli olarak gözardı edilmiş, hatta *haricî-nâsibî-mürçî-mu'tezilî*.. öncülerin hadis rivayetleri alınmış, İmam Ca'fer gibi.. bir **hakikat güneşine** itimad edilmeyerek (Ali evladından olmasından dolayı, tarafgir olabilir(?) iddiasıyla..) tüm rivayetleri terk edilmiştir. Fakat bu duyarlılıkları(?), diğer (bâ-husus Ehl-i Beyt muhalifi) fırkalar için asla söz konusu olmamıştır...

Hazret-i Ali'ye bile gözlerini-kulaklarını-kalplerini kapayan bu zevat, kitaplarını; *Amr bin As, Muaviye bin Ebi Süfyan, Mervan bin Hakem, Seleme İbn Ekva, Muğire bin Şu'be, Muaviye bin Hadic* (yahud, Hudeyc), *Vail bin Hucr*, vb.. **Ehl-i Beyt** düşmanlığı yanında, İslamî takva ve ahlâktan da çok uzak oldukları, bir sürü fiilleriyle şöhret bulmuş eşhâsın -güya- hadis rivayetleriyle doldurmuş, böylece; **Öz Muhammedi İslam**'dan **inhirafa** ve İslam'ın ruhsuz bir şekilcilik olarak algılanmasına sebep olmuşlardır... Ve hâkezâ !!!...

edilmektedir... Bu kadar net ve açık olan bir *mevzuda*, delil ve örnek vermeye kalkışmanın, tabiatıyla zâid ve fuzûlî olacağı açıktır...

C-) "*Askerî ve Polisiye Zulüm - Baskı - İşkence ve Cinayet Yolu*":

Öz kimliklerini-fıtratlarını koruyan ve korumaya çalışan İslamî şahsiyetleri ve mustaz'afları - yukarıda serdedilen tağutî yöntem ve zulümlerle - sindirmeye, yok etmeye ve köle edinmeye çalışan şeytanî düzenler, en nihayet ve kesin netice almak amacıyla silahlı kuvvetlerini devreye koymakta, her türlü zulüm-işkence-cinayet ve katliamlarla, vahşiyâne-mel'unâne hedefine varmaya çalışmaktadır...

Ordu (askerî güç), polis, özel tim, kontr-gerilla, gizli istihbarat, infaz birim ve ekipleri, haricî takviye üniteleri gibi.. bir sürü isim ve yapılanmalardan oluşan şeytanî cinayet örgüt ve şebekeleri kanalıyla, irtikâb edilen zulüm-işkence-vahşet-cinayet ve katliamların mahiyetini, sınırını, türlerini-şekillerini ve boyutlarını izah edebilmenin imkansızlığı, akl-ı selim ve ehil zevatça teslim edileceği kesindir. Ancak Allah (cc) tarafından tamamına vakıf bulunulan, bu tağutî ve şeytanî mekanizmanın, sadece konunun az-çok uzmanı olanlarca, hatta şahsen tarafımızca bilinen zulüm-cinayet ve katliamlarının hacmi, ciltlerle kitapları istiâb edecek kadar, tüyler ürpertici müthiş boyutlardadır;.. ve, gittikçe dozunu ve hızını artırarak devam etmektedir...

Bu tağutî ve vahşiyâne zulüm-işkence ve cinayetlerin rahat ve randımanlı olarak icrâsı için, çok yönlü-kapsamlı bir ***işkence*** ve ***cinayet alet*** ve ***cihazları*** mekanizması ve teknolojisi geliştirilmiş olduğu, artık herkes tarafından bilinmektedir. Yapılan *işkence* ve *cinayetler*de;.. '***Nasıl, daha fazla acı ve ızdırap çektirilebilir?..***' diye, özel bilimsel (uygulamalı) laboratuvarlar ve araştırma merkezleri kurulmuş bulunmakta, bireysel ve toplumsal boyutlarda ayrı ayrı deneyler yapılmaktadır. Sudan ve uydurma bahanelerle, emniyet güçlerince gözetim altına alınan bîçâre ve mazlumlar, ***bireysel*** alanda; sunî savaş alanlarında ve bölgelerinde (Körfez, Afganistan,

Bosna, Kafkasya, Keşmir v.s...) ve dahilî savaş ve isyan senaryolarında (Somali, Ruanda, Irak ve Türkiye Kürdistan'ı, keza Afganistan v.b..) da, **toplumsal alanda** deneme tahtaları, hedef ve araçları olarak seçilmektedir...

Tamamen, cani örgüt-şebeke ve teşkilatların (CIA, MOSSAD vb.) kontrolü ve denetimi altında bulunan, geniş halk kitleleri nezdinde yeterince muttali olunamayan bu zulüm-cinayet ve katliam **mekânizması** ile, tabiatıyla dünyanın mazlum ve mustaz'af halkları büyük afât-musibet ve felaketlere uğratılmakta; '**aç - çıplak - sefil - malûl - naçar - kültürsüz ve derbeder**' olmanın yanında, milyonluk rakamlarla zindanları, bir o kadar da kabristanları tıklım tıklım doldurmakta; ve değişik türden sakatlar ordusunu oluşturmaktadır...

İşte; aydın-uygar-ilerici-laik ve demokrat (ve benzeri) tağutî-şeytanî güçlerin ve düzenlerin (kısaca) gerçek yüzü!.. Ve bu habislere-canîlere, kölelik-uşaklık yarışında bulunan rezil **süfahanın** (fert, câmiâ-toplum ve devlet.. olarak), alçak (maymun) çehresi!... **(Allah (cc)'ın ve tüm la'net edicilerin sonsuz la'neti, bunların tamamının üzerine olsun!... Amin! Amin!)**

Netice-i kelim; çok cüz'î bir kısmını bile ifade edemeyen mezkûr zulüm, baskı, işkence, cinayet, terör ve katliamlar zinciri karşısında, insan toplumunun nasıl bir duruma geleceğı, hele zaafiyet-i imanîyye içerisinde bulunan büyük halk yığınlarının nasıl yıkılacağı ve tüm benliğini ve varlığını kaybedeceğı.. (kuş bakışı ile de olsa) muhasebe edilirse işin ve meselenin vehâmet derecesi daha iyi anlaşılmış olacaktır... Bu cânîyâne yol ve yöntem de; işte **hak cephenin** (kemiyyet noktasında) zaafa uğramasını, dolayısıyla da **batıl cephenin** (zahiren ve görünürde) güç kazanmasını, (tabiatıyla) intaç etmektedir...

Tarihin tüm dönemlerinde ve günümüzde, bütün yeryüzünü (maddî ve manevî her yönden) (bölüm bölüm ve bölge bölge) baştan başa bir insanlık **mezbahânesi** ve **katliamgâhı** durumuna getirip **Kerbelalaştır**an, müşrik-

mülhid şeytanî güçlerin ve düzenlerin zalim saltanatlarını yıkacak, Hakk'ın mutlak adaletini ve hakimiyetini sağlayacak ve mazlumlara, hatta tüm insanlığa kurtuluş kapıları açacak olan yegâne alternatifin, **Hüseyinî Kıyam**ların olduğu, böylece, artık anlaşılmış bulunmaktadır...

Hüseyinî Kıyam'ın, en mütekâmil, en muhteşem ve en kapsamlı **kıyamı** olan **İran İslam İnkılabı**'nın, kıyamî tecellisinin, **günümüz dünyasının** tüm **Kerbelalarında** yankılanması için, Hüseyinî yiğitlerin zuhûruna ve **şanlı kıyamlarına**, tüm insanlık ve bâhusus mazlum ve mustaz'af halklar aşkla-şevkle ve heyecanla muntazır bulunmaktadır... Yüce Rabbimizden(cc); bu kutlu olayı ve zaferi, tüm insanlığa şâmil ve acilen gerçekleştirmesini arz-ı tazarru ve niyaz eyleriz...

ŞEYTANÎ GÜÇLERİN DESTEKÇİLERİ:

Şeytanî güçler ve düzenler, bahis konusu mezkûr zulüm-baskı ve cinayet mekanizmasını tüm boyutlarıyla icrâ ederken, oluşmuş veya oluşturulmuş bulunan toplum birimleri arasında pek çok destekçi bulmuş yahut kendisi oluşturmuştur. Ki, bunların bazıları şunlardır:

A-) "Basın-Yayın ve Radyo-Televizyon" (gibi., kitlesel eğitim ve iletişim araçları...)

Bu mel'un ve şeytanî kurumlar kanalıyla, şeytanî düzenler o kadar zulüm-cinayet ve vahşetine rağmen, geniş kitleler nezdinde **temize(?)** çıkarılmakta; kurbanları olan mazlumlara ise, **anarşist-terörist(?)** ve **bölücü(?)** olarak nitelendirilmekte, böylece, kan içici zalimler **mazlum**; canı-malı ve tüm değerleri yağmalanan bîçâre mazlumlara da **zalim** tahtına oturtulmaktadır... Kamuoyu hazırlamaya yönelik bu şeytanî oyun ve komplonun, toplum üzerinde büyük bir tesir meydana getirmekte olduğu, gün gibi apaçık görünüp-gözlenmektedir...

B-) "Dinî Kurumlar ve Şahsiyetler":

Tağutî düzenler, tahakküm ettikleri toplumların dinî özellik ve kimlikleriyle mütenâsib, resmî ve sivil, dinî kurumlar ve kuruluşlar ihdâs

ederek, tabî veya sunî-yapay uşaklarının öncülüğünde bir kısım şeytanî plan ve programlar hazırlatıp uygulamaya koymakta, bu kanal ile de büyük ölçüde toplumsal bir taban ve güç kaynağı elde etmiş olmaktadır...

Örneğin; halkı müslüman olan ülkelerde egemen olan şeytanî güçler, **Diyanet İşleri Başkanlığı, İslamî Fetva Konseyi, İslamî Okullar ve İlâhiyat Fakülteleri** gibi... İslamî isim ve kimlikli kurumlar kanalıyla, **İslam'ın özünü, İlâhî ve nebevî özelliğini ve inkılabî yapısını;** değişik şeytanî yol ve hilelerle (te'vil, yeniden yorum, çağa uyarlama, modernize ve reformize etme... gibi usûllerle) **tahrif** ve **tağyir** etmek suretiyle, hakim olan müşrik-tağutî düzen ile **uyumlu**, hatta ona **yardımcı** ve **hizmetçi** kılma pozisyonuna getirmekte; sadece adı kalan İslam'ı, Hakk'ı ve gerçek İslam'ı yıkmak, sadık ve halis müslümanları da yok etmek için (maalesef ve maatteessüf) aracı olarak kullanmaktadır...

Bu şeytanî kategoriye, bir kısım (güya) sivil ve gönüllü (halbuki çoğu, değişik yollarla **devşirme** olan, rezil) İslamî(?) eşhâs ve cemaatler de dahil edilince, **İslam'ı tahrif** ve **saptırma** fecaatinin büyük boyutlara ulaşmış olacağı, kendiliğinden anlaşılır...

C-) "Çıkarıcı Güçler ve Çevreler":

Egemen olan tağutî güç tarafından oluşturulan, ya da o güce dayanma zorunda bulunan, din - iman - vicdan - şeref ve haysiyet fukarası olan **sermaye** sahipleri, sanayi ve ticaret kartelleri ile **makam-mevki** hastası **sufehânın** meydana getirdiği bu **topluluk**; şeytanî güçlerin **temel destekçileri** ve **savunucuları** olarak, **hak** ve **batıl** savaşında, kendilerine düşen yerde ve safta yerlerini almışlardır...

Şeytanî güçlerin ve düzenlerin, müslüman ve mustaz'af halklar üzerinde uyguladığı **ekonomik baskı** ve **zulüm** fiillerinde, önemli yardımı ve desteği sözkonusu olan bu gürûh, **batıl cephenin** önemli, yardımcı güç odaklarından birini oluşturmaktadır. **Makam** ve **mevki** müptelâsı, ruh hastası **süfahânın** sayesinde(?) elde ettikleri bu habis makamı, mevki, güç ve

yetkilerini, tamamen, şeytanî düzenin çıkarı ve emirleri doğrultusunda kullanacağı, onun için de İslam'ın ve müslümanların zararına olacak her türlü ihanet ve cinayet yollarına başvurabileceği, izahtan varestedir...

D-) "Siyasal ve Sosyal Kuruluşlar":

Gerek resmî ve gerekse gayr-i resmî bazda örgütlenmiş olan tüm laik ve demokratik şeytanî kurum-kuruluş-parti ve dernekler, zaten hakim düzenin **alt yapısını** ve **temel kurumlarını** oluşturmaktadır. Bunların da, kendi tabanlarını, tağutî rejimin emrine âmâde kılacağı, İslam'ın ve gerçek Müslümanların karşısına dikmeye çalışacağı, gayet tabiidir...

E-) "Ücretli ve Ücretsiz Yağcılar - Muhbirler ve Dalkavuklar":

Şeytanî düzenlerin ayakta kalmasına önemli ölçüde katkıda bulunan, şahsiyetsiz ve karakersiz bir yapıya sahip olan, gerek ücretli, gerekse meccanen-gönüllü olarak çalışan **yağcı-isperyoncu-dalkavuk** kişilerin de, şeytanî-tahribkâr rolleri ve habis misyonları hesaba katılmalıdır. Zira; bu kanal ile şeytanî düzenler, en ücra yerlere kadar ulaşabilmekte, en gizli düşmanlarını bile ele geçirebilmektedir... Bunun tarihte ve günümüzde sayısız-sınırsız örnekleri vardır...

ŞEYTANÎ GÜÇLERİN VE DÜZENLERİN TAKTİKLERİ:

Baştan başa *şirk-küfür-nifak* ve *zulmün* mücessem timsâli olan tağutî ve şeytanî düzenler, mel'unâne hedeflerine varmak için, bilâ-istisna **'her şey mubah!'** mantığını esas almakta, bunu temel bir taktik olarak bütün söz ve işlerinde yaygın şekilde kullanmaktadır. Ki; bunların başında da, tabiatıyla **'yalan, iftira, hile, desise, entrika, şantaj, senaryo ve provokasyon, yaygara, sansasyon, karalama'** gibi.. gayr-i İslamî, gayr-i ahlâkî ve gayr-i insanî **mülevves** tezahürler-vasıtalar-taktikler ve yöntemler gelmektedir...

Dünün ve bugünün tüm şeytanî düzenlerin kuruluş ve yaşayış süreçleri, iyice tetkik edilecek olursa, bahis konusu beyanların, bir iddia olmayıp, bizzat ve bilfiil **vâkıânın kendisi** olduğu görülecektir... Ve; **'fitne-**

fesat, nifak-şikak, isyan ve tuğyan.. bu mel'un (ehl-i batıl) güçlerin, ortak vasıfları ve özellikleri olduğu, keza bilinmektedir...; Ve's-selam...

İşte;.. yeryüzünün her tarafını, maddî ve manevî, cismanî ve ruhânî tüm boyutlarıyla **Kerbelalar** haline getiren müşrik-münafik-zalim tağutî güçlere-düzenlere ve onların tüm uşaklarına karşı, İlâhî ve İslamî muhteşem **kıyamların** başlatılması; her **Kerbela** parçasının, **Hüseynî Aşuralar** ile **inkılaba** uğratılması; **marziyat-ı İlâhiye'yi** tahsil amacıyla **ihkak-ı hak** ve **hakikatın** tesis edilmesi; İlâhî **şehadet** nurlarıyla **Şecere-i Tayyibe** ve **Mübarekenin** (İslam'ın) münbitleştirilmesi en büyük ve azâmetli bir **vecibe-i İlâhiye** olarak tebellür ve tezahür etmektedir...

İslamî cihadın tüm boyutlarını da (tedricen) tevlid edecek olan bu **İlâhî kıyam**, toplumsal bir güç olabileceği gibi; bireysel olarak da olabilir. "**De ki: size bir tek öğüt veriyorum; Allah(cc) için ikişer ikişer ve teker teker kıyam etmeniz ve tefekkür etmeniz!** (hususunda!)!..." [Sebe(34): 46]; Ayet-i kerimesi, bunun açık belgesidir. Toplumsal bir güç elde edilemedi diye, **kıyamdan** sarf-ı nazar etmek tağutî düzenlerin devamını sağlamaktan başka bir sonuç doğurmayacaktır. Sayı yönünden az ve zayıf da olursa, **şartların tekevvün etmesi** ile birlikte **kıyamın** vücubu tahakkuk etmektedir. Neticenin **şehadet** olması da, tağutî düzenlerin yıkılış tohumu olacaktır. Zira; nifakî ve tağutî çehresi **deşifre** olmuş, gayyur insanların uykusu kaçmış, uyanış ve diriliş kapıları (böylece) açılmış olacaktır...

"**Bu, kendisinde şüphe olmayan, muttakiler için hidayeti** (doğru yolu) **gösteren bir kitaptır.**" [Bakara(2): 2] Ayet-i kerimesi ile, **takvaya** ulaşmış olanlar için, Kur'an-ı Kerim'in **sırat-ı müstakimi** gösteren ve ona ileten bir **kılavuz** olduğu ifade edilmiştir. Bu durumda bulunanlar ise, daima **kıyam** üzere bulunur, gaflet-atalet-dalalet gibi.. **hidayete** zıt ve ters hallerden, düşünce ve fiillerden azade olmuş olur...

"**Ey iman edenler! Eğer Allah(cc)'tan ittika ederseniz** (sakınırsanız) **O, size bir furkan** (hak ile batılı, iyi ile kötüyü ayırt edecek bir anlayış ve

basiret) **verir ve** (bu vesile ile de) **suçlarınızı örter ve sizi bağışlar, çünkü Allah, çok büyük fazl (-u kerem) sahibidir!"** [Enfal(8): 29] ;...

"Ey iman edenler! Allah'tan ittika edin (sakınıp-korkun) ve O'nun Resulü'ne iman edin (emin olarak uyun) ki, size kendi rahmetinden iki kat (güzel karşılık) versin! Sizin için kendisi ile yürüyeceğiniz bir nur (yaratıp) yapsın! Ve sizi mağfiret etsin!.. Muhakkak ki Allah Ğafur'dur, Rahim'dir." [Hadid(57): 28]; Ayet-i kerimeleri de, **takva** sayesinde, Allah-u Teala'nın vereceği İlâhî **furkan** ve **nura** dikkat çekmekte, **hakki** bulmanın, **batılı** tanımanın yolunu ve ölçüsünü göstermektedir...

"Allah, kimi hidayete (doğru yola) iletmek isterse, onun göğsünü (kalp ve gönlünü) İslam'a açar; kimi de idlal etmek (saptırmak) isterse, onun göğsünü daraltır ve göğsü çıkıyormuş gibi (sıkıştırıp) meşakkatlendirir. Allah, iman etmeyenlerin üzerine işte böyle rics (murdarlık) çökertir." [En'am(6): 125];

"Allah, kimin göğsünü (kalp ve gönlünü) İslam'a açmışsa, artık o, Rabbinden bir nur üzerindedir. (Öyle) değil mi?... Fakat, Allah'ın zikrinden kalpleri katılaşmış olanların vay hallerine! İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler!..." [Zümer(39): 22];.. Gibi ayet-i kerimeler ise **takva** libası giyenlerin, kavuşmuş olduğu İlâhî **hidayet** sayesinde, kalp ve gönüllerinin İslam'ın İlâhî **nuru** ve ışığı ile dolup taşıklarını, bununla da çevrelerine ve insanlığa aydınlıklar saçacaklarını beyan etmiş olmaktadır...

Tabiatıyla **takva** ehli olmanın, **hidayet** üzere bulunmanın, İlâhî bir **furkana** ve **nura** kavuşmanın dışa yansıyan tecellileri ve tezahürleri olacaktır. Bunun da başında, daima tüm boyutlarıyla **kıyam** halinde olmak, bütün eczâ ve aksamıyla **cihad** üzere bulunmak, **amel-i salih** ve **ahlak-ı hamide** ile de ferdî ve içtimaî hayatın her yönünü canlandırmak gelmektedir...

Bu İlâhî ve İslamî hakikatler de, yakinî bir **iman**ın lem'âları ve tecellileridir. Ta'bir-i aherle; tüm bu tecelli ve tezahürlerin merkez-i mihrakiyesi ve enerji kaynağı İlâhî ve Kur'anî (gerçek-kâmil) **imandır**...

Binaenaleyh; imanın, her şeye olduğu gibi, **kıyama** da etkisi, **asıl**dır. O halde, kısaca da olsa (kıyama etkisi dolayısıyla), iman ile ilgili olarak bazı ma'lumâtlar serdetmek gerekmektedir...

İMAN, MAHİYETİ VE HAKİKATİ

Kökü, '*e-mi-ne*' fiili olan ve *emin, eman, emanet, me'mun* gibi.. istikakları bulunan; '*umulana ulaşmak, korkulandan uzaklaşmak*', diğer bir açıdan '*nefiste itminanın-güvenin hasılı, her türlü havfın zaili..*', özetle; dünya ve ahirette, her hususta ve ruhî-bedenî bütün uzuv ve eczâsıyla '*mutlak güven ve emniyet*' '*kesin itminaniyet içerisinde bulunmak..*' gibi, pek çok anlamları mutâzamının olan imanın, yegâne ve mutlak ifadesi ve kaynağı bizzat ve bilfiil, **Vacib'ül-Vücud** ve **Zat-ı Mutlaka** olan **Allah-u Teala'dır**, ve O'na **imandır**, **iman-ı billah**tır. Bunun şiarı ise, **Lailahe illallah**'tır...¹ ...

İman'ın temeli ve esası olan **Allah (cc)'a imandan** kaynaklanan ve onun mana ve mahiyetini-hakikatını terennüm eden bir kısım **erkan** ve **esasat-ı imaniyye** daha vardır. Ki, bunlar:

a-) Tevhid b-) Nübüvvet c-) Mead.. isim ve ünvanları altında tecemmu ve temerküz etmiş bulunmaktadır.

TEVHİD:

Allah (cc)'a imanın keyfiyetini, yani, **nasıl** olacağını tebarüz ettiren ve **Allah-u Teala** (cc)'yı her yönden **birlemeyi** ifade eden **tevhid**in bir kısım aksamı vardır.

Bunlar, ana hatlarıyla; a-) **Tevhid-i Zatiyye!..** b-) **Tevhid-i Sıfatiyye!..** c-) **Tevhid-i Esmaiyye!..**'dir. Ki; Tevhid-i Zatiyyeyi, **Vacib'ul-Vücud, Vahid-ü Ehad ve Hüvallahü** ifade etmektedir. Tevhid-i Sıfatiyyeyi, **uluhiyyet, rububiyyet** ve **ubudiyyet** kategorilerine dahil bulunan **Esmâ-i Sıfatiyye** ifade

¹ "Her kim 'La ilahe illallah'ı (anlamını) bilerek ölürse cennet'e girecektir'..." Hadis-i şerifi ve benzerleri, bu hakikati nâtik bulunmaktadır. (Bakınız; Sahih-i Müslim:K. İman: 10; (Terc): 1/204-238; Tirmizî:K. İman/17; (Terc): 4/390-391; İbn-i Mâce: K. Zühhd/37; (Terc): 10/612-615; Müsned-i Ahmed: 2/68, 128, 210, 238.; 3/116, 173, 176, 178.; 5/391; 6/68, 314; Z. Buharî: 1072-1074; Tecrid-i Sarih: 12/428-429;...

etmekte; *Tevhid-i Uluhiyyet*, *Tevhid-i Rububiyyet* ve *Tevhid-i Ubudiyyet* şeklinde terennüm edilmektedir...

Hayy-u Kayyum, Halik-Bari-Musavvir, Celil-Cemil ve **Mü'min** gibi bütün **Esma-i İlâhîyye** ise; **Tevhid-i Esma'**ya mesned olmaktadır. Ki, tüm fiiller ve varlıklar, İlâhî isimlerin cilvesi-tezahürü ve tecellisi olması hasebiyle de buna, **Tevhid-i Ef'al** dahi denmektedir. İsimler, **müsemman**ın zuhuru ve ünvânı olması hasebiyle de, **Zat-ı İlâhîyye**'nin **aynası** olmaktadır. Bu sırdan dolayı da, **her isim**, doğrudan doğruya **tevhidi** ifade eder. Bu isimlerin her biri, doğrudan doğruya **Zat-ı Vacib'ül Vücud'u** gösterir...

"Allah, O'ndan başka ilah olmayandır. Güzel isimlerin hepsi O'nundur." [Tâ-hâ(20): 8]; "De ki: 'Allah!' diye çağırın, 'Rahman!..' diye çağırın, ne ile çağırırsanız; sonunda en güzel isimler, O'nundur!..." [İsra(17): 110]; "İsimlerin en güzeli Allah'ındır. Öyleyse O'na, bunlarla **duâ edin** (O'nu bunlarla çağırın!). O'nun isimlerinde aykırılığa (ve inkâra) sapanları bırakın! Yapmakta oldukları dolayısıyla, yakında cezalandırılacaklardır." [A'raf(7): 180]; ayet-i kerimleri tüm güzel isimlerin Allah-u Teala'ya ait isimler olduğunu, herhangi bir isimle yapılacak çağırının, doğrudan doğruya **Allah'a** ve dolayısıyla **Zat-ı Nuranîyesi'**ne râci olacağını açıkça beyan etmektedir...

Böylece; bütün İlâhî isimlerin **tevhidi** oldukları, her ismin taalluk ettiği **kelimenin** (söz-fiil ve varlık olarak) ayrı ayrı **tevhid**lerinin bulundukları tavazzuh etmiş bulunmaktadır... (Ki; geniş tafsilatı olan bu hususlar konumuzun dışında olduğundan, bu kadarla iktifa ediyoruz.....)....

İşte; birbirlerinin **lazım-ı gayri müfarıkı** olan ve bilâ-istisna **ayn-ı müsemması** oldukları **Zat-ı Vacib'ül-Vücud'un** da **aynası** durumunda bulunan **Esma-i İlâhîyyeden** biri olan **el-Mü'min** isminin, genel olduğu gibi **özel** olarak da **ayinesi**, **mazharı** ve **tecellisi** gibi.. Ulvî ve nuranî bir dereceye haiz bulunan **ehl-i iman** bir insanın, hiçbir batıl karşısında hareketsiz kalamayacağı, bu İlâhî tecellinin tabiî-fitrî ve ruhî muktaziyâtı olarak **kıyama** mübaşeret

edeceği, ayrıca bunu, **kayyumîyet** tecellisinin de gerekli kıldığı.., izahtan varestedir...

NÜBÜVVET:

Gerçek *imanın* ve *tevhidin* ta'lim ve tedrisi misyonunu ifa eden **nübüvvet**; *iman-ı billahın* ve *tevhidin* hem *muktazisi*, hem de muktezası olan, imanî bir rükûn ve esastır... Gerçek anlamda Allah'a iman ve O'nu tevhid, İlâhî mübelliğ ve muallim olan enbiya (as) ile ve **nübüvvet** kanalıyla olur. Ve, diğer tüm imanî-dinî esaslar, rükûnler, hükümler, keza yine o **İlâhi kurum** ile olur. Bu lâzımedendir ki; **La ilahe illallah**'dan sonra, ama O'nunla birlikte, **Muhammed'ür-Resulullah**, imanî-tevhidî şîârı ve kelimesi vârid olmuş, ancak bununla **Allah 'a iman** oluşmuş olur...²

MEAD (AHİRET):

İlâhî vahiy ile bildirilen **mead** (ahiret), imanının en önemli temel rükûnlerindendir. İlâhî emir ve nehiylerin mecmuâsı olan **Kur'an-ı Kerim**'de ve onun beyanı ve tafsili durumunda olan **Sünnet-i Resulullah (sav)**'ta yazılı bulunan hükümlere muhatap olanların, karşılıklarının verileceği âlem olan **ahiret** ve oradaki '*cennet, cehennem, sırat, mizan, havz-ı kevser..*' gibi varlıklar ile, ondan önceki *ölüm, kıyamet, mahşer* ile insanın *sergüzeşt-i hayatını* ifade eden *kaza-kader..* gibi imanî rükûnlerin tamamı, **tek rükûn** (mead ve ahiret) olarak mütalaa edilmektedir... Zaten; mezkûr İlâhî emir ve nehiylerin yer aldığı İlâhî vahiyler, **kitaplar** ve onlarda kayıtlı bulunan **melek, cin, kıssalar** vb..'lerinin tamamının da bir kısmı **meadın**, bir kısmı da **nübüvvetin** mazmunu ve muhtevası içerisinde olduğu-olacağı açıktır...

Keza; **adl-adalet** ise; '*bir şeyin yerli yerine konulması, hak ve hukukunun korunması*' anlamında olup, İlâhî emir ve nehiylere uyma-uyumama yönüyle, Allah-u Teala'nın yapacağı muameledir. Ki bu rükûn, İlâhî

² Bir üstteki dipnotta geçen rivayetlerin pek çoğunda ..; "... Benim de Allah'ın Resulü olduğuma şahadet getirirse cennete girer." gibi ilave-kayıtlar ve tafsilatlar vardır. (Örneğin, bakınız; müslim: 1/211, 214-215, 217, 220;...)

hükümlerin, vaad ve vaidlerin beyan buyurulduğu **Kur'an-ı Kerim**'e râci olduğu gibi,. Allah (cc)'ın **adil** isminin tecellisi olma özelliğini taşımaktadır. Ki; imanla; rükûn ve esas olma noktasında ilişkisi olduğu ma'lumdur...

İmamete gelince; **nübüvvete tevarüsün** aklî ve şer'i bir gereklilik olacağı göz önüne alınınca, bunun da nübüvvet rüknünden **teferrü** etmiş bir rükûn olduğu anlaşılır...

Hatta; tüm İslamî hükümlerin **iman** ile kesin bir ilişkisi vardır. Zirâ bunlar, İlâhî emirler ve tecellilerdir. **Allah 'a iman**, bunlara da iman etmeyi ve gereğiyle âmil bulunmayı iktiza eder... Bundan dolayı da; *imanın pek çok dereceleri ve şubeleri* bulunduğu dair Ehadis-i Nebevîyye (as)'den pekçok sahih ve mütevatir rivayetlerin vârid olduğu bilinmektedir...³

Ayrıca; **Eimme-i Ma'sume** (as)'den gelen rivayetlerde, şu ifadeler yer almaktadır: **"İman; kalpte karar bulan ve kendisiyle Allah 'a kul olunan, amelin Allah'a itaat ve emrine teslimiyetle kendini doğruladığı şeydir. İslam ise, söz veya davranışla zahir olandır.../... Namaz, oruç, zekat ve hacc üzerinde 'İslam' olarak ittifak edildi. İslam ile küfürden çıkılır ve imana izafe olunur. İslam, imanla müşterek değildir; fakat iman, İslamla müşterektir .../.. ve iman; dille ikrar, kalple itikad (bağlanma) ve erkânı ile amel etmektir. İman bir evdir, İslam bir evdir, küfür de bir evdir. Kul, mü'min olmadan önce müslim olur ve müslim olmadan da mü'min olunmaz! Kul, Allah'ın nehyettiği günahlardan birini işlediğinde imandan çıkar, iman ismi kendinden sakıt olur; İslam ise, üzerinde sabit kalır. Eğer tevbe ve istiğfar ederse imana döner. İnsanı, tam küfre düşüren ise, ancak hakikat kendisine iyice belli olduktan sonra, inatla diretmek ve haramı helal, helali de haram kabul etmektir..."**⁴

³ Bakınız; İbn-i Mâce: Mukaddime/9; (Terc): 1/88-93, 155, Buharî: K. İman: 3; Z. Buharî: 15; Tecrid: 1/29; Müslim: K. İman: 57, 58; (Terc): 1/240-247; Ebu Davud: K. Sünnet/15; (Terc): 5/404-406; Tirmizî: K. İman/6; (Terc): 4/374; Süâien-i Neseî: K. İman/16; (Terc): 8/564; Müsned-i Ahmed: 2/379, 414,445;...

⁴ Usûl-ü Kâfi: 3/42-44.

Ve yine aynı konuda devam edilmektedir:

"İman; haller, dereceler, tabaka ve menzillerdir. Allah(cc), imanı, âdemoğlunun azalarına farz kılmış ve her bir azaya, ondan bir kısmını taksim etmiştir. Bunlardan ilki, kalptir ki insan, onunla akleder, onunla fehmeder ve onunla anlar. O (kalp); azalarının, ancak onun emriyle hareket ettiği, bedenin emiri durumundadır. Bu azalar iki göz, iki kulak, iki el, iki ayak, fere, dil ve kendinde yüzün bulunduğu baştır. Bunlardan her biri imandan bir bölüme vekil kılınmıştır!..⁵ ;...denilerek, her amelin iman ile olan ilişkileri konusunda, Kur'an'dan ayetler verilmektedir. (Usul-ü Kâfi, cilt 3, sayfa 56-62, Hn: 1513);...

İman-ı billah; marifetullah ve muhabbetullah gibi, kurbiyet-i İlâhîyyeye insanı îsâl eden hal ve halet-i manevîyyeyi dahi tazammun etmekte, bu kanal ile **seyr-ü sülûk** eden milyonlarca evliyaullah'a enerji ve teali kaynağı olmaktadır. Evet; **"Allah, iman edenlerin velisidir. Onları zulûmattan nura çıkarır!..Kafirlerin evliyası ise tağuttur. Onları nurdan zulûmata çıkarır. İşte onlar, ateşin eshabıdır, orada sürekli olarak kalacaklardır."** [Bakara(2): 257]

Amel-i salih denen, iyi-güzel fiillerin, **iman** ile olan ilişkisi ile ilgili Kur'an-ı Kerim'de geçen pekçok ayetten birkaç örnek vererek konuyu bağlayalım:

"İman edip salih amellerde bulunanları müjdele!.." (Bakara(2): 25); "Onlar ki 'gayba' inanırlar. Namazı ikame ederler, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler..." (Bakara(2): 3);...

"İman edenler ve salih amellerde bulunanlar için, ittika edip iman ettikleri ve salih amellerde bulundukları, sonra ittika edip iman ettikleri, sonra ittika edip ihsanda bulundukları takdirde..;

⁵ Usûl-ü Kâfi: 3/56-62.

(yasaklanmadan önce) **dedikleri dolayısıyla bir günah yoktur. Muhakkak ki Allah, ihsanda bulunanları sever.**" (Maide(5): 93);...

"Onlar, Allah'ın ahdini yerine getirirler ve misaklarını bozmazlar. Onlar, Allah'ın 'vasi' edilmesini emrettiği şeyi vaslederler. Ve Rablerinden haşyet ederler, su-i hesaptan korkarlar. Ve onlar, Rablerinin teveccühünü dileyerek sabrederler ve namazı ikame ederler, kendilerine nazık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler, kötülüğü de iyilikle savarlar. İşte bunlar, bu yurdun (dünyanın güzel) sonucu (ahiret mutluluğu) onlar içindir!" [Ra'd(13): 20-22];...

"Andolsun asr'a ki, gerçekten insan, hüsrân içindedir. Ancak, iman edip de salih amellerde bulunanlar, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler müstesna!..." (Asr: 1-3)

"Mü'minler, ancak o kimselerdir ki, Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir; O'nun ayetleri okunduğunda, imanlarını artırır ve (onlar) yalnızca Rablerine tevekkül ederler!" [Enfal(8): 2]; "Gecenin az bir kısmında uyurlar, şehirlerde istiğfar ederler..." [Zariyat(51): 17-18];... İlaahir!...

İşte, *abdı* (kulu) *ma'buda* bağlayan nuranî bir **hablullah** olan gerçek iman, insanı, *ahsen-i takvim* ve *eşref-i mahlukat* kılan İlâhî nur ve iksirdir. Allah (cc)'a intisabı ve istinadı sağlayan *iman*, insanı, tüm mahlukatın *halifesi* ve *sultanı* durumuna getirir. Nur-u iman ile münevver olan insan, yani gerçek bir *mü'min*, mutlak *mü'min* olan Allah (cc)'ın *emn-ü eman* ve *güvence* verici kaynak olmasından aldığı *ayinedarlık* ışığı ve yansıtması ile, tüm beşeriyet için İlâhî bir *'güven - itimad - huzur - sükun - saadet ve selamet'* merkezi olma haysiyetini taşımakta; aksettireceği nur-u iman ile, çevresini ışıklara boğacak bir yapıyı ve kimliği temsil etmektedir.

"Mü'min, mü'minlerin (ve tüm insanların) elinden ve dilinden emin (güvence içinde) bulunduğu kişidir..."⁶ anlamında pek çok hadis-i şerif, mü'minin bu özelliğine dikkat çekmektedir. **Kıyam** ve **cihad** da, işte bu İlâhî espri için emredilmiştir. Zirâ; şirk-küfr-nifak-fısk ve zulüm ile insanlık hayatının huzurunu-düzenini bozan **emniyet** ve **güvenini** sarsan şeytanî güçlerin, **kıyam** ve **cihad** ile etkileri yıkılmak suretiyle, insanlık hayatı yeniden (fıtratına) **güvene-sulh** ve **felaha** kavuşmuş olacak, tüm değerleri ve varlıkları, her türlü saldırıdan korunmuş bulunacaktır. Ki, mü'minler, işte bu mutlu sonun İlâhî kaynağı ve temel dinamikleridir...

Hakkın ihkakı ve hükümranlığını gerçekleştirmek, her türlü **batıl** egemenlikleri ve tezahürleri yoketmek, en azından bunun için İlâhî bir çıkır açmak üzere **kıyamın** tüm boyutlarını harekete geçiren mü'minler, yavaş yavaş **cihadın** da bütün envaını (bilâ-fasıla) icra etmenin mesuliyetini müdrik bulunmaktadır...

Ve keza;.."Ve Peygamber dedi ki: 'Ey Rabbim! gerçekten benim kavmim (ümmetim), bu Kur'an'ı mahcur (terkedilmiş bir kitap) olarak bıraktılar!'" [Furkan(25): 30] Ayet-i kerimesi, Yüce Resul-ü Ekrem (sav)'den kısa bir müddet sonra Kur'an-ı Kerim'in mer'iyetten kaldırılmış olduğunun açık ifadesidir, yani, **ihbar-ı gaybiyyesidir**...

"Ey iman edenler! Düşmana karşı hazırlığınızı tam görün. (Tüm tedbirlerinizi tamamlayın) Ya bölük bölük savaşa çıkın, ya da topluca savaşın!" [Nisa(4): 71] ayet-i kerimesi, stratejik dersler vermektedir...

"İşte biz sizi, insanlar üzerine şahidler olmanız için 'vasat' bir ümmet kıldık ki, Peygamber de sizin üzerinize bir şahid olsun!.."

⁶ Bir kısım rivayetlerde **mü'min**, bazılarında ise **müslüman** ta'biri geçmektedir. Ki; anlamında aynı hedef takip edilmiştir. Bakınız; Tirmizî: K.İman/12; (Terc): 4/384; Buharî: K. İman/4, 5; K. Rikak/26; Zübde'tül-Buharî:16; Tecrid-i Sarih: 1/29; Neseî: K. İman/8, 9; (Terc): 8/558-559; Sahih-i Müslim: K. İman/64,65; Ebu Davud: K. Cihad: 2; (Terc): 3/406; İbn-i Mâce: K. Fiten/2; (Terc): 10/141; Darimî: K. Rikak/4, 8; Müsned-i Ahmed: 2/160, 163, 187, 191, 192, 195, 205-206; 3/154, 372, 391, 440; 4/114, 385; 6/21,22. 144

[Bakara(2): 143]; "Sizden hayra çağırın, ma'rufu emreden ve münkerden neyh eden bir ümmet (topluluk) bulunsun! Kurtuluşa erenler, işte bunlardır." [Al-i İmran(3): 104]; "Siz insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; ma'rufu emreder, münkerden nehyeder ve Allah'a iman edersiniz!..." [Al-i İmran(3): 110]; "Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, ma'ruf olanı emreder, münker olandan nehyeder ve hayırlarda yarışır. İşte bunlar salih olanlardandır." [Al-i İmran(3): 114];... Gibi ayet-i kerimeler, *kıyamın 'emr-i bil ma'ruf ve nehy-i ani'l münker'* bölümünü beyan etmekte, İslam ümmetinin, bunu yerine getirmekle *imtiyazlı* duruma geldiğini ve geleceğini vurgulamaktadır... Zirâ; *kıyam* ile, *münker* olan gayri İslamî fiiller ve hükümlerin ref edilmesi; yerine de *ma'ruf* olan İslamî ve insanî değerlerin hükümran kılınması amaçlanmaktadır...⁷

"Ben-i İsrail'den küfr edenlere Davud'un ve İsa bin Meryem'in lisanı ile lanet edilmiştir. Bu, asi olmaları ve haddi aşmaları

⁷ "Sen, 'Rabbinin yoluna 'hikmet'le ve güzel öğütlerle davet et! Ve onlarla en güzel şekilde mücadele et! Muhakkak ki Rabbin, kendi yolundan sapanları en iyi bilendir ve O, hidayette olanları da en iyi bilendir!" [Nahl(16): 125];...

"Allah'a çağırın, salih amelde bulunan ve; 'Gerçekten ben müslümanlardanım!' diyenden daha güzel sözlü kimdir?... İyilikle kötülük müsavî olmaz! Sen, (kötülüğü) en güzel bir şekilde defet!..; O zaman, seninle onun arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki yakın bir dost oluverir!.. Buna, ancak sabredenler kavuşturulur.. Ve (evet) buna, ancak büyük 'hazz' sahibi olan kimse kavuşturulur!..." [Fussilet(41): 33-35];

Ayet-i kerimelerinin ders verdiği doğrultuda, *Toplumsal İslamî Değişim* ve irşâd çalışmalarına büyük bir aşk-şevk ve basiretle devam edilmeli, *ye's*, *atalet* ve *fütur*.. gibi illetlere düşür olmadan, her türlü enfüsî ve afakî engellerin üzerine üzerine gidilmelidir.. Her ne kadar, kulaklarını tıkayan ve gözlerini kapatan tiplerle mülâki olursa da!... Bu tipler dahi, Yüce Kur'an'da şöyle tavsif edilmektedir:

"Buna rağmen, bunlara ne oluyor ki öğütten yüz çevirip duruyorlar? Sanki onlar, ürkmüş 'yaban eşekleri' gibidirler; (ki) arslandan korkup kaçıyorlar!" [Müddessir(74): 49-51];...

Hayat-ı insanîyyeyi ifsâd etmeye devam eden; *emr-i bil'ma'ruf* ve *nehy-i anil'münker*'in *kavlî* aşamasıyla yola gelmeyen ve İslamî bir toplum oluşumunu engelleyen; bu, *yaban eşiği* karakterli *İslam kaçını süfehânın*, *nehy-i fiilî* ile hizaya getirilmesi gerekmektedir...

dolayısıyla. Yapmakta oldukları 'münker'lerden birbirlerini neyh etmiyorlardı. Yapmakta oldukları şey, ne kötü idi!" [Maide(5): 78-79];

"Onlardan bir topluluk: 'Allah'ın kendilerini yıkıma uğratmak veya şiddetli bir azaba uğratmak istediği bir kavme ne diye öğüt veriyorsunuz?' dediğinde; 'Rabbimize karşı bir özür için ve bir ihtimal sakınabilirler diye!' dediler. Kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında ise, biz de kötülükten sakındıranları kurtardık. Zulme sapanları, yaptıkları fışk dolayısıyla pek zorlu bir azab ile yakalayiverdik. Onlar, kendisinden nehyedildikleri şeyi yapmada ısrar edip başkaldırınca: 'Aşağılık maymunlar olunuz!' dedik!.." [A'raf(7): 164-166] Ayet-i kerimleri ise; mü'minlerin İlâhî görevlerini yapmakla mükellef bulunduklarını, neticenin ne olup-olmayacağının ta'yininin ise Allah'a ait bulunduğunu beyan etmektedir. Ki netice, yine mü'minlerin *necatını*, kafirlerin-fasıkların da *helakini* İlâhî bir tablo olarak belgelemektedir.

"Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velisidirler. Ma'rufu emrederler, münkerden nehyederler. Ve namazı ikame ederler, zekatı verirler ve Allah'a ve Resülü'ne itaat ederler. İşte, Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Muhakkak ki Allah, Aziz'dir, Hakim'dir." [Tevbe(9): 71] Ayet-i kerimesi, mü'minlerin (erkek ve kadın olarak) *emr-i bil-ma'ruf ve nehy-i an'il-münker* konusunda birbirlerine *yardımcı* olduklarını, bunu da *velayet* gereği olarak yaptıklarını tebyin etmektedir... Ki bu, İslam toplumunun inşa ve ibkasına etki eden önemli İslamî dinamiklerdendir...

"Ma'rufu emretmek ve münkerden nehyetmek, insanın ecelini yaklaştırmaz ve rızkını da azaltmaz. Ama (tam aksine), sevabı arttırır ve mükâfatı çoğaltır... Bundan daha faziletlisi ise, zalim bir yönetici karşısında

*hakki pervasızca söyleyip-haykırmaktır!"⁸ Hadis-i şerifi, musibet-meşakkat ve maişet saikiyle, **havf** ve **endişe** üzere olma ihtimali olan zayıf mü'minleri ikaz etmekte, zalimlere karşı hûruc ile de, bu imanî zafiyetin tamamen zail olacağına dikkat çekmektedir...*

*"Sizden biriniz, bir münker gördüğünde onu eli ile değiştirip ortadan kaldırsın. Eğer buna gücü yetmezse, dili ile değiştirsın; ona da gücü yetmezse hiç değilse kalbi ile buğz etsin. Ki bu (sonuncusu), imanın en zayıf mertebesidir. (Diğer bir rivayette)/...: Kim bunlara karşı eli ile mücadele ederse, o mü'mindir. Kim onlara karşı dili ile mücadele ederse, o da mü'mindir. Kim onlara karşı kalbi ile mücadele ederse, o da mü'mindir. Ama bunun ötesinde, imandan bir hardal tanesi de yoktur."⁹ Hadis-i şerifi hiçbir açıklamaya gerek kalmayacak kadar kıyamın önemli bir unsuru olan **emr-i bil-ma'rufve nehy-i an'il-münker** vecibesinin, ne derece önemli olduğunu vurgulamaktadır...*

"Ey insanlar! Resullullah buyurmuştur ki; 'her kim, Allah'ın haramını helal bilen, ahdini bozan, Resulü'nün sünnetine muhalif olan, kulları arasında zulüm ve haksızlıkla hükmeden zalim bir yönetici görür de eliyle veya diliyle ona karşı durmazsa, Allah (cc), onu, o zalimi sokacağı yere (cehenneme) sokar!"¹⁰ ;... İlaahir...

Netice itibariyle; **kavlen leyyinenden** (Tâ-hâ: 44) başlayıp, **"Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır ve onlarla güzel bir biçimde mücadele et!..."** (Nahl: 125); **"Sana emrolunanı açıkça haykır ve**

⁸ Gurer'ul-Hikem; Fasıl: 77, hadis no: 272;.. Ayrıca; *"En efdal cihad, zalim bir sultanın karşısında 'kelime-i adl'i söyleyip-haykırmaktır. "* diye vârid olan hadis-i şerifler için bakınız; Tirmizî: K. Fiten (terc): 4/48; İbn-i Mâce: K. Fiten/20; (Terc): 10/235-236; Müsned-i Ahmed: 2/191; 3/19, 300, 302, 346; 4/314-315, 385; 5/251, 256; Sünen-i Neseî: K. Biat: 37; (Terc): 7/220.

⁹ Sahih-i Müslim: K. İman/78, 79; (Terc): 1/276-287; Sünen-i Neseî: Kitab'ul-İman/17; (Terc): 8/565-566; Tirmizî: K. Fiten/9, 10, 11; (Terc): 4/44-48 ; İbn-i Mâce: K. İkame/155; K. Fiten/21; (terc): 4/48-49; 10/237; Müsned-i Ahmed: 3/10, 20,49, 53, 54, 92;...

¹⁰ Maktel-i Havârizmî: 1/234;...

müşriklerden yüz çevir!" (Hicr: 94) ile devam eden İslamî tebliğat, artık fiilî aşamaya gelmiş; **"O halde, kafirlere boyun eğme ve bununla** (Kur'an-ı Kerim ile) **onlara karşı olanca gücünle cihad-ı ekber yap!"** (Furkan: 52) gibi.. ayet-i kerimelerle çok boyutluluk kazanmıştır...

"...Eğer Allah, insanların bir kısmını diğer bir kısmıyla defetmeseydi, yeryüzü mutlaka fesada uğrardı..." (Bakara: 251) Ayet-i kerimesinin irşadı ve yol göstericiliği ile, zalim-müşrik tağutî güçlere ve düzenlere karşı, **kiyamın** tüm boyutlarıyla devreye sokulmasıyla birlikte, İslamî cihadın İlâhî kurtuluş kapılarının tamamen açılmış olduğu ve açılmasının gerekliliği tezahür ve tebellür etmiş bulunmaktadır. Ki böylece; tağutî düzenlerin yıkılışı ve İslamî düzenin kuruluş sabahı doğmuş olacaktır!...¹¹

Evet; **"...Onlara va'd olunan, sabah vaktidir! Sabah da yakın değil mi?!"** (Hûd: 81);.. **'Bela!..'** elbette yakındır; hem de o muhteşem sabah tulû etmiş;.. **Büyük Şeytan'**ı ve tüm uşaklarını tar-u mar eden ve etmeyi sürdüren **Cihan-Şümül İslam İnkılabı**, fecr-i sadık olarak, İlâhî fonksiyonunu icraya başlamıştır, ve's-selam... Böylece; -çok kısa da olsa- İslam'da Cihad konusuna gelmiş bulunuyoruz. İnşaallah...

¹¹ Bakınız; **Ve'l-Fecr..** suresinin geniş ve şümüllü tefsiri!.. (Tabî ki **İslam İnkılabı'**na taallûkâtını da nazar-ı dikkate almak kaydıyla!...)

İSLAM'DA CİHADIN YERİ VE ÖNEMİ

Lüğavî olarak, **cehd** kökünden gelen, "*gayret-çaba-müşkilâta karşı direnme-azm-sebat ve uğraş..*" gibi anlamları bulunan; ıstılâh olarak da, '*Din-i İslam'a zıt ve muğayir her türlü iş-söz-fil-kişi ve şeylere karşı, her türlü ve her yönlü mukabelede ve mukavemette bulunmak ve onların tüm izlerini ve tezahürlerini ref'-ü izâle etmek..*' şeklinde geniş manâları olan **cihad**ın ¹**enfüsî** ve **afakî** diye , iki boyutu vardır... Ki; biri içe dönük, yani **manevî** (veya, batınî).. diğeri de, **dışa** dönük, yani, **zahirî** (veya, maddî)!...

Manevî (enfüsî) cihad; **nefis**, **heva-hevesat-şehavat** ve **şeytan** ile yapılan **cihaddır**. Ki bu, **nefisle cihad** olarak ta'bir edilmektedir. Zira, hevâ-hevesat ve şehavat gibi.. behimî duygular ve temâyüller, **nefsin** arâzî özellikleri, vasıf ve cilveleri-fiilleridir. *Nefsin* sağlama alınması, yani **tezkiye** edilmesi ile tüm bu menfi özellikleri ve temâyülleri de izâle olmuş, **müsbet** ve **meşru-aklî** bir yapıya tahavvül etmiş olacaktırlar...

Şeytan ise, zaten **takva** ve **ihlastan** soyutlanarak **zayıflamış** olan nefis üzerinde etkili olabilmekte, **muttaki** mü'minler karşısında, mağlûp duruma düşmektedir. Ve ancak, şeytana uyanlar-zayıf iradeli ve eksik takvalı olanlar, onun tuzağına takılmaktadır. Örneğin;

"... Andolsun, onlardan kim sana 'tabi' olursa, cehennemi sizin hepinizle dolduracağım." (A'raf: 18); "Onlardan 'güç yetirdiklerini' sesinle (yalanla-yaygara ile) sarsıntıya uğrat..." (İsra: 64); "Şüphesiz benim kullarıma (gelince): Senin onlar üzerinde hiçbir zorlayıcı gücün (etkin ve hakimiyetin) yoktur. (Onlara) vekil olarak Rabbin yeter!" (İsra: 65);...

"(İblis) Dedi ki: 'Rabbim! Sen beni iğva edip saptırdığın gibi, ben de onlara (Ben-i Âdeme) yeryüzünde (günahları) süsleyip-bezeyeceğim ve

¹ Lüğavî anlamlar için, bakınız, Lisan'un Arab: 3/133-135; Müncid: 105-106; Müfredat: 142; Mu'cem'ul-Veciz: 142;...

(böylece) onları iğva edip saptıracağım. Ancak, onlardan 'muhlis' olanlar müstesna! (Ben onları saptıramam).. (Allah) Dedi ki: 'İşte bu (söz), bana göre dosdoğru olan yoldur! Şüphesiz, 'ğavin' (saptırılmış) olanlardan 'sana tabi olup' uyanlardan başka, benim hiçbir kulum üzerinde senin hiçbir gücün yoktur'!" (Hicr: 39-42);... Ayet-i kerimelerinden sonra şunların da İlâhî beyanına kulak verelim:

"Ve onlar, mallarını insanlara 'riyakarlık' olsun diye infak ederler, (aslında) Allah'a ve ahiret gününe de iman etmezler. Kim de, kendine şeytan arkadaş olursa artık o ne fena bir arkadaşır!" (Nisa: 38);

"Muhakkak ki (israfçı olup da) saçıp-savuranlar, şeytanın kardeşleri olmuşlardır; şeytan ise Rabbine nankör olmuştur!" (İsra: 27);

"Kim Rahman'ın zikrini görmezlikten gelirse (ihmal ederse) biz, bir şeytana, 'onun üzerini kabukla bağlattırırız'; artık o (şeytan) onun yakın bir dostu olmuş olur!" (Zuhruf: 36);

"Allah'ın kendilerine gazaplandığı bir kavmi 'veli' edinenleri görmedin mi? Onlar, ne sizdendir, ne de onlardan! Kendileri de bildikleri halde, yalan üzere yemin etmektedirler.../... Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır; böylelikle de onlara Allah'ın zikrini (tamamen) unutturmuştur. İşte onlar, 'Hizbuşşeytan'dır. Dikkat edin; hiç şüphesiz, 'Hizbuşşeytan', hüsrana uğramış olanların ta kendileridir." [Mücadele(58): 14,19];

"(Şeytan) Onlara vaadler ediyor, onları, en olmadık kuruntulara (ümmiyyeye) düşürüyor. Oysa şeytan, onlara bir aldanıştan başka bir şey va'd etmez!" (Nisa: 120) İlaahir... Gibi, nice ayet-i kerimeler; şeytanın misyonunun belirli ve etkinliğinin de sınırlı olduğunu, ancak kendine yatkın ve uygun nefse sahip olan kişileri iğfal ve idlal edebileceğini tasrih ve tebyin etmektedir...

Böylece, *manevî cihad*ın ekseninin ve merkez-i mihrakiyesinin *nefis* olduğu ortaya çıkmış olmaktadır. Bundan dolayı da, *Manevî cihada*,

tezkiye-i nefis veya nefisle cihad denmekte, Resul-ü Ekrem (as) Efendimiz tarafından ise, **cihad-ı ekber** olarak tavsif edilmektedir. (Ki bunu, daha önce bahis konusu ettiğimizden dolayı, tekrarının zâid olacağı izahtan varestedir...)

Cihadın afakî boyutuna gelince; bu da üç kategoriye ayrılmaktadır: a-) **Kavlî (sözlü) cihad.. b-) Malî (ekonomik) cihad.. c-) Fiilî ve Bedenî cihad!.. Emr-i bil'-maruf ve nehy-i an'il-münker** İlâhî umde ve vecibesi; **kavlî** (sözlü) **cihadı** da *tamamen* kapsadığından dolayı, Kur'an-ı Kerim'de **cihad** terimi ve kavramı içerisinde (ayrıca ve yeniden) tekrarlanmasına ihtiyaç duyulmamış; "**Malınızla ve canınızla cihad edin!...**" tarzındaki İlâhî emirlerle iktifa edilmiştir..²

Malî ve **Bedenî** (fiilî) boyutlu cihadları, gerek ayrı ayrı, gerekse birarada-birlikte tazammun eden **cihadın** *sırf* bedenî boyutu, Kur'an-ı Kerim'de, **kıtal** ve **mukatele** diye geçmektedir. Böylece; **kıtal** ve **mukatele** kavramları, bedenî cihadın dışında kalan tüm cihad türlerini, kapsamı dışında bırakmaktadır. *Ma'lumu i'lam* kabilinden olan bu tavzihat muvacehesinde, konuyla alâkalı genel başlığımızın **cihad** adı altında olacağı, tabîdir...

Evet;.. İslam'da **cihadın** çok büyük yeri ve önemi vardır!... Zira cihad, İslam'ın ve imanın korunmasında İlâhî *âmil* ve *nâzım* rol oynamaktadır. Hatta, yüce enbiyanın (as) **beş temel** misyonu olan '**din, akıl, can, mal** ve **nesil**' güvenliği ancak, **cihadın** tüm boyutlarıyla uygulanması sayesinde sağlanabileceği, riyâzî bir gerçek olarak bilinmekte ve tarihten bugüne kadar -bilfiil-gözlenmektedir...

² Bununla birlikte; bir kısım rivayetlerde.. "*..Ve Allah yolunda dillerinizle.. cihad edin!*" diye (dil ile cihadı tasrih eden) kaviller de nakledilmiş bulunmaktadır. (Bakınız; Sünen-i Neseî: K.Cihad/48; (terc): 6/431; Riyaz'üs Salihin (terc): 792;... Müsned-i Ahmed İbn-i Hanbel'de (3/456, 460; 6/387'de) ise; "*Muhakkak ki mü'minler, kılıçlarıyla ve dilleriyle cihad eder!*" ibaresi geçmektedir. "*Allah'ın indinde en efdal (veya en sevgili) olan cihad, zalim hükümdarlara karşı hak ve hakikati pervasızca söylemektir.*" Hadis-i şerifi de aynı anlamı taşımaktadır (Bakınız; önceki bölüm 8. dipnot ve Mu'cem'ul-Müfehres: 1/389).

İslamî cihadın uygulandığı zaman ve mekânlarda, tüm insanlık '**din, akıl, can, mal** ve **nesil**' emniyeti içerisinde yaşamış, gerçek insanlığın tadını ve zevkini tatmış; cihadın bulunmadığı ve ihmâle uğradığı çağlarda ve yerlerde ise, insanlık, **hayatın kendisi** olan mezkûr **beş** temel değerlerini kaybetmiş, insanlığı, hatta tüm varlıkları utandıracak bir vahşet timsâli haline gelmiştir...

Bu İlâhî sır ve hikmet içindir ki; Resul-ü Ekrem (sav): "*Ben, insanlarla 'Lailahe illallah' deyinceye kadar, savaşmakla emrolundum!...*"³ buyurmuş; bazı rivayetlerde "*İmandan sonra, en üstün amel Allah yolunda cihad etmektir!*"⁴; "*Allah yolunda cihad ve Allah'a iman, amellerin en efdalidir.*"⁵ tesbitinde bulunmuş, son hadis-i şerifte de **cihadla iman**ın yakın mertebede olduğuna dikkat çekmiştir...

Zira; cihad ile tesis edilecek **tevhidî toplum**, İslamî cihadın temel kaynağını ve potansiyel gücünü oluşturacak ve onun devamını sağlayacaktır. Bu cihadî süreklilik, tabiatıyla tevhidi düzenin, yani İslamî hükümetin *inşa* ve *ibkasının* İlâhî âmili olmuş olacak, böylece; İslam ile cihad, birbirinin (müteselsilen) **lazım-ı gayr-ı müfarıkı** olarak, varlıklarını (kıyamete kadar) devam ettirmiş olacaktır... İslam'ın devamı ve hükümranlılığı ise; gerçek insanlığın huzur ve saadetini, sulh ve selametini, '**din-akıl-can-mal** ve **nesil**' emniyetini.. kesinkes **garanti** altına alacaktır...

³ Müslim: K.İman/158, 159; (terc): 1/181-189; Ebu Davud: K. Cihad/104; (terc): 3/508-509; İbn-i Mâce: Mukaddime/15; (terc.):1/121-123; Buharî: K.Diyat/2; K. Meğazi/45; Z. Buharî: 21; Tecrid-i Sarih: 1/38-39; Sünen-i Neseî: K. Cihad/1; (terc): 6/370-372;...

⁴ Sünen-i Tirmizî: K. FedaiPul-Cihad/22; (terc.):3/204; Buharî: K. İman/18; Z. Buharî: 22, 470; Tecrid-i Sarih: 1/39; 8/254; Müslim: K.İman/135; Kitab'ul-İmare: 122, 123; (terc): 1/357; 9/83-85; Sünen-i Neseî: K. İman/1; K. Cihad/7; (terc): 6/377; 8/547-548; Müsned-i Ahmed: 2/344, 424, 438, 459, 465; 3/70, 133, 399.

⁵ Sahih-i Müslim: K. İman/136; K. İmare/117; (terc): 1/357-358; 9/77; Zübdet'ül-Buharî: 421; Tecrid-i Sarih: 7/444-445; yaklaşık, Terğib: 3/170; Ayrıca; "*İçinden cihad etmeyi geçirmeden ölen, nifak üzerine ölür!...*" hadis-i şerifi için, bakınız; Sahih-i Müslim: K. İmare/158; (terc): 9/122; Büluğ'ul-Meram (S. Yolları): 4/90; Neseî:6/372; Ebu Davud: 3/421;...

Cihadın, akıl-kalp ve vicdanlara hitap eden boyutlarının müessir olduğu, fitne ve fesadı önlediği durumlarda, cisim ve bedenleri muhatap alan **kıtal** ve **mukatele** boyutlarının devreye sokulmasına ihtiyaç kalmamış;.. fakat, akıl-kalp ve vicdanları taaffün etmiş, tüm insanî değerlerden soyutlanmış vahşi-canî (insan bozması canavar) güçlere ve topluluklara karşı, (bil-mecburiye) **kıtale** ve **mukatele**ye izin verilmiştir. Evet;

"Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla, onlara karşı savaş açılana (mü'minlere) mukatele izni verildi. Şüphesiz Allah, onlara yardım etmeye güç yetirendir..." (Hacc: 39); **"Kıtal (savaş), hoşunuza gitmediği halde üzerinize farz kılındı. Olur ki, hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki, sevdiğiniz bir şey de, sizin için bir 'şer'dir. Allah bilir de siz bilmezsiniz."** (Bakara: 216); **"... Fitne (şirk ve küfür) ise, katlden daha beterdir. Eğer (o kâfirler) güç yetirirlerse, sizi dininizden geri döndürünceye kadar, sizinle savaşı sürdürürler!..."** (Bakara: 217); Ayet-i kerimeleri, açıkça **savaşın (mukatelenin)** zorunlu bir hüküm olduğunu, başka ayetlerle de, **"Fitne ve fesadın, ancak kıtal (savaş) ile önlenebileceğini.."** bildirmekte⁶, tarihî ve günümüzdeki gerçekler de bunu bil-fiil isbat etmektedir...

İslamî cihadın büyük önemine binaen, Allah-u Teala(cc), *cihad* eden mücahidleri, pek çok ayetlerde medh-u sena etmekte ve yüce makamlarını dile getirmektedir. Örneğin;

⁶ Bakınız; [Bakara(2): 251]; [Hacc(22): 40];... *"Ey nas! Düşmanla karşılaşmayı temenni etmeyin!.. Allah'tan afiyet isteyin; fakat, onlarla karşılaştığınız zaman (mukavemetle direnip) sabredin!... Şunu iyi billin ki cennet, kılıçların gölgesi altındadır!"* (Sahih- Müslim: K. Cihad/20; (terc): 8/467-468) gibi.. hadis-i şerifler ve tarihi gerçekler, tağut güçlerin sürekli saldırgan olduğunu, mü'minlerin ise sadece **hakkı**, bu habis güçlerin tasallutundan korumak ve kurtarmak amacıyla **mukatele** zorunda kaldıklarını isbat etmektedir. Resul-ü Ekrem (şav)'in **Hicret** ile öz yurdunu terk ettiği halde, Mekkeli müşriklerin peşine takılmaları ve ilk üç önemli savaşı (Bedir, Uhud ve Hendek savaşını) **Medine** önlerinde yapmaları da, kezâ bunun bariz delilidir... Ki, nice ayet-i kerimeler de bu hususa işaret eylemektedir. (Örneğin; [Bakara(2): 246]; [Tevbe(9): 8-10/12-13]; [Mümtehone(60):8]; ve hâkezâ...);...

"İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenlerin, Allah katında büyük dereceleri vardır. İşte, kurtuluşa ve mutluluğa erenler bunlardır." (Tevbe: 20);

"Ama Peygamber ve onunla birlikte olan mü'minler, mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler; işte bütün hayırlar onlarındır ve kurtuluşa erenler bunlardır. Allah onlar için, onda ebedî kalacakları, altında ırmaklar akan cennetler hazırladı. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur!" (Tevbe: 88-89);

"Mü'min olanlar ancak o kimselerdir ki, onlar, Allah'a ve Resul'üne iman ettiler, sonra hiçbir şüpheye kapılmadan Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler. İşte onlar, sadık olanların ta kendileridir." (Hucurat: 15);⁷ Şu iki-üç hadis-i şerif dahi, nice hadislerden sadece küçük bir örnektir: *"Allah yolunda bir sabah veya akşam seferi, 'dünya'dan ve bütün dünya varlıklarından daha hayırlıdır! "*⁸; *"Allah yolunda mücadele eden; cihad ettiği sürece, sürekli saim, kaim ve Allah 'in ayetleriyle kanit (itaatkâr) bir kimse hükmündedir..."*⁹ ; *"... Allah yolunda cihad eden bir kul, cennette yüz derece yükseltilir. İki derece arasındaki mesafe ise, yer ile gök arası kadardır..."*¹⁰ ;...

İslamî kıyamın, (gerek zahirî, gerekse manevî olsun, her tür) düşmanla temasın ifadesi olan; ya mutlak zaferi ve İslamî hükümlerliliği, yahut da **şehadet** gibi.. Lahutî ve melekûtî bir şehrayini intac eden **İslamî cihad** ve

⁷ Yaklaşık olarak; [Bakara(2): 218]; [Maide(5): 54-56]; [Enfal(8): 72-75]; [Nahl(16): 110]; [Saff(61): 11,14];...

⁸ Buharî: K. Cihad/5, 6, 73; K. Rika' .2, 51; Z. Buharî: 472; Tecrid-i Sarih: 8/259-260; Sahih-i Müslim: K. İmare/112-115; (terc): 9/73-75; İbn-i Mâce: K. Cihad/2,9; (terc): 7/467, 486-487; Darumî: K. Cihad: 9; Terğib: 3/179; Müsned-i Ahmed: 5/266, 335, 337-339, 422;...

⁹ Sahih-i Müslim: K. İmare/110; (terc): 9/70-71; Buharî: K. Cihad/2; Tecrid-i Sarih: 8/252, 256; Z. Buharî: 469-470; Terğib: 3/164; İbn-i Mâce: K. Cihad/1; (terc): 7/464-465; Muvatta: K. Cihad/1; (terc): 1/561.

¹⁰ Sahih-i Müslim: K.İmare/116; (Terc): 9/76; Sahih-i Buharî: K. Cihad/4; K. Tevhid/22; Tecrid-i Sarih: 8/258-259; Z. Buharî: 471-472; Sünen-i Neseî: K. Cihad/18; (Terc): 6/387-389; Terğib:3/165, 175; Müsned-i Ahmed: 2/335, 339;...

mücadele;.. Halık-ı arz ve semâvat olan Allah (cc)'ın, Resul-ü Ekrem (sav)'in ve tüm *enbiyanın-evliyanın* ve *ervah-ı tayyibe* ile *melaikenin* tebcil-terğib ve medh-ü senâ ettikleri bir İlâhî şe'n ve fiil olarak, layık olduğu en ulvî ve nuranî bir makamı ve mevkii ihrâz etmiş bulunmaktadır. Ki, bunun ta'rif ve tavsifi, takat-ı beşerin fevkindedir!..

İşte; bu nuranî ve lahuî misyonun ifâsı zımnında, Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

"Allah uğrunda hakkıyla cihad edin. O, sizi seçmiş, din konusunda size bir güçlük yüklememiştir!..." (Hacc: 78); **"Kim cihad ederse, yalnızca kendi nefsi için cihad etmiş olur. Hiç şüphe yok, Allah, âlemlerden müstağnidir!"** (Ankebût: 6); **"Bizim uğrumuzda cihad edenlere, biz, şüphesiz onlara hidayet yollarımızı gösteririz. Gerçek şu ki Allah, muhsin olanlarla beraberdir!"** (Ankebût:69); **"Ey iman edenler! Allah'tan ittika edinin! ve O'na vesile arayın ve O'nun yolunda cihad edin; umulur ki, felaha erersiniz!"** (Maide: 35);

Ve yine, Kur'an-ı Kerim'in İlâhî **arş**ından şu nuranî mesajlar fışkırmakla; **cihad**daki **imtihan** esprisini yansıtmaktadır:

"... Bu, Allah'ın iman edenleri belirtip-ayırması ye sizden şüheda (şehidler-şahidler) edinmesi içindir. Allah, zalimleri sevmez! (Yine bu), Allah'ın, iman edenleri arındırması ve küfre sapanları yok etmesi içindir. Yoksa siz, Allah, içinizden cihad edenleri belirtip-ayırt etmeden ve sabredenleri de belirtip-ayırt etmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?..." (Al-i İmran: 140-142); **"Ve münafıklık yapanları da belirtmesi içindi..."** (Al-i İmran: 167); **"Yoksa siz, içinizden cihad edenleri ve Allah'tan ve Resul'ünden ve mü'minlerden başka sırdaş edinmeyenleri, Allah bilip (ortaya) çıkartmadan bırakılıverileceğinizi mi**

sandınız? Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır!" (Tevbe: 16);...¹¹

Şu halde cihad, iman ile küfrü, ihlas ile nifakı ayıran İlâhî bir *furkan-nur* ve *iksir* olarak vaz'edilmiş bulunmakta, bu hususta müşahhas bir *mihen*k taşı rolünü oynamaktadır. Örneğin;

"...Oysa, savaş üzerlerine yazıldığında, onlardan bir grup, insanlardan, Allah'tan korkar gibi -hatta daha da şiddetli bir korkuyla-korkuya kapılıyorlar ve: 'Rabbimiz, ne diye sayası üzerimize yazdın, bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?!' dediler..." (Nisa: 77); "İman etmekte olanlar (savaş izni için) bir sure indirilmeli değil miydi? derler. Fakat, içinde 'kıtal' (savaş) zikri geçen muhkem bir sure indirildiği zaman, kalplerinde maraz bulunanların, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi, sana baktıklarını görürsün! Bu da, onlara evla (uygun) olanıdır!" (Muhammed: 20); ¹²... Halbuki, "Ecel birdir, asla tağayyür etmez!" şiarı, Kur'an-ı Kerim'de kesin *kaziye* olarak ifade edilmektedir:

"Allah'ın izni olmadan, hiçbir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş (İlâhî bir takdir ve) yazı'dır..." (Al-i İmran: 145); "Her nerede olursanız olun, muhakkak ki ölüm size ulaşır; yüksek yerlerde tahkim edilmiş sağlam kalelerde olsanız bile!..." (Nisa : 78); "De ki: Eğer ölümden ve öldürülmekten kaçırıyorsanız, kaçmanın size asla faydası olmaz! (Eceliniz gelmemiş ise,) o takdirde de, yaşatılacağınız süre çok değildir." (Ahzab: 16); "Ey iman edenler! Sizler inkar edenler gibi, yeryüzünde sefere çıkan veya savaşan kardeşleri hakkında; 'Eğer bizim yanımızda kalsalardı ölmezler ve öldürülmezlerdi!' diyenler gibi olmayın! Allah bunu, onların kalplerinde kahrılı bir hasret olarak kıldı. Şüphesiz diriltlen

¹¹ Bakınız; Enfal(8): 17-18; Ahzab(33): 10-11; Muhammed(47): 4, 31; İlaahir.

¹² Benzeri ayetler için, bakınız; [Bakara(2): 246]; [Al-i İmran(3): 143]; [Tevbe(9): 44-45, 81-82, 86]; [Maide(5): 21-26]; [Enfal(8): 5-6]; [Ahzab(33): 15-22].

ve öldüren Allah'tır. Allah, yapmakta olduklarınızı görendir!" (Al-i İmran: 156)¹³.

İmandan mahrûmiyetin tevlid ettiği ölüm korkusudur ki, zahiren güçlü görünen nice kâfir toplulukların, bir avuç gerçek mü'minler karşısında darmadağın olup kaçmalarına ve hezimete uğramalarına sebep olmuştur...¹⁴; Hele, **"Onların kalplerinde sizin korkunuz, Allah'ın korkusundan daha fazladır. Bu da, onların ince düşünemeyen bir topluluk olmalarındandır."** (Haşr: 13); Ayet-i kerimesi ile bu realite, daha da sarahet kazanmış bulunmaktadır...

"İşte o şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. O halde, eğer mü'minler iseniz, onlardan korkmayın da (sadece) benden korkun!" (Al-i İmran: 175) Ayet-i kerimesi, şeytanın gerçek mü'minlere *korku* veremeyeceğini, ancak kendi tuzağına düşmüş olanları korkutabileceğini tasrih etmektedir...

"Mü'minler, (düşman) birliklerini gördüklerinde; 'İşte, Allah ve Resul'ünün bize va'dettiği! Allah ve Resul'ü, doğru söylemiştir!' dediler. Ve (düşmanların bu gelişi), ancak, onların imanlarını ve teslimiyetlerini artırmıştır!" (Ahzab: 22);

"İnsanlar kendilerine, 'muhakkak ki (düşmanlarınız olan tüm) insanlar size karşı toplandılar; artık korkup-sakının onlardan!' dediklerinde, bu (söz), onların imanlarını (kat kat) artırmış ve, 'Allah bize yeter ve O, ne güzel Vekil'dir!' demişlerdir!" (Al-i İmran: 173);

"Mü'minlerden öyle yiğitler var ki, Allah'a olan ahidleri üzerinde sadakat gösterdiler. Böylece, onlardan kimi adağını yerine getirdi. Kimi de 'intizar' etmektedir. Onlar, hiçbir bedel ile (bu ahidlerini) tebdil etmediler." (Ahzab: 23); Ayetleri, gerçek imanın ve insanlara kazandırmış olduğu İslamî

¹³ Yaklaşık olarak; [Al-i İmran(3): 154, 157, 168]; [Ahzab(33): 51].

¹⁴ [Al-i İmran(3): 111]; [Bakara(2): 249-251]; [Maide(5): 21-22, 25]; [Feth(48): 22]; [Haşr(59): 14-15].

şehâmet ve azametini yüceliğini terennüm etmektedir. Bu imanî güç ve kudret ile; "... Nice az bir topluluk, sayıca kendilerinden daha çok olan topluluklara, Allah'ın izniyle galip gelmiştir. (Zira) Allah, sabredenlerle beraberdir." (Bakara: 249);¹⁵ ... gibi, ayetlerle ifade edilen İlâhî zaferler doğmaktadır...

Gereken aklî ve şer'î esbaba ve tedbirlere başvurduktan sonra,¹⁶ hiçbir beşerî güce dayanmayan gerçek mü'minler, sadece "**Allah-u Teala'ya güvenip-sığınmakta ve yalnız O'na tevekkül etmektedir**"¹⁷. Ve Allah(cc) ise, gerçek mü'min kullarını **İlâhî yardımlarına** -her alanda ve sürekli olarak- mazhar kılmaktadır...¹⁸

Bütün **izzet ve şeref**in Allah (cc)'a ve Resul-ü Ekrem (sav) ve gerçek mü'minlere ait bulunduğunu, kâfirlerin ve münafıkların ise bundan soyutlanmış olduğunu müdrik bulunan¹⁹; bundan dolayı da, değişik nefsanî ve şeytanî saiklerle "**Kâfirlere ve münafıklara sevgi gösterisinde**

¹⁵ Yaklaşık olarak; [Bakara(2): 251]; [Enfal(8): 19, 45, 65-66]; [Tevbe(9): 25- 26];... "**Fedailik ve şehadet operasyonları..**" kesin zafere giden, kayıpsız kazançlar elde eden, en net ve kestirme yoldur!... Bakınız; [Bakara(2): 207]; [Tevbe(9): 111]; [Adiyat(100): 1-5]; vb...

¹⁶ [Al-i İmran(3): 71]; [Nisa(4): 88-89, 94, 104]; [Enfal(8): 60];... Bilindiği gibi **mukatele** için **iki temel** maddî güç vardır: 1-) **Binek**. 2-) **Silah**.. Ve bunların '**en iyi şekilde kullanılabilmesi**'dir. Her asra ve zamana göre **türlerinin** değişeceği olan bu araçların elde edilebilmesi ve ömür boyu en üst düzeyde kullanabilme tekniğine sahip olunması esastır. Bundan dolayıdır ki; mezkûr ayetlerin tafsili sadedinde, Peygamber Efendimiz tarafından, **binek** ve **silah edinilmesi** büyük ölçüde teşvik ve terğib edilmiş ve bunun, **İslam** ve **imanla** yakın ilişkisi bulunduğu dikkat çekilmiştir. (Örnek olarak bakınız; a-) **Binek** için: Sahih-i Müslim: K. İmare/96-100; (Terc): 9/56-59; İbn-i Mâce: K. Cihad/14; (Terc): 7/505-512; Terğib: 3/114-127; Tecrid-i Sarih: 8/306-309; Z. Buhârî: 482-483;... b-) '**Silah ve Silah Ta'limi ve Atışı**' için: Sahih-i Müslim: K. İmare/167-169; (Terc): 9/134-136; İbn-i Mâce: K. Cihad/18; (Terc): 7/531-544; Sünen-i Neseî: K. Cihad/26; (Terc.):6/397-399; Tecrid-i Sarih: 8/331-333; Z. Buhârî: 491; Terğib: 3/148-157;...

¹⁷ [Nisa(4): 81]; [Enfal(8): 40,64]; [Tevbe(9): 51, 59, 129]; [Ahzab(33): 47-48] İlaahir...

¹⁸ [Bakara(2): 249-251]; [Al-i İmran(3): 13, 122-127, 151, 160]; [Enfal(8): 9-12, 17, 43-45]; [Tevbe(9): 40]; [Hacc(22): 40]; [Ahzab(33): 9, 25-27]; [Muhammed(47): 7]; [Feth(48): 1-4];...

¹⁹ [Al-i İmran(3): 139]; [Nisa(4): 139]; [Yûnus(10): 65]; [Fâtır(35): 10]; [Saffat(37): 180]; [Münafıkun (63): 8];...

bulunarak-sözde müslüman geçinenler-görünenler..." gibi olmayan²⁰; "Kâfirlerin hiçbirini veli ve dost edinmeyen ve bunun, İlâhî rızaya ve imana muğayir olduğunu.." bilen²¹ "Kâfirlere tabi olmanın ve itaat etmenin ise doğrudan doğruya şirk ve küfür olacağının..." şuur ve bilincinde olan²² gerçek bir mü'min; elbette, sadece "Allah'ı, Peygamber'i ve gerçek mü'minleri sevecek ve sadece onları veliler edinecektir..." Zira bu, Yüce Kur'an-ı Kerim'in temel öğretisi ve İlâhî evâmiri zımında bulunmaktadır...²³

"Kâfirleri dost edinme yarışına giren münafıklar..."²⁴ bunun bedelini ağır bir şekilde ödeyecek, kâfirlere ve onların öncüleri olan şeytana olan dostluklarından dolayı sonsuz hüsrana ve nedamete gark olacaklardır.²⁵ ;...

"Allah, iman edenlerin velisidir; onları zulûmattan nûra çıkarır, küfredenlerin velileri ise tağuttur. (O da) Onları nûrdan zulûmata çıkarır. Onlar, 'ashab-ı nar'dır. Ve orada ebedî kalacaklardır." (Bakara: 257)²⁶;...

"İman edenler, Allah yolunda savaşır; kâfirler de tağut yolunda savaşır. (Ey iman edenler!) Öyleyse siz, şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli düzeni pek zayıftır!" (Nisa: 76);

²⁰ [Bakara(2):109, 217];' [Nisa(4): 89, 109]; [Al-i İmran(3):119-120];[Maide(5): 52, 57, 80-81]; [A'raf(7): 3]; [Ankebût(29): 41]; [Mücadele(58): 22]; [Mümtahine(60): 1];...

²¹ Örnek olarak bakınız; [Al-i İmran(3): 28, 118]; [Maide(5): 51, 80-81];...

²² [Bakara(2): 120]; [Al-i İmran(3): 100, 149-150];...

²³ [Maide(5): 55-56]; [Nisa(4): 45]; [Enfal(8): 72]; [Tevbe(9): 71];...

²⁴ [Nisa(4): 139]; [Maide(5): 52,80].

²⁵ [Furkan(25): 27-29]; [Fussilet(41): 29]; [Haşr(59): 16];...

²⁶ **"Ey iman edenler! Çokça zikretmek suretiyle Allah'ı zikredin. Ve O'nu sabah ve akşam teşbih edin! O'dur ki, sizi karanlıktan nura çıkarmak için size rahmet etmekte; melekleri de., (size dua etmektedirler!) Ve O, mü'minlere rahmetlidir!... [Ahzab(33): 41-43];..**

Ve; hidayette bulunanlarla Allah'ın velileri için.. "Asla korku ve hüzn yoktur!" [Bakara(2): 38, 62, 111]; [A'raf(7): 35, 49]; [Yûnus(10): 62];.. ve hakeza!...

"Ey iman edenler! Kâfirlerden size en yakın olanlarla savaşın ve sizde caydırıcı bir güç görsünler. İyi bilin ki, gerçekten Allah, muttakilerle beraberdir." (Tevbe: 123);

"Ey Peygamber! Kâfirlerle ve münafıklarla cihad et! Ve onlara karşı sert ve caydırıcı davran! Onların barınma yerleri cehennemdir. Ve o ne kötü bir yataktır!" (Tevbe: 73; Tahrir:

9)²⁷;

"Eğer ahidlerinden sonra yeminlerini bozar ve dininize ta'n ederlerse, 'küfrün önderleri ile' çarpışın!!..." (Tevbe: 12); "Onlarla çarpışın ki Allah, sizin ellerinizle onlara azap etsin ve onları rezil etsin. Ve onlara karşı size zafer versin ve mü'minler topluluğunun göğsünü şifaya kavuştursun. Ve kalplerinizdeki öfkeyi gidersin!!..." (Tevbe: 14-15);

"...Ve müşrikler nasıl sizinle topyekün savaşıyorlarsa, siz de onlara karşı topyekün savaşın! Ve iyi bilin ki Allah, muttakilerle beraberdir." (Tevbe: 36); "(Ey mü'minler!) Gerek hafif, gerek ağır olarak (savaş için) seferber olun! Ve mallarınızla, canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Eğer bilerseniz, bu, sizin için daha hayırlıdır." (Tevbe :41); "Allah, kendi yolunda kenetlenmiş bir duvar gibi saf bağlayarak savaşanları sever!" (Saff: 4)²⁸;

²⁷ "Artık sen, Allah yolunda savaş! Sen, kendinden başkasıyla yükümlü tutulmayacaksın! Mü'minleri de hazırlayıp-teşvik et! Umulur ki Allah, küfredenlerin ağır baskılarını geri püskürtür. Allah, kahredici baskısıyla daha zorlu, acı sonuçlandırmasıyla da daha zorludur." [Nisa(4): 84];

"Ey Peygamber! Mü'minleri savaşa karşı hazırlayıp-teşvik et! Eğer içinizde sabreden yirmi (kişi) bulunursa, (kâfirlerden) iki yüz (kişiyi) mağlub edebilirler. Ve eğer içinizde yüz kişi bulunursa, bunlar da kâfirlerden binini yener. Çünkü onlar (kâfirler) 'fıkıh' etmez bir kavimdir." [Enfal(8): 65];...

"Ey Peygamber! Sana ve seni izleyen mü'minlere Allah yeter!" [Enfal(8): 64]; İlaahir.. gibi nice ayet-i kerimeler, mü'min gönüllere nur-sürûr ve huzur saçmaktadır...

²⁸ **"Mü'minlerin 'pasif kalmamalarını, Allah yolunda savaş için 'aktif olmalarını..' [Tevbe(9): 38-40] emreden Allah-u Teala (cc), mü'minler için kurtuluş yolunu göstermektedir:**

"Kâfirlerle 'mülaki' olduğunuzda, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları iyice bozguna uğratarak zafer kazanınca da artık, (esirler için) bağı sımsıkı tutun!..."(Muhammed :4); "Haram aylar bitince müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları tutuklayın, onları hapsedin ve onların bütün geçit yerlerini kesip tutun. Eğer tevbe edip namaz kılarlarsa ve zekatı verirlerse yollarını açiverin. Muhakkak ki Allah, Ğafur'dur, Rahimdir." (Tevbe: 5)²⁹;

"Andolsun münafıklar ve kalplerinde maraz bulunanlar ve şehirde kışkırtıcılık yapanlar (yalan ve kötü haber yayanlar), (bu hallerinden) vazgeçmezlerse, gerçekten seni onlara (musallat edip) saldırtırız. Sonra orada, pek az 'mücvir' kalabilirler.(Hepsi de) la'nete uğratılmış olarak; nerede ele geçirilseler yakalanırlar ve öldürüldükçe öldürülürler! Bu, daha önceden gelip-geçenler hakkındaki Allah'ın sünnetidir. Ve Allah'ın sünnetinde kesin olarak bir değişiklik bulamazsın!" (Ahzab: 60-62)³⁰;...

"Fitne (her türlü şirk-küfr ve zulüm) kalmayınca ve din (tamamen) Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer (şirk-kü'fr-zulüm ve tuğyandan) vazgeçerlerse artık zalimlerden başkasına düşmanlık yoktur!"(Bakara: 193; Enfal:39); İlaahir...

Her biri başlı başına birer *nûr huzmesi* olan, İslamî cihad ve hareketin muhtelif vecheli ve boyutlu *stratejisinin* ayrı ayrı kaynağı özelliğini taşıyan bu

"Ey iman edenler! Sizi acıklı bir azaptan kurtaracak bir ticareti size haber vereyim mi?: Allah'a ve O'nun Resulü'ne iman edersiniz, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz.. Bu, sizin için (elbette) daha hayırlıdır; eğer bilerseniz!;.. O (Allah) da, sizin günahlarınızı bağışlar, sizi altlarından ırmaklar akan cennete ve oldukça hoş-güzel olan 'Adn' cennetlerindeki konaklara yerleştirir. İşte, büyük mutluluk ve kurtuluş budur!.. Ve; seveceğiniz bir başka (ni'met) daha var: Allah'tan bir 'nusret' ve bir 'Feth-i Karib'..; (Onun için de) Mü'minleri müjdele..." [Saf(61): 10-13];...

²⁹ Bakınız; [Bakara(2): 190-195]; [Enfal(8): 39]; [Tevbe(9): 13, 29];...

³⁰ Münafıkların bir kısım evsâf-ı habisânesi için bakınız; [Bakara(2): 8-16, 204-206]; [Al-i İmran(3): 72,167-168]; [Nisa(4): 46, 66, 72, 81, 142-143, 145]; [Tevbe(9): 47, 61, 83, 125]; [Fussilet(41): 26]; [Haşr(59): 11-12];...

Îlâhî ayetler demeti ile, konunun **genel hatları** vûzuha kavuşmuş bulunmaktadır...

İslamî (hatta, mutlak) hayatın tek illeti ve temel unsuru olan gerçek yakini **imanın** en önemli toplumsal tezahürü olan **cihad** neticesinde oluşan **Îlâhî hükümet** ve **nusret** ile mutlu **şehadetin** saçtığı-saçacağı nuranî ışıklar, afak-ı âlemi telvis eden tüm tağutî tezahürleri ve saltanatları yıkacak, biçâre ve mazlum insanlığı dünyevî-uhrevî ebedî huzur-sürûr ve saadete kavuşturacak, böylece, şu karanlık dünyamız, **bağistan-ı cinana** ve **gülistana** dönecektir... Zira;

"Onlar, Allah'ın nûrunu (İslam'ı) ağızlarıyla (yaygaralarla) söndürmek istiyorlar. Fakat kâfirler hoşlanmasa da Allah nûrunu tamamlamak istiyor! (Tevbe; 32; Saff: 8); "Müşrikler hoşlanmasalar da onu (İslam'ı) bütün dinlere (ve ideolojilere) üstün kılmak için Resul'ünü 'hidayetle' ve 'hak din' ile gönderen O'dur; (Allah'tır)..." (Tevbe: 33; Safî: 9) "... Ve; buna şahit olarak da Allah 'kâfi'dir!" (Feth: 28);... "De ki: 'Hak' geldi; 'batıl' yok oldu! (yıkılıp gitti!).. Hiç şüphesiz 'batıl' (zaten) yok olucudur! (yıkılmaya mahkumdur!).." (İsra: 81);...

Bu Îlâhî müjdeler müvâcehesinde, iman iddiasında bulunan herkesin, yeniden kendini muhasebe etmesi, **gerçek** ve **yakini** bir imana sahip olabilme hususunda nefsinin *siğaya* çekmesi, netice olarak da; Yüce İslam'ın **cihan-şümul** hükümlerliği, şirk ve zulmün **izmihlale** uğratılması zımında cehd-ü gayretlerini (cihadî çalışmalarını) arttırmanın yollarını araması gerekmektedir. Çünkü; mutlak fetih ve zaferden (İslamî hükümet ve **şehadetin** itmamından) sonraki çalışmaların, **nafile**, hatta **heba** olma ihtimali, gözden uzak tutulmamalıdır.³¹;

³¹ Bazı rivayetlerde, *"Mekke fethinden sonra, 'hicretin' son bulunduğu, ancak 'iman-İslam -cihad ve iyi niyetin' aranacağı.." vurgulanmaktadır. (Bakınız; Müslim: K. İmare /83,84-87; (Terc.): 9/40-44; Bûluğ'ul-Meram (S, Yolları): 4/94,98; Buhârî: K. Cihad/27,194; K. Menakib: 45; K. Meğazi: 53; Zübde'tül-Buhârî: 278; Tecrid-i Sarih: 6/213; İbn-i" Mâce: K. Kefaret/12; (Terc.): 6/64-66; Sünen-i Neseî: K.*

Biat/15; (Terc): 7/202-203; Sünen-i Tirmizî: K. Siyer/32; (Terc.): 3/160; Darımî: K. Siyer/69; Müsned-i Ahmed: 1/226, 266, 316, 355; 3/22,401,430, 431,468,469; 5/71, 187, 6/466;... Dikkat edilirse, mezkûr hadis-i şerifte; '**İslam-iman-cihad ve iyi niyet**' şart ve kayıtları aranmış oluyor. Ki bu, Mekke fethinden sonra, müslüman olma zorunda kalmış olan **Mekkeli Kureyslilerin** (çoğunlukla) samimi olmadıklarının belgesidir. Zira; **Hicret** ile, samimi ve gayr-i samimi olanlar **karışmış** olacak, geniş halk kitleleri tarafından, bunların arasındaki **fark**, temyiz ve tefrik edilemeyecektir. Onun için de; "**Kâfirlerle savaş devam ettiği sürece 'Hicret' de devam eder!**" diye vârid olan bir hadis-i şerif (Neseî: 7/203), İslam için **cihadi** ve **savaşı** samimi ve halis bir iman için ölçü almış bulunmaktadır. Zira; "**Cihad ve savaş, gerçek mü'min ile münafığı ayıran önemli bir vecibe ve 'imtihan' sebebidir!**" (Bakınız; [Al-i İmran(3): 140-142, 166-167]; [Tevbe(9): 16]; [Ankebût(29): 2-4]; [Ahzab(33): 10-13;...])...

Mekke fethinden sonra (Kureys'in) (tabî ki müstekbirlerin) **imanının** makbûl olmayacağını beyan eden şu ayet-i kerimenin ifadeleri gayet net ve açıktır:

"(Mekkeli müşrikler:) **Eğer doğru söyler iseniz, (bahsettiğiniz) şu 'fetih' ne zaman? Derler! (Habibim, onlara) de ki: Fetih günü, küfredenlere (o gün) inanmaları hiçbir fayda sağlamaz ve onlara nazar da edilmez (değer verilmez!). Öyleyse sen, onlardan yüz çevir ve (neticeyi) gözetle! Zaten onlar da gözetliyorlar!**" [Secde(32): 28-30];.. İbn-i Kesir, gayet açık olan ayet-i kerimeyi (Ben-i Ümeyye'yi himâye için olsa gerek) başka kanallara çekmek isterse de (Tefsir: 12/6458-6459), Buradaki **fetih**den kasdın, **Mekke Fethi** olduğuna dair Mücahid ile Hasan(-ı Basri)'dan rivayetler nakledilmiştir. (Bakınız; Keşşaf: 3/517; Mecmâ'ut-Tefasir/Tefsir-i Hâzin, Neseî ve Tefsir-i İbn-i Abbas: 5/81);..

Zaten, ayet-i kerimenin lâfzı ve siyâkı, konuyu saraheten açıklamış bulunmaktadır. Ki, aksini iddia etmenin, kat'iyyen batıl olacağı izahtan varestedir. Nitekim, Fir'avn'ın **son andaki** imanının dahi makbûl olmadığı şu ayet-i kerimede ifade edilmektedir:

"**Biz, İsrailoğullarını denizden geçirdik; Fir'avn ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular onu boğacak düzeye erişince (Fir'avn): 'Ben-i İsrail'in kendisine inandığı (İlahtan) başka ilah olmadığına inandım ve ben de müslümanlardanım!' dedi. Şimdi, öyle mi? Oysa sen, önceleri isyan etmiştin ve fesat çıkaranlardandın. Bugün ise, senden sonrakilere bir ayet (âleme ibret) olman için, seni yalnızca bedenle kurtaracağız. Gerçekten insanların çoğu, bizim ayetlerimizden habersizdirler!**" [Yûnus(10): 90-92];...

Şu ayet-i kerimeler dahi, umutların kesildiği ve ölümle karşı karşıya gelindiği zaman, **iman etmenin faydasız olacağını** bildirmektedir:

"**Onlar, bizim dayanılmaz azabımızı gördükleri zaman: 'Bir' olan Allah'a iman ettik ve O'na şirk koşmakta olduklarımız şeyleri de inkâr ettik!' Dediler. Ama, bizim dayanılmaz azabımızı gördükleri zaman, iman etmeleri kendilerine hiçbir fayda sağlamadı. (Bu), Allah'ın kulları arasında sürüp-gitmekte olan sünnetidir. İşte, kâfirler burada, (böylece) hüsrana uğramışlardır.**" [Mü'min-Gafir(40): 84-85];...

Tabî ki, her şeyin **istisnası** olduğu gibi, Mekkeli müşrikler arasında **da fetih** sonrası samimi olarak iman edenler bulunabilir. Fakat, "**El-hükmü li'l-ekser**"

İşte; bu şuur ve bilinçle hareket ederek, Allah (cc)'ın yüce dinini savunma ve hükümran kılma cehd-u gayreti sonucu, ulaşılabacak olan iki kesin neticeden biri olan **şehadet** konusuna, yani onun İlâhî ve manevî kokusunu alma aşamasına gelmiş bulunuyoruz, İnşallah...

kâidesi gereğince, hükmün çoğunluğa göre verileceği açıktır. Bununla beraber, **fetih** ve **zafer sonrası** iman edenlerin, önceden iman edip de İslam'ın ihyâ ve inşası için değişik meşakkatlere katlananlarla (tabiatıyla) müsâvi olmayacağı izahtan varestedir... Şu ayet-i kerime de bu konuyu beyan etmektedir:

"Size ne oluyor ki, Allah yolunda infak etmiyorsunuz? Oysa, göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. İçinizden, fetihten önce infak eden ve savaşanlar (başkasıyla) müsâvi olmaz. İşte onlar, derece olarak, sonradan infak eden ve savaşanlardan daha büyüktür.. Allah, herbirine en güzel olanı va'detmiştir. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır." [Hadid(57): 10];...

Bu ve benzeri daha nice ayet-i kerimeler böylece, **kılıç zoru** ve korkusuyla **iman** etme veya öyle görünme durumunda kalan, başta **Ben-i Ümeyye** olarak, Mekkeli **Kureyş** müşriklerinin öncüleri ve ileri gelenleri, Resul-ü Ekrem (sav)'in ahirete irtihâlinden sonra **ikâ** ettikleri **fitne-fesat-nifak** ve **şikak**, İslam'ın ve ümmetin uzun asırlar devam edecek olan maddî ve manevî za'fiyetinin ve esaretinin baş âmili olmalarının asıl illetini tasrih etmiş oluyor. Evet; İmam Ali'ye (as) ve Ehl-i Beyt'in diğer mümtaz şahsiyetlerine karşı, bunların, oluşturdukları **husumet cephesi** ve icrâ ettikleri **desise-entrika-hile-komplo-provakasyon..'** ameliyeleri ve taktikleri, günümüzün en **önemli şeytanî** teşkilatlarından olan **CIA-MOSSAD** ve diğer **casusluk teşkilatlarını** bile gölgede bırakacak bir boyutta olduğunu, asırlarca sonra (ancak) anlayabiliyoruz....

İşte, bundan dolayıdır ki; Resul-ü Ekrem (sav): **"Ümmetimin helaki, 'Kureyş 'in eliyle olacaktır!"** demiş, böylece dikkatleri, **Ehl-i Beyt**'in istikamet üzere yürüteceği **Velayet-Hilafet** hukukunun çiğnenmesine ilâveten, tarihin karanlık sahifeleri arasında kalmış olan müthiş **'inhiraf-fisk-fûcur-zulüm** ve **cinayet**'lerinin üzerine çekmiştir. (Hadis için bakınız; Buharî: K. Menakib/25; Z. Buharî: 635; Tecrid: 9/294-296; Müsned-i Ahmed: 2/288, 299, 324, 328, 377, 520,, 536;...)

Hülâsa; buradaki konumuzla ilgisi dolayısıyla, bahis konusu ettiğimiz, **Ben-i Ümeyye**'nin ve benzeri süfêhânın icrâ ettikleri habasetlikleri citlerle kitaplar dahi **istiab** edemez, ve's-selam...

İSLAM'DA ŞEHİD VE ŞEHADET

Lüğavî olarak, '**şe-hi-de**' fiilinden gelip *feil* vezninden sıfat-ı müşebbehe olan, *fail* olarak **şahid**, *mef'ul* olarak da **meşhud** anlamlarını kapsayan ve aynı zamanda, **Esma-i Hüsna-i İlâhîyye**'den olan **şehid**; ve onun *masdarı* olan **şehadet** (ve şuhûd) kelimeleri, istikakları ve müradifleri ile birlikte, hem *basar*, hem de *basiret*, hem zahîr-dünyevî, hem de batın-uhrevî cihetiyle..; "**Şahid olma, şahid oluş, müşahede ve murakabe etme-eden, hüccet-delil ve örnek olma-olan, müşahede edilen tasdik ve ikrar etme ve eden, hazır ve yardımcı, huzurda olma ve durma, hakem-hakim-kefil ve vekil olma, görme ve görülme, kesinleştirme ve istikrara kavuşma, koruma-korunma, bilme-erme ve i'lan etme, güç ve kuvvete sahip olma, gözlem ve gözetleme**" gibi., geniş anlamlara gelmekte;... İstilahî olarak da, "**İ'la-yı kelimatullah ve fisebilillah Din-i İslam'ın hükümranlığı ve her türlü şirk - küfür - fışk ve zulmün yıkılması amacıyla 'halisen lillah' yapılan İslamî cihad ve mukatelede ölüme aşk ve şevkle koşarak ebediyete intikal etmek...**" gibi ulvî ve mukaddes anlamları ihtiva etmektedir...¹

Yüce Kitab-ı Kerim'de, mezkûr anlamların tamamı ayrı ayrı söz konusu edilmekte, muhtelif ayetlerde bu kelimelere (şehid-

şehadet ve istikaklarına) çok mütenevvî ve şümullu anlamlar yüklenmektedir... Bunlardan vereceğimiz bir kısım örneklerle konu daha iyi ve net olarak anlaşılmış olacaktır:

"Muhakkak ki Allah, melekler ve adaleti ikame eden ilim sahipleri şahidlik etmiştir ki, O'ndan başka ilah yoktur. (Evet,) Aziz ve Hakim olan O'ndan başka ilah yoktur!" (Al-i İmran: 18);

¹ El-Müfredat: 392-395; Lisan'ül-Arab: 3/238-243; El-Müncid: 406; El-Mu'cem'ül-Vesit: 499-500; Hak Dini Kur'an Dili (E. Hamdi Yazır): 1/524-525, 546-552; 2/1055-1062, 1229-1233; Tefsir-i Razî: 4/74-96; 7/196-209; İ. Kesir: 4/1440-1490.

"O'nun dışında tapmakta oldukları, şefaatte bulunmağa malik değildirler; ancak kendileri bilerek 'hakka şahidlik edenler' müstesnadır." (Zuhruf: 86);

"Kıyamet gününde, 'Biz bundan habersizdik!' demeyesiniz diye, Rabbin Âdemoğullarından, onların bellerinden zürriyetlerini aldı ve onları kendilerine 'şahid' tuttu ve 'Ben sizin Rabbiniz değil miyim?' dedi. (Onlar da:) 'Evet, (Rabbimiz olduğuna) şahid olduk!' dediler." (A'raf: 172);

"Kendilerine apaçık deliller geldiği ve Peygamber'in 'hak' olduğuna 'şahid' oldukları halde, imanlarından sonra küfre sapan bir kavmi, Allah nasıl hidayete eriştirir? Allah, zalimler kavmine hidayet etmez!" (Al-i İmran: 86);

"De ki: Şehadet bakımından hangi şey daha büyüktür? De ki: 'Allah benimle sizin aranızda şahiddir. Sizi -ve kime ulaşırsa- kendisiyle uyarıp-korkutmam için bana şu Kur'an vahyedildi. Gerçekten Allah'la beraber başka ilahların da bulunduğu siz mi şahidlik ediyorsunuz?' De ki: 'Ben şehadet etmem.' De ki: 'O, ancak bir tek olan İlah'tır ve gerçekten ben, sizin şirk koşmakta olduklarınızdan beriyim!' " (En'am: 19);

"Fakat Allah, sana indirdiği ile şahidlik eder ki, O, bunu kendi ilmiyle indirmiştir. Ve (buna) melekler de şahidlik ederler ve (zaten) şahid olarak Allah kâfidir." (Nisa: 166); "... Yeminlerinizin bağladığı kimselere de paylarını verin! Muhakkak ki Allah, herşeye şehid olandır." (Nisa: 33);²²...

"İçinizden bazıları vardır ki, pek ağır davranırlar. Eğer size bir musibet isabet ederse: 'Allah bana in'am etti de onlarla beraber 'şehid' olmadım (bulunmadım)' der!" (Nisa: 72);

² Allah 'ın şahid-şehid oluşu ile alâkalı olan şu ayetlere de bakınız; [Nisa(4): 79]; [Yûnus(10): 29]; [Ra'd(13): 43]; [İsra(17): 96]; [Ankebût(29): 52]; [Ahzab(33): 55]; [Ahkaf(46): 8]; [Maide(5): 117]; [Enbiya(21): 78]; [Fussilet(41): 53]; [Feth(48): 28];...

"Ve işte sizi vasat bir ümmet kıldık. Ta ki siz, tüm İnsanlar üzerine '**şahidler**' olasınız, **Resul** de sizin üzerinize '**şehid**' (örnek-mürakıb) **olsun!.**, (diye...)" (Bakara: 143);

"Her ümmetten bir '**şehid**' getirdiğimiz ve onların da üzerine seni '**şehid**' olarak getirdiğimiz zaman (onların) durumları nasıl olacak?!" (Nisa: 41);... Ayet-i Kerimleri genel olarak, (sırasıyla); *şehidin* (ve siğalarının);... '*şahid-meşhud, kendisinin ve başkalarının kendisine şahid oluşu, i'lan-tasdik ve kabul ediş*', '*uyan-itaat üzere bulunan-doğrulayan*', '*görmek, bilmek-öğrenmek-muttali olmak, basar ile müşahedeye ve basiret ile de yakine ulaşmak ve ihticac etmek*', '*hakem-hakim olma, hüküm ve karar verme*', '*ilzam etme-kesinleştirme*', '*usvetün-hasenetün*', '*nümune-i imtisal*', '*mukteda-bih*', '*delil-hüccet*', '*takip-kontrol-murakabe etme*', '*isbatlama*', '*nişan ve alamet kılma*' gibi., çok kapsamlı ve muhtelif boyutlu anlamları ihtivâ ve ifade etmektedir...

Hayatın ve mükevvenâtın bütün sırlarını mutazammın bulunan, her şeye her yönden ışık tutucu ve yol gösterici İlâhî özellikleri taşıyan Kur'an-ı Kerim'in, konuyla (şehid, şehadet vb. ile) alâkalı olan ayet-i kerimelerinin bir kısmını daha sunmaya devam ediyoruz:

"**Rabbinden apaçık bir 'beyyine' üzerinde bulunan, O'nu, O'ndan bir 'şahid'in** (Kur'an, akıl-istidlal veya mucizenin) **izlediği, ayrıca kendisinden önce bir 'imam' ve bir 'rahmet' olarak Musa'nın kitabı** (kendisini doğrulayıcı) **olan kimse** (inkarcılar gibi) **midir?...**" (Hud: 17);

"**Şüphesiz, biz seni bir 'şahid', bir 'müjdeleyici' ve bir 'inzar edici' olarak irsal ettik. Ki,** (mü'minler olarak hepiniz) **Allah'a ve Resulü'ne iman edesiniz ve ona destek olasınız ve ona saygı gösteresiniz ve sabah-akşam O'nu teşbih edesiniz!..**"

(Feth: 8-9);

"**Hiç şüphesiz biz size, üzerinize 'şahid' olacak bir resul gönderdik. Fir'avn'a da bir 'resul' gönderdiğimiz gibi!... Fakat, Fir'avn**

resule isyan etti, biz de onu, pek vahim bir tarzda yakalayiverdik."
(Müzemmil: 15-16);

"Rabbimiz! İndirdiğine inandık ve Peygamber'e uyduk. Böylece bizi 'şahidlerle beraber' yaz!" (Al-i İmran: 53);

"Resul'e indirileni dinlediklerinde, 'hakı' tanıdıklarından dolayı gözlerinden yaşlar boşandığını görürsün. (Ve:) 'Rabbimiz! iman ettik, öyleyse bizi (hakka) şahidlerle beraber yaz!' " (Maide: 83);

"Hani Allah, peygamberlerden misak almıştı da: ' Andolsun size kitap ve hikmetten verip, sonra size beraberinizdekini doğrulayan bir peygamber geldiğinde ona kesin olarak iman edecek ve ona yardımda bulunacaksınız!' demişti ki: 'Bunu ikrar ettiniz ve bu ağır yükümü aldınız mı?' Onlar: 'İkrar ettik' demişlerdi de: 'Öyleyse 'şahid' olun, ben de sizinle beraber 'şahid' olanlardanım!' demişti." (Al-i İmran: 81);

"(Havariler): 'Ondan yemek istiyoruz ve kalplerimiz tatmin olsun ve senin de gerçekten bize doğru söylediğini bilelim ve buna 'şahid' olanlardan olalım!' demişlerdi."

(Maide: 113);

(İbrahim): 'Hayır' dedi. 'Sizin Rabbiniz, göklerin ve yerin Rabbidir ki, onları O yaratmıştır. Ve ben de buna 'şahid' olanlardanım!' " (Enbiya: 56);

"Eğer siz bir yara aldıysanız, o kavme de (Bedir'de) benzeri bir yara değmiştir. İşte böylece biz, o günleri, insanlar arasında 'devl' ettiririz. Bu (tedavül-devletli kılış), Allah'ın, iman edenleri belirginleştirmesi ve sizden de 'şehidler' edinmesi içindir. Allah, şüphesiz zalimleri sevmez!" (Al-i İmran: 140);

"Kim ki Allah'a ve Resul'e itaat ederse, işte onlar, Allah'ın kendilerine 'ni'met verdiği' peygamberler, siddıklar, 'şehidler' ve sâlihlerle beraberdir. Onlar, ne güzel arkadaştır!.." (Nisa: 69);

"Kendisini tek olarak (yapayalnız) yarattığım (şu adam)ı bana bırak. Ki ben ona, alabildiğine geniş kapsamlı bir mal ve göz önünde-hazır (şuhûden) oğullar verdim. Ve önüne sayısız fırsat ve imkânları döşeyip-serdim!" (Müddessir: 11-14);

"Andolsun burçları olan göğe! O, vaadedilen güne!.. Ve 'şahide' ve 'meşhude'!..; Kahrolsun 'ashab-ı uhud!' ki, tutuşturucu-yakıt dolu bir ateş! (ile mü'minleri yakmışlardı!) ve kendileri de (hendeğin kenarı) üzerinde oturuyor, mü'minlere yaptıkları (o şenaatları)nı temaşa (şuhûd) ediyorlardı. Onlardan (mü'minlerden), sadece Aziz ve Hamid olan Allah'a iman ettiklerinden dolayı 'intikam' alıyorlardı. O (Allah) ki, göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Allah, her şeyin üzerinde 'şahid' olandır." (Burûc: 1-9); İlaahir...

Mezkûr ayet-i kerimelerde; *akıl, Kur'an, mu'cize, yardımcı güç, yön verici-yönlendirme, yol gösterici-gösterme, tebliğ ve da'vet edici, inanma-inandırma ve mutmain olma, hakka teksif-i nazar etme ve onda erime, tanıma-tanıtma, kesin kanaat, künhüne vukufiyet ve teslimiyet, düşmandan alınan darbe ile imtiyazlı olma-şehid olma, hakkın hak ve batılın da batıl oluşuna aşına olma ve onu ilan etme, vasıl oluş, gözde-rağbette ve huzurda oluş, parlak-aydınlık, güçlü - kudretli - gözetleyici, temaşa etme, toplanılan ve azm-ü cezm* gibi., çok geniş anlamları bulunan *şehid* ve *şehadet* (ve müştakları olan kelimeler)in muhtelif vecihleri ve boyutları bulunmaktadır. Ki bunlar:

A/a-) Allah-u Teala'nın (cc), bizzat kendisine olan *şehadeti*..

A/b-) Allah-u Teala'nın, kendi *sun'una, ef'aline* ve *kudretine* olan *şehadeti*..

A/c-) Allah-u Teala'nın, *mahlukatına yönelik* olan, ve; 1-) Gidişatlarını-hal ve vaziyetlerini gözleyici.. 2-) Başta enbiya (as) olarak, sâlih kullarını ve fiillerini *tasdik edici* ve *destekleyici*.. cihetleri bulunan *şehadetleri*...

B/a-) Mahlûkatın, bâhusus-başta nebîler ve sâlihler olarak-insanların, Allah-u Tealâ'ya (cc) olan çok yönlü **şehadetleri...**

B/b-) Keza, insanların, **âlem-i gaybe ve sakinlerine-temel unsurlarına** olan manevî-gaybî **şehadetleri...**

B/c-) İnsanların, **Din-i Hakk'a.** ve tüm umde-ahkâm ve prensiplerine olan **şehadetleri.. Ve nübüvvetin** misyonuna tabi olucu **şehadetleri...**

B/d-) İnsanların (mü'minlerin), **hakkın zıddı** olan tüm **batılların** butlanıyetine olan kesin **şehadetleri...**

B/e-) Mü'minlerin, kendilerine ve birbirlerine yönelik **muhasabe** ve **murakabe** edici, yahut da **tasdik edici**, yani **doğru** veya **yanlış** oluşumlarda **hakemliği** muhtevî olan **şehadet** ve '**şehidlik-şahidlik...** İlh.

Bu **şehid - şahid** oluş ve **şehadet - şuhûd - meşhud** kavramlarının mezkûr vecih ve boyutlarının da muhtelif cilveleri-tecellileri ve tezahürleri bulunduğu-bulunacağı izahtan vârestedir... Tabiatıyla konumuz olan "**Allah yolunda ve İ'la-yı Kelimetullah için cihad ederek-savaşarak ölen..**" yani "'**şehid' olan ve 'şehadet' şerbetini içen..**" boyutunu bahis konusu etmekle yetinecek, diğer boyutlardan sarf-ı nazar etmek zorunda kalacağız... Zira; gerek konunun, gerekse sahifelerin istiab hacminin buna müsait olamayacağı açıktır...

Konuya **ışık** tutacak ve daha geniş anlamlar kazandıracak olan şu ayet-i kerimelerin de kaydedilmesi faydalı olacaktır:

"Ey iman edenler! Allah için, '**hakkı**' '**ikame eden kaimler**' ve **adaletle 'şahid' olanlardan olun!..**" (Maide: 8);

"Yer, Rabbinin nuruyla '**ışrak**' edip parıldadı!; (ortaya) kitap da kondu. Peygamber ve '**şehidler**' de getirildi.. Ve aralarında '**hak**' ile **hüküm verildi. Onlar, zulme uğratılmazlar!**" (Zümer: 69);

"Allah'a ve O'nun Resulü'ne iman edenler; işte onlar Rableri katında siddiklar ve '**şehidler**'dir. Onların ecirleri ve '**nurları**' vardır.

Küfredip de ayetlerimizi yalanlayanlar ise; işte onlar cehennem eshabıdır." (Hadid: 19);

"De ki: Yapıp-edin! Allah sizin yaptıklarınızı görecektir, O'nun Resulü ve mü'minler de! (göreceklerdir). Yakında, hem 'ğaybı' hem 'şهادeti' bilene döndürüleceksiniz. Ve O, size, yaptıklarınızı haber verecektir." (Tevbe: 105);

"O (Allah) 'ğaybı' da, 'şهادeti' de bilendir. (Ve O) çok büyüktür, çok yücedir!" (Ra'd: 9)³;

"Onlar ki, emanetlerine ve ahidlerine riayet ederler. Ve onlar ki 'şهادetlerini' ikame ederler (kaim olurlar)! Ve onlar ki, namazlarını muhafaza ederler!..." (Meâric: 32-34);

"Ahiret azabından korkanlar için bunda kesin ayetler vardır. O, bütün insanların kendisinde toplanacağı bir gündür ve o gün, bir 'yevm-i meşhud'dur." (Hud: 103);

"Güneşin kaymasından, gecenin kararmasına kadar namazı ikame et! Ve 'fecir' Kur'an'ını da! (ikame et!). Çünkü 'fecir Kur'an'ı', 'meşhud' olandır!" (İsra: 78) Ayet-i kerimeleri, Kur'an-ı Kerim'in *arş-ı nuranîsinden* saçtığı muhtelif ve kapsamlı İlâhî ışıklarla, konumuzu da aydınlatmakta; gideceğimiz yerleri ve atacağımız adımları tek tek göstermektedir...

Mezkûr ayetlerin, hatta bütünüyle Kur'an-ı Kerim'in zî-şuur ve müşâhhas tecellisi olan, (tekvinî olarak 'genel', teşriî ve iradî olarak da 'özel') *Esmâ-i İlâhîyyenin ayine-i camî* ve ma'kes ve cilvesi-şu'lesi olan *şehid*;; Din-i İslam'ın *ihya* ve *ibkasm*, şirk ve küfrün imha ve ifnâsının saiki ve vesilesi durumunda bulunan, bundan dolayı da sonsuz İlâhî takdir-taltif ve *medh-ü senaya* mazhar ve sezâ olan mücahid mü'minlerin, en önde ve zirvede bulunanlarındandır... Evet;

³ **"Allah ğaybı da, 'şهادeti' de bilendir!"** Bakınız; [Mü'minun(23): 92] ; [Secde(32): 6]; Zümer(39): 46]; [Haşr(59): 22]; [Cum'a(62): 8]; [Teğabün(64): 18];...

"İnsanlardan öylesi de vardır ki, Allah'ın rızasını ara(yıp kazan)mak amacıyla, (cennet karşılığı) nefsinı satın alır. Allah, kullarına çok şefkatlidir!" (Bakara: 207);

"Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar, Allah yolunda savaşsınlar! Kim, Allah yolunda savaşırken öldürölür veya galip gelirse, ona büyük bir ecir vereceğiz!"

(Nisa: 74);

"Mü'minlerden öyle erkek-adamlar vardır ki, üzerinde Allah ile yaptıkları ahide sadakat gösterdiler. Böylece; onlardan kimi adağını gerçekleştirdi (şehid oldu), kimi de (şehid olmayı) beklemektedir. Onlar, hiçbir bedel ile (ahidlerini) değıştirmediler." (Ahzab: 23);

"Muhakkak ki Allah, mü'minlerden canlarını ve mallarını cennet karşılığında satın almıştır. Onlar, Allah yolunda öldürölürler ve öldürölürler..." (Tevbe: 111);.. gibi ayetlerle, kahramanlıkları terennüm edilen yüce şehidler;

"Cihadı terk eden ümmetlerin-milletlerin zillate düşeceğini.." ⁴;

"Cihada niyet etmeden ölenlerin 'nifak' şu'besi üzerine öleceğini.." ⁵;

"Cihad için her türlü silah-binek hazırlığının şart olduğunu.." ⁶ "En faziletli cihadın 'en ön saflarda' ve 'ribat' halinde-göğüs göğüse olanın olduğunu" ⁷; ve, "Cihaddan-savaştan kaçmanın da, asla imanla bağdaşamayacağını.." ⁸ ;.. Yakinen bilen, ve;

⁴ Ebu Davud'dan, Et-Terğib ve't-Terhib: 3/244,246;...

⁵ Sahih-i Müslim: K. İmare/158; (Terc): 9/122; Ebu Davud: 3/421; Sünen-i Neseî: K. Cihad/2; (Terc): 6/372; Et-Terğib: 3/245; Riyaz'us-Sâlihîn: 789; Büluğ'ul-Meram (S. Yollar): 4/90;...

⁶ Bakınız; [Nisa(4): 71]; [Enfal(8): 60]; Sahih-i Müslim: K. İmare: 96, 97- 105; (Terc): 9/56-60, 134; Et-Terğib: 3/114-vd., 148, 157; R. Sâlihîn: 784- 787.

⁷ Ebu Davud: K. Cihad/16; (Terc): 3/419; Sahih-i Müslim: K.İmare/122-127; (Terc): 9/83-86, 129; R. Sâlihîn: 765, 773; Et-Terğib: 3/99, .106, 128-130, 225-226;...

⁸ Bakınız; [Enfal(8): 15-16]; [Al-i İmran(3): 151]; [Feth(48): 22]; [Haşr(59): 12-16]; Sahih-i Müslim: K. İman/145; (Terc): 1/373; Neseî: K. Cihad/3; (Terc): 6/372; Et-Terğib: 3/193, 196; Ebu Davud: 3/514;...

"Cennetin, kılıçların gölgesi altında olduğunun!"⁹; "Cennetin kapılarının, kılıç-silah anahtarlarıyla açılacağını!"¹⁰;... şuur ve bilincinde olan **kâmil mü'min** ve yiğit mücahidlerdir... Bu yüce halet-i ruhîyeleri, kendilerini **visal-i hakka** ve makam-ı şehadete ve şuhûda îsâl etmiştir... Bu ulvî haslettir ki; İslam düşmanlarının, "bizim dünyaya ve hayata olan rağbetimiz derecesinde ve hatta daha ziyade, "onlar ölüme rağbet ediyor ve onun için yarışıyorlar!..." Hayret-engiz itiraflarına (sürekli olarak) sebep olmuştur... Bundan dolayı Yüce Rabbimiz (cc), kendilerini **fedâiyâne**, bir tarzda düşman saflarına ve toplumlarına vuran İslam yiğitlerini **dâsitânî** bir üslupla övmektedir:

"Andolsun (cihad meydanlarında) **soluk soluğa koşan** (at)**Iara!**.. (Tırnaklarıyla) **ateş çakıp** (kıvılcımlar) **saçanlara!**.. **Sabah vakti** (düşmana) **baskın yapanlara!., derken, orada tozu dumana katanlara!.. Bununla, bir** (düşman) **topluluğunun ta orta yerine kadar dalanlara!...**" (Adiyat: 1-5);...¹¹

Bu gibi ve daha nice İlâhî sır ve hikmetlere mebnî olarak, Allah-u Teâlâ(cc) tarafından, mücahidlerin öncüleri olan şehidler övülmeye devam edilmektedir:

"Ey **iman edenler!** 'Sabırla ve namazla' (Allah'tan) **yardım dileyin!** Muhakkak ki Allah, sabredenlerle beraberdir. Ve sakın, Allah yolunda öldürülönlere 'ölöler' demeyin! Bilakis, onlar diridirler; fakat, siz bunun şuurunda değilsiniz!.." (Bakara: 153-154);.

⁹ Sahih-i Müslim: K. İmare/146; (Terc): 9/104; R.Sâlihîn: 772,783; Buhârî: K.Cihad/22,156; Z. Buhârî: 500; Tecrid: 8/356; Tirmizî: K. Cihad/23; (Terc): 3/205; Müsned-i Ahmed: 4/354, 396,411;...

¹⁰ Et-Terğîb: 3/231 ;...

¹¹ "... **Bununla bir** (düşman) **topluluğunun tâ., orta yerine dalanlara!**" (Adiyat: 5) Ayeti, açıkça **istişadî operasyonlar** için., medh edici Kur'anî-ulvî bir dayanaktır! Ayrıca; (Bakara: 207; Nisa: 74; Tevbe: 111; gibi., nice ayet-i kerimeler dahi aynı-benzer (İslamî fedâiyâne) eylemler ve kahramanlıklar için İlâhî terğîbâtı ihtiva etmektedir...

"Andolsun, eğer Allah yolunda öldürölür yada ölürseniz, Allah'tan olan bir mağfiret ve bir rahmet, onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır!. Andolsun, ölseniz de, öldürölürseniz de şüphesiz, Allah'a (varıp O'nun huzurunda) toplanacaksınız." (Al-i İmran: 157-158);

"Allah yolunda öldürölenleri sakın öölür saymayın. Hayır, (bilakis) onlar, Rableri katında diridirler, (hem de) rızıklanmaktadırlar. Allah'ın kendi fazlından onlara verdikleriyle sevinç içindedirler. Onlara arkalarından henüz ulaşmayanlara müjdeler vermektedirler ki, onlara hiçbir korku yoktur ve mahzun da olacak değillerdir!.." (Al-i İmran: 169-170);

"İyi bilin ki, Allah'ın velilerine asla korku yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklardır. Onlar, iman edenler ve 'takva'ya ermiş olanlardır. Onlar için, dünya hayatında da ahirette de müjde vardır. Allah'ın 'kelimeleri' için asla değışiklik yoktur! İşte, büyük kurtuluş ve mutluluk budur!" (Yûnus: 62-64)¹²;

"Onlar 'adn' cennetlerine girerler; babalarından, eşlerinden ve soylarından 'sâlih davranışlarda' bulunanlar da!..(Adn cennetine girerler!) Ve melekler de, her kapıdan onların yanına girip: 'Sabrettiğimize mukabil, size selam olsun! İşte (gördünüz!), dâr'ın (dünyanın) 'akibeti' (olan cennet); ne güzel!.." (Ra'd: 23-24);¹³.. Ayet-i kerimeleri, özellikle şehidlerı tebci etmekte, Allah-u Teâlâ'nın (cc) yanında ne kadar kıymetli ve faziletli olduklarını göstermektedir...

¹² Allah yolunda **şehid** olan mü'minlerin, Allah-u Teâlâ (cc)'nın büyük **evliyası**ndan oldukları, açıktır. Bunlar için de, tabiatıyla "**Hiçbir korku ve hüzn yoktur!..**" Ve olamaz da!.. (Bakınız; Bakara: 112, 155, 262, 274, 277; Maide: 69; En'am: 48; A'raf: 35,49; Ahkaf: 13.

¹³ Bakınız; Et-Terğib: 3/227; Ayrıca; "**Şehidler, yakın akrabalarından yetmiş (veya yetmiş iki) kişiye şefaati edecektir!..**" anlamındaki hadis için, bakınız; Et-Terğib: 3/221,228.

"... O'ndan başka ilah yoktur, O'nun 'vech'inden başka her şey **helak olucudur!...**" (Kasas: 88) Ayet-i kerimesinin müfeessiri durumunda olan;

"**Sur'a üflendi**(ğinde), **'Allah'ın diledikleri hariç'**, **göklerde ve yerde bulunanların hepsi hemen çarpılıp-yıkılıverecektir. Sonra ona bir daha üflenince, hemen ayağa kalkıp bakakalacaklardır!"** (Zümer: 68) Ayetinde geçen; " *'Allah'ın diledikleri hariç' denip de, Allah'ın düşüp-ölmelerini istemediği ve istisna ettiği kimselerin kim olduğunu?* " soran Resul-ü Ekrem (sav)'e, Hz. Cebrail; "*Onlar, Allah yolunda şehid olanlardır!*" cevabını vermiş¹⁴, böylece, şehidlerin ulvî derecelerini bir daha te'yid etmiştir. Ki, zaten mezkûr ayetin siyâkı olan;

"**Yeryüzü Rabbinin nuru ile parıldayıp-aydınlanır.** (ortaya) **kitap da konulur; peygamberler ve şehidler getirilir;** (insanların) **aralarında hak ile hüküm verilir ve onlara asla zulüm** (haksızlık) **edilmez!"** (Zümer: 69) Ayetinde geçen *peygamberler ve şehidler* ifadesi, (Hz. Cebrail'in beyanından sonra), mezkûr (Zümer: 68) ayetteki **istisnasının** izahı ve tefsiri olduğunu isbatlamış bulunmaktadır...

Peygamberlerin (as) ve **Eimme-i Ma'sume'nin** (as) seçilme ve mümtaz kılınmaları, nasıl ki İlâhî *nass*larla tescil edilmiş ise, *şehidler*in de diğer veli ve sâlih kullardan farklı bir imtiyaza sahip bulundukları da, keza, yine *nass*larla tebyin ve tasrih edilmiş olmaktadır. Ki; Din-i Hakk'ı pâk kanlarıyla sulayarak ihya ve ibka eden, buna **vesile** kılınan şehidlerin bu derece taltif-takdir ve tebci kılınmaları, gayet tabîidir...

Şu ayet-i kerimeler dahi, bu İlâhî ihsan ve in'amların tadat edilmesi zımnındadır:

"**Allah'a ve Resul'e kim itaat ederse, işte onlar; Allah'ın kendilerine ni'met verdiği 'peygamberler', 'sıddıklar', 'şehidler' ve 'salihlerle'**

¹⁴ Bakınız; Et-Terğib: 3/241.

beraberdır. Bunlar ne güzel arkadaşdır!..." (Nisa: 69)¹⁵; ve bizler, her namazda ve zamanda; "... **Bizi 'sırat-ı müstakime' hidayet eyle, şunların sıratına ki; üzerlerine ni'metler (yağdırıp) verdin...**" (Fatiha: 6-7) Duâ ve niyazıyla **beraber** olmayı istediğimiz ve onun aşkıyla yandığımız o arkadaşlar, gerçekten, '... *ne de güzel arkadaşlardır!...*'

Hatta, (ta'bir caiz ise) Allah-u Teâlâ(cc) dahi, **şehidlere** olan sevgisi ve rağbeti vesilesiyle, *cihadda*, müslümanların bazen *yara almasını* takdir etmiş bulunmakta, bununla *şehidliğin* bir mektep ve meslek olarak devamını (Allah-u A'lem) amaçlamaktadır. Ki, şu ayet de buna işaret etmektedir:

"Eğer siz, (Uhud'da) bir 'yara' aldıysanız, o kavme de benzeri bir 'yara' (Bedir'de) değmiştir. O günleri; biz onları, insanlar arasında 'devl' (mütedavil) ettirir-dururuz. Bu, Allah'ın, 'iman edenleri belirlemesi' ve sizden de 'şehidler' ittihaz edinmesi içindir. Allah, zalimleri asla sevmez!" (Al-i İmran: 140) Ayet-i kerimesi, açıkça, Allah-u Teâlâ'nın (cc) kendisi için şehidler ittihâz edindiğini, bunun için de, **Sünnetullah** gereği olan vesileler vaz' ettiğini beyan etmektedir...¹⁶

Şu hadis-i şerif de bu hususu nâtik bulunmaktadır:

"Üç sınıf (insan) vardır ki, Allah onları sever, onlara güler ve onlardan razı olur: (Onları müjdeler) bir düşman topluluğu belirince, Allah azze ve celle için, canı ile onlara karşı savaşır. Böylece, ya öldürülür (şehid olur), ya da

¹⁵ **"Mü'minlerden öyle yiğitler var ki, üzerinde Allah ile yaptıkları 'ahd'e 'sadakat' gösterdiler. Böylece, onlardan kimi adağını gerçekleştirdi (şehid oldu);, kimi de (şehadeti) beklemektedir. Onlar, hiçbir bedel ile (bu ahidlerini) tebdil etmediler!"** (Ahzab: 23) Ayet-i kerimesi, Nisa: 69'da geçen *şühedanın* mukabilindeki *sıddıklardan* da **şehidler**in büyük hissesi bulunduğunu göstermektedir.

¹⁶ Al-i İmran: 140'ta geçen **şüheda** (şehidler), açık ve sarîh olarak Allah yolunda *mukatelede* ölen **şehidler**dir. Bu, lafzen açık olduğu gibi, aynı ayette geçen, **"Eğer siz bir yara (karh) aldıysanız, o kavme de benzeri bir karh (yara) değmiştir..."** beyanı da, **karine**den öte, yine sarahaten aynı anlamı takviye etmektedir...

Allah kendisine nusret verir, kâfi gelir. Ve: 'Şu kuluma bakınız!' sabredip de canıyla benim için nasıl savaştı?., buyurur (Ve onurla övünmüş olur)...¹⁷

"Onlar öyle kimselerdir ki, 'nas' kendilerine: (Düşmanınız olan tüm) insanlar size karşı toplandılar, artık onlardan korkun! Dedi de, bu söz onların imanını gittikçe arttırdı ve: 'Allah bize kâfidir ve O, ne güzel Vekil'dir!' dediler." (Al-i İmran: 173);

"Mü'minler (düşman) birliklerini gördüklerinde; 'İşte, Allah ve Resulü'nün bize va'dettiği! Allah ve Resulü doğru söylemiştir!' dediler. Ve bu, sadece onların imanlarını ve teslimiyetlerini arttırdı!" (Ahzab: 22) Ayet-i kerimeleri de, mezkûr hadis-i şerif ile aynı anlamda olup, ona ve benzerlerine 'temel' kaynaklık yapmaktadır...

*"Şehadet, 'şehid'in bütün günahlarına kefaret olup hepsini affettirir."¹⁸; "Şehid, yakınlarından yetmiş (veya yetmişiki) kişiye şefa'at etme yetkisine haiz olacaktır!"¹⁹; "Cennet ehlinde hiç kimse yeniden dünyaya dönmek istemez, yalnız 'şehidler' hariç! (Her) şehid, gördüğü eşsiz-sonsuz ikramdan ve in'amdan dolayı, yeniden dünyaya dönüp, cihad edip de yeniden şehid olmayı ister!.." ²⁰; gibi hadis-i şerifler de, **şehadet** makamının ne derece yüce ve büyük olduğunu pekiştirmektedir. Hatta, Peygamber Efendimiz (sav) dahi, **şehid** olma arzu ve temennilerini şu hadis-i şerif ile dile getirmişlerdir:*

"... Muhammed'in nefsi yed-i kudretinde olan Allah'a yemin ederim ki, ben Allah yolunda 'gaza' edip öldürülmemi, sonra (diriltilip) tekrar

¹⁷ Et-Terğib: 3/238.

¹⁸ Bazı kaynaklarda *"Ancak, kul hakkı müstesnadır!.."* kaydı da bulunmaktadır. Bakınız; Sahih-i Müslim: K. İmare/117-120; (Terc): 9/77-79; Tirmizî: K. Cihad/32; (Terc): 3/238; Sünen-i Neseî: K. Cihad/32; (Terc): 6/407; Darımcî: K. Cihad/20; Müsned-i Ahmed: 2/220, 308, 330; 3/310, 365; 5/792, 304, 308; İbn-i Mâce: K. Cihad/10; (Terc): 7/493; Muvatta: K. Cihad/31; (Terc): 1/583-584;...

¹⁹ Et-Terğib: 3/221; Ebu Davud: K. Cihad/28; (Terc): 3/435, Tirmizî: 3/207.

²⁰ Sahih-i Müslim: K. İmare/108,121; (Terc): 9/68-69, 80-82; Riyaz'us- Sâlihîn: 775; Sünen-i Tirmizî: K. Cihad/13,25; (Terc): 3/193-194, 207; Zübde'tül-Buhârî: 473-474; Terğib: 3/211-214,241.

savaşıp, yeniden öldürülmemi, sonra tekrar savaşıp öldürülmemi pek severim!"²¹;... **Hatem'ül-enbiya** ve **Rahmet'el-lil âlemin** olan Yüce Resul'ün (sav) bile, aşkla-şevkle ve iştihakla arzuladığı **şehidliğin**, ne kadar ulvî ve kudsî bir dereceyi hâiz bulunduğu, böylece fehm-ü kıyas edilsin!...

"Şehidin başında kılıçların (silahların) parlaması, onun için imtihan olarak yeter!.. "²²; "... Onlar cennetteki köşklere yaslanırlar. Rabbin, kendilerinden 'razı olur' ve Allah bir topluluktan razı olunca, onları hesaba çekmez!"²³ "... Şehidlerin cennetteki köşkleri, köşkların en güzeldir!"²⁴; "... (Şimdiden) şehidler, cennetin kapısındaki nehrin yanında 'yeşil kubbe'nin içerisinde dirler. Sabah ve akşam rızıkları kendilerine cennetten gelir!" (Al-i İmran: 169'a telmihen)²⁵;....

"Gerçek mü'min, canı ve malıyla Allah yolunda cihad eder, düşmanla karşılaşınca öldürülünceye kadar savaşır. İşte bu (Hucurat: 3'deki) imtihana tabi tutulan şehid, Allah'ın arşının altındaki (en yüksek) cennettir. Ondan, ancak peygamberler peygamberlik' derecesinin fazileti ile üstün olurlar... "²⁶;

" (Bir kısım şehidler de).. **Muhakkak ki o muttakiler, cennetlerde ve ırmakların kenarlarında, oldukça kudretli ve mülkünün sonu olmayan (Allah)'m yanında 'sıdk' makamındadırlar!**" (Kamer: 54-55). Ayet-i kerimesinde işaret edilen; "Allah-u Teâlâ'nın huzurunda, Hz. İbrahim Halil'ur-Rahman (as) ile beraber olur!"²⁷;... ve ".. Beni kudret ve iradesi ile yaşatan Allah'a yemin ederim ki, o kimse (şehid), bunu (bize yer açınız!

²¹ Sahih-i Müslim: K. İmare/103; (Terc): 9/62-63; İbn-i Mâce: K. Cihad/1; (Terc): 7/463-464; Müsned-i Ahmed: 2/231, 384; Et-Terğib: 3/212;...

²² Et-Terğib: 3/235; Neseî: K. Cenâiz/112; (Terc): 4/509;...

²³ Et-Terğib: 3/226; ve "Kılıç, tüm hataları siler., kişiyi cennete sokar!" Müsned-i Ahmed: 4/185;...

²⁴ Buhan'den naklen, Et-Terğib: 3/216.

²⁵ Hakim, İbn-i Hibban ve Müsned-i Ahmed'den naklen, Terğib: 3/233-234.

²⁶ Et-Terğib: 3/222; Müsned-i Ahmed: 4/185; Danmî: K. Cihad/19;.. Müsned-i Ahmed'de, "Bunlar, Allah'ın, arşın altındaki çadırında övündüğü kimselerdir!" kaydı da bulunmaktadır. (4/185);...

²⁷ Mezkûr Kamer: 54, 55'in **Şehidler hakkında olduğu..na** dair, bakınız; Beyhaki ve Bezzar'dan naklen, Et-Terğib: 3/224;...

sözünü) *İbrahim Halil'ur-Rahman'a (as) veya peygamberlerden herhangi birine söylese, o peygamber, bu şehidlere karşı, yerine getirilmesi gereken bir 'hak' olduğunu bildiğinden dolayı, şehidler 'arş'ın altındaki 'nur'dan minberlere gelinceye kadar, onların 'yolundan' çekilir (onlara yol verir). Onlar da, bu minberler üzerine oturup, insanlar arasında nasıl hükmedileceğine bakarlar... "28;...*

"... (Mahşer günü) Allah azze ve celle: 'Benim yolumda savaşıp da şehid düşen, eziyete uğrayan ve cihad eden kullarım nerede? Giriniz cennete!' Der. Onlar da hesaba çekilmeksizin cennete girerler... "29;... gibi, nice hadis-i şerifler, ayrı ayrı yönleriyle-boyutlarıyla **şehidler** ve **şehadetin** mazhar bulundukları İlâhî nur ve füyûzâtı terennüm etmekte, gerçek mü'minleri ve akl-ı selim sahibi olanları, bu İlâhî feyz-ni'met-rahmet ve bereketten mahrum olmamaları hususunda uyarmaktadır...

Şu fanî-kesif ve zâil dünya hayatını, çok az bir çaba ve emekle ebedîleştiren, âlem-i lâhût ve melekûtta **müşahede** makamında, **Esmâ-i İlâhîyyenin** muhtelif **elvamyla** insibağ ettiren ve nurlaştıran şehid-i mü'min, bu, fenadan bekaya âlem-i zulûmattan âlem-i nura geçiş merhalesi olan **kabz-ı ervahı** da, çok rahat-sakin ve sûhuletle atlatmakta, **ölüm** ve **teslim-i ruh** denen ameliyede **sünnetullahtan** olan **acı** ve **sızıyı** en asgarî düzeyde tatmakta, bununla da diğer sâlih mü'minlerden **imtiyazlı** durumda bulunmaktadır...

Evete; şu mübarek hadis-i şerif dahi, bu İlâhî-mucizevî hakikati alenen tasrih ve ilan etmektedir:

"... Şehidler, ölüm acısını duymazlar! Ve kabirlerinde keder hissetmezler!..."³⁰; "Şehidin ölümden duyduğu acı, ancak sizden birinin çimdiklemeden duyduğu acı gibidir!..."³¹

²⁸ Et-Terğib: 3/224;...

²⁹ Et-Terğib: 3/226-227;...

³⁰ Et-Terğib: 3/224;...

İşte;.. bu muhteşem İlâhî nusret ve rahmettir ki, şehidlerde tüm beşerî-dünyevî ve behimî his-istek-irtibat ve etkileri yıkmış, vech-i hak ile ve O'nun (cc) İlâhî müşahedesi ile *itminana* kavuşmuştur...

Konunun daha da vûzuha kavuşması için, ***ahsen'el-kasas*** olan Sûre-i Yûsuf'taki şu olayı, Yüce Rabbimizin (cc) tekellüm-ü İlâhîyyesinden dinleyelim:

"Şehirde, (bir takım) kadınlar: 'Aziz (vezir)'in karısı, kendi 'fetası'nın nefsinden murad almak istiyormuş. Öyle ki, 'sevgi' onun bağrına sinmiş. Doğrusu biz, onu apaçık bir sapıklık içinde görmekteyiz!' Dedi. (Azizin karısı) onların düzenlerini (dedikodularını) işitince, onlara (bir davetçi) yolladı, oturup dayanacakları yerler hazırladı ve her birinin eline (önlere koydukları meyveleri soymaları için) bıçak verdi. (Yûsuf a da) çık, onlara! (görün!) dedi. Böylece onlar (kadınlar) onu görünce; (cazibesine kapılıp) onu büyüttüler de (medhûş bir şekilde) ellerini kestiler ve dediler ki: 'Allah'ı tenzih ederiz; bu asla bir beşer değildir, gerçekten bu kerim bir melekten başkası değildir!...' (Vezirin karısı:) 'İşte, hakkında beni kınadığınız (kimse) budur!' Dedi..." (Yûsuf: 30-32);

Çok derin ve ibret-amiz İlâhî-ruhî ve manevî tablolar sergileyen bu kıssanın çok kısa bir tahlilini yapacak olursak;

Âlem-i ğayb ve şهادette mevcut olan ve gelecek durumda bulunan bütün varlıkların çok yönlü-muhtelif tüm güzellikleri, ***Esmâ-i Hüsna-yı İlâhîyyeden olan Cemalullah***'ın, sonsuz-sınırsız güzelliğinin sadece nâkıs ve cüz'î bir aksi-gölgesi ve tecellisinden ibarettir. Hz. Yûsuf'un (as) güzelliği ise; bu sonsuz İlâhî tecellinin sadece *küçücük* bir zerreciği ve zerrecik bir kabarcığıdır. Bu kadar cüz'î ve zerrecik bir güzelliğin, şühud ehli olan kadınlar

³¹ Sünen-i Neseî:K. Cihad/35; (Terc): 6/409; Darımi: K. Cihad/16; Müsned-i Ahmed:2/297; İbn-i Mâce: K. Cihad/16; (Terc): 7/527; Sünen-i Tirmizî: K. Cihad/25; (Terc): 3/210; R. Sâlihî: 783; Et-Terğib: 3/221.

üzerinde uyandırdığı **sevgi** ve **cazibe**, bütün duygularını ve onun gayrı olan tüm zevklerini ve bağlantılarını yıkıp-yok etmiştir.

Hz. Yûsuf'ı (as), çok kısa ve âni bir bakışla **müşahede** eden ve onun (as) cismânî güzelliğine **şahid** olan kadınlar: a-) Önlerinde bulunan ve **dünya ni'metlerini** temsil eden meyveleri yemeyi unutmuş ve ondan daha tatlı ve zevkli olan bir **temaşa**, onları, daldırdığı âlemle (Yûsuf'la) başbaşa bırakarak, meyveleri kendilerine **terk** ettirmiştir, b-) O **müşahedenin**, kendi varlıkları üzerinde bıraktığı eşsiz-kapsayıcı ve **bîhuş** edici etkisi ve mest edici **cazibesî**, meyveleri soymakta oldukları bıçaklarla ellerini kesmekte olduklarının **farkına** vardırtmamış, akıl ve şuuruları, bu hususta (geçici bir süre için) fonksiyonunu kaybetmiştir, c-) Gözleri, ellerinde akmakta olan **kanları** görmemiş, muhatabına müteveccih şehâdetleri ve şühudları, başka şeye, hatta kendilerine ve kesilen uzuvlarına bile bakışlarını (gayr-î ihtiyarî) engellemiştir, d-) Kesilen ellerinden dolayı, hasb'el-beşer duyulacak olan **acı-sızı** ve **ağrıya** asla vakıf olamamışlar, yani, böyle bir **acıyı** asla duymamışlardır. Zira; **müşahede** ettikleri varlığın güzelliği ve onun tevlid ettiği tat-lezzet, ellerin kesilmesinden dolayı duyulması tabi olan **acı-sızı** ve **ağrıyı** kat-kat bastırmış, adeta **sıfıra** indirmiştir... Ve işin enteresan yanı, toplu halde bulunan bu kadınların **hepsinin** aynı hâlete müstağrak olmuş olmaları, istisnasının bulunmaması, **reaksiyoner** ve **psikolojik** olarak, önceden **aleyhte** şartlanmış bulunmalarındır!.. Ve hâkezâ...

Netice; "Vezirin **karısının** ma'zur, hatta haklı olduğu görüşü ile noktalanmakta,... 'bu, kerim bir melekten başkası olamaz!'... denerek, ona (Yûsuf'a) yönelik **müşahedeye** hatta **vuslata** devamda, karar kılınmış olmaktadır.. "³²;...

³² Ayet-i Kerime şöyle devam etmektedir: "... (Vezir'in karısı dedi ki): **Andolsun, onun nefsinden ben murad almak istedim, o ise (kendini) korudu. Ve (yine) andolsun ki, eğer o, kendisine emrettiğimi yapmayacak olursa, mutlaka o, zindana atılacak ve mutlaka küçük düşürülenlerden olacak!** (Yûsuf ise:) 'Ey Rabbim! Zindan bana, bunların beni kendisine çağırıcıları şeyden daha sevimlidir.

İşte böylece; "*Şehidler, ölürken ölüm acısını duymazlar; ancak sizden birinin çimdiklemeden duyduğu 'acı' kadar acı duyarlar!..* " Anlamındaki hadis-i şerifin İlâhî sırrı ve gerçekliği de anlaşılmış, derinliğine doğru aklî ve irfanî bir kapı açılmış bulunmakta; **kıyas-ı vahidi** ile **aşk-ı mecaziden** **aşk-ı hakikîye** ve **aşk-ı İlâhîye** geçiş güzer-gâhında bulunan **perdeler** aralanmış olmaktadır!...

Âşık ile maşuk, yani **kul** ile **ma'bud** arasında bulunan zulûmât ve nur perdelerinin **kalkması** ve **aralanması** oranında hasıl olacak **kurbîyetin** intac edeceği şuhûdun derecesine göre bir tad-zevk-haz ve lezzet-i ruhanîyye ve manevîyyeye **mazhar** da (yani, şehid de), bedenî-dünyevî ve fanî varlıklara-zevk ve lezzetlere olan tüm rağbet ve teveccühleri **mecazî** duruma ve gittikçe **sıfıra** indirecek, kendisini **müşahede-i manevîyye** içerisinde **mustağrak** kılarak itminana ulaştırmış olacaktır...

Müşahede-i manevîyye; âlem-i nur ve melekuttaki ulvî varlıklardan, makamlardan-mazhariyetlerden, **Esma-i İlâhîyenin** muhtelif cilvelerine ve tecellilerine;... onlarla insibağ etmelere ve nihayet zat-ı **Uluhiyyet-i Mutlaka** 'da (bil-müşahede) **fanî** olmaya ve **Vahdet'üş- şuhûd**³³ ile ebedîleşmeye

Onların kurdukları düzeni benden uzaklaştırmazsan, (muhtemel ki) onlara eğilim gösteririm de cahillerden olurum!..' dedi." [Yûsuf(12): 32-33];...

³³ "**Allah ile beraber başka bir 'ilah'a duâ edip-çağırma. (Zira) ondan başka hiçbir ilah yoktur; her şey 'helak' olucudur, ancak O'nun 'vechi' (yüzü ve zatı) müstesnadır! (Her türlü) 'hüküm' de yalnız O'na aittir ve hep O'na döndürüleceksiniz!'"** [Kasas(26): 88];.. Ayet-i kerimesinde geçen **vech; yüz-suret-sima** olarak mütalaa edilince, **Vahdet'üş-Şühûd** penceresi tezahür etmiş olur. Zira her şey, **Esma-i İlâhiyye'nin ayinesi** olduğundan, ayine ise, kendinden ziyade kendine **aksedeni** yansıtacağı, O'na bakanlar, ayineyi değil, **yansıyanı müşahede** edecekleri.. **Esma'nın, müsemmanın aynı** olmasından, **müsemmanın** da (haliyle) **Vahid-i Ehad** olduğu.. O'nun **bakî**, ayine olan her şeyin dahi **helak olucu** bir özellikte bulunduğu., gibi.., irfanî hakikatler, **Vahdet'üş-Şühûd**'un temel unsurlarıdır...

Mezkûr ayette geçen **vech; zat-vücut-varlık** olarak ele alındığı.. **Esma-i İlâhîyye'nin** de **Efal-i İlâhîyye** olarak mütalaa edildiği., tüm yaratıklar (her şey) dahi, bu **İlâhî ef'alın** ve sun'un tezahürleri olarak., idrak edildiği durumda ise , **Vahdet'ül-Viicûd** mektebi, (daha başka nassların da te'yidi ile..) Kur'anî dayanağını bulmuş olmaktadır. Zira; **Her şey helak olucu** olunca, ind-i İlâhî'de **zaman** mefhumu söz konusu olamayacağından, bu **helak** oluş, **an** hükmündedir. Ki, tüm varlıklar **yok**

kadar., bir *seyr-i süluk* çizgisi takip etmekte; bu derecelerin herhangi birinde '**Fisebilillah cehd-ü gayret**' (cihad) içerisinde iken, cismanî ilişkinin kesilmesi (mevt ameliyesi) ile zuhur eden *şehadet* ile, me'mul olan maksuda ve maşuka **vasıl** olunmuş olmaktadır. Ki; bu tatlı ve muhteşem-nuranî cazibelere gark olmuş bir zatın (şehidin), bu merhaleye geçişi sağlayan (sebeup olan) **ölümün** acısını-sızısını gerçek anlamıyla hissetmesi elbette, muhal ender muhal olacaktır...

Bilhassa, Zat-ı Uluhiyyetin **eş-Şehid** isminin özel tecellisinin simgesi ve o kanaldan, doğrudan doğruya Allah-u Teâlâ ve Tekaddes ile **irtibat** kurma durumunda olanların, her türlü beşerî-kesif-cismanî ve arızî etkilerden ve arazlardan beri ve müstağni bulunacakları (daha da) tabîî olacaktır...

Bu İlâhî *şuhûd* ve *şehadetin* meftûn kılıcı cazibe-i nuranîyyesidir ki...; geçmiş tağutların **ateşe atma** ³⁴, **ateş çukurlarına doldurma** ³⁵, kol ve bacakları **çapraz kesme, asma** ³⁶, canlı canlı topraklara gömerek **baştan ayağa testere ile biçme** ve **demir taraklarla derileri yüzme** ³⁷, sürekli-en ağır işkencelerle **ölümlerden ölümlere sürüklenme** ³⁸, koyun gibi **boğazlama** ve **bedenleri lime lime doğrama** ³⁹ gibi... akla ve hayale gelmeyecek derecede, nice **bireysel** ve **toplumsal** zulüm, işkence, vahşet, cinayet ve canîyâne-

hükümünde varsayılmakta, ancak **O'nun vechi** (yani, Zat ve Vücûd-u İlâhîsi) **var olan varlık** olarak tecelli etmektedir. Tabîî ki; Merhum İmam'ın (ra); "**Bu tür sırlara bizim gibilerin aklı ve idraki kâfi gelmez.. O, ehli olanların işidir!...**" şeklindeki (tevazükârâne) ifadeleri, nazar-ı itibara alınmalı, bu tür **akademik.**, ve **felsefî...** **içerikli** konular (gerekeceği ve ehil olunmadığı takdirde) medar-ı münazara edilmemeli, **pratik hayatta** gerekli olacak olan **mesâil** üzerine tüm mesailer yoğunlaştırılmalıdır, ve's-salam...

³⁴ Örnek olarak bakınız; Bakara: 258; Enbiya: 67-68; Ankebût: 24-25;...

³⁵ Bakınız; Bürûc: 4-8;..in tafsili olarak; Sahih-i Müslim: K. Zühd/73; (Terc): 11/478-481; Tirmizî: K. Tefsir/75; (Terc): 5/446-451; Müsned-i Ahmed: 6/17; İbn-i Esir(terc): 1/384-388; İbn-i Mâce: 10/260-262;

³⁶ Örneğin; Tâ-hâ(20): 203;...

³⁷ Tecrid-i Sarih: 9/302, Zübdet'ül-Buharî: 640;...

³⁸ Bakınız; İbn-i Esir: 1/335-342;...

³⁹ Bir-İki örnek için, bakınız; İbn-i Esir: 1/233-235, 272-279;...

ğaddarâne **katliamları**;; Yüce İslam'ın savunulması ve batıl düzenlerin yıkılması uğrunda verilen mücahedeyi daha da şiddetlendirmiş, **şehadete** olan rağbeti **aşk** düzeyine ve daha da ileri seviyeye çıkarmış, bu da, zalim-tağutî düzenlerin yıkılışını ve tarihin çöplüğüne atılışını doğurmuştur...

Günümüz dünyasının, tarihte benzeri görülmemiş **hunhar** zalimlerinin ve **canavarlaşmış** olan tağutî-şeytanî güçlerin ve düzenlerin; kezâ icrâ ettikleri müthiş vahşet-cinayet ve katliamları da, **şehadetin** tüm nesillere ve çağlara şamil-yıkılmaz İlâhî bir *mektep* ve *meslek* olduğunu sağlamış, **Öz Muhammedi İslam**'ın muhafazasını ve müdafaasını deruhte eden nuranî bir **zırh** ve **kal'a** konumuna getirmiş, çıkardığı vâris-i Muhammedi, İbrahimî, Hüseyinî, ve Humeynîlerle..; ve onların izleyicileri-fedaileri olan milyonluk kafieler halindeki Hizbullahî yiğitlerle arz-u semayı **cuş-u huruşa** getirmiş ve tüm şeytanî-tağutî düzenleri de sarsmaya ve saltanatlarını yıkmaya başlamıştır...

Binaenaleyh;., bu realite ve vâkıâ, **şehadetin**, ferdî faziletinden daha çok **hayat-ı içtimâîyye-i İslamîyye** (sosyo-İslamî ve sosyo-ideolojik) cihetiyle, sonsuz İlâhî nur-huzur-rahmet-bereket ve feyiz kaynağı olduğunu göstermiş, onda mündemiç bulunan esrarengiz İlâhî güç ve kudreti (ta'bir caiz ise) **deşifre** etmiştir!.. (Hizbullahî yiğit müslümanların, tağutları titreten **istişadi** operasyonları, şehadetteki sonsuz İlâhî gücün, cüz'î bir tezahürüdür!...)...

Hülâsa olarak, konuyla alakalı buraya kadar derc edilmiş bulunan naslar ve dermeyân edilen hakikatler muvacehesinde, diyebiliriz ki:

Şehid, müşahade ettiği İlâhî nurlar ve füyûzata olan sonsuz aşk ve prestiji ile, fanîyat ile olan tüm alakasını kesmiş, ebedîyete ve onun tek kaynağı olan Allah-u Teâlâ'ya doğru yönelmiştir;., bu yönelişi ile, beşerî hayat ve nazar için **ğayb** olanlar, **şuhûda ve şehadete** dönüşmüştür...

Esmâ-i İlâhîyyenin nuruyla iştial eden (ışıklanan) şehid, gayb âlemine ve sakinlerine **şahid** olduğu gibi, ışıklanmış olmasından dolayı da, o ana

kadar kendisini görmemiş-görememiş muhtelif gaybî varlıklara görülür olmaya, yani **meşhud** olmaya başlamış, böylece; **şahid** ve **meşhudu** şahsında cem edici bir özelliğe kavuşmuştur... (Zira; ışığı olmayan önünü dahi göremez, **ışıklı** olmayan da başkası tarafından görülemez. Kâinatta nice varlıklar vardır ki, ışısız olduklarından dolayı görülememektedirler...)

Şehid eriyen bir mum gibi değil; ebede nazır bir sirac-ı münirdir! (nur saçan bir kandildir)!... Böylece; saçtığı ışıklarla, **şehid adaylarının** yollarını **ebede** kadar aydınlatmaya, onlara yol göstermeye devam edip-gitmektedir...

Şehid; güneşler **kehkeşanı** özelliğini taşıyan **veraset-i nübüvvetin**, **şehadet güneşi** olan **Seyyid'üş-Şüheda**'nın nuranî cazibesine ve manzumesine merbut, şule-feşân bir kamer ve parıldayan bir yıldızdır. Ki, hem bu âlem-i zulûmata ışık saçmakta, hem de mensubu bulunduğu o muhteşem manzume ile birlikte **şems'üs-şûmusda** müstekarr olmak üzere, **Zat-ı Zü'l-Celal-i Ve'l-İkram'a** doğru (sonsuzluk fezasında) müteharrik olup, akıp-gitmektedir...⁴⁰

Şehid; **mevt** ile **mahiyet** ve **hayat** değil, **yer** ve **yön** değiştirmiştir. Kesif ve fanî âleme müteveccih yüzü, oradan **ufûl** etmiş; nuranî-lâtif ve bakî âleme **tulu'** etmiş; yansıttığı şuleler ile de fanî âleme müteveccih olan ayları ve yıldızları nurlandırmış, onlar kanalıyla yüz çevirdiği âlem-i fenayı aydınlatmayı sürdürmüştür...

Kişi, inandığı veya en çok sevdiği şeyi yaşatma ve ona ulaşabilme amacıyla yaşar. Gerçek mü'minin inandığı, en çok sevdiği ve gerçek zevkine

⁴⁰ Nitekim, şu âlem-i kevn ve **fesadın** yıldızları, kamerleri ve güneşleri dahi, kendi **manzumeleri** ve **kehkeşanları** içerisinde ve onlarla birlikte, aynı hedefe doğru (maddî ve cismanî olarak) hareket etmektedirler!.. Örneğin; "**Güneş de, kendisi için** (tespit edilmiş) **olan 'müstakarra'** (karar bulacağı bir zamana ve mekâna..) **doğru akıp-gitmektedir. Bu, Aziz-Alim olan (Allah)'ın takdiridir. Kamer'e gelince, biz onun için de bir takım menziller** (uğrak yerleri) **takdir ettik; sonunda o, eğri hurma dalı gibi** (hilal şeklinde) **olur da geri döner,** (böylece) **ne Güneş Ay'a yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir. Bunların her biri, belli bir yörüngede** (hep birlikte) **yüzüp-gitmektedirler!"** [Yasin(26): 38-40]; İlaahir... Bunlar için tek sözümüz; "**Fetebarekallahu Ahsen'ül-Halikin...**"dir...

ve hakikatına ulaşabilmek için çırpındığı tek şey, **Hakaik-i İmaniyye** ve **İslamîyye**'dir. Bunları, toplum hayatında **hükümran** olarak yaşadığı oranda ve boyutta, onlara inanmış olup da **onlarla** var olanların da **hayat-dar** olmaları tabiidir. İşte şehid; bu ulvî hakikatin ve ulvî davanın yaşaması-yaşatılmasma yaptığı **katkı** ile yaşamakta, onunla özdeşleşerek ebedîleşmektedir...

Şehid; seve seve verdiği ve akıttığı **ter**, **gözyaşı** ve **kan** damlalarıyla, **Şecere-i Mübareke** ve **Tayyibe** olan **İslam ağacını** sulamakta, neşv-ü nema bulan ve güçleşen-gürbüzleşen bu mübarek ağacın **kökleşmesine**, âlem-i mülk ve melekutta **dal-budak** salmasına ve nuranî-daimî meyveler-ürünler vermesine **şahid** olmakta, bunlarla da **"Rabbinin indinde 'huzur' ve neş'e ile 'merzuk' bulunmakta.."**, tüm sevdiklerinin de bu İlâhî ni'mete mazhar olmasını dört gözle beklemektedir...

Şehid; kemiyeten küçük, lakin keyfiyeten *istinad* ve *intisab* ettiği *merci* ve *merkez* cihetiyle (ki O, Allah-u Teâlâ'dır (cc)) sonsuz bir gücü tazammun eden İlâhî bir *nüve* (ta'bir caiz ise, atom çekirdeği) hükmündedir. Ki, inşikakı (parçalanması), yani *ruhu* ile *bedeninin* ayrılması, yani **şehadeti** ile müthiş bir **olay**, bir **infilak** husûle gelmekte, bu; **hak** cephe için (ışık-ısı ve hareket noktasında) güçlü bir (ta'bir caiz ise nükleer) **enerji** santrali ve kaynağı olmakta, **batıl** cephe için ise, *yok edici* ve *yıkıcı* bir **nükleer bomba** hüviyetini ve fonksiyonunu taşımaktadır... Bu sırdandır ki, **"şehidler, İslam'ın kaybı değil; en büyük ve en bereketli kazancıdır!.."** kanaat-i vicdaniyyesi, ehl-i hak ve hakikat nezdinde yakînî ve muhkem bir *kaziye* haline gelmiş bulunmaktadır...

Evet;.. **İ'la-yı Kelimetullah** uğruna, aziz şehidlerin akan mübarek kanlan, İslamî izzet ve şehâmetin ve hükümranlığın İlâhî garantisi ve sigortası olurken, tağutî ve şeytanî güçlerin ve düzenlerin de yıkılmasının, tar-u mar olmasının İlâhî sebebi ve vesilesi olmaktadır. Yüce Rabbimizden (cc); bizleri de, bu İlâhî nur ve feyz kaynağından doyurmasını niyaz-eyleriz, inşaallah...

AŞURA KÜLTÜRÜ VE MAHİYETİ

Bilindiği veçhiyle **hayat**, bahusus **hayat-ı insanîye**, **tecelliyât-ı Esma** ve **efal-i İlâhîye'nin kemali** ve **ayine-i camii'dir**. **Hayatın gaye ve maksadı ise, ubudiyyettir**. Bu İlâhî hakikat, **Eimme-i Ma'sume'nin** mübarek lisanlarıyla, **hayat**; '**iman, cihad** ve **şehadettir!**' diye ifade edilmiştir. Hayatın temel unsurları olan **din-akıl-can-mal** ve **nesil** emniyeti de, ancak bunlarla sağlanabilir. Bütün **enbiyanın** ve **kütüb-ü münzelenin** İlâhî misyonları da, bu beş temel unsur ekseninde ve çerçevesinde devretmektedir. Ki; İlâhî vahyin **kemali** ve en sonu olan **Kur'an-ı Kerim**'in İlâhî öğretileri, bu misyonun **enmuzecini** ve en mükemmelini içermektedir...

Hayatın ruhunu ve mâhiyetini oluşturan **iman-cihad** ve **şehadetin**, muhtelif boyutları, dereceleri-mertebeleri, vâsıfları, tecellileri ve tezahürleri vardır. Bunları kısaca, şu şekilde tasnif edebiliriz:

I-) İMANIN MUHTELİF BOYUTLARI:

1-) İmanın Fikrî ve İtikadî Boyutları:

- a-) Tevhid.. (Zât-Sıfat-Ef'âl; Ulûhiyyet - Rûbubiyyet-Ubûdiyyet... vs...)
- b-) Nübüvvet.. (İmamet, Vahiy, Tebliğ, Ta'lim, Tedrisât., vs...)
- c-) Meâd. (Kıyamet, Ba's, Kaza-Kader, Mahşer, Hesab-Mizan, Cennet, Cehennem, Sırat, Melek, Levh..vs...)

2-) İmanın Amelî ve Fiilî Boyutları:

- a-) Amel-i Sâlih.. (Namaz, Zekat, Oruç, Hacc, İnfak...)
- b-) Muâmelât.. (Her türlü içtimaî-medenî-ticârî.. evamir-i İlâhîye'nin icra ve ifası...)
- c-) Ukubat. (Hudud-u İlâhîye'nin ve Şer'î müeyyidelerin tatbiki. Ki, bu son iki şık, Ahkâm-ı Şeriat-i İslamîye olarak bilinmektedir.)

3-) İmanın Kalbî ve Kavî Boyutları:

- a-) Zikir-Tezekkür...
- b-) Fikir-Tefekkür...
- e-) Şükür-Teşekkür...
- d-) Duâ-Tazarru' ve Niyaz...

4-) İmanın Ruhî ve Ahlâkî Boyutları:

- a-) Şefkat-Merhamet...
- b-) Hürmet-Muhabbet...
- c-) İhsan-İkram ve İn'am...
- d-) Edeb-Haya-Hüsn'ü Muâmele, Emanet ve Vefâkârlık...
- e-) Tevazu'-Vakar-Ciddiyet ve Samimiyet...
- f-) Sıdk - Sadakat-İhlâs-Aşk-Şevk-Ümid-Azm'ü Sebat ve Sabır...

5-) İmanın Yakînî ve Kurbiyet Boyutları:

- a-) İlm'el-Yakîn...
- b-) Ayn'el-Yakîn...
- c-) Hakk'el-Yakîn...

6-) İmanın Visalî ve Şühudî Boyutları:

a-) **Ma'rîfetullah...** (Bu irfanî pencere ile İlâhî kurbiyetin ışıkları parıldamaya, nuranî mi'rac ile kalbî ve ruhî seyr-ü sülûklar oluşmaya başlar...);

b-) **Muhabbetullah...** (Bununla da ma'şuku müşahedededen doğan bir telezzüz ile, O'na kavuşma.. cazibesiyle yanıp-tutuşma ve O'nun İlâhî aşkıyla-şevkiyle yaşama.. aşaması başlar...);

c-) **Fenâfillah...** (Îlâhî 'müşahede' ve 'visal' sonucu oluşan hasret ile yanıp kül olma ve 'fena' kanalıyla eriyip yok olmak suretiyle 'ebedîleşme'.. Tecelli-i Hakk'ta 'istikrar'a ve 'itmi'nan'a ulaşma hâsıl olmuş olur...);...

Tabiatıyla, bu ulvî-kudsî **imanî tecelliler**, pâk ve mutahhar ruhlar-kalpler ve Îlâhî **hidayete** mazhar olmuş nurlu-kudsî şahsiyetler içindir. Bu mazharların liyakati nispetinde, imanın Îlâhî tecellileri de artacak, gitgide sonsuzluğa doğru pervaz edecektir...

Hayatın ruhunu-esâsını-mâhiyetini ve asıl cevherini teşkil eden üç temel unsurdan **üçüncüsü** olan **cihadın** da muhtelif boyutları vardır. Ki, onları da şu kategorilerde hülâsa edebiliriz:

II-) CİHADIN MUHTELİF BOYUTLARI:

1-) Cihadın Kalbî-Ruhî ve Aklî (Enfûsî) Boyutu...

Buna; **nefisle cihad**, **manevî cihad** denmekte ve bu husus, **cihad-ı ekber** olarak nitelendirilmektedir. (İslamî zühd, verâ, birr ve takva.. gibi ulvî ve nuranî tecellileri ve tezahürleri intaç etmektedir...);

2-) Cihadın Kavli ve Fikrî Boyutu...

Ki, bu; **İslamî tebliğ**, **davet**, **irşad-ikaz**, **va'z-u nasihat** ve **emr-i bil'ma'ruf** ve **nehy-i an'il-münker..** gibi, çok mühim İslamî müesseseleri ve unsurları ihtiva etmektedir...;

3-) Cihadın Malî ve İktisadî Boyutu...

Ki bu da; **Allah yolunda infakta bulunmayı**, İslamî cihad için her türlü güç oluşturmayı, zamanın icablarına uygun şekilde **araç-gereç-binek-silah..** gibi, savaş için gerekli levazımat-mühimmat hazırlamayı ve bunların isti'mali ve üretimi hususunda eğitim-öğretim ve yatırım faaliyetlerini deruhte etmeyi.. mutazammın bulunmaktadır...;

4-) Cihadın Redd-i Nefy ve Kıyamî Boyutu...

Çok vecheli ve cepheli olan **kıyam**; sürekli **teyakkuzda** ve **harekette** bulunma halet-i ulvîyesini temsil etmektedir. Ki; afakî-müşahhas düşmanlarla bil-fîl muhatap olarak, mübaşeret edilecek **çatışma** ile **kıyam**,

cihada ve *mukateleye* münkalib olmuş bulunmaktadır. Daha önceki bölümlerde, gerektiği kadar malumat verilmiştir...);

5-) Cihadın Fiilî ve Bedenî Boyutu...

Müteceviz kâfirlere-müşriklere-mürtedlere ve müfsid münafıklara karşı bil-fiil mukavemette ve *mukatelede* bulunmak; Din-i Hakk'ı tüm yeryüzüne hakim kılmak için *fisebilillah* her türlü silahla ve araç-gereçlerle savaşmak.. şikkını temsil etmektedir. Dünya istikbarının ve tağutî güçlerin zulüm düzenlerinin yıkılması, büyük ölçüde cihadın bu boyutuna bağlı bulunduğu, izahtan varestedir...;

Cihadın tüm bu boyutlarının icra ve ifâsı için, pek çok İslamî ve Kur'anî özellikler-vâsıflar gerekir. Ki; gerçek bir *iman -azim - sabır - sebat - ihlas - sıdk - sadakat - aşk - şevk - gayret -hamaset - cüd-ü kerem ve sehavet - fedakârlık - vefakârlık -cesaret - şecaat ve şehamet - şuur-basiret ve feraset - ilim - irfan - takva ve adalet'..* gibi özellikler, bunların en önemli tecellilerini teşkil etmektedir...

III-) ŞEHADETİN MUHTELİF BOYUTLARI:

Hayatın ruhunu ve özünü oluşturan **üç** temel unsurdan **üçüncüsü** olan *şehadetin* de muhtelif boyutları ve cepheleri vardır. Bunların bir kısmını, şu kategorilerde hülâsa edebiliriz:

1-) Halık-ı Zülcelal'e Yönelik Şehadet... Ki bunu;

a-) *Esma* ve *Ef'al-i İlâhîyye*'ye yönelik *Tekvinî Şehadet...* (Tüm kâinat ve mükevvenât, bu İlâhî tecelliyâtın fiilî tecelliyâtı ve tezahürâtıdır...);

b-) *Tecelliyât-ı Sıfatiyye*'ye yönelik *Teşriî Şehadet...* (Vahy-i İlâhîyye'ye muhatap olan zi-şuur varlıklar, belki de *zi-hayat* buna dahil bulunmaktadır...

c-) *Zat-ı İlâhîyye-i Sübhaniyye*'ye müteveccih olan *Kemal-i Şehadet'tir*. (Ki, bunun mazhariyat ve müşâhede âlemi, daha ziyâde âlem-i nur ve melekuttur...);.. tarzında *genel* bir tasnifata ayırabiliriz...

2-) **Mahlukata Müteveccih Şehadet..** Ki bu;

a-) **Âlem-i Ğayb'e** ve oradaki tüm varlıklara ve makamlara... olan **şehadettir**. (İmanın tezyidine, İslamî hizmet ve faaliyetlerin tehyicine, terk-i dünya ve hevâ ile birlikte ebedî hayatın tervicine.. etki eden bu **şehadet**; **iman-ı bil'ahiret** esasının yakınî-şuhûdî bir i'lannamesidir...

b-) **Enbiyaya**, bahusus Hatem'ül-Enbiya olan **Resul-ü Kibriya**'ya, ve İlâhî tebliğatına **şehadettir**. Ki, bu **şehadet**; din-i mübin-i İslam'ın cihan-şümûl hükümranlığı hususunda, bütün güçlerin-uzuv ve unsurların **istihdamını** ve **mutlak hak** olarak **ihkakını** tazammun etmektedir...

c-) **İnsan** faktörüne ve toplumuna yönelik İlâhî **şehadet**. Ki bu da, **adalet-i İlâhîyye'nin** bil-fiil tatbikini ve onun tahakkuku için **cehd-u gayret** edilmesini ve harekete geçilmesini... mutazammın bulunmaktadır...

d-) **İççe yönelik** (enfüsî) **şehadettir**. Ki; sürekli **nefs muhasebesinin** yapılmasını, onu kontrol altına almak için sürekli olarak **murakabe** altında bulundurulmasını ifade etmektedir...Ve;..

e-) **Batılın** iptaline ve butlaniyetine yönelik **şehadettir**. **Batılın** kavlı **şehadet** ile cahil insan toplumu nezdinde **deşifre** edilememesi neticesinde; **fisebilillah**, mü'min canların **kurban** olmasıyla oluşan bu **şehadet**; batılın yıkılmasını ve hakkın ikamesini.. sağlayan önemli bir unsur olmaktadır. **İslam** uğrunda feda edilen canlardan fışkıran **şehadet** kanları, az-çok gözü ve kulağı ve imanı olan kitleleri uyandırmakta, **hakkı hak** ve **batılı da batıl** olarak tanımlarına vesile olmakta ve İslam'ın korunması ve müdafaası için harekete geçirmektedir... İlh...

Tabiatıyla, mezkûr İlâhî **şehadet** tecelliyâtının tahakkuku için; büyük bir **imanî aşk** ve heyecan, sonsuz bir **feragat** ve İlâhî **kurbîyet**, tükenmez bir **sabır-şecaat** ve **ubudiyet**, ölmez bir İslamî **gayret-azimet** ve **marifet**, sınırsız bir **mahviyet-ehliyet** ve **liyakat** gerekmektedir. Ki bu, **enbiyada** ve onlara **küllî vâris** olan **Eimme'de** ve **sâlih-sadık** izleyicilerinde bulunabilecek vâsıflar ve özelliklerdir...

HÛLÂSA:

İşte; bu bölümün, hatta yazının tümünde belirtilmiş bulunan, **hayati** yani, **fıtrat-ı insanîyeyi** teşkil eden, **iman-cihad** ve **şehadet..** diye özetlenen, **din-akıl-can-mal** ve **nesil** emniyetinin güvencesi ve **garantisî** olan, bâhis konusu tüm **veriler-olgular-oluşumlar-vasıflar** ve **özellikler..** bütün boyutlarıyla **Aşura Kültürü**'nü temsil ve teşkil etmektedir. Ki, bu; doğrudan doğruya **Kur'an kültürünün** bizzat kendisi demektir...

"**Kur'an kültürünün**, canlı temsilcilerinde ve **külli vârislerinde mutlak** ve **kâmil** anlamda **tecelli** etmesi, **mütenasib şartlarda**, yani **uygun** zemin ve zamanlarda (Sünnetullah gereği) **fitrî-tabîi** olarak mütesâviyen ve tedricen **siyasî** ve **içtimâî** hayatta **yankılanıp-tecessüm** etmesi., gibi, İlâhî esrarı hâiz bulunan **Aşura Kültürü; Peygamberan-ı İ'zam**'ın ve **Eimme-i Ma'sume**'nin nuranî hayatlarında ve ruhlarında **müşahhaslaşmış** bulunmaktadır...

Diğer bir ta'bir ve ta'rif ile, **Aşura Kültürü; Kur'an kültürünün** (ta'bir caiz ise) **aşirlenmesi-kodlanması.. adım-adım** ve **bölüm-bölüm** uygulanması.. **zaman-zemin** ve muhatap faktörlerinin **ayarlanması.. sevk-i İlâhî** ile (fitrî ve tabîi olarak) bunların **siyasî** ve **içtimâî** hayata **uyarlanması.. İçtimâî Sünnetullah**'ın tüm gereklerinin **nazara** alınması ve ona paralel bir **stratejinin** ve **seyir çizgisinin** ta'kip edilmesi.. (Örneğin; 'beş vakit namazın', nasıl?.. kim?.. ne zaman?.. veya nerede?.. kılınmasının isabetli tespitinin yapılması.. kezâ; zekatın, kime?.. kim tarafından?.. ne zaman?.. nasıl?.. ve ne kadar?.. verilmesinin doğru ve isabetli ta'yininin yapılması.. ve hakezâ!.. Bu prensiplerin ve kaidelerin Kur'an kültürünün tümüne uyarlanıp-uygulanması, bilhassa siyasî-içtimâî.. boyutlu olanlarında, bunların daha da bir hassasiyet ile göz önüne alınması, mesela; kıyamın-cihadın, "hangi boyutunun?.. hangi ölçüde?.. ne zaman?.. kime karşı?.. kiminle?.. ve nasıl?.." olacağının Kur'anî ve vahyî tespitinin, Sünnetullah'a ve marziyat-ı İlâhîyye'ye uygun şekilde yapılması ve uygulamaya konması...) gibi, İlâhî

disipline ve prensiplere müstenid İlâhî ve Kur'anî bir **mekteptir**. Ki; **nebevî mekteb**, ya da **Ehl-iBeyt mektebi** olarak da tesmiye edilmektedir...

Binaenaleyh, **Kur'an kültürünün** ve **mektebinin canlı timsâli** olan **enbiyanın** ve **Eimme-i Ma'sumenin**, kendi mekân ve zamanlarında uyguladıkları **muhtelif** (hatta, zahiren mütenakız imiş gibi görülen) ve ayrı ayrı tecellileri-tezâhürleri bulunan stratejileri, toplumsal-siyasal tavır ve tutumları, tamamen **hakk-ı mahz** olarak **aynı mektebe** istinad etmektedir...

Örneğin; Resul-ü Ekrem (sav) Efendimiz, (faraza) Hz. Nuh'un yerinde ve durumunda bulunsaydı, yani öyle bir **toplumsal-siyasal** şartlarla karşı karşıya bulunsaydı, aynen onun gibi hareket etme zorunda kalacaktı. Kezâ, Hz. İbrahim, Hz. Mûsa veya Hz. İsa (aleyhimüsselam) zamanlarında **resul olarak** ve onların yerinde-durumunda bulunsaydı, yine **onların yaptığı** gibi yapacak, onların uyguladıkları **stratejileri** ve tavırları uygulayacak, **zerre** kadar onun dışına çıkmayacak-çıkamayacaktı!...

Tabiatıyla, o yüce peygamberler ve diğerleri de (Allah'ın salat-ü selamı hepsinin üzerine olsun!), Resul-ü Ekrem (sav) Efendimizin zamanında, O'nun (as) yerinde ve durumunda bulunmuş olsalardı, o Yüce Resul'ün (as) yaptıklarının aynısını yapacak, zerre miskal onun uygulamalarının dışına çıkmayacaklar, daha doğrusu çıkamayacaklardı. Zira; **Hakim-i Mutlak** olan Allah-u Teala (cc)'nın **vahyî çizgisi** ve **İlâhî mektebi** (toplumsal ve kültürel sünnetullah olarak) bunu muktazi kılmaktadır...

Aynı durum, **Eimme-i Ma'sume** (as) için de **aynen** sözkonusudur. Yani, Hz. Ali (as), Hz. Hüseyin'in zamanında ve onun durumunda ve karşı karşıya olduğu **şartlarla** karşılaşmış bulunsaydı, o da, **aynen** onun gibi yapacak, mübarek **kanını Kerbela** çöllerinde İlâhî **şehadet** ile akıtacak, bundan başka **birşey** yapmayacaktı, yapamayacaktı. Zira; İslamî tebliği ve mesajı, **kitlelere** ve **gelecek çağlara** ulaştırabilmenin **tek yolu**, o gün için ancak o idi!... Başka bir yol ise ancak **inhiraf** olurdu!... Kezâ;.. Hz. Hasan,

İmam Bakır, İmam Cafer, İmam Rıza., vs. **Eimme** (as) için de aynı hüküm geçerlidir. Onlardan herhangi biri de İmam Hüseyin'in (as) yerinde-durumunda bulunsaydı, o günkü şartlarla karşılaşmış olsaydı, İmam Hüseyin'in yaptığından başka hiçbir şey yapmayacak, **Kerbela'nın Aşurasında Kur'an Kültürünün şehadet mektebinin sembolü** olacak, zamanlarına ve tüm çağlara, sıçrayan mübarek kanlarıyla **Kur'anî mesajı** - şerefle-iftiharla- sunacaktı...

İmam Hüseyin (as) dahi, diğer imamların zamanlarında bulunmuş olsaydı, O da, **aynen** onların yaptıklarını yapacak, **Aşura Kültürü'nün siyasal ve sosyal** boyutlarını, **âlem-i ukul, kulub, ervah ve ma'na..** üzerinde yoğunlaştıracak, İslamî şehadet'in (dışa dönük olmayan) aklî-kalbî-ruhî-ilmî-irfanî ve manev.. boyutlarının tecellileriyle iktifa edecek, bu **iktifası**; ihraz etmekte bulunduğu İlâhî ve Kur'anî misyonun hedefe ulaşması hususunda yeterli olacaktı... (Bunu, günümüzdeki İslam İnkılabı'na ve İmam Humeynî (ra)'ye kadar uzatıp-uygulayabiliriz...);...

Hatta, **enbiya** (as)'dan herhangi biri, örneğin; Resul-ü Ekrem (sav) dahi, **Eimmelerin**, mesela; **İmam Hüseyin'in** (as) yerinde-durumunda ve pozisyonunda bulunmuş olsaydı, **aynı toplum** ile ve **aynı şartlarla**, karşılaşmış bulunsaydı, Hz. Hüseyin'in yaptıklarının **aynısını** yapar, tavırlarının **aynısını** gösterirdi. Zira; o şartlarda ve öyle bir pozisyonda Hz. Hüseyin'in yaptığı, **hakkın** ta kendisi idi ve (hak olarak) **tek** alternatifti... ve hâkezâ.. bunu, sair **enbiyaya** ve **Eimmeye** (bilâ-istisna) teşmil edebiliriz...

Şu halde; **kemale ermiş** olan Din-i İslam'ı temsil eden **Kur'an-ı Kerim**, aynı değerde ve ağırlıkta olan ve kendi benzeri-emsâli durumunda bulunan, özetle **canlı Kur'an** özelliği taşıyan İlâhî şahsiyetlerin eliyle-kanalıyla ve aracılığıyla, İlâhî misyonunu ve fonksiyonunu **kâmil** anlamda oynayabilir. Ki, bu İlâhî şahsiyetlerin başında, tabiatıyla **mazhar-ı vahy-i İlâhî** ve **rahmet en-lil'âlemin** olan Hatem'ül-Enbiya ve Resul-ü Ekrem (sav) Efendimiz gelmekte; onu da İlâhî nass'larla **Eimme-i Hüda, mutahhar,**

sahib-i velayet, Şecere-i Tayyibe ve *Mübareke, al-i aba* ve *al-i Muhammed, sekaleyn* (Kur'an'la aynı değerde ve ağırlıkta ve aynı oranda hak üzere olan..) diye nitelendirilen *Ehl-i Beyt-i Nebi* (as), bhusus *nukeba-yı Resul* olan *Eimme-i Ma'sume* (oniki imam) ta'kib etmektedir...

Aksi takdirde, yani, *Din-i İslam*'ın ve onun ifadesi-esası ve terennümü olan *Kur'an-ı Kerim*'in, *kâmil* ve *masum* şahsiyetlerin dışında kalan zevatın eli ve aracılığı ile *ifade* ve *beyanı, tatbik* ve *icrâsı* durumunda (muhtelif boyutta) sapmalar ve inhıraflar baş gösterecek, *kemale ermiş* bulunan Yüce İslam'da ve Kur'an-ı Kerim'de, (haşa) (anlayış-kavrayış ve uygulama noktalarında) *nakiseler* görülecek, bu da, tabiatıyla insanlık için tek ve son kurtuluş umudu olan İslam ve Kur'an-ı Kerim hakkında (cahil insan toplumu nezdinde) değişik çapta şaibeler ve şüpheler hûsule getirecektir...

Resul-ü Ekrem (sav)'in irtihâlinden itibaren (tedricen) başlayan, yani *Ehl-i Beyt-i Resul'ün* en büyük temsilcisi olan İmam Ali'nin (as) Kur'anî *velayet* hukukunun ref edilmesiyle oluşan ve gittikçe kesafet kesbeden bu İslamî ve Kur'anî *inhiraf; hak* ile *batılın* iltibasını doğurmuş, bu da, İmam Hüseyin'in (as) şahsında sembolleşen; *Aşura Kültürü'nün*, çok boyutlu *kıyamî-cihad* eylemiyle *neşv-ü nemâ* bulan; (maddî ve manevî tüm) âlemlere ve çağlara şâmil İlâhî tecellileri bulunan İslam ve insanlık tarihinin *nadide*-muhteşem Kербela *şehadeti* ile sonuçlanmıştır... Kur'an'ın ve İslam'ın *tahrifata* uğramakta olduğunun İlâhî ve nebevî bir *mesajı* ve *belgesi* olan bu Hüseyinî *kıyam* ve *şehadet*, uyumuş ve ölüm uykusuna yatmış olan İslam ümmetinin büyük kesimini uyandırmış, *teyakkuza*, hatta harekete sevk etmiş, bu da; hain ellerin, Yüce Kur'an'ın *elfazına* ve aziz İslam'ın *ahkâmına* dokunmasını önlemiş, mel'unâne ve hâbisâne cüretlerini kırmış, böylece; herşeyi *sebepler* kanuna merbut kılan Allah-u Teala (cc), *halis* ve *sadık kulu* olan Hüseyin'in (as) mübarek *şehadet* kelimelerini-

sözlerini (yani, kan damlacıklarını) "**Kur'an-ı Kerim'in korunmasına..**" sebep ve vesile kılmıştır...

Demek ki; **kâmil** olan İslam, **tahir-tayyib** olan Kur'an-ı Kerim, aynı oranda **kâmil** ve **temiz** önderlerin elleriyle **ta'lim-tedris** edilir ve tatbik alanına konulursa, gerçek İlâhî ve nebevî özelliklerini korumuş olur, aksi halde; **dûmura** ve **inhirafa** (değişik boyutta) uğratılmış olurlar. İslam'ın ve Kur'an kültürünün **özünün** korunmasının **tek yolu**, ancak budur! Ümmetin geçmiş tarihi ve günümüz dünyasındaki vâkıâlar, mezkûr **şer'î** ve **aklî** kaziyelerin, canlı ve müşahhas belgeleridir...

Hatta, **kâmil-tahir** ve **masum** ellerde, kendi yapısında ve zatında **özünü** ve İlâhî özelliğini **kâmilen** koruyabilen İslam; tatbik edildiği toplumda aynı **kemalde** bir **mazhar** ve **ma'kes** bulamayınca, pratikte **kemalini** izhâr etme imkânından mahrum kalır, **ayinelerde** çarpık ve nâkıs olarak (haşa!.. ama, maalesef) müşâhede edilmiş olur... Onun için inzal cihetiyle kemale ermiş ve tamamlanmış olan Din-i İslam, icrâ cihetiyle (kamilen değil) **tedricen** uygulama imkanı bulmuş, muhatapları olan kişi ve toplumların **kabiliyeti-seviyesi-istidadı** ve **kapasitesi** ile mütenâsib ve ona paralel bir uygulamaya (ancak) kavuşmuştur...

Resul-ü Ekrem (sav)'in mübarek hayatlarında **nüzulen** tamamlanan ve **kemale** eren Yüce **İslam'ın**, (ferdî-içtimaî-siyasî.. vs.. tüm boyutlarıyla) **amelen** ve **fiilen kemale** ermesinin **İnkılab-ı Mehdi** (as) ile olacağı, zira, **Risalet-i Muhammediyye'nin** cihanşümul hakimiyetinin (kemiyet ve keyfiyet olarak) o zamanda gerçekleşeceği, **evvelinlerin** eksik bıraktıklarını **aherinlerin** tamamlayacağı.., Yüce Resul'ün (as) ve **Eimme'nin**, O'nun **inkılabı** ile müftehir bulunduğu.. pek çok İlâhî **nasslarla** kesin-kes anlaşılmaktadır...

Toplumsal **tahavvül** ve **tagayyürün** tedricen vukuu, **Sünnetullah'ın** gereği olduğu, tarihen de bunun böylece sürüp-geldiği, devr-i saadette dahi aynı teâmülün görüldüğü izahtan varestedir... Evet; Resul-ü Ekrem (sav)

dahi, geçmiş peygamberlerin (as) karşılaştığı bir kısım (dahilî) sıkıntılarla karşılaşmış, en güzide diye iştihar bulmuş bazı eshabın (bile) **olgun olmayan** muâmelelerine ma'ruz kalmıştır. Bunun pek çok örneklerini, değil **ıçtimaî** ve **siyasî** konularda, **ferdî** konularda bile müşâhede etmekteyiz...

Örneğin; Resul-ü Ekrem (sav), **Ehl-i Beyt'ini**, bâhusus İmam Ali'yi sürekli olarak tavsiye ettiği, O'nun hak ve hukukunun korunmasının **imanî** bir gereklilik olduğunu söylediği, idarî-siyasî-ilmî-askerî ve ahlâkî yönden.. İslam'ın ve nübüvvetin **tek gözdesi** olduğunu belirttiği.. halde; eshabın önemli bir kesimi tarafından, bunların asla kale bile alınmadığı **tevatüren** bilinmektedir...

Kezâ.; Hz. Aişe'nin **Ben-i Müsta'lik** (diğer adıyla, Ben-i Müreysi) Gazvesi sonrası **uygun olmayan** bir gafleti neticesinde vücûd bulan meşhur **ifk** olayı dolayısıyla, önce; Yüce Resul'ün **hanedanına** yönelik yalan-iftira kampanyaları.. onun akim kalmasından sonra da **Ehl-i Beyt'e** ve Hz. Ali'ye yönelik **yıpratma** kampanyaları, sürekli **toplumsal**-kalbî bir **marazın** tezahüründen başka bir şey olmadığı açıktır...

Hudeybiye sulhu dolayısıyla, bir kısım ashabın, Resul-ü Ekrem'in (sav) kalb-i mübareklerini **rencide** edici söz ve tavırları, Hz. Ömer'in; "**Sen, Allah'ın hak peygamberi değil misin?...**" şeklinde, ısrarla Yüce Resul'ü (as) **siğaya** çekişi., ve bunu;.. "**...Ey filan! Bu zat Allah'ın hak peygamberi değil midir?...**" şeklinde uzun uzun sözlerle-istifhamlarla sürdürmesi, **kâmil** olan Yüce İslam'ın, henüz ruhen ve kalben **kâmil** olmayan bir toplumla karşı karşıya bulunduğu çok net ve açık belgesidir...

Uhud, Mûte, Huneyn ve sair savaşlarda ve Usâme ordusunun teşkilinde, Yüce Resul'ün karşılaştığı **itirazlar** ve **yalnız bırakılmalar** ile **ganimet** taksiminde ma'ruz kaldığı pek çok kaba muameleler, **sathî-toplumsal** bir **teslim oluşun** bile, henüz **kemale** ulaşmadığının **isbatıdır**...

Hele, Yüce Resul'ün (as) **terk-i dünya** ve **irtihal-ı ahiret** edeceği zaman meydana gelen ve **Kırtas** olayı olarak **kaynaklara** geçen, Hazret-i

Ömer'in başını çektiği bir topluluk tarafından îkâ edilen, **olgun olmayan** muâmeleler-itirazlar, tâ.. Resul-ü Ekrem (sav)'in; “..*Bana yazı yazılacak bir şey (kağıt) getirin ki, size (bazı şeyler ve tavsiyeler) yazayım da, benden sonra 'dalalete' düşmeyeziniz!..*” talebini (Hz. Ali'nin istihlafı yeniden ve yazıyla pekiştirilebilir telaşesiyle...) reddetmeye, hatta işin boyutu.. (el'iyazubillah..) “..*O, hastalıktan dolayı sayıklıyor da ne dediğini bilmiyor!.. Hem, elimizde Kur*an varken, başka yazıya ne gerek var?...*” gibi iddia ve ithamlara kadar ulaşmıştır. Ki; Resul-ü Ekrem (sav) dahi; “..*Yanımdan kalkıp-gidiniz! Hiçbir peygamberin yanında böyle konuşmak yakışmaz!..*” diyerek kendilerini (son demlerinde), mübarek huzurlarından kovma zorunda kalmışlardır...

Halbuki, “*Kur'an bize yeter! Resulullah'ın tavsiyelerine ihtiyaç yok!*” diyenler şu ayet-i kerimelerin açık beyanlarına bile muttali olmamışlardır:

"Ey iman edenler! Seslerinizi Peygamberin sesi üstünde yükseltmeyin ve birbirinize bağırduğınız gibi, O'na, sözle bağırıp-söylemeyin; yoksa, şuuruna varmadan, amelleriniz 'habt' olup (boşa) gider. Şüphesiz, Peygamberin yanında seslerini 'alçak' tutmakta olanlar, işte onlar (var ya!); Allah, onların kalplerini 'takva' için imtihan etmiştir. Onlar için (sonsuz) bir mağfiret ve bir ecir vardır! Şüphesiz, hücrelerin ardından sana bağırانların çokları akli ermeyenlerdir!" (Hucurat: 2-4);...

Basit bir İslamî **âdâb** konusunda dahi **kemale** ermemiş bir kısım zevatın, tabiatıyla **siyasî-içtimaî** vb., daha önemli ve şümüllü konularda kemale ermiş olmaları mümkün değildir...

Ve yine;.. Ahirete irtihal edeceklerini kesin bilen Resul-ü Ekrem (sav), tertip ettiği Usame ordusuna, İmam Ali'ye karşı (gizli) rekabet içerisinde bulunan *ma'lum* zevatın tamamını katmış, böylece; irtihalini müteakip vâki olacak **hilafet** boşluğunu, İmam Ali'nin (rakipsiz olarak ve kolaylıkla) doldurmasını amaçlamıştır. Lakin, durumun farkında olan

mezkûr **zevat**, işi ağırdan almaya, Resul-ü Ekrem'in (sav), teslim-i ruh etmesini intizar etmeye başlamış; Yüce Resul-ü Ekrem (sav) mükerrer ısrarlarına rağmen, planladıkları programlarından (ki, Hz. Ömer tarafından bu; '**hilafetin Ben-i Haşime**, yani Hz. Ali'ye kaptırılmaması..' diye itiraf edilmiştir..) asla şaşmamışlardır...

Onun için de, Resul-ü Ekrem (sav)'in irtihalini müteakip, **hemen hilafeti ele geçirme** faaliyetleri başlatılmış, bu amaçla **Ben-i Saide** sakifesinde akd edilen küçük çaplı (özel) bir toplantı ile, tüm çağları ve nesilleri alâkadar eden çok önemli-umumî ve şümullü bir İslamî ve Kur'anî mesele ve müessese olan **Velayet-i Amme ve Hilafet-i İslamîyye**, azamî bir hız ve süratle (akıllara durgunluk verecek, selim kalpleri ve vicdanları da rencide edecek tarzda) bir **oldu-bittiye** getirilmiştir. Resul-ü Ekrem (sav)'in bir ömür boyu **tavsiye** ettiği ve **Velayet-i Amme** hukuklarını ve yetkilerini belirttiği Ehl-i Beyt (as) mensupları ve tüm **Ben-i Haşim** habersiz olduğu.. (değil istişare dışı..) bilgi dışı bırakıldığı halde!...

Resul-ü Ekrem (sav)'in **fırakı** acısıyla yanan, o Yüce Resul'ün mübarek **teçhiz, tekfin, ğasl ve tedfin** hizmetleriyle meşgul bulunan ve Resul-ü Ekrem (sav)'in aşk-u muhabbetiyle ve hasretiyle tutuşmaktan başka, kalp ve akıllarında hiçbir şey bulunmayan **Ehl-i Beyt-i Resul** (as) ile **gerçek sahabeliklerini** bilfiil isbatlamış olan **halis-sadık ve vefakâr** yakın çevrelerine ve **Ben-i Haşim'e** karşı reva görülen bu tarz-ı muamelenin, **İslamî kemalat ve fazilet** olarak nitelendirilemeyeceği açıktır...

Bahusus, insanlığın **vesile-i necatı ve hidayeti** olan Resul-ü Ekrem (sav)'in fanî dünyadan ebedî **fırakı ve irtihali** karşısında **lakayd ve bigâne** kalınması., buna ilaveten, **umuma açık ve alenî** olmayan oturumlar-toplantılar tertip edilerek, **hilafet** tartışmalarına kalkışılması ve **onu ele geçirme** çalışmalarının yapılması; hiçbir **aklî ve şer'î** gerekçesi bulunmayan **indî ve sun'î** te'villerle, o kadar önemli ve mesuliyeti büyük bir meselenin **geçştirilmeye** çalışılması.. elbette; (ferdî, içtimaî, siyasî, hukukî vb.

alanlarda) İslamî **kemalat-fazilet-ihlas-sadakata-dalet** ve **vefakârlıkla** izah edilmeyecektir... Ve hâkezâ!...

İşte;.. Resul-ü Ekrem (sav)'e karşı bu tür **kemale** zıt tavır ve muameleler reva görülürse, tabiatıyla *aynısı*, hatta daha da fazlası, İmam Ali'ye ve *Ehl-i Beyt'e* (as) karşı da reva görülecektir. Ki; bunun ilk adımı **Ben-i Saide** sakifesinde akd edilen **biat** ile; İmam Ali'nin ve Ehl-i Beyt'in (as) (güçlü nasslarla sabit olan) **Veraset-i Nübüvvet, Velayet-i Amme** ve **Hilafet-i Kâmile** hak ve selahiyetlerinin ve İlâhî misyonlarının *akamete* uğratılması olmuştur...

Böylece; **iki ağır emanet** birbirinden koparılmış, **okunan Kur'an**, hafif ve nakıs ellerde (güya) **iktidar** olurken, **Canlı Kur'an** olan **ağır ve kâmil eller** (zincire vurularak) **muhalefete** itilmiştir... Ruh ile beden, fikir ile fiilin, iman ile amelin, teori ile pratiğin birbirinden ayrılmasını-koparılmasını tedaî ettiren ve serapa tezatları-tenakuzları çağrıştıran bu menfî ve muzlim ameliye, İslam'ın ve ümmetin (tedrici) inhıraf ve *inkıtânı*, sükût ve izmihlalini intaç etmiştir...

Bu hazin uygulama ile kalbinden vurulmuşa dönen **Ehl-i Beyt** (as), inzivaya çekilmek zorunda kalmış, *ruhundan cüdâ* olmanın ızdırabıyla ve hasretiyle **mehcur** durumda bırakılmıştır. Kur'an-ı Kerim dahi, ancak kendisi ile fitrî ve İlâhî misyonunu-fonksiyonunu **kâmil**en ifâ ve icra edebileceği, **pâk-tahir** ve **tayyip** bedeni olan **Ehl-i Beyt'ten** (as) (hilafet ve velayet cihetiyle..) koparılmış bulunmanın hüznüyle, kezâ **mehcûr** durumda bırakılmış, böylece; **Ehl-i Beyt** (as) ile **Kur'an-ı Kerim** (iki denk ağırlık, iki nuranî-tahir değer ve emanet olarak) birbirini *arar* ve birbiri üzerinde hassasiyetle titrer-ürperir ve *pervaz* eder duruma gelmiştir...

Okunan Kur'an ile canlı Kur'an'ın bu *mukabil* pervazlarının engellenmesi, buluşmalarının önlenmesi Yüce Nebîyy-i Ekrem (sav)'in Rabb-i Rahimine **şekvacı** olmasına sebep olmuştur. Ki;

“Ve Peygamber: ‘Ey Rabbim! Gerçekten benim kavmim, bu Kur'an'ı mehcur olarak bıraktı!..’ dedi.” (Furkan: 30) Ayet-i kerimesi bu hazin vakıayı ve realiteyi-sarahaten-natık bulunmaktadır...

Kur'an-ı Kerim'in bu *ruhî* ve *manevî* mehcuriyeti ve **nuzulen kemale** ermiş bulunan Din-i İslam'ın *ruhen-kalben* ve *fiilen* tenkisi ve (yanlış anlam yükleme ve uygulama cihetiyle) *tahrifi*, hilafetin ilk dönemlerinde, her ne kadar *bariz* şekilde müşahade edilmemişse de, zamanın geçmesi ve sürenin uzaması nispetinde elle tutulur ve gözle görülür bir duruma gelmiştir...

Resul-ü Ekrem (sav) Efendimizin nuranî izlerinin-hatıralarının henüz **canlılığını** ve **tazeliğini** koruması, İmam Ali'nin (as) bil-fiil **murakebe** etkinliğinin bulunması, **halis-sadık-fedakâr** ve **muttaki** gerçek sahabelerin kesreti ve İslam'ın **hıfz-u müdafaası**, **ihya** ve **ikamesi** için can-siperâne çalışması, **dış saldırı** ihtimallerinin ve **riddet** olaylarının zuhûru ve belirmesinden dolayı müslümanların **müteyakkız** bulunmaları ve yönetime çok yönlü destek olmaları... gibi saikler ve faktörler, **inkıta-ı velayetten** ve **verasetten** mütevellid *ruhî-halbî* ve *manevî âlemde* nüksetmiş bulunan İslamî **inhırafin** bil-fiil zuhûrunu **geçici olarak** önlemiş, bu da; hilafetin ilk dönemlerinin istikamet ve kemal üzerine bulunduğu zehabını uyandırmıştır...

Evet;.. konuya *ferdî* fazilet ve ehliyet açısından ziyâde, **kıyamete** kadar devam edecek olan, İslamî yönetimin kendisine tevdi edileceği ve uhdesine bırakılacağı İlâhî **hat-mekteb-usul** ve **müessese**.. nokta-i nazarından bakılmalı;.. İlâhî-nebevî **velayet** ve **veraset** zincirinin ve halkasının **kimlik** tespiti yapılmalıdır... Yani, İslamî **hilafet** ve **velayetin**; bugün **filanın**.. yarın **falanın**.. derken, öbür gün de **Yezidlerin-Mervanların-Velidlerin** ve **Deccalların** yed-i insafına terkedilmesini doğuracak bir **gedik** aslâ bulunmamalıdır...

İşte; meselenin **nirengi** noktası budur!... Kiminle, hangi şahsiyetle, hangi sınıf ve nesil ile bu İlâhî **emanet**, **kıyamete kadar**.. Kur'an-ı Kerim ile

ve mütekâmil Din-i Hakk'la (İslam'la) birlikte beraberce **rah-ı hak** ve **istikamet** üzere **emin** şekilde devam edip-gidecek, tâ.. mutlak sahibi olan Allah-u Teala'ya (ta'bir caiz ise) teslim edilecektir?... **Falan-filan** zevat, hatta **nesil** (örneğin, sahabe nesli) geçici ve **sınırlıdır**; (faraza..) ne kadar da **ehil** olsalar, **kıyamete kadar..** bir **sınıra** ve **ihataya** asla sahip değillerdir. (Sair tutarsızlık ve çıkmazları bahis konusu etmek dahi zâid olacaktır...).

O halde, çözüm nedir? Ve nasıldır?... Peygamber-i zî-şân Efendimiz'in konuyla ilgili musırrâne **tavsiyelerine** ihtiyaç duymayanlar, kulak tıkayanlar, işte hem kendileri **tıkanmış**, hem de Yüce İslam'ı (farkında olmasalar da, olsalar da..) tıkamışlar, İslamî yönetimin ve hilafetin ıssız ve engin **denizlerde**, **kaptansız-rotasız** ve **pusulasız** başı-boş seyreden, çetelerin-eşkiyaların ve çapulcuların **ele geçirme** yarışına girdikleri **antika** bir **gemi** durumuna gelmesinin âmili olmuşlardır...

Halbuki; dinlerini öğrendikleri ve vasıtasıyla hidayeti buldukları Resul-ü Ekrem (sav)'den, İslamî **velayet-veraset** ve **hilafetin** kimin veya kimlerin uhdesinde ve selahiyeti altında bulunduğu... sorulup-öğrenilseydi, yahut konuyla alâkalı emir ve tavsiyelerine kulak verilseydi, indî-hissî ve nefsanî duygularla hareket edilmeseydi, Yüce İslam'ın ve bîçâre ümmetin bugünkü **hazin** ve **acı** durumu asla söz konusu olmayacak, kendileri de Allah-u Teala'ya (cc), Yüce Resul'e (as) ve Suleha'ya karşı, mevcut pozisyonlarından daha ileride ve daha mümtaz bir konumda olacaktı...

Fakat, heyhat ki;.. Resul-ü Ekrem (sav), “*Benden sonra size iki ağır emanet bırakıyorum. Bunların biri Allah'ın kitabı olan Kur'an-ı Kerim, diğeri de benim 'İtretim' ve Ehl-i Beyt'imdir. Bunlara yapıştığınız müddetçe asla sapmayacaksınız! Bunlar kıyamete kadar birbirinden asla ayrılmayacaklardır!...*” dediği ve bunu da sürekli olarak dile getirdiği ve daha bunun benzeri nice hadis-i şeriflerle konuyu takviye ettiği halde, muhataplarına etki edememiş, **Ehl-i Beyt'in** (as) kıyamete kadar vâki olacak olan **velayetini** bir türlü kabul ettirememiştir...

Îlâhî vahiy kültürünün beyanı olan Kur'an-ı Kerim'in **canlı** emsali olan **Ehl-i Beyt** (as) öncüleri, Îlâhî bir **ayine** ve nuranî bir **kalıp** gibi.. Yüce Kur'an-ı Kerim ile **özdeş** bir şekilde nazar-ı itibara alındığı takdirde, kıyamete kadar İslâmî **velayet-siyaset** ve **hilafet** müessesesi, Îlâhî çizgisinde karar kılmış olacak, Kur'anî ve Nebvî **istikametinde** ilel-ebed yürüyecek, en küçük bir sapmaya, inhirafa ma'ruz kalmayacak olan Din-i İslam, tüm insanlık için mutlak kurtuluş rolünü ve fonksiyonunu oynamış olacak, insanlık âleminde, bâhusus İslam ümmeti arasında hiçbir **batıl** tezahüre ve ideolojiye şahid olunmayacak, dolayısıyla ihtiyar **yerküremiz** bağıştan-ı cinâna, gül ve gülistana dönecekti... Ve's-selam!...

Evet;.. Allah-u Teala'nın (cc) **kavlî ipi** olan Kur'an-ı Kerim'in îlâhî **ta'limi** ve öğretileri, **Ehl-i Beyt-i Resul**'ün **canlı** ayinesi ve **mücessem** kalıpları kanalı ve vasıtasıyla **kıyamete** kadar insanlığa **hidayet** nurları yansıtmaya devam edecektir. O **ayinede** ve **kalıpta** vücûda getirilecek herhangi bir **kırık-çizik** ve **çatlaklık** doğrudan doğruya Kur'an'ın toplum hayatına yansıyan Îlâhî öğretilerine ve sabit **normlarına** etki edecek, o **ayine** ve **kalıptaki temessül** ve **tecessüm** zaafiyeti ve nakisesi nispetinde bir **inhiraf** ve **inkisar** görülecek, o ölçüde de insanlık hayatı nur-u Kur'an'dan ve İslam'dan mahrum kalacaktır...

Kezâ;.. **Ehl-i Beyt-i Resul**, Kur'an-ı Kerim'in **mücessem** timsâlidir. Binaenaleyh; Allah-u Teala'nın Îlâhî kelamının **emsâli** olan ve Kur'an'la paralellik arzeden **mücessem** bir **Hablullah'dır**. İkisi birarada ve **yek yücut** olurlarsa Îlâhî fonksiyonlarını icra edebilirler. Zira, muhatapları, taallûkatları **hayat-ı insanîyedir**. Hayat-ı insanîyye ise **maddî** ve **manevî**, **ruhî** ve **cismanî** unsurlardan vücut bulmuştur. **Müşahhas** ve **mücessem** cephesini **Ehl-i Beyt**; **manevî** ve **mücerred** cephesini de **Kur'an-ı Kerim** temsil etmek suretiyle, **hayat-ı insanîyye** gerçek İslam'ın nuruyla münevver ve hidayetiyle kurtuluşa ermiş olur. Ki; bunların herhangi birinde hâsıl olacak en küçük bir aksama dahi, bu ulvî ve Îlâhî neticeyi akamete

uğratacak, hayat-ı insanîyyede muhtelif boyutlu buhranlar ve çıkmazlar husûle getirecektir...

İşte Hz. Ali'ye (as) hilafetin verilmemesi ile, insanlık âlemine Kur'anî nuru yansıtan İlâhî **ayinenin siyasî, içtimai...vb.** tecelli gözeleri (Velayet-i Amme.. cihetiyle) karartılmış, hayat-ı insanîyye münharif bir İslamî öğreti ve yönetim biçimiyle karşı karşıya getirilmiştir... İmam Ali şahsî-özel (gayri resmî) çaba ve gayretleriyle, bahis konusu olan inhiraff etkiyi *asgarî* düzeye indirmeye çalışmış, ilk iki halifenin yönetimi döneminde, buna kısmen ve *geçici* olarak büyük ölçüde muvaffak olmuştur...

Fakat; bu dönemde bürokrasi dediğimiz kadroların, önemli **bölge valiliklerinin**, askerî komutanlıkların, zekât âmilî gibi.. önemli vazifelerin, büyük çoğunlukla, **Ehl-i Beyt** (as) ve **Ben-i Haşim** muhâlifi eşhâs ile doldurulması, hatta **münafık** ve **fasıklık**larıyla ün yapmış kişilerin dahi bunların arasında bulunması, daha evvel bahis konusu edilmiş **temel sapmalara** ilâve edilince, İslam'ın istikbali için (hem keyfiyet, hem de kemiyet olarak) büyük tehlikelerin (kahredici) habercisi olmuştur. Ki, bu kadrolar; siyasî-içtimai-askerî ve malî.. birer güç kaynağı ve merkezi hâline gelmiş, Hz. Osman'ın çok **özel** imtiyazları ile, bu güçleri zirveye ulaştırmıştır... (Hz. Ali ve **Ehl-i Beyt** (as) ise, **Ben-i Haşim** ile beraber, bu mezkûr güçlerden, hatta kendi özel miras haklarından bile mahrûm bırakılmış, zarurî erzak alımı için, ünlü **Zülfikar**ını satmak zorunda kalmıştır...).

Böyle menfî bir atmosfer ile idrak edilen Hz. Osman dönemi, başta **Ben-i Ümeyye** olarak Hz. Ali ve Ehl-i Beyt'in (as) muhalifi, hatta bir kısım azılı düşmanları olan eşhâsın çok büyük etkinliğe ulaştığı, doğrudan doğruya **hilafete** yön verici ve **hilafet** adına bir sürü zulüm icrâ edici bir güce ve pozisyona kavuştuğu müşâhede edilmektedir...

Şeriat-ı İslamîyyenin zahir ahkâmının (yüzeysel de olsa) uygulanma imkânının bulunduğu bir durumda, bunların zâhirlerinden **giriş** yaparak,

İslam toplumunu (münferid de olsa) irşad etme ve Kur'anî-Nebevî öğretilerle eğitime, böylece; mümkün nisbette **Öz Muhammedi İslam'**ı (toplum bazında) korumaya ve yaymaya çalışan, bu kapının açık bulunması halinde de fiilî **kıyama** ve **cihada** gerek olmadığı kanaatini taşıyan İmam Ali (as) ve etbâi, Hz. Osman'ın katli dolayısıyla çok yönlü ve boyutlu (müsbet-menfi) tavır ve muamelelere ma'ruz kalmış, ısrarlı teklif ve baskılar sonucu, **İslamî inhirafı önlemek**; ve İlâhî özelliğine ve kimliğine yeniden İslam'ı ircâ etmek amacıyla üstlendiği **hilafet** görevi ile birlikte, bütün ömrü boyunca devam edecek olan bir **bağiler-asiler** ve **dallinler** savaşıyla karşı karşıya gelmiştir... (Ki; bunun temelinde Ben-i Saide sakifesinde icrâ edilen, gayr-ı şer'î ve gayr-i hukukî biat olayı vardır. Çünkü, bir kez hakkı verilmeyen İmam Ali'nin ve Ehl-i Beyt'in (as) elbette ikinci ve üçüncü.. kez de hakkı verilmeyecek, bu konuda herkes, kendisinin veya kabilesinin **hak sahibi** olduğunu iddia etme cür'etini gösterecektir. Hele, kendini güçlü hissederse!.. Muaviye'nin ve Yezid'in.. istinâd ettiği mantık da, işte bu olmuştur!...)

İslam'ın ruhundan-özünden inhiraf ameliyeleri; Muaviye'nin son döneminden itibaren **zahirî ahkâmından** da inhiraf etme çizgisine ulaşmış, Yezid'in şahsiyetiyle birlikte, alenî **riddet-nifak** ve İslam'ın **tağyiri**.. sinyalleri gelmeye başlamış; İslamî toplumdaki **gaflet- cehalet- gabavet-ye's-fütur- atalet-havf- cebanet- zillet- meskenet- dalkavukluk-çıkarıcılık-nemelazımcılık** ve **dünyaperestlik**.. mümkün olan azamî sınırını ve son noktasını bulmuştur...

İşte, bu son merhale; **Kur'an kültürünün** planlı-disiplinli bir tarzda, **zaman-mekân-muhatab-istidad-kapasite-tenasüb-ihlas-takva-şuur** ve **samimiyet**, gibi unsurların-faktörlerin nazar-ı itibara alınarak, **ferd** ve **toplumun**, **akıl-kalb-ruh-semf-basar-basiret-his** ve **manevîyat** âlemlerine, **nev-miktar-hazım** ve **ihtiyaç**.. tesbitiyle birlikte, **telkin-tebliğ-talim-tedris** ve **tatbik** edilmesi, böylece; ferd ve toplumun, tüm unsurlarıyla ve

boyutlarıyla Kur'an kültürüne **adaptasyon**unun sağlanması..; hiç olmazsa, **teyakkuza** ve **duyarlılığa** intikal ettirilmesi.. Ve; **hakkın hak!**, **batılın** da mutlak **batıl** oluşunun, mümkünse **bil-fiil**, değilse **bil-iltizam** ve **bil-kuvve** (kavlen, hâlen-aklen ve kalben..) tescil edilmesi-ettirilmesi..; bunun için, tüm İslamî unsur-vasıf-ahlâk ve özelliklerin (sıdk- sadakat-ilim- irfan- cesaret- şecaat- vefakârlık- fedakârlık- azim- cehd-gayret-sabr-u sebat- izzet- vakar- tevazu- ciddiyet- merhamet.. vb. nin) aşkla- şevkle seferber edilmesi.. anlamında olan **Aşura Kültürü**'nün, **Kıyam-ı Hüseyinî** ve **Şehadet-i Kerbela** diye sembolize edilen, İslamî **kıyam-cihad** ve **şehadetin** çok yönlü ve çok şümüllü olan boyutlarından, **cismanî** ve **bedenî** (canlı ve müşahhas) boyutlarının izhar ve icrâ edilmesi.. **merhalesi** olarak, Tarih-i İslamîyye ve insanîyyenin seyir çizgisi içerisinde kendine düşen **eşsiz** yerini ve mevkiîni almış bulunmaktadır...

Aşura kültürü'nün bütün boyutlarını ve tecellilerini **Hatem'ül-Enbiya**'dan (sav), **Emir'el-Mü'minin**'den (as) ve **Hasan'el-Mücteba**'dan (as), **tevarüsen**, tamamen ahz etmiş bulunan **İmam Hüseyin** (as); nifakî, adiyâne bir perde ile, (İslam'a ve ümmete tahakküm etmekte olan..) çağm mutlak **Fir'avn**'ı **Yezid-i Mel'un**'un **Hilafet-i İslamîyye**'yi gasp ve işgal etmesi üzerine, **kıyamın** fiilî olanına başvurmaktan başka bir yolun bulunmadığına karar vermiş, bunun için de;.. **".. Al!ah-u Teala'nın insanlar için 'kıyam'm mahalli ve merkezi kıldığı 'Beyt-i Haram' (olan) 'Kâ'be'nin..."** bulunduğu (Bkz. Maide: 97) ve **Emin Belde** olan (Bkz. Bakara: 125, 126; Al-i İmran: 97; Kasas: 57; Ankebût: 67;..);..! **Mekke-i Miikerreme**'ye doğru (aile efradı ile birlikte) yönelmiştir...

Artık, Yezid-i Mel'un'un habis memurlarının **terör** merkezi haline gelmiş olan **Medine-i Nebî**'den (Yesrib'den) çıkarken, Hz. Mûsa'nın (as), Fir'avn'ın terör korkusundan dolayı terk etmek zorunda kaldığı ülkesinden çıkarken okuduğu; **"Böylece; oradan korku içinde (çevreyi) gözetleyerek çıkıp gitti: 'Ey Rabbim! Beni, zalimler topluluğundan kurtar!' dedi."**

(Kasas: 21) Ayet-i kerimesini okumuş; Mekke'ye girerken de, yine Hz. Mûsa'nın (sığınmak zorunda kaldığı) **Medyen'e** girerken okuduğu; "**Medyen'e doğru yöneldiğinde de: 'Umarım, Rabbim beni doğru bir yola yöneltip iletir!'** dedi." (Kasas: 22) Ayet-i kerimesini okumuş, böylece; başlattığı bu İlâhî kıyam ve hareketin, Hz. Mûsa'nın (as), **Fir'avn'a.** karşı yapmış bulunduğu tarihî *mücadelenin* benzeri, hatta **aynısı** olduğunu vurgulayarak ilan etmiş bulunmaktadır...

Fakat, heyhat ki;.. Resul-ü Ekrem (sav)'in fedakâr evladı olan Hüseyin (as), vasıl olduğu Mekke-i Mükerrreme'nin ve Mescid-i Haram'ın, **kıyam** özelliğinden soyutlanmış.., **korkakların-kaçakların** ve **makam-perestlerin** (çoğunlukla) karargâhı durumuna gelmiş-getirilmiş bulunduğu **şahid** olmuş... **Kader-i İlâhi**'nin seyir çizgisini ve ezelî cilvesinin tecellisini ve nasıl sonuçlanacağını beklemeye başlamıştır...

Nihayet, **Küfe**'den gelen ve onbinlerce **biat** etmiş kişileri temsil eden muhtelif heyetlerin ısrarlı **daveti** üzerine, **kıyamı başlatma** amacıyla **Küfe**'ye hareket etmeye karar veren Hz. Hüseyin (as), neticenin takdirini Allah-u Teala'ya (cc) havale ederek, verdiği kararı uygulamaya başlamış, çok mahdûd sayıdaki etbâi ve aile efradı ile beraber **Kerbela** güzergâhıyla **Küfe**'ye müteveccihen Mübarek Mekke'den ayrılmıştır...

'Öz **Muhammedi İslam**'ın korunması, tağutî-yezidî tasalluttan kurtarılması... gibi;.. İlâhî-muazzam bir **fariza**'yı yerine getirme amacını-hedefini güden Hz. Hüseyin (as), bununla iki kutlu neticeden birine kavuşmuş olacağını hesap etmiştir: a-) Ya Küfe'de ve çevrede bir **güç** birikimi oluşacak, bunları organize ederek şanlı bir muharebe ile habis tağutî düzeni **yıkacak** ve Yüce İslam'ı (aslî ve öz yapısıyla) hükümrân kılacak.. böylece; İslam toplumu ve insanlık, **Öz Muhammedi İslam**'ın İlâhî nurunu ve soluğunu yeniden yeniden teneffüs edecek... b-) Veya **güç elde edemeyecek**, çok zayıf-garib ve yalnız bırakılacak ve **tarihin en büyük mazlumu** olarak bedenî ve cismanî **şehadet** şerbetini içecek... Böylece;

habis Yezid'i ve onun tağutî düzenini **yakinen tanımayan** büyük ve geniş **halk kitlelerini** uyarmış, **uykuda olanları** uyandırmış, **korkakları** cesaretlendirmiş ve utandırmış, **gayretsizleri** gayrete ve harekete geçirmiş, **gafilleri-cahilleri** bilinçlendirmiş, **uyuşuk** olanları feverana getirmiş olacak.. Ve; Kerbela çöllerini sulayacak olan mazlum-mübarek kan damlacıkları ve sızıntıları ile de **Yezid'in** ve benzeri **tağutların** habis ve mel'un çehrelerini **deşifre** etmiş., tüm boyutlarıyla **batılın butlaniyetinin**, **hakkın** ve **Öz Muhammedi İslam'ın** mutlak **hükümranlılığının** İlâhî ve tarihî **şahidi** olacaktır!.. İlaahir...¹;...

¹ Yeri gelmişken, **Kerb-ü Bela'nın** İlâhî-Kur'anî **Aşura'sının** tarihî **hitabelerinden** bir-kaç nur demetinin sunulması, gayet müfid, hatta elzem olacağı izahtan varestedir!...

HAZRET-İ HÜSEYN'İN (as) 'MÎNA' NUTKU

Ey insanlar! Allah'ın, kendi velilerine 'Ahbar'ı (Yahudi din bilginlerini) **kınama yolu ile verdiği öğütten ibret alın! Allah buyuruyor ki: Rabbanileri ve Ahbarları, onları, günahkarca sözlerinden ve haram-
yiyicilikten men etselerdi ya! Gerçekten de, düzüp-koştukları ne kadar çirkin!"** (Maide: 63). **Ve yine buyuruyor ki: "Ben-i İsrail'den küfre sapanlar la'netlendiler... Gerçekten, yaptıkları ne kadar kötüdür onların!..."** (Maide:78-79). **Gerçekte Allah, onları şu yönden kınamaktadır ki; zulmedenlerin çirkin işlere ve bozgunculuğa giriştiklerini gözleri ile gördükleri halde, onlardan elde ettikleri yararları olan rağbetleri yüzünden ve onlardan korkmalarının da etkisi ile önlemeye kalkışmıyorlardı.**

Oysa Allah, buyuruyor ki: "İnsanlardan korkmayın, benden korkun!" (Maide: 44). **Ve yine buyuruyor: "Erkek ve kadın mü'minler, birbirlerinin yardımcısıdır, birbirlerine ma'rufu emrederler, münkerden de nehy ederler!"** (Tevbe: 71). (Görüyoruz ki, bu ayette mü'minlerin nitelikleri belirtilirken) **Allah, 'Emr-i Bil-Maruf ve Nehy-i An'il-Münker'den başlamıştır; ilk olarak bunu vacib saymaktadır. Zira, Allah 'a ma'lumdur ki;**

'Emr-i Bil'-Maruf ve Nehy-i An'il-Münker' vazifesi yerine getirildiği takdirde, toplumda hakim kılındığı takdirde, farz olan' şey, kolayından zoruna kadar toplumda yerini bulur. Bu da, şu sebepten ileri gelmektedir ki: 'Ma'rufu emretmek ve münkerden nehy etmek'; 'İslam'a Davet'ten (Yani, itikad açısından dış âlemde cihad), buna ek olarak da, zulüm görenlerin haklarını onlara iade için savaşmak, zalime karşı koymak, umumî servetlerin ve ganimetlerin İslam'ın adilâne kanununa göre dağıtılması için çalışmak, sadakaları (zekatı ve diğer bütün vergileri) yerli yerince alıp tam yerine ulaştırmak demektir!...

Ayrıca; Ey topluluk! Ey ilim ile ve alim olmak ile şöhret bulmuş ve hayır ile yad edilen topluluk!...; Hayır-hahlık, öğüt vericilik, yol göstericilik ile toplumda tanınmışsınız. Halkın gönlünde, Allah için ululuk kazanmışsınız!... Öyle ki; güçlü kişi sizden korkmakta, güçsüz olan sizi ululamakta, sizin üst olmadığınız ve ona karşı güç bulmadığınız kişi, sizi kendisinden üstün saymaktadır; elde ettiği ni'metleri kendinden esirgeyip size sunmaktadır. İstekte bulunanın (umumî hazineden) ihtiyacı karşılanmayınca, siz aracılık edersiniz. Yolda padişahların heyeti ve büyüklerin ululanması ile yürürsünüz! Acaba, bütün bu saygıyı, sizin Allah'ın kanununu icrâ etmek için gayret göstereceğinizin umulmasından dolayı görüyor değil misiniz?...

Oysa, Allah'ın kanunlarından bir çoğunu icrâda gevşek davranmakta, gerekeni yapmada kusur göstermekte değil misiniz? Mesela; ümmetin hakkını istihfaf ettiniz (küçümsediniz). Zayıfların hakkını zayi ettiniz. Kendinize ait zannettiğiniz hakları ise talep ettiniz. Ne mallarınızla fedakârlık ettiniz, ne de canınızı onu yaratanın yolunda tehlikeye attınız, ne bir zümre ile Allah için düşmanlık ettiniz. Siz, cennetini, Peygamberi ile komşuluğu, azabından emin olmayı Allah'tan dilemektesiniz. Ben; ey Allah'tan böyle bekleyişleri olanlar! Onun gazabının size inmesinden korkarım. Çünkü; Allah 'ın azâmeti ve izzeti sayesinde yüce bir mevkiye eriştiğiniz halde, İlâhî

irfan sahiplerine saygı göstermiyorsunuz! Oysa siz, Allah sayesinde Allah'ın kulları arasında saygı görmektesiniz. Yine, řu sebeple sizin için korkarım ki; Allah'ın ahdlerinin (Allah'a karşı taahhüdlerin) nakzedildiğini-bozulduğunu gözünüzle görürsünüz de kaygılanmaz, şikâyet etmezsiniz. Oysa, babalarınızın alacaklarının bir parçası için kaygılanır, sızlanırsınız!...

Peygambere (as) karşı taahhüdler de küçük görülür; körler, dilsizler, kötürümler her beldede bakımsız-bakıcısız kalır da, onlara acıyan olmaz. Ne kendi mertebenize uygun davranır, ne böyle davrananlara yardımcı olursunuz. Dalkavukluk ve çeşitli düzenlerle, zalimler karşısında kendinizi güven altına alırsınız. Bütün bu hususlarda, Allah size böyle davranmanızı yasaklamış ve birbirinizi uyarmayı buyurmuş iken, gaflet içinde kalırsınız. Sizin musibetiniz herkesten büyüktür. Çünkü; bilginlik makam ve mertebesi sizden alınmıştır. Oysa; gerçekte işlerin yönetimi, kuralların yürütülmesi, hükümlerin infazı Allah için alim olan, helal ve haramı bilmede güvenilir kişilerin elinde olmalı idi. Siz, bu mertebeden yoksun kıldınız, bunun da hakta tefrikaya düşmenizden (tslamî gerçeği-İlâhî hükümleri anlamada elbirliği sağlamadığınızdan,), sünnette de ihtilaflarınızdan başka bir sebebi yoktur; üstelik size, ap-açık delil geldikten sonra!...

Eza ve cefaya tahammüllü erler olsaydınız, Allah yolunda sıkıntılara göğüs gerebilir olsaydınız; işler size sunulur, sizden sadır olurdu, işlerin mercii siz olurdunuz. Fakat; siz, zalimlere bu makamı sizden almalarına fırsat verdiniz, Allah'ın işlerini (İlâhî kurallara uygun olarak yönetilmesi gereken hizmetleri), bilgisizcesine-şüphelerle iş görenlerin ve şehvetlerine uyarak hareket edenlerin ellerine teslim ettiniz. Onların hükümete tasallut edebilmelerinin mayası, sizin ölümden kaçmanız ve geçici dünya yaşayışına ihtirasınızdır. Siz bu durumunuz ve tutumunuz ile, zayıflar zümresini bu zalimlerin pençesine teslim ettiniz, ta ki, biri köle olsun-ezllsin, diğeri bir lokma ekmek peşinde bunalsın! Onlar da (zalimler de), diledikleri gibi ülkede

hüküm sürsünler, saltanat çukurunda kulaç atsınlar, şehirlere uysunlar, günahkar zorbalar cü 'ret bulsunlar...

Her beldede onlardan bir hatib minberde olsun, ülkeyi perişan kalsınlar, elleri ülke üzerinde her yere uzansın. Halk, onların kölesi gibi olsun, kendilerini savunma güçleri bulunmasın. Yöneticilerden birisi cebbar-ı anid (kinci-zorba-kötü düşünceli ve inatçı bir diktatör) olsun, diğeri zayıfları ezsin, onlara zorbalık ve sertlik göstere; diğeri, ne Allah 'ı ne de ceza gününü tanısin!...; Hayret!... Nasıl şaşılmasın bu işlere ki toplum, zalim ve hilekâr bir kişinin eline düşmüş, vergi me'muru zulmedici, valileri mü'min halka şefkatsiz ve acımasız! İhtilafa düştüğümüz konuda, hükmedici Allah 'tır ve aramızda kesin hüküm vericidir...

Allah 'ım! Şüphesiz Sen bilirsin; bizden sadır olan şey (yani, Emevi teşkilatına karşı giriştiğimiz mücadele), elimize siyasî güç geçirme rekabeti değildir, servet ve ni'metlerinin fazlasını, artanını ele geçirmek de değildir!.. Dininin aydınlık ilke ve yöntemlerini göstermek, beldelerini ıslah etmek, zulüm gören halka güven sağlamak, böylece; ferâiz, sünen ve ahkâmının icra edilmesine (koyduğu kuralların yürümesine) yol açmaktır!...

İmdi (Ey Bilginler!.) bu hedefta bize yardımcı olursunuz, hakkımızı size zulmeden ve (Allah'ın) nuru(nu) söndürmeye çalışanlardan alırsınız. Allah size yetişir, biz O'na tevekkül ettik, O'na yüz çevirdik, (yazı) O'nun elinde, dönüş de O'nadır!..." (İslam Fıkında Devlet: 131-136)

**HAZRET-İ HÜSEYN'İN (as), HÜRR BİN-İ YEZİD İLE KÜFE
ASKERLERİNE İLK HİTABESİ**

"Ey insanlar! Mazeretimi, önce Allah-u Teala (cc) 'ya, sonra da sizlere arz ederim. Sizin gönderdiğiniz mektuplarınız, saldıgınız elçileriniz bana gelmedikçe, ben buraya gelmiş değilim. Siz: 'Yanımıza gel! Bizim uyacağımız imam ve önderimiz yok. Ola ki, Allah senin sayende bizleri doğru yolda toplar!' dediniz....

Eğer siz, sözünüzün üzerinde duruyorsanız ve bana sağlam and ve tatmin edici sözlerinizden de söz veriyorsanız, sizinle birlikte şehrinize gelirim. Şayet siz, böyle yapmazsanız ve şehre gelmemi istemiyorsanız, sizin yanınızdan ayrılır, geldiğim yere döner, giderim!...’’ (Tarihi-i Taberî: 6/228'den naklen, İslam Tarihi/A. Köksal: 4/184; Kerbela Faciası: 99-100; İbn'ül-Esir (Terc.):4/49-50);...

**HAZRET-İ HÜSEYN'İN (as), HÜRR BİN-İ YEZİD İLE KÜFE
ASKERLERİNE İKİNCİ HİTABESİ**

*"Ey İnsanlar! Resulullah (sav) buyurmuştur ki: "Kim, zalim bir sultanın, Allah'ın haram kıldığını helalleştirmek istediğini, Allah'ın ahdini bozduğunu, Resulullah'ın sünnetine muhalif olarak Allah'ın kullarına düşmanlık ettiğini ve günah işlediğini görür de, onu fiil veya sözle değiştirmeye çalışmazsa, Allah 'ın, zalim sultanı sokacağı yere (cehenneme) onu da sokması, üzerine düşen bir haktır!". **Haberiniz olsun ki; onlar, şeytana itaati iltizam, Rahman olan Allah 'a itaati terk, fesadı izhar, dini cezaları ta'til, ganimeti istediklerine ikram ettiler. Allah'ın haram kıldığını helalleştirdiler, helal kıldığını da haramlaştırdılar...***

Ben, onların kötülüklerini değiştirmeye herkesten ziyade layık ve müstehak bulunuyorum. Sizin bana bey'at ettiğiniz, beni düşmanlara teslim etmeyeceğiniz ve bırakmayacağınız hakkında gönderdiğiniz mektuplarınız ve elçileriniz bana gelmiştir. Eğer, bana bey'atınızı tamamlarsanız, olgunluğunuzu göstermiş, doğru ve yerinde bir iş işlemiş olursunuz!...

Ben, Hüseyin bin-i Ali'yim ve Resulullah (sav)'in kızı Fatıma'nın oğluyum. Benim vücûdum, sizin vücûdunuzladır. Benim ev halkım, sizin ev halkınızlardır. Ben, size örneğim!... Eğer, verdiğiniz sözün gereğini yapmaz, ahdinizi bozar, yaptığınız bey'atı boynunuzdan çıkarıp atarsanız, ki vallahi bu da sizin için zor;.. ve yapmadığınız bir şey değildir! Siz, babama da, kardeşime de, amucamın oğlu Müslim'e de bunu yaptınız. Halbuki; "Asıl aldanan, sizi aldatandır!.."...

Sizin nasibiniz; hep yanılmanızdan, yanlış iş tutmanızdan ibarettir. Siz, nasibinizi kaybetmiş-yitirmiş bulunuyosunuz! Yüce Allah 'ın kitabında buyurduğu gibi: "Sana gerçekten be'yat edenler, ancak Allah'a bey'at etmiş olurlar. Allah'ın eli, onların elleri üstündedir!.. Şu halde; kim bu bağı çözerse, kendi aleyhine çözmüş olur!" (Feth: 10). **Allah, beni sizden müstağni kılacak, sizin yardımınıza muhtaç etmeyecektir, ve's-selam."** (Tarih-i Taberî: 6/229'dan naklen, İslam Tarihi/A. Köksal-Kerbela Faciası: 101-102; İbn'ül-Esir (terc): 4/51);...

"...Savaşacak olursan, kesinlikle öldürülürsün!" diyen Hür b. Yezid'e Hazret-i Hüseyin'in (as) cevabı:

"Sen, beni ölümle mi korkutuyorsun ve sizler beni öldürecek kadar ileri gidecek misiniz?... Sana, ne söyleyeceğimi bilemiyorum. Fakat sana, Evsi'nin, amucasının oğluna Resulullah 'ın (sav) yardımına gitmek isterken söylediklerini söylemek istiyorum. Ona: "Nereye gidiyorsun? Sen, öldürüleceksin!" deyince, şunu okumuştı:

"Yoluma gideceğim, ölümden dolayı yiğitler ayıplanamaz;

Hayır niyet edip, müslüman olarak cihad edenler ise!..

Salih kimselere iyi davranıp, günahlardan ayrılıp;

La'netlilere muhalefet ederlerse!....

Yaşarsam pişman olmam, ölürsem kınamazlar beni..;

Hayatta kalıp da 'mecbur' kalırsan, işte en büyük zillet!... "

Hür, onun bu sözlerini işitince önünden çekildi." (İbn'ül-Esir: 4/52);...

HAZRET-İ HÜSEYN'İN (as) ESHABINA HİTABI

"Başımıza gelen işi görüyor ve biliyorsunuzdur! Dünya değişmiş, sevimsizleşmiş, bizden yüz çevirmiştir. Dünya, bitmiş-gitmiş; ondan, kap içinde kalan artık gibi artıklardan başka bir şey kalmamıştır. Hayat; otlakta otlamak gibi değersizleşmiştir. Görmüyor musunuz?: Hak işlemez, batıl ise, son derece rağbet edilir-üzerine düşülür olmuştur!...

Mü'min olan, Allah'a kavuşmağa rağbet eder. Bence; şehidlikten başka ölüm, değersizdir. Ben; ancak, şehidliği saadet görüyorum!..." Zalimlerle birlikte yaşamayı ise, suçlanmaktan başka bir şey görmüyorum!..." (Tarih-i Taberî: 6/229'dan naklen, İslam Tarihi/A. Köksal-Kerbela Faciası: 102);...

HAZRET-İ HÜSEYN'İN (as) ESHABINA İKİNCİ HİTABI

"Ey Allah'ım! Bizi; peygamberlikle, bize; Kur'an-ı Kerim'i öğretmekle, bizi dinde-dinî ilimlerde fakih, derin bilgili ve anlayışlı kılmakla, bize; hakkı işitecek kulaklar, hakkı göreceğ gözler, hakkı duyacak kalpler vermekle bizi müşriklerden yapmamakla şereflendirdiğinden dolayı, Sana hamd ederim!..."

İmdi;.. Benim eshabımdan daha ileri, daha hayırlı bir eshab; benim Ehl-i Beyt'imden de daha iyi, daha saygılı bir 'Ehl-i Beyt bilmiyorum!.. Allah, sizin hepinizi benden dolayı hayırla mükafatlandırsın!..."

İyi biliniz ki ben, yarınki günümüzün sabahında şunların bize muhakkak saldıracaklarını ve düşmanlıklarını yapacaklarını sanıyorum. Benim, hakkınızdaki görüşüm ve kararım şudur:

Hepiniz beni bırakıp gidiniz! Benden dolayı sizi bağlayan bir ahd, size bir vebal yoktur! Bu gece karanlığı sizi bürüyünce, geceyi deve edininiz, geceden faydalanarak birer tarafa savuşup gidiniz!..." (Tabî ki, şanlı Ehl-i Beyt'inin ve Eshab'ın cevapları: "Senin için bütün varlığımızı feda etmeye, senin hak yolunda lime lime doğranıp-parçalanmaya ve uğrunda seve seve can vermeye hazırız!..." şeklinde olmuştur...) (İslam Tarihi/A. Köksal-Kerbela Faciası: 131-132);...

HAZRET-İ HÜSEYNİN (as), HAZRET-İ ZEYNEB'İ (as) TESELLİ EDİŞİ

Ali Bin-i Hüseyin (Zeyn'el-Abidin) (as) anlatıyor: Babam; "Ey zaman! Üff!.. Bıktım senin arkadaşlığından!... Senin nice sabah ve akşamlarına sahip ve talip olanlar, ölmüş gitmişlerdir..."

Zaten zaman, iyi ve sâlih kişileri tüketmeye doymaz!.. İşler, ancak Celil olan Allah'a rücu eder!....;

Her canlı, ahiret yoluna çekilir-gider!..." diyordu. Bunu, iki-üç kere tekrarlayınca, Babam'ın bununla ne demek istediğini anladım. Hıçkırmağa başladım, göz yaşlarımı tuttum, salmayıp susmayı tercih ettim. Üzerimize bir belanın gelip çattığını anladım. Halam Zeyneb de benim işittiklerimi işitmişti.../... Halam:

"Eyvah!.. Gayb oldu, O!..."

Ne olur ölüm! Beni öldür de, bugün, hayatıma son ver!..;

Anam Fatıma, Babam Ali, Kardeşim Hasan., hepsi öldüler!.. Geriye, artanlar-artıklar kaldı!..." diyordu. Babam Hüseyin (as), ona baktı: "Ey kardeşim! Şeytan, senin usluluğunu gidermesin!" dedi. Halam: "Babam, anam sana feda olsun, ey Eba Abdullah! Ben, kendimi sana feda etmek istiyorum!" dedi. Tasaları geri geldi, gözleri yaşla doldu. Babam, ona: "Geceleyin bağırıp-çağırmaı bıraksan da, biraz yatıp uyusan olmaz mı?" dedi. Halam:

"Yazık oldu bana! Demek, sen gasb olundun gittin? Bu, benim kalbimi yaraladı. Çok ağır ve çetin geldi bana!" diyerek, ellerini yüzüne vurmaya.. başladı. En sonunda, bayılıp arkası üzerine yıkıldı. Babam Hüseyin (as), onun yanına vardı, yüzüne su serpti. Ayılınca, ona:

"Ey kardeşim! Allah'tan kork! Sen, Allah'ın öğrettiği şekilde musibete katlan: İnnâ lillâh ve inne ileyhi raciun! De... İyi bil ki, yeryüzü halkı hep ölürler, gök halkı kalırlar!..."

Yeri, kudretiyle yaratan, yarattıklarını öldükten sonra diriltten, bir ve tek olan Allah'ın zatından başka her şey yok olucudur! Babam, benden hayırlı idi Annem de benden hayırlı idi. Kardeşim de benden hayırlı idi. Benim için de, onlar için de ve her müslüman için de Resulullah güzel bir örnektir!..../..." (Tarih-i Taberî: 6/239-240'tan naklen, İslam Tarihi/A. Köksal-Kerbela Faciası: 133-134; İbn'til-Esir (Terc): 4/61-62;...)

**HAZRET-İ HÜSEYN'İN (as), ALLAH'A MÜNACATI VE
KÜFELİLERE SON HİTABI**

"Ey Allah 'ım! Her üzüntüde, sıkıntıda en sağlam güvencim, her darlıkta ümidim sensin!.. Hakkımdaki her işte, benim en sağlam güvenç ve dayancım sensin!..."

Senin indirdiğin musibetlerden, kalbe zaaf verecek, tedbirler azalıp yetişmeyecek, dostlar-arkadaşlar bırakıp ayrılacak, düşmanlar sevinecek ne kadar musibet ve kederler varsa, ben onların hepsinden şikayetimi yalnız sana arzeder, senden başkasından yüz çevirir, Sen'i ister ve Sana yönelirim! Bütün darlıkta, tasaları kaldıracak, açacak Sen'sin!.. Her ni'metin verici ve yöneticisi, her iyiliğin sahibi, her dilek ve isteğin en son varıp dayanacağı Sen 'sin!... "..."

"Ey insanlar! Sözlerimi dinleyiniz!..; Sizin için üzerime düşen va'z-u nasihat hakkını yerine getirinceye, yanınıza gelişimdeki ma'zeretimi size bildirinceye kadar bekleyiniz!.. Üzerime yürümekte acele etmeyiniz!... Eğer, ma'zeretimi kabul ve sözlerimi tasdik eder, benim hakkımda insaf ve adaletle hüküm verirsiniz, bununla ahiret saadetine erersiniz ve benim üzerime yürümeye de yol bulmak, sizin için mümkün olmaz..

Şayet, ma'zeretimi kabul etmeyecek, hakkımda kendiliğinizden insaf ve adaletle hüküm vermeyecekseniz; Hazret-i Nuh'un, kavmine dediği gibi, ben de size: "Siz ve ortaklarınız toplanıp artık ne yapacağınızı kararlaştırınız. O suretle ki, bu yapacağınız iş size, sonradan hiçbir tasa ve pişmanlık vermiş olmasın! Yapacağınızı açıkça yapınız, gizlemeyiniz. Sonra da, hükmünüzü bana icrâ ediniz!" (Yûnus: 71) derim. (Ve, yine) Dedem Resulullah'ın, kavmine dediği gibi, ben de size: "Hiç şüphesiz benim velim, benim yardımcım ve sahibim, o kitabı indirmiş olan Allah'tır ve O, bütün salihlere de velilik ediyordur!" (Araf: 196) derim!"...

"İmdi; Benim nesebimi bir araştırınız, bakınız ki: Ben kimim?.. Sonra., vicdanınıza dönünüz de, onun kırgınlığını giderip kendinizden hoşnut etmeyi düşününüz...

Hele, bir düşününüz ki; beni öldürmek, haram ve mahfuz olan kanımı dökmek size helal olur mu?... Ben, Peygamberimizin (sav) kızının oğlu değil miyim?... Ben; Peygamberinizin vasisi ve amucasının oğlu ki o, Allah'a iman ve Resulullah'ı, Rabbinden getirdikleri şeyleri tasdik edenlerin ilki idi, onun oğlu değil miyim?...

Şehidler seyyidi Hamza, benim babamın amucası değil midir?.. Çift kanatlı şehid Cafer, benim amucam değil midir?...

Resulullah (sav)'ın benim ve kardeşim hakkındaki: "Bunlar, cennetlik gençlerin iki seyyididir" hadisi, size erişmedi mi?... Vallahi; yalancıya ve yalancının ev halkına Allah'ın gazablandığını ve bunda ihtilafa düşenleri hüsrana uğrattığını bilelidenberi ben, herhangi bir yalan söz söylemeye niyet ve tenezzül etmemişimdir...

Eğer, söylediğim hadiste bent tasdik ediyorsanız ki onun hak ve gerçek olduğunda şüphe yoktur, ne âlâ!.. Yok, beni yalanlıyor, bana inanmıyorsanız, bunu, kendilerinden sorup öğrene-bileceğiniz zatlar vardır aranızda!.. Cabir b. Abdullah'il-Ensari'ye, yahut Ebu Sald'il-Hudri'ye, yahut Sehl b. Sa'd'üs-Saidi'ye , yahut Zeyd b. Erkam'a yahut Enes b. Malik'e sorunuz! Onlar, Resulullah'ın benim ve kardeşim hakkındaki bu hadisini, kendisinden işittiklerini size haber vereceklerdir!...

Benim hakkımdaki bu hadis de mi, kanımı dökmekten sizi alıkoymayacak, size engel olmayacaktır!..."...

"Haydi, siz bu hadisin doğruluğundan şüphe ettiniz!. Benim, Peygamberinizin kızının oğlu olduğumda şüphe edebilir misiniz? Vallahi, doğu ile batı arasında, sizlerden veya sizin başkalarınızdan Peygamberin kızının oğlu olarak, benden başkası yoktur. Ben, hassaten sizin Peygamberinizin kızının oğluyum!...*

Bana haber veriniz; ben, sizlerden birisini öldürdüm de, o ölüden dolayı mı? Yahut, birinizi vurup yaraladım da, onun kisası için mi? Yahut, herhangi birinizin malını yok ettim de, ondan dolayı mı beni bırakmıyorsunuz?... Siz, benden ne istiyorsunuz?../... Beni istemiyorsanız bırakınız yeryüzünde emin olan yerime gideyim!../..." (Yezid'e boyun eğmeye gelince:;) **"Hayır, Vallahi, ben onlara ne ellerimi zelil olarak teslim ederim, ne de kölerin ikrarları gibi ikrarda bulunarak bey'at ederim! Ey Allah 'ın kulları! Ben, sizlere, Hazret-i Mûsa 'nın dediği gibi: "Şüphe yok ki ben; beni taşlamanızdan benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığındım"** (Duhân: 20); **"Ben, hesap gününe inanmayan her kibirli insandan, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığındım!"** (Mü'min: 27) **diyorum!..."** (Tarih-i Taberî: 6/240-243'den naklen, İslam Tarihi-A. Köksal-Kerbela Faciası: 137-141; İbn'ül-Esir (Terc): 4/63-65) Zeheb-i Alam: 3/202-203'den naklen, İslam Tarihi: 4/193;...

KERBELA'NIN 'KAN' SAHRASINDA 'SON ÖĞLE NAMAZI'

Mel'un Küfe leşkeri tarafından, Hazret-i Hüseyin (as) ve mazlum eshabının (ra) çadırları yakıldıktan sonra, Ebu Sümame Amr b. Abdullah es-Saidi (ra)'nin **öğle namazı vaktinin geldiğini** hatırlatması üzerine: **"Namazı iyi hatırlattın. Allah seni, namaz kılanlardan ve zikredenlerden kılsın!... Sor bakalım, namaz kılincaya kadar bize müsaade ederler mi?"** diyen Hazret-i Hüseyin (as) ; Küfe ehli bir ara saldırıyı durdurunca şanlı eshabına **son olarak** öğle namazını **salat-ı havf** olarak kıldırdı. Ve; tekrar kudurmuş-azgın düşmanların saldırılarıyla karşı karşıya kaldı... (İbn'ül-Esir: 4/72; İslam Tarihi/Kerbela Faciası: 158-160)

ALİYY'ÜL-EKBER'İN ŞEHADETİ

Hazret-i Hüseyin'in eshabından Süveyd b. Amr'dan başka kimse kalmayınca büyük oğlu Aliyy'ül-Ekber (as) savaş meydanına çıkıp:

"Ben, Ali b. Hüseyin b. Ali'yim!..

Beyt'in Rabbine andolsun ki, biz daha yakınız Peygambere;..

Şimr'den, Şebes'ten ve babası belirsizin oğlundan!...

Vallahi bizim hakkımızda, babası belirsizin oğlu emir ve hüküm veremez! Şeklinde recezler söyliyerek kahramanca savaşırken, Mürre b. Munkiz adındaki bir mel'un tarafından mızraklanıp yere düşürüldü ve Küfeli caniler de üzerine üşüşüp kılıçlarla parça parça ettiler. Derhal başucuna giden Hazret-i Hüseyin (as): **"Yavrucuğum! Allah, seni öldüren kavmi öldürsün! Onlar Allah'a karşı ayaklandılar ve Resulullah'a olan saygıyı-hürmeti kaldırdılar. Onlar, Allah'a ve Resulü'ne karşı saygısızlık etmekte ne kadar cesurdurlar. Senden sonra dünyanın ne önemi var? Senden sonra dünya, bana bir toprak yığındır!"** diyerek, kalbî ve derunî hicrânını terennüm eyledi.

Ve; üç nâzenin oğlunu Kerbela'da şehid verirken metanetini koruyan Hazret-i Zeyneb (as), **Aliyy'ül-Ekber**'in şehadetini görünce, hemen çadırdan dışarı fırlayarak kendini Aliyy'ül-Ekber'in mübarek na'sının üzerine atarak: **"Eyvah!.. Kardeşciğim! Kardeşimin oğlu!..."** diye feryad etmeye başlayınca; Hazret-i Hüseyin (as) tarafından zorla kaldırılıp çadıra götürüldü ve diğer evlatlarına: **"Haydi, kardeşinizi taşıyınız!"** buyurarak, şehid-i mazlum yavrusunun mübarek na'sının, çadırların yanma alınmasını sağladı... (İslam Tarihi/Kerbela Faciası: 166-167); (Taberî: 6/250-256'dan naklen); (İbn'ül-Esir: 4/76;)

HAZRET-İ HÜSEYN'İN (as), KUÇAĞINDA OKLA VURULAN YAVRUSU

"Hazret-i Hüseyin, bir ara küçük yavrusu Abdullah, dizinde ve kucağında olduğu halde oturuyordu. Abdullah, o zaman üç yaşında idi. Küfe leşkerlerinin attıkları oklar Hazret-i Hüseyin'in (as) sağına-soluna, önüne ve arkasına düşüyordu. Ben-i Esed'den bir adam, bir ok atarak Abdullah'ı boğazından vurdu. Hazret-i Hüseyin (as), kanla dolan avuçlarını yere boşalttı. Ve:

"Ey Allah hm! Bize, göklerden yardım etmeyeceksen, hakkımızda ondan daha hayırlısını ihsan et! Şu zalim kişilerden de, bizim intikamımızı

al! Ey Allah'ım! Bunlarla ve kavmimizden olanlarla aramızda sen hükmünü ver! Yardım etmek için bizi çağırdılar. Sonra da, tutup bizi öldürüyorlar!..." diyerek, yavrusunun boğazına saplanan oku çekip attıktan sonra, eliyle mübarek kanını silerken de: **"Vallahi sen, Allah katında Salih peygamberin devesinden daha şerefli ve kıymetlisin, Muhammed (as) da, Allah katında Salih peygamberden daha üstün ve kıymetlidir!"** buyurdu. Sonra, bir bez getirtti ve çocuğu ona sardı. Kılıcını sıyrarak, tekrar çarpışmaya başladı... (Taberî: 6/220, 256-257'den naklen, İslam Tarihi/Kerbela Faciası: 170-171; ve; Zehebi/Alâm: 3/208'den, İslam Tarihi: 4/195);...

İKİ MAZLUM EHL-İ BEYT YAVRUSU

Hani b. Sübeyt'ül-Hadramî anlatıyor: **"... Hüseyin hanedanından tüyü bitmemiş bir çocuk çadırlardan dışarı çıktı. Üzerinde pelerin ve gömlek vardı. Sağa-sola dönüp bakınıyordu. Döndükçe, kulaklarındaki iki incinin sallandığını gördüm. Küfe süvarilerinden bir adam, atını tepip onun yakınına vardı. Atından çocuğa doğru eğilip, onu kılıçla ikiye biçti!..."** (İslam Tarihi/Kerbela Faciası: 172);...

Ehl-i Küfe, Hazret-i Hüseyin'i (as) muhasara altına almış, şehid etmek için saldırılarını yoğunlaştırmışken, 'Ehl-i Beyt'ten küçük bir çocuk, Hazret-i Hüseyin (as)'ın yanına gelmek istiyor, Hazret-i Zeyneb ise engellemeye çalışıyordu. Neticede çocuk, koşarak Hazret-i Hüseyin'in (as) yanına geldi. Bu sırada Bahr b. Ka'b denen mel'un, Hazret-i Hüseyin'in (as) üzerine kılıçla yürüyünce, çocuk: **"Pis, mendeburun oğlu! Amucamı mı öldüreceksin?"** diye bağırdı. Mel'un herif de, kılıçla çocuğa saldırdı. Çocuk, eliyle korunmak istedi. Kılıç, çocuğun elini kesti ve eli derisinde sallandı-kaldı. Çocuk: **"Aman anneciğim!.. Halacığım!..."** diye feryad etti. Hazret-i Hüseyin (as) onu tutup bağrına bastı ve: **"Ey kardeşimin oğlu! başına gelene karşı sabret, çünkü Allah, seni sâlih ve tertemiz olan babalarının yanına gönderecek; seni, Resulullah'a (as), Ali b. Ebi Talib'e, Hamza'ya, Cafer'e, ve Hasan b. Ali'ye (as) kavuşturacaktır!"** dedi ve Yüce Rabbine (cc) yönelerek, şöyle duâ etti:

"Ey Allah'ım! Onlara gökten yağmur yağdırma ve yeryüzünün bereketinden onları mahrum et! Ey Allah'ım! Onları bırakır-yaşatarsan, tefrikalara uğrat, darma-dağın et! Onları bölük pörçük et!; yöneticiler hiçbir zaman onlardan razı olmasın! Çünkü onlar, yardım edeceklerini va'dederek bizi çağırdılar, sonra da, üzerimize yürüdüler ve bizi öldürdüler!..." (İbn'ül-Esir: 4/78-79; İslam Tarihi/Kerbela Faciası: 174-175);...

HAZRET-İ HÜSEYN'İN (as), SU İÇECEĞİ SIRADA AĞZINDAN OK İLE VURULMASI

Kerbela Çölü'nün ateşi ile yanıp-kavrulan mübarek ağzını su ile ıslatmaya çalışan Hz.Hüsey'n'i (as); habis-mel'un Husayn b. Nümeyr , attığı bir ok ile mübarek ağzından vurmuş ve ağzı kan ile dolmuştu. Hazret-i Hüsey'n (as), ağzından akan kanı avuçlayarak semaya attı ve Allah-ü Teala'ya (cc) hamd-ü sena ettikten sonra, ellerini havaya kaldırarak;

"Allah'ım! Onları derleyip-toplayıp yok eyle! Yeryüzünde onlardan birini sağ bırakma! " diyerek beddua etti...

Canî-vahşi Küfeli süfefa, Hazret-i Hüsey'n ile ev halkının bulunduğu çadırların arasını işgal ederek, Mazlum-u Kerbela'nın (as) ev halkı arasındaki irtibatı tamamen kesince, Hazret-i Hüsey'n(as): **"Yazıklar olsun sizlere! Sizin dininiz yoksa, siz kıyamet gününden korkmuyorsanız, bari dünya işlerinde hür, asaletli-seçkin kişizadeler gibi olunuz ve öylelerine yaraşan hal ve hareketlerde bulununuz da, ağırlıklarımı ve ev halkımı rezillerinizden ve zır cahillerinizden koruyunuz!"** dedi... (İslam Tarihi/Kerbela Faciası: 172-173; İbn'ül-Esir:4/78);...

HAZRET-İ HÜSEYN'İN ŞEHADETİ

"Sağından ve solundan Hazret-i Hüsey'n'in (as) üstüne hamle üstüne hamle yapılıyordu. O, sağındakilere hamle yapıyor, onları dağıtıyordu; daha sonra soldakilere de hamle yapıyor, onları da dağıtıyordu.Oğlu, ailesi ve tüm eshabı öldürülmüş, yara-bere içinde ve aç-susuz eli-kolu kırılmış olduğu halde, onun kadar kendisini üzüntüye kaptırmayan, hareketsiz kalakalmayan ve eşsiz

bir cesaretle tek başına ileri atılan bir kişi daha görülmemiştir. Kendisini saran piyade birlikleri, arslan saldırısına uğramış keçi sürüleri gibi sağından ve solundan bozulup darma-dağın oluyordu. Küfe leşkerleri ise, dört tarafını vahşice kuşatmış, her taraftan saldırıyı sürdürüyor, o Yüce Server'i ok-kılıç ve mızrak yağmuruna tutuyor, şehid etme yarışı içerisinde bulunuyorlardı...

İşte, Hazret-i Hüseyin (as), bu feci durumda iken Hazret-i Zeyneb: **"Ah! Keşke, gökyüzü yerin üzerine kapanıverseydi!..."** diyerek, meydana çıktı ve karşısında Ömer b. Sa'd'ı (Allah'ın sonsuz la'neti onun ve yandaşlarının üzerine olsun!) görünce: **"Ey Ömer! Ebu Abdullah, senin gözünün önünde ve sen ona bakıp-dururken böyle öldürülecek mi?..."** diye bağırdı. Ömer'in gözleri yaşardı, göz yaşlarını tutamadı, yanakları ve sakalının üzerine aktı!.. (Hayret!...) Ve yüzünü, Hazret-i Zeyneb'den başka tarafa çevirdi...

Hazret-i Hüseyin'in (as) üzerinde ipek bir cübbe bulunuyordu. Baş sarıktı ve saçlarını kınalamıştı. Piyade olarak, kahraman atlılar gibi savaşıyordu; atılan oklardan korunuyor, gediklerden faydalanıp fırsatları değerlendiriyor, atlılar üzerine hamleler yapıyor ve şöyle söylüyordu:

"Hep birlikte beni öldürmek için mi bir araya gelmiş bulunuyorsunuz? Vallahi, benden sonra kullarından kimi öldürürseniz, Allah, hiçbir şekilde beni öldürdüğünüz kadar gazaba gelmeyecektir. Vallahi Allah, benden sonra kullarından öldüremeyeceğiniz bir kulu, benim öldürülüşümden dolayı size gazap ettirip-mûsallat edecektir. Allah'a andolsun ki, sizin bana yaptığınız bu hakaretinize karşı, Allah'ın bana ikramlarda bulunacağını umuyorum! Siz, nerede olursanız olunuz, haberiniz olmadan Allah, sizden benim intikamımı alacaktır! Vallahi!, siz beni öldürecek olursanız, muhakkak ki Allah, sizin arınıza bir bela verecek; güçlerinizi birbirinizin arasına ve birbirinize karşı koyacak ve birbirinizin kanını akıtacak, bununla da yetinmeyerek acıklı azabını size kat kat arttıracaktır!..."

Artık, Hazret-i Hüseyin (as) uzun süre hareketsiz ve mecalsiz kalmıştı. Mel'un Şimr b. Zilcevşen'in, Küfe leşkerlerine; **"Hay analarınız sizleri yitirsin! Daha ne duruyor, ne bekliyorsunuz? Öldürünüz onu!"** diye bağırması üzerine;.. Yüce Şehid-i Mazlum'a (as) her yandan saldırılar başlamıştır. Amr b. Halid adındaki mel'unun attığı ok, Hazret-i Hüseyin'in (as) böğrüne saplanmış, Hazret-i Hüseyin (as) onu çıkarıp yabana atmıştır. Müteakiben de, Zür'a b. Şerik denen mel'un ileri atılarak bir kılıç darbesiyle de Hazret-i Hüseyin'in (as) sol elini kesmiş aynı mel'un bir kılıç darbesiyle de Hz. Hüseyin'in omuzunu derinden yaralamış, Hazret-i Hüseyin (as) bu durumuyla bile bu mel'unu bir kılıç darbesiyle yere yıkmıştır. Sinan b. Evs'ün-Nehaî denen canî-habis mel'un dahi, arkadan dolaşarak mızrağını Hz. Hüseyin'in köprücük kemiğinden saplayıp göğsünden çıkarmış, bunun üzerine O Yüce-mübarek Hüseyin (as), yüzünün üzerine düşmüştür...

Bir müddet, Hz. Hüseyin'in (as) nuranî cesedine yaklaşp başını kesmeye kimse cesaret edemedi. Sinan b. Enes (Evs)'en-Nehaî mel'un, Havelî b. Yezid'e; **"Başını kes O'nun!"** dedi. Havlî (Havalî) mel'un, bunu yapmak isteyince, elleri titredi, kesemedi. Bunun üzerine, mel'un Sinan atından inerek Aziz Hüseyin-i Şehid'in mübarek başını nuranî bedeninden keserek ayırdı ve Havli b. Yezid'e verdi. Bir rivayete göre ise, bu şenaeti, mel'un Havli'nin kardeşi Şibl b. Yezid icrâ ederek, mübarek Ser-i Hüseyinî (as), kardeşi Havli'ye verdi. (Allah'ın, tüm la'net edicilerin sonsuz-hesapsız la'netleri bunların ve tüm benzerlerinin-yandaşlarının üzerlerine olsun!)

Mübarek bedeninde, **(ok yaraları hariç)** olmak üzere) 33 mızrak ve 34 kılıç darbesi bulunan Şehid-i Mazlum Hazret-i Hüseyin'in (as) üzerinde bulunan tüm eşyaları ve elbiseleri, canî-vahşi Küfe şakileri tarafından kapışılıp yağmalandı, her biri bir şeyini alıp-gitti... Aynı yağma ve talanı, hayatta kalmış kadın-çocuk tüm **Ehl-i Beyt** mensuplarına da icrâ eden Küfe leşkerleri, Hânedan-ı Resuûllah'ın (as) çoluk-çocuğunun ve kadınlarının elbiselerini

soyup-yağmalayacak kadar alçalmış ve haysiyetsizleşmiş, böylece; insanlık tarihinin en habis ve en rezil timsâli haline gelmiştir...

Bununla da yetinmeyen caniler, başları kesilmiş bulunan (başta Seyyid'üş-Şüheda Hazret-i Hüseyin (as) olarak, tüm) Kerbela şehidlerinin mübarek cesetleri üzerinde **at koşuları** yapmış, toprakla karışıp-belirsiz oluncaya kadar atlarla o mübarek şehidlerin cesetlerini çiğnemiş, bununla da; tarihin en vahşi sürüleri payesini almışlardır...

Hicretin altmış birinci yılında ve Muharrem ayının onunda Cum'a günü öğleden sonra 57 yaşında şehid edilen Hazret-i Hüseyin'in (as), 72 eshabı da Kerbela sahrasında **şehadet** makamına ulaşmıştır. Ki; bunlardan ikisi kendi oğlu, altısı kardeşleri, dördü Hazret-i Hasan'ın oğulları, üçü Abdullah b. Ca'fer'in (Hazret-i Zeyneb'in) oğulları, dördü Müslim b. Akil'in oğulları, biri Akil b. Ebi Talib'in oğlu, biri Abdullah'ul-Ekber b. Akil'in oğlu, biri Ebi Said b. Akil'in oğludur. (Allah'ın sonsuz salat-ü selamı hepsinin üzerlerine olsun!)... (Tafsilat için bakınız; İbn'ül-Esir (Terc): 4/79-81; Taberî. 6/258-260, 261, 270'den ve saireden naklen, İslam Tarihi: 4/198-201 ve ; Kerbela Faciası: 175-183);...

ŞEHİDLERİN MÜBAREK BAŞLARI'NIN KÜFE'YE TAŞINMASI

Hazret-i Hüseyin'in (as) ve o mübarek 72 esbabının (Allah-u Teala (cc)?nın sonsuz selamı üzerlerine olsun!) kesilen başları, Şimr b. Zilcevşen gibi mel'unlardan oluşan habis bir güruhun öncülüğünde, kabilelere (Havazin-Temim-Kindi-Ezdi-Sakif ve Ben-i Esed'e) taksim edilerek, Ömer b. Sa'd tarafından Küfe'ye, İbn-i Ziyad'a (müjdelerle) gönderilmiş, İbn-i Ziyad'ın önüne konulan mübarek şehidlerin başları ile **müstekbirâne** istihzaya yeltenen İbn-i Ziyad'a, o sırada orada bulunan ünlü sahabelerden **Zeyd b. Erkam** ve **Enes b. Malik** itiraz etmiş, "**Hazret-i Hüseyin'in ağzını, bizzat Resulullah'ın öptüğünü gözleriyle gördüklerini, binaenaleyh, onun ağzına asasıyla dürtmemesini..!(!?)**" söylemişlerdir. (Asl olanın, öyle bir mel'unun sarayında bulunmama olduğunu, indellah en büyük mesuliyetin bu olduğunu bilmiş

olsalardı, daha yerinde ve daha isabetli olacağı izahtan varestedir! Zira; tüm tağutlar ve şeytanî güçler, sâlih diye bilinen eşhasın gölgeleri altında habis saltanatlarını sürdürmüş ve zulümlerine meşruiyyet(?) kazandırmaya çalışmışlardır...).

Hazret-i Hüsey'nin (as) mübarek başını tüm Küfe sokaklarında dolaştırıp teşhir ettiren mel'un İbn-i Ziyad, nihayet tüm şühedânın mübarek başlarını Yezid-i Mel'un'a (Şam'a) göndermiştir... (Bakınız; İbn'ül-Esir: 4/81-84; Tabakat-ı İbn-i Sa'd: 5/100; Zehebi-Alâm: 3/209; Tarih-i Taberî: 6/262-264'ten naklen, İslam Tarihi: 4/203-204; Kerbela Faciası: 186-188);...

RESULULLAH'IN (as) EHL-İ BEYT-İ KÜFE'YE SEVKEDİLİYOR

Hazret-i Hüsey'nin (as) hunharca katlini müteâkib, iki gün daha orada ikamet ettikten sonra Küfe'ye hareket eden mel'un Ömer b. Sa'd, beraberinde Hazret-i Zeyneb ve Hazret-i Hüsey'nin (as) sağ kalmış iki oğlu ((Aliyy'ül-Evsat (Zeyn'el-Abidin) ile dört yaşındaki Ömer b. Hüsey'n)) ve diğer ***Ehl-i Beyt***'in kadınlarını ve çocuklarını da (***esir muamelesine tabi tutarak***) götürdü...

Esir alınmış bu Ehl-i Beyt kervanı; hep birlikte Hazret-i Hüsey'nin (as), evlatlarının-kardeşlerinin, Ehl-i Beyt'inin ve eshabının yere serilmiş ve atlara çiğnetilmiş mübarek cesetlerinin yanından geçerken feryad etmeye ve elleriyle yüzlerine ve sinelerine vurmaya başladılar. Bu; tarihî ***Aşura*** kültürünün ve İlâhî-manevî matemini temsil eden ilk enin ve ilk fığan ve mesaj oluyor, bunun başını ise, Hazret-i Zeyneb-i Kübra (as) çekiyordu!... Bu müthiş manzarayı ve firak vâveylâsını, şanlı Zeyneb (as), şu yanık ve derunî feryadı ile dile getiriyordu:

"Ah!.. Ya Muhammed'im!.. Ey Muhammed'im!.. Sana, göklerdeki melekler salat-ü selam getiriyorlar! Senin Hüsey'nin ise şu çöllerde tozlara-topraklara-kanlara bulanmış, azaları kesilmiş-biçilmiş-kırılmış ve dökülmüş param-parça yatıyor!...

Ey Muhammed'im! Senin kızların da esir edilmişler, zürriyetin ve evlatların da tek tek öldürülmüşler!...

Sabah yelleri, onların üzerlerine tozlar-topraklar savuruyor!!!..."
Gönülleri yakıp-kül eden ve parçalayan bu ifadeler ve figanlar, düşmanları bile ağlatmıştır. Ki, böylece; Kerbela'nın Zeynebî Mesajı' nın ilk huzmeleri ve ışıkları tüm çağlara ve nesillere ulaşmıştır... (Bakınız; İbn'ül-Esir: 4/82; Tarih-i Taberî: 6/262'den ve saireden naklen, İslam Tarihi/Kerbela Faciası: 181, 188-189);...

RESULULLAH'IN (as) ESİR EVLAD-U İYALİ KÜFE'DE!

Mazlum-esir kafile Küfe'ye girerken, Küfe halkının kadınları toplanmış çığlıklar koparıyor ve hüngür hüngür ağlıyorlardı. Bunun üzerine hayretler içerisinde kalan ve hasta olan Ali b. Hüseyin (Zeyn'el-Abidin) (as) : ***"Her halde şunlar, bize ve bizim başımıza gelenlere ağlıyorlardır. O halde, bizi öldürenler acaba kimler ola?"*** dedi...

Ve yine Ali b. Hüseyin (Zeyn'el-Abidin) (as) der ki: ***"Babam Hüseyin şehid edildikten sonra Küfe'ye götürüldük. Küfelilerden bir adam yanımıza gelip, beni evine götürüp gizledi Bana çok ikram etti Her içeri girişinde ve dışarı çıkışında ağlıyordu. Ben de: 'Eğer, yanı hayırlı olan bir kimse varsa, bu adamın yanındır!'"*** diyordum.,. Nihayet, İbn-i Ziyad'ın münadisi: ***'Haberiniz olsun ki, Ali Bin-i Hüseyini kim bulursa, hemen getirsin! Ona üç yüz dirhem vereceğiz!'"*** diye seslenince; ev sahibi yanıma girdi, vallahi yine de ağlıyordu. Ellerimi hemen boğazıma bağladı ve: ***'Korkuyorum!'"*** diyerek beni bağlı bir halde onların yanına çıkardı, onlara beni teslim edip üç yüz dirhemi alıp gitti. Ben de, arkasından ona baka kalmıştım!..." (Tabakat-ı İbn-i Sa'd: 5/212'den ve saireden naklen, İslam Tarihi/Kerbela Faciası: 189-190; 4/205);...

İBN-İ ZİYAD'IN, ALİ B. HÜSEYN'İ (as) ÖLDÜRMEYE KALKIŞMASI

Ali b. Hüseyin, mel'un İbn-i Ziyad'ın yanına götürülünce, İbn-i Ziyad O'na: ***"Adın nedir?"*** diye sordu. O da: ***"Ali b. Hüseyin!"*** dedi. İbn-i Ziyad; ***"Allah, Ali b. Hüseyin'i öldürmedi mi?"*** diye sordu. Ali b. Hüseyin (as); ***"O benim kardeşimdi Ona da Ali denirdi. Halk onu öldürdü!"*** dedi. Mel'un İbn-i

Ziyad, tekrar; **"Onu, muhakkak Allah öldürdü!"** dedi. Ali b. Hüseyin (as) de; **"Allah; ölenin ölümü zamanında, ölmeyenin de uykusunda ruhlarını alır!"** (Zümer: 42); **"Allah'ın izni olmadıkça, hiçbir kimse için ölmek yoktur!"** (Al-i İmran: 145) ayetlerini okudu...

Bunun üzerine kuduzlaşan İbn-i Ziyad; **"Vallahi sen de onlardansın!"** diyerek **öldürme** emrini verdi. Ali b. Hüseyin (as) ise, sadece kadınların durumunu göz önüne alarak; **"Ey İbn-i Ziyad! Bari, şu kadınları gidecekleri yere kadar Allah'tan korkan bir adamla yolla da, İslam'ın gerektirdiği şekilde onlara muamelede bulunsun!"** dedi. Hazret-i Zeyneb ise, kendini Ali b. Hüseyin'in (as) üzerine atarak, **"Ey İbn-i Ziyad! Senin bize yaptığın artık yeter! Döktüğün kanımıza daha doymadın mı? Bizden hiç kimse bırakmayacak mısın? Eğer onu öldürecekse, Allah hakkı için beni de onunla birlikte öldür!"** Diye feryad etti. Bunun üzerine, değişik toplumsal saikleri de göz önüne alan mel'un İbn-i Ziyad, Ali b. Hüseyin'i (as) öldürtmekten vaz geçmek zorunda kalmıştır. (Bakınız; İbn'ü'l-Esir: 4/83-84; Tarih-i Taberî: 6/263; Tabakat-ı İbn-i Sa'd: 5/212'den ve saire'den naklen, İslam Tarihi: 4/205-206; Kerbelâ Faciası: 192-193);...

HAZRET-İ ZEYNEB'İN, İBN-İ ZİYAD'LA MÜNAKAŞASI

Mel'un İbn-i Ziyad, Hazret-i Zeyneb'e dönerek: **"Hamd olsun Allah'a ki, ayıp ve kusurlarınızı ortaya çıkararak sizi rüsvay edip öldürdü! Ortaya attığınız gülünç ve boş beyanlarınızı yalana çıkardı!"** dedi. Hazret-i Zeyneb ise, bu küstahlığa karşı: **"Hamd olsun O Allah'a ki, Muhammed aleyhisselam'a mensubiyetle bizleri şereflendirmiş ve bizi, hususî bir temizlikle günah kirlerinden de temizlemiştir. Hayır! İş, hiç de senin dediğin gibi değildir. Bilâkis Allah, ancak fasıkları rezil ve rüsvay eder vefacirlerin asılsız laflarını yalana çıkarır!"** dedi...

İbn-i Ziyad: **"Ehl-i Beyt'inize Allah'ın yaptığım nasıl görüyor, nasılıyorumluyorsun ya!"** diye sordu. Hazret-i Zeyneb; Al-i İmran suresinin 154. ayetinden **"....Üzerlerine öldürülmek yazılmış, takdir edilmiş olanlar,**

muhabkak yatacakları-öldürülecekleri yerlere çıkıp gideceklerdi!" kısmını okuduktan sonra: ***"Allah, ahirette seninle onları bir araya getirecek, Allah'ın huzurunda onlarla muhakeme olunacak ve davalasacaksınız!"*** dedi. Bu cevap üzerine gazaplanan İbn-i Ziyad, zulüm ve kaba kuvvet yoluna başvurmak istedi ise de, orada bulunanların kınaması üzerine ondan vaz geçerek; ***"Allah, senin Ehl-i Beyt'inden taşkınlık ve azgınlıkta direnen ve ileri gidenleri böyle yok etmekle, içimin derdini giderdi ve beni ferahlattı!"*** dedi. Hazret-i Zeyneb, kendisini tutamayarak ağladı ve ondan sonra da:

"Sen, benim yetişmiş yiğitlerimi öldürdün! Ehl-i Beyt'imi yok ettin! Ailemin en şerefliilerini-büyüklerini ve yükselen dallarımı-kollarımı kestir, biçtin! Soyumu-kökümü koparıp kuruttun! Eğer, senin bunlardan derdin iyileşebiliyor, için rahatlyabiliyorsa, iyileş ve rahatla bakalım!" dedi. Bunun üzerine, İbn-i Ziyad: ***"Bununki bir cesaretilik ve kahramanlaşmaktır. Gerçekten senin baban da bir şair ve bir kahramandı!"*** dedi...Hazret-i Zeyneb (as) ise:

"Kadınlar için cesaret ve kahramanlaşma olmaz! Benim cesaret ve kahramanlığım, felaketlerle karşılaşmaktan; söylediklerim de, derdinin hafiflemesi için, içimden fıskıranlardan ibarettir!" diye, cevap verdi... (Tarih-i Taberî: 2/262-263'ten naklen, İslam Tarihi: 4/206-207; Kerbela Faciası: 190-192; İbn'ül-Esir: 4/82-83);...

RESULULLAH'IN (as) MAZLUM VE MAĞDUR EHL-İ BEYT'İNİN ŞAM'A GÖNDERİLMESİ;.. VE, HAZRET-İ ZEYNEB'İN KÜFE EHLİNE TARİHÎ HİTABESİ

Seyyid'üş-Şüheda (as) ve şanlı eshabına tarihin eşsiz zulmünü ve ihanetini îykâ ettikten sonra, üzülmeyi-yas tutumayı ve ağlamayı da ihmal(?) etmeyen habis-dönek küfe ehline yönelen Hazret-i Zeyneb (as), şu tarihî hitabeyi irad buyurmuştur:

"Ey Küfe halkı! Ey hileci ve hiyanetkâr halk! Sizi günahkârlar sizi!... Şimdi ağlıyorsunuz, ha!?... Allah, akan göz yaşlarınızı asla dindirmesin!

Gözlerinizde yaş hiç eksik olmasın! Hiçbir zaman sinelerinizin feryadları dinmesin! Kalpleriniz acı ve keder ile için için yansın! Sizler, elindeki ipi büküp-eğiren ve sonra da büküklerini yeniden bozup-dağıtan kadına benziyorsunuz!...

Ne sizin anlaşmanıza bir değer verilir ve ne de sözünüze itibar edilir. Laftan, öğünmekten, gösterişten, cariyeler gibi dalkavukluk yapmaktan ve düşmanla gizli gizli işbirliği yapmaktan başka neyiniz var sizin?.... Bilin ki sizler şirretsiniz ve horlanan cariyeler gibi karaktersiz alçaklarsınız! Kalpleriniz kin ve düşmanlıkla dolu!.. Sizler, savrulmuş ve çimlenmiş tarlalardaki iğrenç ve çürümüş sebzeleri-kurumuş bitkileri andırıyor ve mezarlardaki dökülmüş sıvalara benziyorsunuz!... Yaptığınız bu fecaat ile Allah 'ı gazaplandırdınız ve ahiret için Allah 'ın hışım ve cehennemini kendinize azık olarak hazırladınız! Ki bu, ne kötü bir azıktır!...

Şimdi kardeşim ve bizler için mi ağlıyorsunuz? Onun için mi hazin(?) ve acıklı çığlıklarınız göğe yükseliyor?!... Evet; vallahi ağlayın da ağlayın! Çünkü siz, ancak ağlamaya layıksınız!.. Çok ağlayın ve az gülün!... Satın aldığınız bu utanç ve alçaklıktan dolayı neden ağlamayacaksınız? Öyle bir utanç ve alçaklık ki, hiçbir suyla yıkanmaz!... Siz., İmam-ı Zaman'ın (as) katline ortak ve en azından seyirci kalma alçaklığını içinize sindirdiniz. Onun mübarek kanının pıhtıları, hâlâ ellerinizde ve siz onları asla temizleyemezsiniz!... Ve; Allah'ın son Peygamberinin (as) Vekili'nin ve O'nun (as) Ehl-i Beyt'inin ışığı ve İlâhî azizlerin nurunun katlinden kendinizi ebediyyen muaf tutamazsınız!...

Halifeniz, felaket anında destekçiniz, gücünüzün zirvesi, ilke ve uygulamalarınızın koruyucusu olan bir zatı şehid ettiniz! Bilin ki sizler, bu dünyadaki en çirkin bir cinayetin ve en iğrenç bir günahın suçlularısınız! Hangi günah-utanç ve alçaklık, Peygamberin (as) oğlunu ve cennet bahçelerinin efendisini öldürmekten daha kötüdür?... Öyle ki; sizin yolunuzun ışığı ve kötü günlerinizin yârı olan bir adam! İşte; hesap gününde

önünüze konacak sermaye ve servetinizin ne denli gülünç olduğuna bir bakın! Ölünl!.. utancınızdan başınızı toprağa gömün!... Allah'ın gazabı size olsun ve soyunuz tükenip kurusun! Bir kere daha geçmişinizi berbat ettiniz ve gelecek için ise hiçbir şey elde edemediniz! Çabalarınız boşa gitti, zelil ve rezil oldunuz!.. Hayalleriniz suya düştü; sizler sadece bu âlemde küçük görülüp nefret edilmekle kalmayacak, ayrıca Allah'ın sonsuz husumetine de nail olacaksınız! Zira; Allah'ın hışmını, kendi elinizle satın aldınız!...

Vay halinize, ey Küfe halkı! Muhammed'i (as) en fazla nereden yaraladığınızı biliyor musunuz?... Göğün yere düşüp, yerin parçalanmasına ve dağların darmadağın olmasına denk bir iş yaptığınızı biliyor musunuz?... Biliyor musunuz hangi yemini bozdunuz ve kimin kanını akıttınız?... Ve örtüsüz olarak sokak ve pazarlarda dolaştırdığınız bu kadın ve kızların kim olduğunu biliyor musunuz?... Bununla da Peygamberin (as) ciğerini parçaladığınızı biliyor musunuz?... Evet; işte siz öyle iğrenç ve nefret verici bir suç işlediniz ki, onunla gökler yere kapanabilir, yeryüzü parça parça olabilir ve dağlar yanmış bir cesedin külleri gibi savrulabilir!....

İşte, bütün dünyayı baştan başa doldurmuş olan bu işiniz, ne kadar çirkin ve ne kadar ahmakça bir iştir! Gökten yere kan damlaları damlasa şaşırırsınız, ama şunu bilin ki, kıyamet gününün şaşkınlığı ve rezilliği daha çok ve daha zor olacaktır!...

Hatırlayın, evet hatırlayın ki; hak ettiğiniz ceza, çok acı ve elim olacak, orada sizi kurtaracak hiç kimse olmayacak. Eğer Allah, sizi işlediğiniz bu sonsuz günahtan dolayı şimdi yakalamıyorsa rahat olmayın! Ve 'Oh olsun!' demeyin!... Bir suç işleme ve karşılığında ceza görme arasında geçen kısa bir süredir. Allah, günahın cezasını hemen vermez ama, mazlumların kanlarını da yerde bırakmaz. Şüphesiz Allah, hesabı ne zaman göreceğini en iyi bilendir. Bilin ki O, sizi izliyor ve sizi bekliyor!!!!..." (Bakınız; İmam Hüsey'nin (as) Misyonu: 204-205; Hüsey'nin Kıyamı: 205-206);

**HAZRET-İ ZEYNEB (as), ÜSERA-YI KERBELA (as) İLE
BİRLİKTE YEZİD-İ MEL'UN'UN HUZURUNDA**

Nihayet, mel'un İbn-i Ziyad tarafından Şam'a sevk edilen Hazret-i Zeyneb ve sair Hanedân-ı Ehl-i Beyt (as), Yezid-i Mel'un'un huzuruna **zincirlere vurulmuş** ve gayet **perişan** bir halde çıkarılmış; Yezid'in tağıyâne ve habisâne tavır ve muameleleri ve Hazret-i Hüseyin'in (as) mübarek kesik başı ile oynayıp, asa ile mübarek ağzlarına dürtmeleri, "**İşte Bedir Savaşı'nın intikamı!**" ve "**Ben ondan, benim anam-babam, onun ana-babasından ve dedem de, onun dedesinden daha hayırlıdır demenin neticesi!**" diye müstekbirâne ve mağrurâne istihza etmesi üzerine, imanı hamaset ve şecaat ile ayağa kalkan Hazret-i Zeyneb (as) , şu İlâhî-ulvî tarihî konuşmayı yapmıştır:

"Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdeder ve O'nun Resulü'ne ve tüm yakınlarına salat ve selam ederim. Allah (cc), ne güzel buyurmuş: 'Sonra kötülük edenlerin akıbeti çok kötü oldu. Çünkü onlar, Allah'ın ayetlerini yalanladılar ve onlarla istihza ettiler!'" (Rum: 10)

Ey Yezid! Sen, bizleri köleler gibi buradan oraya sürüklemekle yeryüzünü ve gökyüzünü bize daralttığına ve bizim için hiçbir çıkış yolu bırakmadığına mı inanıyorsun?..

Allah katında bizim zelil-hakir olduğumuza, itibarımızın kalktığına ve gözden düştüğümüze..; Buna karşılık senin de yüceldiğine mi inanıyorsun? Senin üzerimizdeki bu galibiyetinin, seni, Allah indinde yüzü ak bir şekilde çıkaracağını mı zannediyorsun? Burnunu öyle kaldırmış, kendini öyle beğenmiş, o kadar büyüklenip seviniyorsun ki, sanki dünyanın tümünü egemenliğin altına almış, bu durumunla da işleri yoluna koymuşsun! Sen, bizim varlığımızı ve azametimizi yok ettiğini mi zannediyorsun? Bekle! Göreceksin! Sen, Allah'ın şu sözünü unuttun mu?: "İnkâr edenler sanmasınlar ki kendilerine mühlet vermemiz, kendileri için hayırlıdır. Biz onlara mühlet veriyoruz ki, günahı arttıranlar. Onlar için, alçaltıcı bir azab vardır!" (Al-i İmran: 178)

Ey dedemin kendilerini esir alıp sonra da azad ettiği kişilerin çocuğu! Bu adalet midir ki, senin kadınların-kızların ve cariyelerin perdelerin arkasında izzetle otursunlar ve sen Peygamberin kızlarını esir edesin! Ve onların hürmetini ayaklar altına alasın, onların seslerini boğazlarında boğasın ve yabancı erkekler onları, develerin arkasında bu şehirden o şehire dolaştırsınlar? Bütün keskin ve kötü bakışlar, onların üzerine dikilip de, uzak-yakın, şerefli-şerefsiz herkes onlara bakıversin?... Ne kimse onları saklasın, ne de kimse onlara baksın ve ne de bir başkanları ve koruyucu bir erkekleri olsun!... İnsanlar, buradan-şuradan onları seyretmek için hazırlansınlar!... İyilerin ve temizlerin ciğerini çiğneyip atan, şehidlerin kanıyla beslenen ve gönlü bize kin ve nefretle dolup-taşan bir aileden ve öyle bir ailenin vârisi ve mensubu olan bir kimseden bundan başka ne beklenebilir ki?...

(Ey Yezid!) Diyorsun ki: "Keşke Bedir Savaşı'nda öldürülen dedelerim de burada olsaydı da bu günü ve durumu görmüş olsalardı?.." ve bu cümleyi söylerken de, elindeki asa ile Peygamberin oğlu ve Cennet gençlerinin efendisi olan Eba Abdullah'il-Hüseyn'in dişlerine vuruyorsun. Bu yaptığın hareketle, büyük bir günah işlediğin ve çok çirkin ve iğrenç bir kötölük yaptığın aklına gelmiyor ve vahim neticesini kaale almıyorsun! Neden yapmayasın? Sen, yeryüzünün yıldızları olan Peygamber (sav)'in zürriyetinin kanını akıttın; Abdulmuttalip oğullarının kanını dökmekle iki ailenin düşmanlığını yeniledin ve yarayı derinleştirdin. Onları derin bir eleme boğdun ve alay konusu ettin. Onları kötü olarak tanıttın. Bundan dolayı hiç sevinme; çünkü onların yanına gidecek ve çok kısa bir zamanda, Allah'ın huzuruna hesap vermek için çıkacaksın. O zaman, "Keşke ellerim kırılıyordu da bunları yapmasaydım, dilim sökölseydi de bu sözleri söylemeseydim ve o cürmü işlemeseydim. Keşke kör olsaydım da bugünü görmeseydim. Keşke, eğer babalarım da burada bulunsaydı da sevinçten kaplarına sığmazlardı demeseydim!" diyeceksin!...

Ey Allah'ım! Bu zalimlerden intikamımızı al ve kanımızı dökenlerin üzerine gazabını yağdır!...

Ey Yezid! Allah 'a yemin olsun ki, bunları yapmakla sen kendi yararı deştin, kendi derini parçaladın ve kendi derini kopardın!... Ehl-i Beyt'in kanını döktüğünden dolayı sırtında taşıyacağın o ağır yükte birlikte, yakında Resulullah 'ın (as) huzuruna çıkacak ve olanca zillet ve rezillikle O'nun (as) önünde dikilip-duracaksın! O gün, Allah'ın, va'dini yerine getireceği ve şu her birisi bir köşede kanlar içinde yatan mazlumları toplayıp intikamlarını alacağı ve haklarını vereceği gündür!... O (cc) diyor ki:

"Allah yolunda öldürülenleri sakın ölümler sanmayın! Hayır, bilâkis onlar diridirler ve Rableri katında rızıklanmaktadırlar..." [Al-i Imran(3): 169]

İşte; Allah'ın hakim olması ve Muhammed'in (as) davacı olması yeterlidir bizim için!... Amma, seni böyle haksız yere devletin başına geçirenler, siyasî ortamı senin için hilekârlıkla uygun ve hazır hale getirenler, seni müslümanların başına musallat ederek hilafet makamına getirenler ve böylece senin zulmünün müsebbibi olan o zalimler, pek yakında akıbetlerinin ne kadar hazin ve kötü olduğunu anlayacaklardır... Evet; zamanın zalimleri, her ne kadar bize karşı bu cinayetleri işleyip, bizi esir olarak buraya kadar sürükleyebildiler ve bizleri çaresiz ve güçsüz olarak söz söyleme zorunda bıraktılarsa da, hesap gününde kimin makamının alçaklığa daha yakın olduğunu ve sonlarının nasıl olacağını bizzat göreceklerdir!...

Ey Yezid! Ey Allah 'ın düşmanı! Allah 'a yemin olsun ki, benim gözümde senin kınanacak ya da hakaret edilecek kadar bile değerin yoktur!... İşte seni, bu kadar alçak biri olarak görüyorum. Ama, ne çare ki; gözyaşı gözlere halkalar yapmış, gönüllerden 'Ah!'lar yükseliyor. Hüseyin öldürüldükten, şeytan'ın askerleri Peygamberin -hanedanının hürmetini kırmakla, çilekeş ve mazlumların el emeğinin hasılı olan Beyt'ül-Mal'den mükafatlarını almak için bizi Küfe'den sefihler topluluğunun sarayına sürdükten sonra, bu cellatların elleri bizim kanımızla boyandıktan ve ağızları

bizim etlerimizin parçalarıyla dolduktan sonra, yırtıcı kurtlar o temiz bedenlerin etrafında dolanıp durduktan sonra seni azarlayıp kınamak hangi derde deva olur?...

(Ey Yezid!) Allah 'a yemin olsun ki; ben, Allah 'tan başkasından korkmuyorum ve O'ndan başkasına şikayet etmiyorum! Senin şu yalancı haşmetin ve saltanatın, korkumun ve vahşetimin sebebi olamaz. Ben, ne korkarım ne de aldanırım! Şu anda üzerimde gördüğün bu güçsüzlük ve inilti sesleri, senin sahte ve kof heybetinden dolayı değil!... Lakin, kardeşimin ve ailemin başına gelen musibetlerden dolayı gözler ağlamakta ve yürekler sızlamaktadır!...

Hizbullah'ın, azad edilmiş kölelerin çocuğu olan Hizbüşşeytan'ın elleriyle öldürülmeleri çok şaşırtıcı bir şeydir. Ve işte, bizim kanımız, sizin o vahşi pençelerinizle akıtıldı, etlerimiz, sizin pis ağızlarınızda çiğnenip atıldı; o pak ve tertemiz bedenleri, vahşi kurtlara verdiler, konuşanlarını da toprağa gömdüler!... Eğer bizi öldürüp esir almakla bir fayda elde ettiğini sanıyorsan aldanıyorsun. Zira, çok yakında zarar etmiş ve hüsrana ermiş olduğunu görüp anlayacaksın!...

(Ey Yezid!) Kesinlikle Allah, kullarına zulmetmez- Biz, O'na güveniyoruz! O halde; elinden gelen hileye başvur, tüm gayretini ortaya koy, tüm yardımcılarını topla!.. Allah'a yemin olsun ki; ismimizi hatıralardan silemezsin,bizim derecemize ulaşamazsın, yapmış olduğun bu zulmün alçaklığını hiçbir zaman üzerinden atamazsın!... Allah'ın bize gönderdiği vahyi yok edemezsin!... Senin görüşün zayıftır, saltanatının süresi birkaç sayılı gündür, etrafında toplananlar çok yakında perişan olup dağılacaklardır. O gün, nidacılar şöyle haykıracaklardır: "Allah'ın la'neti zalimlerin üzerine olsun!" Ve; Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun ki, bizim ilkimizi saadet ve mağfiretle mükafatlandırdı, sonuncumuzu da şehadet ve rahmetle mükâfatlandırdı. Allah'tan diliyoruz ki; onların sevabını tamamlasın ve artırsın! O'nun bizzat kendisi, bizim üzerimize iyi bir

koruyucudur ki, O, Rahim'dir. Biz, Allah'a dayandık ve O, ne güzel Vekil'dir."

Hazret-i Zeyneb'in (as) bu tarihî-îlâhî muhteşem hitabesi karşısında ürperen ve telaşa kapılan Yezid-i Mel'un:

"Feryad eden kadındır, O'na yakışır; Başkalarının ölümü, açtıcılara kolay görünür!" demekle yetinmiş, toplumsal infiâl ve isyandan korktuğundan dolayı, Hazret-i Zeyneb'e ve yaranına (as) hüsn-ü muamelede bulunmak zorunda kalmıştır. (Gerek hitabe ve gerekse konu için bakınız; Kerbela Katliamı ve Zeyneb'in Mesajı: 11-15; İmam Hüsey'nin Misyonu: 232-237; Hüsey'nin (as) Kıyamı: 211-213; İbn'ül Esir: 4/85-91; İslam Tarihi/Kerbela Faciası: 197-206);...

İMAM ALÎ BÎN HÜSEYN (ZEYN'EL-ABÎDÎN) (as)'İN, ŞAM'DA, CUMA NAMAZI ÖNCESİ MİNBERDE YAPTIĞI MUHTEŞEM-NURANÎ HİTABE

Şam'da kısa süreli ***esaretleri*** hengâmında, Cum'a namazına çağrılan Ali b. Hüsey'n (as); Yezid-i Mel'un'un minbere çıkmasından önce, halka hitab etmekte olan bir habisin, Ben-i Ümeyye'yi medh-ü sena ve ***Ehl-i Beyt'i*** ta'n-u takbih etmeye başlaması üzerine: ***"Ey pis hatib! Utan!.. dediklerinde, Allah'ın halka olan rahmetini, gazabıyla değiştirdin! Sen, cehennemlik konuşmacı!.. Kes sesini!.."*** dedikten sonra, Yezid'e dönüp: ***"Müsaade et de, Allah'ı memnun edecek ve dinleyicilerin yararına olacak birkaç kelime söyleyeyim!...."*** dedi.

Halka etki edeceğinden korkan Yezid: ***"Hayır, bu mümkün değil! Lütfen otur!..."*** deyince, Yezid'in yakın çevresi: ***"Ey emir, ona izin verin de ne söyleyecekse söylesin de, hele bir görelim!...."*** diye ısrar etmesi üzerine; Yezid, çâr-u nâçâr Hazret-i İmam'ın halka hitab etmesine müsaade etmek zorunda kalmış oldu...

Bunun üzerine minbere çıkan Ali b. Hüseyin (Zeyn'el-Abidin) (as), Allah'a hamd-ü sena ve Resulullah'a salat-ü selam getirdikten sonra, şu tarihî-muhteşem hitabede bulunmuşlardır:

"Ey insanlar! Allah-u Teala, altı meziyeti bize (Ehl-i Beyt'e), diğer insanlara verdiğinden daha fazla vermiştir: Allah bize, sabır-asalet-belağat-cesaret ve toplumsal saygınlıkta özel mevkiler bahsetmiştir. Allah, Peygamber Ehl-i Beyt'inden olan bizi; Hamza ve Ca'fer'e ait olan bizleri; Esedullah'a ("Allah'ın aslanı ki, Peygamber (sav) tarafından Ali (as) 'ye verilmiş olan unvandır) ait olan bizi; Cennetteki gençlerin efendilerine (Peygamber (sav): "Benim torunlarım Hasan ve Hüseyin, cennet bahçelerinin seyyididir!" demiştir.) ait olan bizleri, bu özelliklerle mükafatlandırmıştır..."

"Ey insanlar! Aranızda olup da, beni tanımayanlara kendimi tanıtıyorum: Ben; Mekke ve Mina'nın oğluyum! Zemzem ve Safa'nın oğluyum!... Ben; fakirlere verdiği zekatı, gizliden-gizliye veren kişinin oğluyum!.. Ben; ihrama bürünüp, Hacc farızasını yerine getiren insanların en iyilerinin oğluyum!... Ben; bir gece Mekke'den alınıp, Mescid-i Aksa'ya götürülen ve oradan Mi'rac'a yükseltilen Zat'ın oğluyum!... Ben; Cebrail'in, Sidret'ül-Münteha'ya kadar eşlik ettiği yüce insanın oğluyum!..."

"Ben; Muhammed Mustafa'nın (as) torunuyum!.. Ben; kâfirlerin, Allah'ın emirlerine boyun eğip 'La ilahe illallah' diyene kadar, savaş alanlarında o kâfirlerle savaşan Aliyy'ül-Murteza'nın (as) oğluyum!... Ben; kılıcının kırılıp, Zülfikar'ın kendisine verildiği ana kadar Peygamberin yanında savaşan zat'ın oğluyum!.../..."

Ben; İslam'da iki kere Hicret etme şerefine sahip olan kişinin oğluyum! Ben; dünyadaki kadınların en iyisinin, Fatıma'nın (as) oğluyum!..."

Hazret-i İmam Ali Bin Hüseyin'in (as) bu veciz ve belîğ hitabesi, dinleyiciler üzerinde, **uyarıcı** ve **şuurlandırıcı** müsbet te'sirler husûle getirmiş, bu da; mel'un Yezid'i büyük ölçüde endişeye sevk etmiştir. Bundan dolayı da

Yezid, Ali b. Hüseyin'in (as) konuşmasını yarıda kesmek için, halkı, Cum'a namazını kılmaya çağırma emri vermiş, bunun üzerine müezzin: "**Allah-u Ekber! Allah-u Ekber! Allah-u Ekber! Allah-u Ekber! Eşhedü En-La İlahe İllallah!..**" diyerek, ezan okumaya başlamış; Hazret-i İmam Ali b. Hüseyin (as) de: "**Evet, Allah en büyüktür! Ve benim tüm hayatım, O'nun birliğine delildir!**" mukabelesinde bulunmuştur...

Müezzin: "**Eşhedü Enne Muhammede'r-Resulullah!..**" deyince; Ali b. Hüseyin (as), Yezid-i Mel'un'e dönerek: "**Ey Yezid! Söyle bakalım; Muhammed (as) senin deden mi, yoksa benim dedem mi? Eğer, senin deden olduğunu söylersen, elbetteki bu, büyük bir yalandır. Eğer o, benim dedem ise; söyle bakalım, o halde niçin O'nun torununu katlettin ve ailesini de tutsak kıldın? Niçin babamı öldürdün ve O'nun kadın ve çocuklarını bu şehre tutsak olarak getirdin?...**" dedi...

Yezid-i Mel'un, Hüseyin'in (as) aile efradının ve çocuklarının Şam'da daha fazla bırakılmasının, kendi habis saltanatı için gayet kötü ve tehlikeli sonuçlar doğuracağını anlayarak, onları derhal Medine'ye göndermeye karar verdi. Hepsini bir araya toplayarak, gönüllerini almaya ve kendine yönelik kinlerini gidermeye, tüm suçu İbn-i Ziyad'a yıkmaya ve kendini temize(?) çıkarmaya çalışt. Ve, nihayet, Yüce Peygamberin (sav) pâk-temiz **Ehl-i Beyt'i** (as), güvenilir kılavuzların öncülüğünde, **Medine-i Nebî'ye** (Yesrib'e) müteveccihen, meş'um Şam'dan ayrılmış oldu.. (Mezkûr Hutbe ve Hitabe için, bakınız; 'İmam Hüseyin'in (as) Misyonu': 242-246; Medine yolculuğu için, bakınız; İbn'ül-Esir: 4/88-91; İslam Tarihi/Kerbela Faciası: 204-206;...)

KERBELA MAZLUMLARI, 'MEDİNE-İ NEBÎ'DE

Mazlum **Nur Kervanı'nın** Medine'ye yaklaştığını duyan şehir halkının tamamına yakını, yollara düşmüş, Aziz Peygamberlerinin temiz hanedânını **göz yaşları** ile karşılamıştır. Etrafı **dost** ve **akrabaları** ile çevrilen İmam Ali b.

Bu îlâhî-ulvî duygu-şuur ve programla dolup-taşan Hz. Hüseyin, mezkûr **iki kutlu neticenin** son şıkkıyla ünlü **Kerbela** sahrasında karşılaşmış, kendisinin **tüm boyutlarıyla** her yönden (aklen-kalben-ruhen-hissen-fıkren-madden ve ma'nen..) bütün zerratıyla **her an** yaşamakta olduğu ve **Aşura Kültürü'nün** üçüncü unsurunu teşkil eden ve bizzat âşinâsı bulunduğu **şehadetin** bedenî ve cismanî boyutunu **âlem-i şehadete** yansıtmış, böylece; Âlem-i Ğayb'dan İlâhî nurların ve tecellilerin, o günden bugüne kadar **hayat-ı insanîyyeyi**, bâhusus **ümme-i İslamîyyeyi** tenvir edip aydınlatmasına sebep olmuştur. Biz, buna, insanlığın ve İslam ümmetinin **her türlü ve her boyutlu Kerb'ü Bela'dan, Aşura** (Kur'an) nuru ve kültürü (günü-hayatı) ile **adım adım** ve **bilinçli** olarak **kurtuluşa** (şehadete) ulaşması ve **Öz Muhammedî İslam'ın** İlâhî makamına oturması, **tağutî-**

Hüseyin (Zeyn'el-Abidin) (as), etrafındakilere şu kısa ve hazin hitabede bulunmuştur:

"Hamd, insan aklının kavramakta gücünün yetmeyeceği ve tüm sırları bilen Rahim ve Kadir olan Allah'a mahsustur. Zalimlerin ellerinde uğradığımız eşsiz zulme karşı mühlet veren Rabbime şükranlarımı beyan ediyorum. Ebu Abdullah-il Hüseyin (as) katledildi; ailesi tutsaklaştırıldı ve dostlarının ve kendisinin başı, bu şehirden ötekine çuvallar içinde taşındı. Aranızda, kim bu acıklı olaylardan sonra huzurlu olabilir? Hangi kulak, bu trajedinin ayrıntılarını işitmek isteyebilir? Bizim sorgulanmamızın eşine rastlayamazsınız!.. Öylesine acı verici ve kederliydi ki?... Her şeye Kadir olan Allah'a, bize lütfunu esirgememesini ve düşmanlarımızdan da, intikamımızı alması için duâ ediyorum!..." (İmam Hüseyin'in (as) Misyonu: 247; Ciğer-suz vakıanın 'akıbeti' ve 'neticeleri' için bakınız; İmam Hüseyin'in Misyonu: 249-258; Hüseyin'in (as) Kıyamı: 215-220; Kerbela Katliamı ve Hazret-i Zeyneb'in Mesajı: 133-140; İbn'ül-Esir: 4/88-94; İslam Tarihi/Medine Devri: 4/212-214; Kerbela Faciası: 206-354;....);...

yezidî düzenlerin ve tezahürlerinin (gerek hükmen, gerekse fiilen) yok olması ve **Esfel'is-Safilin'e** atılması.. diyebiliriz...

Bunun İlâhî **müjdesini** (mesajını), Kahraman-ı Kerbela olan Hz. Zeyneb-i Kübra (as), mübarek kalbiyle-diliyle ve tüm zerratıyla nesillere ulaştırırken, **Şehid-i Kerbela** olan Seyyid'üş-Şüheda Hazret-i Hüseyin (as) dahi, mübarek **kan damlalarının** canlı diliyle ve tatlı (ama, hazin mi hazin!) nağmesiyle, kıyamete kadar gelecek olan tüm mü'minlerin pâk kalblerine bil-fiil **nesc-ü nakş** etmiş bulunmaktadır...

Hayat-ı insanîyyenin muhtelif âlemlerini-eczalarını ihtizaza getiren bu mübarek **Kerbela** ve **Aşura** mesajları, en geniş ve en şümullü yankısını (Eimme-i Ma'sumeye veraseten) **Merhum İmam Humeynî'nin** (ra) şahsiyet-i maddîye ve manevîyesinde bulmuş, bu İlâhî yankı ve etki saikiyle vücûd bulan (okyanusları andıran) muhteşem **kıyam dalgaları** ve şanlı **şehadet operasyonları** ve fırtınaları ile, asrın yezidi olan **BÜYÜK ŞEYTAN AMERİKA**'nın bölge temsilciliği tar-u mar olmuş, tarihin eşini göremediği bir ulvîyet timsâli olan **CÎHAN-ŞUMÛL İSLAM İNKILABI** (Öz Muhammedî İslam'ın bütün boyutlarını muhtevî bulunarak) hükümrانlık tahtına oturmuştur... Ve; bu İlâhî hükümrانlığını, gün geçtikçe tüm cihana (bil-fiil) şamil kılacaktır, İnşallah...

Konuyu, şu ayet-i kerimelerin İlâhî ve latif remizleriyle noktalayalım:

"**Muhakkak ki İbrahim, (tek başına) bir ümmetti.. (ve; önderdi!) Allah'a gönülden yönelip itaat eden bir 'hanif' (Muvahhid)di!...**" (Nahl: 120); '

"**Onlar (İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunları) (her biri) bir 'ümme't'ti; gelip-geçti.. onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız da sizindir...**" (Bakara: 141); Ayet-i kerimelerinin *remzî* ve *işarî* anlamlarından çıkış yaparak diyebiliriz, ki; Hz. Hüseyin (as), bir **Hidayet İmamı** olduğu gibi, aynı zamanda **'tek başına bir ümmetti'**. Ki;

Kerbela meydanlarında, asrın süper gücü olan tağutlara kahramanca meydan okuyor, en küçük bir zillet ve meskenet alâmeti göstermeden, **tek başına** büyük bir ordu gibi, aziz İslam'ın izzet ve şerefini **şehadet** mukabili savunuyor!.. Ve; kezâ;..

“Böylece biz sizi, insanlara 'şahid' olmanız için 'vasat' bir ümmet kıldık. Ve; Resul'ü de sizin üzerinize bir 'şahid' kıldık...” (Bakara: 143); Ayet-i kerimesinden *mülhem* olarak diyebiliriz, ki; tek başına bir **ümme**t olan Hz. Hüseyin, **vasat** (orta) bir *noktada*, **şahidlik** yapıp **şehadette** bulunmaktadır. Yüce Resul'ün, kendisine ve şehadetine **şahid** olması kaydıyla!... **Vasat** bir ümmet ve **şahid** oluşu ise, **sibak** (selef) ve **siyakı** (halefi) ile vücûd bulmaktadır. Biri; **Uhud'un Seyyid'üş-Şühedası** olan Hz. Hamza ve yetmişiki yârânı, diğeri ise; İnkılab'ın **Seyyid'üş-Şühedası** olan Muhammed Beheştî ve yetmişiki yaranıdır... Bu da, **Kerbela**'nın ayrı-lâtîf bir tevâfukatıdır. Ve's-selam... (Allah-u Teala'nın sonsuz salat-u selamı hepsinin üzerine olsun!... ve; Yüce Rabbimiz, bizleri o mübarek şühedânın şefaathlarına nâil, nurlu yollarında kaim ve daim eylesin!.. Amin!...);...

Bu **ikinci bölümü**, bu kadarıyla noktalarken **üçüncü bölüme**, yani **"İmam Humeyni'nin (ra) Şahsiyetinde Aşura Kültürü'nün Tecelli Boyutları"** konusuna gelmiş bulunuyoruz, İnşallah...

III. BÖLÜM

İMAM HUMEYNÎ (RA)'NİN ŞAHSİYETİNDE AŞURA KÜLTÜRÜ'NÜN TECELLİ BOYUTLARI

III. BÖLÜM

İMAM HUMEYNÎ (RA)'NİN ŞAHSİYETİNDE AŞURA KÜLTÜRÜ'NÜN TECELLİ BOYUTLARI

Konunun vüzûha kavuşması ve gerektiği şekilde anlaşılabilmesi için *iki* temel *hususun* ve *unsurun* (gerek ayrı ayrı, gerekse birbirleriyle olan ilişkilerinin) iyice kavranıp bilinmesi gerekir. Ki, bunların biri; '*İmam Humeynî (ra)'nin Şahsiyeti..*', diğeri ise; '*Aşura Kültürü'nün Mana ve Mahiyeti...*' Biri; *Esmâ-i İtâhîyyenin* tecelliyâtını ve ayinedârlığını, yani *hakikat-ı insaniyyeyi..* ta'bir-i aherle; *misal-i musağğar-ı kâinatı* ve *zî-ruh, zî-şuur ve zî-hayat* olan *Kur'an-ı Mücessemi...* yani *nur-u nübüvvetin ve Hakikat-ı Muhammediyye'nin* (as) *küllî-umumî ve mükemmel veraset-i İlâhîyesini* temsil etmekte., diğeri ise; mezkûr şikkîn İlâhî ruhu ve kaynağı olan *Kur'an-ı Kerim'in, zaman-mekân-muhatab..!* faktörlerine göre ve *liyakat-ehliyet-istidad-ihtiyac-kabiliyet-derecât-meratib-kemiyei-keyfiyet-güç ve istitaat..* gibi hal-vaziyet ve unsurların nazar-ı itibara alınarak (sevk-i İlâhî ile) *aşırıl*mesi-*kodlan*ması-*tehzib*lenmesi ve *sistem*atik bir tarz ve düzenle *siyasî, içtimâî,* (ve tüm boyutlarıyla) *hayata* uygulanıp, İlâhî hikmete ve marziyâta *mutabık* bir şekilde (isabet ile) pratize ve disipline edilmesi., böylece; İslam'ın İlâhî ve nebevî *özün*ün korunup-canlanmasının ve yaygınlaşmasının sağlanması.. İlâhî mantığını-usulünü ve felsefesini tebeyyün ve terennüm etmektedir... (ki; genel olarak yazının tamamında, özel olarak da ikinci bölümde bu son şikka -kısaca nakıs da olsa- temas ve işaret edilmiş, mana ve mahiyeti -özetle- açıklanmaya çalışılmıştır...)..¹;

¹ Bu itibarla; gerek *Aşura Kültürü* 'nün ve gerekse *İmam Humeynî (ra)'nin* İlâhî şahsiyetinin *mânâ* ve *mahiyet*lerinin tamamen ve tüm boyutlarıyla *ihata* ve *ifade* edilebilmesi takat-ı beşerin fevkinde olacağı izahtan varestedir.... Zira, o İlâhî mana ve mahiyet; *İlâhî kelimat-mu'cizat-ayat* ve *canlı -mücessem Kur'an'ı* temsil ve ihtiva

Birinci şıkka, yani İmam Humeynî (ra)'nin Şahsiyetinin (işareten) izahına geçmeden önce, bir kısım hakaikin kısaca beyanına, yani; konu ile ilgili kısa bir mukaddimeye ihtiyaç vardır. Şöyle ki:

Evvelâ, mal'um ola ki; *eşref-i mahlukât, ahsen-i takvim, halifet'ül-arz*, ve *en mükerrem* varlık olan *insanın*; a-) Manevî-Ruhî.. b-) Maddî ve Beşerî, cephesi ve şahsiyeti bulunmaktadır. **Fıtrat-ı İlâhîyyeye**, yani **iman ve ubudiyyete** olan alâkası ve merbutiyeti nispetinde bir ulvîyet kazanmakta, ta.. A'lâ-yı İlîyyine'e kadar çıkmaktadır. İlâhî **fıtrata**, yani **iman ve ubudiyyete** olan zıtlığı ve uzaklığı nispetinde de bir süfliyyet ve habaset kesbetmekte, ta.. **Esfel'is-Safilin'**e kadar (sonsuz dek) düşmektedir...

Ebed'ul-âbâd'a , Âlem-i nur ve bekâya müstaid ve müteveccih olarak yaratılmış bulunan insanın, fenaya ve dünyaya yansıyan bir kısım cüz'î ve mahdûd eczalannın-uzuvlarının, duygu-etki-istidat ve fonksiyonlarının tahlilleri dahi, bilim adamlarını fevkalâde hayretlere düşürmüş, insanın bu yönüyle dahi **esrar-engiz** ve muazzam bir varlık olduğu teslim edilmiştir..² Alel-ade bir insanın **fenaya**, nazır ve müteveccih olan cephesi ve şahsiyetinin, bilhassa **çok kompleksli** ve fonksiyonlu özelliklerinin gerçek anlamı-esrarı ve mahiyeti **meçhul** ile mestur olursa; âlem-i ğayb ve şehadet, âlem-i mülk ve

etmektedir. Ki, bunun da; **sonsuz** bir keyfiyet arzettiği **Kur'an-ı Kerim** ile sabittir. Örneğin;

"De ki: Rabbimin kelimatı(nı yazmak için), **deniz mürekkep olsa ve yardım için bir mislini dahi getirsek, Rabbimin 'kelimatı' tükenmeden önce, elbette deniz tükeniverirdi.**" [Kehf(18): 109];...

"Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem ve deniz de -O'nun ardından yedi daha eklenerek- (mürekkep) olsa, yine de Allah'ın 'kelimatı' (yazmakla) tükenmez. Hiç şüphesiz Allah; Aziz'dir, Hakim'dir." [Lokman(31): 27];...

"Ğaybın anahtarları, O'nun yanındadır. O'ndan başka, hiç kimse onu (ğaybı) bilmez! Karada ve denizde olanların tümünü, O bilir. O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir habbe -yaş ve kuru hariç olmamak üzere- hepsi (ve herşey) bir 'Kitab-ı Mübin'dedir!" [En'am(6): 59]; İlh...

² Normal-basit bir **insan**, bu derece müthiş-muhteşem bir mahiyet arzedince; **Canlı Kur'an** ve **Mazhar-ı Tecelli-i İlâhî** olan **kâmil** bir insanın, ne derece bir **esrarı-envarı** ve sonsuz bir **mana** ve **mahiyeti** tazammun edeceği hususu, her akl-ı selimin kabulden tereddüt edemeyeceği aklî ve şer'î bir **kaziyedir**.

melekût ile, hatta doğrudan doğruya **Zat-ı Vacib'ül-Vücud** (cc) ile irtibat halinde bulunan ve **Tecelli-i Esma-i îlâhîyye'nin** tüm özelliklerine ve İlâhî fonksiyonlarına mazhar bulunan yüce ve **kâmil** insanların İlâhî ve nuranî şahsiyetlerinin gerçek mahiyetinin-derecesinin-mana ve esrarının ta'rif ve tavsifinin mümkün olamayacağı, daha da öncelikle teslim edilecektir...

Sâniyen; büyük ve mükemmel insanların ulvî dereceleri, yüce şahsiyetlerinin mahiyeti ve keyfiyetlerinin azâmeti, ancak başka büyük ve yüce şahsiyetler tarafından (gerçek anlamıyla) takdir ve teslim edilebilir. Bu takdir-teslim, ta'rif ve tavsif; bu yüce şahsın ve zatın büyüklüğü ve yüceliği oranında bir **gerçeklik** ve **isabetlilik** arzeder... Aksi takdirde, isabet ihtimali gittikçe azalır; gerçeklik **zanniliğe** ve gittikçe de **vehme** hatta **kizbe** kadar ulaşır...

Örneğin; Hz. İbrahim'in, Mûsa'nın ve İsa'nın.. (aleyhimüsselam) İlâhî ve ulvî makamlarını, şahsiyetlerinin yücelik derecesini ve mahiyetini, mahlukât içersinde **en iyi** ve **en mükemmel** şekilde bilen-tanıyan ve ona göre de ta'rif ve tavsif edebilecek zat, hiç şüphesiz Resul-ü Ekrem (s.a.v.) Efendimiz'dir. Diğer büyük peygamberler ve önderler de ondan sonra gelir... Resul-ü Ekrem (s.a.v.)'in İlâhî ve yüce makamını, nuranî şahsiyetindeki İlâhî tecellilerin derecesini-mahiyetini ve keyfiyetini de, tabiatıyla insanlar, kendi manevî yücelikleri nispetinde, takdir-ta'yin-ta'rif ve tavsif edebilme durumlarıyla karşı karşıya bulunmaktadır. Bunu, asr-ı saadetten günümüze kadar gelen İslam büyüklerinin söz-tavır-fiil ve hareketlerinde bil-fiil müşahade edebiliriz... Mesela; Hz. Ali (as) ve emsâli zevat, Yüce Resul'ün (as) nuranî huzurunda **kemal-i edeb**, **hürmet** ve **muhabbet** ile durur, mübarek işaretlerinden feyizler edinmeye çalışırken, diğer bir kısım zevat ise; itirazları, sert **tavırları**-fiilleri ve akıl vermeye kalkışacak kadar yanlışlıkları ile o Resul-ü Zî-Şan'ın (as) mübarek kalb-i nuranî ve nazeninlerini (sürekli olarak) rencide etmiş, böylece bu **iki** akımdan biri; **kemalatın**, diğeri ise; **gabavetin** timsâli haline gelmiştir.

Bu tavihâtan iki mantıkî sonuç elde etmiş oluyoruz: a-) Bir zatın yüceliğini, ondan daha yüce olan bir zat ile, yani onun tanıtması ve tavsifatı ile öğrenebiliriz. Örneğin; Allah-u Teala'nın (cc) beyanı ve şehadeti ile Resul-ü Ekrem (sav)'in, mahlukatın en yücesi ve âlemler için **rahmet** olduğunu, kezâ diğer resullerin (as) de yüceliklerini öğrenmiş bulunuyoruz. Ve yine; Resul-ü Ekrem'den (as) de, kendinden sonra İmam Ali'nin ve **Ehl-i Beyt**'in. (as) **en üstün imamlar-veliler** olduğunu öğrenmiş oluyoruz. Bu kural; dereceleri düşük olanların, daha büyük zevatın **derecelerini** belirtme ve ta'yin etme, yani; "**Şu, şundan daha üstündür!**" deme yetkilerinin bulunmadığını, böyle bir durumun söz konusu olmasında ise, kuru bir **vehmin**; kasıtlı halde de, bariz bir **kizbin** söz konusu olduğunu-olacağını tescil etmiş bulunmaktadır. Zira; dışında ve uzağında bulunulan makam ve derecelerin, **üstünlük mukayeselerinin** yapılamayacağı, her akl-ı selimin kabul etmek zorunda bulunduğu kat'i ve riyazî hakikatlerdendir...³ ...

³ Binaenaleyh; **Fırka-i Naciye**'nin, böylece **Ehl-i Beyt-i Resul** (as) ve onların (as) ta'kipçilerinin olduğu tebellür ve tebeyyün etmiş bulunuyor. Zira; **Kitap** ile **Sünnetin** mutlak ve **hak** temsilcilerinin **kıyamete kadar...** sadece ve sadece **Ehl-i Beyt-i Resulüllah** (sav) olduğu ve **onlara** (Ehl-i Beyt'e) uyanların **kurtulmuş** (Fırka-i Naciye) olacakları, bizzat Resul-ü Ekrem (sav) tarafından beyan ve ifade edilmiş; bu nebevî haber, bizlere **tevatür** yoluyla ulaşmıştır...

"Size iki ağırlık bırakıyorum; bunlara sarılırsanız, asla sapmazsınız. Bunlar, havzımın başında bana ulaşınca kadar birbirlerinden asla ayrılmayacaklardır. Bunların biri; Allah'ın kitabı olan 'Kur'an-ı Kerim', diğeri ise; benim üretim olan 'Ehl-i Beyt'imdir... " mealindeki hadis-i şerif ile "Ehl-i Beyt'im, Nuh'un gemisine benzer; O'na binen kurtulur, binmeyen boğulur!..." gibi nice hadis-i şerifler, bu İlâhî hakikati, (yani, Fırka-i Naciye'nin Ehl-i Beyt'e tabi olanlar olduğunu) açıkça izah ve isbat etmiş bulunmakta; Kur'an-ı Kerim dahi, pek-çok ayetleriyle bunu te'yid ve te'kid etmektedir... (Ki; bunların bir kısmını, daha önceki bölümlerde, yeri geldikçe zikretmiştik...)

Resulüllah (sav)'ın **selahiyetleri** dahilinde olan mezkûr **Fırka-i Naciye**'yi ta'yini ve Kur'an-ı Kerim'in sarih ifade ve tebriresi, (ki; bunun Ehl-i Beyt ve ona uyanlar olduğu kesindir) vâkıâsına rağmen, bir kısım **selahiyetsiz** zevatın ve ekolün, konuyu (Fırka-i Naciye'nin mahiyetini ve kimliğini) **ters** ve **yanlış** mecralara ve sun'i **tesmiyelere**

b-) Bir şahsın **kemalinin** büyüklüğü, kendinden daha yüce bir zata olan **hürmet-muhabbet ve itaati** oranındadır. Örneğin; Allah-u Teala'ya (cc) karşı gösterilen **yakinî iman, takva** ve **amel-i sâlih..** hâmil bulunulan **huşu-huzu-aşk-muhabbet** ve **taat..**ın derecâtı ve merâtibi oranında, kişi **kemale** ve yüceliğe ermiş olur. Kezâ;.. Resul-ü Ekrem (sav)'e gerek vicâhen, gerekse ğıyâben gösterilen **hürmet-muhabbet-itaat** ve **bağlılık**, yüce sünnetine, Ehl-i Beyt'ine, emanetine ve tavsiyelerine karşı gösterilen **sadakat-vefakârlık-kadirşinaslık-ihlas** ve **samimiyet'**., oranına göre ve onlara paralel bir şekilde **kemal-i imana**, ermiş, aksi halde ise tam zıddına sukût etmiş olur... (Bu kıstaslar ölçü alınarak, geçmişin ve günümüzün İslam büyüklerinin-öncülerinin, yahut Öyle görünenlerin **kemal dereceleri** böylece, tezahür etmiş olur...).

Sâlisen: üst derecede olan zat, alt derecede olan zatın sıfat-şahsiyet, kabiliyet-liyakat, ehliyet ve istidadının boyutlarını-sınırlarını ta'yin ve tespit edebilir. Allah-u Teala (cc) için, bu ilim ve ta'yin **mutlak-küllî** ve **umumîdir**. Allah-u Teala (cc)'nın dışındaki yüce şahsiyetler için ise **mukayyed**, nisbî-kısmî ve cüz'îdir. Örneğin; Resul-ü Ekrem (sav), kendi eshabının **kabiliyet-istidad** ve **liyakat** derecelerini tek tek bilir; dışarı yansıyan kadarıyla (söz ve fiilleriyle) **ihlas-samimiyet** ve **ciddiyetlerinin** sınırını ta'yin ve tespit eder; **kalbde** ve **düşüncede** kalan, söz-fiil ve tavırlarla dışa yansımayan kısmını ve cihetini dahi, ancak Allah-u Teala (cc)'nın **vahyi** ve **bildirmesi** ile (o ölçüde ve o nispette) bilebilir. Ki; manevî-ruhî ve uhrevî **derecelerin** bilinmesi de bunun mazmunu dahilindedir...

Alt seviyedeki bir zat ise, üst derecedeki bir zatın bulunduğu pozisyonun sınırını çizemeyeceği gibi, o yüce **zatın** ulvî-nuranî şahsiyetinin İlâhî boyutlarını ve tecellilerini, ehliyet-kabiliyet ve istidadının derecelerini de

kaydırması, köklü bir **inhirafa** uğratması, hüznü verici olmuş ve **Ehl-i Beyt-i Resul'**ün (as) **rehberliği** ve **kılavuzluğu** tarihî karanlıklara gömülmüştür... Bu tarihî karanlık; **Aşura Kültürü'**nün küllî ihyası ve **Kur'an-ı Kerim'**in ihkâkı ve ibkâsı misyonunu taşıyan **İslam İnkılabı** ile yıkılmış; **Ehl-i Beyt'**in İlâhî kurtarıcılık dönemi yeniden başlamıştır... (Elhamdülillahi haza min fadli RabbL.)

(kâmilten ve gerektiği şekilde) tespit-ta'yin-ta'rif ve tavsif edemez. Ancak; fiiliyâta dökülen ve müşahhas hale gelen, yani dışa yansıyan **kadarını** idrak ve ihata edebilir, bununla **istidlal** ederek, görünmeyen (manevî-ruhî ve mestur kalan) özelliklerin dereceleri hususunda **zanda** (icthadda) bulunabilir. Tabî ki, daha üst derecedeki zatın kendisine vereceği **ma'lumatın** da, o nispette bir **gerçekliğe** ve isabetliliğe sahip olacağı izahtan varestedir...

Örneğin; hiç kimse (peygamber de olsa) Allah-u Teala (cc)'nın sıfat ve isimlerine ve fiillerine-sözlerine sınır ta'yin edemez. Hatta, **Kelamullah** olan Kur'an-ı Kerim'in yüce anlamını **tahdid** edemez. İhata ve boyutlarını, ancak Allah-u Teala (cc)'nın ta'limi-tebyini ve tespitine havale etmekle iktifa eder... Resul-ü Ekrem (sav)'in zat, sıfat, söz ve fiillerinin yüce makamâtını-derecâtını, yüce şahsiyetinin tecelliyâtını ve mahiyetini **ta'yin-tahdid** ve **tavsif** etmek, "**şu kadar., bu kadar..**" deyip bir **had** ve **sınır** belirlemek, hiçbir mahlukat için tecviz edilemez. Zira, kişi; ancak kendinin madununda bulunan **zevatın** evsafını (istidlalen) idrak ve ihata edebilir, ona göre de icthadı (zannî) bir had ve sınır koyabilir. Çünkü, onun mâfevkine (aklî-fikrî-kalbî-ruhî..) eli kavuşmaz, ancak, kendi evsaf ve fezailinden ziyade olduğunu fıkıh-u fehm edebilir. Ki, bu da; (ihatasının sınırı dışında olmakla ve **ne kadar?., nereye kadar?.,** sualine müşahhas ve **makdur** bir cevap verememekle..) bil-fiil ve bil-müşahede, **sınırsızlığı** vâkıâ haline getirmektedir... Kendi aklî-fikrî muhayyilesinde çizeceği **sınır** ise, **gerçek** değil, indî ve zannî, hatta hayalî olacaktır...

Mesela, hayatında **deniz** görmemiş bir kişinin aklî-fikrî muhayyilesinde **müşahhas** olarak (sınırı konmuş) bir deniz, ya küçük bir **göl**, yahut da **harita** üzerinde görülenin büyütölmüş bir denizcik hayaleti şeklinde tezahür edecek, müşahede edemediği ve muttali olamadığı bir denize (örneğin, büyük okyanusa) belirgin bir sınır koyamayacak, dolayısıyla bu deniz, kendisi için (somut ve ihata etme planında), adeta **sınırsız-**, hükmünde olacaktır...(Küçük bir deniz

görmüş olanın, büyük okyanus ile ilgili vereceği müşahhas ve belirgin hüküm de, mezkûr şekilde değerlendirilmek durumuyla karşı karşıyadır...)

Rabian; bir şeyin gerçek mahiyetini ve keyfiyetini (mükemmel bir surette), ancak onu **halk-ibda-inşa** ve **vaz'** eden bilir. Onu yaşayan, onun içerisinde bulunan ise, başkalarından **daha iyi** ve **daha mükemmel** bir tarzda o şeyin mana ve mahiyetini, etkinliğini-derecesini ve keyfiyetini **idrak** ve **ihata** edebilir; künhüne ve hakikatına erebilir... Binaenaleyh; **enbiya -evliya -urefa** ve **sulehanın** ilahî şahsiyetlerinin derecelerini, ruhî-kalbî ve manevî halet ve tecellilerinin gerçek mahiyetini, keyfiyetini, manalarını-hakikatlarını ve esrarlarını o makam-halet ve tecelliyâtın dışında veya mâdûnunda bulunan eşhasın gerçek anlamıyla idrak ve ihata etmeleri ve herhangi bir **sınır** ve **nokta** belirlemeleri mümkün değildir... Ancak; **söz-fiil-hal** ve **tavır** olarak âlem-i şehadete ve zuhûra akseden **mücessem** cilveleri-tezahürleri-belirtileri-alâmetleri ve nişaneleri **esas** alınarak, aklî-fikrî-zihnî ve hissî **istidlal** ve **istinbat** yollarıyla temiz kalblere ve ruhlara **nazarî** ve **şuhûdî** kapılar ve pencereler açılabilir. Ki, bunun da (yine de) **zann-ı galib** (içtihad) olacağı açıktır. Bu zannın güçlü ve zayıf oluşu ise, tabiatıyla **istidlalde** ve **istinbatta** bulunan eşhasın manevî (ilmî-irfanî-aklî-kalbî ve ruhî..) kudreti-nüfuzu yahut zaafiyeti ile mütenasibdir ve o nisbette bir seyir çizgisi takib edecektir...

Bu şıkta bahis konusu edilmiş olan kaziyeyi somutlaştıracak olursak, örneğin; yakıcılığı **kesin** olan **ateşin** bu özelliğinin gerçek anlamını-mahiyetini ve keyfiyetini tabiatıyla **onu yaratan** Zatri Zül'Celal, **en iyi** ve **en mükemmel** bir şekilde bilir. Bizzat, **ateş'in** yakıcılığını idrak etmiş, **tatmış** ve onun acısını-ızdırabını yaşamış olan kişi dahi, diğer insanlara kıyasla ateşin yakıcı etkisini-mahiyetini-keyfiyetini ve verdiği acı-sızı derecesini, daha iyi ve mükemmel bir şekilde ve daha gerçekçi bir tarzda bilir ve ona göre de **isabetli** ta'rifat ve tavsifatta bulunabilir... (Yalnız, bu bilgisi ve haleti de, kendi pozisyonuyla ve idrak'ettiği **ateşin** derecesiyle sınırlıdır. Daha şiddetli-cehennemî ateşlerin ta'rifi

ve tavsifi hususunda **mihen**k ve **kıstas** olamaz; olsa olsa, bir **kıyas-ı vahidi** olabilir!...)

Hâmisen; **zaman** faktörünün, gerek müsbet ve gerekse menfi noktadaki bir şeyin (ister insan, isterse fikir ve akımlar olsun) gerçek anlamıyla ve tam mahiyetiyle **kâmil**en tanınmasında önemli rolü ve etkisi vardır. Aynı zaman ve çağda (birarada) yaşayan insanların -ekseriyetle- idrak edemediği ve gerçek mahiyetine ve keyfiyetine muttali olamadığı, durumunu-pozisyonunu-şümülünü-derecesini ve etkinliğini (tam anlamıyla-gereği gibi) kavrayamadığı nice zevat ve eşhas, nice efkâr ve harekât zaman geçtikçe ve asırlar ilerledikçe tevazzuh etmeye ve anlaşılmaya başlamış, gittikçe bu fehm-ü idrak ve irfan-u âşinâ., kemale ulaşmıştır...

Mesala; Hz. Nuh'un, İbrahim'in, Mûsa'nın, İsa'nın ve sair enbiyanın (Allah-u Teala (cc)'nın sonsuz salat-u selamları hepsinin üzerlerine olsun) yüce değerleri, kendi zamanlarında (istisnaları dışında, mü'minler tarafından dahi) gerçek anlamıyla anlaşılamamış, layık-ı vechiyle takdir edilememiş, hatta çoğu kez itirazlarla ve istiskallerle karşı karşıya kalmışlardır. Ancak, geçen zamanlar-asırlar ve çağlar, o yüce şahsiyetlerin İlâhî kimliğini-ulvîliğini ve nuranîliğini vüzûha kavuşturmuş, muasırı olan insanlar (ekseriyet itibariyle) **nesl-i âti** tarafından **sitem** ve **veyl** yağmurlarına tutulmuştur...

Hatem'ün-Nebîyyin ve **Rahmet'el-lil'Âlemin** olan Resul-ü Ekrem (sav) Efendimiz için dahi, aynı durum ve **tarz-ı muamele** söz konusu olmuş, mübarek hayatlarında (bir kısım önde gelen arkadaşları ve bazı zevceleri dahil) İslam ümmetinin önemli bir kesimi tarafından, pek çok kez itirazlara-vefasızlıklara ve kadirbilmezliklere ma'ruz kalmış, gereği gibi **takdir edilememenin-tanımamanın** ve **bedevilerle bir arada bulunmanın**, dolayısıyla da **sert tavır ve muamelelere muhatap olmanın** derdiyle-çilesiyle ve acısıyla

yaşamıştır. Ki, büyük şahsiyetler için en büyük dert-keder-bela ve ızdırap da budur!...⁴ ...

Aynı durum; başta İmam Ali, İmam Hasan, İmam Hüseyin (aleyhimüsselam) olarak bütün **Ehl-i Beyt-i Resul** (as) öncüleri ve mensupları, hatta tüm **evliya** ve **suleha** için dahi söz konusu olmuş, büyük ölçüde muasırlarının (muhtelif boyutlu) hakaret-tecavüz-zulüm ve cinayetlerine ma'ruz kalmışlardır. Bizzat kendileri, muasırları olan bir kısım (sözde) müslümanların pervasızlıklarından - kabalıklarından -vefasızlıklarından, zulüm -saldırı - eza - cefa - hiyanet ve cinayetlerinden musırrâne müşteki olmuş, onlardan kurtulmak için Yüce Mevla (cc)'ya tazarru ve niyazda bulunmuşlardır. Ki, bunların beyanı ve tâdâtı, ciltlerle ifade edilecek derecede mufassal kitapları istiâb edeceği, izahtan varestedir...

Fakat, yakinen bilinen çok garip ve acaip tarihî gerçekler; o yüce şahsiyetlerin **fenadan bekâya** intikalleri ve **ahirete irtihal** etmeleri üzerinden çok kısa bir süre geçmesiyle birlikte, büyük bir **nedamet** döneminin başladığını, hatta bir kısım önemli İslâmî şahsiyetlerin kendilerinin **münafık** olma ihtimallerini dahi sorguladıklarını, İlâhî **fitratın** kalbî ve ruhî derinliklerinden kopup gelen **müteselsil eyvahların-vaveylaların -vahasretaların-vafirkataların** ve **heyhat-heyhat.**'ların (sonsuz elim bir hüzn-keder-matem ve fışan nağmeleri halinde..) küre-i arzı lerzedâr ede ede semalara yükseldiğini göstermiştir...

Aynı şekilde **zaman** faktörünün, **Kur'an-ı Kerim**'in İlâhî esrarının ve şümüllü anlamının ve tecellisinin tezahür etmesi üzerinde önemli bir etkinliğinin bulunduğu görülmüş, zaman-ı gabavet ve bedeviyette muzmer ve

⁴ "Bela'nın en şiddetlisi enbiyaya gelir; sonra., sonra... " diye devam eden hadis-i şerif, büyük ölçüde bu tür **belaları** da muhtevi bulunmaktadır. Zira; görevlerinin **şümülü** gereği, bu hususta ilk ve en fazla **muhatab** olma durumunda olanların **enbiya** ve sonra da diğer **Yüce Zevat** oldukları-olacakları ehlinin ma'lumudur... (Mezkûr hadis-i şerif için, bakınız; Tirmizî/K. Zühd: 57; Darîmi/K. Rikak: 67; İbn-i Mâce/K. Fiten: 23; (Terc): 10/249; Müsned-i Ahmed/1/172, 174, 180, 185; 6/369; İlh...)

mestur kalan nice hakaiki, ilerleyen asırlara paralel olarak **tedricen** tavazzuh etmiş ve **kemalinin** zirvesine doğru tırmanmaya başlamıştır...

Aziz İslam'ın *devlet* ve *hükümet* olarak hükümranlığının gerektiği ölçüde değeri bilinmemiş, *laubalilik* ve *şımarıklık* süreci, giderek **gurur-kibir-gaflet-cehalet-dalalet-ihanet-fısk-nifak-zulüm ve riddet** süreçleriyle (tedricî olarak) neticelenmiştir. Bu da, çağımızın -ma'lum- **zillet** ve **esaret** faciasının **müseccel** damgası ve alâmet-i farikası olmuştur... Ki, bu facialardan kurtulup İlâhî nizama ve nura (İslam'a) yeniden ulaşmanın, milyonluk kurbanları gerektireceği, artık yakinen anlaşılmıştır... (Tabî ki bu, İslam'a vefasızlığın ve onu mazlum bırakmanın İlâhî tokatı ve faturası olmakla beraber, Yüce Rabbimizden, bunu İlâhî şahadet kevseriyle temizleyip mağfiret ve rahmet nuruna tahvil eylemesini niyaz eyleriz, inşaallah...)...

Kezâ.. **Ehl-i Beyt-i Resulullah** (as)'ın eşi ender, yüce vârisi ve mümessili ve **medar-ı iftihar**ı olan **İmam Humeynî** (ra)'nin ulvî-nuranî değeri, her ne kadar **kadirşinas** ve **vefakâr-kahraman** İran halkı ve öncülери tarafından büyük ölçüde bilinip takdir edilmişse de, **içtimaî sünnetullah** gereği, yine de **layık olduğu kıvama** ulaşamamış; Yüce İmam'in, Resul-ü Ekrem'den ve Eimme-i Ma'sume'den maada, ondört asırlık bir zaman diliminin en yüce ve en azametli bir **İslam mücahidi-hidayet imamı ve evliyalar sultanı**., olduğu vakıası (çoğunlukla) kavranamamıştır. Bununla beraber, kahraman İran halkı; (hiç mübalağasız) Hz. Âdem'den günümüze kadar gelen **İslam tarihinin**, Yüce İslam'a, Kur'an-ı Kerim'e ve Aziz Resule-Eimme'ye ve İlâhî değerlere., bağlılıkta **en sadık, en vefakâr, en halis, en fedakâr** ve **en cefakâr** bir millet-i mukaddesi olduğunu bil-fiil ispatlamıştır⁵.

⁵ 'Ümmet-i Hizbullah', 'Aherinler', 'mutlu olan ğaribler', 'din süreyya yıldızında da olsa, yeryüzüne indirecek olan yiğitler...', 'yeryüzünün halifeleri-vârisleri olan önderler-sâlihler ve mustaz'af'lar' olan kahraman İran halkının bu kudsî özellikleri yer yer **İmam Humeynî** (ra) tarafından bizzat dile getirilmiştir. Örneğin; Sahife-i Nur: 21/180-181; Vasiyetname (terc): 37-38; İlh...

Bununla beraber, yine de asırlar geçtikçe Yüce İmam (ra)'ın İlâhî makamı-derecesi ve azâmeti daha iyi ve daha çok anlaşılacak, tâ., sonsuzluğa kadar ulaşmış olacaktır... Aynı şekilde, muhteşem **İslam İnkılabı**'nın da eşsiz ve sınırsız değeri ve İlâhî azâmeti ve yüceliği, gelecek çağlarda (günümüze kıyasla) daha net ve şümüllü bir şekilde takdir edilecek, **nesl-i ati**. Yüce İnkılab'ın ve onun müessisi olan İmam'ın ve Hizbullahî ümmetin huzur-u manevîyesinde **kemal-i hürmet** ve **muhabbetle** eğilecek; melaike-i kiram, enbiya-i izam ve ervah-ı tayyibe ise, bu vesileyle Nebîyy-i Ekrem (sav)'e sonsuz tebriklerini sunacak, Aziz İmam'dan ve muhteşem İnkılab'dan dolayı, böylece; Resul-ü Ekrem (sav)'i kutlamış olacaklardır. İnşallah..

İşte;., **beş** kategoride serdetmeye çalıştığımız mezkûr kaide-esas ve kaziyelerdeki hakikatler ile; *yazının* tamamında, bilhassa **ikinci bölümde** (kismî ve nakıs da olsa) somutlaşan ve **Kur'an kültürünün** disipline ve pratize edilmiş tarzda **hayata** uyarlanmasını (adaptasyonunu) ifade eden **Aşura Kültürü**'nün, birlikte ele alınarak memzûcu ve tatbiki neticesinde "**Canlı Kur'an'ı-Yürüyen-Düşünen** ve **Konuşan Kur'an-ı** ve **Temiz Ehl-i Beyt**'in direkt mümessilliği ile beraber **Nübüvvet-i Muhammediye** (sav)'nin **küllî** ve **umumî verasetini** bütün azâmet ve kemalâtıyla temsil eden İmam Humeynî (ra)'nin tezahür edecek İlâhî şahsiyetinin (gereği gibi ve layık olduğu vechiyle) şerh ve izahının, ta'rif ve tavsifinin (mümteni derecesinde) zor ve müşkil olacağı, ayrıca sahifelerin dahi bunu istiab edemeyeceği izahtan varestedir... Binaenaleyh; konuyu, bölümün, hatta tüm yazının bütünlüğü içerisinde ele almaya, böylece (çok kısa tahlil ve genel işaretlerle yetinip) teferruata dalmadan somut ve pratik neticeye varmaya çalışacağız, inşaallah...

HER YER KERBELA HER GÜN AŞURAI...

Hak ile batılın kıyasıya mücadele ve mücadele meydanı ve alanı olan şu dünyada, batılın etkinlik kazandığı ve egemenlik sağladığı her yer ve her mekân, İlâhî kurtuluşu bekleyen **gam-keder-derd-hüzün-bela-musibet** ve

felaketi..'' (tüm boyutlarıyla) temsil eden birer **Kerbela** hüviyetinde olduğu (ehlince) bilinmektedir...

Resul-ü Ekrem (sav)'in bi'set-i seniyyesinden sonra **Kur'an nuruyla** ve **İslam ahkâmıyla** hakkın mutlak egemenlik çağlarını idrak eden ben-i Âdem;., nihayet **Yezid** ile birlikte (bilfiil) kendini **batıl** atmosferin içerisinde görmüş; İslam tarihinin tüm boyutlarıyla ilk küllî **Kerbela** olayını yaşamış; Muhammedi İslam'ın, mutlak **hakkı** sembolize eden İlâhî kurtuluş nuru ve çağrısı olan Hüseyinî **çizginin ilk Aşura Kiyamı**'na da böylece şahid olmuştur...

O günden bugüne kadar gelip-geçmiş ve mevcut olan tüm tağutlar, büründükleri **nifak** perdesi sayesinde, küre-i arzın bütün coğrafyalarını ve bölgelerini (birbirlerinden müthiş ve katmerli) **Kerbelalara** çevirmişler, böylece **hakkın kaynağı** olan Yüce Kur'an-ı Kerim'i ve Aziz İslam'ı **mehcur ve metruk**, İslam ümmetini ve bîçare mustaz'af halkları da **esir ve köle** durumuna getirmişlerdir...

Bu atmosfer içerisinde dünyaya kadem basan **İmam Humeynî** (ra); İran'dan Türkiye'ye, Hicaz'dan Cezayir'e, Irak'tan Pakistan'a , Orta Asya'dan Kafkasya'ya, Balkanlardan Afrika'ya., kadar, tüm İslam topraklarının kan ve ateş saçan birer **Kerbela** haline geldiğini (hüzün ve hicranla) müşahade etmiş, cedd-i emcedi olan şanlı Hüseyin (as)'in İlâhî ruhundan feveran eden **Aşura Kiyamı**'nın (batılı yıkıcı, hakkı izhar ve ikame edici) nuranî dalgalarına kendini (sevk-i İlâhî ile), gerçek-kâmil bir **İmam** olarak kaptırmış, İlâhî şahsiyetinde mündemiç bulunan (sonsuz boyutlu) Kur'anî mektebin muktezâsı olarak **İlk Kiyam** çağrısını başlatmıştır... **Cihan-Şümül İslam İnkılabı** ile sonuçlanan bu İlâhî **kiyam çağrısı**, günümüz dünyasının tüm **Kerbelalar**ında yankılanmış, her yerde **Aşura ateşinin** tutuşmasını, insanlık okyanusunun **kiyamî** dalgalanmasını, **yakinî bir iman-aşk** ve **heyecanla** cihad ve şehadet mektebinin açılmasını doğurmuştur...

İRAN KERBELASI'NDA 'AŞURA KIYAMI'

Birinci Cihan Savaşı'ndan sonra, İslam ülkeleri yönetimlerine **yerli münafık-mürted uşaklar** ta'yin etmek suretiyle, tarihî sömürü-zulüm ve işgal felsefesine yeni bir veche kazandıran, aynı felsefesini İkinci Cihan Savaşı'ndan sonra da uygulayan ve günümüze kadar sürdürmeye devam eden dünya emperyalizmi ve istikbarı, Türkiye'ye, **laik-kemalist** kadroları ta'yin ederken, diğer İslam ülkelerinin yönetim kadrolarına da benzer süfehâyı ta'yin etmiş, İran'ın başına da -ma'lum- habis Rıza Han'ı geçirmiştir...

İslam ülkelerinin tamamında olduğu gibi, İran'da da çok planlı bir riddet-şirk-küfür-fısk-zulüm ve nifak programı uygulanmış, gayet hainâne ve dессasâne bir yol ve metod takib edilmiş, neticede ülke; bir viraneye, esarethâneye dönmüş, Yüce İslam ve Kur'an **mehcur** ve **mahkûm**, ümmet-i mazlume ise **esir** ve **köle** durumuna gelmiştir...

Ülkenin tüm varlıkları soyulup-yağmalanmakta, büyük kısmı kendilerini **ta'yin** eden emperyalist patronlarına aktarılmakta, kalanı da bir avuç mütegalibe-habis kadrolarla yakın çevreleri ve yordakçıları tarafından paylaşılmakta, koca bir halk yığını ise, en sefil ve zelil bir halde açlığa ve yokluğa mahkûm edilmekte, itiraz edenler ise, ya hapisleri veya idam sehpalarını ve **imha** hücrelerini-mahfillerini boylamaktadır...

Tabiatıyla, yüce ruhunda imamet ve **Ehl-i Beyt** vasfını taşıyan, **Yaşayan Kur'an** ve **Vâris-i Resulullah** olan İmam Humeynî (ra) gibi yüce bir şahsiyetin, mezkûr habis-hain düzene ve yönetime göz yumması ve sessiz kalması, hayal dahi edilemezdi. O da, aziz cedit Seyyid'üş-Şüheda (as) gibi... **Aşura Kiyamı**'nın asrımızdaki benzerini vücûda getirmeli, bunun için de müessir olacak faaliyetlere girmeli ve gerekli olan güçleri harekete geçirmeli idi... Nitekim, **Mekteb-i Kur'anî** ve **Nebevinin** muktaziyatı olan bu İlâhî **kıyam** meşalesi, beklenildiği vechiyle İmam Humeynî (ra) tarafından tutuşturularak (gelecek tüm asırları aydınlatacak olan) **İslam İnkılabı**'na gidiş yolunun kapısı açılmış, böylece; **yeni bir çağ, İslam Çağı** başlamıştır...

Kur'an mektebinin gereği olarak, İmam Humeynî önce; **Velayet-i Fakih** konusunu (sadece) gündeme getirip, tartışmaya açıyor.⁶;; sonra, mevcut tağutî rejimin zulüm ve fesadının önlenmesi amacıyla, geçici bir süre için **müçtehidlerin velayeti** altında olacak (kısmen de olsa) **adil bir sultanın** (şahın) ta'yin edilebileceğini öne sürüyor.⁷;; Ondan sonra da, **şahlığın** olmayacağı, tamamen **İslamî** ve **adil bir hükümetin** gerekliliğini savunuyor.⁸; Bilâhare ise; devletin ve hükümetin, doğrudan doğruya **Velayet-i Fakih**'in elinde ve idaresinde olmasının gerekliliğini -müdellel bir şekilde- isbatlıyor.⁹ (Ki; bu İslamî ve Kur'anî **tezini**, daha sonraları sürgünde bulunduğu **Necef-i Eşref**'te, periyodik dersler halinde çok güçlü ve yıkılmaz İslamî-Kur'anî çerçeveye ve temellere -kesinkes- oturtuyor.¹⁰)

İşte;; planladığı ve programa aldığı **müstakbel** İslam Devleti'nin ilmî-nazarî ve içtimaî altyapısını hazırlayıp, tağutî rejimin yıkılmasından sonra, yönetimin **boşlukta** kalmaması, yahut başka **batıl** akımların ellerine geçmemesi hususunda **mümkün olan** tedbirleri ikmâl ile birlikte, tağutî-şahlığa karşı **kıyamî** programlarını aşama aşama ve tedricen uygulamaya koyan **İmam Humeynî** (ra), bu hususta **yalnız** kalmamaya, en azından öyle bir imaj ve intiba bırakmamaya dikkat etmiş, hep **ulema adına** ve o ünvanla, hem de **halkla beraber** olarak hareket etmeye çalışmıştır. Onun için de Şah'a yönelik ilk tepkisini, **"...Ulemadan pek çok şahsiyetin şahlık ilkesine karşı olduklarını..."** bildirmek suretiyle dile getirmiş¹¹; daha sonra ise, açık ve sert tavırlarla Şah'in ve rejiminin **kaba-zalim-yağmacı** ve **şehvetperest** olduğunu gündeme getirmiştir...¹²...

⁶ Bakınız; Keşf ül-Esrar: 185;....

⁷ Keşf ül-Esrar: 185;...

⁸ Keşf ül-Esrar: 186;...

⁹ Keşf ül-Esrar: 187-188;...

¹⁰ İslam Fıkında Devlet (Hükümet-i İslamî): 51-153;...

¹¹ Keşf ül-Esrar: 186;...

¹² Keşf ül-Esrar: 221-225;...

Emperyalizmin sadık bölge temsilcisi olan Şah'ın ve habis rejiminin karşısına çıkan, laik ve batıcı bir zihniyete sahip olan Dr. Musaddık'a destek veren **Ayetullah Kaşani**'nin, bu tavrına önceleri, hükümetin ve sistemin **İslam'a yönlendirmesi** amacıyla sempatiyle bakan ve sürekli olarak Kaşani'yi siyasî ve politik cereyana kendini kaptırmayıp aslî (İslamî) misyonunu ihmal etmemesi hususunda uyarın¹³ İmam Humeynî (ra), olayların *menfî* istikamette seyretmesi üzerine, merhum Kaşani'nin Dr. Musaddık'a olan desteğinin kesilmesini de (dolaylı da olsa) sağlamış, İslamî hareketin direkt etkili ve alternatif olamayacağı durumlarda, **müdahil** olmamanın ve ileriye yönelik **ilmî** ve **insanî** temel-alt yapılar oluşturulmasının gerekliliğini bil-fiil ortaya koymuştur...

Ayetullah Bürûcerdî ve benzeri meşahir-i ulema için de, benzeri usule başvuran İmam Humeynî (ra) böylece; toplum ve yönetim üzerinde etkinlik kazanmış İslamî şahsiyetlerin, İslam muhalifi güçler ve çevreler tarafından batıl amaçlar için **istismar** edilmesini önlemiş, hem de bu nüfuz ve itibarlarını **Gerçek İslam**'ın yüceltilmesi ve güçlendirilmesine yöneltmiştir.¹⁴...

¹³ Konuyu İmam Humeynî (ra)'den dinleyelim: "... **Ayetullah Kaşani ve Dr. Musaddık hareketleri sırasında, hareketin 'siyasî' (politik) yönü daha güçlüydü. Kaşani'ye yazdığım bir mektupta, hareketin 'dinî' yönünün (güçlü) bulunmasının gerekliliğine işaret ettim. O, bu dinî yönü güçlendireceğine, siyasî yöne karşı 'galib' geleceğine; aksine davrandı ve 'Millî Şûra' başkanı oldu, bu bir 'hata' idi... Ben, ondan 'din için' çalışmasını istedim, siyasetçi olması için değil... Aksine; bugünkü (bizim) hareket, bütün yönleriyle 'dinî'dir!.. Siyaset de, onun içinde yer almaktadır...**" (Hatt-ı İmam, Kelam-ı İmam: 1/113-114)

¹⁴ ... Peyamha ve Fetevâ-yi İmam Humeynî: Sahife: 7-8; ve yine İmam'ın (ra) bu tür ilgi-ilişki ve yönlendirmeleriyle ilgili hatıralarından bir örnek: ".../... **Birgün, Merhum Bürûcerdî, Merhum Hüccet, Merhum Sadr, Merhum Hüsnârî (R. Aleyhim) 'siyasî' bir hususu müzakere etmek üzere evimizde toplanmış idiler. Onlara arzettim ki: 'Sizler, her işten önce, bu kutsallık(?) taslayanların karşısında tutumunuzun ne olması gerektiğini anlatınız,./... Bugün; müslüman toplum, o duruma gelmiştir ki, 'sahte mukaddes' kişiler, İslam'ın ve müslümanların nüfuzunu engellemekte, İslam adına İslam'a 'tekme' vurmaktadırlar. Toplumda var olan bu 'cemaatin' kökü, dinî merkezlerdedir.../...**" (İslam Fıkında Devlet: 177);...

İmam Humeynî (ra), idraki ve ifadesi çok zor olan, adeta bir **Dest-i Kudret-i Ezeli** tarafından sevk-ü idare edilen bir nizam-şuur-basiret ve disiplin içerisinde (çok şümullü bir şekilde) yürüttüğü ulvî-kıyamî çalışmaları müvacehesinde, **ilk kıyam bildirisi** olarak iştihar bulan ve Mayıs 1944 miladi yılına tekabül eden 11 Cemadi'yel-Evvel 1363 hicrî-kamerî tarihini taşıyan bir mesaj yayınlamış, böylece; toplumu *kıyama* çağıran **kavli kıyamın** ilk adımını atmıştır.

İMAM HUMEYNÎ (RA)'NİN İLK 'KİYAMA HAZIRLIK BİLDİRİSİ'

Bismillahirrahmanirrahim

"Allah için kıyam, ıslah-ı cihanın tek yoludur!"

"De ki: 'Size bir öğüt veriyorum; Allah için ikişer ikişer ve teker teker kıyam edin...' (Sebe (34): 46)

"Allah-u Teala, bu yüce kelimasında; tabiatın karanlık durağının başından, tâ..seyr-i insaniyetin sonuna kadarını beyan etmiş ve âlemlerin Rabbi, öğütler içerisinde en iyisini seçerek insanlığa sunmuştur. Bu kelime (Kıyam kelimesi), dünyada **ıslah**ın yolunu tam olarak anlatabilen, tek **kelimedir...** Allah için **kıyam**dır ki; İbrahim **Halil'ur Rahman**'ın, **hillet** makamına ulaşmasını sağlamış ve tabiat âleminin çeşitli civelere (kendisini) kurtarmıştır.

Halil gibi **ilm'el-yakine** ulaş!...

La uhıbb'ul-afilin nidasında bulun!...¹⁵

Allah için **kıyam** sayesinde ki, Mûsa **Kelimullah** tek bir **asası** ile Fir'avnlara galebe çaldı ve onun bütün tahtını-tacını ortadan kaldırdı., ve ayrıca; bu **kıyamı**, O'nu, **mahbub** makamına ulaştırdı...

Allah için yapılan **kıyam**dır ki; Hazret-i Hatem'ün Nebîyyin'in (as), tek başına olduğu halde, bütün **cahiliyet** itikad-âdet-gelenek ve göreneklerine

¹⁵ Yani; **"Ben 'ufûl edenleri (kaybolup-batanları) asla sevmem!"** [En'am(6): 79];... ayetine telmihte bulunuyor.

galib gelmesini sağladı;.. Putları, Allah'ın evinden dışarı fırlattı ve onun yerine **tevhid** ve **takva**'yı yerleştirdi ve O'nun mukaddes Zat'ını, '**Kaabe Kavseyni ev Edna!**'¹⁶ makamına yüceltti..."

"Bedbahtlığın ve Kötü Günlerin Çatması, Şahsî Çıkarlarımız İçin 'Kıyam' Etmemizden Dolaydır"

"Bencillik ve '**Allah için kıyama terk etme..**', bizi bu kara günlere sürüklemiş, diğerlerinin bizi yenmesine ve de İslam Ülkeleri'nin, başkalarının yönetimi altına geçmesine sebep olmuştur. Kendi şahsî çıkarları doğrultusunda yapılan **kıyam**, İslam milletinin kardeşlik ve **vahdet** ruhunu da söndürmüştür."¹⁷ İlaahir...

¹⁶ Yani; ".. **İki yay** (kavis) **aralığı kadar yahud daha da 'edna'**! (çok az şekilde yaklaştı!)!..." [Necm(53): 9];...

¹⁷ Bakınız **Sahife-i Nur**: 1/3; ve; bu muhteşem uyarıcı-uyandırıcı mesaj şu beyanlarla devam etmektedir: ".../... **Ey İslamî ruhanîler! Ey rabbani ulema! Ey dindar bilginler! Ey din-sever hatipler! Ey Allah dostları olan dindarlar! Ey, Hakk'a tapan Allah'ın dostları!.. Ey şerefli olan Hakk'a tapanlar!.. Ey, şerefli vatanseverler!.. Ey namuslu vatan-perverler!...**; **Âlemin yaratıcısının nasihatlarını okuyun! Ve teklif ettiği, 'tek ıslah yolu'nu kabul ediniz!...** **Ve; şahsî çıkarlarınızı terkedin ki, iki cihandaki saadetlere nail olabilesiniz!...**

Bugün, öyle bir gündür ki; Ruhanî-Îlâhî 'nesim' (rüzgar) esmeye başlamıştır, 'ıslah kıyama' için en iyi gündür!... Eğer, fırsatı kaçırmaz ve Allah için 'kıyam' etmezseniz ve 'dinî' merasimleri geri döndermezseniz, yarın bir avuç 'şehvet peşinde koşan deyyuslar', size mübtela olacak ve sizin bütün din ve şerefınızı, kendi 'batıl' isteklerinin 'kurbanı' edeceklerdir. Bugün siz, âlemlerin Rabbi huzurunda ne gibi bir 'özre' sahipsiniz?...

Tebrizli bir adamın, sizin dininize, asılsız-dayanaksız olarak yazdığı kitapta, söverek İmam Sadık ve Kayıp İmam'a (Ruhum ona feda olsun!) o kadar hakaretle bulundu da, hiç birinizden ses çıkmadı!.. Bugün, Allah'ın mahkemesi karşısında nasıl bir 'özür' ileri süreceksiniz?... Bu, nasıl bir zaaf ve çaresizliktir ki, sizleri de kuşatmıştır?... Ey, bu sayfaları toplayıp bölgelerin ulema ve hatiplerinin hizmetine ulaştıran muhterem zat!...; acaba, onların 'tefrikalarını' azaltan ve onlara 'İslamî amaçlarda' birliktelik kazandıran bir 'kitap' hazırlayıp, 'ülkenin' herhangi bir köşesinde, 'dine' karşı bir 'saygısızlık' sözkonusu olduğunda, 'hep birlikte' (tek yürek ve tek yönde) onun üzerine gidilmesi gerektiği konusunda da 'imza' toplama ve ona karşı böylece 'kıyam' edilse, daha iyi değil midir?...

Gidin, **dindarlığın** ne demek olduğunu; en azından **kendi** dinlerine mensup bir kimseyle, **uzak** bir yerde dahi olsa, onunla **irtibat** halinde olan hassas-önemli **merkezler** teşkil eden ve ona herhangi bir şey olduğunda da **ayaklanarak**, onun yardımına koşmaya çalışan **Bahailerden** öğrenseniz daha iyi olur!...

İmam Humeynî'nin (ra) bu ilk-alenî **kiyam çağrısı** yavaş yavaş etkisini göstermiş, zeki ve akıllı talebe-ulema ve halkın muhtelif kesimi üzerinde uyarıcı, önemli izler ve yankılar vücûda getirmiştir...

Bundan sonra, daha da bir dikkat ve itina ile siyasî ve içtimâî gelişmeleri izleyen İmam Humeynî (ra), İslam'ın aleyhine olan ve olacak tüm olaylar-icrâatlar üzerine eğilmiş, direkt müdahaleler ile önleyici rol oynamıştır. Bazan, devlet yöneticilerini, gayr-ı İslamî icraatlarından ve habis niyetlerinden dolayı uyarmakta, gerektiği takdirde ciddi şekilde tehdit etmekte ve İslam'a zıt adım atmalarına, büyük bir cehd-ü gayret ve eşsiz cesaret-şecaat ve dirayetle fırsat vermemektedir... Bazan da, konuyu mektub, telgraf veya bildiriler kanalıyla, direkt olarak halka, bilhassa halk üzerinde müessir olan **ulema-bilgin-yazar-düşünür..** sınıfına en veciz ve öz şekilde intikal ettirmekte, İslam'ın aleyhinde icra edilen-edilmek istenen muhtemel oyun ve komplolar karşısında kamuoyunu (uyararak) **canlı** tutmaya çalışmaktadır... Vatan ve milletin aleyhine olan ve olacak tüm gelişmeler hususunda da aynı hassasiyeti gösteren İmam Humeynî (ra), böylece; İran toplumunun **fiilî-fahrî** hâmisi ve müdafîi, yönetimin de **eli tetikte** denetleyicisi misyonunu üstlenmiş bulunmaktadır...

İRAN'DA İLK 'FİİLÎ-KANLI KIYAMIN BAŞLANGICI

İmam Humeynî (ra)'nin ve fedakâr çevresinin ve talebelerinin şümüllü faaliyetleri, geniş bir etkinliğe ulaşırken tağutî şahlık rejimi de, patronu olan müstekbir ve emperyalist güçleri daha fazla memnun etmek muvacehesinde sürdürdüğü **İslam aleyhtarlığı**, halk-millet ve vatan düşmanlığı çalışma ve faaliyetlerine daha hız vermiş, bunun için de akla ve

Sizler ise, 'meşru' hakkınızı almak için bile 'kiyam' etmediniz!... Dik kafalı **dinsizler** ise; **meydan** okurcasına kalkıp, ülkenin her bir köşesinde, **dinsizlik** terennümü başlattılar. Ve çok yakın bir zamanda da, **tefrikaya** düşmüş olan sizlere karşı üstün gelecekler ve böylece; **Rıza Han** zamanından daha kötü günlerle karşılaşacaksınız!...

"... **Kim Allah'a ve Resulü'ne (itaatla) hicret ederek evinden çıkar da, sonra 'ölüm' kendisine yetişirse, muhakkak ki onun ecir Allah'ın üzerine 'vaki' olmuştur...**" [Nisa(4): 100]; (Sahife-i Nur: 1/ 4);...

hayale gelmeyecek en adî-canî ve vahşî yöntemlere başvurmayı **devlet politikası** haline getirmiştir...

Pek çok alim-aydın-talebe ve mücadeleci gence yönelik **zulüm-işkence-cinayet** ve **idam** furyalarını, artık **kıyam** ve hareket merkezi olarak bilinen (İmam ile irtibatlı) **ilmî havzalara**, özellikle de İmam'ın denetiminde bulunan Feyziye',ye, toplu katliam şeklinde yönelten canî yönetim; 1341 Hicri/Şemsî yılı içerisinde, mükerreren mübarek ilmî havzaları, bâhusus Feyziye'yi **kan gölü** haline çevirmiş, 15-Hordad-1342 Hicrî/Şemsî (5-Haziran-1963 Miladî) tarihinde yaptığı vahşiyâne saldırı ile **15.000** ma'sum ve mazlum müslümanı hunharca katlederek, mutad canîyâne zulmünü en azamî dereceye ve zirveye ulaştırmıştır...

İşte; **İran Kerbelası**'nda dökülen bu **Aşura kanı**, çağımızın şanlı **Aşura Kıyamı**'nın çağlayıp-coşan **okyanus dalgaları** halinde, mel'un düzenin temelinde yıkıcı-büyük gedikler açarken, Cihanşümul **İslam İnkılabı ağacı**'nın da sulanıp-yeşermesinin ve neşv-ü nema bulmasının İlâhî âmili ve vesilesi olmuştur...

Bundan sonra, İmam Humeynî'nin (ra) mü'min kalbleri cûş-u huruşa getiren ve ruhlar âleminde müthiş etkiler-sarsıntılar ve heyecanlar husûle getiren (fasılasız) **kıyamî-cihadî**'ve **İlâhi**. sohbetleri- hitabeleri- mektupları- yazıları ve konuşmaları., birbiri ardına devam etmiş, **tağutî uşak** rejimin ve şahlığın yıkılışını ve eşsiz İslamî yönetimin kuruluşunu, cihan-şümul **İslam İnkılabı**'nın tüm cihanda **galib güç** oluşunu netice vermiştir...

Yüce İmam'ın (râ) İlâhî şahsiyetinin, **Kur'an ve Aşura Kültürü**'nün nuranî tecellisiyle nasıl ve hangi boyutlarda müstağrak bulunduğunu da önemli ölçüde aydınlatacak olan bu konuşma-mesaj-hitabe ve sohbetlerinden (küçük ve kısacık) demetler sunmak suretiyle konuyu devam ettirmiş olacağız, inşaallah...

İMAM HUMEYNÎ (RA)'NİN KİYAMÎ MESAJLARINDAN NURANÎ VE İLÂHÎ HUZMELELER

"...Pehlevi Rejimi, Moğollardan Daha Kan Dökücüdür"

"..Bunlar İslam'ın, imanın ve de Şia'nın savunucusu olduklarını iddia ederek.../... ilim yuvalarına saldırıp, 16-17 yaşındaki delikanlıları öldürüyor, kütüphaneleri yağmalayıp alimlere ihanet ediyorlar. Namûsa sövüyor, zindana atıyor, baskı yapıyor, öldürüyor, vuruyor, zulmediyor; bir de kalkıp nutuk atarak müslüman olduklarını, Şiî olduklarını ve de keramet elde etmeye çalıştıklarını açıklıyorlar. Hiç olmazsa onlar (Moğollar), Şiî olduklarını söylemiyorlardı; bizimle açıkça düşman olduklarından, saldırıda bulunarak ülkemize girdiler. Bunlar ise, dostluk (?) haliyle, dostluk iddiasıyla, Şiîlik iddiasıyla bu işleri (zulümleri) yapmışlar ve yapıyorlar..."

"Olayın Aslı İslam'la Mücâdeledir"

"Bu kültürsüz-haysiyetsiz devletin (sistemin), başa geçtikten beri, ilk hedef olarak İslam'ı seçtiklerini gördük. Topluma; İslam'ın ve Kur'an-ı Kerim'in **değiştirildiğini** farketirmeden, gazetelerde kadınlara da '**seçimlere katılma hakkı verildiğini**' tiksindirici bir şekilde yazdılar. [Tağutî şahlık, kadın hakları adı altında fışk-ı fücür ve fesad kapılarını ardına kadar açmayı amaçlıyordu. Ki; kadınların askere alınma planları da bunun isbatıdır. İşte; Merhum İmam buna dikkat çekmektedir. Yoksa, günümüzde İran İslam Cumhuriyeti 'nde kadınların seçime katıldıkları ve milletvekili seçilebildikleri bilinmektedir. (H.H.)]Bu yüzden, ilk önce biz, burada bunu farkettilik ve toplanarak, hep birlikte bu konunun halledilmesi için, tüm dikkatlerimizi bu konunun üzerinde odaklaştırarak, bu işin iç yüzünü araştırdığımızda, işin hiç de böyle olmadığını, sorunun **kadın sorunu** olmadığını anladık; bu, sadece küçük bir iş!... Asıl meselenin iç yüzünü araştırdığımızda, **İslam ile mücadele** olduğu göze çarpmaktadır.../...

...Gazetelerde, açıkça kadınların da **askere** alınması konusundaki hazırlanan taslağın düzenlenmekte olduğunu yazdılar. Fakat, milletin rahatsız

olduğunu görünce, kendileri de bu rezilce işten vazgeçerek yalanladılar; bunun için de gülünç ve çocukça *sahte belgeler* çıkardılar..."¹⁸ ...

"Sükût, Müslümanların İsrail Uşaklarının Pis Çizmeleri Altında Ezilmesine Sebeptir!..."

"Yazıklar olsun bu memlekete!..Yazıklar olsun, bu heyet-i hakimeye... Yazıklar olsun, bizlere!.. Yazıklar olsun, (bu zulme) sessiz kalan ulemaya!.. Yazıklar olsun, sessiz kalan Necef e, sessiz kalan Kum'a, sessiz kalan Tahran'a, sessiz kalan Meşhed'e!!!... Bu **ölüm sessizliği** yüzünden memleketimiz, namuslarımız, bu **Bahaîlerin** eliyle İsrail çizmesi altında çiğnenmektedir..."

"Bize, bu ulemaya ve müslümanlara yazıklar olsun!... Ey alimler! Sessiz kalmayın! Şimdi, Şeyh (ra)'in¹⁹ zamanı olduğunu söylemeyiniz! Vallahi, Şeyh de bugün yaşamış olsaydı, onun da yapacağı iş, buydu!"

Bugün (bu zulme), sessiz kalmak, câbir (zalim) düzenle birlikte olmak demektir.../... (Bu zulüm karşısında) konuşmayalım da ne yapalım?.. Feryad etmeyelim mi?.. Evimizi yıkmalarına karşı, **Ahh!..** dahi demeyelim mi?.."

İslam İçin Tehlike Arzeden Durum

"Onların (yöneticilerin) ne yaptığını iyice söyleyin! Eğer, tüm İslam alimleri, '**İslam'ın tehlikede olduğunu**' söylerse;.. yaklaşan, **Hizb-i Yahudi** olan bu **Bahaî** fırkasının tehlikesi karşısında, bütün ulema-hatibler-talebeler, **hep bir ağızdan** yahudi ve uşaklarının **kaderimize hükmetmesine** razı olmadıklarını ilan ederlerse..; tüm müslümanlar, karşı tarafla değil, kendileriyle müttehid halde bulunur.

Şu beyefendiler(?), Yahudilerle **birlik** oluşturmuşlar. Bu memleketimizin durumu, neyin nesidir?... Eğer **uşak** iseniz, bu kadar da uşaklık, hiç iyi değil!..."²⁰ ...

"Ecnebîlerin Hedefi, İslam'ın ve Ruhaniyetin Yok Edilmesidir!"

¹⁸ Bakınız; Sahife-i Nur: 1/8-10;...

¹⁹ Burada kasd edilen **Şeyh**, ünlü ve sika muhaddis olan Şeyh Ensarî olsa gerek...

²⁰ Bakınız; Sahife-i Nur: 1/12, 14;...

"Ecnebîlerin hedefi, Kur'an ve Ruhaniyettir. Ecnebîler (dış güçler), bu gibi (uşak-zalim) devletlerin eliyle Kur'an'ı ortadan kaldırmak ve ruhaniyeti yok etmek niyetindedirler. (Onlara göre) Biz; Amerika'nın, Yahudi'nin ve İsrail'in **çıkarına** olacak hakaretlere ma'ruz kalmalı, hapse atılmalı, idam edilmeli, ecnebîlerin şahsî pis çıkarlarının kurbanı olmalıyız. Onlar, (gerçek) İslam'ın ve ruhaniyetin (İslam'ın savunucusu olan öncü bilginlerin), kendi maksatlarına ulaşmalarına engel ve zararlı olduğunu biliyorlar..; (onun için de) bu engelin, bu zorba devletin eliyle yıkılması gerekir..."

"İslam Ahkâmına Aykırı Davranan Bu Zorba Devlet Gitmelidir!.."

"... Ben çareyi, İslam ahkâmına ters düşen davranışlarda bulunan (..) bu **zorba düzenin** gitmesinde ve yerine **İslam ahkâmına uyan** ve İran milletinin derdine ortak bir devletin (düzenin) gelmesinde buluyorum! Allah'ım!..; Şimdilik üzerime düşen görevimi yerine getirdim.. '**Allahumme kad belağtü!**' (Allah'ım ben tebliğ ettim!). Eğer, sağ kalırsam; bundan sonraki üstüme düşecek görevi, Allah'ın izniyle yerine getireceğim!.. Allah'ım! **Kur'an-ı Kerim'i** ve **müslümanların namusunu!**, ecnebîlerin şerrinden, **sen koru!...**"²¹ ...

"Siz muhterem zevat; tüm metanet ve direnişinizle, bu düzenin şeriat ve kanun dışı işleri karşısında durup, karşı koyunuz! Bu paslanmış ve çürümüş süngülerden korkmayın!.. Bu süngülerin kırılması yakındır. Bu egemen düzenin, süngü (silah) ile, büyük bir milletin karşısında direnebilmesi mümkün değildir! Ve er-geç, yenilmeye mahkûmdur. Şimdi bile, takatsiz kalmış ve yenilmiştir!!!...""²² ...

"Üzülüp kaygılanmayın, ızdırap içinde olmayın! Korkuyu kendinizden uzaklaştırın!... Siz, **öyle öncülerin peşinde gitmektesiniz ki**; -bugün bizlerin gördüğü şeylerin, onlarınkinin yanında **hiçbir şey olmadığı**- belalar, musibetler karşısında sabredip direndiler. Bizim **büyük önderlerimiz, Aşura**

²¹ Sahife-i Nur: 1/27-28;...

²² Sahife-i Nur: 1/36;...

Günü ve **Onbirinci Gecesi** gibi olayları geride bırakmışlar ve **Allah 'in dini yolunda** öylesine musibetlere tahammül etmişlerdir; siz, bugün ne diyorsunuz? Neden korkuyorsunuz? Niçin ızdırap içindesiniz?... İmam Ali ve İmam Hüseyin (as)'in **ta'kipçisi** olduğunu iddia edenlerin, şu zorba hakim düzenin rezilce işleri karşısında **pes** etmeleri, zaafa düşmeleri ayıptır... Hakim düzen, bu cinayetleri işlemekle, kendisini rezil etti. Ve cengizî (zalimâne) özelliğini çok bariz bir şekilde gösterdi. Zorba düzen, bu faciayı işlemekle **yok oluşunu** kesinleştirdi; biz muzaffer olduk!..."

"Biz, Allah'tan, bu düzenin kendi mahiyetini ortaya çıkarmasını ve kendini **rüsvay** etmesini istiyorduk. Bizim İslam büyüklerimiz, İslam'ın ve Kur'an-ı Kerim'in ahkâmının korunması **yolunda öldürülmek, zindana atılmak** ve **fedakârlıkta bulunmak** suretiyle İslam'ı günümüze kadar koruyup, bize ulaştırabildiler. Bugün, bize düşen görev şudur ki; İslam'a ve müslümanlara yönelik **tehlikelere** karşı durabilmek ve İslam'a **hiyanet** edenlerin ellerini kesebilmek ve de onların pis isteklerinin önünü alabilmek için, tüm zorluklara tahammül edebilmek için, şimdiden **hazır olmanız** gerekmektedir!..."²³ ...

"Kalem elimde olduğu müddetçe, memleket maslahatlarına aykırı olan işleri ifşa edeceğim!..."

"Ben, bugün kalbimi, sizin görevlilerinizin süngülerine hazır bulundurmaktayım! Velâkin, sizin zorbalıklarınızı asla kabul etmeyecek ve sizin zorbalarınızın karşısında eğilmeyeceğim.. Allah'ın izniyle, Allah'ın hükümlerini her münasip zamanda beyan edeceğim..."²⁴

İsrail Uşaklarının (Bahailerin) Ülkenin Birçok Önemli Makamını Ele Geçirmeleri

"Siz büyüklerin, gerçekten **İsrail uşakları** olan bu fırkanın, ülkenin önemli makamlarını ele geçirdiklerine dikkat etmesi gerekir. İsrail'in, **İslam'a** ve İran'a karşı olan tehlikesi git-gide yaklaşmaktadır. İslam ülkeleri

²³ Sahife-i Nur: 1/38;...

²⁴ Sahife-i Nur: 1/40;...

aleyhine olarak **İsrail ile anlaşma** yapılmış, ya da yapılmaktadır. Büyük ulema ve hatipler, (halkı oluşturan) diğer kesimleri uyandırmalı-bilgilendirmeli, böylece zamanında, bu (hainâne) iş engellenmelidir...

"İslam Uleması, İslam'a ve Peygamber'e Olan Borcunu Ödemelidir!"

"İslam'ın ve İslam Peygamberi'nin bizler üzerinde **hakki** vardır. O büyük **önderin** zahmetlerinin yok olduğu şu zamanda, İslam uleması ve mukaddes **dine** bağlı olanlar, **borçlarını** ödemek, üzerlerine düşen görevleri yapmak zorundadır. Ben; ya, bu fasid düzene gereken dersi verinceye kadar oturmamaya, ya da Allah-u Teala (cc)'nın huzurunda **mazur** kalmaya kararlıyım! **Ey İslam Uleması! Siz de kararınızı verin!.. Ve, bilin ki zafer sizindir!... (Zira;) '!. Allah, nurunu tamamlayacaktır, kâfirler 'kerih' görseler de!...'**²⁵. **Allah'ım! İslam'ın, müslümanların ve İslam Ulemasının azametini her geçen gün artır... "**²⁶...

"Biz, o büyüklerin hatırı için 'tokat' yedik; ve gençlerimizi kaybettik. Bizim suçumuz, İslam'ın ahkâmını ve İran'ın bağımsızlığını korumamızdır. Biz, İslam için bu kadar ihanete ma'ruz kalmışız ve kalıyoruz. Biz; hapis, eziyet ve idamı beklemekteyiz!— Bırakın da bu zalim ve zorba düzen, her türlü insanlık dışı işi yapsın; gençlerimizin elini ve ayağını kırsın, hastalarımızı hastaneden dışarı atsın, bizi ölümle, hakarete ma'ruz bırakmakla tehdid etsin, din ilimleri medreselerini yıksın, İslam'ın güvercinlerini yuvalarından kovsun-avare kılsın!..."

"Bu Gasıp - Eşkiya Düzen Başta Olduğu Müddetçe, Müslümanlar Rahat Bir Gün Göremeyeceklerdir!"

"Ben, defalarca **bu devletin kötü niyetli ve İslam'ın hükümlerine muhalif olduğunu** söyledim; ve onun örnekleri ise birbiri ardınca ortaya çıkmaktadır..."

²⁵ Tevbe(9): 32; Saf(61): 8;...

²⁶ Sahife-i Nur: 1/44-45;...

"Zorba düzen, bizi maksadımızdan döndürmeye muktedir değildir!"

"Ben, ordunun temiz fertlerine, İran'ın ve İslam'ın kurtarılması için, bu işlerden el çekmesini söyledim!..."

"İran milleti, İslam ülkeleri (halkları) ile kardeştir. Ve İsrail'le yapılan anlaşmadan da rahatsızdır!..."²⁷ ...

"...Eğer, müslümanlar bu zorba düzenin uyguladığı metod karşısında gafil bulunur, çok dikkat etmez, Kur'an-ı Kerim'in ve İslam'ın korunmasına çalışmazlarsa; Allah etmesin, bu **pis düzenin** ve **ecnebi uşaklarının**, İslam'ın zarurî hükümlerini çiğneyecekleri ve böylece; mukaddes İslam'ın **esasına** darbe indirecekleri açık ve bilinen bir gerçektir..."²⁸ ...

"...Zorba düzenin, minberlerde ve müslümanların toplandığı yerlerde; zulümlerinin, insanlık dışı, din ve vatan aleyhine olan işlerinin açıklanmasından çekindiğinden dolayı, başka bir rezil işe başvurarak, muhterem tebliğcilerden ve 'matem heyeti' başkanlarından, kendi zulümlerinden bahsetmemeleri ve kendilerini, kendi başlarına bırakmaları için 'taahhüd almak ve zorunlu kılmak' niyetinde olduğu.; bu taahhüdün hiçbir kanunî değeri olmadığı gibi, onunla muhalefetin hiçbir eserinin olmadığını, bu taahhüdü almak isteyenlerin 'suçlu ve ta'kip altında olduğunu', bilmeleri muhterem tebliğcilere, hatiplere (Allah sayılarını artırsın), muhterem heyetlere ve mazlumların 'seyyid'ine 'yas' tutanlara saygıyla arz olunur!.."

"Bugün, **İslam'a karşı oluşturulan tehlikenin, Ben-i Ümeyye tehlikesinden az olmadığını** siz muhterem zevatın bilmesi gerekir. Bu zorba düzen, tüm gücüyle **İsrail** ve onun **uşaklarıyla** (sapan ve sapıtan fırka olan Bahaîlik'le) **birliktelik** arzediyor. Düzen, propaganda araçlarını onların eline vermiş ve bürokrasinin kapısı, onlara sonuna kadar açılmış; **Ordu, Kültür Bakanlığı ve diğer bakanlıklar**, onlara yer ayırmış ve **kilit** makamları onlara

²⁷ Sahife-i Nur: 1/46, 47, 48;

²⁸ Sahife-i Nur: 1/50;...

vermişlerdir. *İsrail* ve onun uşaklarının tehlikesini halka anlatınız! 'Sinelere vurma' esnasında, *İslam'a*, *Fıkıh Merkezlerine*, *Diyanet'in* ve *Şeriat'in* yardımcılara yönelik musibetleri hatırlatınız.../...

"Bugünlerde sessiz kalmak, zorba düzeni desteklemek ve *İslam* düşmanlarına yardım etmek demektir!!... Bu işin sonuçlarından korkunuz! Allah-u Teala (cc)'mn gazabından çekininiz!... Eğer, sizin sessiz kalmanızdan dolayı *İslam'a* bir zarar dokunursa, Allah-u Teala (cc)'nın ve müslüman milletin nezdinde sorumlusunuz...²⁹"...

İsrail, İran'ı Yağmalamak İçin 'Engelleri' Aşmak ve 'Yok Etmek'Niyetindedir!...

"...İsrail, bu ülkede Kur'an'ın olmasını, din alimlerinin ve *İslam* ahkâmının olmasını istemiyor. İsrail, kendi pis uşaklarının eliyle medreseyi yok etti. Bizi eziyorlar, siz milleti eziyorlar, sizin ekonominizi ele geçirmek istiyorlar, sizin tarım ve ticaretinizi yok etmek istiyorlar, bu ülkede servet sahibi olmak istiyorlar, kendi uşaklarının eliyle servetlere sahip olmak istiyorlar; engel olan, mani olan şeyleri kaldırmak istiyorlar. Kur'an engel olduğu için kaldırılmalıdır; Feyziye Medresesi engel teşkil ettiği için yıkılmalıdır; dinî ilimler talebelerinin -ileride engel olmak ihtimali bulunduğundan- *damdan atılarak* el ve ayakları kınılmalıdır. Niçin bu şeyler yapılmalıdır?... '*İsrail'in, çıkarlarını elde edebilmesi, koruyabilmesi için bu şeyler yapılmalıdır!.. (İşte) devletimiz, İsrail'e uyararak bize ihanette bulunuyor!...*³⁰"...

Bizim Asıl Baş Belamız, Şah ve İsrail'dir!

"Bugün bana, bazı minber ehlini '*istihbarat teşkilatı'na* götürdüklerini ve '*uç şeyle*' uğraşmamalarını, başka ne söylerlerse söylemelerinin '*serbest*' olduğunu, söylediklerini bildirdiler. Birincisi: '*Şah'la.. İkincisi: 'İsrail ile uğraşmamalarını'; Üçüncüsü olarak da:*

²⁹ Sahife-iNur: 1/52-53;

³⁰ Sahife-i Nur: 1/54;...

'Dinin tehlikede olduğunu..' söylememelerini, bu üç konu dışında 'her şeyi söylemede serbest' olduklarını söylemişler... Peki!..; 'Bu üç şey'den bahsetmeyelim de, neden bahsedelim?... Bizim asıl dertlerimiz, bu üç şeyden ibarettir.. Tüm dertlerimiz bundan kaynaklanıyor!..? ...³¹

"...Bugün, muhterem tebliğcilerin ve hatiplerin, dine olan borçlarını ödemelerinin gerektiği gündür. Bugün; ya, **Ğafur** olan Allah'ın rızasının elde edileceği, ya da mukaddes **Zat**'ın (cc) **ğazabına** müptela olunacağı gündür. Bugün, öyle bir gündür ki, **İmam-ı Zaman**'ın (as) mübarek nazarı, İslam tebliğcilerinin üzerindedir; ye mukaddes **Şeriat**'e olan hizmetlerini yerine getirdiğine ve borçlarını nasıl ödediğine bakmaktadır... Muhterem hatiblerin çoğunun, **bizimle** olduğu kulağımıza gelmiştir. Allah'tan; hapisten-eziyetten-korkudan çekinenleri de uyandırmasını istiyoruz..."³² ...

"...Bundan (hapis ve işkencelerden) daha büyük, üzüntü vermesi gereken şey ise; İsrail ve İsrail'in uşaklarının, ülkenin bir çok **kilit** makamlarına tassallutu ve devletin, zorba düzenin uşaklarının yardımıyla onun (ülkenin) ekonomisini ele geçirmesidir. İsrail, İslam ülkeleri ile savaş halindedir ve İran devleti, onunla **dostluk** içerisinde bulunmaktadır; her türlü propaganda araçlarının ve onun mallarının girişini sağlamaktadır..."³³ ...

"... **Zindana düşmeler olmazsa zafer elde edilemez! Hedef, bir grubun serbest bırakılmasından daha büyüktür; (onun için) hedefin göz önünde tutulması gerekir. Hedef; İslam'dır, ülkenin bağımsızlığıdır, İsrail uşaklarının dışlanmasıdır, İslam ülkeleri ile birliktelik - ittifak arz etmektir. Bugün, ülke ekonomisinin tümü İsrail'in elindedir; İsrail uşakları, ülkenin ekonomisini ele geçirmişlerdir; fabrikaların çoğu, onların eliyle yönetilmektedir...**"³⁴ ...

³¹ Sahife-i Nur: 1/56;...

³² Sahife-i Nur: 1/61;...

³³ Sahife-i Nur: 1/62;...

³⁴ Sahife-i Nur: 1/64;...

"Ben şimdiye kadar, sohbetlerimde acizlik hissetmediğim halde, bugün, **genelde** İslam'ın durumu, **özelde** ise İran'ın durumu; bu yılda meydana gelen ilmî medreselerin başından geçen olay ve **Onbeş Hordad Olayı**'ndan dolayı ruhî bakımdan üzüntümü açıklamak yönünde, kendimi **aciz** hissediyorum. Zindandan çıkıp göz hapsine alındığımdan, ve (ancak) bana dış haberler geldiğinde, **Onbeş Hordad Olayı**'ndan haberdar olabildim. Allah-u Teala (cc) bilir ki, Onbeş Hordad Olayı **beni ezdi!..** (Hazır bulunanların şiddetli ağlayışı), şimdi ise, Kaytariye'den buraya gelmişim ve acaib manzaralarla karşı karşıyayım!... **Babasız çocuklarla** (Hazır bulunanların şiddetli ağlayışı..), **Gençlerini kaybetmiş babalarla-gençlerini kaybetmiş analarla-kardeşi ölmüş kadınlarla-kesik ayaklarla-bitkinlerle..** karşılaştım! (İşte) Bunlar; beyefendilerin(?) **medeniyeti!..** ve bizim de **gericiliğimiz!..dir!... Ne yazık ki!..** bizim elimiz bir yere ulaşamıyor!.. **Ne yazık ki!..** sesimizi, dünyaya duyuramıyoruz;.. **Ne yazık ki!..** çocukları ölen bu annelerin ağlayışlarını kimseye ulaştıramıyoruz!...(Hazır bulunanların şiddetli ağlayışı..)...

"...**Bugün de ruhaniyet kıyam etmiş, ayaklanmıştır. Millet de ruhaniyete uyararak ayaklanmış, İslam milletleri de uyanmış ve ayaklanmıştır. Ruhaniyetin isteği olan İslam kanunlarına uymak 'İrtica' (mı)dır!?... (O halde;) Resul-ü Ekrem (sav) mürteci miydi?... Uğrunda bu kadar ihanete uğradığımız, eziyet gördüğümüz bu İlâhî kanunlara uyulmasına davet etme mi irticadır?... Allah-u Teala (cc) mı gericidir?... İlâhî vahyin aracısı olan Cibril-i Emin mi gericidir?... Peygamber-i Ekrem gerici midir?... Hidayet İmamları gerici midir?... İslam'ın doğduğu günden bugüne kadarki -hiçbir şeye sahip olmayan- İslam alimleri, İslam ve Vahiy kanunlarını millete tebliğ ediyorlar... İlâhî kanunları tebliğ etmek mi irticadır?... ' ³⁵ ...**

İslamî Maksatlar- Gayeler Yolunda Korkmak, Dinsizliğin Alâmetidir

³⁵ Sahife-i Nur: 1/67-68;...

"Enbiyanın kendilerini, uğrunda tehlikeye attığı; büyük evliyanın ölüme seve seve gittiği; büyük İslam alimlerinin ateşte yakıldığı, başlarının kesildiği, hapse atıldığı, sürgüne gönderildiği-uzun müddet hapse tıkanıdığı **İslamî amaçlar-gayeler**' uğrunda, eğer bizler **korkarsak...** bu, bizim **dinsiz olduğumuzu** gösterir... **Dünya hırkasını** üstünden atan bir **dindar** hiç korkar mı?... Eğer, bu âlemin dışındaki **âleme** de inanıyorsak, Allah yolunda öldürülmeye-şehidlerin safına katılmaya **şükür** etmeliyiz!...; Bir de kalkıp korkalım mı?... **Neden korkalım?**... Bu âlemden başka bir yeri olmayan korkmalıdır!... Bize; **Elhamdülillah** Allah-u Tebareke ve Teala, -kendi dinine göre hareket eder, davranışta bulunursak- **güzel- iyi bir yer** va'detmiştir. Bu şekilde olduğumuza ümitliyim! Bu şekilde davranacağımıza ümitliyim!... (O halde) **Biz, neden (niye-niçin) korkmalıyız?..**; Sizlerden niçin korkacak mışız?... En son yapacağınız iş ise, **idam** etmenizdir. Bu ise; bizim **asıl ve rahat hayatımızın başlangıcıdır!..**, bu kesif işlerden kurtuluruz;., bu çile ve eziyetlerden kurtuluruz..."³⁶ ...

İslam'ın Kudreti

"İslam; Allah 'ın izniyle, sizin dünyayı yönetmenizi istiyor. İslam, ki; kılıcı çekti ve yaklaşık olarak dünyanın yarısını ya da daha fazlasını ele geçirdi;.. Kılıçla ele geçirdi!.. Bu İslam mı gericidir?.. İslam, şu an esareti altında bulunduğunuz şu ülkeleri kendi taht-ı esaretine aldı!... İslam ahkâmına göre zahiren de olsa amel eden, İslam bayrağı altında olduğunu-İslam'a bağlı olduğunu söyleyen (bir-iki tanesi istisna'dır ve İslam ahkâmına uymamıştır) Yirmi küsur bin kişilik Arap topluluğu, öyle bir güce ulaştılar ki, bu genişlikte ve büyüklükteki bir ülkeye; 'medeniyet' kurmak, insanlığı hakim kılmak için girerek, tâ en ücra köşesine kadar her tarafı ele geçirdiler. İslam alimlerimiz de, büyük mercilerimizde olan bu (cihadî-medenî) nuranî fikirler, İslam'ın nuru sayesinde tecelli

³⁶ Sahife-i Nur: 1/72;...

etmektedir. Bu büyük adamlarımızda bulunan nuranî fikirlerin tümü İslam'ındır...³⁷ ...

Devletin, Fakirlerin Durumuna İlgisizliği

"Bu kalkınmış(?) devlet; İsfahan'daki, Tahran'daki, Kum'daki, diğer yerlerdeki bu bîçarelere-miskinlere bu **kış** gününde yardımda bulunmayı hiç düşündü mü?... Bu yıl, -42, -43 derece soğukların bulunduğu Hemedan'da, iki bin kişiden fazla insanın öldüğünden haberdar oldu mu? Bu şehirdeki insanlara yardımda bulunmayı hiç düşündünüz mü?... Ey, kalkınmış(?) ülke!... Ey, ülkeleri kalkınmış(?) beyefendiler!... Biz, gerçekten ilerlemenizi, kalkınmanızı istiyoruz!... Bu bîçarelere bir çare düşününüz..; hem, **açlık** çeksinler, hem de başlarında **tokmak** mı bulunsun? Hem, **yalınayak** gezinsinler, hem de siz kafalarına **jop** mu vurasınız?... Biz, böyle yapmamanızı söylüyoruz! Millete bu kadar baskı yapmamanızı, dayak atmamanızı-sövmemenizi söylememiz mi gericiyiz?... Sizler, **zorbalardan uşağı olduğunuz** halde; silah zoruyla, keyfinize göre bu bîçare millete (zalimâne) uygulamalarda bulunduğunuz halde;.. **çağdaş-uygar!** oluyorsunuz da, İslam ahkâmına ve kanun-u esasiye uymanızı söyleyen bizler mi gericiyiz!?...³⁸ ...

Cevr (-ü Zulüm) Hükümetinin, İslam'a Duyarlılığı(?)ve İslamî Üniversite 'nin Tesisi

"Efendilerin, birkaç milyon tahsis ederek İslamî üniversite tesis edeceklerini (gerçekten komik bir durum!) duydum. Eğer siz, gerçekten İslamî duyarlılığa sahip iseniz, bizim üniversitemiz oradadır ve siz (onu) niye yıkıyorsunuz?... Eğer siz, gerçekten İslam'ın olmasının gerekliliğini kabul ediyorsanız; İslam ahkâmının ebedî olmasını, İslam ulemasının ebedî olmasını istiyorsanız;.. Şerrinizi bize sürmeyiniz, sizden hayır geleceğini ummuyoruz!.. Ta'bir caiz ise, 'Gölge etmeyin başka ihsan

³⁷ Sahife-i Nur: 1/73;....

³⁸ Sahife-i Nur: 1/74;...

gerekmez'... Bizim gizli-kapalı bir şeyimiz-durumumuz yoktur. Medreselerimiz ve evlerimizin tümü mevcuttur, gelip görsenize!... İslam ahkâmının esaslarının korunması için, bu fakir milletin tüm ihlaslarıyla verdikleri parayla oluşturduğumuz 'bir yıllık bütçemiz'; dışarıdan gelen bir 'resmî misafirin' bir günlük ağırlama masrafı kadar ediyor mu?!.. Söylesenize!..; yazıklar olsun, sizin gibi gericilere!!!... "39 ...

Rejimin Hilelerinden Biri de İslamî Üniversiteyi Tesis Etmesidir!

"Siz, bu beyefendilerin İslamî üniversite açmak istemelerini, bunların *İslam'la barış yaptığına* yorumlamayın!... Bu konu; Emir'el-Mü'minin'in (as) karşısında, *Kur'an'ın mızraklara takılmasına* benzemektedir. Muaviye, Kur'an harbesiyle Emir'el-Mü'minin'i yendi. Kur'an'ı **alet** etti; yoksa, birkaç saat içerisinde, Ben-i Umeyye'den bir **iz dahi** kalmayacaktı!... Lâkin, *Kur'an'ı* getirerek; **'Biz müslüman, siz de müslüman!': Eşhedü en lailahe illallah; işte bu da Kur'an!'** dediklerinde, bu bedbaht ahmaklar olan: **Kutsal ahmak** olup da **İmam'ı tanımayan** bu Haricîler; Hz. Emir, her ne kadar **Sabırlı olun!** dediyse de, **'Hayır, hayır.. Kur'an Allah'ın hükmüdür; Böyle şey olmaz!'** diyerek, hatta.. Hz. Ali'yi, bu dostları-yardımcıları (olan Haricîler); Onların (Ben-i Umeyye'nin) *Kur'an'ı mızraklara takarak, 'Sizinle bizim aramızda Allah'ın hükmü olan Kur'an hüküm vermelidir!'* sözlerine aldanarak, öldürmek (bile) istediler...

...(Böylece, Hz. Ali'yi sulha mecbur bıraktılar. Ve Ben-i Umeyye),
..Kur'an ile, İslam'ı yendiler...

... Lâkin (şimdi uyanık) İslam milleti vardır; **İslam milleti** yine canlıdır-dipdiridir; yeniden canlanmaya başlamıştır. **'Barekellahu fikum!'**. İslam milleti, artık uyandı, (gafıl-gafıl) oturmayacaktır. Eğer, ben bile **dönüş**

³⁹ Sahife-i Nur: 1/74;...

yapsam, İslam milleti, asla (bu kıyam yolundan) geriye dönüş yapmayacaktır..."⁴⁰ ...

İşgalci İsrail ile Anlaşma

"Biz diyoruz ki; 'Efendim! Tüm İslam ülkeleri küfrün ve İsrail'in karşısında birleştikleri halde, siz ve Türkiye devleti, kalkmış İsrail'le birlikte olmuşsunuz!' Biz, bu işin doğru olmadığını söylüyoruz. Bu kadar, milletlerin duygularının aksine hareket etmeyin! Vallahi bu iş, zararlıdır!... Tüm müslümanlar bir tarafta, İran ülkesi de öte taraftadır. Böylece, İran milletin şerefini kirletiyorsunuz; o zaman 'Sünnî kardeşlerimiz' de, 'Şiilerin' yahudi-perest olduğunu zannedeceklerdir..."

"Ey halk! Ey dünya!.. Biliniz ki, bizim halkımız, İsrail ile anlaşmaya karşıdır. Bunu (anlaşmayı), millet ve ruhaniyet yapmamaktadır. Dinimiz, İslam düşmanlarıyla birlikte olmamamızı; Kur'an'ımız, müslümanların karşısındaki İslam düşmanlarıyla anlaşmamamızı ve onları onaylamamamızı bizlere bildirmektedir... Biz, bunları söylüyoruz! Bunlar irtica mıdır? Gelin görelim-bakalım bunun neresi irticadır?... Sizin ta'birinize göre; ikibinbeşyüz yıllık bir geçmişe sahipsiniz ve durmadan bununla da övünüyorsunuz! İslam karşısında yok olmuş olanların, ikibinbeşyüz yıllık çürümüş kemiklerini çıkararak övünen sizler, ömrünüzün sonunda İslam'ın hükümlerine ve müslümanlara karşı, İsrail ile mi anlaşıyorsunuz?... "⁴¹ ...

Bir 'Aşura' Meydana Getirin!

"İslam'ı sunun, anlatın ve İslam'ın insanlığa sunuluşunda Aşura'nın benzerini meydana getirin.

Aşura gününü nasıl titizlikle korumuş ve elden gitmesine engel olmuş isek, nasıl halk **Aşura** gününde toplanıp matem tutuyorlarsa (müessisine

⁴⁰ Sahife-i Nur: 1/79;...

⁴¹ Sahife-i Nur: 1/77;...

selam olsun!)), siz de bugün öyle bir iş yapın ki, **yönetimin** düzeltilmesi konusunda bir dalgalanma meydana gelsin! Toplantılar yapılsın, bu hareketin **vaizleri** çıksın ve halkın zihninde yer tutsun.

İslam'ı **tanıtırsanız**; dünya görüşünü, inançlarını, ilkelerini, hükümlerini, içtimaî nizamını insanlığa tanıtabilirseniz, insanlık tam bir iştiaak ile, susuzluk ve **özlem** ile İslam'ı karşılar ve **kabul** ederler. Allah bilir ki, İslam'ı talep edenlerin sayısı çoktur. Ben, tecrübe etmiş bulunuyorum; **'bir kelimenin benimsetilmesi ile'**, halkta bir **büyük akım** ve **dalgalanma** meydana geliyordu. Çünkü; herkes, bütün halk, bugünkü durumdan gayr-i memnundur. Baskı ve şiddet altında bir şey söyleyemediklerinden, ortaya atılıp şecaatle söz söyleyecek **birini** bekliyorlar...

İşte; Ey İslam'ın cesur çocukları! Siz, erkekçe ayağa kalkın ve halka hitap edin., konuşun!... Gerçekleri, halk topluluklarına sade bir dil ile anlatın; onları kaynaşma ve hareket haline getirin! Sokak ve çarşılardaki halktan, bu temiz yürekli işçi ve köylülerden, uyanık üniversite öğrencilerinden mücahidler meydana getirin!...; halkın tümü mücahid olacaktır. Toplumun bütün sınıfları; hürriyet, bağımsızlık ve milletin mutluluğu için savaşılmaya hazırdırlar. Hürriyet ve mutluluk için savaşmada, dine ihtiyaç vardır. İslam'ı, 'cihad ve mübareze dini' olan İslam'ı halka verin ki, inançlarını ve ahlâklarını O'na göre doğrultup düzeltsinler ve 'mücahid bir güç' halinde, zorba ve emperyalist 'örgütü' yıkıp İslamî hükümeti kursunlar.../..."⁴² ...

Uzun Süreli Savaşta Mukavemet

"Hiçbir akıl sahibi, bizim tebliğat ve ta'limatımızın hemence, 'İslamî Devlet' kurulmasıyla sonuçlanacağını bekliyor değildir. Bu İslamî yönetimin kurulması için çeşitli ve sürekli faaliyete ihtiyacımız vardır. Bu, zamana ihtiyaç gösteren bir hedeftir. Yeryüzünde akıllı kişiler, iki yüz yıl

⁴² Hükümet-i İslamî (İslam Fıkında Devlet): 162-163;...

sonra, bir başkası için temel olsun diye, bir sonuç alınsın diye, şuraya bir taş koymakta tereddüt etmezler. Halife, ceviz fidanı diken bir ihtiyara şöyle demişti: 'İhtiyar! Elli yıl sonra ve sen ölmüş iken, meyve versin diye ceviz mi dikiyorsun?'. Şöyle cevap aldı: 'Başkaları diktiler biz yedik; biz de dikiyoruz ki başkaları yesin!...' ⁴³ ...

"Hz. Mûsa (as), başta çobanlık yapıyordu, yıllarca da yaptı. Fir'avn ile savaş ödevi verildiği günde, görünürde yardımcısı ve desteği yoktu. Fakat, zati liyakati ve sebatı yüzünden bir 'asa' ile Fir'avn'ın hakimiyetini devirdi. Aynı asa benim ve zat-ı alinizin elinde olsa idi, bu işi yapabileceğimizi düşünebiliyor musunuz?... Mûsa'nın (as) himmeti, ciddiyeti ve tedbiri olmalıdır. Bu iş, herkesin işi değildir..."

Peygamber-i Ekrem (sav), risalet görevi verildiğinde ve tebliğe başladıklarında sekiz yaşında bir çocuk olan (Hz. Emir (as)) ve kırk yaşlarında (yaşlı) bir hanım O'na iman ettiler. Başta bu iki kişiden başka kimsesi yoktu. Resul-i Ekrem'e (sav) ne kadar eziyet verildiğini, engeller ve karşı koymalarla karşılaşıldığını herkes bilir. Fakat, me'yüs olmadı. 'Kimim-kimsem yok ki!' demedi, sebat buyurdu. Manevî kudret ve güçlü bir azim ile, başlangıçta maddî şartlar hiç elverişli değilken, risaletini, bugün yediyüz milyonun O'nun sancağı altında bulunduğu duruma ulaştırdı... ⁴⁴ ...

Emperyalizmin Fikrî ve Ahlâkî Etkilerinin Giderilmesi

*"Emperyalizmin hizmetkârları ve onların **kuklası** olan gayr-i millî hükümetlerin eğitim, propaganda ve siyaset kurumları yüzyıllardır **zehir** saçmakta, halkın fikir ve ahlâkını bozmaktadır. Halk arasından gelip dinî ve ilmî merkezlere girenler de, tabiatıyla bu kötü ahlâkî ve fikrî etkileri birlikte getirmektedirler. Dinî merkezler de toplumun ve halkın bir parçasıdır. Bu dinî*

⁴³ İslam Fıkhiında Devlet (Hükümet-i İslamî): 164;...

⁴⁴ İslam Fıkhiında Devlet: 166-167;...

ve ilmî merkezlerde bulunanların da fikrî ve ahlâkî yönden eğitilmesi için gayret göstermeliyiz. Yabancıların, hain ve fasid devletlerin siyasetlerinin sonucu olan fikrî, manevî ve ruhî etkilerini gidermemiz, bunlarla da **savaşmamız** gerekir..."⁴⁵ ...

Siyasî İnkılabın Gerekliliği

"... Şariat ve akıl, hükümet biçimlerinin bu gibi İslam'a aykırı veya İslam dışı görünümle sürdürülmesine imkân vermememizi emreder. Bu hususun delilleri açıktır: İslam dışı bir siyasî nizamın yürürlükte olması, 'İslam siyasî nizamı'nın icrâ edilmeksizin bırakılması anlamına gelir. Yine şu delil de ileri sürülebilir: İslam-dışı siyasî nizamlar, şirk-amiz nizamlardır. Çünkü, hakimi tağuttur. Biz ise, şirkin etkilerini müslümanların toplumundan ve yaşayışından uzaklaştırmak ödevi altındayız. Şirki ortadan kaldırmakla ödevliyiz. Bir delil de şudur: Mümin ve erdemli kimseler yetiştirmek için, elverişli toplum şartlarını hazırlama ödevimiz de vardır. Bu şartlar da, değersiz ve liyakatsiz güçlerin ve tağut hakimiyetinin meydana getirdiği şartların tamamen karşıtıdır. Şirke bulaşmış (şirk-amiz) nizamdan doğan şartların kaçınılmaz sonucu, bugün görmekte olduğunuz fesaddir. Bu, işte ortadan kalkması gereken 'fesad-un fil'arz'dır'⁴⁶ ... Ve fesada sebep olanlar, eylemlerinin karşılığını görmelidirler...

Bu, Fir'avn'ın güttüğü siyaset ile; Mısır'da meydana getirdiği fesaddir. 'İnnehü kane min'el-müfsidin!'⁴⁷. Bu içtimaî ve siyasî şartların içinde, mü'min - takva sahibi ve adil bir insan yaşayamaz; imanını ve sâlih davranışını koruyamaz. Karşısında iki yol vardır: Ya, ister istemez şirke

⁴⁵ İslam Fıkhında Devlet: 168;...

⁴⁶ Konuyla direkt ve endirekt ilgisi için bakınız; Bakara(2): 256, 257; Nisa(4): 51, 60, 70; Maide(5): 32, 60; Enfal(8): 73; Hûd(11): 116; Kasas(28): 77; Rum(30): 41; Fecr(89): 11, 12; İlâh...

⁴⁷ Kasas(28):4;...

eğilimli ve sâlih olmayan işleri irtikap edecektir, yahut bu gibi işleri yapmamak için ve tağutların emir ve kurallarına teslim olmamak için onlara karşı çıkacak ve bozuk şartları ortadan kaldırmak için savaşıacaktır. Elimizde, bozuk ve bozucu şartları ortadan kaldırmak; hain ve fasid, zalim ve zorba yöneticileri alaşağı etmekten başka çare yoktur!...”⁴⁸...

"...Bu yıpranmışlık, tükenmişlik ve bitkinliği kendinizden uzaklaştırın, programınızı ve tebliğat yöntemlerinizi tamamlayın; İslam'ın tanıtılmasında ciddiyet ve gayret gösterin, İslamî bir hükümet teşkili için kesin karar verin! Bu yolda ilerlemeye ve öncülük etmeye bakın, hürriyet isteyen 'savaşçı halkla' elele verin; İslamî hükümet (İslam devleti) kesinlikle kurulacaktır!.. Kendinize güveniniz olsun!... Sizde bu güç, bu cesaret, bu tedbir var ki, milletin hürriyet ve istiklali için çarpışıyorsunuz; sizler ki, halkı uyandırmayı ve 'mücadele'ye hazırlamayı başarabilmişsiniz!: Emperyalistlerin ve istibdadın örgütünü titretmeyi biliyorsunuz, günden güne de daha fazla tecrübe kazanıyorsunuz, içtimai işlerde tedbir ve liyakatinizde artıyor!...

Hakim ve zorba teşkilatı devirmeyi başardığınızda, kesinlikle söylenebilir ki, devlet yönetiminin ve halk kitlelerine 'önderlik' etme işinin de üstesinden gelebileceksiniz. Hükümet ve idarenin nasıl olacağına ilişkin plan ve bunun için gerekli kanunlar hazırdır...

...Memnuniyetle görülüyor ki, halk toplulukları da size uymakta, sizinle müttefik davranmaktadır. Elimizde az olan, 'silahlı güç'tür. Onu da inşaallah elde edeceğiz. 'Asa-yı Mûsa'ya ve 'himm-i Mûsa'ya ihtiyacımız var. Öyle kişiler ortaya çıkmalıdır ki, 'Mûsa'nın 'Asa'sını ve Ebu Talib oğlu Ali'nin 'kılıcını' kullanabilsinler!...”⁴⁹...

"... Siz, insanlığa önder olmalısınız, siz de başkaları gibisiniz, siz de ülkeyi yönetebilirsiniz, başkalarında olup da sizde olmayan ne gibi

⁴⁸ İslam Fıkında Devlet: 41-42;...

⁴⁹ İslam Fıkında Devlet: 170-171;...

özellikler var ki?.../... Ye'se kapılmayın! Bunların imkansız şeyler olduğu zannına kapılmayın! Allah biliyor ki, sizin liyakat ve değeriniz, başkalarından az değildir. Değer; (eğer) zulümden ve katillikten, hunharlık ve adam öldürmeden ileri geliyorsa, şüphesiz sizde bu anlamda değer yoktur...'⁵⁰ ...

Saray Adamı Olan Ahundları (Mollaları) Kovunuz!...

"Bunlar, İslam fakihleri çerçevesine girmezler. Bunların bir çoğunu, İran Emniyet Teşkilatı (SAVAK) sarık sahibi yapmıştır ki, duâcılık ederek halkı aldatsınlar.../...

Bunlar fakih değildir; ne oldukları tanınmış, bilinmiştir. Halk bunları tanır. Rivayetlerde; 'Bu gibi kişilerden, din açısından korkunuz, kaygılanınız'...' Bunlar, dininizi ortadan kaldırırlar!" diye nakledilmiştir. Bunların kimliğini açıklayıp rezil etmek gerekir. Yüzsüz değil iseler, yapılacak açıklamadan sonra, halka bakacak yüzleri kalmaz, silinir-giderler. Bunların halk üzerinde etkisi güçlenip sürdüğü ölçüde de, ne

⁵⁰ İslam Fıkhında Devlet: 173;.. Konu, şu şekilde devam etmektedir:

"... O adam, ben hapisanede iken önüme dikildi. Ve benimle birlikte.../... Ağa-yı Kumî orada idik. Dedi ki: 'Siyaset; yalancılık-kötülük, vs. vs., kısaca hinoğlu hinlikten ibarettir; bunu, bize bırakın!' Doğru söylüyordu. Siyaset bunlardan ise, onlara mahsus olur. Siyaseti olan İslam, siyasete sahip olan müslümanlar, kulları siyasetle yöneten Hidayet İmamları, siyasetten, onun söylediğinden başka bir anlamı kasdeder...

O, bizi kandırmak-iğfal etmek istiyordu. Bu konuşmadan sonra gitti ve gazetede şöyle bir bildiri yayımladı: 'Din adamları ile, siyasete karışmamaları konusunda anlaşma yapıldı!' dedi. Biz de, serbest bırakıldıktan sonra, camide, minberden onun söylediği bu sözü yalanladık. Dedik ki: '...Yalan söylenmektedir. Humeynî veya başkası böyle bir söz söylerse, onu dinî merkezden çıkartırız!'

Bunlar, evvelden beri zihnimize siyasetin yalancılık veya benzeri kötü işler anlamında olduğunu işlemeye uğraştılar ki, sizi ülke işlerinden soğutsunlar.../... Becerikli üstadları, bu planları, bu düzenleri hazırlamışlardır. İngiliz Emperyalistleri, üçyüz yıl önceden 'Şark' ülkelerine nüfuz etmişlerdir ve her yönüyle bu ülkeleri tanımakta ve haber almaktadırlar. Bu planları hazırlayanlar da onlardır. Sonraları da Amerikan Emperyalistleri ve başkaları İngilizlerin yolunu tuttular, onlarla işbirliği yaptılar ve programın yürütülmesinde ortak oldular.../... (İslam Fıkhında Devlet: 173-174);...

İmam-ı Zaman'ın (as), ne İslam'ın etkisi kalır. (Bunlar, gerçek İslam'ın halka ulaşmasını engellerler.).

Gençlerimiz, bunların sarıklarını başlarından almalıdır. 'İslam uleması', 'İslam fukehası' adı altında müslümanların topluluğunda bunca fesad icad eden bu gibi 'ahundların' sarıklarını başlarından almak gerekir. Bilmiyorum ki, İran'daki gençlerimiz öldüler mi? Neredeler?... Niçin bunların sarıklarını başlarından almazlar? Dikkat edin, 'öldürsünler!' demiyorum. Bunların öldürülmesi değil, sarıklarının alınması (din bilgini kisvesinden soyulması) gerekir. Halk, bu konuda ödevlidir, İran 'daki gayretli gençlerimiz ödevlidir... "⁵¹...

Zalim Yönetimleri Yıkılım:

"1-) Onlarla ilişkilerimizi keselim...

2-) Onlarla işbirliği yapmayalım!...

3-) Onlara yardım sayılan ve yararlarına olacak işlerden kaçınalım...

4-) Yeni yargı kuruluşları, malî-iktisadî kurum ve kuruluşlar, siyasî kuruluşlar, eğitim ve kültür kuruluşları meydana getirelim!...

İslam vatanındaki 'tağut' hakimiyetini, yani gayr-i meşru siyasî güçleri yıkmak, hepimizin görevidir. Zalim, zorba ve halka karşı olan devlet kurumları; yerlerini gerçek kamu hizmetleri kuruluşlarına bırakmalı ve İslamî kurallara göre yönetilmeli, tedricen İslamî yönetim (Hükümet-i İslamî) kurulup yerleşmelidir. Yüce Allah, Kur'an-ı Kerim'de 'tağut'a, gayr-i meşru siyasî güçlere itaati yasaklamıştır; halkı, sultanlar aleyhine 'kıyama' çağırmış, Mûsa (as)'nın sultanlar aleyhine 'kıyam'

⁵¹ İslam Fıkında Devlet: 182-183;...

ödevini belirtmiştir. Zalimlerle ve dinde 'tasarruf edenlerle 'mübareze'nin (savaşmanın) teşvik edildiği çok rivayet vardır..."⁵²...

".../...Öyle olunuz ve davranınız ki, davranışınız, ahlâkınız-gidişiniz ve yolunuz, dünyanın boş şeylerinden yüz çevirişiniz ile 'insanlar ıslah olsunlar', sizi 'örnek' alıp size uysunlar!.. Siz, Allah'ın kullarının uyduğu kişilerden olunuz!.. ('Mukted'el-Enam' olunuz). Allah'ın askeri

⁵² İslam Fıkında Devlet: 185;... Yazının devamı şöyledir:

"...Zorba ve zalim yöneticiler de, daima 'İmamlar'dan (as) korkmakta idiler. İmamlar'a (as) fırsat verilince 'kıyam' edeceklerini biliyorlardı, bu kıyamın sonucunda işret ve içindeki hayatlarının kendilerine haram edileceğini biliyorlardı. Bu sebeple, görürüz ki, İmam Ca'fer oğlu Mûsa'yı (as) , Hârûn tutuklatır ve nice yıl hapseder. Yahut Me'mun, Hazret-i Rıza'yı (as) Merv'e götürür, gözaltında tutar, sonunda da zehirler. Bunlar; İmamların 'seyyid' olması, Peygamber (sav) evladından bulunması ve kendilerinin de Peygamber'e (sav) karşı olmaları dolayısı ile bu işleri yapmıyorlardı. Üstelik Hârûn ve Me'mun, her ikisi de bir anlamda 'Şîi' idiler. Fakat, 'El-mülk'ü Akimün' (Saltanat kısırdır) cihetinden ve Ali evladının hilafet ve İslamî hükümet davası güttüklerini, bunu 'vazife' saydıklarını bildiklerinden, bu işlere kalkıştılar. Nitekim İmam'a (as) 'Fedek sınırlarını ta'yin et, sana bu araziyi geri verelim!' dendiğinde, rivayete göre Hazret-i İmam (as) , bütün İslam ülkesinin sınırlarını zikretti Böylece, (yalnız Fedek arazisi değil) 'Bütün bu sınırlara kadar olan İslam ülkesi bizim hakimiyetimiz altında olmalıdır ve siz gasıpsınız!' buyurmuş oldu.../...

...Rivayete göre İmam (as), Hârûn 'un yanına vardığında, Hârûn tahtın yanına kadar binekle getirilmesini ve tam bir saygı ile davranılmasını emretti Fakat sıra, 'Beytül-Mal'dan payların bölünmesine ve Haşimoğulları'nın paylarının ayrılmasına gelince; 'çok az' bir meblağ ayrıldı. Me'mun da orada idi Bu kadar saygıdan sonra bu paylaştırmaya şaşırды, Hârûn ona şöyle dedi: '... Senin aklın ermez Haşimoğullarını (Ehl-i Beyt'i) böyle idare etmek gerekir. Bunlar 'yoksul' bırakılmalı, hapsedilmeli, sürülmeli, zahmet çekmeli, zehirlenmeli, öldürülmelidir. Aksi takdirde, 'kıyam' ederler ve hayatı bizlere zehir ederler...

İmamlar (as), yalnız kendileri zalim düzenlerle, zorba yönetimlerle, bozuk saray çevreleri ile savaşmakla yetinmemişler, müslümanları da onların karşısında 'cihad'a' çağırılmışlardır.../... Şimdi ödevimiz, İslamî yönetim ilkelerini uygulamaya koymamız ve yürütmemizdir... Ümid ederim ki; İslam'ın yönetim biçimi, içtimâi ve siyâsî ilkeleri tanıtılırsa, büyük insan kitlelerinde güçlü bir 'düşünce' akımı vücûda getirir ve halkın 'devrim' hareketinden doğan 'kudret', İslam nizamının kurulmasına yol açar...

Allah'ım! Zalimlerin ellerini, müslüman beldelerinden kaldırt! İslam'a ve İslam ülkelerine 'hiyanet' edenlerin kökünü kaldır!.. İslam ülkelerinin başlarını bu ağır uykudan uyandır ki, milletlerinin yararına -maslahatlarına çalışsınlar, gayret göstersinler; bölünmeler ve bölücülüklerden, şahsî çıkarları peşinde koşmaktan el çeksinler!.../..." (İslam Fıkında Devlet: 185-189);...

olunuz; böylece İslam'ı, İslamî hükümeti tanıtınız. Öğreniminizi bırakın demiyorum, ders okuyup 'fakih' olmalısınız. Bu konuda 'ciddiyet' gösterin. Bu dinî ve ilmî merkezlerin içtihad mertebesinde, fakihlikten düşmesine ve bu gücü vermeyecek bir duruma girmesine müsaade etmeyin. 'Fakih olmadıkça İslam'a hizmet edemezsiniz!..' Ancak, öğreniminiz sırasında, İslam'ı halka tanıtabilme konusunu düşünün!..."

"Bugün İslam 'garib'dir!⁵³; İslam'ı tanıyan kalmamıştır. Sizin, İslam'ı ve İslam'ın hükümlerini halka ulaştırmanız gerekir ki halk, İslam'ın ne olduğunu, İslamî yönetimin ne olduğunu anlasın, risaletin ve imametın ne demek olduğunu kavrasın; İslam 'ın niye geldiğini ve ne istediğini öğrensın!... Böylece; yavaş yavaş İslam tanınsın ve inşaallah bir .gün, İslamî yönetim kurulsun!..."⁵⁴ ...

"...Büyük alimler, padişahlarla ve zalim siyasî güçlerle savaşmışlardır.../... Biz de zinde, görüş birliğinde ve el birliğinde olursak, başarıya ulaşırız. Herkesin ayrı görüşü ve ayrı hükmü bulunması, yalnız bu zamandadır. İslam nizamının kurulması işinin süratle sonuçlanmasının sebeplerinden birisi de budur! Yüz milyon kişinin yüz milyon ayrı görüşü olursa, bir şey başaramazlar. 'Yed'ullahi ma'al

⁵³ Merhum İmam Humeynî (ra); *"İslam, garib başladı; ve yine (başlangıcı gibi) garib haline dönecektir. Ne mutlu (o) gariblere!..."* Hadis-i şerifine dikkat çekmektedir. (Ki; bir kısım kaynaklarını, daha önce vermiştik.) Yalnız; bu hadisın Hazret-i Mehdi (as) ile olan ilgisini beyan ve ifade eden Hazret-i Ali (as), ezcümle şöyle buyurmaktadır:

"... O; İslam garib olunca, 'gurbete' düşer;., boynu üstüne yere 'ihlar', kuyruğunu yere vurur; bir daha kalkmaz yerinden!.. O; Allah'ın hüccetlerinin kalanlarındandır, Peygamberlerinin 'bıraktıklarındandır'!... O'nun zuhuriyle bilinir, aşikar olur o sırlar..." (Nehc'ül-Belağa/Türkçe terc: 283-284) (Ayrıca; *"dinin aribeyi"* diye teşbih edilmiştir. N.Belağa-Arapça: 1202)

Ve yine.; *"..Tuba lil'ğureba!..."* anlamının zuhûr edeceği zaman, **Hazret-i Mehdi'nin** (as) **zuhûr zamanı** olacağı., hadis-i şerif ile açıkça ifade edilmektedir: Sefinet'ül-Bihar: 1/644;

Ve; **..İmam Humeynî** (ra) ise; mezkûr zamanın ve vaktin, **günümüz** ve **zamanımız** olduğuna., dikkat çekmektedir. (İslam Fıkhdında Devlet: 184; Sahife-iNur: 18/87; Konuşmalar/Terc: 2/113;...).

⁵⁴ İslam Fıkhdında Devlet: 184.

cema'a'!; Allah'ın kudreti cemaat ile, yani müttehid-aynı görüşte ve birlik halinde olan müslümanlar ile dir. İttifak ve içtima gereklidir.../... Fakat; birisi bir yönden, diğeri bir yönden 'dinî vazifemiz bu değildir!' demeye başlarsa, işte o zaman felaket olur. Böyle 'sarıklıların' varlığı felakettir...

...Ben size tehlike olduğunu bildiriyor ve sizi uyarıyorum; size söylüyorum ki (eğer böyle devam ederse); geleceğiniz şimdikinden daha karanlık olacaktır...

İmam Hüseyin'in (as) fazla maddî gücü yok iken 'kıyam' etti O da, - neuzubillah- tembellik etse idi, 'kıyam etmek şu sırada benim dinî görevim değildir!' diyerek oturabilirdi. Emevi sarayı da, O'nun oturmasından, konuşmamasından ve kendilerinin de dilediği gibi at koşturmalarından memnun olurlardı. Fakat O, Müslim bin Akiyl'i halkı biy'ata davet etsin ve İslamî yönetim kurulsun, bu fasid yönetim ortadan kalksın diye gönderdi. O da, Medine'de otursa idi, O herif gelip 'biy'at' istediğinde de - neuzu billah- 'pek ala!' deseydi, memnun olurlar, elini de öperlerdi...

Bugün de egemen zümre, size saygı gösterirse, bilmeniz gerekir ki; bu saygı, ölmüş 'İmam-zade'ye gösterilen saygı gibidir; ölmüş olan İmam-zade'ye çok saygı gösterirler, çünkü güçlerine bir tehlike ve zarar gelmesi ihtimali yoktur. Fakat, hayatta bulunan 'İmam-zade' bir söz söylese idi, yahut karşılarındaki bizzat Hazret-i Emir (as) olsa idi de, onlara muhalefet etse idi, başkalarına oynadıkları oyunları O'nun da başına getirmekte tereddüt etmezlerdi...

Toplumun içinde bulunduğu duruma ve halkın karşılaştığı felaketlere aldırmayan, İslam ülkesinde işlenen cinayetlerden gafil olan, sadece yiyip-içmek, keyif sürmek ve maddî hayatını sağlamak peşinde olan müslümanların durumu, yine yukarıda zikredilen ayet-i kerime'ye uyar:

"...Metalanmaya (faydalanmaya-zevklenmeye) bakarlar ve hayvanların yediği gibi yerler ve ateş onların durağıdır!"⁵⁵

Gafil olanlar, İslam bütçesinden (müslümanların vergisiyle) rızıklandıklarını; İslam'a ve müslümanlara hizmet etmeleri gerektiğini bilmeyenler 'hayvan' gibidirler. Hayvan, elde ettiği yiyeceğin nereden geldiğini bilmez; bütün dünya katledilse, otu yanibaşında olduğu sürece keyfi yerindedir. O, yemini ister ve yer!.. 'Hayvanların yediği gibi yerler!... Dünya ve müslümanlar, bu gibilerden utanç duyarlar.../... "⁵⁶...

"...Ben; sizleri, zahmete ve eziyete katlanmış milleti; unutamam, ben size, şükranlarımı hakkıyla ifade edemem. Ben, Allah Tebarek ve Teala'dan, İran halkının saadet ve selametini niyaz ediyorum. İran halkı, canı ve kanı ile İslam'ı canlandırdı, İslam'ın ve müslümanların yeniden hayat kazanmasına vesile oldu. Ecnebîlerin emperyalizminin, yaklaşık 300 yıl süren gayretlerini 'akim' bıraktı...

...Ülkemizden, emperyalizmin elini kestiniz; çıkarıcıların, uluslararası çapulcuların hareketlerinin önünü aldınız. Kan verdiniz, can verdiniz!.. Ancak, kanınız ve canınız İslam içindi, İslam'ın yararına idi. İslam; kanımızın, O'nun uğrunda akması ve gençlerimizin O'nun uğrunda 'şehid' olmasından korkup-üzülmeyeceğimiz derecede azizdir.

İslam'ın şimdiye kadar çok şehidleri olmuştur. O'na selam olsun, Emir'ul-Mü'minin 'İslam şehidi'dir; İslam yolunda şehid olmuştur. Hüseyin bin Ali, O'na selam olsun!.. İslam yolunda şehid oldu. Bizim, şehid olmaktan korkumuz, ölümden korkumuz yoktur!...

...Siz işi, buraya kadar getirdiniz, bunlar İran'dan gitti; bize de 'harap' bir ülke, 'ma'mur' bir mezarlık bıraktılar. Mezarlıklarımızı gençlerimizin mezarları ile 'bayındır' kıldılar; ülkemizi de harap ettiler.

⁵⁵ Muhammed(47): 12.

⁵⁶ İslam Fıkında Devlet: 203-205.

...Uyanık olun, akıllı olun; düşmanlar pusudadır, ecnebîler pusudadır. Onlar uyumuş değildirler, siz de uyumamalısınız. Uyanık olmanız gerekir ki, onlar da yeni 'düzenler kurup tasarlamaktadırlar; çeşitli yollarla, çeşitli formüllerle!.. Onlar; çökmüş saltanat rejimi ortadan kalktığına göre, başka formüllerin yardımıyla, kendilerine 'meydan' bulmaya, eski düzeni kurmaya, 'çapulculuğu' getirmeye, baskıları yeniden başlatmaya çalışmaktadır...

...İran'ı kurtarmak istiyorsanız, İslam'ı kurtarmak istiyorsanız, Kur'an-ı Kerim'i kurtarmak istiyorsanız; bu 'İnkılabı' korumalı, gereken yerde kendimizi göstermeli, toplantılar yapmalıyız.../... Bu millet, zinde kalmalıdır; bir polisin bize hükmettiği, bir valinin bize hükmettiği, bir 'yıldızlı'nın bize hükmettiği zamanlar geçti; bugün hepsi, sizin hizmetinizdedir, İslam'ın hizmetindedir. Bu ni'metin kadrini biliniz, gevşekliğe kapılmayınız!.. 'O (Şah) gitti, iş bitti!' demeyiniz!.. Hayır, emperyalizm 'inceleme' yapmıştır, 'üç yüz yıl' veya daha fazla inceleme yapmıştır. Sizin 'ruhîyatınızı' incelemiş, İran'ı, çeşitli yönlerden incelemiştir; 'ihtilaf doğurmanın gerekli olduğu sonucuna varmıştır...

... Efendi, uyanık ol! Devlet, uyanık ol! Millet, uyanık ol! Yavaş yavaş sizi, yine yanlış yola sürüklemesinler! Şimdiden, hemen şu andan, bu meseleler çözülmelidir. Köşede ve kenarda 'Ne oldu? Ne yaptınız? Ne olacak?!' diye vesvese verenlere kulak vermeyiniz! Bunlar, devletimizi zayıflatmak isteyenlerdir!... Devletimizin zayıflatılması, İslam'ın zayıflatılması demektir. Ordumuzun zayıflatılması, İslam'ın zayıflatılması demektir!...; zayıflatmayın!...

... 'Bunları zayıflatmak gerekir!' diyenler; veya zayıflatma sonucunu doğuran propagandayı yapanlar, 'haindirler!'.../... Sizden, bütün İran halkından isteğim, bu devrimi korumanızdır! O sıralarda, 'İslam'ın adil yönetimi kuruluncaya kadar devrim sürecektir!' diyordunuz. Bugün de; 'İslam yönetimi sürdükçe, devrim hareketi de sürecektir!' deyin...

Milletin istediği, İslamî cumhuriyettir; yalnızca 'Cumhurî' yönetim! ya da, 'Demokratik Cumhuriyet' değil!..; 'Demokratik İslam Cumhuriyeti' de değil!... Sadece 'İslamî Cumhuriyet!..' Benim sizden dileğim, 'uyanık' olmanızdır!..; aziz şehidlerinizin kanını 'heder' etmeyiniz, 'demokratik' terimini kullanmayınız!..; 'Bir batılı kalıba uymazsa?..' diye korkmayınız!... Biz, 'batı kalıplarını' istemiyoruz!.../...

Kanını veren, işte bu insanlardır! Gençlerini veren, işte bu halktır! Fakat, (şimdi batıcılık taslayan) bu zümre, halkın dışında idiler; bu zümrenin a'yan ve eşrafı kurulup-oturmuş idiler...

Siz, kanlarınızı verdiniz; gençlerinizi, evladınızı verdiniz, evlerinizi yaktılar, sizin dilediğiniz olmalıdır..; Yoksa, şimdi Avrupa'dan, dışarıdan gelmiş olanların, a'yan ve eşrafın veya 'hukuk bilginleri'nin istediği değil!... Dilediđiniz şey, gerçekleşmelidir. Kan verenin sözü kabul edilmeli, görüşüne uyulmalıdır.../...

Referanduma başvurulduğunda, benim oyum 'İslamî Cumhuriyet!' yönünde olacaktır; ve İslam'a uyan herkes de, İslamî Cumhuriyet'e oy vermelidir, başkasına asla!... Fakat, halk;'oyunu' açıklamakta ve söylemekte serbestir.../...

İslam; hürriyet, bağımsızlık ve adaletin teminatıdır. İslam'dır ki, ülkesinin 'emiri' ile 'halkı' arasında fark yoktu!.. Belki; ülkenin emiri (devlet başkanı), 'beyt'ül-mal'dan yararlanma açısından halktan daha aşağıda bir seviyede idi!.. İslam'da düşünce hürriyeti 'önceden beri' vardı. Peygamber-i Ekrem'in (sav) devrinde ve İmamlarımızın (as) devrinde, 'söz hürriyeti' vardı. Gelirlerdi, sözlerini söylerlerdi. Bizim, 'hüccetimiz' var. Hücceti olan, söz hürriyetinden korkmaz. Fakat, 'düzen' kurmaya, 'çete' kurmaya, fesad girişimlerine izin vermeyiz ve aksi fikirde olanların buna hakları yoktur.../...

Elhamdülillah, İran halkı birbiriyle 'sözbiriliği-el birliği' yaptı, bu İlâhî kudrettir ki, tağutu yenip attı. Bu İlâhî kudrettir ki, süper güçleri

sürüp-süpürdü ve böyle de olacaktır. Biz, artık bu süper güçlerin ülkemize karışmalarına izin vermeyiz. 'İhtilaflardan' kaçınınız!.. Zaferimizin 'remzi' ittifad idi, birbirine bağlılık idi!... Dinî ve ilmî merkezlere saygı gösteriniz.../... İlmî merkezler 'uyanık' olsunlar!...; 'Takva'yı, bir an bile göz önünden ayırmassınlar!...; 'Takva'yı! Takva'yı!..

Ey fazıl kişiler! Ey dinî ilimler talebesi!...; 'Takva! Takva!'... Fazilet; 'nefis' ile mücadele!... bir nefis ile mücadele neticesinde 'bir ümmete' hükmedilebilir!...; Mücadele ediniz! Nefsinize 'vazife' yükleyiniz!.. Mücadeleyi üstlenip, nefsinizi 'murakabe' altında tutmak, bütün milletin, herkesin ödevidir...

Kur'an, 'insan eğitime', 'insan meydana' getirme kitabıdır. Kur'an'a uyunuz, Kur'an; insan meydana getirir. İslam, (kişiyi) 'adam' eder!...

Yabancı güçler, süper güçler insandan korkarlar. Bu sebeple İslam'ı susturmaya-ezmeye çalışırlar. Çünkü, ortada 'insan eğitime', 'insan meydana getirme' (adam etme) meselesi vardır ve bu, onların işine gelmez!...; adamdan-insandan korkarlar. Bu sebeple, Kur'an'ın sesini boğmaya çalışırlar. Çünkü, insan eğitime, insanlar meydana getirme meselesi söz konusudur. Bir tek insan, bir ümmet yapabilir. Resul-ü Ekrem (sav), tek bir insan idi, bir âlem vücûda getirdi... Fasid bir kişi de bir milleti bozabilir. (Mesela) Bir M. Rıza Pehlevî, bir milleti hata yoluna yöneltmiş idi...

Allah-u Teala (cc), hepinize tevfik versin! İslam'ı güçlendirsin!.. İslam'ı ve İslam ümmetini korusun! Milletimize 'şecaat' inayet buyursun!...⁵⁷...

"İslam ülkeleri halklarına da vasiyet ediyorum ki; İslam ve İslam'ın hükümlerini uygulamaktan ibaret olan hedefiniz hususunda,

⁵⁷ İslam Fıkında Devlet: 210-221.

'dıştan' hiçbir kimsenin size yardımda bulunacağını beklemeyin. Kendiniz, özgürlük ve istiklali size armağan edecek olan bu hayati mesele için 'kıyam' etmelisiniz. İslamî ülkelerin muhterem âlim ve hatipleri, devlet adamlarını süper güçlere bağımlılıktan kurtulmaya, 'kendi milletleriyle' birlik olmaya davet etsinler!.. Bu takdirde, 'mutlaka' zafere kavuşurlar. Yine (muhterem alim ve vaizler), milletleri vahdete davet etsinler; onları İslam'ın emirlerine aykırı olan 'milliyetçilik'ten sakındırsınlar. Hangi ırktan ve ülkeden olursa olsun, kendi iman kardeşlerine yardım elini uzatsınlar. Eğer, bu iman kardeşliği devlet ve milletlerin gayreti ve Allah-u Teala (cc) 'nın da teyidi ile bir gün tahakkuk edecek olursa, dünyanın en büyük ve kudretli gücünü, müslümanların 'teşekkül' ettiğini göreceksiniz. Allah-u Teala (cc) 'nın izniyle, bu kardeşlik ve eşitliğin tahakkuk edeceği günün ümidiyle...'⁵⁸.

Dünya Müslüman ve Mustaz'afları, Kendi Haklarını Alabilmek İçin Kıyam Etmelidirler

Bütün dünya müslüman ve mustaz'aflarına vasiyet ediyorum ki, kendi yerlerinde oturup ülkelerindeki hakim ve idarecilerinden veya dış güçlerden, kendileri için 'istiklal ve hürriyet' hediye getireceklerini beklemesinler. Dünyayı sömüren büyük süper güçlerin, tüm islam ülkeleri ile diğer küçük devletleri kendi hakimiyeti altına aldıkları şu son yüzyılda, bu ülkelere hakim olan devletlerden hiçbirinin, kendi milletlerinin refah, istiklal ve özgürlüğü için çalışmadığını, ya bizzat müşahede etmiş yada sahih tarihî kaynaklardan öğrenmiş bulunmaktayız. Onların büyük bir çoğunluğu, ya bizzat kendileri, kendi milletlerine zulüm dolu ve boğucu bir istibdad dönemi yaşatmış, yaptıkları her şeyi de sadece ya kendi şahsî ve cemaatlerinin menfaatleri ya da 'müreffeh' ve üst tabakadan kimselerin refahı için yapmışlardır...

⁵⁸ Siyasî Vasiyetname: 65.

Çer-çöp ve hasırdan evlerde yaşayan mazlum halk tabakası ise; hayatın tüm ni'metlerinden, su-ekmek ve cüz'î bir azıktan bile mahrum kalmış ve bu zavallıları müreffeh ve ayyaş kesimin menfaatleri için çalıştırmaktadırlar; ya da süper güçlerin kuklası olup kendi ülke ve milletlerini bağımlı kılabilmek için, ellerinden geleni yapmakta ve muhtelif hilelerle ülkeyi doğu ve batı için bir 'pazar' haline getirerek, onların menfaatlerini temin etmeye çalışmaktadırlar. Böylece de, milletleri geri bırakmakta ve sadece birer 'tüketim ülkesi' haline getirmektedirler. Şu anda da, aynı planlarla hareket etmektedirler...

Ey dünya mustaz'afları! Ey İslam ülkeleri ve dünya müslümanları!... 'Ayağa kalkınız!' ve kendi haklarınızı 'geri alınız!'... Süper güçler ve onların kuklalarının propaganda yaygaralarından korkmayınız! Tüm emeklerinizi sizin ve aziz İslam'ın düşmanlarına takdim eden şu cinayethâr idarecileri, kendi ülkenizden 'dışarı' atınız! Hepiniz (sizler ve İslam'a bağlı hizmet ehli kimseler), İslam'ın iftihar dolu bayrağı altında toplanıp İslam ve dünya mahrumlarının düşmanlarına karşı 'müdafaa' vererek, 'özgür' ve 'müstakil' cumhuriyetlerden müteşekkil bir 'İslamî Devlet' oluşturmaya çalışın! Ancak, böyle bir devletin oluşturulmasıyla, dünya müstekbirlerini kendi yerlerine 'oturtabilir' ve tüm dünya mustaz'aflarını yeryüzünün 'İmamet ve Veraset' makamına ulaştırabilirsiniz. Allah-u Teala (cc) 'nın va'dettiği o günü, görmek ümidiyle!... "59 ...

"...Hz. Resul-ü Ekrem (sav) 'den rivayet olunmaktadır ki: "Eğer, bir müslüman, 'Ey müslümanlar!..' diye feryad eder de müslümanlar ona cevap vermezlerse, müslüman değildirler!"... (İşte) Ben de buradan:

"Ey müslümanlar! Ey dünya müslümanları!.. Ey, İslamîlik iddiasında bulunan devletler!.. Ey, dünyanın müslüman halkları!..." diye

⁵⁹ Siyasî Vasiyetname: 96-97.

'feryad!' ediyorum ki; İslam'ın yardımına koşunuz! Süper güçlerin baskısı altında bulunanların, mazlumların, zulme uğramışların yardımına koşunuz!.. Süper güçler tarafından saldırıya uğrayan İslam topraklarının yardımına koşunuz, kendi yardımınıza koşunuz; kendi halkınızın yardımına koşunuz!.. Ey, dünya müslümanları!..; süper güçler, çeşitli hile ve komplolarla ve kendilerine bağlı uşaklarıyla, İslam topraklarında İslam'ın herşeyini 'sultaları' altına almışlardır!.. İslam'ın yardımına koşunuz!.../...

Ey müslüman halklar! Ey, İslamî ülkelerin mazlum halkları!.. Zenginlikleri, Amerika ve uşakları tarafından yağma edilen ve kendileri zillet altında yaşayan.. Ey aziz halklar!.. Uyanınız!.. 'Ayağa kalkınız!'... Ey, dünya mustaz'afları! Kalkınız ve süper güçlerin karşısında 'kıyam' ediniz! Eğer; onların karşısında direnirseniz, onlar hiçbir şey yapamazlar!.../...

"Allah'a yardım ederseniz, O da size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar!" [Muhammed(47): 7];...

Sizler, zalimler karşısında kıyam ederek, 'mazlumların hakkını' isteyiniz! Sizlere 'hükümet' etmek isteyen süper güçlerin karşısında kıyam ediniz.../... İslam dini, bugün 'mazlum'dur!.. Kur'an 'vesayet' altına alınmıştır, 'mehcur'dur. Kur'an hükümleri vesayet altına alınmıştır. Ezan okuyor ve namaz kılıyorsunuz, fakat; İslam'ın siyasî hükümlerinin çoğuna ilgi göstermiyorsunuz!.. Kur'an'ı, vesayet altında bulunmaktan kurtarmıyorsunuz!- Tabi ki, Kur'an okumak ve Kur'an'ı hayatın bazı alanlarında uygulamak gereklidir, ama yeterli değildir; Kur'an, 'hayatın her kesimine' hakim olmalıdır!.. Kur'an:

"...Topluca Allah'ın ipine sarılın ve fırkalaşmayın!.." [Al-i İmran(3): 103] buyuruyor...

Bu gibi gelişmiş, mükemmel siyasî hükümler uygulanırsa, dünyaya hakim olabilirsiniz!... Kur'an'ı vesayet altına aldık, sınırladık, örttük...; bu

meselelere itina göstermedik!... Halbuki, Kur'an'ı her işimizde 'örnek' almalıyız...; Her işte, Kur'an'ın okunmasına riayet edilmelidir. İnsanların her işinde, Kur'an 'rehber' olmalıdır; Kur'an'ı, bazı hallerde uygulayıp, bazı hallerde uygulamamak diye bir şey olmaz!.../... "60 ...

"...(Hicrî Şemsî) 1342 (1963) yılının Hordad ayı, İran milletinin mübarek 'kıyam'ı ve İran'da gerçekleştirdiğimiz 'İslam Devrimi'nin ilk tohumlarının ekilmesi yolunda attığı adımların 'ilki'olmuştur.

Aziz milletimiz, bu bereketli tohumu, Hicri (Kamerî) 1383 (yani, Miladî 1963) yılının kanlı 'Aşura'sının akşam saatlerinde aramalıdırlar. Evet; o saatler, şehidlerin efendisi İmam Hüseyin'in tertemiz kanının 'Kerbela'nın ateş püsküren topraklarına 'İslam Devrimi'nin sulanması için, akıtıldığı saatlere tekabül etmekteydi. Ve şanlı milletimiz, 'Aşura'nın 3. günün yıldönümüne rastlayan 15 Hordad 1342 (5 Haziran 1963) günü, 'Aşura'dan ilham alarak bu şanlı İslamî hareketini başlatmıştır. Tarihte eşine rastlanmayan 'Aşura olayı', Hicri 61'den 'Hordad 61'e (1361 Hicri/Şemsî) ve oradan da Hz, Mehdi'nin (as) gerçekleştireceği 'evrensel kıyam'ın dönüm noktasını oluşturmaktadır, O gün, Yezid ve yandaşları o feci cinayeti işleyerek, kendi elleriyle kendi 'mezarlarını' hazırlayıp ve ebediyete kadar kendilerinin ve canî düzenlerinin ortadan silinip yok olmasına sebep oldular. Ve 1342 yılının 15 Hordad günü de, 'Pehlevî' hanedanının başında bulunanlarla, vampir yandaşları, kendi kendilerinin mezarlarını hazırlamışlardır. Buna karşılık, elde ettikleri tek sonuç ise, sonsuzluğa kadar 'rezalet' ve milletin kendilerine okuduğu 'la'net' olmuştur.../... "61

Nefsin İsteklerine Bağlı Olmamak

⁶⁰ Konuşmalar: 2/10-14.

⁶¹ Konuşmalar: 2/28-29.

"...Bütün bağımlılıklar, insanın 'kendine' olan bağımlılığından kaynaklanır. Bütün bu bağımlılıklar, insanın kendisindendir. İnsan, bağımlı olduğunda, nefsi de sahip olduğu şeylere bağımlı olacaktır. İnsanın dışarıdaki bütün bağımlılıklarının 'kaynağı' buradadır. Böyle bir bağımlılık olursa, insan kendisine dayatılmak istenilen şeyleri kabul edecektir..

Menfaatlerine 'darbe' ineceğini görünce, hedeflerine 'ters' bir işi bile yapacaktır. İnsan; bu bağımlılıktan kurtulursa, 'hür' olursa, artık hiç kimseden korkmayacak, dünyadaki bütün güçler bile bir araya gelse, o yine korkmayacaktır. Zira, 'o; nihayet, öldüreceklerini ve öldürmekten daha büyük bir şey yapamayacaklarını biliyor; şimdi halkımızın peşinde olduğu 'şey' gibi!.. Bunlar; 'dua edin, şehid olayım!' diyorlar. Bazı günler, benden 'şehid olmaları' için 'dua etmemi' istiyorlar.../...⁶²...

Süpergüçler-Müstekbirler

"Amerika, İngiltere'den kötüdür; İngiltere, Amerika'dan kötüdür. Rusya, her ikisinden kötüdür; hepsi birbirinden kötüdür; hepsi birbirinden 'necis'tir. Ancak; bugün 'işimiz', Amerika ile!...⁶³...

"Süper güçlerin ve imparatorlukların ağzına yumruk atan bir millet, böyle cüz'î işler yapan bir grup kaçakçı ve hırsızdan asla yılmayacaktır."

"İlâhî desteğe, İslam desteğine, iman desteğine sahip bir milyar müslüman 'niçin' korksun? Biz, az sayıdaki toplulukla çok sayıdaki düşmana karşı 'kıyam' ettik ve süper güçleri yenilgiye uğrattık.."

"Süper güçlerin milletimize 'muhalefet' etmekten başka çaresi yoktur. Eğer, muhalefetlerine devam ederlerse, onlar için 'daha kötü' olacaktır..."

⁶² Konuşmalar: 2/64-65.

⁶³ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/19

"İlâhî güç, süper güçleri yok etti ve yok etmeye de devam edecektir. Biz artık, süper güçlerin ülkemize 'müdahele' etmesine izin vermeyeceğiz..."

"Biz, hakkımızı istiyoruz ve haklıyız. Allah'ın eli bizimledir; Doğu ve batı süper güçlerinin elinin çok çok üstündedir..."⁶⁴...

"Baskı altındaki bütün ülkeleri, hürriyet ve bağımsızlıklarını elde etmeleri için destekliyoruz ve onlara açıkça söylüyoruz: 'Hak' alınır, ayaklanın!.. Müstekbirleri, tarih ve zaman sahnesinden uzaklaştırın!.."⁶⁵

"Birbirinize 'birlik' ve 'kardeşlik' elini uzatınız ki, 'canlı' kalasınız ve Allah'ın hükümleri payidar kalsın!..."⁶⁶...

Yabancılar

"Bütün güç ve kudretinizle yabancılarla karşı durunuz. Biz, bütün gücümüzle yabancılarla karşı durmuşuz. Başkalarının memleketimize müdahele etmesine izin vermeyeceğiz. Müslümanların, memleketlerine yabancıların müdahele etmesine izin vermemeleri gerekir."

"Bu batıl rejimi 'yıkma' liyakatine sahip olan kimseler, yetenekleriyle bu ülkeyi yönetme gücüne de, elbette sahip olduklarını isbat ediyorlar..."

"Yiyip-çalan hırsızları (ülkeden) uzaklaştıralım, memleketimizi kendimiz yönetelim!..."

"Bizim 'denetleyiciye' ihtiyacımız yok!.. Kötü mü yönetiyoruz? Kendimiz yaptık! İyi mi yönetiyoruz? Kendimiz yaptık! Bizim sözümüz şu: Kim diyebilir ki, 'Hayır! Mutlaka başkası gelip sizi yönetsin!'...; Sizinle ne ilgisi var? Bizim bir memleketimiz var; kendi malımız, servetleri de kendi malımız;.. onu kendimiz yönetmek istiyoruz! 'Yönetemiyorsunuz!'

⁶⁴ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/20

⁶⁵ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/22

⁶⁶ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/23

diyorsunuz!. Yönetemiyorsak, size ne?... (Belki) yönetmek istemiyoruzdur!(?)! Size (tek) sözümüz şu: 'Dışarı çıkın, defolun!...' ⁶⁷...

Kara ve Kızıl Sömürü

"Uyanın ve uyuyanları da uyandırın! Canlanın ve ölümlere 'hayat' bahşedin! 'Tevhid bayrağı' altında 'kara ve kızıl sömürü'nün temsilciliğinin ve değersiz satılmışların ortadan kaldırılması için 'fedakârlık' ediniz!.. Bu şerefsiz 'petrol yiyicileri'ni ve onların 'haysiyetsiz' uşaklarını, 'çöp misali', İslam ülkelerinden dışarı atınız!.../..."

"...Her yerde bulunan bu 'garb-zedeler' (batıcılar), bu memleketten gitmedikçe veya ıslah olmadıkça siz bağımsızlığınıza kavuşmayacaksınız; kavuşamayacaksınız!.. ⁶⁸

İsrail'in Yok Edilmesi Gerekir

"Kukla bir devlet olan İsrail'in, müslümanlara nasıl karşı durduğunu görüyorsunuz. Eğer müslümanlar toplanıp, her biri İsrail'e 'bir kova su' dökseydi, İsrail'i 'sel' götürürdü!..."

"İsrail, İslam ülkelerinin aleyhine 'silahlı ayaklanma' yapmıştır. İslam ülkelerinin ve memleketlerinin, onu zabt edip-‘yok etmesi’ gerekir.../... ⁶⁹

İslam ve Siyaset

"İslam, siyasetten ayrı değildir. İslam, diğer dinler gibi değil ki, (sırf) dua ve zikirden ibaret olsun!.. İslam'ın siyaseti, diğer hükümleriyle birliktedir. Ve ben de, (onun) için siyasî müdahalede bulunuyorum.../... ⁷⁰

Demokrasi ve Demokratik Cumhuriyet

⁶⁷ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/24-25

⁶⁸ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/28

⁶⁹ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/30-31

⁷⁰ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmâm (Türkçe Terc): 1/33.

"İslam Cumhuriyeti istemeyen herkes düşmanımızdır. 'İslam Cumhuriyeti'nin yanına 'Demokratik' kelimesini ekleyen herkes bizim düşmanımızdır. İslam'ı istemediği için, 'Demokratik Cumhuriyet' diyen herkes bizim düşmanımızdır..."

"Biz, 'Demokratik Cumhuriyet' için mi kan verdik? Biz, 'Fert Cumhuriyeti' için mi kan verdik. Biz, 'İslam' için kan verdik. Gençlerimiz, 'İslam' için kan verdiler..."⁷¹

"Eğer siz 'demokrat'sanız; bırakın halk üzerinde, 'Halk Hükümeti' gerçekleşsin. Siz, 'münafık'sınız; siz, 'demokrat' şeklinde ortaya çıkan diktatörlersiniz..."⁷²

"Kardeşler, bacılar! Bunu (Vahdet-i kelime'yi) koruyun! Bu İlâhî siper, bu sağlam 'kal'a' olduğu müddetçe, siz galipsiniz. Ne demokratlar size galib gelebilir, ne de komünistler. Bütün bunlar, defedilecektir.../..."⁷³

Ruşen-fikirliler/Aydınlar

⁷¹ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/77; Sahife-i Nur: 8/27'deki şu benzer ifadeye kulak verelim: "... **Batılıların, İslam'a karamsar olmaları ve (aleyhte) propaganda yapmaları yüzünden, bunlar da; 'Biz aydınız!' diyebilmek için, onların peşinden gittiler ve İslam'ın aslını 'tenkid' ettiler.../... Cumhuriyet'in 'İslamî'sini istemiyorlardı, diyorlardı ki; 'Cumhuriyet olsun (ama), 'Demokratik Cumhuriyet' olsun!...' Bu, o aşılmanın devamıydı.. (Batılı) propagandaydı... Bunlar da, kulağı ve gözü kapalı olarak, İslam'dan habersizce, onlara teslim oldular ve Batı'ya vurgun oldular..."**

Ve.; TC **Haricîye Bakanı**'nı kabulünde ise, **İmam Humeynî** (ra), **demokrasinin özgürlüğü(?)** ile alâkalı olan bu suale şöyle cevap vermiştir: "... **Doğrusu..; Batılılar, bu efsunla bizleri uyutmak ve bizleri sömürmek istiyorlar...**" (Sahife-i Nur: 7/74-75);.. Ve yine; bir başka **Batılı** (Uryana FALAÇI)'nin "... **Siz; niye baştan, bir kelimenin üzerine çizgi çektiniz? Ve o da 'demokrasi'dir.../... ve buyurdunuz ki; 'İslam Cumhuriyeti!.., ne bir kelime fazla ve ne bir kelime eksik!.../...."** tarzında sorduğu soruya cevaben şöyle buyurmuşlardır: "...**Bu tevehhüm (Demokrasi'nin ilave edilmesi); zihne, İslam'ın muhtevasının bundan (bahsettiğiniz özgürlüklerden) boş olduğunu getiriyor, dolayısıyla, yanına bir kayıt getirilmesine ihtiyaç olduğu anlamındadır. Ve bu, bizim için çok üzüntü vericidir. Bir şeyin muhtevasında, her şeyin daha iyisi ve daha mühimi olsun... Biz de gelip diyelim ki; biz İslam'ı istiyoruz ama, demokrasi İslam'ımızla beraber**

olsun!...(Bu olur mu?..) 'İslam her şeydir!.../...! (Sahife-i Nur: 9/88-90);

⁷² Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/85.

⁷³ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/181.

"Siz aydınlar, 1400 yıl öncesinin terbiyesine dönmeyelim istiyorsunuz. Siz, korkuyorsunuz ki, eğer gençleri 1400 yıl öncesinin terbiyesiyle terbiye edersek, az bir topluluğun 'iki imparatorluğu' yerle bir ettiği gibi, aynısını günümüzde de gerçekleştirirler diye..; bize mürteci demeye çabalyorsunuz.../... Siz aydınısınız ve gençlerimizi bozacak bir özgürlüğün peşindesiniz; müstekbirlere (istilacı bir) yol açacak bir özgürlük istiyorsunuz.../..."⁷⁴

Taleganî'nin Defni ve Aydın Olmak

"Sizler, mezar kazdıkları kazma ve küreklere (halkın) ne yaptıklarını gördünüz; kazma ve kürekleri öpüyorlardı, seviyorlardı.. Niçin öpüyorlardı? Kazma ve kürek 'öpülmek için' değildir. Sayın Taleganî, bir 'demokrasi' adamı mıydı? (Halk) Onun için mi kazma ve küreğini öpüyorlardı?... (Elbette) Hayır!.. Bilakis, temiz imamlardan ve büyüklerimizden dolayı öpüyorlardı. O'nun (Taleganî'nin) aydın olmasından dolayı değil!"⁷⁵

İslam'ı, 'Asr-ı Saadet'teki Gibi Yürürlüğe Koymak Gerek

"Ben, burada oturup (sadece) 'tesbih' çekecek mollalardan değilim. Ben; 'papa' değilim ki, 'Pazar' günleri ayın yapıp, diğer vakitler kendim için saltanat süreyim ve diğer işlerle bir ilgim olmasın!..."⁷⁶

"Bizim, İslam'ı; 'Asr-ı Saadet'teki gibi yürürlüğe koymamız gerekiyor. Bu, bütün kesimlerin tam ciddiyetine muhtaçtır..."

"Eğer İslam ülkeleri ve müslüman milletler, 'Doğu' ve 'Batı' blokuna dayanmak yerine, İslam'a -Kur'an'ın nuranî ve kurtuluş bahşeden öğretisine- dayansalardı, bugün saldırgan Siyonistlerin esiri,

⁷⁴ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/92.

⁷⁵ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/93; Tafsilat için, bakınız: Sahife-i Nur: 118-119,168;...

⁷⁶ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/51.

Amerikan 'Fantom'larının şaşkınları, Rusya'nın; 'şeytanî' düzen ve oyunlara dayanan politikasının kurbanları olmazlardı..."

"İslam'kan'ile gelişt.../..."

"Millet, İslam'ı istiyor.. Eğer millet, ülkesini de istiyorsa, (yine) İslam için istiyor!..."

"Bütün zümreler, hatta 'sapmış' olanlar bile; İslam'ın ne olduğunu bilseler, İslam programının neler içerdiğini bilseler, İslam'a dönerlerdi..; müstekbirlerin uşakları ve İran'da 'fitne' ile meşgul olanlar hariç!... Halkın, onları 'dışlaması' gerekir.../..."⁷⁷

İslam Çok Azizdir

"İslam, bizim tasavvur ettiğimizden daha azizdir; Allah 'ın Resulü, İslam için nice zahmetler-musibetler çekti, nice gençler verdiler; nice yüce şahıslar, kendilerini cömertçe feda ettiler. İslam öylesine azizdir ki;.. Peygamberin çocukları, canlarını İslam'a feda ettiler. Hazret-i Seyyid'ü-Şüheda (as); o gençlerle, o eshabla birlikte İslam için savaştılar, can verdiler, İslamı 'ihya' ettiler..."⁷⁸

"Biz, İslam'ı korumakla yükümlüyüz. Bu görev, önemli farzlardandır. Hatta, namazdan daha önemli bir farzdır. İşte bu görev, kanların İslam için akmasını gerektiriyor. İslam için dökülen İmam Hüseyin'in kanından daha yüce bir kan yoktur!..."⁷⁹

⁷⁷ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/34-35.

⁷⁸ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/39 .

⁷⁹ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/73; ... *"Bizim ve İran milletin amacı, sadece saltanat rejiminin gitmesi değildi Bilakis maksat, İslamî Hükümetti. Yani, Allah'ın Hükümeti, Kur'an'ın Hükümeti!..."* *"Biz, insanlarla işimiz olduğunu hayal ediyorduk, o halde; insanca davranalım, diyorduk. Hayır, insanla değil; yırtıcı hayvanlarla işimiz var. Yırtıcı hayvanlara yumuşak davranmak olmuyor, artık yumuşak davranmayacağız..."*; *"Benim ta'birim (tesbitim) şu: Bu Amerika ve diğer batılı ve doğulu devletler, insanları yırtıcı hayvanlara dönüştüren ilerlemeler yaptılar. Bu anlamda, yaptıkları bütün işler, yırtıcılık içindir..."* (Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/74-75) tesbitini yapan İmam Humeynî (ra); *tağutlarla uzlaşma*

Sıkıntılar Amerika'dan Kaynaklanmaktadır

"Doğu'nun sıkıntıları bu yabancılardandır, bu Batı'dandır;.. Amerika'dan dolayıdır. Müslümanların bütün sıkıntıları, Amerika'dan kaynaklanmaktadır!..."

"Amerika devleti (İslam İnkılabı'yla) yenilgiye uğramıştır. Ve 'yaralı bir yılan'dır..."⁸⁰

Şîî-Sünnî İhtilafı Çıkaranlar Sömürünün Elleri

"...Uyanık olun.. Onlar, hâlâ sizi yok etmek amacını taşıyorlar. Onların elleri, her yere ulaşarak propaganda yapıyorlar..."

"İslam ülkelerinde 'kirli eller', Şîîler ve Sünnîler arasında 'ihtilaf' yaratıyorlar. Bunlar; ne Şîî ne de Sünnî'dirler.; bunlar emperyalizmin elleridir. Ki, İslam ülkelerini ellerimizden almak istiyorlar..."⁸¹

İman Daima Üstün Gelmiştir

kabul etmeyen **Hüseynî Mektebi** esas almış, **şahlık** tarafından ve batılilarca yönlendirilen devrim öncesi **ifşad** ve **inhiraf** oyunlarını ve onları boşa çıkarıcı şu örneği de vermektedir:

"Paris'te bulunduğumuz sırada, bizi 'çekilmeye mecbur etmek' için, çok sayıda 'gizli ve açık' bazı geliş-gidişler oluyordu.'... Diyorlardı ki; 'Ne isterseniz verelim!.. Ne isterseniz yapalım!..."

Sabık Şah 'ın kendisi, çeşitli vasıtalarla mesaj verdi:

-'Ben, memleketi size 'teslim edeyim!' (Ben de) sembolik bir şah olayım, bütün işler sizin elinizde olsun!' dedi Ben, ona önem vermedim!....

-Bu, bizlere yardım eden İlâhî bir güç idi!.. Sonra, o gitti Ancak, kalan (başka bir) güç henüz duruyordu; tekrar 'çaba' göstermeye başladılar. Hatta, Fransa Cumhuriyeti ve Cumhurbaşkanı vasıtasıyla bana 'mesaj' gönderdiler: 'Şimdi;., henüz erken, gelin (İran'a) gitmeyin! Ve benzeri gibi. Güya, 'acıyıcı' roller yapıyorlardı...

Amerika tarafından da gidişimizin 'erken' olduğu, bir süre daha 'kalmamızın' iyi olacağına dair 'teklif geldi. İran tarafından da bunu teklif ettiler. Bu teklifler), şuna sebep oldu. Ben, (İran 'a) gelmeye kesin karar verdim;.. Ne olacaksa olsun!... (dedim)!"... (6.12.1357 Hicri/Şemsi tarihinde, bir heyet ile görüşme'den; Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/43);...

⁸⁰ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/41-42;...

⁸¹ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/48;...

"Yüce Allah daima mustazaflarla birliktedir. Hak daima batıla galib gelmiştir. İman, daima üstün gelmiştir.../..."

"İman gücü olduğu sürece, siz en üstün varlıklarsınız!..."

"Milletimiz (arasında) olan tek şey; 'Allah-u Ekber' ve 'iman' idi.. ve, (milletimizi) o ileri götürdü!...; Biz, imana ve İslam'a dayanarak zafere ulaştık.../... Ve şeytanî güçlere karşı galib geldik." ⁸²

"İnsanlık tarihinin başlangıcından beri, peygamberler ve alimler, zalim sultanlara ve hükümetlere karşı 'kıyam' etmek ve 'savaşmakla' görevliydi.../..."; "Amerika'nın ve diğer müstebkir güçlerin elleri, dirseklerine kadar gençlerimizin kanına ve dünyanın diğer mazlum ve kahraman halklarının kanına bulanmıştır. Biz, kanımızın son damlasına kadar onlarla şiddetli bir şekilde savaşacağız. Çünkü biz, savaş eriyiz..."

"İlim ve amelde, daha çok güçlü olmaya çaba gösterin. 'Kadir' olan Allah'a tevekkül ederek, 'silahla' mücehhez olun. Yüce Allah, sizinledir; 'şeytanî' güçleri yenilgiye uğratan gücün eli, sizinledir. Bu güç, İlâhî toplumların destekçisidir..." ⁸³

Kadınlar, Kıyamda Erkeklerle Omuz Omuzadır

"Asrımızda kadınlar, mücadelede erkeklerle omuz-omuza olduklarını, belki de onlardan daha önde olduklarını ispat ettiler..."

"Kadınlarımız; sokak gösterilerinde küçük çocuklarını kucaklarına bastırıp 'tank, top ve tüfeklerden' korkmadan savaş meydanlarına gelmişlerdi.../... İslam çocuklarının 'cesur anneleri', bütün tarihdeki kahraman kadınların, kahramanlık ve olgunluğun hatırasını canlı kıldılar. Hangi tarihte ve hangi ülkede böyle kahraman kadınlar tanıyorunuz?... "

⁸² Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/49;...

⁸³ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/83;...

"O İslamî terbiyeyi taşıyanlar; 'kan' verdiler, 'can' verdiler;.. sokaklara döküldüler, hareketi zafere ulaştırdılar. Biz, hareketimizi kadınlara 'rehin' (emanet) edilmiş biliyoruz. Erkekler kadınlarla birlikte sokaklara dökülüyorlardı. Kadınlar, erkekleri teşvik ediyorlardı ve ön saflarda idiler. Kadın;.. şeytanî güçleri yenilgiye uğratan, böyle sarsılmaz bir kuvvettir..."⁸⁴

Şehadet Büyük Kurtuluştur

Hanımlar, top-tüfek ve makinalı tüfeklerin karşısında durdular, hiç korkmadılar. Bu, bir mucizedir. Bu, sizin kalblerinizde, bütün İran milletinin kalblerinde tecelli etmiş olan Kur'an'ın nurudur, İslam'ın nurudur. Bu iman nuruyla, siz hanımlar da, 'şehadetten' korkmuyorsunuz..."⁸⁵

"Bizim için 'şehadet', büyük kurtuluştur. Yaşı küçükler, çocuklar, büyükler yaşlılar, herkes 'şehadeti' arzu ediyor..."

"Allah'a inanmayanların, ceza gününe inanmayanların 'ölüm'den korkmaları gerekir; onların 'şehadet'ten korkmaları gerekir. Biz ve 'tevhid' mektebinin öğrencileri, şehadetten ürkmüyoruz-korkmuyoruz..."

"Halklar bilsinler ki; zaferin sırtı, 'şehadet'i arzu etmektir;.. Hayvanî bir hayatın değer taşıdığına inanmasınlar."; Milletimiz, terörden korkmuyor. Millet, 'şehadet'i büyük bir feyz sayıyor..."⁸⁶

⁸⁴ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/103-104;...

⁸⁵ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/174;...

⁸⁶ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/108-109;... **Şehadet, Aşura Kültürü'nün** pratikleşmesi ve İslam'ın mutlak hükümlerliliği olan **İslam İnkılabının canlı mektebi** haline gelmiş olup, ilgili kaynakları dahi lebâleb doldurmaktadır. Gerek **konu** olarak, gerekse konuşmalar içerisinde sözkonusu edilmiş olarak, **Şehadet** kelimesi için, (mesela) bakınız; Sahife-i Nur: 1/72; 2/1, 12, 39, 76, 81, 83, 88, 100, 102, 105, 118, 143, 207, 209, 211, 271; 3/41, 45, 202, 217, 227; 5/62, 125, 140, 142, 144, 152, 183, 204, 256; 6/9, 78, 109, 111, 114, 115, 124, 142, 155, 220; 7/47; 8/269; 9/40, 47, 72, 98, 102, 151,240; 10/24, 111, 163, 225, 275; 11/39, 163, 262; 12/24, 45, 56, 67, 138, 183; 13/10, 11, 65, 122, 213, 272, 273, 274; 14/64, 160, 161, 192, 196, 226, 267; 15/26, 27, 42, 49, 51, 54, 63, 112, 115, 118, 122, 128, 148, 153, 154, 167, 168, 172, 175, 194, 252, 266; 16/28,

*"Bizim aziz halkımızı, toprağa dökmekle bu devrim kuvvetlendi, canlı kaldı!.. Bu hareketin canlı kalması gerekir;.. Canlı kalması da, ancak bu akan kanlarla mümkündür!... Dökün kanlarımızı; hayatımız devamlılık kazanıyor!.. Öldürün bizi.; Milletimiz daha çok uyanıyor!... (Doğrusu) Biz, ölümden korkmuyoruz!... "*⁸⁷

Şehadet Allah İçin Kıyamdır

*"Seyyid'üş Şüheda'nın (as) öldürülmesi, yenilgi değildi, çünkü; Allah için kıyamdı.. Allah için kıyamın yenilgisi yoktur... "*⁸⁸

*"Şehide ağlamak, hareketi canlı tutmaktır..."; "...İmam Hüseyin'in hareketinin geldiğini, (O'nun) ta buraya kadar ulaştığını bilmiyorlar. Bu hareket, o harekete tabidir, O'nun taraftarıdır. İmam Hüseyin'in yası için ağlamanın; hareketi canlı tutmak demek olduğunu, az bir topluluğun büyük bir topluluğa karşı durduğunu, bunun anlamının, o olayları 'canlı tutmak' demek olduğunu bilmiyorlar... "*⁸⁹

*"Allah sömürgecilere la'net etsin! Bize, sadece 'duâ yapma görevini belirlediler. Bizim görevimiz, neden (sadece) duâcılık oluyormuş?... Bizim görevimiz, 'kılıç' tutmaktır, vazifemiz hükümet kurmaktır. "*⁹⁰...

44, 48, 56, 58, 59, 99, 131, 219, 220; 17/34, 56, 57, 62, 75, 104, 189, 190, 230, 260; 18/7, 13, 119, 223, 239, 245, 276, 279, 260; 19/40, 97, 125, 126, 137, 145, 164, 175, 190, 214, 265, 276, 296; 20/26, 59, 64, 89, 118, 123, 124, 127, 132, 133, 134, 136, 137, 144, 151, 236, 239; (Bu indeksler, **şehadetsiz** bir konunun, **İnkılabın** hiçbir sohbetinde ve boyutunda bulunmadığının göz önünde daima tutulması için verilmiştir....);...

⁸⁷ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/177;...

⁸⁸ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/131;...

⁸⁹ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/142;...

⁹⁰ Hatt-ı İmam Kelam-ı İmam (Türkçe Terc): 1/108;... Sahife-i Nur'da geçen **kıyam** kelimelerinin de gerek konu ve gerekse *tahattur-tezekkür* olarak geçtiği cilt ve sahife numaralarının verilmesi de fuzuli olmamış olacaktır, İnşaaallah... Bakınız; 1/16, 17, 18, 122, 131, 148, 179, 204, 256, 261, 267, 270, 271; ve; 2/58, 72, 74, 76, 83;.. 3/202, 207, 243; 4/18, 19, 252, 253;.. 5/61, 263;.. 6/95, 141, 198, 276;.. 7/36;.. 8/31, 179;.. 9/30, 279;.. 11/173, 178;.. 12/106, 277;.. 13/32, 33, 143, 167;.. 14/91,

Bizim Feryadımız, Mahrumların ve Yalın Ayaklıların Feryadıdır!

"Bugün, bizim müşrik ve kâfirlerden uzak olduğumuzu ve onlarla hiçbir ilgimizin bulunmadığını ilan ederek, feryad' etmemiz, zalimlerin zulmüne karşı bir feryad'dır..."

Bu feryad, Doğu ve Batı saldırganlarının ve özellikle de, Amerika'nın elinden canı yanmış ve 'evi-vatanı' ve bütün kaynakları yağmalanmış bir ümmetin feryadıdır!...

Bizim bu feryadımız, zulüm ve baskı altındaki Afganistan müslümanlarının feryadıdır..."; "Bizim feryadımız, aynı zamanda Afrikalı müslüman halkın da feryadıdır. Afrikalı o din kardeşlerimiz ki, sırf siyah derili oldukları için, ırkçı kültür ve zorbalığın kırbaçları altında inlemektedirler..."

Bizim, müşrik ve kâfirlerle hiçbir münasebetimizin olmadığını ifade eden feryadımız, Doğu ve Batı süper güçlerinin ve özellikle de Amerika ve İsrail'in kendilerine göz diktiği, tüm kaynaklarını yağmaladığı, uşaklarını onların başına yöneticiler olarak diktiği, binlerce kilometre mesafeden onların topraklarına savaş tohumları ektiği ve ülkelerinin kara ve deniz sınırlarını işgal ettiği Lübnan, Filistin ve sair millet ve ülkelerin de feryadıdır!...

Bizim bu feryadımız; Amerika'nın 'fir'avn'lığına ve sultacılığına artık tahammül edemeyen; 'nefret' çılgınlıklarının ebediyyen göğüslerinde mahpus kalmasına rıza göstermeyen, hür yaşamak, hür kalmak isteyen ve feryad ederek tüm nesillere örnek olmak isteyen bütün milletlerin feryadıdır!

Bizim, müşrik ve kâfirlerle hiçbir münasebetimizin olmadığını ifade eden bu feryadımız; inancımızı, haysiyet ve namusumuzu savunmaya

175. 242;.. 15/73,74, 145, 195, 216;.. 16/201;.. 17/60, 71, 142, 194, 196, 250;.. 18/91, 109, 177, 236;.. 19/42,56, 102, 115, 151, 174, 199, 204, 205, 254, 270, 272; 20/16, 133, 140, 190, 191, 198;...

yönelik bir feryaddir!.. Kaynaklarımızı, servetlerimizi ve ülkemizin varlığını koruma feryadıdır. Bu feryad, küfür ve nifak hançerinin, kalplerini parçaladığı milletlerin feryadıdır!...

Bizim bu feryadımız; alın terlerinin ve zahmetlerinin ürünü olan kaynakları, uluslararası korsanlar ve hırsızlar tarafından yağmalanan yoksul ve yoksun açların-mahrumların ve yalınayaklıların feryadıdır! Bu uluslararası korsanlar ve hırsızlar, yaptıkları işlere bir de 'kılıf uydurarak, yoksul halkı-çiftçileri-işçileri ve zahmetkeşleri daha çok sömürmek ve onların en küçük bir hakka bile sahip olmalarını önlemek için 'kapitalizm'-'sosyalizm'- ve 'komünizm' gibi ekonomik ve siyasî sistemler oluşturmuşlardır!...

Bizim bu feryadımız; bütün küfür ve istikbarın, O'nun ölümünü sabırsızlıkla beklediği bir ümmetin feryadıdır!.. Küfür ve istikbarın bütün oklarını-kılıçlarını ve mızraklarını Kur'an'ına ve muazzam ma'sumluğuna doğru çevirdiği bir ümmetin feryadıdır, bu feryad!...

Ama, heyhat ki;.. Ümmet-i Muhammed, 'Aşura Kevseri'ni kana kana içenler ve sâlihlerin 'verasetini' bekleyenler; 'ölüme benzeyen' bir zillete ve Doğu ile Batı'nın esaretine 'boyun eğmiş' bulunmaktadır!...

Heyhat olsun, Humeynî'ye..; Eğer müşrik-kâfir ve canavar tabiatlıların Kur'an'a, Resul-ü Ekrem'in emanetine, Ümmet-i Muhammed'e ve İbrahim-i Hanî'in ta'kipçilerine olan saldırıları karşısında suskun durup, müslümanların 'zillet içinde' çırpınmasına göz yumarsa!...

Ben, bu naçiz 'kanımı' ve 'canımı', müslümanları ve hakkı savunma 'farzını' yerine getirmek için 'amade' kılmış bulunmaktayım ve muazzam 'şehadet feyzini' beklemekteyim!.

Güçlüler, süper güçler ve onların uşakları şunu iyi bilsinler ki, 'Humeynî'; 'tek başına' bile kalsa, küfür-zulüm ve putperestlikle mücadele yolu olan kendi yolundan asla sapmayacak; bu yola devam

edecek ve İslam Dünyası'nın 'fedailerıyla birlikte', diktatörlerin pençesi altında inim İnim inleyenlerle birlikte, 'Dünya-yiyicilerinin' ve onların zalim uşaklarının rahat bir 'uyku' uyumalarına asla 'izin' vermeyecektir!... "91 ...

"...Münasip bir zaman ve fırsatta, İslam ülkelerindeki saldırganların ve zorbaların 'elini' kıracağız! Ve 'Muhammedî' hükümlerin gerçek beyanı ve hakiki İslam'ın 'şiarı' olan 'inkılabımızı' ihraç edip yaygınlaştıracak, 'Dünya-yiyicilerinin' zulüm ve sultasına son verecek ve Allah'ın yardımıyla, hakkın 'mutlak imameti' ve gerçek 'ıslah edici' ve 'kurtarıcı' olan 'İmam-ı Zaman'ın (canımız, ona feda olsun!) zuhûru için 'yol' açacağız!"... 92 ...

⁹¹ Sahife-i Nur: 20/112-114;... (İmam Humeynî (ra)), 1987 yılı (katliam öncesi) *Hacc Mesajı*'ndan;... Bakınız; Mekke Amerika'nın Pençesinde sahife: 22-25;...);... Ayrıca; İmam-ı Aziz'in (ra), şu nuranî-azâmetli sözlerine kulak verelim:

"...Ben, verdiği bir karardan sonra boş söz söyleyip oturan insanlardan değilim; ben, peşin-peşin yola düşerim!.. İslam'ın maslahatı, bir söz söylememi gerektiriyorsa, söylerim ve peşinen yola düşerim. Allah-u Teala'ya hamd olsun, hiçbir şeyden korkmuyorum. Allah'a yemin olsun ki, şimdiye kadar hiçbir şeyden korkmadım. Beni götürdükleri gün bile, onlar korkuyorlardı, ben onları, 'korkmayın!' diye teselli ediyordum.../..." (Hatt-ı İmam: 1/65);...

RÜTBELİLERİN KAÇIŞI

"Biz memleketi korumak istedik ve korumak istiyoruz; biz söyleyiz-biz böyleyiz diyen bu beylerin, (2. Cihan Savaşı'nda) buraya müttefikleri geldiklerinde, nasıl kaçtıklarını hatırlıyor musunuz?...

Bu zavallılar, Tahran'dan Yezd'e kaçtılar!...; Kaçan bir tek 'molla' bulabilir miyiz?...

O gün, Tahran semalarında uçaklar görünüp halkı korkutmaya çalıştıkları zaman ben Tahran'daydım. Merhum Şeyh Hüseyin Kumî (ra) ile Şahpur Meydanı bölgesindeydik. O, bütün sakinliği ve ağırlıklılığıyla bıyıklarını burarak, sanki hiçbir şey yokmuş gibi umursamaz bir davranış içindeydi; ben de, onun gibi hiç umursamıyordum!

Bu zavallılar; biz, 'şöyle., şöyleyiz., memleket için şöyle yapıyoruz..' diyen bu 'rütbeli' askerler, 'menfaat-çıkar' söz konusu olduğu zaman, işte böyleydiler!...

Allah korusun, bir gün bir yaprak 'düşecek' olursa, ilk kaçacak olan kimseler bu 'rütbeliler'dir. Biz; Allah'a hamdolsun, sonuna kadar buradayız.. Şayet, buraya gelseler, bizi alıp götürseler, biz yine varız!..." (Hatt-ı İmam: 1/121-122);...

⁹² Sahife-i Nur: 20/132; (Ve; Mekke Amerika'nın Pençesinde: 62);...

"... O (Hazreti İbrahim); bize, hepimize şunu öğretti: Allah'ın dinin ve İlâhî adaletin hakimiyeti için, hayatınızın en aziz semerelerini, kendi azizlerinizi Allah yolunda 'feda' edin ve bundan dolayı da 'bayram' yapınız! O (Hazreti İbrahim), Âdem'in nesline şunu anlattı ki; Mekke, âşıkların 'kurbangâhı'dır. Orası 'tevhid'in yayılma mekânıdır ve müşriklerin menfaatlerine ve azizlerine 'gönül' bağlamak da 'şirk'tir...

O (Hazreti İbrahim), Âdemoğullarına, Allah yolunda cihad dersi verdi ve fedakârlığı, bu mekandan hareketle, bütün Dünya halklarına tebliğ etmelerini istedi...

Adaleti ikame etmek ve zamane 'müşrikleri'nin ellerini 'kesmek' için, Allah yolunda, baştan ayağa tanınmaz hale gelinceye kadar, her şeyden (Allah yolunda boğazının kesilmesine razı olan) İsmail 'zebihullah' misali fedekarlık etmek, hakkın 'ölümsüzlük' kazanması için şarttı...

Bu putkıran (Hazreti İbrahim) ve O'nun aziz evladından olan Muhammed Mustafa (sav); beşeriyete, 'putların' nasıl olurlarsa olsunlar, 'kırılması' gerektiğini öğretti ve 'Ümm'ül-Kura'da (beşer tarihindeki ilk yerleşme mıntıkasında) olan 'Ka'be' öyle bir mekândır ki; oradan, âlemin her noktasına ve dünyanın sonuncu gününe kadar, putların 'kirli' varlığından temizlenme çağrısı yapılır!...

'Put'; ne olursa olsun, ister 'heykel', ister 'güneş', ister 'ay', ister 'hayvan', ister 'insan' ve daha bilmem ne olursa olsun...; tarih boyunca , tağutlardan daha tehlikeli olmuştur. Bunun içindir ki; Âdem Safiyyullah'tan İbrahim Halillullah'a ve Muhammed Habibullah Sallallahü Aleyhim ve Alihim Ecmain'den tâ.. 'Son zamana' kadar hepsi, 'Ka'be'den 'tevhid' nidasını yükseltmişlerdir...

Öyleyse...; Zamanımızın süper güçleri de, bugünün 'büyük putları' değil midirler? Onlar da, dünya halklarını itaate, kendilerine tapmaya çağırıyorlar mı? Zor ve zer (altın) ile, para ve tezviratla kendilerini

insanoğluna yüklemiyorlar mı?... Ve Ka'be, 'putların kırılması için' biricik merkez değil mi?...

Halil İbrahim ilk zamanda, Hizbullah Hazret-i Muhammed ve onun geleceği va'dolunmuş aziz evladı 'Mehdi' ise, 'Ahir zamanda' Ka'be'den tevhid nidasını yükseltmişlerdi ve yükseltiyorlardı.../... Ve bize de lazımdır ki, onlara tabi olalım. Ve Kelime-i Tevhid'i ve Tevhid-i Kelime'yi, davet feryadlarını ve zulüm altında inleyişlerini-beyanlarını, müslümanların oradaki 'canlı ve görkemli' toplantılarında, o mukaddes mekânda, Mekke-i Mükerrede'de yükseltelim!.. Ve 'putları' kıralım!...

Başlarında 'Büyük Şeytan'ın (Amerika'nın) bulunduğu şeytanları ve ortaya çıkardıkları zorlukları fırlatıp atalım-kovalım! Ki; İbrahim Halilullah, Muhammed Habibullah ve Mehdi Veliyullah azizlerin hacclarını yerine getirmiş, eda etmiş olalım!.../... "93...

"... Müslümanlar bulundukları her yerde ve özellikle de, Hakk'ın Ka'be'sinde, Allah'ın askerleriyle 'dayanışmaya' girmelidirler. Tıpkı; 'şehidlerin başı' ve efendisi Hazret-i Ebu Abdullah El-Hüseyn (as) gibi, 'Hacc İhramı'ndan, 'Harp İhramı'na geçmeli; Ka'be tavafından, Kabe'nin Rabbinin tavafına yönelmeli; Zemzemle alınan abdestten, 'şehadet' ve 'kan' guslüne doğru gitmelidirler!..." Böylece; 'Bünyanün-Marsus' (kenetlenmiş) ve yenilmesi mümkün olmayan bir ümmete dönüşmeli ve ne 'Doğu' ne de 'Batı' süper gücünün, onlara karşı koyamayacağı bir güce erişmelidirler..."94...

"... Şurası kesin bir husustur ki; 'ruhsuz-hareketsiz-kıyamsız-beraetsiz ve vahdetsiz' bir hacc; küfür ve şirkin ortadan kalkmasına yol açmayan bir hacc, hacc değildir!..."95...

⁹³ Sahife-i Nur: 18/87-88; (Ve; Mekke Amerika'nın Pençesinde: 111-113).

⁹⁴ Sahife-i Nur: 20/111-112; (Ve; Mekke Amerika'nın Pençesinde: 20).

⁹⁵ Tarihî Mesaj: 12;..."Evet; dünya istikbarının mantığında küfür ve şirkten uzaklaşmayı gerçekleştirmek isteyenler, 'şirk'le suçlanacak ve müftüleriyle müftü çocukları, o 'Bel'am-ı Baora'lar', onların kâfirliklerine ve öldürülmelerine

hükmedeceklerdir.../... Hüseyin'in (as) dostlarını o sıcak hava'da, 'Hicaz Kerbelası' ve 'Haram Mezbahası'nda katletme yoluna gittiler ve tıpkı İslam Tarihi'nde, İslam'ın o aziz çocuklarına yaptıkları; 'bozguncu-müşrik' ve benzeri suçlamaları, bunlar için de tekrar ederek 'kanını' dökmeyi de, onlarınki gibi helal saydılar. Ama, inşallah gönlümüze biriken üzüntüyü, uygun bir fırsatta, Amerika ve Suudîlerden 'intikam' alarak bertaraf edecek ve işledikleri suçun kızgınlığıyla yüreklerini dağlayıp, Allah'ın askerlerinin küfür askerlerine galebe çalmasının ve Kâ'be'nin onların pençesinden kurtarılmasının sevinci içinde 'Mescid-i Haram' 'a gireceğiz..../....

...Hacc, bütün bir hayatı kapsayan İslamî siyasetin tespit edildiği İlâhî ma'rifetler merkezidir. Hacc, maddî ve manevî rezilliklerden uzak bir toplum 'oluşturma' mesajıdır. Hacc, dünyanın en mükemmel toplumunun modelliğini yapacak bir hareket ve çabalar bütünüdür. Haccda gerçekleştirilenler, 'hayatın modeli'dir. Değişik ırklardan oluşmuş müslümanların, Ümmet-i Muhammed'in (bir parçası haline gelmek için) 'İbrahim'e benzemesi' gerekmektedir. (O'nun yaptıklarını yapması gerekmektedir.). Hacc; bu tevhidi hayatın 'alıştırma-düzenleme ve hazırlama' aşamasıdır. Hacc; bir 'deneme alanı', kabiliyetlerin değerlendiriliş yeri ve müslümanların maddî ve manevî güçlerinin gündeme geldiği mekândır../.,..

...Milyonlarca müslüman, her yıl Mekke'ye gidip Peygamber, İbrahim, İsmail ve Hacer'in dolaştığı yerlerde dolaşmakta fakat; hiç kimse kendine, 'İbrahim' ve 'Muhammed' (as)'in 'kim?' olduklarını, 'ne?..' yaptıklarını, hedeflerinin 'ne olduğunu?'... ve bizim 'ne yapmamızı?..' istediklerini sormamaktadır;.. Bunlar üzerinde hiç düşünülmemektedir../...

...İslam Peygamberi'nin 'komprador' câmilere ve 'süslü' minarelere ihtiyacı yoktur. İslam Peygamberi; bağlılarının, 'şeref ve azametini' istemektedir. Ki; maalesef bu şeref ve azamet, istikbarın 'uşağı' yönetimlerce ayaklar altına alınmış bulunmaktadır../...

...Acaba, müslümanlar arasında bunca 'rezalete' tahammül edemeyip 'ayaklanacak' kimse kalmamış mıdır?.. Acaba, İslam ülkeleri liderlerinin; bir milyar müslümanın hislerini 'görmezlikten' gelip Siyonistlerin cinayetlerini 'ört-bas' etmelerine ve yeniden 'Mısır' ve benzerlerini 'sahneye' çıkarmalarına göz mü yumacağız?..." (Tarihî Mesaj: 9-10, 11-12,16,17);...

...Mekke ve Medine yürüyüşleri; 'Arabistan petrol' musluklarının kapanması neticesini doğuracaktır. Mekke ve Medine'de gerçekleşen 'beraet'yürüyüşleri; Amerika ve Sovyetlere bağımlı 'uşakların'yok olması neticesini verecektir. İşte; kadın-erkek demeden 'katliamla' bu yürüyüşü engellemelerinin sebebi budur! Bu yürüyüşler; 'saf-dillere' bile, Amerika ve Sovyetlere bağlanmamak gerektiğini göstermektedir!...

...Mekke olayı, İslam dünyasında büyük değişimlere yol açacak ve İslam ülkelerine hakim olan 'gasıp' yönetimlerin 'kökünün' kazınmasına zemin hazırlayarak, 'din adamı' taslaklarını meydandan kovacaktır../..." (Tarihî Mesaj: 22);...

"..../...Filistinli, kaybettiği yolunu bizim 'beraet'yolumuzda buldu. Bu mücadelede, nasıl 'çelik surların' devrildiğini; 'kanın kılıca', 'imanın küfre' ve 'feryadın kurşuna' nasıl 'galebe' çaldığını ve 'Ben-i İsrail'in, 'Nil'den Fırat'a

kadarki bölgeyi ele geçirme hülyasının nasıl boşa çıkarıldığını gördük!.. 'Filistin Yıldızı,' bir kez daha bizim 'Ne doğu, ne batı!' 'mübarek ağacımızın' tepesinde ışıdı!...

...Filistin olayı, inkılabımızın katettiği aşamalardan sadece biridir. İslamî İnkılabımıza 'gönül' verenlerin sayısı tüm dünyada artış göstermektedir. Bizi 'destekleme' dilekçelerini 'kanlarıyla' imzalayanlar, 'İnkılab' davetinde can ve başla 'Lebbeyk!...' diyenler ve Allah'ın buyruğunu gerçekleştirmeye çalışanlar, tüm dünyanın kontrolünü ele geçireceklerdir!

Bugün; hak ile batıl, fakir ile zengin, istiz'af ile istikbar ve yalın ayaklılarla tasasız müreffehler arasında savaş başlamıştır. Ve ben, dünyanın her yerinde mücadele yükünü omuzlayan ve Allah yolunda ve müslümanların izzeti için 'cihada' azmeden azizlerimizin el ve pazılarını öperim!...; 'halis' selam ve övgülerimi, bütün 'özgürlük ve olgunluk' goncalarına sunarım.../...

İran halkı, açlığa ve Susuzluğa tahammül edebileceğini ve ama, İnkılab'ın ve İnkılab prensiplerinin ortadan kalkmasına asla tahammül edemeyeceğini isbat etti.../...

...Dünya mustaz'af ve mahrumlarının bağımsızlığı ve özgürlüğü için mücadele vermenin, sermayedarlık ve zenginlik isteğine ters düşmediğini sananlar, mücadelenin 'alfabesine' bile yabancıdırlar!.. Sermayedarlarla tasasız müreffehlerin nasihatla yola getirilebileceğini ve bu yolla özgürlük savaşmcılarıyla bütünleşerek onlara yardım edeceklerini sananlar, 'havanda' su dövmektedirler!...

'Kıyam' ve 'rahat yaşama'; 'dünyaya bağlılık' ve 'ahiret düşüncesi' birbirinden ayrı şeylerdir ve asla biraraya gelemesler. Bizimle birlikte 'sonuna kadar' gidecek olanlar; 'fakirlik-mahrumiyet ve istiz'af derdini tadanlardır!.. İnkılabı 'ayakta' tutanlar ve devam etmesini sağlayanlar, kesinlikle 'yoksul' müslümanlardır!.../...

Amerika ve istikbar, 'İslam İnkılabı'nı yenilgiye uğratmak için, bir çok alanda 'maşalar' kullanmaktadır. Dinî kesimler arasında ve üniversitelerde 'maşaları' vardır! Bu tehlike üzerinde bir çok kez durmuşumdur; bunlar, İslam'ı ve İnkılab'ı 'içten' çöktürmeye çalışmaktadırlar. Din adına hareket ediyormuş gibi gözüken bu kişilerin şerrinden Allah'a sığınmak gerekmektedir.../...

Tüm dünya fakirlerinin haklarını almak için, kanımızın son damlasına kadar mücadele edeceğiz! Bugün dünya, 'Halis-Muhammedi İslam' kültürüne susamış bulunmaktadır. Müslümanlar, büyük bir 'İslam Teşkilatı' oluşturarak 'beyaz ve kızıl' sarayların debdebesini ortadan kaldıracaklardır...

Bugün Humeynî, düşmanın top ve tüfeklerine ve her türlü sıkıntıya göğüs germiştir ve tüm 'şehadet' âşıkları gibi, 'şehadet' gününü beklemektedir...

Savaşımız, inanç savaşıdır ve coğrafi sınır tanımamaktadır!.. Bu inanç savaşımızda, tüm dünyada büyük bir 'İslam Ordusu' oluşturmamız. İnşallah, büyük İran milleti, İnkılabı maddî ve manevî yönden destekleyerek sıkıntıları huzura dönüştürecek ve tüm dünyada, Allah'ın düşmanlarından intikamını alacaktır...

Büyük İran milletinin, bir 'yıldırım' gibi Amerika'nın beynine inmiş olmasından daha tatlı ne olabilir?.. İran milletinin, 'şehinşah' sisteminin yıkılmasını ve Amerika'nın İran'daki 'hayat' damarlarının kurumasını görmesinden

"Amerikan uşakları; Amerikan bayrağının yakılmasını 'Mescid-i Haram'ın yakılması olarak ve 'Sovyetlere, Amerika'ya ve İsrail'e ölüm!' sloganlarını Allah'a, Kur'an'a ve Peygamber'e düşmanlık olarak

daha tatlı ne olabilir?.. Aziz halkımızın; nifak-milliyetçilik ve sentezcilik köklerini kurutmasından daha tatlı ne olabilir?.. Ve; inşaallah, bunların 'bütün dünyadaki' köklerini kurutarak en büyük mutluluğa da erişecektir.../...

Ne mutlu mücahidlere!.. Ne mutlu Hüseyin'in (as) vârislerine!... Amerikan uşakları bilmelidirler ki; Allah yolunda 'şehid' düşmek, savaş alanında yenmek ve yenilmekle karşılaştırılabilecek bir şey değildir!.. 'Şehadet' makamı, kulluğun en yüce 'noktası' ve maneviyat âlemine yücelmedir.../... Biz diyoruz ki, küfür ve şirk varoldukça mücadelemiz devam edecek ve mücadele var oldukça biz var olacağız!... Biz, şehir ve memleket için kimseyle kavga etmiyoruz! Bizim amacımız, 'Lailahe İllallah!' bayrağını yüceltip dalgalandırmaktır!...

...Bizim ve İslamî İnkılabımızın ilk görevi: 'Ey uyuyanlar! Ey gafiller!...; uyanın ve çevrenize bakın ki, 'kurdun' yuvasının yanı başında uyumaktasınız;,, ayaklanın! Ki, burası uyunacak yer değildir; derhal feryada başlayın!.. Kıyam edin!... Çünkü, Amerika ve Sovyetler pusuya yatmışlar ve sizi yok etmedikçe pes etmeyeceklerdir!...' diye, feryad etmektir...

Eğer; dünya 'İslam Birliği' oluşturulsaydı, kimse Resulüllah'ın (sav) manevî evlatlarına bunları yapmaya cesaret eder miydi?... Ben, Amerika ve Avrupa devletlerini uyarıyorum: Geç olmadan ve henüz 'ölüm' bataklığına saplanmamışken, Fars Körfezi'nden uzaklasın!.. Her zaman sizin savaş gemileriniz, bizim yolcu uçaklarımızı düşürecek değildir. Ve İnkılab evlatlarının sizin, savaş gemilerinizi Fars Körfezi'nin bağrına gömmesi mümkündür.../...

Birleşik Doğu ve Batı Cephesi'ne karşı, İslam ve İnkılabımız adına 'güçlü' İslamî ve insanî bir 'ceph'e' oluşturmak ve dünya mahrum ve yoksullarının 'liderlik ve üstünlüğünü' kutlamak üzere kendimizi hazırlamamız gerekmektedir. Emin olunuz ki; Doğu ve Batı güçleri, maddî dünyanın 'kof eserleridirler ve anmaya bile değmez!.../...

Dünya halklarıyla irtibat içinde, müslümanların sorun ve problemlerine 'çözüm' bulmak ve savaşımçıları-açıları ve mahrumları desteklemek üzere bütün varlığımızla çaba harcamalıyız!.../...

...Şehidlerin kanı, İnkılab ve İslam'ı 'sigortalamış' bulunmaktadır. Şehidlerin kanı, tüm dünyaya 'direniş' dersi vermiştir! Ve Allah biliyor ki, bu yol sürdürülecektir!.. Milletler ve gelecek nesiller 'şehidlerin' yolunu izleyeceklerdir. Şehidlerin 'pâk' mezarı, 'kıyamete' kadar Allah dostlarını ve arifleri kendine çekecek ve özgürlükçülerin 'şifahanesi' olacaktır!.. Ne mutlu 'şehid' olanlara! Ne mutlu o nur kafilesine katılanlara! Ne mutlu o incileri kucaklarında büyütenlere!...

Rabbimiz; 'şehadet' kapısını, arzulayanlar için her zaman açık tut! Ve bizi ona ulaşmaktan mahrum etme! Rabbimiz! Ülkemiz ve milletimiz henüz mücadelenin başlangıcındadır ve şehadet 'meş'alesine' ihtiyaç duymaktadır!.. Bu parlayan 'ışığı', sen koru!...." (Tarihi Mesaj: 23, 24, 25-26, 27,28, 30, 33, 35-36);...

değerlendirmekte ve ihrama bürünmüş asker ve memurlarımızı komplonun liderleri olarak tanıtmaktadırlar... "96 ...

"...Biz, müşriklerden uzak olduğumuzu ilan ederek İslam dünyasının potansiyel enerjisini serbestleştirmek istemekteyiz! Allah'ın yardımı ve 'Kur'an neslinin' çabaları sayesinde, birgün bu arzu gerçekleşecektir... İnşaallah, birgün gelecek, bütün müslümanlar ve sıkıntı çekenler, dünya zalimleri karşısında 'feryad' edecek ve zalimlerle uşaklarının, dünyanın en alçak yaratıkları olduklarını ilan edeceklerdir... "97 ...

"...Biz; müfsid Siyonizm, Kapitalizm ve Komünizm sistemlerinin köklerini tüm dünyada kurutmak istiyoruz!.. Bu üç sisteme dayalı olarak kurulmuş devletleri, Allah'ın yardımıyla yerle bir etmeye ve İslam nizamını istikbar dünyasına 'hakim' kılmaya kararlıyız!... Tutsak milletler, ergeç buna şahid olacaklardır...

Haraç isteyenlere ve Amerikalı zorbalara karşı, bütün varlığımızla direneceğiz!... İnşaallah, Ka'be ve Hacc'ın, bütün mazlumların feryadını, her yere duyurması., ve tevhid sesini yayması gereken bu insaniyet minberinin; Amerika, Sovyetler, küfür ve şirkle 'anlaşma yeri' olmasına izin vermeyeceğiz! Allah'tan dileğimiz; sadece müslümanların Ka'be'sinden değil, dünya kiliselerinden bile, 'Kahrolsun Amerika ve Rusya!' feryadının yükselmesini sağlamak için, bize 'güç' vermesidir!...

Tüm dünya müslüman ve mahrumları, İslam İnkılabı'mızın sömürgeciler için meydana getirdiği 'Cehennem' karşısında gurur duymalı ve kendileri için, cehennem hayatının sona erdiğini, küfrün egemenlik ve zorbalığının devrini tamamladığını, özgürlüğün ve milletlerin 'baharının' başladığını hissetmelidirler. Bütün müslümanların bu hissi duymalarını ve bu doğrultuda çaba harcamalarını diliyorum!...

⁹⁶ Tarihî Mesaj: 14;...

⁹⁷ Tarihî Mesaj: 16;...

Amerika ve Sovyetlerin, içine 'ölüm ve esaret' tohumları ektiği bu bataklık, sükut ve durgunluktan çıkmamız ve zemzem denizine yönelerek, Amerika ve Amerikan uşakları tarafından 'kirletilen' Ka'be örtüsünü 'göz yaşlarımızla' yıkayıp-temizlememiz gerekmektedir...

Yabancıların sultanı altında yavaş-yavaş ölmekte olan dünya müslümanları!...; ölüm korkusunu yenmelisiniz!... 'Şehadet âşığı' gençleriniz sayesinde, küfür cephesini 'darmadağın' etmelisiniz!... Mevcut durumu sürdürmekten yana olmamalı, 'esaretten ve kölelikten' kurtulmak için islam düşmanlarının üzerine-üzerine gitmelisiniz!... İzzet ve hayat, savaşım ile elde edilir. Savaşımın ilk adımı, 'irade' sahibi olmak; ikinci adımı ise, dünya küfür ve şirkinin ve özellikle de Amerika 'nın patronluğunu reddetmektir...

Biz Mekke'de olsak da olmasak da, gönlümüz ve ruhumuz 'İbrahim' ile birlikte. Bize, 'Medine' yolunu kapatmakla Peygamber'e olan bağlılığımızı ve aramızdaki 'bağı' ortadan kaldıramazlar!...; Ka'be'ye doğru namaz kılmaktayız ve ölürken Ka'be'ye yönelmekteyiz. Allah'a hamd olsun ki; Ka'be'nin Rabbine bağlılıktan sapmamış ve müşriklerden 'beraet' temelini, binlerce aziz 'şehidimizin' kanlarıyla ve canlarıyla vücûda getirmiş ve bu iş için hiçbir İslami ve sair ülkeden 'destek' beklememiştir...

Biz, tarih boyunca zulme uğrayan 'mahrumlar ve yoksullarız!.. Bizim, Allah'tan başka kimimiz-kimsemiz yoktur. Binlerce parçaya da ayırsalar bedenimizi, gene zulümle savaşmaktan el çekmeyiz!.../...

Müslümanlar bilmelidirler ki; dünyada 'bir güç dengesi' meydana getirmezlerse eğer, yabancıların çıkarları her zaman onların çıkarlarının üstünde yer alacak ve gerek Büyük Şeytan (Amerika), gerekse Sovyetler, çıkarlarını korumak adı altında, her gün bir olay çıkaracaklardır...

Müslümanların kurtulması ve mutluluğa ulaşması için, sömürgecilerle olan sorunlarını çözüme kavuşturmalarından ve en

azından dünyada bir güç olarak, varlıklarını göstermelerinden başka bir yol var mıdır?...

Eğer, bu gün Amerika kendi çıkarlarını koruma adına bir İslam ülkesini 'yerle bir' etmek istese, onu kim engelleyebilecektir?...

O halde, savaşımdan başka, bir yol kalmamıştır!.. Süper güçlerin ve özellikle de Amerika'nın 'pençe ve dişlerini' kırmak gerekmektedir... İki yoldan biri, tercih edilmelidir: Ya 'şehadet!', ya da 'zafer!' ve bizim 'mektebimizde' bunların ikisi de 'zafer' demektir!...

Allah Sübhanehü; hakim ve zalim sömürgecilerin politikalarını başarısızlığa uğratmayı ve insanî değerlerin yüceltilmesini bütün müslümanlara nasip etsin, İnşaallah.. Müslümanları, 'zillet' çukurundan 'izzet' doruğuna yüceltsin!... ⁹⁸...

⁹⁸ Tarihî Mesaj: 18-21;... ve, kezâ; **Aziz İmam**'ın (ra), çok önemli olan şu ifadelerine de kalplerimizi-kulaklarımızı açalım:

İSLAM BİRLİĞİNİN GEREĞİ

"Bir diğer taraftan, İslam vatanını emperyalistlerle müstebid ve makam düşkününü yöneticiler parçalamış bulunmaktadır. İslam ümmetini birbirinden ayırmış, bölünmüş birkaç millet durumuna getirmişlerdir. Bir zamanlar, Büyük Osmanlı Devleti vücûd bulduğunda, emperyalistler bu devleti parçaladılar. Rusya, İngiltere, Avusturya ve diğer emperyalist devletler bir araya geldiler, Osmanlı Devleti ile savaştılar ve her biri bu devletin bir bölgesini ele geçirdi veya nüfuzu altına aldı...

Gerçi, Osmanlı yöneticilerinin bir çoğu liyakatsiz, bazıları da fasid' idi, saltanat rejimi yürürlükte idi. Yine de, bu devletteki halk içinden 'sâlih' kişilerin ortaya çıkması, halkın yardımı ile devletin başına geçmesi, millî güç ve birlik sayesinde emperyalizmin oyununa son vermesi 'tehlikesi' vardı. Bu sebeple, sayısız savaşlardan sonra ve Birinci Dünya Savaşı'nda Osmanlı Devleti'ni böldüler ve onun topraklarından on-onbeş 'devletçik' ortaya çıktı. Her ülkeciği de, bir bölük adamlarının veya bir adamlarının eline verdiler. Sonraları, bu ülkeciklerden bazıları, emperyalistlerin görevlileri ve adamlarının elinden kurtuldu!...

İslam Birliğini sağlamamız, İslam vatanını emperyalistlerin ve onların başa 'diktığı' yöneticilerin elinden kurtarmamız için de 'hükümet' teşkilinden başka yol yoktur! Zalim ve kukla yönetimleri, müslüman milletlerin hürriyeti ve birliği için, 'başasağı' etmemiz ve halkın hizmetinde 'adilane' İslamî yönetimi meydana getirmemiz gereklidir. Hükümet teşkili, müslümanların birliğini ve nizamını muhafaza içindir. Nitekim; O'na selam olsun!..; Hazret-i Zehra, hutbesinde şöyle buyuruyor: 'İmamet, nizamın korunması ve müslümanların 'iftirakını', 'ittihada' tebdil içindir!...'..."(İslam Fıkında Devlet: 42-43);...

"Ya Rabbi! Zalimlerin zulüm üzerine kurulu 'saraylarının' yerle bir edilmesi ve bütün dünya mütecavizlerinin ömür yıldızlarının batması için, bizim İslamî İnkılabımızı bir 'ilk adım' haline getirerek bize yardım et! Bütün halkları, mustaz'afları ve yalınayaklıları semerelerine-bereketlerine-'veraset ve imametle' nasiplendir!.."99

⁹⁹ Sahife-i Nur: 20/118;... (ve; Mekke Amerika'nın Pençesinde: 36);... Kezâ;

- "... Allah 'ım! Bu büyük ni'metleri milletimizden geri alma!..."

-Ya Rabbi! Bereketlerinin değerini bize daha fazla tanı!...

-Ya Rabbi! Kulluk ve ihlasımızı ve senin karşında zillet ve acz tavrımızın artmasını sağla!...

-Ya Rabbi! Bize tevekkül, sabır, mukavemet, rıza ve ikram lutfet!...;

-Çocuklarımıza ve bize, senin kullarına 'hizmet' etme yolunda ve senin için 'kurban' olma sınırına ulaşmayı nasip eyle!..." (Sahife-i Nur: 20/13 l;(ve; Mekke Amerika'nın Pençesinde: 61);... Ve, kezâ...;

- "Rabbim! Hiç kimse bilmeseydi, sen biliyorsun ki, senin dinînin bayrağını yükseltmek için 'kıyam' ettik; adaleti gerçekleştirmek ve Doğu ile Batı güçleri karşısında, Sen'in Resulü'nün yolunu ta'kip için mukavemette bulunduk ve bu yolu kat' ederken bir an bile geri duraklamadık!...

-Rabbim! Biliyorsun ki, bu toprakların çocukları Sen'in dinînin izzeti için 'şehadete' ulaşmakta ve gülümseyerek 'ümit ve şevk' dolu gönüllerle, senin sonsuz rahmetine doğru yücelmektedirler!...

-Rabbim! Biliyorsun ki, Resulü 'nün ümmeti bu memlekette komplolarla karşı karşıyadır. Şeytanın uşakları içerde ve dışarda, onu rahat bırakmamaktadırlar. Bu milleti, iktisadî açıdan sıkıntıya sokmak için gösterilen çabalar, gün geçtikçe artmaktadır...

-Rabbim! Biliyorsun ki, halkımız bu zorlukları can-u gönülden göğüslemekte; Sen'den başka hiçbir şeyden korkmamakta; tüm eziyet ve sıkıntılara tahammül etmektedir. Halkımız, bütün yardım ve zaferi Sen 'den beklemektedir!...

O halde; bize yeniden yardım eyle! Milletimizin gönlünü yardım ve zaferinle daha ümitli kıl!.. Cephedeki askerlerimizi gaybî yardım ve gizli ordularıyla galip ve muzaffer eyle!.. Zorluklara ve sıkıntılara tahammül etmede sabrımızı ve istikametimizi artır. Zaferde de, mağlubiyette de rıza ve ni'metini esirgeme bizlerden!.. Sen'in dinin için 'şehid, yaralı ve esir' veren; sana ve rızana kavuşma aşkına bütün bunlara tahammül eden halkımızın gönlünü mesrur eyle!.. Hepimizi sana kulluk yolunda âşık ve dertten anlayanlar eyle!.. Şehidlerimizin; Resulünün (as) ve hidayete erdirmeye çaba harcayan İmamların (as) berrak 'kevserinden' içmelerini sağla!.. İslamî İnkılabımızı, gerçek 'ıslah edici'nin (Hazret-i Mehdi'nin) inkılabıyla birleştir!..; Sen, ni'metler sahibisin!.. Ey Rabbim!!!!" (Sahife-i Nur: 20/133;... ve; Mekke Amerika'nın Pençesinde: 64-65);...

İşte;.. **Kur'an** denizinden ve **Aşura** kevserinden, İlâhî nağmeler halinde tebellür eden bu nuranî beyan ve ifadeler **İmam Humeynî** (ra)'nin (bize izafeten) sınırsız olan İlâhî-İslamî **şahsiyeti** hususunda **İlm'el-Yakin** kapılar ve pencereler açmakta; başka şerh ve izahlara ihtiyaç kalmayacak kadar, yakinî bir **müşahede** imkanı sağlamaktadır...

Bütün zerrat-ı vücûdu ve sergüzeşt-i hayatı, **Kur'an-ı Kerim**'in canlı ayetlerini ve **Aşura Kültürü**'nün İlâhî tecellilerini **en kâmil** bir tarzda **tecessüm** ettiren **İmam Humeynî** (ra)'nin yüce şahsiyeti; **Hakaik-i İmaniyye** ve **Nur-u İlâhîyye**'yi tüm boyutlarıyla temsil etmektedir. Ki, biz buna; **Nur-u Kur'an** ve **İslam**, yani özetle **Kemal-i İman** diyebiliriz.

Zaten; **din-akıl-can-mal** ve **nesil** unsurlarını ve bunların emniyetini-selametini ifade eden ve İlâhî **Risaletin-Nübüvvetin** korunmasını istihdaf eden **hayat** yani **hayat-ı insaniyye** (ki, hakikat-ı İlâhîyyenin ayinesi, tecellisidir), **imanın** tecellisi, hatta (ta'bir caiz ise) mürâdifidir. Bundan dolayı da, Yüce Kur'an'da; mü'minler, **hayy** (canlı) olarak ifade edilirken; kâfirler de, **meyyit** (ölü) ve **eshab-ı kubur** (kabir ehli ve eshabı) diye nitelendirilmektedir. Örnek olarak;

"Ölü iken, kendisini 'ihya' ettiğimiz (dirilttiğimiz) ye ona insanlar içinde yürümesi için bir 'nur' verdiğimiz kimsenin durumu, karanlıklarda kalıp oradan bir çıkış bulamayanın durumu gibi midir? İşte; kâfirlere, yapmakta oldukları böyle süslü ve çekici gösterilmiştir! [En'am(6): 122];..."

"A'ma (görmeyen) ile Basir (gören) müsavi değildir. Ve zulûmatla nur da (müsavi) değildir!.. Ve gölge ile sıcaklık da (müsavi) değildir!.." [Fâtır(35): 19-21];... "Canlılar ile ölüler hiç de 'müsavi' değildir. Gerçekten Allah; dilediğine işittirirse de, sen, kabirlerde bulunanlara işittirecek değilsin!" [Fâtır(35): 22];...

"Ey iman edenler! Öyle bir kavmi 'veli' edinmeyin ki; Allah kendilerine gazap etmiş, ahiretten ümidini kesmişler, 'eshab-ı kubur'dan

olan kâfirlerin meyas (ümitsiz) olmaları gibi ye'se düşmüşlerdir." [Mümtahine(60): 13];...

"Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yarattık (hazırladık). Zira; onların kalpleri var, bununla 'fıkh' etmezler; ve gözleri vardır, onunla görmezler;.. Ve kulakları vardır, onunla da işitmezler. İşte onlar, hayvanlar gibidir; hatta, daha da sapıktırlar. Onlar, gafil olanlardır!" [A'raf(7): 179];... Gibi ayet-i kerimeler, konuya açıklık getirmekte; hayatın ve insanlığın, ancak **iman** ile vücûd bulacağına açıkça dikkat çekmektedir...

Bu da bize, **iman**ın hayat (canlı) olduğunu göstermekte, bu da; **fiil-amel-hareket** ve **çaba** gibi., tezahürleri **ihtiva** ve **iktiza** etmektedir. Onun içinde, Kur'an-ı Kerim'de yer yer İlâhî emirler ve ameller **iman** olarak nitelendirilmekte, böylece; **iman**ın pratikliği gösterilmiş olmaktadır... "*İman'ın yetmiş küsur şubesinin bulunduğu.*, "na dair vârid olan hadis-i şerif dahi, bu Kur'anî-İlâhî hakikati ve realiteyi natık bulunmaktadır...

Mutlak **imanı** ifade eden gerçek-daimî ve bâki hayatın korunması ve devamı için de, tabiatıyla bir kısım **çabalara** ve cehd-ü gayretlere ihtiyaç vardır. Ki; bu da **cihaddır**. Bunun neticesinde, **vasıl** ve **şahid** olunacak (çok boyutlu) mutlulukların olacağı da tabiidir. İşte, bu da; **şehadettir**. Bundan dolayıdır ki, **Eimme-i Ma'sume** (as) tarafından; **'hayat, iman-cihad ve şehadettir!'** diye, ifade edilmıştır...

Kur'an-ı Kerim'in; (dengi-misli olan) müşahhas-mücessem **Canlı Kur'an** özelliğini (kâmilin) taşıyan yüce şahsiyetler tarafından, **zemin-zaman** ve **muhatap** faktörlerine göre **siyasî-içtimaî**.. hayata **düzenli-planlı-programlı** ve **disiplinli** bir şekilde **tedricen** uygulanıp pratize edilmesini ifade eden **Aşura Kültürü**'nün esası ve temeli de, işte budur!... (Kıyamın ise; -genel olarak- bu üç unsurun ruhî zindeliği, teyâkkuzîliği.. -özel olarak da- cihadın 'mebdei-mukaddimesi..' mahiyetini ve özelliğini taşıdığı, izahtan varestedir...)

SONUÇ OLARAK:

Bunu, yani; "**Hayatın, iman-cihad ve şehadet oluşu..**"nu, ayrı ayrı **üç ana başlık** altında ele alır, çok kısa da olsa tahlillerini yaparsak, konumuz olan "**İmam Humeynî (ra)'nin Şahsiyetinde 'Aşura Kültürü'nün Tecelli Boyutları**", (daha önce geçmiş olan tafsilatlarla birlikte, nazar-ı itibara alınmak kaydıyla..), daha net ve daha müşahhas bir şekilde anlaşılmış olacaktır, İnşaallah...

I-HAYAT, İMAN'DIR

Hayatın ve onu oluşturan **temel unsurların** ifadesi olan insanî **şahsiyetin** bilinmesi ve belirginleşmesi için, **imanı** oluşturan ve **imanın** vücûd verip oluşturduğu, **muktazi** ve **mukteza** diyebileceğimiz **yapı** ve **vasıfların** (maddeler halinde) belirtilmesi ve **hayat** ile olan ilişkisine de -kısacık- atıflarda ve işaretlerde bulunulması gerekmektedir:

1-)Yakin - Tasdik -Teslimiyet...

Güçlü inanç, bunlarla sağlanmış olur. **Hayatta** ise; **inanılan** ve **gönül verilen** şeylerde başarı elde edilir. Zira; canlılığı ve harekete geçişi sağlar...

2-) Tevhid- Vahdet - İttihad...

Gerçek **iman**; her yönden **birlemeyi-birliği** ve sadece **birine teslim** olmayı gerektirir. Ki; O'nun da **Vacib'ül Vücûd** ve **Vahid-i Ehad** olan Allah-u Teala (cc) olduğu-olacağı, izahtan varestedir. **Hayatın ahenkli-düzenli-güvenli..** olması açısından da zarurî olan bu unsurlar, bizzat **hayatın** kendi bünyesi içinde de **gereklilik** arz etmektedir. Bir vücûd içerisinde; **aklî-kalbî-ruhî-kavlî** ve **fiilî** ihtilaf-iftirak ve iştirakların varlığı, o vücûdun **hayatının** yok oluşunun tezahürüdür. Keza; **hayatı** oluşturan maddî uzuvlar ve hücreler arasındaki **tevhidî hareketin** ve **vahdetin** yok olması, o hayatın idamının bil-fiil infazıdır...

3-)İhlas - Samimiyet - Sadakat - Sıdk - Sıhhat - Salah...

Şirk-küfür-nifak-fısk-inhiraf. gibi öldürücü **virüslerden** arınmak, gerçek **imanın** aslını ve temelini oluşturmaktadır. **Hayata** zıt ve onu yok edecek **zehir** ve **virüslerden** arınmış olmanın, hayat için **şart** olduğu açıktır. **Akıl-**

kalp-ruh-beyin-kan-hücre gibi.. hayatı oluşturan, maddî ve manevî tüm unsurlar -ecza ve cihazlar için, bunun geçerli olacağı her akl-ı selimin kabul edeceği kesin kaziyedir...

4-) Emanet - Adalet - İtikad - İtimad - Vefakârlık...

İman, İlâhî bir **emanet** olup, onun korunup gereklerini yerine getirmede **emin** olunması gerekir. **Mü'min** ise; emin olan ve emin olunan bir varlığı tedaî ettirir. **İlâhî teklifleri** ikame etmek, **Hakkı** yerli-yerine oturtmak da İlâhî adaletin muktaziyâtındandır. **İman**, Allah-u Teala (cc)'ya intisabdır. Ki bu, sarsılmaz bir **bağ**dır, yani **akid-akide** ve **itikad**dır. Bu rabita ile kişi, itimada (güvene) şayan olur ve **mutemed** güvenilir olarak kabul edilir. Bu İlâhî emanet ve tekliflere ihanette bulunmamak, İlâhî **misaka** vefa göstermek, **ahdini-va'dini** yerine getirip ifa etmek kezâ, imanın hem **muktazisi** hem de **muktezası**dır. Bunların, **hayat-ı insaniye** için de aynı ölçü ve derecede sözkonusu olduğu-olacağı açıktır... Kendinin kimseden emin olmadığı ve başkasının da kendisinden emin bulunmadığı bir kişide, **hayat** diye bir şey söz konusu olabilir mi?

Kezâ; **adalet**in bulunmadığı bir toplum hayatında, **vahşet** ve **cinayetten** başka ne görülebilir?.. **Hayat**, kendine vücûd veren **merkez** ile (Allah-u Teala (cc) ile) **bağını** (akidesini-itikadını) koparırsa, **adem** (yokluk) ve **cehennem** çukuruna düşmez mi?... Kendisinin kendisine ve başkasına, başkasının da kendisine **itimad** etmediği (güvenmediği) ve **tüm güven duygusunu** ve **güvenilirliğini** kaybetmiş bir kimsede hayat diye bir şey söz konusu olabilir mi?... Aynı durumu **vefakârlık** için tatbik edersek, yani kendi hayatına ve başkalarına **ihanet** içerisinde bulunan kimsenin **ölü!** olarak ifade edileceği açık değil midir?...

5-) Birr-ü Takva - Zühd ve Vera...

İmanın kemali ve kudsiyeti **iyilik** ile sağlanır ve **takva** ile de koruma altına alınmış olur. Allah-u Teala (cc)'ya ve ebede **teveccüh** ise, **zühd** ve **verayı** doğurur; diğer bir ta'birle, zühd ve vera, **kişinin fenadan bekâya**

yönelmesini sağlar. Ki, bunların da **hayatın** en önemli unsurlarından olduğu malumdur. Zira; maddî ve manevî **iyilikler**, **hayatın** salahını ve selametini temin eder. Her türlü maddî ve manevî hastalıktan ve virüslerden sakınıp-korunmak ve teyakkuzda bulunmak (takva) ile hayat karantina altına alınmış olur. **Zühd** ve **Vera** ile de, **hayat**; ibka olarak **ebedîleşir**! Ki, ebedî olmayan-yok olmaya mahkûm olan bir hayatın **hayat** olmayacağı da izahtan varestedir...

6-) Ahlâk-ı Hamide - Hüsn-ü Hulk -Edeb ve Haya...

Mahlukun, **Halık**'a (cc) ve sair **mahlukata** karşı ve onlarla olan tüm ilgi ve ilişkilerinde İlâhî **fıtrat** üzerinde bulunması ve bu İlâhî **sabiteye** göre muamele yapması-ulvî ve nuranî tavır takınması anlamlarını ifade eden bu vasıflar, hayatın hem varlığı, hem de istikametle devamlılığı açısından hayatî derecede elzem ve zarurîdir. Ki; pratik hayatın her alanı, bunun canlı ve bariz şahididir...

7-) İlim - İrfan - Fikir - Zikir - Duâ -Teavün...

İman için mutlak unsurlar olan bu **vasıflar** ve **tecelliler**, insan hayatının maddî ve manevî temel dinamiklerini ifade ve ihtiva etmektedir. İlimsiz ve bilimsiz -gerektiği kadar- bir hayat, tahayyül bile edilemez. Uzuvarın korunması ve ihtiyaçların **tespit** ve **temini** gibi hayatın çok basit parçası olan günlük realiteler bile, **ilim** ve **bilgi** ile olur. Yaratıcıyı, kendini ve sair varlıkları **tanıma**, gerekenlerle de **tanışma**, irfanın; bu ve sair konuların düşünülmesi, yanlışın ve doğrunun tespiti de fikir ve tefekkürün; bunların sürekli **anılması** ve gündemde tutulması da zikrin; yönelmenin, duânın ve her türlü yardımlaşmanın da **teavünün** gereği ve tezahürü olduğu izahtan varestedir. Ki; bunların, **hayat** için temel unsurlar olduğu, kezâ ma'lumdur...

8-) Hürmet - Muhabbet - Şefkat - Merhamet- Şükür ve Sabır...

Gerçek ve kâmil bir **imanın** gereği-tezahürü ve temeli olan bu **vasıfların** da, **hayat** için, aynı derecede bir öneme haiz bulunduğu açıktır. Ki, adeta; hayat bunlarla canlanır ve vücûd bulur. Zira; hürmetin yıkıldığı bir

hayatta **isyan-anarşi** hakim olur. Şefkat ve muhabbetin bulunmadığı bir hayat, **çkar savaşının** arenasına dönüşür. Böylece, zayıfların güçlüler tarafından yutulduğu bir **vahşet** manzarası görülür ve toplum **canavarlaşmış** bir yapı arzeder. Şükür ve sabrın bulunmadığı bir hayat, hırs-hased-tekasül ve atalet bataklığında **yok** olup gider...

9-) Ümid - Tevekkül - İzzet - Ciddiyet - İstikrar ve İstikamet...

İmanın varlığı ve korunması için **şart** olan, bu İlâhî-ulvî **vasıflar** ve **özellikler**, aynı oranda **hayat** için de, ta'yin edici ve yön verici bir mahiyet arzetmektedir. Küfrün şe'ni olan **ye's**, **gurur-enaniyet**, **tekebbür**.. zillet ve esaretin-dalaletin illeti olan **laubalilik-laşkalık-kaypaklık-döneklik-inhiraf** ve **eğrilik**.. gibi mezmûm sıfatlar, imanı ve hayatı felce uğratan ve yok oluşunu hazırlayan faktörlerdir...

10-) Amel-i Sâlih - İbadet - İtaat - Tevazu - Mahviyet ve Azimet...

Ferdî, içtimaî ve siyasî.. **hayat**ın tüm alanlarında müessir olan ve olması lazım gelen **iman**ın; fiilî-mücessem ve müşahhas **unsurları-tezahürleri** ve **tecillileri** vardır. Ki; namaz-oruç-humus-zekat-hacc-cihad-had-kıyas.. ve sair tüm **ahkâmın** icrâsı; **amel-i sâlih**, **ibadet**, **itaat** kavramlarının mazmûnunda bulunmaktadır. Bunların, teslimiyetle ifası **tevazu-mahviyet-hûşu-hûzu** ve **hasyet**..; **tavizsizlik** ve **sebat** ile uygulanmasına gayret ve konuyu ta'kip etmek, peşini bırakmamak da, **azimet** olarak ifade edilmektedir. Zaten hayatın da illeti; **ibadet**, **amel-i sâlih** ve **Allah'a itaattir**. Diğerleri de bunların gerçek anlamda ve sürekli olarak yerine getirilmesi için gerekli olan lazımlerdendir.

Bu husus, ayrıca; **hayatı** oluşturan organların-cihazların-eczaların, **yerli yerine** yani, **yaratılışına uygun** olarak kullanılmasını da ifade etmektedir. Ki; bunun aksini yapmak, **hayatın ölümü** ve **sönmesi** demektir. Mesela; **gözü** görme işinde, **kulağı** işitme işinde, **dili** konuşma işinde, **ayağı** yürüme işinde, **aklı** fikretme-fikhetme işinde., kullanmamak ve tam aksi işlerde kullanmaya çalışmak gibi... Böyle bir durumda olan veya böyle bir

duruma getirilmeye çalışılan bir hayatın varlığı mümkün müdür?... Ve hakeza., diğerlerini de siz kıyas ediniz!...

II- HAYAT, CİHAD'DIR

Evvela; **imanın**, dolayısıyla da **hayatın** korunması, bekası, istikrarının ve istikametinin sağlanması, bu zaviyeden de insanların **imtihan** edilmesi ve İlâhî ibtilalar eleğinden (ta'bir caiz ise) geçirilmesi için **vaz'** edilmiş bulunan **cihadın** muhtelif boyutlarının bulunduğu izahtan varestedir. Ki, bunları; a-) **Enfusî** ve **Manevî..** b-) **Kavlî** ve **Fikrî..** c-) **Malî** ve **İktisadî..** d-) **Nefyî** ve **Kıyamî..** e-) **Fiilî** ve **Bedenî..** diye, yaklaşık beş kategoriye ayırabiliriz...

İmanın ve **hayatın** vazgeçilmez gereği ve muktezası olan **cihadın**; alt yapısını ve temelini oluşturan ve hayat-ı insaniyerîn İlâhî ve nuranî **şahsiyetinin** de çok önemli öğeleri-normları ve unsurları durumunda bulunan bir kısım **vasıf** ve **özellikleri** vardır. Bunları, şu maddelerdeki başlıklar ve kavramlar altında, hülâsa edebiliriz:

1-) Yakînî İman - İtminan-t Kalb...

Ya; bu İlâhî-nuranî özellik, **cihadı** intaç eder, yahut da cihad; kişiyi bu ulvî-ruhî ve manevî halete ve makama ulaştırır. Ki bunun, hayatın ruh ve mayesi, hatta tecessümü-temessülü ve müradifi olduğu, ehlinin ma'lumudur...

2~) İlim - İrfan - Şuur - Basiret ve Feraset...

Gereken ilim ve bilgi donanımı ile **cihadın** olabileceği; kezâ, **hayatın** da onunla devam edeceği, izahtan varestedir. Enfusî ve afakî tüm boyutlu cihadlar; İlâhî-irfanî aşkı, şevki ve şevkiyle **temevvüç-saz** olur, kişiyi İlâhî rızaya ve kurbiyete ulaştırır ve her türlü dünyevî-nefsanî his ve temayüllerden de uzaklaştırır. Yahut da cihad ile kişi, bu İlâhî makama ve derecata vasıl olur... Hayat için dahi, maddî-manevî-ferdî ve içtimaî., **tearüf** (tanışma) temel bir unsur ve vasıftır. Zira; böylece, **kâmil-cahil** vb.. kişiler tanınır, **müspet-menfi** şeylere aşinalık peyda edilir, ona göre de tedbirler ve çözümler gündeme

getirilir.. "*Efradını cami ve ağyarını mani* fehvâsınca, ferd-fııl ve hareket olarak *toplumsal bir kaynaşma* husule gelmiş olur!...

Dahilî ve haricî, gizli ve açık düşmanın *güçlü* ve *zayıf* tüm özellikleri, *niyeti-hedefi* ve *gayesi* ve saldırı *zamanı-yeri* ve *yönü*.. tabiatıyla güçlü bir *basiret-feraset* ve *şuur* ile *tesbit* ve *tayin* edilebilecektir. Bundan sonra alınacak tedbirlerin isabet oranı da, haliyle bu şuur-basiret ve feraset oranıyla paralellik arzedecektir... İman ve İslam'ın korunabilmesi için vârid olan bu teamül, hayat için de aynen geçerlidir...

3-) Kuvvet - Kudret - Dirayet - Metanet ve Sabr-u Sebat...

Zayıf-güçsüz ve aciz olanın, düşman karşısında yenilmeye mahkûm olacağı açıktır. Bu kaziye, *kuvvet-kudret* ve *dirayet*in elzem ve zarurî olduğunu göstermektedir. Tabî ki, *düşmana* ve *cihad*ın türüne göre bunlarda da *farklılık-çeşitlilik* veya *öncelik-ağırlılık*.. gibi faktörler söz konusu olacaktır. Örneğin; ilmî ve fikrî cihadda, ilmî-fikrî kuvvet-kudret ve dirayet gerekir.. *Malî* veya *bedenî* gücün burada hiçbir fonksiyonu yoktur; aynı şekilde, malî cihad için de, kezâ malî gücün bulunması esastır, burada da diğer güçlerin etkinliği söz konusu değildir. Fakat; bazı kez olur ki; bütün güçlerin *bir arada* bulunmasının zarurî olabileceği cihadî durumlar ve pozisyonlar da doğabilir, *istisnaî* de olsa!... Mezkûr vâkıâ ve realite; hayat için de -aynen- geçerli olduğu açıktır. Kişi, en büyük *alim* ve *bilgin* de olsa, fakat fizikî-bedenî güce sahip değilse, bu alandaki karşılaşmalarda, düşmanlarına daima *yenik* düşeceği kesindir... Ve hakezâ...

Yine; *cihad*ın tüm boyutları için *sabır-sebat* ve *metanet* hayatî önem arzetmektedir. Hayat için de, aynen vaki olan bu hususun, kat'iyetinin vazih olması muvacehesinde, şerh ve beyanı zâid olacaktır.

4-) Cesaret - Celadet - Selabet - Şecaat - İzzet - Azamet - Şehamet...

*Cihad*ın tüm boyutları için, bunların *tamamı* temel-altyapı ve *merkez-i mihrakiyye* özelliğini taşımaktadır. Bunlarsız cihad olamayacağı gibi, hayat dahi asla söz konusu olamaz!... Bu ulvî vasıfların-özelliklerin ve değerlerin

kaybedilmesi ile, **iman** ve **İslam**; hakimiyetini kaybetmiş, insanlık hayatı da; **esaret** ölümleriyle yok olup gitmiştir!.. Bunun izahı ve tafsili, gayet zâid ve fuzulî olacaktır.; Zira, herkes tarafından (bilâ-istisna) itirazsız kabul edilen ve edilecek olan muhkem *kaziyedir!*

5-) Cüd-u Kerem - İhsan - Sehavet - Feragat ve Fedakârlık...

Cihadın tüm boyutları için **cömertçe-bol bol** ve **seve seve** infak, ihsan, ikram ve ikrazlarda bulunmak **zaruret** derecesinde şarttır. Bu hususta **can-mal** başta olarak, bütün varlığın sarfedilip **feda** edilmesi, bu hususta **fedakârlık** yarışı içerisinde bulunulması, **imanî** ve **hayatî** bir gerekliliktir. Her türlü dünyevî-nefsanî duygulardan arınmış olarak, bütün benliğin-varlığın, -büyük bir feragat örneği olarak- **imanın-İslam**'ın ve **hayat-ı insanîyyenin** selameti ve bekası uğruna **bezl edilmesi** kezâ imanî ve hayatî bir vecibe olarak tebellür etmektedir...

6-) Tedbir ve Tevekkül...

Her türlü hazırlığın yapılması ve tedbirlerin alınması ile birlikte, zaferi ve başarıyı sadece Allah'tan bilecek ve bekleyecek bir olgunluk; **cihad**ın amacına uygun bir seyir çizgisi ta'kip etmekte olduğunun alâmet-i farikasıdır. Hayat için dahi, aynı metodu tatbik ettiğimiz takdirde; maddî ve manevî **müspet** ve **mutlu** neticeye ulaşmış oluruz. Zira, böylece; hem **tembellik-atalet-gaflet** ve **cehalet** yıkılmış hem de kibir-gurur-enaniyet gibi.. marazların zuhuru önlenmiş ve sonuçta; ilâhî **rahmete-fethe-nusrete** liyakat kesbedilmiş olacaktır...

7-) Aşk - Şevk - Vecd ve Heyecan...

Zaten, tabiatı gereği **cihad**; tüm boyutlarıyla bunların tamamını iktiza etmekte ve İlâhî bünyesinde **alt yapı** olarak, (bütün azameti ve ihtişamıyla) mündemiç bulunmaktadır. **Hayatın**; uyuşukluktan-ölmüşlükten kurtulmasının, **cazibedar-zinde** ve **canlı** duruma gelmesinin-gelişinin de büyük âmilinin, bunlar olduğu izahtan varestedir, ve's-selam...

Kur'an mektebinin ve onun *pratize* ve *sistematize* edilmiş *temessülü* ve *tecessümü* olan *Aşura Kültürü*'nün tecellileri olan mezkûr *sıfat-evsaf-karakter* ve *özellikler*; hayatın, insanî şahsiyet ve hakikatin kemalatını mutazammın bulunmaktadır. Ki, bunların mazharı ve masadakına *insan-ı kâmil* denmektedir. Başta *Resul-ü Ekrem* (sav) olarak, *Enbiya* (as) ile *Eimme-i Ma'sume* (as) ve *İmam Humeynî* (ra) gibi zevat-ı kiram, bunun müşahhas ve küllî timsâlidir... (Fakat; haricî arazlardan olan bir kısım vasıflar, ferd-i vahidde değil de; insan-ı kâmilin şahs-ı manevîyyesi ve içtimaîyyesini temsil eden *halifeli toplumda* bulunabilir; malî-ekonomik güç ve teknolojik bilgi.. ve benzerleri gibi... İslam toplumunda mütefavit şekilde bulunan bu tür güç-özellik ve olgular dahi, o toplumun *imamında-emir* ve *komutanında* tecemmü' ve temerküz etmiş olmaktadır...);...

Kezâ; *tevhid-nübüvvet-mead* gibi., *usul'üd-dine* ve temel imanı rükünlere sahip bulunanlar, manevî dereceleri nispetinde sair *evsaf* ve *özelliklere* sahip olacağı izahtan varestedir... Maddî ve manevî *cihad* ameliyesi içerisinde bulunan mü'min kimse, tabiatıyla bu İlâhî *atmosfer* ve *ameliye* içerisinde gittikçe eksikliklerini ikmâl ederek *kemale* doğru yükselecektir. Mesela, *aşk-şevk-heyecan-tedbir..* gibi his-haslet ve vasıflar, *cihad atmosferi* içerisinde -zaten- kendiliğinden doğacak; dünya ile irtibat kesme yani *zühd* ve *vera..* gibi İlâhî yönelişler, ister istemez oluşacak; *cihadın* seyir çizgisi gereği olarak da, nice İslamî *fedakârlık- feragat- şehamet- cesaret-metanet- azim- sabır* ve *tevekkül..* tecellileri tezahür edecektir!... Ve hakezâ...

Bu hususa Yüce Rabbimiz (cc), şu ayet-i kerimesi ile dikkat çekmektedir; "**Bizim uğrumuzda cihad edenleri, hiç şüphesiz kendi yollarımıza 'hidayet' ederiz.** (Onları hidayet yollarımıza ulaştırırız). **Muhakkak ki Allah, 'muhsinlerle' beraberdir!'**" [Ankebût(29): 69];...

Böylece;.. *İmanın* gereği ve tecellisi, yani *muktezası* olan *cihaddan*; cihadın tecellisi-neticesi ve *hasılası* olan ve pek çok boyutları bulunan

şehadete yani *hayatın şehadet* (diğer bir ta'bir ile de, şehadetin hayat..) oluşuna, gelmiş bulunmaktayız...

III- HA YA T, ŞEHADETTİR

Hakaik-i İmaniyye çekirdeğinin infilak ve inşikakı, infitar ve inşirahı ile neşv-ü nema bulan mübarek *cihad ağacının* âlem-i ğayb ve melekûta, âlem-i mülk ve şehadete şâmil, müteveccih olan İlâhî ve nuranî *meyveleri-ürünleri* ve *neticeleri..* keyfiyet ve mahiyetini arzeden ve birçok boyutları bulunan *şehadet*; vasıf ve fiil olmaktan ziyade imanî-hayatî-ulvî ve İlâhî *ni'met-makam-hal-pozisyon* ve *derecatı* temsil ve ifâde etmektedir. Ki, bunları da birkaç madde halinde özetleyebiliriz:

1-) Zat-ı Vacib'ül-Vücûd'u Müşahede.. Şehadeti.

Allah İçin ve O'nun yolunda aziz canını ve malını kurban edip de Hazret-i İsmail gibi *Zebihullah* olanlar, tabiatıyla azizler azizi olan Allah-u Teala (cc)'ya vasil olup, ebedî hayatı bulacak ve *zat-ı ehadiyeti* müşahede ederek *Cemalullah*'ın tüm güzelliklerine şahid olacaktır. Tabiatıyla, *insan-ı kâmil* olan zevat dahi; *cihad-ı manevî..* ile, feda ettikleri fanî varlıklarına mukabil, fena buldukları Zat-ı İlâhîyye'ye *vasıl* ve *şahid* olarak, *şehadetin* en yüce makamına ereceklerdir...

2-) Sıfat-Esma ve Ef'al-i İlâhîyye'ye ve Sonsuz - Nuranî Cilve - Tecelli ve Fonksiyonlarına Şehadet..

Gerek bu şıkkın ve gerekse önceki şıkkın, izah ve beyanı mümteni olduğu gibi, idraki ve tahayyülü dahi mümkün değildir. Zira; kâinattaki (bilinen-bilinmeyen) tüm güzellikler ve *cennet* gibi ni'metler-güzellikler ve harikalar mahzeni ve mecmuası olan muhteşem âlemler; Allah-u Teala (cc)'nın sadece *Cemal* sıfatının *Cemil* isminin cüz'î bir lem'ası ve tecellisi.. olduğu, nazar-ı itibara alınırsa, konunun önemi ve İlâhî azameti ve büyüklüğü anlaşılmış olur...

3-) Âlem-i Ğayb 'a ve Oradaki Âlemlere-Olaylara ve İlâhî Tecellilere Şehadet...

Cihadın herhangi bir boyutu ile hangi cihetten olursa olsun, fanî olan varlıklarını Allah'a (cc) ve O'nun (cc) yoluna **feda** ve **kurban** edenlerin bu **şehadeti**; **cennet-kevser-huri**..vs. ni'metler hususunda **malik olma-sahib olma** anlamında olup, **cehennem** vs.. azablardan da **halas-necat** bulma anlamındadır... Kezâ; **enbiya-evliya** ve **şüheda** gibi.. **ehl-i cennete** olacak şehadeti ise; tabiatıyla **sehabet** yani arkadaşlık ve sohbet-daşlık anlamında olacaktır...

4-) İmanın - İslam'ın ve Kur'anî Hakikatlerin Hakkaniyetine bil-Fiil ve bil-Müşahede Şehadet..

İlm'el Yakın muttali bulunulan **İlâhî ahkâm**ın sonsuz ulviyeti ve İlâhî **va'd** ve tebşiratın sınırsız nuranîyeti ve **hakkaniyeti** artık fiilî hayat yani **şehadet** durumuna gelmiş ve bundan dolayı duyulan haz-zevk ve **lezzetin** derecesi sonsuzluğa ulaşmıştır. Öyle ki; bu durumlarını, henüz **şehadete** ulaşmamış olan dünyadaki (fena uykusunda olan) kardeşlerine müjdelemek isterler. (Al-i İmran: 169-170; vb..)

5-) Şirkin - Küfrün - Nifakın ve Tüm Batıl İdeolojilerin Habasetine ve Mensuplarının da Ebedî Hüsrânına Olan Fiilî –Şühûdî Şehadet...

Mücerred fikir-görüş-fiil-amel-keyfiyet ve mahiyetlerin **mücessem** ve **müşahhas** bir duruma geldiği **Âlem-i Bekâ**'da, mutlak **hak** olan İslam'ın dışındakilerin ne kadar rezil, habis ve necis bir durumda bulunduklarına ve dünyada bunların mensubu-müntesibi ve müdafii bulunanların da ne derece bir **Azab-ı Elim** içinde, ebedî hüsrânlara gark olduklarına olan **şehadet**; had ve hududu bulunmayan sonsuz-sınırsız bir **şükür-teşekkür** ve **hamd-u senaları** tedai ettirmiş ve yüce **cennet**lerdeki makamın tadını ve lezzetini nihayetsiz derecede tezyid etmiş olacaktır...

6-) Dünyaya ve Hayat-ı İnsaniyyeye Yönelik, 'Gözlem-Murakabe ve Muhasebe'yi Tazammun Eden ve Çözüm-Sorumluluk Taşıyan Şehadet...

Fenanın kalın uykusu sebebiyle tevellüd eden **gaflet** ve **cehalet**; insan hayatında ve toplumda mevcut olan **şirk-küfür-zulüm-fısk-fücur** ve **dalaletin**

boyutlarını ve tahrib gücünün boyutlarını, gerçek anlamıyla ta'yin ve tesbit etmeye büyük ve mutlak bir engel teşkil etmektedir. Onun için de, yüce tebliğcilerin ve öncülerin İlâhî çağrılar ve feryadları, gerektiği ve layık olduğu ölçüde bir tesir ve yankı uyandırmamaktadır...

İşte; **şehadet** nuru ile bu menhûs engeller aşılmış ve kılıcı ile de, gerilmiş bulunan tüm muzlim ve karanlık perdeler yırtılmış ve herşey olduğu gibi *bütün açıklığıyla* meydana çıkmış bulunmaktadır... Bu tür **şehadet**; toplum hayatının İslam'a göre **ıslahı** ve zıt olanların da **imhası** aşk ve şevkinin ve İlâhî cehd-ü gayretini doğurmuş olacaktır. Böylece; yani, bu **şehadet** ile toplum, yeniden **canlanmaya-uyanmaya-hareketlenmeye** ve **hayat bulmaya** başlayacak, bu da; İlâhî **kıyam** ve **cihad**ın neşv-ü nemâ bularak *ebede kadar* devam etmesine sebep olacaktır...

Binaenaleyh; İslam'a dönecek, yahut İslam'ın yönlendireceği ve renk vereceği toplumlar da, böylece gerçek **hayata** kavuşmuş; **şehadetin** sulayacağı bu **hayat ağacı** (imanî bir hakikat olarak) güçlendikçe güçlenecek ve *ebed'ül-abâda* ulaşmış..; böylece;.. **'Hayatın şehadet, şehadetin de hayat olduğu'** hakikati, bil-fiil tezahür ve tahakkuk etmiş olacaktır...

7-) Mü'minlerin Bu 'Şehadetleri'ne; Allah-u Teala'nın, Meleklerin, Peygamberlerin-Velilerin ve 'Ervah-ı Tayyibe'nin Kudsî - Nuranî ve İlâhî Şehadetleri...

Tasdik - takrir - takdir - tahsin - tebcil - taltif- terğib ve **teşvik..** gibi çok boyutlu ve muhtelif anlamlı **şehadeti** tazammun eden bu şehadet ile **şehid**; hem **şahid**, hem de **meşhud** (şahid olan ve olunan) olmuş ve **şehadetin** zirvesine ulaşmış olmaktadır. Ki; **hayatın** kemali de zaten budur!... Ne şahid, ne de meşhud olmayan (gören ve görünen olmayan), ta'bir-i aherle; şahidi ve meşhudu bulunmayan bir hayat söz konusu olamaz!.. Böylece, yine; **'hayatın şehadet, şehadetin de hayat olduğu'..** bil-fiil tezahür ve tebeyyün etmiş olmaktadır... Ve, hâkezâ...

Buraya kadar serdettiğimiz bütün hakikatler, baştan başa bir bütün olarak; "**İmam Humeynî (ra) 'nin Şahsiyetinde Aşura Kültürü'nün Tecelli Boyutları..**"nı ve İlâhî vechelerini (mümkün mertebe) gün ışığına çıkarıp beyan ve ifade etmiş bulunmaktadır... Ki; Merhum **İmam Humeynî (ra)**'nin müessisi bulunduğu, tarihin eşsiz **Cihan-şümül İslam İnkılabı**, bütün ulviyetiyle, kudsiyetiyle ve ihtişamıyla bu İlâhî-şümüllü-nurânî tecellilerin **canlı** ve **müşahhas** tezahürüdür...

'AŞURA'NIN, İSLAM İNKILABI'NDA YANKILANAN İLÂHÎ MESAJI!...

Bilindiği gibi;.. **Aşura**'nın tüm nesiller ve çağlara **iki kanal** ve **türden** İlâhî mesajı ulaşmıştır:

1-) **Kan** yoluyla, yani *fiili* ve *canlı* olarak gelen mesaj, yani **şehadet!..** Buna; **Hüseyinî yol ve mesaj** diyoruz!...

2-) **Dil** yoluyla, yani *kavlî* ve *sözlü* olarak gelen mesaj, yani **şehadet!..** Buna **da; Zeynebîyol ve mesaj** diyoruz!...

Bu iki İlâhî ve lahutî mesajla (şehadetle), iki yönlü imanî-insanî ve İslamî **uyarı-uyanış** ve **şahlanış** yani, İlâhî **kıyam** sinyali verilmiştir:

a-) Hakim olan sistem, her ne kadar insanî ve İslamî roller takınmaya çalışsa da, **şirk-küfür-zulüm-fisk** ve **tuğyanı** aleniyete ve İslamî ahkâmın zahirine bile tasalluta ulaşacak kadar, İslam ve insanlık hayatı için büyük bir tehlike-vahşet ve vehamet arzetmektedir. Ki, bunların bilinip-tanınması ve tüm topluma ve insanlığa da bildirilip-tanıtılması gerekir. Ta ki; bu habisleri ve benzerlerini **kıyam** ve **cihad** ile alaşağı edebilme imkanı ve ortamı hazırlansın!...

b-) **İslam**'ın **özünün** korunması hususunda, tüm müslümanların **seferber** olması gerekmektedir. Resmî-batıl ideoloji sahiplerinin etkisini yıkmak ve aziz İslam'ı, o tür habis güç ve çevrelerin **vesayeti** altından kurtarmak ve İlâhî kimliğine kavuşturmak için büyük çabalar

gerekmektedir. Bunun korunmasının yolu ise; **Nübüvvet-i Muhammediyye**'nin kâmil vârisleri ve temsilcileri olan ve **Canlı-Müşahhas-Mücessem Kur'an!...** olma İlâhî özelliğini taşıyan **Ehl-i Beyt** (as) **mektebine** mensub **adil fakihlerin** yol gösterici **velayeti** altında müttehid bulunmak ve o doğrultuda bir **Kültür Toplumu** (cemaat) oluşturmak ve bu yolda çaba sarfetmektir!...

Bu İlâhî sinyaller etkisini göstermiş, **Kerbela'**dan sonra; toplumsal **bazda** büyük ölçüde, yönetim **bazında** da kısmen bir kısım **tahavvûlat** meydana getirmiş, **İslam İnkılabı** ile de bu; azamî ölçüye, zirveye ve **kemale** ulaşmıştır...

İSLAM İNKILABI, HÜSEYNÎ VE ZEYNEBÎ 'MEKTEB'İN VE 'MESAJ'IN, NURANÎ YANKILANIŞI; İLÂHÎ ŞAHLANIŞI VE CANLANIŞIDIR!...

Asrın Fir'avn'ı ve Yezid'i olan **Büyük Şeytan Amerika**'ya ve onun mahalli **uşağı-kuklası** olan **küçük-minik şeytanlardan** ve **yezidcilerden** biri durumunda bulunan tağutî **şahlık** diktatöryasına karşı başlatılan, **söz-söylem** ve **eylemlerini** dahi **Aşura'**dan, alan muhteşem **İslam İnkılabı**; şanlı Hüseyinlerin ve Zeynepilerin (as) vefakâr ve **kahraman evlatları, vârisleri** ve **ta'kipçilerinin** çok boyutlu İlâhî **şehadet** nağmelerinin üzerinde yücelmiş ve İlâhî tüm hedeflerine ve ulvî neticelerine ulaşmıştır!..

İlâhî evamire ve feraize imtisalen, çok boyutlu **Aşura Kıyamı**'nı ve **cihadını** başlatan **İslam İnkılabı**; Aziz **İmam Humeynî** (ra)'nin İlâhî rehberliği ve yol göstericiliğiyle, İran dahilinde ve haricinde pek çok yerlerimekânlan içine alan **sıcak-yakıcı Kerbelaları**, İlâhî **şehadet** nurlanıyla ve **Aşura kevserinin** İlâhî sularıyla **canlandırıp-şenlendirmiş**, önemli bir kısmını **Cennet-i Gülsen**'lere çevirmiştir. Hele; kurduğu nuranî ve ulvî **İslam Cumhuriyeti** ve oluşturduğu **Hizbullahî Hareketler** ile, bu İlâhî-Kur'anî ve lahutî değişimi daha da güçlendirip hızlandırmış, bu hız ve canlılık; **İslam**

İnkılabı 'nın ve *Öz Muhammedi İslam*'ın, *cihan-şümul hükümranlığa* ulaşacağını ve tüm dünyada şirk-küfr ve tuğyanın *kökünü kazıyacağını* (dost-düşman) herkese göstermiştir...

Evet; *Hicaz Kerbelası*, Mekke-Kâ'be katliamıyla ve sair cinayetlerle, gafil müslümanlar nezdinde İlâhî *şehadetler* manzumesi haline gelmiş, bu şehadetler o öldürücü Kerbela'yı (Hicaz'ı) *Hicaz Aşurası* durumuna getirmiştir.. Keza; *Cezayir Kerbelası*, *Filistin Kerbelası*, *Mısır Kerbelası*, *Lübnan Kerbelası*, *Bosna Kerbelası*, *Çeçenistan Kerbelası*, *Türkiye Kerbelası* ve sair *Kerbelalar*; dökülen mazlum kanlarla oluşturulan çok yönlü *şehadetler* sayesinde, İlâhî kurtuluş *Aşuraları* hüviyetine bürünmekte, *İslam İnkılabı*'ndan yükselen İlâhî *kıyam* ve *cihad* dalgaları ve ebedî kurtuluş *mesajları* ile *İslamî Hükümetlere*, en azından İslamî toplum ve hareketlere doğru yükselmektedir. Ki, bu da, tedricen İslam'ın cihan-şümul hakimiyetini ve tağutî güçlerin ve düzenlerin de izmihlâlini intaç edecektir, inşaallah...

İşte, bütün bunlar, *Aşura Kütürünün* İlâhî etkinliğini ve Aziz *İmam Humeynî* (ra)'nin yüce şahsiyetinin ve tesis ettiği muhteşem *İslam İnkılabı*'nın da, O İlâhî-Kur'anî kültürün ve mektebin canlı timsâli ve nuranî *tecelligâhı* olduğunu göstermekte.. ve ona göre de, tüm dünya müslümanlarını; *teyakkuza* ve *intibaha* (bütün yön ve dillerle) da'vet etmektedir!..ves'selam!...

Konuyu, ister istemez noktalarken, tekrar hepinize sevgi-saygı ve duâlarımızı sunar; Yüce Rabbimiz (cc)'den;.. dünya müslümanlarını; *Hizbullahî Bir Ümmet* olarak, yüce *İslam İnkılabı*nın mektebi ekseninde ve Aziz *İmam Humeynî* (ra)'nin aziz vârisi., ve *Emir'ül-Mü'minin ve'l-Müslimin* olan *Ayetullah'il-Uzma Seyyid-İmam Ali Hameneî* (ra) hazretlerinin *nurlu* ve *dirayetli* yönlendiriciliğinde *Ümmet-i Vahide* haline getirmesini, şirk-küfür-zulüm ve tuğyanı tüm yeryüzünden tard etmesini, *Öz Muhammedi İslamı* bütün cihana hakim ve *İslam İnkılabı*nı ve *Cumhuriyetü*'ni de, (Hizbullahî Ümmetle birlikte) kıyamete kadar *pâyidar* kılmasını ve bizleri de; rahmet ve mağfiret denizine gark etmesini niyaz

eylerim!... VE'S-SELAMÜ ALEYKÜM VE RAHMETULLAHİ VE
BEREKÂTÜHÜ!!!...

Hazırlayan : İslâmi Davet – <http://www.islamidavet.com>